

Bilim; Psikoloji
Geleceğin Bilimi

Yaşam Enerjileri ve Paranormal Olayların Fiziği

Düzenleyen: John White ve Stanley Krippner

Bilim tarihindeki atılımlarBuluşları yerleşik gerçeklik modellerine meydan okuyan ve onları gölgede bırakan bilim adamı-kaşiflerin her zaman bir mücadelesini gerektirmiştir. Ancak önceki nesil bilim adamlarınınki kadar titiz araştırma ve kanıtlardan sonra kabul görürler.

*Geleceğin Bilimi*şu anda gerçekleşmekte olan atılımlarla ilgilidir!

"Paranormal" fenomenler alanını araştıran önde gelen bilim adamlarının en son teorilerini, teknoloji bilimini ve keşiflerini detaylandırıyor. William Tiller, Alexander Dubrov, Charles Musds, Christopher Bird, Trevor James Constable, Stanley Krippner, Hiroshi Motoyama'nın makaleleri yer alıyor. , D. Scott Rogo, Julius Weinberger ve diğerleri Editörler White ve Krippner tarafından özenle seçilen veya görevlendirilen bu makaleler, "parabilimlerin" şu anda nerede olduğuna dair dikkat çekici, eksiksiz bir genel bakış sunuyor.

Gelecek Bilimi,O halde bu ne bilim kurgu ne de parapsikolojiye yalnızca bir giriştir. Bu, gerçekliğin nasıl yapılandırıldığına, maddenin, enerjinin ve bilincin nasıl etkileşime girdiğine dair yeni bir anlayışın eşiğinde bulunan bilim adamlarının en son çalışmalarının bir derlemesidir.

Kapak Tasarımı: Jim McWilliams

Diğer İlgili Çekici Kaynak Kitaplar:

EN YÜKSEK BİLİNÇ DURUMU Düzenleyen: John White

SÜPERSENSESCharles Panati

DEĞİŞEN BİLİNÇ DURUMLARI

Düzenleyen: Charles T. Tart

BEDENİN DIŞINA YOLCULUKLAR Robert A. Monroe

KIRLIAN AURA: HAYATIN GALAXİLERİNİN FOTOĞRAFÇILIĞINI ÇEKMEK

Stanley Krippner ve Daniel Rubin'in kenarlarında

Editörler Hakkında

JOHN BEYAZbilincin araştırılmasıyla uğraşan bir yazar, editör ve öğretmendir. New Realities (eski adıyla Psychic) ve Human Dimensions dergilerinin editörüdür ve Journal of Altered States of Consciousness ve Revision Journal'ın yayın kurullarında yer almaktadır.

Bay White'ın kitapları arasında The Highest State of Consciousness, What Is 'Meditation?', Frontiers of Consciousness, Psychic Exploration (editörlüğünü Edgar D. Mitchell için), Diğer Dünyalar, Diğer Evrenler (Brad Steiger ile birlikte düzenlenmiştir), Relax (Brad Steiger ile birlikte düzenlenmiştir) bulunmaktadır. James Fadiman'la birlikte düzenlenmiştir) ve TM Hakkında Bilmek İstedığınız Her Şey. Readef s Digest, Saturday Review, Human Behavior ve Science Digest gibi popüler dergilerde ve Journal of Altered States of Consciousness, Journal for the Study of Consciousness and Fields gibi profesyonel dergilerde yüz elliden fazla makalesi ve incelemesi yayımlandı. Fields'ın içinde ve San Francisco Chronicle, Chicago Sun-Times ve National Enquirer gibi büyük gazetelerde. Makaleleri dilbilim, eğitim, biyoloji, psikoloji ve yoga ders kitaplarında yeniden basıldı.

STANLEY KRIPPNER,Ph.D., San Francisco'daki Hümanist Psikoloji Enstitüsü'nde program planlama koordinatörüdür. Aynı zamanda Hümanist Psikoloji Derneği'nin başkanlığını, Uluslararası Psikotronik Araştırma Derneği'nin batı yarıküresinde başkan yardımcılığını ve 1964-73 yılları arasında Maimonides Tıp Merkezi'ndeki Rüya Laboratuvarı'nın direktörlüğünü yaptı. 1972'de Akupunktur, Kirlian Fotoğrafçılığı ve İnsan Aurası konulu Birinci Batı Yarımküre Konferansına başkanlık etti. Daha sonra, Galaxies of Life (daha sonra ciltsiz kitapta The Kirlian Aura adıyla yayınlandı) olarak tutanakların ortak editörlüğünü yaptı (Daniel Rubin ile birlikte). Aynı zamanda The Energies of Consciousness'ın ortak editörüdür (Daniel Rubin ile birlikte). (Montague Ullman ile birlikte) Dream Telepathy'nin ve (Alberto Villoldo ile birlikte) The Realms of Healing kitabının ortak yazarıdır. Parapsikolojideki kariyeri Sirenlerin Şarkısı: Bir Parapsikolojik Odyssey'de kendi sözleriyle anlatılmaktadır. Psikolojik, psikiyatrik, eğitimsel ve bilimsel dergilerde üç yüzden fazla makale yazmıştır.

GELECEĞİN BİLİMİ

Yaşam Enerjileri ve Paranormal Olayların Fiziği

TARAFINDAN DÜZENLENDİ

John White ve Stanley Krippner

ANKASTRE

Doubleday & Company, Inc.Garden City, New York

KİTAPLAR

Anchor Press baskısı Future Science'in ilk yayınıdır.

Anchor Press baskısı: 1977

Kongre Kütüphanesi Yayın Verilerinde KataloglamaBaşlık altındaki ana giriş:

Geleceğin bilimi.

2. Psişik araştırma—Adresler, makaleler, konferanslar.L White, John Warren, 1939- IL Krippner,

ISBN: 0-385-11203-3Kongre Kütüphanesi Katalog Kart Numarası: 76-23808

Telif Hakkı © 1977, John White ve Stanley KrippnerTüm Hakları SaklıdırAmerika Birleşik Devletleri'nde basılmıştırİlk Basım

Çocuklarımıza gelecek

SandyTom

SharonTim

CarieBob

•*sevgiler*

Merhaba editörler Dr.'a derin şükranlarını ifade etmek isterler; Tüm seçimlerin teknik incelemesini yaparak bu kitabın hazırlanmasındaki yardımlarından dolayı William A. Tiller'a teşekkür ederiz. Onun rehberliği çok değerliydi.

İÇİNDEKİLER

giriş	13
I. Sözde Bilimden Süper Bilime Perspektifi Belirlemek	
Yorum	22
Yeni Alanlar, Yeni Yasalar William A. Tiller	28
Doğada Yeni Bir Gücün Olasılığı	
REXFORD DANIELS	35
Psychbtronics: Son Teknoloji Znw&K. RdjDlx	42
N. YAŞAMIN GİZLİ GÜÇLERİ Eski Gizemler, Modern Vahiyler	
Yorum	52
Yaşam Alanları Edward W. Russell	59
Bilinen ve Bilinmeyen Radyasyonlar	
LANGSTON GÜNÜ	73
Prana: Geleneksel ve Modern Bakış	
GOBİ KRİSHNA	81
Gerçek Sihrin Arkasındaki Enerji BİZUŞAK	94
Wilhelm Reich ve Orgone Enerjisi	
W. Edward Mann	103
IL Biyoplazma: Maddenin Beşinci Durumu mu?	
VİKTORM. İnyushin	115
MERHABA. PARANORMALİ'NİN GEOMETRİSİDiğer Boyutlar, Yüksek Düzlemler	
Yorum	122
"Temsil Edilemez"in Temsil Edilmesine Doğru	
STEVENM. Rosen	132
Uzay: Her Şeyi Kapsayan Konteyner	
HERMİNE SABETAY	156
10 GELECEĞİN BİLİMİ	
Karşı Uzay FikriZEYİN HANGİSİ	162
Eterik Biçimlendirici Güçler	
GÜNTHER WACHSMUTH	177
Eterin Yeniden Keşfi HC Dudley	184
Neoeenerji ve Geometrik Formlar	
SERGEV. Kral	191
IV. FİZİKTEN METAFİZİĞE Yaratıcı Bilgi Sentezine Doğru	
Yorum	206
Biyopsikofizik—İnsanın Doğru Bir Şekilde İncelenmesi	
E. Stanton Maxey	214
Biyogravitasyon ve Psikotronik	
İSKENDERP. Dubrov	229
Gizli Değişkenler: Fiziğin ve	
Paranormal EH Walker ile Tanışın ve	
NICK HERBERT	245
Pozitif ve Negatif Uzay/Zaman Çerçeveleri	
Konjuge Sistemler olarak William A. YEKE	257
Parafizik: Kendimize Yeni Bir Bakış ve	
Cosmos C. Musis	280
Fizik ve Psikolojinin Yakınsaması	
JHM Whiteman	289
Kuantum Fiziği ve Paranormal Olaylar	
LAURENCEM. Beynam	309
N. YENİ TEKNOLOJİYaşam Enerjisini Kullanmak	
Yorum	338
Dowsing Uygulamaları: Eski Bir Biyopsiko-	
fizik sanat Christopher Bird	346
Radyonik—Geleceğin Bilimi	
EDWARDW. Russell	366
İnanılmaz Hieronymus Makinesi	
YUSUFF.Goodavage	386
Veya Enerji Hava Mühendisliği'nden geçti	
Bulut Avcısı Trevor James Constable	404
Psikotronik Jeneratörlere İlk Elden Bakış Stanley Krippner	420

<i>Şifa Enerjilerini Tespit Etme ve Ölçme Yöntemleri</i>	ROBERT N. Miller	431
<i>Motoyama Cihazı:</i>		
<i>Psişik Enerjiyi Ölçmek</i>	HIROSHI MOTOYAMA	445
<i>35. Kasete Kaydedilmiş Paranormal Sesler:</i>		
<i>Parafiziksel Bir Atılım</i>	D. Scott Rogo	451
<i>36. Cihaz İletişimi</i>		
<i>Bedensiz Kişiler</i>	Julius Weinberger	465
<i>VI. SOSYAL BOYUT</i>		
<i>Bilimin Toplum Üzerindeki Etkisi</i>		
<i>Yorum</i>		488
<i>Toplumsal Etkiler ve Sosyal</i>		
<i>Paranormal Olayların Etkisi</i>	Willis W. Harman	492
<i>Parabilim ve Sosyal Sorumluluk</i>	Michael Rossman	512
<i>Bilim ve Aydınlatma</i>	DAVID SPANGLER	525
<i>Şüpheler</i>	Saul-Paul SIRAG	534
<i>VD. EKLER</i>		
<i>X Enerjisi: Evrensel Bir Olgu</i>		550
<i>n "Koolef Operasyonu"</i>	Trevor James Constable	556
<i>Daha Fazla Araştırma İçin Hİ Önerileri</i>		572
<i>Yazarlar Hakkında</i>		595

GİRİŞ

İnsan bilgisinin genişleyen çevresi, birçok sınır bölgesindeki öncü bilim adamlarını, gerçekliğin mevcut bilimsel kavramlarıyla kolayca açıklanamayacak olaylarla karşı karşıya getirdi. Psişik yetenekler, UFO'lar, insan yapımı cihazlardan gelen tuhaf enerji etkileri; bunlar, kaşif-bilim adamlarını şaşırtan ve merakını uyandıran sıra dışı olaylardan bazıları. Ancak sınır bölgelerinden gözlemlerini bildiren diğer bilim adamlarının sıklıkla verdiği tepki, bu olağandışı olayları göz ardı etmek veya raporları "sahte bilim" olarak dikkate almamak oldu.

Bu yeni bir durum değil elbette. 18. yüzyılda göktaşlarının gözlemlenmesi, aralarında Antoine Lavoisier ve Thomas Jefferson gibi Aydınlanma Çağı'nın temsilcilerinin de bulunduğu dönemin bilim çevreleri tarafından alayla karşılandı. Daha yakın zamanlarda, Fransız cerrah ve paranormal olayların öncü araştırmacısı olan Nobel Ödülü sahibi Alexis Carrel, klasik Man the Unknown adlı eserinde çoğu bilim insanının "mevcut teorilerle açıklanamayan gerçeklerin var olmadığına isteyerek inandığını" söyledi. Benzer şekilde, ölümden sonraki yaşam sorununu ele alan İnsanın Kişiliği kitabında GNM Tyrrell şunları yazdı: "Bilim dünyasının büyük bir kısmı kanıtları incelemek istemiyor, yalnızca ondan kaçmaya ve ondan kaçmaya çalışıyor.

Bu üzücü tutum, gerçek bilimin değersizleştirilmesidir. Bilimi bir bilme yöntemi olarak değil, bir bilgi bütünü olarak algılar. Bunu yaparken dogmatik, doktrinsel hale gelir.

naire ve uygun bir şekilde "bilimsellik" olarak etiketlendi. Bu tutumu kesin bir şekilde reddeden fizikçi PW Bridgman, The Logic of Modern Physics adlı eserinde şunları söylemiştir: "Tüm olası deneyimlerin, içinde bulunduğumuz deneyimle aynı türe uygun olduğunu varsaymaktan bilimsel olarak daha bağınaz bir şey tasavvur etmek zordur." zaten tanıdık geliyor ve bu nedenle bu açıklamayı talep etmek için yalnızca günlük deneyime aşina olan unsurları kullanın.

Neyin mümkün, neyin imkansız, neyin gerçek neyin gerçek dışı olduğu konusundaki bilimciliğin dar bakış açısına göre, bu kitabın ilgilendiği paranormal olaylar sahte bilim örnekleridir ve açıklanırsa -eğer açıklanırsa- zayıf gözlem, kontrolsüz deney, yanılsama nedeniyle açıklanır. , deney deneğinin aldatması veya deneyci tarafından verilerin tahrif edilmesi. Bunu söyleyerek, sanki onları böyle isimlendirmek onları ortadan kaldırıyor gibi, basitçe görmezden geliniyor veya "anormaller" olarak etiketleniyorlar. Bu fenomeni araştıran bilim adamları, "delilerin" üyeleri olarak bir kenara atılıyor.

Bilim tarihinin birçok hatalı gözlem, kontrolsüz sonuç, mantık dışı inanç ve hatta sahtekarlık vakalarını belgelediği doğrudur. Ancak bilim tarihinde "çılgın çevre"nin "öncü" olduğu kanıtlanan başka bir tema daha var. Bu kitabın özünü ve Geleceğin Bilimi başlığının nedenini sağlayan da işte bu temadır.

Pek çok ülkede bilim adamlarının yıllarca süren sabırlı çalışmaları, farklı ve birbirine rakip genel sınıflandırmalar altında sınıflandırılan çok çeşitli tuhaf olayların gerçekliğini ortaya koydu. Burada "paranormal fenomen" terimini kullanmayı tercih ediyoruz çünkü paranormal "bilimsel olarak açıklanamayan" anlamına geliyor. (Bu tanıımı "henüz" ekleyerek değiştirdik. Ayrıca paranormalin imkansız ya da saçma anlamına gelmediğini de vurgulamış oluruz.) *

Ancak diğerleri "fortean olaylar" ve "anormallik" gibi terimleri tercih ediyor. "Anormalliğin" geniş bir kullanıma sahip olmadığını, "fortean olaylarının" ise burada amaçlanan inceleme odağı için çok geniş olduğunu düşünüyoruz. (Bu arada Fortean, Loch Ness canavarı, iğrenç kardan adam gibi alışılmadık ve açıklanamayan olayları araştıran 20. yüzyılın başlarındaki araştırmacı Charles Fort'un adından türetilen bir sıfattır.

ve gizemli balık ve kurbağa yağmurları, dünya dışı yaşamın ve hatta iç içe geçmiş evrenlerin göksel ipuçlarına kadar. Dolayısıyla bir olay, bilimsel veya rasyonel bir açıklaması olmayan herhangi bir olaydır.) Bilimin gerçek ruhu scire, yani "bilmek"tir. Bu, güvenilir bir bilme yöntemiyle birleştirilmiş bilgi arzusudur; kişinin diğerlerinden daha fazla gerçeği yeniden dile getirebilme konusunda bir üstünlük duygusuyla kendini beğenmiş bir şekilde "bilim adamı" etiketini taşıyabilmesi için başkalarından gelen verileri özümsemesi değil.

Bu şekilde bakıldığında bilimsel yöntemin mistisizmle pek çok ortak noktası vardır. Her ikisi de nihai gerçekliği anlamakla ilgilidir. Her ikisi de farklı çizgilerde ilerlemiş ancak nihai hakikatin bilgisini arayan bilme sistemleridir. Biri dış olaylara odaklanırken diğeri içe yönelse de, her ikisi de mistik şair William Blake'in yazdığı gibi "algı kapılarını temizlemek" temelinde çalışır ve bilgeliği, nihai gerçeği hedefler.

Ne yazık ki, anlama yetenekleri her şeyi bilen bir bilimcilik tutumu nedeniyle kendi kendini sınırlayanlar için, bilmenin mistik yöntemi yalnızca bir aldatmaca gibi görünür ve sahte bilim olarak kabul edilir. Ancak Lawrence LeShan, The Medium, the Mystic, and the Physicist adlı kitabında, bazı tanınmış bilim adamları ve benzer mistikler tarafından nihai gerçekliğin doğası hakkında yapılan açıklamaların, konuşmacının adıyla tanımlanmadığı sürece ayırt edilemeyeceğini göstermiştir. İçerik ve ifade bakımından hemen hemen aynıdır. Bu, bilim ve mistisizmin, gerçeği arayışlarında kökten farklı yöntemler kullanırken bazen aynı yere varabileceğini göstermektedir. Ve LeShan'ın kitabının, Paranormalin Genel Teorisine Doğru başlıklı daha önceki bir çalışmasından ortaya çıktığını belirtmek ilginçtir.

Bu kitap, birçok sözde paranormal olayın bilimin ötesinde olmadığı, yalnızca şu anda kabul edilen bilim modellerinin ötesinde olduğu görüşünü benimsiyor. Neredeyse her faaliyet alanında bilim, şimdiye kadar ya gizli saçmalık ya da saf yanılsama olarak kabul edilen olaylara bir şekilde yaklaşıyor. Ancak materyalist, teknolojik araştırmaların akını ironik bir gerçeği ortaya çıkardı: Bilim öncesi gelenekler ve ezoterik düşünce tarafından bilinen, artık görünür olan ve ampirik nesneleştirmeye açık olan deneyim boyutları var.

Önyargı zor ölür ama. Max Planck şu gözlemlerde bulundu: "Yeni bir bilimsel gerçek, muhaliflerini ikna ederek ve onlara ışığı görmelerini sağlayarak zafer kazandırmaz; bunun yerine, muhaliflerinin sonunda ölmesi ve ona aşina yeni bir neslin yetişmesi sayesinde zafere ulaşır." Bilim camiasındaki pek çok kişi muhtemelen bunu anlayacaktır. Bu kitabı Binbir Gece Masalları'ndaki fantastik öykülerin güncellenmiş bir versiyonu olarak değerlendirin. Çünkü bilimcilikte, yani kurumsallaşmış bilimde, her şeyi bildiğini varsayan "yanılmazlık sendromu" ve bilinmeyen, dolayısıyla yeni olan her şeyi reddetme eğiliminde olan "sıfır hipotezi sendromu"na dayalı bir bakış açısı vardır. Umudumuz, Geleceğin Biliminin bugün çok güçlü bir şekilde işleyen bu tepkisel tepkiyi azaltmaya yardımcı olacaktır.

Elbette, radikal biçimde yeni fikirler geliştirenleri dönemin dogmatik bilim kurumu tarafından küçümseme ve alayla karşılayan önceki yıllarda da aynı derecede güçlü bir şekilde işlemiştir. Kopernik bunun en bilinen örneğidir. Öklid dışı geometrinin gelişimi de (bkz. Bölüm III) aşırı bilimsel önyargılarla karşılaştı. Döneminin en saygın matematikçisi Gauss, böyle bir geometriyi geliştirdi, üzerinde otuz yıl çalıştı, ancak geliştirilen matematiksel kanıtlara rağmen böylesine radikal yeni bir fikri yayınlamaktan korktuğu için ölümüne kadar bunu gizli tuttu. Rus matematikçi Lobaçevski konuyu iyice geliştirdi ve bir dizi makalede yayınladı. Yıllarca gösterdiği olağanüstü performansına rağmen, zekası ve cesareti nedeniyle Kazan Üniversitesi'ndeki görevinden uzaklaştırıldı.

Einstein'ın hayatı, köklü bilimciliğe meydan okuyan birinin nasıl karşılandığı konusunda başka bir örnek sunuyor. Özel görelilik teorisini kuran orijinal makalesi yalnızca temel matematiği içeriyordu ve Lorentz zaten aynı basit dönüşümleri geliştirmiş olduğundan temelde yeni denklemler geliştirmede. Einstein'ın çalışması birkaç yıl boyunca büyük ölçüde göz ardı edildi çünkü kendisi, Lorentz'in denklemlerine yalnızca bazı bilimsel olmayan metafizik enjekte eden yeni başlayan bir İsviçreli patent memuru olarak

görülyordu. Fotoelektrik etkiyle ilgili açıklaması ve Brown hareketine (mikroskopik parçacıkların hızlı hareketi) ilişkin klasik açıklaması olmasaydı

Parçacıkları çevreleyen moleküllerin etkisinden kaynaklanan sıvı veya gazların içinde asılı kaldığında, çalışmaları pekala gözden kaçmış olabilir. Ancak genel görelilik teorisi öfke uyandırdı ve zamanının önde gelen bilim adamlarından bazıları tarafından sert bir şekilde saldırıya uğradı. Önde gelen birçok Alman fizikçinin Einstein'ı Prusya Bilim Akademisi'ne üye olmasını öneren bir mektubunda Max Planck şunları yazdı: "O, ışık teorisi gibi mantıksal akıl yürütmesinde zaman zaman hedefi gözden kaçırdığı için çok sert bir şekilde yargılanmamalıdır. miktar. Çünkü doğa bilimlerinin en keskininde bile, gerçekten yeni bir şey başarmak için risk almak gerekir." İroniktir ki Einstein, görelilik teorisini kurduğu için Nobel Ödülü'ne layık görülmedi. Bunun yerine, Planck'ın küçümsediği şey ışık kuantası teorisiydi.

Bu kitabın "imkansız" ve "saçma" olanı araştırmaya istekli açık fikirli bilim adamlarını teşvik edeceğini umuyoruz. Bu bilimsel yöntemle bağdaşmaz. Londra'daki King's College'dan Profesör JG Taylor ve psişik çocuklar hakkındaki son kitabın yazarı Superminds: An Inquiry into the Paranormal, paranormal olayları incelemek için bilimsel nesnelliğin göz ardı edilmesi gerekmediğini savunuyor. Journal of Parapsychology'ye* (Eylül 1975) göre, "birçok araştırmacının olayı farklı zamanlarda gözlemlene olanağını sağlayan" tekrarlanabilirliğin, duyu dışı algının bilimsel araştırması için bir anahtar olduğunu düşünüyor. Taylor, eğer bir araştırmacı sabır ve ustalık kullanırsa, mümkün olan en yüksek düzeyde bilimsel kontrolleri uygularsa, diyor ki,

Paranormalin etkileri çağdaş bilimsel modelleri ve bunlarla ilgili teknolojileri temellerinden sarsabilir. Bu olgular bizi yeni bir yaklaşıma zorlayabilir

* Bu süreli yayın, Journal of the American Society for Psychical Research ve Journal of the Society for Psychical Research ile birlikte psişik araştırmalar alanında en prestijli yayınlardır. Bu yayınlar okuyuculara kütüphanelerde veya abonelik yoluyla sunulduğundan (bkz. Ek DI), bu ciltte genellikle kapsam dışında kalan makaleleri seçtik.

kozmosa, gerçekliğin nasıl yapılandırıldığına, maddenin, enerjinin ve bilincin nasıl etkileşime girdiğine dair devrim niteliğinde bir görüş Teorik açıdan paranormal, bizi insanların şimdiye kadar sorduğu en derin sorulara yönlendiriyor ve bunları Bölüm IV'te ele alıyoruz. Uygulamalı yönüyle paranormal, bizi yeni enerji biçimlerinin (Bölüm II'de ele alınan) ve bu enerjilerin ölçülebildiği ve kontrol edilebildiği yeni bir teknolojinin (bkz. Bölüm V) olasılığına götürür. Son olarak değerler sorunu ortaya çıkıyor. Eğer zihin ve madde uzaktan manipüle edilebilir ve kontrol edilebilirse (şu ana kadar yapılan araştırmalarda zaten öne sürülen bir olasılık), paranormal olayların operasyonel mekanizmalarına hakim olunmasında muazzam bir iyilik ve kötülük potansiyeli vardır. Böylece kitap, bu araştırmanın toplumsal boyutunun incelendiği VI. Bölümle sona eriyor.

Paranormal olayları araştıranların "gerçek inananlar" olarak ya da yanılsamalarla gözleri kamaştıran "insan saflığının" örnekleri olarak adlandırılabilirdiği günler çoktan geçti. Psişik fenomenlerin ve bir dizi ilgili olayın varlığı, veri toplamak, deneyler yapmak ve hipotezler ve teoriler formüle etmek için hassas araçlar ve dikkatli gözlem kullanılarak bilimsel yöntemle tespit edilmiştir. Artık bunları açıklama ve şu anda kabul edilen bilgi bütünü açısından işgal ettikleri yeri aydınlatma işine başlamanın zamanı geldi.

Okuyucular bu kitabın her bölümüne açık fikirli şüphecilikle yaklaşmalıdır. Kendilerine, bölümün güvenilir veriler sunup sunmadığını veya doğası gereği spekülasyon olup olmadığını sormalıdır. Veriler sunuluyorsa bunlar laboratuvar deneyleri mi yoksa gözlemler mi? Eğer bunlar gözlemse, gözlemlenen şeyin güvenilirliğini sağlamak için kontroller uygulandı mı? Bilim, olağandışı olayların gözlemlenmesinden kontrollü gözleme, deneylere, deneylerin kopyalanmasına, spekülasyon ve hipotez oluşturmaya, hipotezlerin test edilmesine ve son olarak yeni elde edilen gerçeklerle tutarlı teorilerin oluşturulmasına doğru ilerler.

Bu araştırmayı değerlendirirken, evrimle ilgili büyük tartışma ortaya çıktığında İngiliz doğa bilimci Thomas Huxley'in şu sözlerini akılda tutmakta fayda var: "Tanrım bana

Beni öldürse de bir gerçekle yüzleşme gücü." Çağdaşı fizikçi Lord Kelvin de bunu şu sözlerle yineledi: "Bilim, kendisine adil bir şekilde sunulabilecek her sorunla korkusuzca yüzleşmek için sonsuz onur yasasına tabidir." Benzer bir tavsiyenin bize de geldiğini hatırlamak ilginçtir. Buda'dan: "Mantıksız olan hiçbir şeye inanmayın ve hiçbir şeyi uygun bir şekilde incelemeyen mantıksız olarak reddetmeyin."

PERSPEKTİFİ AYARLIYORUM
Sahte Bilimden Süper Bilime

Giriş, paranormal olayların araştırılmasının hem mantık hem de gerçek bilimsel araştırmanın ruhu açısından haklı olduğunu gösterdi. Ancak bir şey mutlaka doğru olmasa da makul olabilir. Yani, eğer hiçbir veri argümanı desteklemiyorsa - ne kadar mantıklı ya da çekici görünürse görünsün - konu aslında yalnızca bir yanılsamadır, dizginsiz hayal gücünün ya da hüsnü kuruntunun hayali bir icadıdır.

Paranormalin araştırılması lehine argümanı destekleyecek mantığın yanı sıra kanıt da var mı? Evet ve bu kısa geçiş bölümü daha sonra bazı kanıtları gözden geçireceğimiz perspektifi belirleyecek. Böylece soruşturmanın hem geçerli hem de garantili olduğu açık olacaktır; bir kimera kovalamacası ya da bir sincap avı değil.

Konuya genel bir bakış atarak ve alanını tanımlamaya çalışarak başlayacağız. Bununla birlikte, bilimsel bilgi birikiminin sonsuz bir süreç olması ve her yeni cevabın bir düzine yeni soruyu gündeme getirmesi nedeniyle, herhangi bir tanımlama girişiminin zorunlu olarak deneme niteliğinde olduğunu aklımızda tutmalıyız. Bu sorulardan herhangi biri cevaplandığında, bilimde burada sunduklarımızın yeniden tanımlanmasına yol açabilecek başka bir devrimin tohumlarını içerebilir.

Genel bakışımız İngiltere'de Psişik Araştırmalar Derneği'nin kurulduğu 1882 yılından başlıyor. Amerikan Psişik Araştırma Derneği üç yıl sonra başladı. Bu organizasyonlar, kolektif olarak psi adı verilen ve Yunanca zihin veya ruh anlamına gelen psyche kelimesinin ilk harfinden gelen bir grup fenomene bilimsel olarak bakmak için başlatıldı. Parapsikoloji, kontrollü deneyi vurgulayan, psi fenomenine laboratuvar yaklaşımı için kullanılan bir terimdir.

Normalde algılanamayan olay ve süreçlerin gerçekliğini ortaya koymak için istatistiksel analizler ve titiz istatistiksel analizler. JB Rhine, LE Rhine ve William McDougall bu yaklaşımı 1930'larda Duke Üniversitesi'nde geliştirdiler ve geniş çapta çağdaş parapsikolojinin kurucuları olarak kabul ediliyorlar.

Duke deneyleri, parapsikolojinin en sık kullanılan tanımına yol açtı: psi etkileşimleriyle, yani çevreyle duyular ve kaslara bağlı olmayan, ekstrasensoryel motor olan davranışsal veya kişisel alışverişlerle ilgilenen bilim dalı. "Psişik araştırma" parapsikolojinin eşanlamlısıdır; özellikle psişik araştırmalara yönelik toplulukların kurulduğu yüzyılın başında popülerdi. ("Psişik araştırma" aynı anlama gelir ve bazı yazarlar tarafından gramer amaçları nedeniyle tercih edilir.)

Psi fenomeni üç kategoriye ayrılır: duyu dışı algı (ESP), psikokinezi (PK) ve hayatta kalma fenomeni (yani ölümden sonraki yaşamın kanıtı). Bu kategorilerin her birinin birçok spesifik formu vardır. Örneğin ESP, telepatiyi, durugörü, önseziyi ve geriye dönük bilişi içerir. PK, canlı nesneler, cansız nesneler ve hareketli nesneler üzerindeki etkileri aracılığıyla incelenir; telekinezi, maddileştirme ve maddesellikten arındırma, havaya yükselme, düşünce çizimi ve psişik iyileşmeyi içerir (her ne kadar tüm araştırmacılar bunların her birini gerçek bir fenomen olarak kabul etmese de). Hayatta kalma fenomeni kategorisi medyumluk, hayaletler, hayaletler ve hayaletler ile ilgili araştırmaları içerir. Reenkarnasyon anıları (yine bazı araştırmacılar tüm bu olguları gerçek olarak kabul etmemektedir) Bu alanlar arasında hatırı sayılır bir örtüşme vardır. Örneğin psişik şifa, PK'nın yanı sıra ESP'yi de içerebilir; aynı şekilde, bazı poltergeist fenomenleri, bir discarnate varlığının etkilerinden ziyade, bir kişinin bilinçdışı PK'sinin tezahürleri olabilir. Son yıllarda bazı araştırmacılar, alışılmadık fenomenleri anlamak için yapılan bilimsel araştırmalarda parapsikolojinin geleneksel alanının bile genişletilmesi gerektiği fikrine kapıldılar. Zaman, uzay, madde, enerji ve nedensellik gibi geleneksel bilimsel kavramlara meydan okuyan pek çok olağandışı olaya disiplinlerarası bir yaklaşım benimsemeye başladılar.

Bunlar arasında psişik fenomenlere ve paranormal olaylara derin bir ilgi duyan psikolog Carl Jung da dikkat çekiciydi. Kendisinin de simyaya, I Ching'e, doğu dinlerine ve UFO'lara olan ilgisini güçlendiren psişik olaylarla ilgili pek çok deneyimi vardı. Onun eşzamanlılık veya anlamlı tesadüf kavramı, aksi halde tüm akıl ve kozmik düzen kavramlarına meydan okuyan şeyleri rasyonel hale getirme girişiminde geliştirildi. Ancak bir etiket sunmak, bir açıklama yapmakla aynı şey değildir. Böylece Jung, sonraki yıllarında fiziği, kendisinin yeterince ifade edemediği eşzamanlılık gibi kavramları detaylandırmak için psikolojiyle en yararlı şekilde bağlantı kurabilecek alan olarak görmeye başladı. Aslında, Arthur Koestler'in Aşıl'ın Topuğu'ndaki (mükemmel makalesi "Bilim ve Para-Bilim"i içerir) göre,

Paranormal olayları araştıran diğer pek çok araştırmacı artık psikoloji ve fiziğin yakınlaşmasının gerekliliğini kabul ediyor. Bunun meydana gelmesinin nedeni, burada ilgilendiğimiz türden paranormal olayların, iç ve dış gerçeklik arasında, öznel ve nesnel bilme arasında uzay-zamanda bir buluşma alanını temsil etmesidir. Paranormalin daha büyük bir soruya giriş noktası olduğu ortaya çıkıyor: Gerçeklik nedir ve onu nasıl bilebiliriz? Giriş bölümünde belirtildiği gibi bu, yıllar boyunca hem bilimin hem de tasavvufun geleneksel sorusu olmuştur.

Paranormal süreçlerin fiziğini inceleyen gelişen alan için önerilen birçok terim var. Bunlar arasında parafizik, parabilim, psikoenerjetik, psikofizik ve psikotronik bulunmaktadır. Bu terimler, büyük ölçüde örtüşmelerine rağmen eşanlamlı değildir. Ancak bunların hepsi, (tamamen uyumlu oldukları) hem parapsikolojiden hem de psişik araştırmalardan, soruşturma kapsamında izin verilen sözde paranormal olayların daha geniş bir yelpazesine ayırt edilebilir - ateş üzerinde yürüme, bitki algısı, UFO'lar, akupunktur gibi fenomenler. psişik cerrahi, "piramit gücü" ve geometrik formlardan gelen diğer enerjisel etkiler ve "güç noktaları" ve "ley çizgileri" içeren jeolojik/arkeolojik gizemler. (İkincisi Bölüm KI'de ele alınacaktır.)

Parafizik bazen "geleneksel Batı fiziğinde tanımlanmayan enerji biçimlerinin doğasının ve eylem tarzlarının araştırılması" olarak tanımlanır. Bu enerji biçimleri, şimdiye kadar keşfedilen enerji biçimlerine veya ifadelerine ektir ve muhtemelen bunların temelini oluşturur. Enerji kavramı (bir etki yaratma, iş yapma veya etkinlik üretme kapasitesi) bu kitapta kritik bir kavramdır ve Bölüm IL'de daha yakından incelenecektir.

Belki de "Parafizik" teriminin en açık savunucusu, International Journal of Paraphysics'in editörü (bkz. Ek HI) ve Downton, İngiltere'deki Parafizik Laboratuvarı'nın kurucusu (bkz. Ek HI) Benson Herbert'tir. Herbert, "Ufoloji ve Parafizik" (Cilt 1, Sayı 4, 1967) başlıklı makalesinde parafiziği şu şekilde tanımladı:

Görünüşe göre mevcut fiziksel teorilerle açıklanamayan anormal fiziksel etkilerin incelenmesi; Yöntemi, bilinen tüm fiziksel nedenleri bilimsel kontrollerle ortadan kaldırmaktır ve eğer varsa, bu şekilde açıklanamayan kalıntı, parafiziksel bir etki olarak tanımlanır. ortaya çıkması durumunda, fiziksel teorilerin standart bilimsel uygulamalara uygun olarak bu anormal fenomenleri kapsayacak şekilde değiştirilmesi gerekir.

Paranormal olayların fiziğinin incelenmesine yönelik diğer bir terim, Uluslararası Psikotronik Araştırma Derneği başkanı Zdeněk Rájecký'nın bu kitapta tartıştığı psikotroniktir. Editörlerle kişisel yazışmalarda Rájecký terimi şu şekilde tanımladı:

Psikotronik, insanlar arasındaki ve insanlar ile çevredeki canlı ve cansız dünya arasındaki uzaktan etkileşimi konu alan bağımsız, disiplinler arası bir bilim dalıdır. Bu mesafeli etkileşimler, daha yüksek düzeyde organize olmuş canlı maddelere uygun enerji formlarıyla bağlantılıdır ve halen araştırılmaktadır. Psikotronik, bu fenomenlerin yaşayan her bireyde gizli olduğunu savunur ve fenomenlerin psişik ve fiziksel bileşenlerini doğal birlikleri içinde inceler. Aynı zamanda telepati, telekinezi ve benzeri isimler altında bilinen geleneksel fenomenlerin enerjik içeriğini de inceler.

"Parabilim" terimi 1974 tarihli özel bir sayısında kullanıldı.

Bilimin Toplum Üzerindeki Etkisi, Birleşmiş Milletler Eğitim, Bilim ve Kültür Örgütü'nün resmi yayını. "Psikofizik" birçok geleneksel psikolog tarafından psikolojik olayların fiziksel ölçümlerini belirtmek için

kullanılır; örneğin EEG psikofiziksel bir saçmalıktır. Bu terim ilk olarak Brooklyn, New York'taki Maimonides Tıp Merkezi'nde parapsikoloji ve psikofizik bölümünde araştırma direktörü olan Charles Honorton tarafından psi fenomeni çalışmalarına uygulanmıştır.

"Psikoenerjetik" bazı Sovyet parapsikolojik araştırmacıları tarafından kendi araştırma alanlarını tanımlamak için kullanılıyor. Bu yine de araştırmacıların özellikle psi olgusunun enerjisel yönleriyle ilgilendiklerini ima ediyor; ancak fizikçilerin kullandığı terimle enerjinin bu olağandışı olaylara dahil olduğuna dair hâlâ kesin bir kanıt yok.

Nihai olarak ortak kullanım kazanan terim ne olursa olsun, "para" olan veya geleneksel bilimsel modellerin dışında olan, ancak kesinlikle bir bilme yöntemi olarak psikolojinin, fiziğin veya genel olarak bilimin dışında olmayan bir araştırma alanını ifade edecektir. Bu yalnızca, William Tiller'in işaret ettiği gibi, şu anda kabul edilen fizik, psikoloji veya bilim modellerinin ötesindedir ve belki de mevcut modellerin bilimin nihai gelişimini temsil ettiğini savunan zihinsel körlüğe sahip kişilerin ötesinde olacaktır.

Tiller'in makalesinin ana fikri kısa ve öz başlığında verilmektedir: "Yeni Alanlar, Yeni Kanunlar." Bunu, elektromanyetik uyumluluğu incelemek için federal hükümet görev gücünün bir parçası olan Rexford Daniels'ın "EMC'de Yeni Ufuklar" adlı kitabından bir alıntı izliyor. Beyaz Saray'a rapor veren komitede ayrıca Robert O. Becker (iyileşmeyi artırmak için elektrik alanlarının kullanımındaki öncü çalışmasıyla tanınan), Henry L. Logan (hava durumu ve döngüleri konusunda uzman) ve Luther Monell (Raporun kendi kısmına eşlik etmesi için artık geniş çapta kabul gören bir frekans spektrumu tablosu derleyen kişi). Bu bölümdeki son makale, psikotroniği ve onun bilimle ilişkisini tartışan RéjđŁk'a aittir.

Her ne kadar bu ve sonraki bölümlerde "yeni" ve "devrimci" sözcükleri sık sık geçse de, birçok olgunun muhtemelen insanlık tarafından binlerce yıldır bilindiğini ve Batı biliminin ancak şimdi bu bilgilere "yetişebildiğini" unutmayın. diğer çeşitli gelenekler ilk zamanlardan beri farklı şekillerde tanınmıştır. Bu fenomenler yalnızca bilim için yenidir; insan bilgisinin tamamı için değil. "Revolve" kökünden gelen devrim ise geri dönmek ya da yeniden başlangıç noktasına gelmek anlamına gelir. Bu bölümdeki verilere ve kavramlara bakmaya devam ederken bu da bakış açımızın bir parçası olsun.

2.

Yeni Alanlar, Yeni Kanunlar

WILLIAM A. TILLER

Psikoenerjetik alanlar ve fenomenler alanında dünya çapındaki araştırma ve faaliyet akışı, kendi kendini idame ettiren bir reaksiyon için "kritik kütle" koşulunu aşacak şekilde olmuştur. Şu anda doğanın bu yönünü izleme yeteneğimiz olduğundan, buna ilişkin farkındalığın ve algının sürekli olarak artacağını tahmin edebiliriz.

Böyle bir faaliyet, evrene dair mevcut bilginimizin geçerliliğini inkar etmez veya geleneksel fizik diye adlandıracağım şeye yönelik bir tehdit oluşturmaz. Daha ziyade, psikoenerjetik alanları çevreleyen değişken uzaydaki davranışı güvenilir bir şekilde modellemek için mevcut yasaların genişletilmesi veya genişletilmesi çağrısında bulunur.

Psikoenerjetik bulguların kabulü, doğanın bu "diğer" enerjilerine ilişkin deneyimsel farkındalığa sahip olmayan kişiler için zordur ve bunların, evrene dair kolektif resmimizi ihlal ettiği gerekçesiyle birçok çevre tarafından şiddetle reddedilmesi anlaşılabilir bir durumdur. Aslında özensiz deneysel prosedürlerle ilgili bazı eleştiriler haklı çünkü bu deneyler için tamamen "temiz" bir protokol geliştirmek son derece zor.

Ancak bu alanı destekleyen deneysel veriler o kadar geniştir ki, artık inkar edilemez. Tek bir deneyin kalitesi veya belirli bir deneycinin doğruluğu hakkında tartışılabilir, ancak tüm destekleyici deneyler bir araya getirildiğinde kanıtların ağırlığı, bilge bir adamın düşünmesini kolaylıkla hak edecek kadar güçlüdür. Bu alandaki araştırmalar genellikle iki ana yolu izler: (1)

William A Tiller'ın "Yeni Alanlar, Yeni Kanunlar" adlı çalışması bu cilt için özel olarak yazılmış ve yazarın izniyle basılan özgün bir makaledir.

fenomenlerin varlığını göstermek için tasarlanan ve (2) önemli değişkenleri ayırt etmeye ve doğanın bu alanının önemli parametrelerini niceliksel olarak ölçmeye çalışan. İlki, insan topluluğunu doğanın bu yönüne ilişkin farkındalık konusunda uyandırmak için gereklidir; ikincisi, bilimsel anlayışın güvenilir bir temelini oluşturmak ve bunun heyecan verici yeni bir teknolojiye genişletilmesi için gereklidir.

Evrenin geleneksel bilimsel anlayışını buzdağının görünen ucuna benzetebiliriz. Açıkta kalan ucun çok iyi olduğunu öğrendik. Ancak buzdağı gibi doğanın büyük bir kısmı hala bizden gizli. Tarih, gizli buzdağının birçok yönüne referanslar ve spekülasyonlar içeriyor ve son zamanlarda yapılan araştırmalar bazı büyüleyici olasılıklar öne sürüyor. .

Telepati,1 psikokinezi,1"8 manuel şifacılar4 ve gezici durugörü6 deneylerinden, geleneksel bilim yoluyla bildiğimizden tamamen farklı yeni enerji alanlarıyla uğraştığımız görülüyor. -

Evren, alıştığımız fiziksel uzay-zaman çerçevesinden başka boyutlardaki bilgileri organize ediyor ve yayıyor gibi görünüyor. PK, 1-®*8 radyonik,7 materyalizasyon-kaydileştirme8 vb. üzerine yapılan deneylerden, neden-sonuç ilişkilerinin, geleneksel uzay-zaman çerçevesinde uğraşmaya alışık olduğumuzdan farklı bir yol veya "alan çizgisi" izlediği görülmektedir. referans.

Evrenin bir düzeyinde hepimiz birbirimize ve bu gezegendeki diğer şeylere bağlıyız. Bunu tavşanlarla yapılan Sovyet telepati deneylerinde1 ve bitkiler, yumurtalar ve canlı hücre toplulukları9 (yoğurt, kan vb.) ile yapılan Backster deneylerinde görüyoruz.

Zaman, uzay ve kütle deforme olabilir. Yani, bunlar sandığımız kadar değişmez ve sınırlayıcı değil. Öncezi,10 beden dışına yansıtma,11 materyalizasyon ve demateryalizasyon8 vb. üzerine yapılan deneyler buna işaret etmektedir.

B. Fiziksel duyu sistemlerimizle gerçekliği algılayamayız. Modern bilgi teorisinden 12*18 şunu çıkarıyoruz: gerçeği bilemeyiz ancak gerçeklik hakkında yalnızca bazı bilgiler edinebiliriz. Bir dizi tutarlılık ilişkisine razıyız. Slater'ın "ters" gözlükler14 üzerindeki deneyleri bu görüşü kuvvetle desteklemektedir.

F. Son olarak, bu noktada insanlıkta biyolojik bir dönüşüm yaşanıyor gibi görünüyor. Yazarın kişisel deneyimsel duygularından ve başkalarının deneyimlerinden, insanlarda endokrin disfonksiyonunun (hipoglisemi vb.) hızlı yükselişine ilişkin gözlemlerden ve ayrıca gezegenimizin insan sektörünün belirgin istikrarsızlığına ilişkin gözlemlerden, yeni enerjilerin dolaşımında olduğu görülmektedir. insanda bir yandan içsel gerilimlere ve bilinçaltı korkulara neden olurken, diğer yandan psişik deneyim ve yeteneklerin ortaya çıkmasına neden olur.

İnsanoğlu yeni bir algı dünyasına yolculuk ediyor gibi görünüyor ve bu görünüşte yeni çevreyle başa çıkmak için henüz güvenilir araçlara sahip değil. Şu anda kabul edilen bilimimizin dayandığı anahtar fikirlerin çoğu Yunanlılar tarafından bilindiği ve gelişmeden önce neredeyse 2000 yıl boyunca nadasa bırakıldığı gibi, bu yeni bilimin dayanacağı anahtar fikirlerin çoğu da Yunanlılar tarafından biliniyor gibi görünüyor. Doğu kültürleri daha da uzun süre. Artık bu fikirleri kabul görmüş bir bilime dönüştürmenin zamanı gelmiş gibi görünüyor.

Burada Newton ve Einstein örneğini düşünmek gerekir. Newton'un kütleçekimi üzerine çalışmasının Einstein tarafından yanlış olduğu gösterilmemişti; yalnızca ışık hızına yaklaşan hızlardan çok uzak, doğadaki değişken uzay alanıyla sınırlıydı. Einstein'ın yasaları, Newton yasalarını uygun küçük hız sınırında yeniden üretir. Önümüzdeki on yıllar ve yüzyıllarda, Einstein'ın örneğini takip edip genişletmeyi ve psikoenerjetik alanda doğayı güvenilir bir şekilde modelleyen ve uygun sınırlarda mevcut fiziksel doğa yasalarımızı basitleştiren niceliksel yasalar geliştirmeyi ummalıyız.

Konuyu açıklamak için bir örnek olarak yaşam bilimlerine bakalım. Şimdiye kadar tıp, biyoloji ve tarım, canlı organizmaların aşağıdaki reaksiyonlar dizisi yoluyla çalıştığını düşünüyordu:

fonksiyon ± 7 yapı ± 5 kimya (1)

Böylece fonksiyon alanındaki kusurların, sistemdeki bazı kimyasal dengesizliklerden kaynaklanan yapısal kusurlara dayandığı belirlendi. Düzeltme prosedürü genellikle organizmanın savunmasını ve onarım mekanizmalarını tetiklemek için giderek daha karmaşık kimyasal komplekslerin kullanıldığı kimyasal ortamın ayarlanması yoluyla yapıyordu. Ortaya çıkan ikilem, hem organizmanın hem de onun tehditkar istilacılarının yeni kimyasal komplekse uyum sağladıkça, buna karşı giderek daha az duyarlı hale gelmeleri ve dolayısıyla etki artışının devam etmesi gerektiğidir. Bu prosedürün çok zararlı bir yönü, organizmanın doğal olmayan kimyasal içeriğinin artması ve organizmanın düzeltilen seviye dışındaki diğer fonksiyon düzeylerini etkilemeye başlamasıdır. Bu etki özellikle kimyasalların uygulama yönteminin toprak yoluyla olduğu tarım alanlarında ciddidir. Bitkilerle toprak arasında kimyasal denge oluştuğunda, suyun topraktan süzülmesiyle kimyasallar geniş bir alana yayılır ve tüm ekosistem kimyasal kirlilikten etkilenmeye başlar. Ayrıca bitkilerde bulunan bu kimyasalların alımının diğer organizmalar üzerindeki uzun vadeli etkilerine ilişkin bazı sorular bulunmaktadır. Açıkçası, insanlığın canlı organizmalardaki işlev kusurlarını anlamının ve bunlarla baş etmenin daha iyi bir yolunu bulması gerekiyor. Ayrıca bitkilerde bulunan bu kimyasalların alımının diğer organizmalar üzerindeki uzun vadeli etkilerine ilişkin bazı sorular bulunmaktadır. Açıkçası, insanlığın canlı organizmalardaki işlev kusurlarını anlamının ve bunlarla baş etmenin daha iyi bir yolunu bulması gerekiyor.

Canlı organizmaların refahını etkilemeye yönelik alternatif prosedürler araştırılırken öncelikle denklemin (1) geçerliliği veya tamlığı sorgulanmalıdır. Organizmanın işleyişini değiştirmek için kimyasaldan farklı olarak etkili fiziksel teknikler var mı? Şu anda "fiziksel olmayan enerjiler" olarak adlandırılacak olan alanda da aynısını yapmak için potansiyel teknikler var mı? Osteopatların, fiziksel teknikleri kullanarak insanın işleyişinde önemli başarılar elde ettiğini ve son iki yüz yıldır çeşitli türlerde ciddi raporların olduğunu biliyoruz. Denklemi (1) sağlığını ortaya koyan fiziksel olmayan fenomenler.

Nöropsikiyatri çalışmalarında, beyindeki belirli belirli noktalar arasındaki küçük elektrik akımlarının, belirli kimyasal alımlarında gözlemlenenle aynı davranış değişikliklerine yol açtığı görülmektedir.¹⁵ Diğer çalışmalarda Becker¹⁶, küçük elektrik akımlarının ($1-10^3$ jx/ iA/mm²) hücre yenilenmesine, doku onarımına ve kırık iyileşmesine neden olurken, 10^4 pⁱA/mm²'den büyük akımlar hücre dejenerasyonuna neden olur. Çalışmaları. Akupunktur, vücudun belirli dış noktalarına mekanik veya elektrik enerjisinin uygulanmasının, belirli vücut organlarının yapısında ve işlevinde değişikliklere neden olduğunu göstermektedir. Solüsyonların güçlü bir manyetik alana veya şifacının avuçlarının arasına yerleştirilmesi yoluyla enzim aktivitesinin (tripsin) değiştirilmesine yönelik çalışmalar, kimyasal olmayan alanların, bazı moleküllerin esasen kimyasal bir yönü olduğunu düşündüğümüz şeyler üzerindeki etkisini göstermiştir.¹⁷ Modern çağda psikoterapide kimyasal tedavilerin zihinsel durumları etkilediğini görüyoruz.¹⁸ Mevcut biofeedback çalışmaları, insanın zihinsel durumlarının ve görselleştirme durumlarının organizmanın fizyolojik parametrelerini önemli ölçüde değiştirdiğini gösteren sonuçlarla doludur. Benzer şekilde, hipnoz altında veya aikido, Zen veya yoga disiplinlerinde insan bedeninin olağanüstü güç ve dayanıklılık becerileri sergilediği bulunmuştur. 18 Mevcut biofeedback çalışmaları, insanın zihinsel durumlarının ve görselleştirme durumlarının organizmanın fizyolojik parametrelerini önemli ölçüde değiştirdiğini gösteren sonuçlarla doludur. Benzer şekilde, hipnoz altında veya aikido, Zen veya yoga disiplinlerinde insan bedeninin olağanüstü güç ve dayanıklılık becerileri sergilediği bulunmuştur.

Yukarıdaki örneklerin tümü ve daha fazlası, denklem (1)'in şu şekilde değiştirilmesi gerektiğini göstermektedir:

elektrik, manyetik ve yerçekimsel fonksiyon yapısı kimya alanları
fiziksel olmayan uzay-zamanakıl
alanlar alanlar (2)

Bu noktada "fiziksel olmayan" uzay-zaman alanları¹⁹ ve "zihin" veya uzay dışı, zaman dışı alanlar kategorilerindeki bileşenleri belirleyemiyoruz. Sadece bunların var olduğunu ve gelecekteki araştırmalar tarafından ayrıntılı bir şekilde tanımlanması gerektiğini kabul etmemiz gerekiyor. Böylece biyolojik organizmaların sağlıklı büyümesini teşvik edecek alternatif yolların kapısının açılmaya başladığını görüyoruz. Elbette canlı sistemlerde işleyen fizik, doğanın cansız alanında da faaliyet göstermektedir ve sonuçta bu alanda da büyük faydalar keşfedilip kullanılacaktır.

Doğayı (a) fiziksel uzay-zaman, (b) fiziksel olmayan uzay-zaman ve (c) uzay dışı, zaman dışı olarak etiketlenen alanlara bölmek açıkça keyfidir. Çok uzak bir gelecekte, enerjiyle etkileşime giren bilinç durumuna bağlı olarak çok çeşitli ifadelerle sahip tek bir enerjinin olduğunu bulmamız muhtemeldir. Bununla birlikte, halihazırda biyolojik duyularımız ve genişletilmiş enstrümantasyon duyularımız tarafından algılanan benzersiz şekilde farklı enerji özelliklerini bölümlere ayırmış ve tasvir etmiş bir bilimsel temele sahibiz. O halde vahdetin bilinebileceği şuur düzeyine ulaşana kadar bilimsel atalarımızın çizdiği yoldan devam etmeliyiz.

İşimizi düşünceli ve titizlikle yaparak, dikkat, cesaret ve heyecanla ilerleyelim. Bu alanda sağlam ve güvenilir bir anlayış temeli sağlamak için yeteneklerimizin en iyisinden daha azını hak etmek çok önemlidir. Analiz ve deney teknikleri ile geleneksel bilimle eşanlamlı olan kalite standartları bize anlamlı bir rehber görevi görmektedir. Arayışımızda açık fikirli ve esnek olalım, ancak tamamlanmış bir görevin tatmininin tadını çıkarmak için dinlenmeden önce kapsamlı kanıtlara da ihtiyaç duyalım.

REFERANSLAR

S. Ostrander ve L. Schroeder, Demir Perdenin Arkasındaki Psişik Keşifler (Englewood Cliffs, NJ.: PrenticeHall, 1970).

WA Tiller, "Sovyetler Birliği'ne Gerçekleri Bulma Gezisi," AREJ 7, 68 (1972).

H. Forwald, Mind, Matter and Gravitation (New York: Parapsychology Foundation, Inc., 1969).

A. Puharich, "Tıp ve Şifada Ortak Bir Payda Arayışı," Şifanın Boyutları Sempozyumu Bildirilerinde (Los Altos, Kaliforniya: Parapsikoloji ve Tıp Akademisi, 1973).

S. Karagulla, Yaraticılığa Atılım (Los Angeles: De Vorss and Company, Inc., 1967).

WA Tiller, "Bazı Psikoenerjik Cihazlar Üzerine Teknik Bir Rapor," AJLE. J.7, 81 (1972),

WA Tiller, "Radyonik, Radyestezi ve Fizik", İyileşme Deneyimi Çeşitleri Sempozyumu Bildirilerinde (Los Altos, Kaliforniya: Parapsikoloji ve Tıp Akademisi, 1972).

A. Puharich, U. Geller'in bazı deneylerinin özel iletişimi.

C. Backster, "Bitki Yaşamında Birincil Algının Kanıtı," Int. J, Parapsikoloji 10 (1968).

R. Targ ve DB Hurt, "Duyu Dışı Algı Öğretim Makinesi ile Durugörü ve Önseziyi Öğrenmek" (New York: IEEE Bilgi Teorisi Sempozyumu, Ocak 1972).

L. Swann, Dünyaya Elveda Öpücüğü Vermek (New York: Hawthorn, 1975).

L. Brillouin, Bilimsel Belirsizlik ve Bilgi (New York: Academic Press, 1964).

PJ van Heerden, Fizik Vakfı (Wistik-Wassenaar, Hollanda: RV Uitgeverij, 1968).

J. Rock, Algısal Adaptasyonun Doğası (New York: Basic Books, 1967).

DE Wooldridge, Beynin Makineleri (New York: McGraw-Hill Book Company, Inc., 1963).

RD Becker ve DG Murray, "Amfibilerde Kırık İyileşmesini Düzenleyen Elektrik Kontrol Sistemi", Klinik Ortopedi ile İlgili Araştırma 73, 169 (1970).

M. Justa Smith, Dimensions of Healing Symposium Proceedings (Los Altos, Kaliforniya: Parapsikoloji ve Tıp Akademisi, 1972).

D. Hawkins ve L. Pauling, Ortomoleküler Psikiyatri (San Francisco: WH Freeman and Company, 1973).

WA Tiller, “Fiziksel Olmayan Enerjileri İzleme Cihazları,” Edgar D. Mitchell'in Psychic Exploration adlı eserinde, John White tarafından düzenlenmiştir (New York: GP Putnam, 1974).

3.

Doğada Yeni Bir Gücün Olasılığı

REXFORD DANIELS

1963 yılında, başkanın bilimsel danışmanı ve Telekomünikasyon Yönetimi Direktör Vekili, Ortak Teknik Danışma Komitesinden¹ elektromanyetik spektrumun mevcut kullanımını incelemesini ve iyileştirme için ihtiyaç duyulan tavsiyeleri ve gelecekte spektrumun olası yeni kullanımlarını yapmasını istedi. 1968'in 1200 sayfalık son raporu, "Spektrum Mühendisliği - İlerlemenin Anahtarı"², "elektromanyetik enerjinin yan etkilerinin" öneminden bahseden ve bunların tüm disiplinlerdeki etkilerinin ciddi şekilde dikkate alınmasını öneren ilk kamuya açık belgeydi. tüm bilimin derhal kullanması için bu tür bilgilerin merkezi bir disiplinler arası takas odasının kurulması. Frekansın disiplinler arası ilişkilerini ortak payda olarak göstermek amacıyla rapora Frekans Spektrumu Tablosu dahil edildi. tüm bilim dalları arasında ve veri alımı için basit bir yöntem olarak. Bu çalışma, Elektromanyetik Radyasyon Yönetimi Danışma Konseyi (ERMAC) olarak bilinen ve şu anda yeni faaliyete geçen ve bu alandaki sorunların genel koordinatörü olacak olan Cumhurbaşkanlığı İcra Dairesi Danışma Konseyi'nin kurulmasını tetikledi. Raporun yan etkiler bölümünü derleyen JTAC 63.1 Alt Komitesinin Görev Gücü 63.1.4'ün başkanı olma onuruna eriştim. Başlangıçta bu Görev Grubuna verilen talimatlar, Rexford Daniels tarafından yazılan "Doğada Yeni Bir Kuvvet Olasılığı"nın 1970 IEEE Bölgesel Elektromanyetik Uyumluluk Sempozyumu Kaydı, 6-8 Ekim'den izin alınarak yeniden basılması olup olmadığını araştırmaktı. 1970, Teksas (70 C 28 EMC). Telif Hakkı 1970, Elektronik Mühendisleri Enstitüsü, Inc.'e aittir.

ve spektrumu şimdi veya gelecekte kullanabilecek veya kullanımına müdahale edebilecek doğadaki tüm olaylar. Bize hiçbir sınırlama veya kısıtlama getirilmedi ve tuhaflığından dolayı hiçbir şey ihmal edilmemelidir. Böylece beyaz önlüklü adamlardan kaçmayı başardık ve şakacı bir şekilde "Dehşet Odası" olarak adlandırılan bazı ilginç bilgiler topladık.

Her şeye nüfuz eden bilinmeyen bir gücün başına gelen sekiz farklı birey veya grup bulduk; genellikle geleneksel elektronik aletlerle ölçülemez; tanınmış formüllere göre zayıflamadı; ve inanılmaz mesafelerde ani reaksiyonlara neden olabilir. Bu gücün kullanım çeşitliliği nedeniyle kendine ait bir spektruma sahip olabileceği bile ortaya çıktı. Onunla ilgilenen her grubun, kullanımını açıklayan bir adı vardı; örneğin: ikinci yerçekimi kuvveti (graviton), hidronik, eloptik, orgon, Backster fenomeni, maden arama, radyonik ve radyestezi.*

Kullanımlarına ilişkin bilgilerin çoğunun soyut olması ve kendisinin ne olduğuna dair tatmin edici bir açıklama olmaması nedeniyle, JTAC raporunda bundan hiç bahsedilmedi. Bununla birlikte, şu anda Spectrum tarafından bu kuvvete ilişkin devam eden bir araştırma yürütülmektedir. Orijinal JTAC 63.1.4 Görev Grubunun birçok üyesini içeren G-EMC Çalışma Komitesi. Nihai cevaplara henüz yaklaşmış değiliz ancak sürekli olarak bilgilerimize ekleme yapıyoruz.

Muhtemelen bu kuvvetin en yaygın kullanımı, su bulmanın tartışmalı bir yöntemi olan maden aramadır, ancak bu yöntem artık Vietnam'daki Birleşik Devletler Deniz Piyadeleri tarafından yeraltı tünellerinin, gömülü mühimmatın ve diğer malzemelerin yerini tespit etmek için kullanılmasıyla giderek saygın hale gelmektedir. . Denizciler, diğerlerinin eğitilebilmesine rağmen, yaklaşık yedi kişiden yalnızca birinin bu yeteneğe doğal olarak sahip olduğunu bulmuşlardır. Bu kuvvetin yaygın bir sivil uygulamasına "harita arama9*" adı verilir ve buradan, bir sarkaç veya başka bir alet aracılığıyla konum haritasının bulunmasıyla istenen bir nesnenin yerinin bulunmasının mümkün olduğu iddia edilir. sırasında bulduk

*Yazar burada terimleri karıştırıyor. Radestezi genel olarak radyasyona duyarlılıktır. Dowsing bir tür radyestezidir. Radyonik, radyestezinin enstrümantal bir şeklidir. Editörler.

Dünya Savaşı'nda İngiliz ve Avustralya Deniz Kuvvetleri, Alman denizaltılarının yerini tespit etmek için bu yöntemi başarıyla kullandı; Amerikan Donanması ise daha iyisini biliyordu ve denemedi bile. Güney Kaliforniya Edison Şirketi'nin, elektrikli pompalarıyla kullanılmak üzere kuyularda arama yapan bir adamı var. Yirmi yıllık bir süre boyunca sekiz binin üzerinde bulunduğunu iddia ediyor.8 Çubuk aramanın kullanıldığı verimlilikle ilişkili belirli bir miktarda ESP var gibi görünüyor. Bu doğal olarak bireylerin benzer ölçümler almasını zorlaştıran değişkenleri ortaya çıkarır ve bu da sonuçlara çok güçlü bir bağımlılık uyarısı yapar. Bu konuyla ilgili iyi bir kitap, Kenneth Roberts'ın yazdığı Henry Gross and His Dowsing Rod'dur.4 Harita arama, Maine'deki evinde bir Bermuda haritası arayarak Bermuda'da üç tatlı su kuyusu bulan Henry Gross tarafından yapılmıştır. topraklama ve diğer amaçlar için iyi ve kötü alanların belirlenmesi elektrik ve elektronik mühendisliğinin nihai bir gerekliliği olabilir. Avrupa ülkeleri bu yöntemi kullanma konusunda bizden çok önde. . . .

Ancak maden arama çalışması, bu kuvvetin radyonik veya radyestezi adı verilen başka bir yönünün incelenmesine yol açar. Bu konuyla ilgili dünya çapındaki ilk konferans 1950'de Londra'da düzenlendi; bununla ilgili Radyonik ve Radyestezi Bilimsel ve Teknik Kongresi Bildirileri'ne ulaşılabilir. Bu Kongre, moleküler yayılımların yaydığı frekanslara dayalı olarak kendine ait bir spektruma sahip gibi görünen insan elektromanyetik alanıyla ilgiliydi. Bu çalışmaya on yıl önce Columbia Üniversitesi'nden Dr. Il Rabi'nin nükleer rezonans araştırmalarından dolayı AAAS ödülü verilmesiyle ivme kazandırıldı. 30 Aralık 1939 tarihli Associated Press bülteninde bulgularını şu şekilde tanımladı:

Atomlar, ultra kısa dalgalarda yayın yapan küçük radyo vericileri gibi davranabilirler. . . . İnsanın kendisi ve her türlü sözde atıl madde sürekli olarak ışın yayar. İnsandan, tüm canlılardan ve muhtemelen cansızlardan gelen bu tür ışınların varlığından, uzun yıllardır birkaç bilim adamı tarafından şüphelenilmekteydi. Bugün deneysel kanıt getirdi. . . .

Jules Calte ve Andre Coatrieux adında iki Fransız gitti.

United Press'in 7 Temmuz 1949 tarihli Paris tarihli gönderisinde daha ayrıntılı olarak şu şekilde anlatılmaktadır:

Her metal ve her insan farklı uzunluklarda kısa dalgalar yayar. Kişisel dalga boyları parmak izleri kadar bireyseldir.

O zamandan beri, rezonans emiliminin bir ilkesi oluşturulmuş ve aşağıdaki şekilde açıklanmıştır:

Her frekans bandında (veya bir bant içindeki belirli frekanslar için), o frekans bandında soğurma yapan bir veya daha fazla doğal veya insan yapımı rezonatör bulunur. Bu ilke rezonans soğurulması ilkesi olarak bilinir. Belirli bir rezonatör tarafından emilen enerjinin ürettiği etkiler, rezonatörün özelliklerine bağlıdır. . . Elektromanyetik radyasyonların madde ile etkileşimi temelde benzer olmakla birlikte, farklı dalga boylarında farklı malzemeler etkilenmektedir. . . . Rezonans yapısı böylece emilebilecek enerji kuantumunu ve dolayısıyla onu etkileyecek radyasyonun frekansını belirler. . J

Anlayabileceğiniz gibi, Görev Gücü'nün bazı üyelerinin bu olgulara aktif bir ilgi göstermeleri biraz cesaret gerektirdi, ancak onlar bu olguya pratik bir temel olması gerektiğine karar verdikleri noktaya kadar ısrar ettiler. daha fazla araştırma. Bu araştırmada, patenti alınamayan deney ekipmanlarının yanı sıra birçok patentli cihaz da keşfedildi.

Gürcistan'da bir grup! "Elektrik" ve "optik"* kelimelerinin birleşiminden oluşan eloptik adını verdikleri bu enerjiyi hem iletme hem de almak için kullanılan enstrümantasyon konusunda bir patent8 aldı çünkü enerji, elektrik yasalarının ve optik yasalarının hepsine olmasa da bazılarını uyuyor. . Normal koşullar altında, normal oda sıcaklığında ve hiçbir işleme tabi tutulmadan, maddi dünyamızdaki her şeyden yayılan, bir şekilde yayılan veya çevresinde bir kuvvet alanı oluşturan enerji olarak tanımlanmaktadır. Her element ve elementlerin birleşimi bu enerjiyi yayar; ancak her elementin enerjisinin frekansı farklıdır.

t Ek III'teki "Kuruluşlar" başlığı altında Advanced Sciences Research and Development, Inc.'e bakınız. Editörler.

diğer tüm elementlerden gelen radyasyon Eloptik enerji, ışık ışınları boyunca iletilebilir, merceklerle odaklanabilir, bir prizmayla kırılabilir ve etkileri fotoğraf filmi üzerine yerleştirilebilir. Ancak bu iddiaları kontrol etme fırsatı olmadı.

Florida'da bir grup! Hükümetin hidronik adını verdikleri bir olguyu dikkate almasını sağlamaya çalışmış ancak başarılı olamamıştı. Bu, her şeyden iletilebildiği, antenin uzunluğundan ziyade uçlarından yayıldığı, Maxwell yasalarına göre zayıflamadığı ve geleneksel elektrikli test cihazlarıyla ölçülemeyen kanıtlanmış bir enerjidi. Gösterilere tanık olan hükümet mühendisleri bunun yeni bir şey olmadığını ancak kopyalayamadıklarını bildirdi. Daha sonra yapılan araştırmalar, balık konuşmasının bu yöntemle kaydedilebileceğini, tüplü dalgıçların bunu su altı iletişimi için kullanabileceğini ve öğrencilerin yeni uygulamalar düşünerek okul bilim yarışmalarında birincilik ödülleri kazanabileceklerini ortaya çıkardı, ancak hala bunun nasıl bir enerji olduğunu kimse bulamadı.

Hakkında çok az şey bilinen bir enerji kaynağının varlığının bir başka tezahürü, kasırgalar ve kasırgaların yanı sıra toprak yollarda sıklıkla görülen küçük "toz şeytanları" ile bağlantılıdır. Döner hareket halindedir, dalga hareketi sergileyebilir ve olaydan otuz mile kadar uzaktaki TV setlerinde görünebilen 50 MHz sinyali gibi elektromanyetik frekanslara sahip gibi görünmektedir. Bilim insanları artık atom yapılarının dönme hareketi ile güneş sistemimizdeki gezegenlerin dönüşü arasında bir ilişki bulmaya çalışıyor. Bu kuvvet, şu anda bilinen çekim kuvvetimizin bir özelliği olabileceği gibi, ikinci çekim kuvveti olarak adlandırılacak ayrı bir çekim kuvveti de olabilir.

t Ek JU. Editörler'de "Kuruluşlar" başlığı altında Sarasota Araştırma ve Geliştirme Şirketi'ne bakın.

Böyle bir buluşun endüstriyel uygulamalarının, karasal kabuklar, deniz suyunun depolanması vb. gibi hem elektriği ileten hem de iletken olmayan katılar yoluyla esas olarak telekomünikasyon olduğunu iddia eder. Aynı zamanda hidronik biliminin başka bir olası yönü gibi görünmektedir.

Bu tanımlanamayan güçleri araştıran herkes, çok geçmeden, "yaşam enerjisi" veya "biyolojik enerji" olarak tanımladığı ve ona "orgon" adını verdiği bir gücü keşfettiğini iddia eden merhum Dr. Wilhelm Reich'in çalışmalarıyla karşılaşır. Biyofiziksel duyguyu kontrol eder, yine her şeye nüfuz eder ve dalga benzeri bir harekete sahiptir. Bazıları bunu doğadaki elektromanyetik enerjinin modüle ettiği eter olarak adlandırır. Dr. Reich hapishanedeki günlerini sonlandırdı ve kendisini mahkum eden yargıç tarafından tüm eserlerinin imha edilmesi emri verildi. Ancak çalışmalarına uluslararası alanda artan bir ilgi var gibi görünüyor ve yakılan kitaplarının bir kısmı yeniden basılıyor.

Tanımlanamayan kuvvetlerin araştırılan son yönü Backster fenomeni olarak adlandırılmıştır ve Cleve Backster'in düşüncenin bitkiler üzerindeki etkisini tesadüfen keşfetmesiyle ilgilidir. Bay Backster*, yalan tespit amacıyla yalan makinesinin kullanımı konusunda üstün otorite olarak kabul edilmektedir. Bir gün ofisindeki bir bitkinin sulanmasının üst yaprağa ulaşmasının ne kadar süreceğini merak etti. İnsanların duygusal tepkilerini test eden bir yalan makinesi aletinin galvanik cilt tepkisi bölümünü bitkinin üst yaprağına bağladı ve ardından tepkileri yalan makinesinde takip etti. Çok geçmeden duygusal tepkiler olarak tanıdığı izler ortaya çıkmaya başladı ve daha fazla denemeye başladı.

Çok az sonuçla birkaç fiziksel deney yaptı ve ancak bir yaprağı yakmayı düşündüğünde grafikteki ibre yukarıya doğru fırladı. Yıllar boyunca yaptığı daha sonraki testler, bitkilerin mesafe dikkate alınmaksızın insan düşüncesine yanıt verebildiğini ortaya çıkardı. Bir zamanlar ofise geri dönen fabrikası, yirmi mil uzaktaki ofisine dönmeye karar verdiğinde anında keyif aldığını fark etti. Elektromanyetik uyumluluk mühendisinin bu olguya olan ilgisi, düşüncenin bitkilerle yapılan deneylerin sonuçları üzerindeki etkisi etrafında yoğunlaşıyor gibi görünüyor.

* Ek HI'daki "Firmaları organize etme" başlığı altında Backster Associates'e bakınız. Editörler.

ve hayvanları kapsar ve elektromanyetik uyumluluk alanına TLC olarak bilinen başka bir değişkeni daha dahil eder: şefkatli sevgi dolu bakım.f

Belirli bireylerin ve grupların bilinmeyen bir gücün özelliklerine ilişkin araştırmalarından kaynaklanan yeni ufuklara ilişkin yukarıdaki örnekler az çok spekülattır. Ancak yoğun bir şekilde çalışıldığında önemli veriler sağlayabilirler.

REFERANSLAR

Ortak Teknik Danışma Komitesi, Amerika Birleşik Devletleri Hükümeti'nin elektronik alandaki sorunları çözmesine yardımcı olmak amacıyla Elektrik ve Elektronik Mühendisleri Enstitüsü ve Elektronik Endüstrileri Birliği'nin temsilcilerinden oluşur.

Spektrum Mühendisliği—İlerlemenin Anahtarı (New York: Ortak Teknik Danışma Komitesi, IEEE, 1968), 345 East 47th St., New York, NY 10017.

"Su Arama—Bir Yeraltı Hikayesi", Los Angeles Times, 7 Aralık 1969, Pazar.

Kenneth Roberts, Henry Gross ve Maden Arama Çubuğu (New York: Pyramid Books, 1951).

Radyonik ve Radestezi Bilimsel ve Teknik Kongresi Bildirileri (Londra: Markham House Press, Ltd., 1950), 31 King's Road, Londra SW 3, İngiltere.

LJ Baranski, Frekans Spektrumu ve Rezonans Soğurma Prensibi, Kuzey Amerika Havacılık, 1963.

U. Slager, Uzay Tıbbi (Englewood Cliffs, NJ.: Prentice-Hall, 1962).

"Malzemelerden Yayılımların Algılanması ve Hacimlerinin Ölçülmesi", Patent No. 2482773, 27 Eylül 1949. 1974'teki yıllık kongresinde, Amerikan Bilimi İlerletme Derneği, bitkilerdeki elektriksiz tepkiler üzerine bir seminer düzenledi; burada iki bilim adamı, Backster'in bir deneyini ve çok sayıda bildirilen gözlemi kopyalama girişimlerinde olumsuz bulgular bildirdi. Editörler.

4.

Psikotronik: En Son Teknoloji

ZDENEK REJDAK

Psikotronik, mesafe üzerindeki etkileşimleri, henüz anlaşılamayan enerjik bir formla sınırlanan etkileşimleri inceleyen bilimdir. Enerjinin bu biçimi, canlı maddenin bir özelliğidir ve etkileşimler, öznelere ile "nesneler" (canlı nesneler dahil) arasında olduğu kadar "öznelere" arasında da kendini gösterir.

Bilimin çeşitli dallarındaki çalışanlar, her ne kadar mevcut bilim dallarıyla bireysel olarak etkileşim içinde olsalar da, organize bilimin elindeki araçlarla anlaşılamayan bir dizi olgunun uzun zamandır farkındadırlar. Bu olgularla ilgili sorunların bilimsel araştırmanın ana çizgisinden uzaklaştırılmasının nedeni budur. Ancak buna rağmen parapsikoloji bazı açıklanamayan fenomenlerle ilgilenmek için ortaya çıktı; Bilimsel araştırmalarda kaydedilen hızlı ilerleme, söz konusu olguların gerçekten var olduğunu da göstermiştir.

Son on yıla psikotronik alanında birçok değişiklik damgasını vurdu. Genel sorun, bazı açılardan kuşaklar arasında yaşanan bir sorundur. Psikotronik sorularla aktif olarak ilgilenen eski nesil araştırmacılar, soruna yaklaşımlarını esas olarak felsefi ve psikolojik yönleriyle tasarladılar. Çoğu zaman, çok karmaşık psikik süreçlerin söz konusu olduğu, ayrıca zorlukla düzenlenebildiği ve bu nedenle tekrarlanamadığı sonucuna vardılar. Bu yaşlı insanlar Zdeněk Rejda'nın 'Tychotronics: The State of the Art' adlı eserini kendi kendilerine görüyorlardı. İlk olarak Impact of Science on Society, Cilt 2'de yer aldı. 24, No. 4, 1974. Telif Hakkı © 1974, The Unesco Press'e aittir ve izin alınarak yeniden basılmıştır.

asıl görev bu süreçlerin varlığının ispatı ve savunulmasıdır. Gerçeklerin toplanması ve çok sayıda deneyin yürütülmesi söz konusu olduğunda, onların çalışmaları açıkça saygıya değerdir.

Aynı dönemde genç bilim adamları, büyüklerinin yaklaşımının tek taraflı olduğuna inanmaya başladılar. Modellemeyi, yoğunlaştırmayı, formüle etmeyi ve hesaplamayı tercih ettiler. Psikotronik, özellikle gelişim yolundaki kilometre taşları Jan Evangelista Purkyne, Crooks, Lodge, Babak, Richet, Dries che, Bekhterev, Vasilyev, Rhine gibi isimlerle süslendiğinden, genç nesil tarafından göz ardı edilemeyecek kadar çekici görülüyor. Tenhaeff ve diğerleri. Daha teknik sorunları kavrama çabaları, psikotroniği sınırdaki disiplinler arası bir dal olarak gören önceki bakış açısını terk etmelerine neden oldu. Tek kutuplu felsefi-psikolojik anlayışa, genç nesil araştırmacılar teknik ve fiziksel anlayışa ilişkin ikinci bir kutbu ekledi.

İnancın Dereceleri

Bu iki kutup arasındaki geniş alanda, bilimsel kamuoyu ile psikotronik sorunları arasındaki ilişkiyle ilgilenmeliyiz. Şu anda niteliksel bir değişim yaşanıyor; Birçok bilim çalışmasının zihninde temel bir dönüm noktasına ulaşıldı. Yalnızca psikotronik konulara artan ilgi göstermekle kalmamışlar, aynı zamanda bu alanda aktif araştırmalara başlamışlardır. Bilim dünyasının psikotroniğe olan ilgisinin ölçeğini göstermek için, ilişkinin derecesi şuna benzer: 1, pozitif; 2, nötr; 3, hoşgörülü; 4, bekleyen; 5, kayıtsız; 6, negatif; 7, a priori olumsuz.

Bilim adamlarının çoğunluğunun tutumları ölçekteki ilk dört sıfatla açıklanmaktadır. Psikotronik sorulara yönelik eleştirel tutumun arttığını fark edeceksiniz. (Bilim insanları arasında eleştirel olmayan bir coşku olduğunu düşünmüyorum.) Aksine, şu şekilde ifade edilebilecek yapıcı bir eleştirel tutum var: Prensip olarak bu sorunların araştırılmasından yanalar, psikotronikte araştırılan olguların varlığıyla ilgileniyorlar. ancak söz konusu problemlerin önemine karşılık gelen uygun şekilde ayrıntılı ve kesin araştırma yöntemlerinin mevcut olması önemlidir.

Kendi adıma şu ana kadar kullanılan yöntemlerin bilimsel olmadığını ima etmek istemiyorum; ister olayların varlığını kanıtlamak, ister onları sınıflandırmak, ister oluşum koşullarını ve periyodikliğini belirlemek için seçildikleri anda yeterliydim.

Şimdi "olumsuz" tutumdan başlayarak ölçeğimizde 6 ve 7 numara olarak sıralanan bilim adamlarına bakalım. Bunlar, psikotronik fenomenlerin var olmadığına veya hayal gücünün ürünü olduğuna inanıyor; veya bunların varlığını kabul etseler bile, olağanüstü olayların tesadüfen meydana geldiği veya meydana geldikleri anda ortaya çıkan koşulların yanlış yorumlandığı sonucuna varırlar; Ya da spesifik fenomenlerin gerçekten var olduğu, ancak herhangi bir zamanda yaklaşık olarak aynı koşullar altında yeniden üretilmeyecekleri için "olumsuz" bilim adamları, fenomenle neden ilgilenmeleri gerektiğine dair açık bir neden göremiyorlar. Son durumda şu soruyu sorarlar: Yoğun bir şekilde meydana gelebilen fenomenleri (örneğin spontan psikokinezi) yeterince tanımlayabilecek kadar sıkı bir şekilde ele alamazsak, araştırmanın bir anlamı var mı?

Çek akademisyen Josef Charvat, Life, Adaptation, and Stress adlı eserinde, pozitivist metodolojinin canlı süreçlere mekanik olarak uygulanması gerekliliğine net bir yanıt veriyor: "Merkezi sinir sisteminin ilk hareketleri kendiliğinden aktivite, merak ve yaratıcılıktır. Sonuçta fiziksel dünyada biyolojik davranışa dair bir modelimiz yok. Bu nedenle canlı maddedeki kararlı bir durumun kimyasal sistemlerdeki benzer durumlarla karşılaştırılması ancak yaklaşıktır ve hatta psişiklikten daha da uzaktır.

Negatif bir ruha sahip bir bilim adamı, psikotronikteki sorunları incelemeye karar verdiğinde, kendisi görmek, denemek ister. İngiliz matematikçi SG Soal'un durumu var. Belirli olguları doğrulayan istatistiksel kanıtlara saldırmış ve araştırmacıları istatistiksel yöntemlerini geliştirmedikleri için suçlamıştı. Ancak deney deneklerinden ikisiyle bizzat tanıştıktan sonra olayın gerçekliğine ikna oldu. Ve yine de biz, pratikte-Bilim insanları, mümkün olduğu kadar olumsuz tutum ve şüpheli yaklaşım sergileyen bilim adamlarını, eleştirisiz ve saf meraklılara tercih ettiğimizi rahatlıkla itiraf edebilirler.

Sert Çekirdek Direnci

Oldukça özel bir kategoriye a priori olumsuz bilim adamları girer. Çekoslovakya'da psikotronik alanını tamamen reddeden tanınmış bir psikiyatrist ve hipnolog vardı. Bir defasında, yüzü karatahtaya dönük olarak oturan, ancak derin bir hipnotik trans halinde olan bir denek, psikiyatristin tahtaya yazdıklarını okumaya başladı; denek daha sonra doktorun bir kağıda kurşun kalemle yazdığı metni okudu. Uzman bir hafta boyunca olaydan memnun değildi ama kısa süre sonra deneğin tahtaya çizilen tebeşir sesini ve kağıt üzerinde hareket eden kalem sesini analiz edebildiği için okuyabildiği sonucuna vardı. Alışılmadık bir bilgi aktarımı olasılığını kabul etmek yerine, bu bilim adamı tamamen spekülasyon niteliğinde bir "kanıtlama" icat etmeyi tercih etti. Aslında bir gecede bilinçaltı işleme konusunda uzman oldu. Burada dikkate değer olan, a priori olumsuzcuların, kendilerine yabancı veya anlaşılabilir alanlara hiç çekinmeden saldırılar yapabilmeleridir.

Yine de bu spekülasyon a priori olumsuzluk markasını nezaket sınırları içinde değerlendirebiliriz. Daha da kötüsü, bilimsel çalışma etiğini terk edecek kadar olumsuzluğa saplanan ve hatta yanlış beyan ve tahrifata başvuran bilim adamının durumudur. . . .

Olumsuzluğun a priori arkasındaki güdüler nelerdir? Bir kaç tane var. Birincisi, paranormal olayların var olup olmadığıyla ilgilenmeyen kişilerin olumsuzluğu var; Onlara göre bilimsel gerçek, zaten bilimsel gerçek olarak kabul edilen şeydir. Akademisyen Petr Kapitsa ise olguları mümkün ve imkansız diye ikiye ayırmıyor; keşfedilmiş ve keşfedilmemiş ayrımını tercih ediyor. "Newton'un ve çağdaşlarının eserlerini okumak yeterlidir" (Kapitsa şöyle yazmıştır) . cansız doğaya ilişkin bilginin tamamlandığına inanıyorlardı... eski hatayı bir kez daha yapın ve gelecekte yeni keşiflerin olmayacağına inanın." Sovyet fizikçi şunu ekliyor: "Canlı doğanın incelenmesiyle ilgili temel bir soruya dikkat çekmek istiyorum... fenomenlerin çoğu mevcut yasalarla açıklanıyor, ama bana öyle geliyor ki hâlâ canlı doğanın temel özelliklerinden biri, Üreme yeteneği, henüz bilmediğimiz ve şu ana kadar bilinen kurallarla açıklayamadığımız bazı doğa güçlerinin tezahürü olabilir."

İkincisi, tutumları korkudan kaynaklanıyor. Alanı bilinmiyor ve gözlemlenen her şey mistisizme yol açabilir. Ancak bunun tam tersi doğrudur: Bilinmeyen alandan kaçınmak şarlatanları serbest bırakır ve yaygın önyargılara geniş bir kapsam kazandırır. Negatifçiler, herhangi bir yeni bilginin bu bilim adamlarının alıştığı bilimlerle nasıl bütünleştirilebileceğini hayal edemedikleri için korkuları daha da artıyor. Bilimlerinde tarafsız olmayı bırakırlar. Endişeleri yersizdir: Bütün bilgiler genişletilebilir, tamamlanabilir ve daha kesin hale getirilebilir.

Üçüncüsü, a priori olumsuz olmak, muhafazakarlık ve tembellik motivasyonunu yansıtır. Bilimsel alanda uzmanlaştıktan sonra yeni bir şeyle meşgul olmak, yeni bir şekilde düşünmeyi öğrenmeyi gerektirir. Her şeyi anlamış olma arzusu herkesin paylaştığı bir özellik değildir.

Direnci Kırma

Psikotronikle uğraşanlar bu disipline hala güvenmeyenlerle nasıl el ele vermeli?

Öncelikle psikotronik fenomenler üzerine yapılan araştırmalarda yeterli bir metodolojinin geliştirilmesini hızlandırmalıdır. İkinci olarak deneylerini her an tekrarlayabilecekleri şekilde tasarlamalıdır. Psikotronikte pratik deneyler ana hedeflerimizden biri olmalıdır. Üçüncüsü ise bilimsel kamuoyunun uygun yayınlarla aydınlatılmasıdır. Bu görev, bugün bilim adamlarının erişebildiği bilgi akışı nedeniyle karmaşıklaşıyor; kişinin kendi alanında yetişmesi zordur, ancak genel olarak bilim insanları edebiyatın geçmişteki gelişimi konusunda bilgilendirilmelidir.

Paranormal alanlar olarak kabul ettikleri alanda yirmi yıl. Son olarak, tabii ki, kamuoyunu bilgilendirmeye yönelik devam eden bir çalışma var; orada ilerici düşüncenin yayılması belirleyici bir rol oynamalıdır.

Bilimin tüm dalları meslekten olmayan kişilerin ilgisini çekmektedir, ancak bizimki özellikle çok ilgi çekmiştir çünkü hem psişik hem de somatik sorularla (insanların yaşamasını ve kendileri olmasını sağlayan şeyin ne olduğu) ilgilenmektedir. Ancak şubemizle uğraşan sıradan kişiler, kişisel sorunlarını ortaya koyan, hatta bazen yapılan işi çarpıtıp itibarsızlaştıran sıradan amatörler olarak bunu yapıyorlar. Önemli olan, kimliksiz kamuoyunun nasıl düzgün bir şekilde aydınlatılacağı sorusudur. Hayaletlerin musallat olduğu evler, astral projeksiyonlar ve benzeri hakkındaki sansasyonel hikayeler sıradan insanların ilgisini çeker, ancak aksi takdirde ölçülemeyecek kadar zarar verir. Psikotronik, son zamanlarda Avrupa, Amerika ve diğer yerlerdeki genel nüfusun belirli unsurları için afyon haline gelen ispiritizma ile aynı şey değildir.

Bilimsel ilerlemenin dev adımlar attığı bir çağda, disiplinler arası bir yaklaşımın varsayımı, psikotronik fenomenlerin düzenli bir şekilde araştırılmasının temel koşuludur. Ancak bu, fiziğe, iletişim tekniklerine, matematiğe, sibernetik, psikoloji, psikiyatri, tıp, nörofizyoloji ve fizyoloji, biyonik, jeoloji, antropolojiye özgü bilimsel yöntemi birleştirerek mevcut varsayımlardan, belirsizliklerden ve tartışmalardan kendimizi kurtarmamıza yardımcı olacaktır. Sodooloji ve uzay biyolojisi.

"Parapsikoloji" terimini kullanmaya gerek olmadığı hemen anlaşılıyor. Yalnızca alanın multidisipliner karakterini yansıtmakla kalmıyor, aynı zamanda ilgilendiğimiz fenomenlerin hiçbirinin onsuz hayal edilemeyeceği enerjik bileşenin varlığını da aktarmada başarısız oluyor. Hem psişik hem de enerjik bileşenlerin birleşimi defalarca vurgulanmıştır: Rus fizikçi Kotik (1908), daha sonra 1920'lerde ve 1930'larda Hans Berger ve Hollandalı jeolog Tromp (1949). Biz bu alandaki uzmanlar, radyo-4 teknik dergisi Toute la Radio'da Fransız mühendis Fernand Clerc tarafından önerilen "psikotronik" terimini benimsemeye karar verdik. Dolayısıyla "Parapsikoloji", tıpkı hipnotizma veya metapsikoloji gibi, psikotroniğin gelişim aşamasının tanımına geri döner.

Biyoloji ve Fiziğin Zenginleştirilmesi

Psikotroniğin artık ana görevi, yaşayan ve cansız dünyaları yöneten yasaları koordine etmek ve bunları fizik, biyoloji ve psikolojiden gelen yeni bilgi artışlarıyla tamamlamaktır; bu bilgi, insan ya da uygun bir insan modelinin ara bağlantı görevi gördüğü insan ruhunun belirli tezahürlerinden elde edilecektir.

Psikotronik bilgi dalı, bugün diğer dalların tamamı kadar geniş bir literatüre sahiptir. Ancak psikotronik literatürünün kaynakları öyledir ki, psikotronik uzmanlarının ikinci görevi mevcut belgeleri yeniden değerlendirmektir. Geçmiş laboratuvar deneylerinin analizi aynı zamanda disiplinin metodolojisini açıkça tanımlamamıza da yardımcı olacaktır. Bu tür bir yeniden değerlendirme, psikofiziksel fenomenlerin ayrı psişik ve fiziksel bölümlere ayrılmasını önlemeye de hizmet edecektir. Federal Almanya Cumhuriyeti'nde plazma araştırmalarına katılan bazı fizikçilerin, canlı organizmalar arasındaki etkileşimlere ilişkin yeni bilgilerin hem biyolojiyi hem de fiziği zenginleştireceğine inanmaları tesadüf değildir.

Parapsikoloji çoğunlukla nadiren meydana gelen fenomenlerle ilgilendi ve çekingen bir şekilde bu olayların muhtemelen herkesi küçük bir dereceye kadar etkileyeceğini göstermeye çalıştı. Psikotronik, çok disiplinli yaklaşımı aracılığıyla, psikofiziksel olayların insanlığın yüzde doksanını etkilediğini ortaya koymaya çalışır. Olağanüstü mucizeleri incelemekten kaçınan psikotronik, deneylerini, her an yeniden üretilebilecek şekilde bilinçli olarak şekillendirir. Bu amaç, insan organizmasının kolayca hareket edebilen bir sistem (örneğin, negatif basınç veya vakum göstergesi, bir sıvının yüzeyinde kolayca hareket edebilen bir sistem veya görsel etkileme olasılığı) üzerindeki eylemiyle veya bir cihazın kullanılmasıyla ilgilensek de geçerlidir. (örneğin bir pletismograf) uzak, eşzamanlı nörofizyolojik süreçleri belirlemek için.

Şu ana kadar yapılan test sonuçları sansasyonel olmayabilir ancak belli bir istikrar gösteriyor. Artık hepimizin psikotronik fenomenleri (spontan tesir gibi) gözlemlediğimizi fark ediyoruz.

Bunlar çok eski zamanlardan beri insanlarla, hatta canlı maddelerle ilişkilendirilmiştir. Bunlar elektriksel veya kimyasal süreçlerle karşılaştırılabilir, ancak onları tam olarak ikisine indirgemek hala imkansız olabilir. Parapsikoloji model olarak işliyorsa

biyopsikolojik → çıktı

o zaman psikotronik model olarak alır

v. . enerjik x

yaşayan organizma → çalışma çıktısı

Yaklaşık yirmi yıl önce otomasyon kontrol ve elektronik bilgi işlem makinelerinin hayatın her kesimine girmesi, bilimsel-teknik devrimi ilan etmemize neden oldu. Bu harika makinelerin yapabilecekleri (müzik bestelemek, şiir yazmak, reklam tasarımı sunmak) ile ilgili ilk hezeyan dalgalarının ardından ciddi bir gerçeklik geldi. İnsanlar, yarattıkları her şeye gücü yeten, her şeyi kontrol eden teknoloji karşısında aşağılık kompleksine kapılarak kendilerinden şüphe etmeye başladılar. Aynı zamanda, psikotroniğe yönelik niteliksel olarak yeni araştırmalar da doğru zamanda geldi. Bu araştırma, temel insani değerlerin rehabilitasyonuna yardımcı oluyor ve kişinin sonuçta o kadar da çaresiz olmadığını ortaya koyuyor.

Psikotronik bizi bilimde yeni bir devrimin eşiğine getirebilir. Bahsettiğim ikinci kutba burada bir anlam kazandırmalıyız: yaşadığımız bilimsel-teknik devrimi dengelemek için bilimsel-insani bir anlayış. Aksi takdirde önümüzdeki yüzyılda dünyayı hem mekanik hem de insan robotlarla dolduracağız, böylece yabancılaşmayı ve toplumsal çözülmei artıracaktır.

II YAŞAMIN GİZLİ GÜÇLERİ
Antik Gizemler, Çağdaş Vahiyler

Yalnızca maddi bir evrenin rastgele süreçlerle mekanik olarak işlediğini görenlerin bakış açısından, yaşamın kendisi nihai paranormal olaydır. Modern bilim dört temel alan kuvvetini veya enerji biçimini tanıır: elektromanyetik, yerçekimi ve zayıf ve güçlü nükleer kuvvetler. Yaşam ve zihinsel aktivite de dahil olmak üzere tüm olayların, bu enerjiler ve bunlarla ilişkili fiziko-kimyasal mekanizmalar açısından açıklanabileceği varsayılmaktadır. Ve her ne kadar canlı benzeri özelliklere sahip organik mikromoleküller ve "proteinoidler" laboratuvarında sentezlenmiş olsa da, SL Miller'ın 1955'te gaz karışımından organik madde üretmesinden bu yana geçen yirmi yıllık araştırmalar, kendi başına yaşam yaratmadı veya yaşamın enerjilerini tanımlamadı. Örneğin sinir bilimci Wilder Penfield, Zihnin Gizemi adlı kitabında şöyle diyor: Yaşamın ayırt edici özelliği olan zihnin, "beyin içindeki nöronal eylem temelinde açıklanmasının her zaman oldukça imkansız olacağı sonucuna varıyor." . . Zihin kendine özgüdür. Enerjisi var. Bu enerjinin biçimi, akson yollarını dolaşan nöronal potansiyellerinkinden farklıdır."

"Enerji" kelimesi Yunanca "aktif" anlamına gelen energeia kelimesinden gelir. Genellikle iş yapma veya aktif olma kapasitesi olarak anlaşılır. Ancak orijinal anlamında bu, hareketsiz maddeyi hareket ettirebilen veya hızlandırabilen hayati aktivite anlamına geliyordu. En-erg-y, kelimenin tam anlamıyla "(kendisinin) motivasyonu" anlamına gelir.

Dolayısıyla daha önceki zamanlarda temel bir yaşam gücüne dair belirgin ve kamuoyunca kabul edilmiş bir anlayış vardı. Ancak tanınmasına rağmen kolayca anlaşılamadı. Yakalandı ama anlaşılamadı. Bu bakımdan esrarengizdi; yani normalde gizliydi, tespit edilemiyordu, gizliydi.

Temel olarak sinerjiktir. Isı arttığında bile temel bir negentropik, biçimlendirici ve düzenleyici etkiye sahiptir ve bu nedenle Termodinamiğin İkinci Yasası tarafından ortaya konan ve dolayısıyla ihlal ettiği entropinin (yani maddenin parçalanması ve düzensizleşmesi) tersidir.

Enerjideki değişimler gözlemlenebilir fiziksel değişimlerden önce gelir ve bunun maddeyi, enerjiyi ve yaşamı yarattığı varsayılır. Bu aynı zamanda metallerin, başlatıcı etken veya psişik duyarlılığın onlara dokunmasından uzun süre sonra da bükülmeye devam ettiği bazı psikokinetik olaylarda da gözlemlenir.

Karşıt numarası var. Medyumlar tarafından kırmızı ve sarı olarak durugörü olarak görülen enerjinin bu zıt formu, yukarıda özetlenen hayat veren enerjiye karşıttır. Bu, hayat veren enerjinin bir bölgeye girmek (ortaya çıkmak) yerine oradan ayrılması durumunda meydana gelir. Mavi, sinerjik enerji hassaslara serinlik, hoş bir his verirken, sarı-kırmızı entropik enerji ise sıcaklık ve rahatsızlık hissi yaratır.

Oldukça organize olan herhangi bir yapıda (örneğin, kristaller, bitkiler, insanlar), enerjinin yüksek oranda yoğunlaştığı bir dizi geometrik nokta vardır (örneğin, yogik gelenekteki çakralar, geleneksel Çin tıbbi sistemindeki akupunktur noktaları).

Enerjiler bir nesneden diğerine akacaktır. Hawaii Huna geleneğine göre "yapışkandır", böylece görünmez bir enerji akışı her zaman geçmişte herhangi bir şekilde bağlantılı olan herhangi iki nesneyi birbirine bağlayacaktır (böylece sempatik büyü'nün temelini oluşturacaktır). Enerji, zaman içinde hareketsiz bir malzemeden dışarıya doğru yayılan üstel bir azalmaya tabidir, ancak her zaman bir kalıntı vardır (çünkü bozunma sonsuza kadar devam eder). Enerjinin yoğunluğu mesafeyle ters orantılı olarak değişir; bu da onu elektromanyetik ve yer çekimi yasalarından ayırır, ancak potansiyel teorisi uygulanabilir.

Enerji çeşitli şekillerde gözlemlenebilir: yalıtılmış titreşen noktalar olarak, spiraller olarak, bedeni çevreleyen bir bulut veya "aura" olarak, bir alev olarak, ince çizgilerden oluşan bir ağ olarak (Yaqui büyücüsü don Juan'ın "dünya çizgileri" ve okültistlerin "eterik ağı").

Yukarıdakilere rağmen, bazı paranormal olayların, bilinen güçlerin az bilinen veya tam olarak anlaşılamayan etkilerinden kaynaklanma olasılığını göz ardı etmemeliyiz. Amerikan Antropoloji Derneği'nin 1974'teki parapsikoloji ve antropoloji sempozyumunda konuşan araştırma mühendisi James Beal, elektrostatik alanlar ve beyin/beden/çevre ilişkileriyle ilgili verileri inceledi. Paranormal iyileşme gibi olağanüstü olaylar bağlamında biyoelektrik keman etkilerini anlattıktan sonra, etkilerin açıklanamayan psişik olayların ardındaki neden olarak yorumlanmaması gerektiğini kaydetti. Daha ziyade, bunların "daha yüksek bir sistemden süzülen etkilere ilişkin zayıf göstergeler, öncüller veya uyarıcılar" olarak hizmet edebileceklerini söyledi. Başka bir deyişle, beşinci tür enerjinin -eğer varsa- diğer dört türle etkileşime girmesi gerekir.

Yale Üniversitesi'nden merhum Harold Saxton Burr, Beal tarafından önerilenlere benzer bir gösterge sistemini incelemek için teknikler geliştirdi. İlk kez 1930'larda duyurulan ama hâlâ ortodoks bilim insanları tarafından büyük ölçüde bilinmeyen elektrodinamik yaşam teorisi, elektromanyetizma ile psi arasında olası bir bağlantı, yani fiziksel ile parafiziksel arasında potansiyel bir köprü sunuyor. Burr ve meslektaşı Leonard Ravitz'in çalışmalarının yaşamın fizik öncesi temelleriyle ilgilendiği söyleniyor.

Burr-Ravitz çalışması, bir organizmanın fiziksel yapısı üzerinde yönlendirici, düzenleyici bir işlevi yerine getiren, genellikle yaşam alanı veya L alanı olarak adlandırılan, elektromanyetik enerjinin yönlendirici bir alanının bulunduğu göstermektedir. Burr ve Ravitz, bir organizmanın sağlık durumunun, L alanını incelemek için bir mikrovoltmetre kullanılarak en az gözlemlenebilir fiziksel işareten çok daha önce belirlenebileceğini gösterdi. Ravitz'in kendisi gayri resmi olarak L alanının fiziksel ölümden önce bir bütün olarak ortadan kaybolduğunu bildirdi. L alanına duyarlılık, psişik şifacıların teşhis ve tedavide nasıl işlev gördüğüne dair çok şey açıklayabilir.

Ancak veriler, L alanlarının kendilerinin de başka kuvvetlerden etkilendiğini göstermektedir. Ravitz, zihin durumunun L alanının voltaj gradyanlarını etkilediğini keşfetti. Bu bölümde Burr-Ravitz'in çalışmasını anlatan Edward Russell, bu düşünce gücünden, düşünce alanı anlamına gelen T alanı olarak söz etmektedir. Her ne kadar L alanları doğadaki yeni bir kuvvet değil de sıradan elektromanyetik fenomenler olsa da, yine de zihin veya T alanlarının L alanlarını ve dolayısıyla fiziksel bedeni nasıl ölçülebilir şekilde etkileyebildiğini gösterme açısından çok büyük öneme sahip olduklarını belirtiyor. Bu nedenle L alanlarının incelenmesi

Bilime, fizik ve psikolojinin kesiştiği o kritik alana bir açıklık kazandırın.

Bu bölüme bilim tarafından halihazırda araştırılmış olan "yaşam alanları"na bir göz atarak başlayacağız ve ardından çeşitli geleneklerin varoluş bilmesinin okült yanıtı olarak kabul ettiği, yeterince araştırılmamış güçlerin incelenmesine geçeceğiz. Bölümler yönelimleri bakımından farklılık gösterir. Russell'in Burr-Ravitz çalışmasına ilişkin bölümündeki materyal kolaylıkla araştırılabilir ve çoğaltılabilir, çünkü bilimsel literatür deneylerin ve teknolojinin ayrıntılarını içermektedir. Reich'in çalışması, W. Edward Mann tarafından tanımlandığı şekliyle, Reich ve takipçileri tarafından ayrıntılı olarak anlatılmıştır. Ancak onun deneylerini tekrarlamak isteyenlerin onun yayınlanmamış materyalleri için çeşitli Reich arşivlerini incelemesi gerekecek. Inyushin'in araştırmasıyla ilgili farklı bir sorun daha var; Ciltler dolusu yazılarının çoğu hiçbir zaman İngilizceye çevrilmedi. Gopi Krishna, teorilerinin bilimsel olarak test edilmesini önerdi ve diğer yazılarında araştırmacılara kışkırtıcı fikirler sundu. WE Butler'ın makalesi ezoterik geleneğe aittir ve bilimsel terimlere çevrilmesi gerekmektedir. Langston Day'in makalesi çeşitli deneylerin bir sunumudur; ancak okuyucunun Schroedinger, Rutherford ve Millikan'ın saygın yazılarını Mesmer, Abrams ve von Reichenbach'ın son derece tartışmalı ve bir bakıma şüpheli raporlarıyla birleştirdiği konusunda uyarılması gerekir. Bu ilginç bir bölüm ama şüpheciler ve ayrımcılar bir gözle okunması gereken bir bölüm. Langston Day'in makalesi çeşitli deneylerin bir sunumudur; ancak okuyucunun Schroedinger, Rutherford ve Millikan'ın saygın yazılarını Mesmer, Abrams ve von Reichenbach'ın son derece tartışmalı ve bir bakıma şüpheli raporlarıyla birleştirdiği konusunda uyarılması gerekir. Bu ilginç bir bölüm ama şüpheciler ve ayrımcılar bir gözle okunması gereken bir bölüm.

6.

Yaşam Alanları

EDWARD W. RUSSELL

BEN.

Büyük bilim adamı Max Planck, "Yeni bir bilimsel gerçek" diye yazmıştı, "rakiplerini ikna ederek ve ışığı görmelerini sağlayarak zafer kazanmaz; daha ziyade muhalifleri sonunda öldüğü ve buna aşına yeni bir nesil büyüdüğü için"

Yaşam alanlarına ilişkin büyük keşfin öneminin biyologlar tarafından genel olarak kabul edilmesi için kaç kişinin ölmesi gerekiyor?

Yale Üniversitesi öğretim üyelerinin seçkin üyeleri Dr. Harold Saxton Burr ve Dr. FSC Northrop'un, yayınlanan sayısız deneyle hızla doğrulanan bir teori olan Elektrodinamik Yaşam Teorisini ilk kez geliştirmelerinin üzerinden kırk yılı aşkın bir süre geçti. Ancak bazı genç biyologlar ancak son yıllarda bu keşfin muazzam öneminin farkına vardılar. Bu, Max Planck'ın iç karartıcı sözünün fazlasıyla doğru olduğunu gösteriyor.

Burr'un keşfi neydi ve neden bu kadar önemli? Kısaca, tüm canlıların organize olduğu ve sürekli madde değişimiyle formunu koruduğu süreçte, daha önce bilinmeyen, daha üst bir düzen buldu.

Cildimizi, saçımızı ve kanımızı sürekli yenilediğimiz uzun zamandır biliniyordu. Ancak bazı biyokimyacılar radyoaktif elementlerin vücuda nasıl dahil edileceğini öğrenene kadar -ki bu elementler vücuda dahil edildikten sonra fotoğraflanabilir- Edward W. Russell'ın 'The Fields of Life' adlı makalesi bu cilt için özel olarak yazılmış ve basılmış orijinal bir makaledir. yazarın izniyle.

Hücreler — hiç kimse insan vücudunun tamamı olmasa da çoğunun sürekli olarak yenilendiğinin farkına varmadı.

Vücudumuzun büyük bir kısmını oluşturan proteinin tamamı sürekli olarak atılıyor ve yerine gıdalarımızdan elde edilen taze protein konuluyor. Bu elbette birdenbire olmuyor, sürekli oluyor. Karaciğer ve serum proteinleri her on günde bir yenilenir; akciğerlerin, beynin, derinin ve ana kasların proteinleri her 158 günde bir yenilenir. Kemik bile sürekli olarak taze malzemeye değiştirilir. Yalnızca vücutlarımızın büyüme ve yaşla birlikte biraz değişen tasarımı sabit kalır

Bu tasarımı koruyan şey nedir? Sürekli malzeme değişimi yoluyla kelimenin tam anlamıyla "bizi formda tutan" şey nedir? Burr ve arkadaşları tüm canlı formlarının bir elektrodinamik ya da tercihe göre elektromanyetik alan tarafından organize edildiğini ve sürdürüldüğünü ispatlayana kadar bu, biyologlar için bir gizemdi. Bu düzenleyici alanlara kısaca "yaşam alanları" veya "L alanları" adını verdi ve insandan fareye, ağaçtan tohuma kadar her tür yaşam formu için bir L alanı bulunduğunu buldu.

Bir alan göremiyoruz. Ancak çoğu okul çocuğunun bildiği gibi, bir kartın altına bir mıknatıs yerleştirip kartın üzerine demir talaşlarını saçarsak ne yaptığını görebiliriz. Talaşlar mıknatısın alanının modelini alacaktır; ve ne kadar sıklıkla yeni talaşları değiştirirsek değiştirelim, bunlar her zaman aynı modeli alacaktır.

L alanları da aynı şeyi yapar. Vücuttaki moleküller ne kadar sıklıkla yenilenirse yenilensin, L alanı onların düzenini ve düzenini korur. Ancak L alanları, bir mıknatısın basit alanından sonsuz derecede daha karmaşıktır; aslında vücut, tamamı baskın L alanının kontrolü altında olan sayısız alt alan içerir. Ayrıca L alanıyla bir dereceye kadar etkileşime giren çeşitli organların alt alanlarından da geri bildirim vardır. Ancak bu geri bildirimle rağmen vücutun genel L alanı birincildir ve bileşen alanlarını kontrol eder.

N.

L alanları hakkında "psişik" hiçbir şey yoktur. Geleneksel fizikte bilinen alanlardan çok daha karmaşık olmasına rağmen aynı niteliktedirler ve herhangi bir elektronik laboratuvarında kullanılan son derece hassas modern voltmetrelerle ölçülüp haritalanabilmektedirler. Bu aletler yalan dedektöründe olduğu gibi cilt direncini ölçmek için kullanılmaz. Bunun yerine alanları ölçerler. Bu alanlar vücutun farklı bölümleri arasındaki farklı voltaj değişimleriyle ortaya çıkar. Bu gradyanlar yalnızca elektriksel potansiyel farklılıklarıdır ve beyinde veya deride bulunan elektrik akımlarıyla karıştırılmamalıdır. Aletler yeterince hassassa alan cilde hiç temas etmeden ölçülebilir.

Burr ve arkadaşları, voltmetreleriyle inceledikleri her tür canlı formunda karakteristik bir L alanı buldular. Tavşanlarda, farelerde, semenderlerde, bitkilerde, ağaçlarda, tohumlarda ve hatta civik mantarlarda L alanları buldular.

Kurbağa yumurtalarındaki L alanlarını ölçtüklerinde, bunların kurbağanın sinir sisteminin gelecekteki konumunu ortaya çıkardığını buldular; bu, kurbağanın vücudunu düzenleyen L alanı olduğunun bir göstergesidir. Tohumların L alanlarını ölçerek gelecekteki bitkilerin ne kadar güçlü ve sağlıklı olacağını tahmin etmenin mümkün olduğunu buldular. Uzun yıllar boyunca ağaçların L alanlarını ölçtüklerinde, bunların güneş lekeleri ve ayın evreleri gibi dış kuvvetlerden etkilendiğini buldular; bu, Dünya'daki tüm yaşamın Dünya'nın bir parçası ve ona tabi olduğunun bir göstergesidir. evrenin büyük güçlerinin etkisi.

Burr, L alanlarının gerçek alanlar olduğunu ve bazılarının önerdiği gibi cilt dirençlerini ölçmediğini tespit etti. Bunu, vücut yüzeyinden küçük bir mesafeye yerleştirilen ve ciltle temas etmeyen elektrotlarla voltaj gradyanlarını ölçmenin mümkün olduğunu göstererek yaptı. Aynı şeyi, bir tabakta yüzen bir semenderi, bir voltmetreye ve kayıt cihazına bağlı elektrotların altında ve bunlarla temas etmeyecek şekilde döndürdüğünde de gösterdi. Yaratık döndürülürken, kayıt cihazı semenderin başı ve kuyruğu elektrotun altından geçerken küçük bir alternatif akım gösterdi.

Bunlar ve diğer sayısız deney, L alanlarının yaşamın organizasyonunda önemli bir adım, doğanın tüm canlı formlarını inşa etmek, sürdürmek ve onarmak için kullandığı bir "araç" olduğunu hiçbir şüpheye yer bırakmayacak şekilde gösterdi. Dolayısıyla bu keşif, özellikle biyoloji ve tıp açısından yaşamın ne olduğunun anlaşılması açısından temel öneme sahiptir.

M.

İnsan L alanını elektromanyetik bir korse olarak görselleştirebiliriz. Ancak kadın korselerinden farklı olarak L alanları, figürün sadece bazı kısımlarını değil tüm vücudunu kontrol eder; ve geceleri onları çıkaramayız! Döllenme anından ölene kadar L alanımız tarafından kontrol ediliriz.

Bir sperm bir yumurtayı dölediğinde, bir L alanının (muhtemelen uzaysal bir rezervuardan) kontrolü ele alması ve bir embriyo oluşturmaya başlaması için doğru koşullar yaratılır. Hayvan deneylerinde Burr, büyüyen bir embriyonun L alanını tespit edebildi çünkü embriyonun alan özellikleri, içinde yaşadığı sıvı ortamdan yayılır.

L alanı bedenin düzenleyicisi olduğundan, L alanındaki değişikliklerin bizi vücutta fiziksel değişikliklerin olduğu veya yakında olacağı konusunda uyarabileceği açıktır. Bazen L alanındaki değişiklikler fiziksel semptomlardan önce gelir. Öte yandan vücutta meydana gelen bir yaralanma L alanında değişikliklere neden olabilir. Örneğin Infield ölçümleriyle yaraların, hatta iç yaraların iyileşme hızını ölçmek mümkün. Bu elbette cerrahlar için büyük bir potansiyel değere sahiptir.

L sahası entegre bir düzenleme birimi olduğundan, herhangi bir fiziksel yaralanma veya değişiklik sahanın tamamını etkiler. Böylece vücutun uygun bir kısmındaki bu yaralanmaları veya değişiklikleri, etkilenen kısımdan uzakta tespit etmek mümkündür. Bunun en çarpıcı ve kullanışlı örneklerinden biri, L alanındaki voltaj değişiklikleriyle yumurtlamanın tespit edilmesidir.

Burr, dişilerde yumurtlamadan önce voltajda keskin bir artış olduğunu keşfetti; bu gerçeği dışı bir tavşan üzerinde yaptığı deneyle de doğruladı. İlk önce tavşanda yumurtlamayı uyardı. Daha sonra onu uyuşturdu, karnını açtı ve yumurtalığın etrafındaki tuzla dolu bir odaya bir elektrot yerleştirdi. Yumurtalık sürekli olarak bir mikroskopla tarandı ve voltaj değişiklikleri bir kayıt galvanometresine kaydedildi. Yumurtanın serbest bırakıldığı anda, mikroskopta görüldüğü gibi, galvanometre voltajda keskin bir değişiklik kaydetti.

Ancak bir kadında yumurtlama anını ölçmek için elektrodun kadına yakın olması gerekli değildir.

Çünkü bu fiziksel olay tüm alanı etkiliyor. Kadının her iki elinin işaret parmağını tuzlu su çözeltisiyle dolu ve voltmetreye bağlı iki küçük kaba batırması yeterli.

Burr, pek çok kadın üzerinde yapılan bu tür ölçümlerle şu önemli gerçeği ortaya koymayı başardı: "Yumurtlama ile menstruasyon arasında zorunlu bir ilişki yoktur, çünkü biri olmadan diğeri var olabilir; Adet olmadan yumurtlama ve yumurtlama olmaksızın adet görme meydana gelebilir.

Bu, doğum kontrolünün "ritim yönteminin" onu kullanan kadınların yaklaşık yüzde otuzu için neden güvenilirmez bulunduğunu açıklamaktadır. Eğer uygun araçlar genel olarak mevcut olsaydı, dini veya başka nedenlerden ötürü bunu kullanmayan kadınlar için de bu mümkün olabilirdi. Sadece L alanlarındaki voltajı düzenli olarak ölçerek hamileliği önlemek için doğum kontrol yöntemleri kullanın. Bu, ebeveynliği planlamada büyük pratik fayda sağlayacaktır.

L alanı ölçümleri, çocuk sahibi olmak isteyen ancak bunu yapmakta zorluk yaşayan kadınlar için de faydalı olabilir. Böyle bir kadın Burr'un çocuk özlemi duyan evli bir hastasıydı. Her gün onun laboratuvarına giderek kendi voltaj ölçümlerini yaptı ve voltajın yükseldiğini görünce kocasının yanına gitti. Sonuç çok aranan bir çocuktu

Suni tohumlama için en uygun zamanın belirlenmesinde L-alanı ölçümleri de kullanılabilir.

IV.

Daha önce belirtildiği gibi, optimal L alanındaki değişiklikler bazen belirgin fiziksel semptomlardan önce gelir. Bu nedenle L-alanı ölçümleri bazen doktor herhangi bir fiziksel belirtiyi gözlemlemeden önce, örneğin kanser konusunda uyarı vermek için kullanılabilir. Özellikle kadın genital kanalındaki malignitenin hızlı tespiti için faydalıdır.

Bu, Burr'un yumurtlama tespitiyle ilk kez ilgilenen Barton, Musselman ve Langman tarafından kanıtlanmıştır. Suni tohumlama için L-alanı ölçümlerini kullandıktan sonra, T.an gm an, çoğunluğu New York Bellevue Hastanesi'nde olmak üzere yaklaşık bin kadın üzerinde uzun ve titizlikle kontrol edilen bir dizi deney gerçekleştirdi.

Langman, bir elektrotu ucu arka fornikte durana kadar vajinaya sokarak hastalarının L alanlarını ölçtü. Diğer veya "referans" elektrot alt karın duvarına sarıldı. Vakaların büyük çoğunluğunda, eğer iki elektrot arasındaki potansiyel negatifse, hastanın bazı malignitelerden muzdarip olduğu ve bunun daha sonra normal testlerle doğrulandığı görüldü.

Sonuçları çok dikkatli bir istatistiksel analize tabi tutuldu. Bunları özetlemek gerekirse, on malignite vakasından dokuzunda negatif potansiyel kaydedildi. Negatif potansiyel her zaman malignite anlamına gelmeyebilir ancak tüm malignitelerin yüzde doksan beşi bu "elektrometrik" testlerle ortaya çıkarılabilir. Nitelikli teknisyenler tarafından alet başına saat başına beş oranında gerçekleştirilebilirler. Bu nedenle, çok sayıda kadında maligniteyi tespit etmeye yönelik bir tarama prosedürü olarak elektrometrik testler, biyopsi materyalinin mikroskopik incelemesinden çok daha hızlı ve daha ucuzdur. Böylece malignitenin erken teşhisi için önemli bir teknik sunuyorlar.

Ancak, bu yazarın bildiği kadarıyla, reklamı çok yapılan "kansere karşı savaş" komutanlarından hiçbiri, bu araştırmanın sunduğu değerli "silah"a şimdiye kadar en ufak bir ilgi göstermedi; bu da daha çarpıcı bir doğrulamadır. Planck'ın sözünden.

V.

Gelecekte L alanlarının teşhis için olduğu kadar tedavi için de kullanılması mümkün olabilir. Çünkü L alanı bedeni kontrol ettiğinden ve L alanındaki anormallikler genellikle fiziksel semptomlardan önce geldiğinden, hastalıklara L alanı yoluyla saldırmak mantıklı görünmektedir. Şu ana kadar bu olasılığa çok az önem verildi. Ancak takip etmeye değer olduğuna dair bazı göstergeler var.

Örneğin 1. Dünya Savaşı sırasında bazı Alman bilim insanları "elektronik ortam" olarak adlandırılacak ortamın vücut üzerindeki etkilerini araştırdılar. Bunun Dünya yüzeyinin doğasına göre farklılık gösterdiğini buldular. Gözenekli, kumlu toprakta, atmosfer basıncındaki değişikliklerle birlikte toprak havayı içeri ve dışarı "solur". Dünya havayı "nefes verdiğinde" negatif yüklü olur ve bu yükün vücut üzerinde kesin etkileri olduğunu buldular. L alanlarını bilmiyorlardı ama bilselerdi, şüphesiz negatif yükün doğrudan vücuttan ziyade L alanını etkilediği sonucuna varırlardı. Bu etkilerin kayalık zeminde "nefes alamadığından" meydana gelmediğini belirttiler.

Yeryüzünde güçlü akımlara neden olan elektrik fırtınalarının bazı insanlar üzerinde son derece moral bozucu bir etkiye sahip olduğu uzun zamandır bilinmektedir. Ve artık rüzgarların kendisinden ziyade pozitif iyon formundaki belirli rüzgarlara eşlik eden elektriksel koşulların, şüphesiz L alanı ve dolayısıyla cisim üzerinde baskılayıcı bir etkiye sahip olduğu biliniyor. Bu tür rüzgarların iyi bilinen örnekleri Akdeniz'in mistral rüzgarı, Bavyera'nın fön rüzgarı ve Güney Kaliforniya'nın santana'sıdır.

Birkaç yıl önce bir Alman bilim adamı, çeşitli sorunlar yaşayan hastaları güçlü bir elektrostatik alanın ortasındaki bir kanepeye yerleştirerek tedavi etmede çarpıcı başarılar elde ettiğini bildirmişti. Görünüşe göre L alanlarını duymamıştı ama bir şekilde onları elektriksel olarak canlandırıyor olması muhtemel görünüyor.

Olasılıkların bir başka göstergesi, vücudun farklı bölgelerine belirli frekanslarda hafif alternatif manyetik alanlar uygulayan Bay George De la Warr tarafından yapılan bazı araştırmalardır. Bunların, alanı uyguladığı noktadan belirli bir mesafede bir refleks hareketine neden olacağını buldu, bu da L alanını bir bütün olarak ele aldığını gösteriyor. Aynı tedaviyle kolesterol düzeylerini ve beyaz hücre sayısını azaltmayı başardı ki bu da aynı şeyi gösteriyor.

Bunlar en azından L alanını elektromanyetik olarak tedavi etme olasılığının takip edilmeye değer olduğunu gösteriyor.

Böyle bir araştırma yapılırsa, bu kadar ilgi uyandıran Kirlian fotoğrafçılığı faydalı bir rol oynayabilir. Bu tekniğin L alanının bir bölümünü fotoğraflamayı mümkün kılıp kılmadığı veya Kirlian fotoğraflarının daha

incelikli bir "aura"ya sahip olup olmadığı konusunda bazı tartışmalar var. "; ve bu anlaşmazlığın çözülmesi biraz zaman alabilir. Bu arada Kirlian fotoğraf çekiyor.

Farklı frekanslardaki elektromanyetik alanların etkilerini incelemek için rafi kullanılabilir.

VI.

L alanlarının ölçümleri kanser, yumurtlama veya iç yaraların iyileşme hızı gibi fiziksel durumların teşhisinde faydalı olabileceği gibi, zihnin durumunun değerlendirilmesinde de aynı derecede değerli olabilir.

1948 gibi uzun bir süre önce, Burr'un "en parlak öğrencisi" olarak bahsettiği Dr. Leonard J. Ravitz, Jr. son derece önemli bir keşifte bulundu. Zihin durumunun L alanına yansıdığını buldu. Başka bir deyişle, bir voltmetreyle belirli zihinsel durumlar ölçülebilir veya tespit edilebilir; ve bu keşfin önemini abartmak zordur. Burr'dan alıntı yapmak gerekirse:

Belki de Dr. Ravitz'in laboratuvarımızda elde ettiği en dikkat çekici sonuç, hipnozun, izlemesi hayret verici, anlamlı bir elektro-metrik korelasyonunu bulmasıydı: sürekli kayıt yapan bir voltmetre, hipnotik süreç sırasında voltaj gradyanında belirgin değişikliklerin kanıtını gösteriyordu.

... Hipnozun sonuçlarına ilişkin nesnel kanıtlara ihtiyaç duyan birinin bu koşullar altında kaydedilen çizelgelere bakması yeterliydi. Söylemeye gerek yok ki bu, Dr. Ravitz'inkilere paralel olarak yapılabilecek ve mümkün olan yerlerde onları genişletebilecek çok sayıda çalışma olduğunu gösteriyor.

Başka bir deyişle Ravitz, tarihte hipnozun derinliğini elektriksel olarak ölçen ve böylece zihnin elektromanyetik bir fenomen olan L alanını etkileyebileceğini gösteren ilk insandı.

İyi doktorlar zihnin bedeni iyi ya da kötü yönde etkileyebileceğini her zaman biliyorlardı. Güçlü bir "yaşama isteği" çoğu zaman tıbbi olasılıklara meydan okuyabilir. Tersine, endişe ülsere neden olabilir. Ancak Ravitz bu keşfi yapana kadar hiç kimse zihnin bunu nasıl yaptığını bilmiyordu. Artık görünen o ki zihin, L alanının organizasyonuna müdahale ederek -bugünlerde moda olan isimle- "psikosomatik" semptomlar üretiyor. Eğer bu çıkarım doğruysa -ki yazar bunu önerdiğinde Burr da aynı fikirde değildi- "psikosomatik" semptomlara en iyi şekilde hastanın zihinsel tutumunu değiştirmeye çalışarak saldırılabilir.

Başka bir deyişle, L alanları zihinsel ve fiziksel arasındaki "köprü" veya ara bağlantıdır. Böylece, bazı modern biyologların inancının aksine, zihin ve bedenin oldukça ayrı olduğuna dair kanıtlar sunuyorlar. Bu yazarın görüşüne göre de L alanları, radyonik tedavinin, hastanın L alanı üzerinde zihni aracılığıyla etki ederek sonuçlarına nasıl ulaştığını en azından kısmen açıklamaktadır (bkz. Bölüm 29).

Daha sonra binlerce hasta üzerinde yapılan deneylerde Ravitz bir başka önemli keşif daha yaptı: İnsanlardaki voltaj gradyanları sabit değil, zamanla ritmik olarak değişiyor.

Sağlıklı bir kişinin alnı ile avuç içi arasındaki voltaj gradyanları her gün alınır ve bir grafik olarak çizilirse, bunların zihinsel ve fiziksel yükselişleri yansıtan bir dizi sinüs dalgası olarak görüldüğü görülecektir. Hastanın düşüşleri. Bu eğrilerin zirveleri çıkışırsa, birey "en iyi halinde", yani fiziksel enerjinin ve zihinsel uyanıklığın mümkün olduğu maksimum noktada olacaktır. Ancak bu eğrilerdeki iki "vadi" çıkışırsa, birey en düşük seviyede olacak ve bu nedenle kazalara karşı özellikle duyarlı olacaktır.

Bu tür bilgiler, havayolu pilotları gibi tehlikeli mesleklerle uğraşanlar için büyük önem taşıyabilir. Araba kullanmak gibi sıradan durumlar bile daha güvenli hale getirilebilir. Bu eğriler tüm sağlıklı, normal insanlarda düzenli bir model izlediğinden, birkaç hafta önceden yüksek ve düşük seviyeleri tahmin etmek ve böylece ilgili kişi için tehlikeli dönemlere ilişkin yeterli uyarıyı vermek mümkündür. Böylece yaklaşmakta olan bir "düşük" durum hakkında önceden uyarılırlar, ya tehlikeli görevlerden kaçınmaya çalışabilirler ya da eğer bu mümkün değilse, özel dikkat ve ihtiyat gösterebilirler.

Bu eğriler, günümüzde endüstrinin dikkatini çeken "biyoritim" çalışmalarında kullanılan eğrilere biraz benzemektedir. Ancak önemli farklılıklar var: Bioritm eğrileri genellikle doğum tarihine geri gidilerek belirlenirken, Ravitz tarafından keşfedilen eğriler aslında bireyin o zamanki durumuyla doğru bir şekilde ölçülebiliyor ve çizilebiliyor. Bireyler doğduklarından beri değişmiş olabileceğinden bu önemlidir.

Bir kişinin eğrilerinin en iyi şekilde çizilmesi isteniyorsa, diğer meteorolojik faktörlerle birlikte ayın evrelerinin de hesaba katılması gerektiğine dair bazı kanıtlar da vardır.

Ravitz'in keşfinin önemli bir kullanımı daha var. Sağlıklı insanların kıvrımları uzun süreler boyunca sabit bir ritmik kalıp sergilerken, dengesizlikten mustarip olanların kıvrımlarının düzensiz ve düzensiz olduğunu buldu. Dolayısıyla insanların L alanlarını ölçerek, psikolojik açıdan dengesiz olanları ve ayrıca stres altında çatlama ihtimali olan kişileri hızlı bir şekilde tespit etmek mümkündür.

Bu şekilde askeriye, eğitim, endüstri vb. için işe alım görevlileri, başvuru sahiplerini, uygun olmadıkları görevler için eğitmek için zaman ve para harcanmadan önce ayıklayabilecektir. Belirgin belirtiler olmasa da psikotikler yalnızca birkaç günlük ölçümlerle tespit edilebilir, ancak sınırda vakalar biraz daha uzun sürebilir.

Bu yöntemin en büyük avantajlarından biri tamamen objektif olmasıdır. Gerilim okumaları, kişiye tek bir kelime bile söylemesine gerek olmayan bir teknisyen tarafından yapılabilir; ve haritalar daha sonra bu konuda yetkin olan ve kişiyi asla görmesine gerek olmayan biri tarafından incelenebilir ve yorumlanabilir. Böylece psikiyatristlerin çoğu testinden ve subjektif sorularından vazgeçilebilir. Başka bir deyişle, pek çok psikiyatrik testin yerini tamamen kişisel olmayan bir voltmetre alabilir; bu da psikiyatri mesleği tarafından hoş karşılanmayabilir!

Akıl hastalarına yönelik L-alanı ölçümlerinin daha da önemli bir kullanımı var: Akıl hastanelerindeki mahkumların dışarıdaki dünyaya dönmeye uygun olup olmadığına karar vermeye yardımcı olabilirler.

Herkesin bildiği gibi, Amerika Birleşik Devletleri'ndeki hastane yataklarının büyük bir kısmı akıl hastalarına ayrılmıştır ve bu da topluma büyük bir maliyet getirmektedir. O halde bunlardan kaçının güvenli bir şekilde serbest bırakılabileceğine karar vermeye yardımcı olabilecek herhangi bir şey, sadece bu yükü hafifletmekle kalmaz, aynı zamanda bu talihsiz insanların çoğunun hayatını daha mutlu edebilir.

Tersine, L-alanı ölçümleri toplum için gerçek bir tehlikeyi en aza indirmeye yardımcı olabilir: daha iyi gibi görünseler bile tedavi edilmemiş ve aslında tehlikeli derecede şiddete başvuran ve hatta cinayete meyilli olan hastaların serbest bırakılması.

Şu anda yetkililerin dikkate alması gereken tek şey, çoğunlukla feci şekilde hatalı olan psikiyatristlerin görüşleridir. Gazeteler bu trajik vakaları sıklıkla kaydediyor. Bu yazarın, psikiyatristler tarafından "iyileştirildiği" söylenen ve kurumlardan salıverilen üç adam hakkında kişisel bilgisi var. Serbest bırakıldıktan kısa süre sonra ikisi vahşi cinayetler işledi ve üçüncüsü o kadar şiddet uyguladı ki tekrar hapse atılması gerekti.

Gelecekte bu tür trajedilerden kaçınmak istiyorsak, psikiyatristlerin kişisel görüşlerinden daha güvenilir ölçütlere ihtiyacımız olduğu açıktır. Düzenli L alanı ölçümleri bunu sağlayabilir. Akıl hastanesinden salıverilecek tüm adaylara, salıverilmenin düşünülebilmesi için bir ay süreyle düzenli aralıklarla elektrometrik testler yapılmalıdır. Ve serbest bırakılanların hepsinin, olası bir nüksetmeyi tespit etmek için, en azından tahliye sona birkaç ay boyunca düzenli elektrometrik testlere girmeleri istenmelidir.

Bu tür testler psikiyatrik muayenelerden çok daha güvenilir ve çok daha ucuz olacaktır.

Kısacası L-alanı ölçümleri psikiyatristlere yeni ve kesin bir araç sunuyor; ve bunların kendisi de uzun, çeşitli ve pratik deneyime sahip seçkin bir psikiyatrist olan Ravitz tarafından keşfedilmiş olması uygundur. L-alanı ölçümlerinin bir diğer ve daha hoş yanı ise duygu yoğunluğunu ölçmek için kullanılabilmesidir ki bu da psikiyatri açısından yararlı olabilir. Ravitz, hipnoz altında hatırlanan bir duygunun gücünü milivolt cinsinden ölçebildi. Üstelik bu bilinçli bir duyguyla ve hipnoz olmadan da yapılabilir.

Örneğin yazar bir voltmetreyle deney yaparken aklına çok komik bir şey geldi. Alnı ile avuç içi arasındaki voltaj anında on milivolt kadar yükseldi. Bu, belki de bu kadar anlaşılması zor ve soyut bir düşünce biçiminin (mizahi bir fikrin) bir voltmetreyle ölçüldüğü ilk seferdir!

Bugün zihin ve beden arasında ayırım yapmayan ve hâlâ düşünceyi onun aracı olan beyinle karıştıran birçok kişi var. Pek çok bilim adamı da ölçülemeyen herhangi bir şeyin gerçekliğini kabul etmeyi reddediyor. Ravitz'in keşifleri bu tür insanların fikirlerini yeniden gözden geçirmesine neden olmalı.

Burr'un yaşam alanlarına ilişkin keşfi, biyoloji ve tıp açısından taşıdığı değerin yanı sıra, önemli felsefi ve teolojik öneme de sahiptir. Çünkü insanın evrenin ayrılmaz bir parçası olduğunu ve onun kesin ve değişmez yasalarına tabi olduğunu göstermektedir. Çünkü Burr, yaşam alanlarının uzayın daha büyük alanları tarafından kucaklandığını ve etkilendiğini gösterdi.

Bunu, evrendeki alanların ve kuvvetlerin uzun vadeli etkilerini kaydetmek için kullandığı ağaçların L alanları ile yaptığı tarihi deneyleriyle yaptı. Ağaçların kullanılması gerekiyordu çünkü insanoğlunun yıllarca sürekli olarak kayıt yapabilen voltmetrelere bağlı kalması mümkün değil. "Evrenin anteni" olarak adlandırdığı şey için New Haven, Connecticut'taki evinin dışındaki genç bir akçaağacı ve Lyme, Connecticut'taki laboratuvarının dışındaki muhteşem bir yaşlı karaağacı seçti.

Burada yine tamamen yeni bir çığır açıyordu ve onlarca yıl süren deneylerle tatmin edici olduğu kanıtlanan bir teknik geliştirebilmesi için uzun zaman ve birçok deney yapması gerekti. Öncelikle kabuğu kambiyum katmanına kadar dikkatlice çıkardı. Buna karşı, içine özel gümüş-gümüş klorür elektrotlarının yerleştirdiği fizyolojik tuzlu jöle ile doldurulmuş küçük plastik kapların açık yüzünü uyguladı. Bu kaplar kabuktaki açıklıkta tutuldu ve elektrotlar özel kablolarla iç mekandaki kayıt voltmetrelerine bağlandı.

Pek çok deneyden sonra, elektrotları tutan kapları ağacın gövdesine, biri diğerinin üzerine ve yaklaşık bir metre aralıklarla yerleştirmenin en iyi yol olduğunu buldu. Alt elektrot, yağmacı hayvanların müdahalesini önlemek için gövdeye yeterince yükseğe yerleştirildi. Bu teknik o kadar istikrarlıydı ki neredeyse otuz yıllık bir süre boyunca neredeyse sürekli kayıt alabildi.

Lyme ormanlarının derinliklerindeki bu görkemli "evrene giden anteni" ve yakındaki laboratuvardaki kayıt yapan voltmetrenin kalemlerinin, insanın daha önce hiç görmediği şeyleri sessizce yazdığını görmek büyüleyiciydi: büyük alanların ve uzay kuvvetlerinin etkileri. Bu gezegendeki bir canlının uzaydaki alanı Ve eğer bunlar bir ağacın L alanını etkiliyorsa, aynı zamanda insan dahil tüm canlıların L alanlarını da etkilemesi gerektiği açıktı.

Bu voltmetreler aynı zamanda değişen mevsimler, gündüz ve gece gibi sıradan faktörlerin ve ayrıca hava ve topraktaki voltaj değişimlerinin biri New Haven'da, diğeri Lyme'da bulunan iki ağaç üzerindeki etkilerini de kaydetti. Kabaca ay döngüsünü takip eden etkileri gösterdiler, Burr şöyle yazdı: "Eski eşlerin masalında anlatıldığı gibi ayın canlı sistemleri etkilediği anlamına gelmiyor, daha ziyade hem ayın hem de canlı sistemlerin daha temel özelliklere yanıt verdiği anlamına geliyor." kozmos."

Her ne kadar iki ağaç farklı ortamlarda ve yaklaşık kırk mil uzakta olsa da, kayıtlar, kaydedilen etkilerin tamamen yerel koşulların sonucu olmadığını gösteren dikkate değer bir benzerlik gösteriyordu.

Her iki ağacın kayıtları, Zürih'te kaydedildiği gibi, ağaçlardaki potansiyeller ile güneş lekeleri aktivitesi arasında "olağanüstü" bir korelasyon gösterdi. Ve iddialarında her zaman mütevazı ve ihtiyatlı olan Burr şunları yazdı: "Bir ipucu var. . . Her ne kadar bu hiçbir şekilde geçerli ve nihai bir kanıt olmasa da, ağaçların değişen potansiyellerinin, tahmin edilebilir bir süre boyunca, değişen göreceli güneş lekeleri sayılarını takip ettiğine dair."

Şöyle devam ediyor: "Sonuç olarak bu mantıklı görünüyor. . . daha uzun süreli bir çalışma. . . yalnızca canlı sistemlerin değil evrenin de alan özelliklerinin karakteristik biçimde etkileşime girdiğini ve büyük önem taşıyan sonuçlar ürettiğini fazlasıyla açık bir şekilde ortaya koyabilir."

MIT Havacılık ve Uzay Bilimleri Bölümü'nden Dr. Ralph Markson, bu ağaç kayıtlarının titiz bir istatistiksel analizini yaptı. Şu sonuca varmıştı: "Ağaç potansiyelleri ya jeomanyetik aktiviteye doğrudan tepki verir ya da her iki parametre de

eterler başka bazı jeofizik faktör veya faktörlerin etkisi altında olabilir."

Ayrıca şu sonuca vardı: "İstatistiksel olarak, hem güneş hem de ay ağaç potansiyellerini etkiliyor; güneş görünüşe göre elektromanyetik bir mekanizma aracılığıyla, ay ise yerçekimsel veya yerçekimsel-elektriksel bir mekanizma aracılığıyla."

Ağaç kayıtlarının açtığı yeni bilgi alanını tam olarak keşfetmek için uzun yıllar süren araştırmalara ihtiyaç duyulacak. Ancak bunlar zaten tüm makul şüphelerin ötesinde, insanın ve onun tüm canlı türlerinin uzayın büyük güçlerinin etkisine ve esnek olmayan disiplinine tabi olduğunu gösteriyor.

Bu, şiddetin ve disiplinsizliğin yaygınlaştığı ve arttığı bir çağ için yararlı bir derstir. Zira Britanya'nın en parlak ve ileri görüşlü politikacılarından birinin yakın zamanda yazara söylediği gibi: 'Seçmenlerin daha büyük bir kısmına daha yüksek bir güce olan inancı bir şekilde aşılazamazsak, demokrasi sistemimiz sona erecektir.'

Ancak Burr'un büyük keşfi, kaygılı ve sıkıntılı bir çağa çok ihtiyaç duyulan güvenceyi de sunuyor. Kendi sözlerini alıntılanmak gerekirse:

Kendimizi içinde bulduğumuz ve ayrılamadığımız evren bir kanun ve düzen mekanıdır. Bu bir kaza ya da kaos değil. Tüm yüklü parçacıkların konumunu ve hareketini belirleyebilen bir elektrodinamik alan tarafından düzenlenir ve korunur. . . En büyüğünden en küçüğüne kadar kanun ve düzen hakimdir; ve herhangi bir kaos olduğunu öne sürmek yalnızca bilgi eksikliğimizi ortaya koymaktır. Kısacası evrenin bir anlamı var, bizim de öyle. Her ne kadar anlamasak da anlamı ortadadır. . .

1973'teki ölümünden bir yıl önce yazılan bu sözler, bir gün bilimin olağanüstü öncüsü olarak tanınacak olan büyük bir beyefendinin ve bilim insanının hayatı boyunca yaptığı çalışmaların bir özetiydi.

7.

Bilinen ve Bilinmeyen Radyasyonlar

LANGSTON GÜNÜ

Bilimsel ders kitaplarında yer alan radyasyonların çoğu, genellikle bilinen tüm frekansların veya titreşim hızlarının derecelendirilmiş bir tablosu olarak gösterilen elektromanyetik spektrumun bir parçası olarak temsil edilir. . .

Ders kitaplarında listelenmeyen başka radyasyon türleri var mı? . . .

Canlı madde söz konusu olduğunda, belirli bir duyarlılığa veya ekstra bir algılama duyusuna sahip olan kişiler, insanlar veya hayvanlar tarafından yayılan yayılımların farkına varabilirler. Belki de evrim ölçeğini böceklerle, yumuşakçalara ve bitkilere indirdiğimizde yayılımlar o kadar açık olmayabilir, ancak görünür ışık bandına düşen radyasyonlar yayan ateşböcekleri ve ateşböcekleri durumunda bu yayılımlar yeterince açıktır. Kuşların göçü gibi doğanın birçok gizemi, açıklanamayan bir şekilde alınan radyasyonların varlığıyla açıklanabilir.

AM Gurwitsch, canlı hücrelerin büyüme sürecinden, yani büyüyen bitkilerin köklerindeki hücre bölünmesinden geldiği söylenen "mitojenik radyasyon" adını verdiği şeyi kaydetti; ve yakın zamanda Columbia Üniversitesi II'de Rabi, P. Kusch ve S. Millman, yeni bir tür aygıt kullanarak, bir molekülden diğeri arasında geçen ışınlar veya titreşimlerin bilimsel kanıtını sundular. Canlı ya da hareketsiz her hücrenin küçük bir radyo vericisi ve alıcısı olduğunu gösterdiler.

Langston Day'ın "Bilinen ve Bilinmeyen Radyasyonlar"ı, George De la Warr'la birlikte Langston Day'ın Atomun Ötesindeki Yeni Dünyalar kitabından alıntıdır. Telif Hakkı © 1963, The Devin-Adair Company'ye aittir ve The Devin-Adair Company'nin izniyle yeniden basılmıştır.

sürekli yayın ve dalgaların uzunluğunun elektromanyetik spektrumun tamamı boyunca değişmesi. . . . Bazı eski ırkların canlı yaratıklardan yayılan radyasyon fikrine aşına olduklarına inanmak için bir neden var; ancak bu bilgi binlerce yılın ardından kaybolmuş ve yeniden keşfedilmiş gibi görünüyor. Daha yakın zamanlarda insan vücudunun yaydığı titreşimleri incelemeyi öneren ilk kişi Ooethe'ydi. Newton evreni ölü bir mekanizma olarak görüyordu ama Goethe şiirsel kavrayışıyla evreni hayat ve renklerle dolu olarak görüyordu.

Yaklaşık çeyrek yüzyıl sonra Goethe'nin fikri başka bir ünlü Alman tarafından benimsendi. Baron Karl von Reichenbach, zamanının en seçkin kimyagerlerinden biriydi ve kreozot ile diğer birçok kimyasal bileşiğin kaşifiydi. Ama kalbi kömür katranında değildi; Mesmer'in yaptığı ilginç deneylerdeydi. 19. yüzyılın ortalarına doğru, bir çeşit duyu ötesi algıya sahip olduğu iddia edilen insanları denek olarak kullanarak, bu yönde kendi deneylerini yapmaya başladı. Birçoğu çeşitli sinir bozukluklarından muzdaripti, ancak bazılarının sağlık durumu iyiydi. Bunları "hassas konular" olarak adlandırdı ve onların yardımıyla, doğada odic kuvvet adını verdiği özel bir tür enerjinin var olduğunu gösteren zengin bir kanıt topladı. Onu mıknaatlarda, kristallerde, ışıktaki buldu. Isı ve canlı hücreler; herhangi bir kimyasal reaksiyonun meydana geldiği her yerde bunun kendini gösterdiğini gördü.

Bu enerji teller boyunca toplanabilir veya iletilebilir, bir mercekle odaklanabilir veya mum alevi üzerine üflendiğinde bozulabilir. Bazı insanların bunu şifa vermek, acıyı dindirmek ve hatta anestezi sağlamak için başkalarına aktarabildiğini keşfettiğinden beri, hayatı bir enerji gibi görünüyordu. 1844'te Reichenbach Araştırmalarını yayınladı ve kitap bu ülkede hatırı sayılır bir heyecan yarattı. Ancak doktorlar ve bilim adamları şüpheci davrandılar ve iddialarını kabul edemediler. Ancak büyük Humboldt, çalışmaları hakkında şunları söyledi: "Gerçekler inkar edilemez: Bunları açıklamak artık bilimin görevi haline geldi." Tüm maddelerin radyasyon yaydığı ve insan vücudunun bunlar için bir alıcı olarak kullanılabileceği görüşünü savunan Amerikalı doktor Albert Abrams'ın* başına daha da büyük bir küçümseme yağdı. Organların her birinin ayrı bir yayın istasyonu gibi davrandığını, hastalıklı veya zayıf olmadığında belirli bir frekansta dalgalar yaydığını buldu. Çeşitli organların doğru titreşim oranlarını temsil ettiğine inandığı bir frekans tablosu hazırladı. Hastalığın değişen bir titreşim hızı olduğunu söyledi. Kendi icadı olan bir cihazla yanlış titreşim oranlarını düzeltebildiğini ve ayrıca bir hastanın fiziksel durumunu kan örneğinden teşhis edebildiğini iddia etti.

Doktorlar ona büyük bir şüpheyle bakıyorlardı ve tıp dünyasında "Abram'ın kutusu" terimi hâlâ küçümseme ve alay konusu olarak kullanılıyor. Abrams'ın en büyük hatası, teşhis koyma gücü konusunda biraz abartılı davranmasıydı; böylece insan kanı yerine tavşan kanının kullanıldığı bir testte kandırıldığında gülünç bir şekilde ortaya çıktı.

Abrams'ın çalışmaları, 1939'da Theory and Technique of the Drown Radio-Therapy and Radio-Vision Instruments adlı eserinde çalışmasının bir kaydını yayınlayan Kaliforniyalı Ruth Drown tarafından yürütüldü. Teşhis ve tedavi için araçlar geliştirdi ve hastaları kan örneği gibi bir "bağlantı" yoluyla tedavi edebildiğini buldu. Tıp çevrelerinde resmi olarak tanınmamasına rağmen Amerika'da çalışmaları halen devam etmektedir.

İngiltere'de Abrams'ın çalışması Dr. Ouyon Richards tarafından üstlenildi. . . ve Dr. Dudley Wright, Ernest Martin ve diğerleri. Richards, minerallerin ve bitkilerin sözde "güçlendirilmiş" seyretilerinin uygulanmasından oluşan terapötik bir sistem olan homeopati ile elde edilen sonuçlardan çok etkilendi. Homeopatinin yaratıcısı Hahnemann, zamanının tıp mesleği tarafından alay konusu olmuştu. Bir belladonna tanesinin milyonda birinin kızıl hastalığını nasıl iyileştirebileceği soruldu. O ve takipçileri, bu mikroskobik dozların neredeyse sihirli etkilerinin potansiyelizasyona bağlı olduğunu biliyorlardı. Doza bir çeşit hafif radyasyon girdi. Eğer alopantik bir doktorsanız, inancınızı kimyaya bağlarsınız

ve ilaç dozlarını uygulayın, ancak eğer bir homeopat iseniz kimyasal etkiyi azaltırsınız ve potansiyelleştirilmiş seyreltmedeki ışınım kuvvetine güvenirsiniz.

Baskıya girdiği sırada [1963] Glasgow'daki Boyd Tıbbi Araştırma Enstitüsü tarafından yürütülen on beş yıllık araştırma çalışmasının bu potansiyelleşmenin bir gerçeklik olduğunu gösterdiğine dair haberler var. Deneylerde ham bir ilaç seyreltici bir sıvıya bir ila doksana dokuz damla oranında ilave edildi. Kuvvetli bir şekilde çalkalandıktan sonra, doksana dokuz damlaya seyrelticiyi tek bir damlası ilave edildi ve bu böyle devam etti.

Bu işlem otuz kez tekrarlandığında, orijinal ilacın kalan kısmı yaklaşık bir bölü altmış sıfırlı bir tamsayıya eşitti. İlacın tek bir molekülü bile kalmadı, ancak dikkatle kontrol edilen binden fazla deney, bu yüksek seyreltmelerin canlı hücreleri etkileyeceğini hiçbir şüpheye yer bırakmayacak şekilde kanıtladı.

Richards, homeopatideki bu ışınal kuvvetin Reichenbach, Abrams ve diğerleri tarafından keşfedilen kuvvetle aynı olduğunu düşünüyordu. Abrams'ın çalışmasını geliştirdi ve kendi oran tablosunun atom ağırlıkları tablosuyla kesin bir ilişki taşıdığını kanıtlamaya çalıştı. Ayrıca Reichenbach'ın, insan vücudunun şimdiye kadar aletlerle tespit edilemeyen bir enerji türü yaydığı yönündeki keşfini de doğruladı. Hayatının sonlarına doğru Londra Radyestezi Çalışmaları Tıp Derneği'ni kurdu ve teşhis için sarkaçtan yararlanmaya başladı. Bu, tıpta uygulanan "bardak arama"dır.

Suda kehanet veya maden arama nedir? Sir William Barrett ve Theodore Besterman'ın yirmi yıl önce yayınlanan güvenilir kitabı Kehanet Çubuğu, en tanınmış su arayıcılarından bazılarının çalışmalarını anlatıyor ve su kehanetinin gerçek bir sanat olduğunu şüpheye yer bırakmayacak şekilde kanıtıyor. . Onun yardımıyla sadece su keşfedilmekle kalmıyor; mineraller, metaller, arkeolojik kalıntılar ve daha birçok şeyin izi bu şekilde çıkıyor.

Bazıları Musa'nın kayaya vurduğu asanın kehanet asası olduğuna ve literatürde "Mozaik değnek" teriminin geçtiğine inanıyor. Eski Mısır kabartmaları, kahinleri uzatılmış ellerinde çanlarla çalışırken gösterir. I. James'in saltanatı sırasında, "Mozaik çubukları kullanıyormuş gibi davranan" John Scott adlı biri, saatçi David Ramsey tarafından Westminster Abbey manastırında gömülü hazine bulmak üzere görevlendirildi. Ne yazık ki başarısız oldu ama tarihçi şunları kaydediyor: "İşin gerçek başarısızlığı, operasyonda bu kadar çok insanın bulunmasından kaynaklanıyordu; çünkü otuz kadar kişi vardı; bazıları gülüyor, bazıları da bizimle dalga geçiyordu."

Bu, sanki atalarımızın maden aramayı psişik bir operasyon olarak görüyormuş gibi görünüyor ve aslında The Divining Rod'un yazarları, aranan nesneye ilişkin bilginin operatörün bilinçaltına girdiğini ve kendisini genellikle kaslarının istemsiz hafif bir seğirmesi ile gösterdiğini öne sürüyorlar. Hatta bazı kahinler, bu armağanın telepatik olduğuna bile inanırlar, ancak maden arayıcısının nöromüsküler sisteminin, tüm madde formları tarafından yayılan aynı radyasyondan etkilenmesi ve zihninin bir seçici veya ayarlama aygıtı olarak hareket etmesi daha olası görünmektedir. Bazı maden arayıcıları, yalnızca yer altı akıntısının hemen üzerinde veya her ne ise, ondan uzaktayken değil, aynı zamanda bir dizi azalan dalgacık gibi, ondan düzenli aralıklarla uzaklaştıklarında bir tepki alırlar.

Bu pek de aklın işi gibi görünmüyor ama yine de akıl bu işin içine belirsiz bir şekilde giriyor çünkü maden aramanın bir parçası olduğu radyestezi, maddenin sınırlarının ötesine, aklın kanıtlanabilir bir güç olduğu başka bir alana geçiyoruz. Bu nedenle, bir maden arayıcısı, diyelim ki kömür aramaya çıktığında, aklında kömür olmalı; veya dilerse "tanık" veya bağlantı olarak kömür numunesi alabilir. Bu sadece zihnini "yeraltındaki kömür"e odaklamasına yardımcı olmakla kalmıyor, aynı zamanda kömür olduğu için aradığı maddeye benzer radyasyonlar yayıyor. Bazı maden arayıcıları örnekleri solar pleksusa tuttuklarında daha etkili buluyorlar.

Çubukla arama cansız maddelerle çalıştığından, canlı maddelerden gelen daha da güçlü radyasyonları tespit etmek için kullanılabilmesi şaşırtıcı değildir. Tıpkı bir yeraltı akıntısında düzenli aralıklarla eşmerkezli reaksiyon halkaları keşfettikleri gibi, bir hastanın vücudunun etrafında da sağlık durumuna göre değişen benzer halkalar buldular.

Çoğu tıbbi çubukçu, uzun bir ipin üzerine asılan küçük bir fildişi veya kehribar parçasından oluşan minyatür sarkaçlar kullanır ve bu sarkaçların, hasta tarafından yayılan bu halkalardan birine yerleştirildiğinde döndüğü görülür; bu dönme şekli bir ipucu verir. onun sağlık durumuna.

Sarkaççılar ayrıca kendi özel radyasyonlarını yayan hastalıklı doku örneklerinden, bakteri kültürlerinden vb. yararlanır ve çeşitli tekniklerle sorunun nedenini teşhis etmeye çalışırlar. Ayrıca, homeopatik olsun ya da olmasın, önerilen herhangi bir ilacı, hastanın yakınına bir numune yerleştirerek ve radyasyonlarının sarkacın dönüşlerini normale yaklaştırıp yaklaştırmadığını gözlemleyerek kontrol edebilirler.

Çok az bilimsel eğitimi olan veya hiç bilimsel eğitimi olmayan kişiler tarafından "insan titreşimleri", "kişisel radyasyonlar" vb. hakkında çok fazla gevşek konuşma yapılmış olabilir. Ne olursa olsun, doktorlar bu tür fikirlere şüpheyle yaklaşıyorlar ve tıp, ağırlıklı olarak kimyaya dayanma eğiliminde. Ancak kimya, daha önce de söylediğimiz gibi, nedensellik çizgisinin çok gerisinde değildir. Bunun arkasında ne yatıyor?

Orada burada en tutucular arasında bile kimyadan daha fazlasının iş başında olabileceğine dair bir itirafla karşılaşsınız. Aşırı saflıkla suçlanamayacak olan Joseph Needham, [Düzen ve Yaşam'da] şöyle diyor: "Tek bir molekülün veya moleküler topluluğun (belki de parakristalin yapıda), kendi çevresinde, uzayın her yönünde bir etki uyguladığını hayal etmek mümkündür. Mikroskobik boyutlarda bile önemli mesafeler var." Aslında doğada elektromanyetik spektrumda tam olarak belirlenemeyen biçimlendirici kuvvetler vardır. E. Pfeiffer, çoğumuzun okuldayken demir talaşlarında manyetik kuvvet desenleri ürettiğimiz gibi bazılarının desenlerini üretti.

Pürüzsüz bir cam levhayı, soğuduğunda kristalleşen ince bir bakır klorür filmiyle kapladı. Çeşitli bitkilerin sularını, insan veya hayvan tükürüğünü, idrarını veya seyreltilmiş kanını ekleyerek, bu maddelerden gelen radyasyonların kristallerde karakteristik tasarımlar çizdiğini buldu. Örneğin zambak suyu bir tür "zambak resmi" çizerken, agav dikenli görünen garip bir tasarım üretir.

Kanın güçlü bir radyasyon enerjisine sahip olduğu ve her insanın kendine özgü kan kristalleşme düzenine sahip olduğu sonucuna vardı. Bakır klorür yerine sodyum sülfat kullanarak, atomları oluşturan ve koruyan kuvvetlerin olduğunu buldu.

Doğadaki şekiller ve oranlar büyük ölçüde Güneş'ten gelen ışınımlara bağlıdır. Desenler geceleri veya güneş tutulması sırasında çok daha az belirgindir. Son çalışması, belirli çözeltilerden elde edilen kristal oluşumların düşünce süreçlerinden etkilenebileceğini gösteriyor gibi görünüyor.

Aynı zamanda, TB Franklin ve diğerlerinin hassas elektronik cihazlarla radyal estetik titreşimleri kaydetmeye çalıştığı JC Maby'nin çalışmalarını da not etmeliyiz. Yaklaşan fırtınalar, gök gürültülü fırtınalar, kar fırtınaları, sis, yoğun bulutlar ve ayrıca uçak, araba ve insan gibi yakındaki hareketli nesneler nedeniyle enstrümanlarının bozulduğunu fark etti; ancak bu son durumlarda yalnızca belirli kritik mesafelerde olduklarında, bu da su arayanların bildiği "halkalara" paralellik olduğunu düşündürüyor.

Bize bir şeyler katan diğer erkekler arasında. denekler Amerikalı doktor George Crile ve Georges Lakhovsky'dir.

Crile, diğerlerinin de yaptığı gibi, insan vücudunun hem kısa hem de uzun dalga radyasyonunun önemli rol oynadığı son derece karmaşık bir elektronik cihaz olduğu görüşünü oluşturdu. Her canlı hücreyi, kimyasal etki yoluyla kendi akımını üreten küçük bir elektrik pili ve sinir sistemini de son derece uzmanlaşmış elektrik iletkenlerinden oluşan bir ağ olarak görüyordu.

Lakhovsky, canlı maddeden gelen radyasyon çalışmalarını oldukça farklı bir çizgide geliştirdi. [350 trilyon] canlı hücremizin her birini, çekirdeğin salınımlı bir devre görevi gören ve radyasyon yayan küçük bir pil gibi görüyordu. Hastalıklarda frekans değişir.

İnsan bedenleri ile radyo setleri arasında ilginç bir benzetme yaptı. Radyo setlerimiz çalışır çünkü antenlerimiz, yayın istasyonlarının yaydığı dalgaların oluşturduğu değişken bir elektromanyetik alanın içerisine yerleştirilmiştir. Vücudumuzdaki hücreler de benzer şekilde çalışır. Güneş'ten, Samanyolu'ndan ve uzak galaksilerden gelen radyasyonların ürettiği değişken bir elektromanyetik alan boyunca Dünya'nın dönüşü ve devrimi ile hızla hareket ederler. Tüm canlı maddeler gibi onlar da bıçak sırtında dengededirler, çünkü sürekli olarak daha yüksek ve daha düşük frekanslı radyasyonların etkisi altındadırlar, bu da onları titreşim hızlarını değiştirmeye zorlayabilir ve böylece temel nedeni çok şaşırtıcı olan birçok hastalıktan birini üretebilir. .

Lakhovsky, Albert Nodon'un deneylerinden alıntı yaptı.

bitkilerden gelen radyasyonun radyum veya uranyum kadar büyük olduğunu gösterdi. Böceklerinki üç ila on beş kat daha fazladır, oysa insan vücudundaki hayati hücreler daha da güçlü bir şekilde yayılır. Her canlının, içindeki birbirine kenetlenen süreç zincirlerine bağlı, hassas ve karmaşık bir ışınım aparatı olduğunu ve sudaki bir balık gibi, titreşimler denizi tarafından desteklendiğini gösterdi. "ve seyreltilmiş gazlardan katı kayaya kadar tüm madde formları, bu pleksusta değişen derecelerde yoğunlaşmadır. Radyasyonda her şey yaşar, hareket eder ve kendi varlığına sahiptir. . . .

Daha önceki günlerde bir kaşif, insan kafası büyüklüğünde, üzerinde saçlı fındıklar gördüğünü bildirdiğinde küçümsenecek kadar gülmüştü. Avrupalılar hindistan cevizini hayal edemiyorlardı. Belki [Day'in kitabında] anlatılanların bazılarını hayal etmekte bile zorluk çekeceğiz, ama bu onların reddedilmesi için bir neden değil. Radar veya televizyon tahminlerinde bulunabilecek kadar cesur olan herhangi bir Viktorya dönemi bilim adamı, sorumsuz bir ileri görüşlü olarak alaya alınırdı. Bu günlerde açık fikirliliği korumak da önemlidir. . . .

8.

Prana:

Geleneksel ve Modern Bakış

GOPI KRISHNA

Kundalini, insanlarda evrimi yönlendiren ve ırkı daha yüksek bir bilinç durumuna yönlendiren yaşam gücü olan biyoenerjinin bir biçimi için kullanılan eski Sanskritçe bir kelimedir. Çoğunlukla yılan gücü olarak adlandırılan bu ezoterik kavram, birçok Hindu evinde ve ibadet yerinde tanıdık bir manzara olan Lord Vishnu'nun geleneksel portresine atıfta bulunduğumuzda en iyi şekilde anlaşılabilir.

Vişnu, Hindu Üçlü Birliği'nden (Brahma, Vişnu ve Şiva) biridir. Döngüsel bir yaratılışın üç temel aşamasını temsil ederler. Brahma Yaratıcı, Vişnu Sürdürücü ve Şiva (Rudra formunda) Yok Edicidir. Bunlar sadece Brahman'ın niteliklerinin üç yönüdür. Resim muazzam bir önem taşıyor ve bu nedenle muazzam bir zaman dilimi boyunca neredeyse hiç değişmeden günümüze kadar geldi. Geçmişin sözde karanlık çağlarında, esrarengiz, karmaşık bir olgunun bu kadar derin bir bilgisinin mevcut olabilmesi inanılmaz görünüyor. Ancak sunumun yazarı veya yazarları, yılanın gücünün çeşitli yönleri hakkında gerçekten şaşırtıcı bir bilgi sergilediler.

Klasik portrede Lord Vishnu, Shesha-Naga veya Ananta olarak bilinen çok başlı yılanın gövdesine yaslanmış olarak gösterilir. Yılanın gövdesi, kendisini her yönden çevreleyen, kabaran süt okyanusunun üzerinde yüzer. Bin başlı yılan, tanrının uzanmış çerçevesinin üzerinde bir gölgelik oluşturur. Samadhi'de Vişnu'nun gözleri yarı kapalıdır

Gopi Krishna'nın "Prana: Geleneksel ve Modern Görüş" kitabı, Gopi Krishna'nın The Dawn of a New Science adlı yakında çıkacak eserinden alıntıdır ve New York City'deki Kundalini Araştırma Vakfı'nın izniyle basılmıştır.

82 GELECEĞİN BİLİMİ

ve göbeğinden, üzerinde dört yüzlü ve fquTarm'lı Brahma'nın formunun görüldüğü uzun saplı büyük bir nilüfer fışkırıyor. Vişnu'nun yanında ya da ayaklarının dibinde, Tanrıça Tişmi'nin sevimli formu vardır; ona yakın oturur, ayaklarına dokunur. Resmin en dikkat çekici özelliği, Vişnu'nun yüzünün gök mavisi tenli olarak gösterilmesidir. .

Sorgulayan zihin için temsil, açıklamaya ihtiyaç duyan bazı konuları gündeme getirir ve hem Doğu hem de Batı'daki bilim adamları tarafından bu bilmeceyi yanıtlamak için birçok girişimde bulunulmuştur. süt okyanusu üzerindeki yılan gücünün uyarılmasının neden olduğu bilinç etkilerinin şaşmaz bir resimsel temsildir. Resmin yazarları ve resmin dayandığı efsane, cesur bir sembolik taramayla kundalini'nin uyanışının tüm ezoterik özelliklerini tasvir etmeye çalıştı.

Her insan vücudu bir "Kshir Sagar" veya süt okyanusudur, çünkü milyarlarca canlı hücresinin her biri, kendi kendini şarj eden canlı elektrik veya prana pilidir. Bu pranik güç, bedenin tüm dokularında ve maddelerinde son derece süptil bir organik öz biçiminde kalır ve kolayca psişik enerjiye dönüştürülebilir. Bu, bu alanda önemli deneyler yürüten Sovyet bilim adamlarının tanımladığı biyoplazmadır. Bu çalışma Ostrander ve Schroeder tarafından şöyle anlatılıyor: "Gördüğümüz kadarıyla Sovyetler, tüm canlılarda bir tür enerji matrisinin, bir tür birleştirici görünmez beden veya fiziksel bedenlerimize nüfuz eden bir ışıltının olduğuna dair kanıtlara sahip görünüyordu. . Peki bu enerji bedeni tam olarak nedir? Nasıl çalışır? Nereden geliyor?"

İki yazar, "Bu soruları yanıtlayan keşif, Kazakistan'ın çok uzağındaki Sovyet uzay merkezlerinin yakınında başladı" dedi. "Bir grup biyolog, biyokimyacı ve biyofizikçi devasa bir elektron mikroskopunun etrafında toplanmıştı. Kirianların teçhizatı. . . bu sofistike, karmaşık elektronik alete bağlanmıştı. Bilim adamları . . . sessiz yüksek frekanslı deşarjda bir zamanlar yalnızca durugörü sahibi kişilere ayrılmış bir şey gördü. Hareket halindeki canlı bir organizmanın yaşayan "ikilisini" gördüler. . . . Bu ikili neydi? Bir tür element...

iyonize uyarılmış elektronlardan, protonlardan ve muhtemelen diğer parçacıklardan oluşan plazma benzeri bir takımyıldız olduğunu söylediler. Ancak aynı zamanda bu enerji bedeni sadece parçacıklardan ibaret değildir. Kaotik bir sistem değil. Kendi içinde bütünleşmiş bir organizmadır. Bir birim olarak hareket ettiğini ve bir birim olarak enerji bedeninin kendi elektromanyetik alanlarını yaydığını ve biyolojik alanların temelini oluşturduğunu söylediler.

Başka bir yerde Ostrander ve Schroeder, Kazak bilim adamlarına atıfta bulunarak şöyle yazıyor: "Kirlian resimlerinde görülen biyoluminesansın, organizmanın elektriksel durumundan değil, biyoplazmadan kaynaklandığını söylüyorlar. Kazak bilim adamlarına göre tüm canlılarda bulunan bu titreşen, renkli enerji bedeninin en belirgin özelliklerinden biri de kendine özgü bir mekansal organizasyona sahip olmasıdır. Şekli vardır. Bilim adamları, enerji bedeninin içinde süreçlerin, fiziksel bedendeki enerji modelinden tamamen farklı olarak kendi labirent benzeri hareketlerine sahip olduğunu söylüyor. Biyoplazmik vücut da polarizedir. Enerji bedeninin biyolojik plazmasının her organizmaya, dokuya ve muhtemelen biyomoleküle özel olduğunu söylediler.

Bu biyoplazmik beden, uyanmış bir kundalini tarafından tetiklenen yüksek bilinç durumlarında birincil gözlem nesnesidir. Aslında, bilinç ilk kez artık kendi sübtıl dünyasının farkına varır.

Biyoplazma veya prana ile ilgili kendi içsel çalışmam bana, Dünya üzerindeki her yaşam sınıfı için özel bir pranik spektrum ve her sınıfın her bireyi için spesifik bir pranik spektrum olduğunu ortaya çıkardı. Bedensel çerçevemizdeki gerçek aktör, şu anda hakkında hiçbir bilgimiz olmayan sübtıl enerjiler aracılığıyla kaba dokuları manipüle eder. Bir atomda sürekli olarak meydana gelen mucizevi heyecan verici harekette, bir insanın, bir hayvanın veya bir bitkinin pranik bedenindeki akıllı güçlerin muhteşem etkileşimiyle karşılaştırılabilecek hiçbir şey yoktur.

Açıkça söylemek gerekirse, biyoplazma çalışması henüz başlangıç aşamasındadır. Bilimin maddi evren araştırmasındaki konumu ne kadar ileri olursa olsun, doğanın ince güçlerine yönelik şu anda gösterilen çabalar henüz başlangıç aşamasındadır. Ancak şu ana kadar yapılan araştırmalar, yaşamın incelenmesi için kesinlikle gerekli olan bir tutum değişikliğine işaret ediyor. Uyanmış birey, fiziksel bedeni olduğu kadar biyoplazma kılıfını da algılayabilir hale gelir.

İkincisinin farkındalığı duyular yoluyla gerçekleşirken, birincisi doğrudan akıl tarafından kavranır. Bu, algı mekanizmasında köklü bir değişimi gerektirir. Bu, mistisizm ve değişen bilinç halleri üzerine çalışan öğrencilerin çoğu zaman kavramakta başarısız oldukları bir noktadır. İnsandaki gözlemci değişir.

Kozmik formundaki prana, her yere yayılan oldukça dağınık bir akıllı enerjidir. Ancak bireyde, bedeni oluşturan elementlerden ve bileşiklerden alınan son derece incelikli bir organik özden oluşan biyoplazma veya bireysel prana gibi özel bir biçim alır. Psişik enerjiye dönüşerek düşüncenin yakıtı haline gelen de bu özdür. Kozmik prana okyanusu tarafından desteklenen biyoplazma, bir organizmanın her hücresine nüfuz eder. Aslında bu, organizmanın kendisinin olduğu kadar hücrelerin de yaşamıdır. Sınırsız evrensel yaşam okyanusunun çevrelediği ve nüfuz ettiği bu biyoenerji havuzunun üzerinde sinir sistemi, sayısız son derece ince iplikçiklerle bir yılan gibi yüzer.

Psişik enerjinin doğası konusunda psikologlar arasında bir fikir birliği yoktur. Genel olarak konuşursak, bir sınıf olarak bilim adamları, aklın ve düşüncenin daimi yasalara tabi olan ve uğraştıkları çeşitli maddi enerji biçimleri kadar ampirik kanıta sahip kozmik enerjinin biçimleri olduğunun farkına henüz varmadılar. Sadece birkaç on yıl önce hiçbir biyoloğun beynin elektriksel aktivitesi hakkında hiçbir fikri yoktu. Son yirmi yılda bile en karmaşık organın işleyişine dair kazanılan yeni anlayışlar, eski nesil bilim adamlarının erişimine açık değildir.

Wilhelm Reich'in orgon adını verdiği biyoelektrik enerjiye ilişkin fikirleri, diğer Batılı bilim adamlarınınkinden çok Hintli bilginlerin prana kavramına yaklaşırsa da, hâlâ çözülmesi gereken temel bir fark var. Bunların önemini kavramak için onu uzun uzun alıntılar yapmak gerekir:

Orgonun rengi mavi veya mavimsi gridir. . . . Orgon üç farklı türde radyasyon içerir: mavimsi-gri sis benzeri oluşumlar; koyu mavi menekşe genişleyen ve daralan noktalar ve beyazımsı, hızla hareket eden noktalar ve çizgiler. Atmosfer orgonunun rengi

özellikle sıcak yaz günlerinde mavi gökyüzünde ve uzaktan görülen mavimsi siste belirgindir. Benzer şekilde, St. Elmo Ateşi olarak adlandırılan mavi-gri kuzey ışıkları ve gökbilimcilerin yakın zamanda güneş lekeleri aktivitesinin arttığı bir dönemde gözlemlendiği mavimsi oluşum da orgon enerjisinin tezahürleridir.2 Orgon enerjisinin kozmik yönünden bireye gelen Reich şöyle diyor:

Canlı organizmanın her hücresinde orgon enerjisi bulunur ve nefes alma süreciyle kendisini atmosferden orgonotik olarak şarj etmeye devam eder. Alyuvarlar, iki binin üzerindeki büyütmede mavimsi bir parıltı gösterir: Akciğerlerden vücut dokularına taşıdıkları orgon enerjisiyle yüklü keseciklerdir. Hayvansal besinlerdeki demir içeren proteinle ilgili olan bitki klorofili, doğrudan atmosferden ve güneş ışınlarından aldığı orgonu içerir.

Her bireysel organizmanın bir aura ya da biyoenerji kılıfı ile çevrelendiği şu sözlerle doğrulanmaktadır: "İnsan organizması, aralığı bireyin bitkisel hareketliliğine göre değişen orgonotik bir alanla çevrelenmiştir." Reich'in biyoelektrik enerji anlayışı ile Hintli bilginlerin prana-şakti'si arasında uçurumlar var. Bu farklılık, günümüzde Batı'daki pek çok bilim adamı arasında biyoplazma veya yaşam gücü ile ilgili olarak kabul edilen diğer tüm kavramlarda da mevcuttur. Onlara göre bu enerji, hangi tezahürle tanımlanırsa tanımlansın, evrendeki diğer maddi enerjilerle aynı konumu üstlenir. Araştırmacıların zihinlerindeki temel fikir genellikle onların fiziksel enerji çalışmalarını etkileyen fikirle aynıdır.

Ancak eski Hintli usta için biyoenerji veya prana, kendi varlığını ve etrafındaki dünyanın varlığını borçlu olduğu süper zeki kozmik yaşam enerjisidir. Kendisini, hayatının tüm dönemi boyunca gece gündüz çalışmaya devam eden, egoya bağlı bilinç titreşimini sürdürmek için çalışan bu yüce gücün eylemiyle şişirilen geçici bir balondan başka bir şey olmadığını düşünüyor. kendisi.

Kadim Vedik metin Saundarya Lahari şöyle der: "Ey Şiva'nın genç eşi, sen zihinsin, sen etersin, sen havasın, sen ateşsin, sen susun ve sen topraksın. Kendini dönüştürdüğünde (böylece)) ötesinde hiçbir şey yoktur. Sen, Kendini evren biçiminde tezahür ettirmek amacıyla, içsel olarak bilinç ve mutluluk biçimini üstlenirsin.

Bir başka antik metin olan Panchastavi de aynı düşünceyi başka bir deyişle şöyle ifade etmektedir: "Sen evrendeki tüm seslerin kaynağısın. Sen aynı zamanda tüm konuşmaların ve (dolayısıyla) Vageshwari (konuşma tanrıçası), Vishnu (yaratıcı), Indra (elementlerin efendisi) ve senden çıkan diğer (diğer ilahi varlıklar) adıyla anılan sanatın da kökenisin. ve dünya döngüsünün sonunda gerçekten de yeniden Sana kapılırlar. Bu (en yüksek) biçimde, kavrayışın ötesindeki ihtişamla dolu olarak, Para-Shakti (yüce enerji) olarak söyleniyorsun."

Bu mutlak teslimiyet ve teslimiyet tutumunun nedeni basittir. Biyoenerji üzerine araştırma, ruhun alemine, yaşam enerjilerini ve güçlerini barındıran süptil düzleme girişi ima eder.

Açıkçası, Vişnu'nun teninin her zaman gök mavisi olarak gösterilmesinin nedeni, yoga algısının değiştirilemez bir özelliğidir. Onun enkarnasyonları Rama veya Krishna da aynı renkte tasvir edilmiştir. Aslında Krishna'yı tanımlamak için kullanılan en popüler kelimelerden biri shyama, yani mavimsi renktir. Mavi tenin veya bulutların rengiyle veya akşam karanlığında toplanan gölgelerle ilişkisinin önemi nedir? Heinrich Zimmer, Hint mitlerinin yoga derslerini veya deneyimlerini popüler bir biçimde ifade etmeyi amaçladığını kabul ediyor. Şöyle diyor: "Hindu felsefesi öğretilerinin ve yoga pratiğindeki eğitimlerin amacı, bireyselleşmiş bilincin sınırlarını aşmaktır. Efsanevi hikayeler, filozofların bilgeliğini aktarmayı ve yoga deneyimini veya sonuçlarını popüler, resimli bir biçimde sergilemeyi amaçlamaktadır.

Ancak yogik deneyimin kendisi kundaliniye dayanmaktadır. Yılanın gücünün uyarılmasına eşlik eden şaşırtıcı fenomen, insan zihninde sıradan dünyada benzeri olmayan bir devrim yaratır. Hem Hint felsefesi hem de mitolojik bilgiler bu devrimin bir ürünüdür. Yogayla ilgili kılavuzlarda bu konu çok açık. Yoganın tüm serüveni pranik gücün ya da başka bir deyişle biyoenerjinin bir oyunundan başka bir şey değildir. Pranayama'nın (nefes uygulamaları) amacı prananın düzenlenmesi ve kontrolüdür. Samadhi'de bir yoginin bedeninin soğukluğu deneyimle ilişkilidir, çünkü başarılı yoginin kafasına oldukça gelişmiş bir prana miktarı akar, böylece dış sıcaklık azalır.

Samadhi'de karşılaşılan tek şey, beyindeki pranik radyasyonun etkisiyle kökten değişen bilinç durumudur. Bu deneyim o kadar yoğun bir şekilde sürükleyici ve kapsamlı bir şekilde çeşitlendirilebilir ki, Hindistan'da ona ayrılmış ciltler dolusu literatür bile (Vedik, Puranik veya Tantrio) bunun bir kısmını bile tasvir etmeye yetmez.

Lord Vishnu'nun neden gök mavisi renkte ve eşi Lakshmi'nin beyaz veya altın renginde tasvir edildiği, yılanın gücü hakkındaki ezoterik incelemelerde açıkça açıklanmaktadır. Aydınlanmış bilge, dikkatini kendine çevirdiğinde, artık son derece genişlemiş olan farkındalık dünyasının uçsuz bucaksızlığında kaybolur; geceleri yıldızların aydınlattığı gökyüzü gibi sonsuz ve dipsiz parlar, bedendeki sütlü prana okyanusuyla beslenir. Ancak aynı bilge dışarıya baktığında, dış dünyanın gümüşü bir renk tonu veya kar beyazının canlı bir parıltısıyla yıkandığını, altınla renklendirilmiş, her şeyi kapsayan kudretli bir varlığın parçasını oluşturduğunu algılar.

Bu nedenle kundalini veya Durga veya Shakti veya T Ashmi (Vişnu'nun eşi) veya Parvati (Shiva'nın eşi) beyaz veya altın renginde gösterilir ve Lord Vishnu (içsel olarak deneyimlenen evrensel bilinç), ten rengi gök mavisi olarak gösterilir.

Shakti'ye tapanlar için yoganın samadhi'si, onun isim ve biçim dünyasından geri çekilmesini ve Shiva'nın evrensel bilincinde özümsemesini veya laya'yı temsil eder. Omurganın tabanındaki muladhara çakradan başın en üst çakrasına kadar aşama aşama yükselirken yarattığı dünya dağılır. Shiva ve Shakti beyindeki yedinci merkez olan sahasrara'da birleştiğinde, ağır dış dünya bilinçle kaynaşır gibi görünür. Samadhi'nin tetiklediği bilincin yüksek boyutunda, kundalini'nin uyanışıyla birlikte kozmik sahne bir gözlemcinin izdüşümü, zihin tarafından açıklanamaz bir şekilde yansıtılan devasa bir yansıma. Samadhi derinleştikçe görüntü bile erir ve bilinç sahnedeki tek aktör haline gelir.

Kundalini'nin gökyüzüne benzer yönü Panchostavi'de şu sözlerle anlatılır: "Şanslı adananların zihninde, Ey Anne, Sen Kendini parlayan gökyüzü, Bindu (sonsuzluk), Nada (kozmetik ses) olarak tezahür ettirirsin, ayın hilal hali, ifadenin kaynağı (deha), Anne olarak ve Jnana nektarının (yüce bilgi) kaynağı olarak."

İçsel tezahürün mavi yönü hakkındaki aynı fikir Saundarya Lahari tarafından şu şekilde ifade edilmektedir: "Ey, Şiva'nın Eşi, çok uzak bir mesafede çaresiz duran beni bile, uzaklara uzanan bakışınla, güzel gibi, nezaketle yakayabilirsin. hafif çiçek açmış mavi zambak. Bu (ölümlü), varoluşun en büyük ikramiyesini böyle bir eylemden elde edecek..."

Başka bir yerde şöyle yazıyor: "Ey Şiva'nın Eşi, çiçek açan mavi zambaklara benzeyen, kalın, parlak ve yumuşak saç buklelerin (iç) karanlığımızı uzaklaştırsın." Kundalini hakkındaki ezoterik yazılar, kundalini'nin potansiyelleri hakkında bir bilgi madeni içerir. Kapsamlı bir çalışmayla, bilinç üzerine araştırma yapan akademisyenler için muazzam değerde olduklarını kanıtlayabilirler. Yeri Vişnu'nun göbeğinden çıkan nilüferin üzerinde bulunan Brahma'nın teni, Vişnu'nun alacakaranlık renginin gizemli koyu mavisiyle karşılaştırıldığında kırmızıdır. Dört yüzü var ve Vedaları elinde tutuyor.

Brahma'nın dört yüzü uzayın dörtte birini kaplar. Dört Veda'yı elinde tutuyor çünkü Vedalar "Shruti"dir, yani vahyedilmiştir. Vahiy, Shakti'nin yaratıcı oyununun bir parçasıdır. Brahma yaratıcı yönüyle kundalindir. Onun gibi o da nilüfer doğumludur; onun gibi kırmızı renktedir; onun gibi o da vahyin taşıyıcısıdır; ve kendisi gibi o da olağanüstü dünyanın yaratıcısıdır. Lakshmi olarak Shakti her bakımdan nilüferle ilişkilidir. O, "nilüfer doğumlu", "bir nilüferin üzerinde oturan", "nilüfer renginde", "nilüfer gözlü" ve benzeridir.

Kundalini'nin muladharadan baş merkeze yükselişi laya krama veya çözünme süreci olarak bilinir.

Her bir çakrayı deldikçe, sıradan algının dünya imgesi giderek daha da uzaklaşır, adeta sürekli genişleyen bilinç havuzunda eriyip gider, ta ki beynin yedinci merkezindeki görüşten tamamen kaybolana kadar.

Yoğun bir özümseme ve mutluluk büyüsünün ardından Shakti, yükselişi sırasında onu erittiği gibi dünyayı adım adım yeniden yaratarak tekrar alçalır. Bu, srishti krama veya yaratılış süreci olarak bilinir.

Artan ölçekte, muladhara'dan ajna çakraya kadar altı çakrayla ilişkili çeşitli tattvalar (elementler) şunlardır: toprak, su, ateş, hava, eter ve zihin. Ağır fiziksel dünya, ateş ve görme ile ilişkili üçüncü veya göbek çakrasından sonra daha kaba bileşenlerinden daha ince bileşenlerine geçer. Geriye kalan üç tattva, hava, eter ve zihin gözle görülmez. Bu aşamadan itibaren dünya imajı, yedinci merkezde tamamen yok olana kadar daha incelikli bileşenlerine erimeye başlar.

Kundalini'nin inişiyile birlikte, dünya resmi, uyuyan Vişnu'nun bedeninde, madde, uzay ve zamandan oluşan üç boyutlu dünyayla birlikte yaratıcı Brahma'nın ortaya çıktığı göbek merkezinden kaba, görünür biçimde yeniden oluşmaya başlar. Vişnu'nun uzanmış dev formu, zaman ve mekanın ölümlü küresinin ötesinde evrensel bilincin Turiya'sını veya aşkın düzlemini tasvir ediyor.

Lakshmi, Vishnu'nun ayaklarının dibinde oturuyor çünkü o, Shakti olarak dünyadır, yaşamın doğduğu matristir. Bireysel bedende, dünyanın tattvasıyla bağlantılı olan muladhara çakraya dolanmış halde bulunur. Ellerinden biriyle bacağını okşuyor; bu bazen sevgi dolu Hindu kadınların kocalarına karşı yaptığı bir görevdir. Burada da anlam daha da derinleşiyor. Okşamak ya da okşamak, sevilen bir kişinin dokunuşundan kaynaklanan yoğun hoşluk hislerine işaret eder. Bu, süpernal prananın beyne coşkulu akışının neden olduğu uykunun aktarıcı mutluluk dolu doğasını ifade eder ve bu, Shakti'nin (Lakshmi) sahasraradaki bilinçli prensip (Vishnu) veya gökyüzündeki bin yapraklı nilüfer ile coşkulu birliğine yol açar. KAFA. Yılanın Shesha-Naga'nın bin başı var.

Süt, bal veya nektar okyanusu vücudun sınırsız pranik içeriğini ifade eder. Lalita-Sahasranaman, "Şakti, nektar okyanusunun merkezinde bulunur" diyor. Şakti'nin süt okyanusu olarak alegorik temsili, Panchastayi'de aşağıdaki ayette şaşmaz bir şekilde ortaya çıkıyor:

Tüm alçakgönüllülükle Sana meditasyon yapan, dolunay küresi veya yoğunlaştırılmış nektar kürelerine benzeyen (beyaz) iksir dalgalarıyla dolu geniş bir süt okyanusu (yükselen) gibi Senin formu üzerinde akıllarında duran adananlar. kar gibi, elem ve musibetlere maruz kalanlar da (senin lütfunla) manevi ve dünyevi refaha kavuşurlar.

Modern bilim adamları, yaşam aktivitesini sürdürmek için hayati bir yakıtın olması gerektiği şeklindeki önemli gerçeğin farkına varmayı ihmal ettiler. Bir hayvanın veya bir bitkinin vücudundaki milyarlarca hücrenin tamamı birbirine bağlı olup, çeşitli organ ve uzuvlarda hep birlikte ortak bir amaç doğrultusunda hareket ederek ortak bir amaç doğrultusunda hareket ederler. Bir organizmanın parçaları veya dokuları arasındaki bu birliktelik düzensizlik meydana geldiğinde, varlığı sona erer. Vücudumuzu canlı ve bütün tutan hayati güç, prana, yaşam enerjisi, biyoplazma, orgon veya odik kuvvettir - ona ne dersin de - ki bu bilim tarafından hala bilinmiyor.

Canlı bir bedendeki her organik hücre, güçlü bir psişik enerji deposudur. Nasıl ki atomun enerji yapısının keşfinden önce maddenin her bir zerresinde mevcut olan korkunç gücün farkına varmadıysak, yaşamın mekanizması üzerinde düşündüğümüzde bu gerçeğin farkına nadiren varırız. Bu, modern bilim adamlarının ve düşünürlerin zihin ve bilinç hakkındaki spekülasyonlarında tamamen gözden kaçırdıkları bir noktadır.

Tek bir hücrenin davranışlarını düzenleyen duyarlılığın son derece sönük ışıltısı, insan beyin omurilik sisteminin muhteşem mekanizmasıyla birleşip büyütüldüğünde, içimizdeki harika farkındalık dünyasının ortaya çıkmasına neden olur. Bir insanın veya bir hayvanın sergilediği zihinsel aktivitenin şekli ve hacmi, yalnızca beyne sağlanan biyoenerjinin şekline ve hacmine bağlıdır. Bu tedarik başarısız olduğunda organizma ile yaşam dünyası arasındaki bağlantı kesilir ve ölüm meydana gelir.

Süt, insan yavrusunun veya hayvan yavrusunun yaşayıp büyüdüğü temel besin biçimini ifade eder. Bu anlamda prana, beynin yaşamı için bağımlı olduğu besleyici maddedir. Beyin üzerine yapılan son araştırmalar, bir deha ile sıradan ya da düşük zekalı bir insanın kafatası yapısında gözle görülür hiçbir fark olmadığını ortaya koyuyor. Tanımlanamayan bir beynin incelenmesi, bir bilim adamına, sahibinin sergilediği zekanın derecesi hakkında hiçbir ipucu veremez. Peki, insan ve insanın entelektüel düzeyi arasındaki bu kadar büyük farklılığın ve belirli bir beyin farklı zamanlarda veya yaşamın farklı dönemlerindeki verimlilik düzeyindeki dalgalanmaların nedeni ne olabilir?

Hayvanlarda ve insanlarda sergilendiğini gördüğümüz biçimde farkındalığa yol açmak için organik bir yapıda bir araya gelen bazı son derece karmaşık ve hassas maddeler olmalıdır. Beyin maddesi ve sinirlerin oluşumunda kullanılan özel maddeler de bu görüşü doğrulamaktadır. Peki ama insanda hayal gücümüzün ve düşüncemizin oyunlarını ya da hayvanlarda içgüdüyle koşullanan zihinsel aktiviteyi sürdürmek için özel olarak inşa edilmiş bu organ ve onun geniş sinir ağı tarafından hangi enerji kullanılıyor? Ortalama bir milyon kafanın birleşik düşüncesinin bile eşleşemeyeceği, özel olarak yetenekli bazı bireysel beyinlerin gerçekleştirdiği olağanüstü sıçramaları neye borçluyuz?

İnsanlığın şu andaki yüksekliğine (deha ve vahiy) tırmandığı tek öngörülemez doğal merdiveni sağlayan, tarih boyunca tekrarlanan bu olağanüstü olgunun ardındaki gizem nedir?

Lord Vishnu'nun geleneksel portresi bu soruna bir yanıt içerir. İnsan vücudundaki süt okyanusu, diğer bir deyişle biyoplazma okyanusu üzerinde yüzen bin başlı yilandır. Bu biyoplazma, her yerde bulunan sinirler tarafından organizmanın her bir hücresinden ayıklanır ve uyarıldığında, omurilikten yukarı doğru akan sabit bir akışla beyne yaşam yakıtı beslemesini neredeyse sınırsız ölçüde artırabilir. Akış, her hücrede bulunan ve sinirler tarafından toplanan sonsuz pranik yakıttan toplanır. Her hücre, tıpkı atom gibi, akan bir hayat enerjisi dinamosu olduğundan, beyne giden akışın hayatın sonuna kadar azalmasından korkulmaz. Erkek üreme sıvısı meni süte benzer. Hintli ustaların düşüncesine göre, üreme maddesinin özü tüm vücuda yayılmıştır. Antik yoga sistemleri çoğunlukla erkeklere yönelik olduğundan, süt okyanusu kavramında yalnızca erkek üreme salgısının göz önünde bulundurulması şaşırtıcı değildir. Mecazi anlamda bakıldığında inanç, mevcut görüşle uyum içerisindedir. İnsan vücudunun tüm hücresel yapısı,

içinde mevcut olan genetik prensiplere sahiptir. Biyoplazma açısından da her hücre, bu enerjinin radyal merkezidir. Kundalini'nin aktivasyonu yalnızca vücutta zaten mevcut olan bir potansiyelin kullanılmasından ibarettir.

Aslında insan organizmasının normal durumdan, yüksek dereceli biyoplazma üreten güçlü bir bitki durumuna geçişi, kundalini'nin uyarılması olarak tanımlanır. Yılan gücünün uyanmasıyla vücutta başlayan bu kasırga faaliyetine, beyindeki her nöron, her sinir, her sinir lifi katılımcı olur.

Bilim dünyasının dikkatini kundalini'nin bu özel yönüne çekmek istiyorum. Gücün etkinleştirildiği bir bireyin bedeni, tüm doku ve liflerdeki olağanüstü sinirsel aktivitenin öylesine muhteşem bir resmini sunar ki, hiçbir fizyologun bunu fark etmemesi mümkün değildir. Organizmayı kasıp kavuran psişik güçlerin kasırgası, inisiye için açıkça algılanabilir hale gelir. hem öznel hem de nesnel olarak. Bu nedenle, çok eski zamanlardan bu yana bu fenomen, kişinin üzerinde kontrol sahibi olamayacağı doğaüstü güçlerin işleyişine atfedilmiştir. Bu nedenle, evcilleştirilemez devasa bir yılan, Lord Vishnu'nun koltuğunu oluşturur ve devasa bedenini onunla süt okyanusu arasına yerleştirir.

Vişnu'nun bu sembolik imgesi, bilimin eskiliğini ve insanlık için neyi işaret ettiğinin muazzam sonuçlarını göstermek için tartışıldı. Kundalini insanın evriminden ve aynı zamanda büyümesinden sorumlu olan temel faktör ise

Bireylerde akıl, yetenek ve deha varsa, bu psişik güç deposunun varlığını ortaya koyacak olan bilginin hesaplanamaz değeri ve araştırmanın büyüklüğü anlatıldığından daha iyi hayal edilebilir. O zaman bu, yaşamın doğru yönlendirilmesiyle, ciddi arayışçıların yalnızca geçmişte birkaç ünlü örneğine sahip olduğumuz deha ve yeteneğin bu ender doruklarına değil, aynı zamanda gönüllü olarak üstün bir aşkın bilinç durumuna da ulaşabilecekleri anlamına gelecektir. İnsanın sıradan yaşamında benzeri olmayan bir uygulama.

REFERANSLAR

Sheila Ostrander ve Lynn Schroeder, Demir Perdenin Arkasındaki Psişik Keşifler (Englewood Cliffs, NJ.: Prentice-Hall, 1970).

Wilhelm Reich, Orgazmın İşlevi (New York: Farrar, Strauss & Giroux, 1973).

Heinrich Zimmer, Hint Sanatı ve Medeniyetinde Mitler ve Semboller (Princeton, NJ.: Princeton University Press, 1971).

9.

Gerçek Sihrin Arkasındaki Enerji

BİZ KAHYACIYIZ

Büyülü çalışmanın temel faktörlerinden biri olan ince kuvveti düşündüğümüzde "manyetizma" terimi talihsiz bir terimdir. Kelimenin kullanımı Mesmer'in takipçilerinin deneysel çalışmalarından kaynaklanmaktadır ve her ne kadar felsefelerine göre tüm evrene nüfuz eden süptil enerjinin, bilim adamının "manyetizma" olarak adlandırdığı fenomen olmadığını açıkça belirtmeye çalışsalar da. kelimesinin yanlış kullanımı günümüze kadar devam etmiştir. Büyücüler bu ince güce "hayvan manyetizması" adını verdiler, çünkü bunun fiziksel manyetizmaya eşlik eden ama aynı zamanda tüm canlılarda da bulunan bir güç olduğunu belirtmişlerdi.

Daha sonraki bir tarihte Alman Baron von Reichenbach konuyu kapsamlı bir şekilde inceledi ve bulguları pratik sihirbazlar için çok değerliydi. Bu yazarın sonuçlarını kontrol etmesi mümkün olduğu sürece, bunların doğru olduğu görülmektedir ve bunlar tüm majikal çalışmalara kesinlikle dahil olduklarından, burada bunların genel bir taslağını vermemiz yararlı olabilir.

Kısaca von Reichenbach, elektrik, manyetizma, ışık ve ısı gibi fiziksel kuvvetlerin temelinde, onlarla tanımlanamayan ancak görünen bir kuvvetin bulunduğunu ifade etti. Bu kuvvete "od" adını verdi.

Araştırmaları sonucunda, bu "odik gücün", kendi ifadesiyle, "evrenin odik giysisi" olduğu, her yerde mevcut olduğu, ancak en güçlü şekilde belirli şeylerde tezahür ettiği sonucuna vardı.

WE Butler'ın yazdığı "Gerçek Sihrin Arkasındaki Enerji", WE Butler'ın The Magician: His Training and Work kitabından alıntılanmıştır ve Thorsons Publishers Limited'in izniyle yeniden basılmıştır.

Bu tür şeyler, yıldızlardan ve güneşten gelen ışık radyasyonları, tüm kristal cisimler, "kalıcı mıknatıslar" ve "elektromıknatıslar", her türden kimyasal etki ve hepsinden önemlisi yaşayan bitki, hayvan ve insan organizmalarıdır.

Bazı majikal localarda bu konu üzerinde çok sayıda deneysel çalışma yapılmıştır ve ulaşılan bazı sonuçları burada belirtebiliriz. Binlerce deneyin yapıldığını ve sonuçlarının tekke arşivlerinde tablolatırıldığını unutmamak gerekir. Dr. JB Rhine ve takipçileri bu alandaki tek, hatta ilk çalışanlar değil! Tüm canlı hayvan formlarının, manyetik terimi kullanırsak, iki dikey belirli "kutup"a sahip olduğu görülmektedir. Vücudun sağ tarafı tek kutupludur ve sol tarafı ters odik kutupludur. Ayrıca yatay bir kutuplaşma da vardır; Vücudun üst kısmı bir kutuplulukta ve alt yarısı zıt kutupludur. Aynı şey canlı bitki formları için de geçerlidir.

Sesin titreşimleri odik kuvveti serbest bırakma gücüne sahiptir ve elbette bir kimyasal etki biçimi olan yanma da aynısını yapar.

Tüm maddeler, tüm elektriksel tezahürlerde olduğu gibi, kendi niteliklerine sahip "odik" kuvvet yayarlar. Bu sonuncusuyla bağlantılı olarak, Teosofi Araştırma Merkezi'nde üyelerden birinin, Bay Geoffrey Hodson'un durugörü yetisi kullanılarak çok ilginç bir dizi deney yapıldı. Önüne yerleştirilen bir telden elektrik akımı geçtiğinde, akımı kontrol eden düğmenin başka bir odadaki biri tarafından çalıştırıldığını doğru bir şekilde gösterebildiği ortaya çıktı.

Amerika'daki Protestan Piskoposluk Kilisesi Piskoposu'nun, zifiri karanlıkta bile yanlılıkla pirinçten yapılmış bir şeye dokunduğunda yaşadığı hislerin Profesör Buchanan ve Dr. Denton tarafından araştırılmasına yol açtığını belirtmek ilginçtir. artık "psikometri" olarak bilinen fenomen.

Bazı büyülu çalışmalarda, operatörün nefesinden yararlanılır ve her yıl "Kutsal Yağlar"ın kutsanması için kullanılan Katolik ritüelinde Piskopos ve ona eşlik eden rahipler, Haç işaretiyle yağların üzerine nefes verirler. Nefesin bu özel kullanımı, ilahiyatçıların açıkladığı sembolizmin dışında, nefesin güçlü bir şekilde odik enerjiyle yüklü olduğu gerçeğine dayanmaktadır.

Ancak tüm vücut bu enerjiyi yayar. . . ve her insanın etrafındaki odik güç alanına "sağlık aurası" adı verilmiştir, çünkü onun görünümü eğitimli kahin için fiziksel bedenin sağlık koşullarını gösterir.

DII türlerinin hayati enerjisi eterik bedene çekilir ve orada kullanılmak üzere özelleştirilir. Fazlalık dışarı yayılır ve vücudun etrafında bir enerji alanı oluşturur. Merhum Dr. [Walter] Kilner*, disiyanin ekranlarını kullanarak, bu yaşam gücü alanı olarak adlandırılan "eterik aura"nın verdiği sağlık göstergelerini gözlemledi ve kaydetti.

İnsanoğlunun "aurik alanlarının" birbirini çeşitli şekillerde etkileme eğiliminde olduğu tespit edilmiştir. Bazı auralar diğer bazı auralarla kolayca birleşir, ancak diğer auralara karşı oldukça iticidir. Bu tür bir çekim ve itme, belirli bilinçaltı ve bilinçli tepkilere neden olduğundan, majikal bir törendeki operatörlerin manyetik olarak uyum içinde olmaları önemlidir, çünkü auralarının harmanlanması, törenin dayandığı temellerden biridir.

Bu bağlamda, aurik enerjisi bir "enzim" veya fermente gibi davranan ve onların varlığında karşıt auraların bile geçici olarak karıştığı görünen bazı insanların var olduğunu belirtmek ilginçtir. Loca fenomeni böylesine harmanlanmış bir aurayla çalıştığından, bu tür insanlar tekke çalışmalarında çok değerlidir.

Varlıkları genellikle başarısızlıkla sonuçlanabilecek bir oturumu başarılı bir oturuma dönüştürdüğünden, maneviyatçı "seanslarda" en büyük değere sahiptirler. Bu bağlamda, bu insan "enzimlerinin" çoğunun kumral ve kızıl saçlı tipte olduğu kaydedilmiştir.

Her bireyin hem majikal locaya hem de psişik çevreye kendi benzersiz potansiyellerini getirdiği açıktır ve bu güçlerin ortaya çıkışı ve locadaki diğer güçlerle etkileşimi sadece birçok olasılığın önünü açmakla kalmaz, aynı zamanda locayı da sunar. yeni sorunlarla. Tekkelerin yüzyıllar boyunca oldukça kapsamlı bir bilgi birikimi oluşturdıkları doğrudur.

* İnsanın Aura'sı adlı kitabına bakınız. Editörler.

bu tür sorunlarla karşılaşabilirler, ancak aynı zamanda bu güçler modern koşullar altında ortaya çıktığı ve localara yeni tür psişik oluşumlar geldiği için, bu güçleri zorlayacak güçler ve bu güçlerin bileşimleri her zaman olacaktır. onların hükümdarlarından.

İnsan kişiliğinde herhangi bir gücün veya kuvvetin işleyişinin subjektif bir yanının bulunduğunu, "manyetizmanın" subjektif ifadesinin "duygu" olduğunu hatırlamak önemlidir. Sihirbazın amaçları açısından manyetizma ve duygu aynıdır.

Duyguları harekete geçirin ve manyetik akış artar. Manyetik akışı tetiklediğinizde duygular ortaya çıkar.

Bu, cinsiyetler arasındaki ilişkide çok belirgindir; gerçekten de tantrik büyüün bayağı bir biçimi bunu kasıtlı olarak kendi pek de yüce olmayan amaçları için kullanıyor ve bu yalnızca Doğu'da geçerli değil! Ritmik tipte fiziksel hareketler aynı zamanda manyetizmayı serbest bırakma eğilimindedir ve bazı müzikal ses biçimleri de manyetizmayı özgürleştirme eğilimindedir. aynısı.

Durugörü sahibi görüşe göre, bir dans salonunun psişik atmosferi, özellikle zenci kökenli belirli müzik türleri kullanıldığında çok ilginç bir gösteri sunar.

Pek çok insanın aslında çok az duygusal güce sahip olduğu açıktır. Hem günlük yaşamlarında hem de cinsel görünümünde soğuk görünürler ve çoğu zaman da öyledirler. Ancak psikologlar, bu vakaların çoğunda duygusal dürtü eksikliğinin, kişiliğin duygusal gücünün büyük bir kısmının şu ya da bu nedenle bilinçli zihnin eşiğinin altında kilitlendiğinin işareti olduğunu biliyorlar. bu nedenle bilinçli kullanıma uygun değildir. Psikanaliz yöntemlerinin, bastırılmış duygusal güçleri dağıttığı ve onların özgürce bilince yükselmelerine ve orada normal duygusal devreyle bütünleşmelerine izin verdiği söylenir. Bastırılmış enerjinin bu şekilde serbest bırakılması, sözde normalliği yeniden sağlar ve bedenin ve zihnin anormal soğukluğu ortadan kalkar.

Büyülü locada duygusal enerjilerin bu şekilde yeniden yönlendirilmesi, kısmen duygu uyandıran ritüel nedeniyele, kısmen de bireyin tekkenin genel manyetik dolaşımına dahil edilmesi nedeniyele gerçekleşir.

Batı localarının kademeli sisteminde ve aynı zamanda Doğu'da öğretmen ile öğrencisi veya çırağı arasındaki guru-şela ilişkisinde, duygusal enerjinin ve ona eşlik eden manyetizmanın bu yeniden yönlendirilmesi, kademeli olarak ve kontrol altında gerçekleşir. Bununla birlikte, kişi yalnız başına veya bir veya iki iş arkadaşıyla çalışırken, manyetik enerjinin kontrolden kaçmamasına dikkat edilmelidir.

Psşik gözlemlere göre insanın ince bedenlerinde sürekli bir dolaşım vardır ve bu süreç zihin tarafından kolaylıkla etkilenir. Bu zihinsel kontrol, bastırma ve zihinsel çözülme durumlarında istemsiz ve patolojik bir şekilde uygulanır, ancak adayın manyetik enerjileri bilinçli kontrol etme gücünü kazanması için yapılan majikal eğitimin bir parçasıdır. Eğer bu enerjiler uyandırılır, serbest bırakılır veya artırılırsa (hepsi tamamen geçerli eylem hatları), bunlara karşılık gelen zihinsel kanallar ve fiziksel ifadeler, çalkantılı enerji akışının düzensiz bir şekilde süpürmek yerine verimli sulama kanallarına güvenli bir şekilde yönlendirilebilmesini sağlayacak şekilde yönlendirilmeli ve ayarlanmalıdır. tüm zihinsel ve duygusal alanda.

Bu kadar genişletilmiş ve kontrol edilebilir kanallar, eğer uygun bir şekilde yürütülürse, büyü ritüeli tarafından sağlanır ve tek başına bu nedenle, ritüel büyü, Freudcu psikanalizden herhangi bir miktardan daha güvenli ve daha etkili bir yöntem olabilir.

Belirttiğimiz gibi, enerjinin psikomanyetik akışı zihin tarafından kontrol edilebilir ve bu şekilde mevcut manyetizma, yalnızca bastırılmış enerjilerin serbest bırakılmasıyla değil, aynı zamanda bu enerjilerin fiili alımının artmasıyla da artırılabilir. Yöntemlerden biri ve uygun şekilde kullanıldığında en iyilerinden biri, başka bir yerde daha ayrıntılı olarak tanımladığımız egzersizdir: İç içe geçmiş Ught'un temel egzersizi.

Artık insan kişiliği iki kaynaktan enerji alır ve bunlardan biri olan "elemental enerji" eterik bedenden içeri akar. Unutulmamalıdır ki, bu manyetik kuvvet, fiziksel beden üzerinde pek çok etkiye sahip olsa da, eterik bedenin içinde ve onun aracılığıyla dolaşır. Elbette fiziksel bedende tespit edilebilir elektrik akımları vardır, ancak bu daha da incelikli kuvvet, fiziksel kuvvetlerin bir parçası değildir, her ne kadar işleyişi fiziksel bedenin konumu ve hareketi tarafından belirlenebilse de, çünkü eterik beden ve beden fiziksel en yakın şekilde birbirine kenetlenmiştir. Bu, pek çok yoga asanasının veya duruşunun temelidir; manyetik enerjilerin akabileceği devreyi belirlerler.

Bu süptil gücü tanımlamak için özel bir terim olan "element enerjisi" kullandığımızı fark etmişsinizdir. Bu iki nedenden dolayı yapılmıştır. Bu, mevcut yazarın eğitiminin çoğunu aldığı özel okült kardeşlikte kullanılan terimdir ve bu terimi kullanarak manyetizma, odik kuvvet, prana vb. gibi çeşitli isimleri kapsar.

Büyülü çırağın akılda tutması gereken iki nokta kaldı. Birincisi, bu temel enerjinin formlarından biri, bildiğimiz şekliyle fiziksel maddenin yoğunlaştığı veya "maddeleştigi" temel "önmadde"dir. Bu nedenle Hindu sistemlerinin pranasına eşittir. Doğu yoga sistemlerinin bazı popüler sunumları tarafından yarıltılan birçok Batılı öğrenci, prana terimini pranayama veya nefes kontrolü egzersizlerinde kullanılan yönüyle sınırlandırmaktadır.

Ancak yoga sistemlerinin altında yatan felsefede prana terimi çok daha kapsamlıdır. Dünya üzerinde bulunan tüm canlılarda ve organizmalarda tezahür eden dünyevi prana, güneş pranasının bir modifikasyonudur, o da prakriti olarak adlandırılan farklılaşmamış kozmik madde olan kozmik prananın bir modifikasyonudur.² Bundan burada bahsedilmektedir. Öğrencinin zihninde doğru bakış açısını korumak için. Sepher Yet- zirah'ın şifreli metinlerinden birinde şöyle denir: "Onuncu Yol (Malkuth), Yüzlerin Prensi, Keter Meleği'nden (Hayat Ağacı'nın en yüksek noktası) bir etkinin yayılmasına neden olur." Başka bir deyişle, dünyevi madde ve madde öncesi eylemlerimizle aynı zamanda en yüksek manevi seviyelere etki ediyor ve onlara tepki gösteriyoruz.

Eğer majikal çırağın sadece bir "büyücü"den, okült güçlere burnunu sokan bir kimseden daha fazlası olması isteniyorsa, bütün majikal çalışmalar bu perspektiften görülmelidir. Bu nedenle ve bunun güçlü bir hatırlatıcısı olarak sihirbazın ameliyatları sırasında göğsüne "lamen" adı verilen bir şey takar. Bu, yaptığı işin manevi yönünü temsil eden bir semboldür ve bu manevi niyet sayesinde, elementlerin yaratıkları üzerinde hakimiyet ve kontrol iddia eder.

Elemental enerji konusuna geri dönelim. Kullanımının anahtarı, kendi içinde ebedi olanın ikili enerjisinin, Brahman'ın nefes alıp vermesinin bir ifadesi olduğu söylenen nefese zihinsel olarak "bağlanabilmesidir". Gerçek egzersizler basit ve sıkıcıdır! Bu tür prana kontrolünün temelini oluşturanlar [başka bir yerde] verilmiştir, ancak elbette temel egzersizlerin birçok çeşidi ve özel uyarlamaları da vardır. Öğrencinin bunlardan herhangi birini denemeden önce, bunları hiç zorlanmadan yapmayı öğrenmesi şarttır. Bu en önemli kuraldır ve bunun herhangi bir şekilde ihlal edilmesi pek hoş karşılanmayan sonuçlara yol açabilir. Bu nedenle, pratik eğitimde sihirbaz çırağı, vücut mekanizmasını bilinçli zihnin sarsıcı pençesinden kurtarmayı öğrenir. Bu, "gevşeme egzersizi" olarak bilinen egzersizle yapılır. . .

Element enerjisinin alımı üzerinde kontrol sağlandıktan sonra, bu tür enerjiyle çeşitli yollarla baş edilebilir. Öğrencinin kendi eterik ve fiziksel bedenlerinde kullanılabilir ve bu sayede gerçek bir kişisel iyileşme meydana gelebilir. Veya dışarıya doğru insanlara ve nesnelere yönlendirilebilir ve böylece çok gerçek etkiler yaratabilir.

Fiziksel ve psşik bedenlerde kullanımı göz önüne alındığında, eğer öğrenci dikkatsizse ya da talimatlara dikkat etmezse, bedenin bilinçaltı psikolojik işleyişini ciddi şekilde bozmanın oldukça mümkün olduğu her zaman hatırlanmalıdır ve birçok öğrenci şunu bulmuştur: Bu durum, başka bir nedenle olmasa da, psşik merkezlerin veya çakraların herhangi biri üzerinde aşırı konsantrasyondan kaçınılmalıdır. Büyük psşik merkezler, vücudun kimyasında çok büyük bir rol oynayan endokrin veya kanalsız bezlere yakın konumda bulunur ve bunları doğrudan etkiler. Merkezleri dengeli bir şekilde uyarmak bir şeydir; tüm fiziksel ekonomiyi dağıtmak bambaşka bir şey!

Elemental enerji başkalarına veya diğer nesnelere doğru dışarı doğru yansıtıldığında, o zaman şifa için, bu kişilerin ruhsal aydınlanması ve inisiyasyonu için veya incinme ve aldatıcı yanılsama için kullanılabilir. sihirbazın manevi durumu ve niyeti. Bunlar elbette bu tür bir faaliyetin iki kutbudur.

Pratik deneyimde, temas kurduğumuz sihirbazların çoğu, bu iki karşıtlığın arasında bir yerde çalışıyor, kendi iç doğalarına tepki verirken bir o yana bir bu yana sapıyor gibi görünüyor.

Her ne kadar teorik olarak element enerjisi herhangi bir fiziksel eylem olmadan, yani yalnızca zihinsel çabayla yansıtılabilse de, pratikte bu yansıtmanın belirli jestler ve işaretler kullanıldığında ve belirli belirli düşünce formları oluşturulduğunda çok daha kapsamlı ve etkili olduğu bulunmuştur. yukarı. . . . Elementel enerji için araç görevi görecektir şekilde tasarlanmışlardır ve bu şekilde kullanılabilirler.

Majisyenin her ne kadar yükseklerden ruhsal güç alabilse de, eğer bu güce tam bir ifade vermek istiyorsa, toprak ruhundan o temel gücü çekmesi gerektiği şeklindeki anahtar fikri her zaman aklında tutması önemlidir. onun içinde yükselir, Kabalistlerin yesod'a atfettiği merkezden geçerken tezahürünün doğasını kaba seks enerjisinden, tiphareth'in merkezinden geçerken yayılan ve uyumlu hale getiren bir güce dönüştürür.

Bu uyumlu hale getirilmiş enerji artık inşa edilmiş olan zihinsel formlara boşaltılabilir ve çağrılan ruhsal güçler ile bunların tezahür ettiği düşünce formları arasında gerçekten etkili bir bağlantı görevi görecektir.

Çoğu düşünce formu demircinin örsünden çıkan kıvılcımların doğasından pay alır. Bunlar bir metre kadar yukarıya doğru uçar ve söndürülür. Yani ortalama bir insan tarafından yaratılan düşünce formlarının çoğu, yaratıcılarının aurasını asla terk etmez. Ancak elemental enerji tarafından zaten yüklenip canlandırıldıklarında ileri gitmek için yeterli güce sahip olurlar. Ve bu bağlamda bir kez daha tekrar edelim ki duygu ve manyetizma birlikte hareket eder. Bir sorun üzerinde uzun süre devam eden duygusal "düşünme", bazı oldukça etkili düşünce formlarını üretecek ve harekete geçirecektir. Her ne kadar bu tür duygusal düşünceler genellikle yanlış şekilde kullanılsa da, ışığın büyüüne talip olan kişi tarafından yapıcı manevi bir şekilde kullanılabilir ve kullanılmalıdır.

REFERANSLAR

1. Tantra'nın bayağı bir biçiminden bahsettiğimiz fark edilecektir. Bu felsefi ve okült sistemin, birçok okült öğrencisi tarafından sıklıkla unutilan bir nokta olan, derinlikleri kadar yükseklikleri de vardır.

2. Bu, bir bölümü tamamen bu enerji ve onun modifikasyonları ile ilgilenen Sanskritçe çalışma Shivagama'da daha kapsamlı bir şekilde işlenmiştir.

10.

/

Wilhelm Reich ve Orgone Enerjisi

W. EDWARD MANN

Orgon enerjisinin kaşifi Wilhelm Reich (1897-1957), teorisini önce insanın cinsel işleyişi üzerine yaptığı gözlemlerden, daha sonra da biyolojik deneylerden geliştirdi. Avusturya'da Yahudi bir anne babanın çocuğu olarak dünyaya geldi, tıp okudu ve ardından Freud'un gözetiminde psikanaliz konusunda uzmanlaştı.

Reich'in ilk dönem çalışmalarından dördü burada kısaca özetlenmeye değer. İlki, Orgazmın İşlevi, nevrotik ve sağlıklı seks davranışının biyoenerjetik yönlerini araştırdı. Orgazmın biyolojik işlevinin, bazıları hayal kırıklıklarından kaynaklanan bastırılmış duygu ve enerjileri boşaltmak ve dolayısıyla organizmanın sağlıklı bir biyolojik dengeye kavuşmasına yardımcı olmak olduğunu iddia etti. Bir diğeri, Cinsel Devrim, Batı toplumundaki cinsel normların baskıcı karakterini, bunların otoriter aileyle olan bağlarını ve kendi kendini düzenleyen bir seks ekonomisinin (veya sisteminin) nasıl yapılandırılması gerektiğini ele alıyordu. Bu kitap boyunca cinsel doyumlar, sevgi ve hassas duygular ile duygular ve kişinin kendini ifade etmesiyle ilgili ailesel ve toplumsal baskılar arasındaki gerekli ilişkiye alışılmadık bir duyarlılık gösterdi.

Nazi Almanyası'ndan kaçtıktan sonra İskandinavya'da yazılan üçüncü kitap Faşizmin Kitle Psikolojisi'ydi. Bu, ünlü hümanist geleneğine sahip Alman ulusunun Hitler'e nasıl yenik düştüğünü açıklamaya yönelik parlak bir girişimdi. Reich, Almanya'nın otoriter sosyal kalıplarına, özellikle de otoriter cinsiyet baskıcı aile sistemine işaret etti. Hitler'in bastırılmış enerjileri harekete geçirdiğini iddia etti.

W. Edward Mann'ın yazdığı "Wilhelm Reich and Orgone Energy" bu cilt için özel olarak yazılmış orijinal bir makaledir ve yazarın izniyle basılmıştır. >

Bu enerjileri mistik özdeşleşmelere kanalize eden çeşitli semboller ve teknikler aracılığıyla ekonomik bunalım tarafından odaklanıldı.

Bu dönemin en çok beğenilen kitabı Karakter Analizi'ydi. Bu, Reich'ın temel karakter tiplerine ilişkin orijinal düşüncesini ortaya koyuyordu ve özellikle (terapide keşfedilen) karakter savunmaları ile onun "karakter" veya "bedensel zırh" adını verdiği şey arasındaki ilişkiyi ele alıyordu. Temel olarak teorisi, vücutta belirli bir devrede normal şekilde dolaşan biyoenerjinin, kasların (örneğin boyun veya leğen kemiği) kronik olarak gergin, sert ve spastik hale geldiği her yerde sıkışıp kaldığını ileri sürüyordu. Duyguları ifade etmek yerine tutmak, belirli kas gruplarının kasılmasına, yani "zırhlanmasına" neden olabilir, böylece bu bölgelerde enerji akışı engellenir. Yıllarca devam eden kronik zırhlanma, yalnızca organizmanın elindeki biyoenerjiyi büyük ölçüde azaltmakla kalmaz, aynı zamanda sağlığın bozulmasına ve hatta belirli fiziksel hastalıklara da yol açabilir. Reich'ın vardığı sonuç, başarılı olmak için psikanalizin karakter savunmalarıyla doğrudan mücadele etmesi ve onları ve bunların ilişkili olduğu bedensel zırh kalıplarını ortadan kaldırması gerektiği idi. Reich'ın orgon enerjisi teorisi, doğal orgazmın gerekliliğini vurgulayan Orgazm İşlevi ile başlayarak doğrudan bu eski yazılardan kaynaklanıyordu.

Klinik deneyimlerine göre, yetersiz orgazm deşarjının vücutta ikincil ve çoğu zaman sağlıksız dürtülere güç verebilecek fazla enerji bıraktığına inanıyordu. Ola Raknes, Reich'ın orgazm hakkındaki görüşlerini şu şekilde özetliyor: "Sağlıklı bir cinsel yaşam, sevilen bir partnerin kucağında cinsel enerjinin tamamen sarsıcı bir şekilde boşaltılmasına bağlıdır. . . anlık bilinç kaybıyla. Reich, böyle bir deneyime yönelik kapasiteye orgazm gücü adını verdi." Devam eden çalışma Reich'ı daha sonra "biyolojik gerilim ve yük formülü" olarak adlandırılan bir orgazm formülünü öne sürmeye yöneltti. Bu formül, orgazmdaki enerji sürecinin dört vuruşa sahip olduğunu belirledi: mekanik gerilim, biyoelektrik yük, biyoelektrik deşarj ve gevşeme.

Reich'ın Almanya'yı terk ettikten sonra cinselliğin biyoelektrik bileşenleri üzerine yaptığı araştırmalar, 1939'da orgonun varlığını ortaya çıkaran yeni bir dizi araştırmaya yol açtı. Üniversite Psikoloji Enstitüsü'nde yürütülen deneyler

Oslo şehri (1934'ten 1936'ya kadar), zevk veya endişe uyandıracak şekilde dokunulduğunda derinin elektriksel potansiyelindeki değişimleri bir osilograf üzerinde ölçmüştü. Sonuçlar, cilt potansiyelinin haz duygusuyla birlikte arttığını ve kaygıyla birlikte düştüğünü gösterdi.

Hayvanların ve insanların çeşitli cinsel eylemleriyle yapılan diğer deneyler, belirli bir biyoelektrik enerjinin hareketinin, öpüşme veya sevişme gibi eylemlerle harekete geçirildiğini gösterdi. Reich artık "biyoelektrik"ten söz ediyordu ve bu kavram, keşfedilmesine cinsellik üzerine yapılan bir çalışma olduğundan adını "organizma" ve "orgazm"dan alan bir terim olan biyolojik enerjinin, orgonun öncüsü oldu. Yaşamın temel niteliklerini belirlemek için Oslo'da yapılan deneyler, doğrudan orgonun keşfine yol açtı. Bu deneylerde Reich, kuru yosun veya ot gibi organik malzemeleri aldı, bunları yüksek bir sıcaklığa ısıttı ve sterilize edilmiş suda şişmesine izin verdi. Mikroskobik incelemede küçük keseciklerin gelişerek çimenden koptukları ve bunların protozoalar gibi kendiliğinden genişleyip büzülme yeteneğine sahip oldukları görüldü. Bir süre sonra yığınlar halinde toplanıp, etraflarını zarlarla çevrelerler ve tek hücreli canlılar gibi hareket etmeye başlarlar. Diğer deneylerde kömür, toz veya pas gibi inorganik malzemeler bir gaz alevinde akkor hale gelinceye kadar ısıtıldı ve parlarken steril bir besleyici çözeltiye konuldu. Bu çözeltide bazı parçacıklar, daha organik kökenli parçacıklar gibi hareket eden keseciklere dönüşecek. Eleştirmenler bu kesecik hareketlerinin iyi bilinen moleküler Brownian hareketleri olduğunu düşünse de, Reich ve arkadaşları bunu yalanladılar ve bunların yumuşak ve organik olduğunu ve iç titreşim gösterdiğini, ikincisinin ise açısız ve mekanik olduğunu iddia ettiler. Reich bu enerji keseciklerini "biyon" olarak etiketledi ve bunların protozoa gibi hücreler halinde organize olma eğilimlerinde yaşamın kökenine dair bir kanıt gördü.

Sahil kumundan belirli biyonlar üretildi ve ortaya çıkan büyüme, yumurta besiyeri ve agara aşılandığında büyük, yoğun mavi kesecik paketlerinden oluşuyordu. Mikroskobik incelemede (2.000-4.000 X) bu biyonların 6-10 kesecikten oluştuğu görüldü. Işığı kırıyorlardı ve büyük bir enerji gücüne sahipti: yakındaki kanser hücrelerini öldürdüler veya felç ettiler. Reich bunları kum bazlı "SAPA (kum paketinden) biyonları" olarak etiketledi ve bunları yoğun bir şekilde incelemeye başladı. Günlük mikroskobik incelemenin göz iltihabına yol açtığını ve bunların kültürünün elde tutulması durumunda göz iltihabına yol açtığını keşfetti. cilt tahrişi Görünüşe göre yeni ve tuhaf bir radyasyon iş başındaydı!

Diğer testler yapıldı. Elektroskopu doğrudan etkilemeseler de, bu SAPA biyonlarının yakınına bırakılan lastik eldivenler elektroskop üzerinde güçlü bir reaksiyon oluşturdu. Elektroskop testine göre pamuk veya selüloz gibi organik maddeler de benzer şekilde SAPA enerjisini emdi. Geceleri kapalı bir alanda SAPA biyonlarına bakan Reich, sis benzeri yayılmalar ve mavimsi noktalar ve ışık çizgileri gördü. Uzun süre maruz kaldıktan sonra mavi parıltı, kişinin vücudunun ve odadaki nesnelerin etrafında yavaşça hareket eden gri-mavi bir buhar olarak görülebiliyordu. Diğer deneyler (örneğin, lastik eldivenleri doğrudan güneş ışığına maruz bırakmak veya bitkisel olarak aktif bir kişinin karnında on beş dakika boyunca bırakmak) onları aynı enerjiyle şarj ediyor gibi görünüyordu. Reich, enerjinin organizmalarda mevcut olduğu, güneşten geldiği ve her yerde mevcut olduğu sonucuna vardı.

Reich, SAPA biyon kültürünü metalle kaplı bir kutuya ve organik malzemeden bir dış katmana yerleştirerek incelemeye başladı. Bu dış katmanın dışarıya yayılmayı engellemesi gerekiyordu. Ancak SAPA kültürünü çıkardıktan ve metal duvarları yıkadıktan sonra hala aynı mavimsi yayılımı algıladı. Kısaca, gözlem odaları olarak başlayan kutuların orgonu "çektiği" ve sonunda orgon akümülatörleri olarak etiketlendiği görüldü. Deneyler, duvarların katmanlaşması arttıkça orgonun konsantrasyonunun veya miktarının da (bir noktaya kadar) arttığını kanıtladı. Zamanla yirmi katmana kadar akümülatörler yapıldı.

Artık atmosferde orgonun varlığına ikna olan Reich, onu görsel olarak aramaya başladı. Orgonoskop adını verdiği, üzerinde büyüteç bulunan ahşap bir tüp kullanarak gökyüzünü gözlemledi. Geceleri, özellikle

yıldızların arasındaki en karanlık noktalarda belirgin olan bir titreme fark etti. Aynı titreme gündüz vakti beyaz bulutların üzerinde de görülebiliyordu ve hatta beyaz bir masaya veya kapıya rahat bir şekilde bakıldığında bile görülebiliyordu. Orgonoskop onu büyüttüğü için bunun öznel olmadığını hissetti. Gündüz mavi gökyüzüne bakan biri

dans eden ışık noktalarını, yay benzeri bir konfigürasyona sahipmiş gibi görünen iğne deliklerini görebiliyordu. (Bazıları bunlara yogik geleneğin bahsettiği canlılık kürecikleri adını vermiş ve bunları temel yaşam gücü için Sanskritçe bir terim olan prana'nın kanıtı olarak görmüştür.) Diğer şeylerin yanı sıra, bu görsel fenomenler atmosferik orgonun kanıtı olarak kabul edilmiştir. Diğer bir belirti ise ormanlık alanlarda yaygın olarak görülen mavi pustu.

1940'ların sonlarında Reich, bu enerjiyi bilimsel olarak kanıtlamak için bir dizi teste başladı. Bunlardan ilki orgon kutusunun içinde ısı üretimine odaklanıyordu. Başlangıçta, alternatif metal (galvanizli demir veya çelik) ve selüloz veya diğer organik malzemelerden oluşan, yaklaşık bir metre karelik küçük orgon akümülatörleri inşa etti. Kontrol için aynı büyüklükte fakat sadece tahtadan yapılmış bir kutu yapacaktı. Bir mahfaza içindeki kutunun hemen üzerine veya bir delikten kutunun içine yerleştirilen ince dereceli bir termometre, orgon kutusu için kontrol kutusundan daha yüksek sıcaklıklar kaydetti. Gün boyunca gözlemlendiğinde, bu sıcaklık farkının gün doğumunda küçük olduğu, belki de 0,2° C olduğu ve Güneş sıcaklığının maksimum olduğu öğleden sonra 14:00 veya 15:00'te yaklaşık 1° veya 1,5° C'ye yükseldiği ve akşama doğru azaldığı fark edildi. 1 derecenin bir kısmına kadar. Kutular toprağa yerleştirildiğinde sıcaklık farkı beş ila on derece kadar artıyordu. Islak nemli günlerde ısı farkı minimum düzeydeydi, belki de maksimum 0,3° C'ye ulaşıyordu. Bu, Reich'in gökyüzündeki titreşmenin ıslak veya nemli günlerde çok daha az belirgin olduğu yönündeki gözlemini doğruladı. Ve suyun orgona özel bir ilgisi olduğunu ve onu kendine çektiğini fark etti. Orgonun bu termal testleri, bulgularını Orgone Energy Bulletin ve Journal of Orgonomy gibi dergilerde yayınlayan Reich'in takipçileri tarafından birkaç kez tekrarlandı.* Bu, Reich'in ıslak veya nemli günlerde gökyüzündeki titreşmenin çok daha az belirgin olduğu yönündeki gözlemini doğruladı. Ve suyun orgona özel bir ilgisi olduğunu ve onu kendine çektiğini fark etti. Orgonun bu termal testleri, bulgularını Orgone Energy Bulletin ve Journal of Orgonomy gibi dergilerde yayınlayan Reich'in takipçileri tarafından birkaç kez tekrarlandı.* Bu, Reich'in ıslak veya nemli günlerde gökyüzündeki titreşmenin çok daha az belirgin olduğu yönündeki gözlemini doğruladı. Ve suyun orgona özel bir ilgisi olduğunu ve onu kendine çektiğini fark etti. Orgonun bu termal testleri, bulgularını Orgone Energy Bulletin ve Journal of Orgonomy gibi dergilerde yayınlayan Reich'in takipçileri tarafından birkaç kez tekrarlandı.* Reich'in bir başka gösterisi, bir orgon akümülatörünün içinde birkaç gün bırakılan vakum tüplerinin, elektriklerle uyarıldığında koyu mavi bir renge dönüştüğünü gösterdi. Bu, orgonun renginin (örneğin orgon kutusunda ve SAPA biyonlarında görüldüğü gibi) mavi olduğu yönündeki görsel izlenimi doğruladı. İtalyan psikiyatrist ve akıl hastanesi müdür yardımcısı Dr. Bizzi, diğerlerinin yanı sıra bu deneyi tekrarladı. Belirli koşullar altında, vücut orgonu veya orgon tarafından ikincil bir bobin sisteminden uyarılan bir vakum tüpü aydınlatma gösterdi. Bu Reich'a vakum tüpleri adı verildi; bu makalenin ilerleyen kısımlarında orgon motorla tartışılacak deneylerde kullanıldılar.

1947'de orgon enerjisinin kozmik ışın radyasyonu ile aynı olup olmadığını belirlemek için Reich, x ışınlarını ve gama ışınlarını ölçmek için kullanılan bir Geiger-Muller taşınabilir alan seti satın aldı ve orgonun geiger sayacı üzerindeki etkisini denedi. Onu orgon laboratuvarına taşıdı ve orgon akümülatörlerine koydu. İlk başta, dakikada birkaç tıklamanın olduğu olağan arka plana tepkide hiçbir fark yoktu. İkinci veya üçüncü günde duyulan tıklama sayısı biraz azaldı. Üçüncü günden sonra hiçbir tık sesi duyulmadı; bu, düzgün çalışan bir geiger sayacında duyulmamış bir şeydi. Bu Reich'a konsantre orgonun elektromanyetik enerjiyi söndürdüğünü düşündürdü. Bu, daha önce SAP A biyonlarının yanına radyumla kaplanmış bir cam plaka yerleştirildiğinde ve tipik parıltının yerini canlı bir ısıltı aldığı yapılan bir gözlemi doğruladı.

Geiger sayacı birkaç hafta boyunca ölü gibi görüldükten sonra, birdenbire dakikada yüz, sonra da binlerce tıklamalı güçlü bir tepki vermeye başladı. İtki sayacı dakikada altmış veya daha fazla kez dönüyordu. Bu gözlemler son derece sıra dışıydı ve Reich bir dizi gözlemciye bunun gerçekten gerçekleştiğine dair noter tasdikli bir beyanname imzalattı. Orgon enerjik reaksiyonları artık tüpleri orgon atmosferinde "ısıtılarak" değiştirilen geiger sayaçlarının kullanımıyla nesnelleştirilebiliyordu.

Reich, geiger sayacını bu kadar hızlı döndürebilen herhangi bir enerjinin motor potansiyeline sahip olduğunu fark etti. Almayı başardı

200, Haziran 1948'e kadar dakikada darbe sayısı ve bir motoru (Western Electric model KS-9154, Seri No. 1227) harekete geçirdi. Bununla ilgili makale, orgon motorunu çalıştırmak için düşük voltajlı aktifleştirilmiş bir elektronik amplifikatör filamanı kullandığından bahsediyor. "Y" olarak adlandırdığı gizli bir bileşeni vardı ve gücünün kanıtı beş iş arkadaşı tarafından görüldü ve onaylandı. Reich, bu motorun hızının ayarlanabileceğini ve hareketinin mevcut hava koşullarına (ve kullanılan vakum tüplerinin sayısına) bağlı olduğunu, dolayısıyla parlak güneşli günlerde daha fazla potansiyele sahip olduğunu savundu. Çok yakın zamana kadar hiçbir Ortodoks Reich'çının, atmosferin serbest enerjisini kullanan bu ustaca cihaz üzerinde çalışma veya mükemmelleştirme zahmetine girmedikleri anlaşıyor; ancak şimdi bir grup, Reich'in başardığını kopyalamaya çalışıyor.

Hala tam olarak çözülemeyen önemli bir konu da organlar ile statik elektrik arasındaki bağlantıdır. Bu soruyu açıklığa kavuşturmak için çok sayıda önemli deney yapıldı ve bunlar ve Reich'in vardığı sonuçlar, Ekim 1944'te Uluslararası Seks Ekonomisi ve Orgone Araştırmaları Dergisi'nde "Orgonotik Nabız" başlığı altında yayınlanan uzun bir makalede ortaya konuldu. Bu makale, Reich ile bir elektrofizikçi arasındaki bir tartışma olarak ustaca hazırlanmıştır. Makalenin başlangıcına doğru Reich, elektrik ve orgon arasındaki bazı basit ve temel farklılıkları ortaya koymaktadır: (1) elektrik iki kutupludur, orgon ise üniterdir; (2) canlı dokuların (orgon tarafından üretilen) yavaş, dalga benzeri hareketleri, elektriğin hızlı açıl hareketleriyle farklılık gösterir; (3) elektriksel uyarılar vücutta duymalara neden olur, ancak bunlar organizmaya yabancıdır, rahatsız edici bir etkiye sahiptirler ve organik duymalarla çelişirler; (4) orgonun vücuttaki hareketi, elektromanyetik radyasyonun hızıyla karşılaştırıldığında oldukça yavaştır.

Makale, orgonun üç farklı biçimde olabileceğine dikkat çekiyor. Geceleri bir orgon akümülatöründe mavimsi gri bir renge sahiptir. Ayrıca uçup gidiyormuş gibi görünen küçük mavimsi noktalar da var. Reich,

mavimsi noktaların "[akümülatör] duvarlarından ritmik aralıklarla nasıl çıkıyor gibi görüldüğünü" anlattı. Hareket ettikçe daralıp genişliyor gibi görünüyorlar. Yanlamasına uçarken parbole benzer bir yörünge izlerler. Bu yörünge döngü benzeri formlarla kesintiye uğrar. Daha sonra ışık için yeşil bir ampul kullanıldığında, hem mavi-mor bir ışık hem de her yöne çok hızlı hareket eden sarımsı-beyaz ışınlar görülür. Minyatür havai fişeklere benziyor." Kısaca çeşitli deneyler, orgonun "mavi-gri buharlar, yavaşça yüzen ve düzenli aralıklarla halkalar oluşturan mavi-mor noktalar ve hızlı, düz sarımsı ışınlar" şeklinde görülebileceğini gösteriyor. " Diğer deneyler orgonun voltmetreleri ve manyetik iğneleri bozduğunu gösterdi. Örneğin, polistiren bir çubuk kişinin saçından geçirilir ve bir voltmetrenin yanından yavaşça geçirilirse,

iki ila beş santimetre arasında olduğunda işaretçi, çubuğun hareket ettirilme şekline göre saptırılır.

Reich daha sonra statik elektriğin Volta ve Faraday tarafından keşfedilen elektromanyetik enerjiden temelde farklı olduğunu ve orgona eşdeğer olduğunu savunuyor. Böylece statik elektriği test eden elektroskopun adını orgonometre olarak değiştirdi. Bu testlerin birçoğu mevcut orgonomi bilim adamları tarafından başarıyla tekrarlanmıştır (bkz. Journal of Orgonomy, 1969 ve 1970).

1940'ların başlarında, şu anda Amerika Birleşik Devletleri'nde yaşayan Reich, yoğunlaştırdıkları orgonun iyileştirici güçlerini denemek için çeşitli boyutlarda orgon akümülatörleri yapmaya başlamıştı. Kanserli fareler üzerinde yapılan testler için küçük akümülatörler yapıldı. İnsanlar için yapılan büyük akümülatörler, boyut olarak bir telefon kulübesinden pek de farklı değildi. İster büyük ister küçük olsun, prensip basitti: metali (ancak alüminyum değil) selüloz veya fiberglas gibi organik bir malzemeye katmanlamak. Kutudaki katman sayısı arttıkça yoğunlaşan orgon miktarı da artar. İç katman her zaman metalikti ve hayvanın veya insanın vücudunun bir kısmının kenarlardan birkaç inç uzakta olması gerekiyordu. Reich, hayvan veya insan vücudunun bir orgon alanı yaydığını ve herhangi bir yüklemenin gerçekleşmesi için bunun kutunun yaydığı orgon alanıyla etkileşime girmesi gerektiğini teorileştirdi.

Testler, orgon akümülatörlerinin kesin ancak sınırlı terapötik etkilere sahip olduğunu gösterdi. Tümör implante edilmiş kanserli fareler, kontrollerden ortalama birkaç ay daha uzun yaşadı. (Önemleri hala yaygın olarak bilinmediğinden çift kör testler o dönemde yapılmamıştı.) İnsanlarda kansere veya artrite eşlik eden ağrı hafifledi ve hastalık yavaşlamış gibi görüldü. Bazı meme kanserlerinin boyutu, birkaç hafta boyunca günde bir saatlik orgon kutusu tedavilerinden sonra gözle görülür şekilde küçüldü. Bu hastalar ve diğer kanser hastaları normal tıbbi prognozunu ötesinde yaşarken, genellikle karaciğer veya böbrek yetmezliğinden öldüler; çünkü bu organlar, parçalanmış kanserli dokudan sistemdeki ekstra toksinleri kaldıramadı.

Daha taşınabilir ve daha ucuz bir cihaz, Reich'ın 1950'lerin başında daha hafif hastalıklar için kullanmaya başladığı orgon battaniyesidir. Genellikle makul herhangi bir boyutta (belki 2x3 ft2) çelik yünü ve yün, ipek veya pamuktan yapılır. Malzemeleri (yün, çelik yünü/yün, çelik yünü/vb.) her biri dört veya beş kat olacak şekilde dönüşümlü olarak katlayın ve ardından dış tarafı dikin. Bunlar vücudun üzerine, genellikle fiziksel rahatsızlığın olduğu bölgeye yerleştirilir. Bu battaniyeler ve kullanımları hakkında kapsamlı bir tartışma son kitabım Orgone, Reich ve Eros'ta verilmektedir.

1940'ların sonlarında yapılan basit yapılı bir başka cihaza orgon atıcısı adı verildi. Amaç, vücudun küçük bir bölgesine büyük miktarda orgon "fışkırtmak" ve yanıkların veya kesiklerin iyileşmesini hızlandırmaktır. Bu, muhtemelen 2 X %1 ft2'lik (üç kat metal ve organik malzemeden) küçük bir orgon kutusu inşa edilerek ve daha sonra bunun tepesine BX kablusunun (yaklaşık 3 fit uzunluğunda) bir boynunun yerleştirilmesiyle yapıldı. BX esnek bir tür metalik kablodur. Boynun sonunda, geniş ucu yaklaşık 5 inç olan bir huni sabitlenmiştir. Teorik olarak orgon, kutunun içinden BX kablosu aracılığıyla huniye ve oradan da hastanın vücudundaki yaralı bölgeye doğru hareket eder. Wilhelm Reich'ın kızı Dr. Eva Reich'e göre orgon atıcısı, orgonun yanıkların iyileşmesini nasıl hızlandırdığını ve ağrıyı hafiflettiğini göstermek için kullanılabilir.

Reich ilk olarak New York'ta çalıştı, ancak 1946 civarında laboratuvarını ve araştırmasını kentsel medeniyetten uzakta, Rangeley, Maine'deki bir çiftliğe taşıdı. Genellikle iki veya üç katmanlı bir dizi orgon akümülatörü inşa etmeye başladı ve bunlar tıbbi gözetim altında doktorlara ve hastalara kiralandı. Bu mülk üzerinde oldukça büyük bir laboratuvar kurdu, orgon üzerinde daha fazla deney yaptı, yıllık konferanslar düzenledi ve kitaplarını ve dergilerini yayınlarken, hastalarla giderek azalan gerçek psikiyatrik orgon terapisi yaptı.

1950'de orgon enerjisinin atom veya nükleer enerjiyi sınırlama veya ortadan kaldırma potansiyel gücüyle deneyler yaptı. Buna oranur deneyi adı verildi. Gözlemlerine göre, nükleer enerji orgonu harekete geçirerek laboratuvarından metrelerce uzağa yayılmasına ve hem kayaları hem de havayı etkilemesine neden oldu.

Mayıs 1952'de, daha sonra etiketlenen garip hava koşulları

"Tehlikeli orgon" anlamına gelen DOR, laboratuvarın çevresinde dolaşmaya başladı. Göze çarpan görünür etki, alanın üzerinde sürüklenen ve orada sıkışıp kalmış gibi görünen tuhaf kara bulutlardı. Arazi grimsi siyaha döndü ve insanlar, özellikle de hassas insanlar, havada bir şeylerin ters gittiğini veya normalden daha fazla sıcaklığın olduğunu hissettiler. Geiger sayacının kara bulutların üstten geçişine verdiği tepki değişken ve tuhaftı: Dakikada 100.000 tıklamaya kadar yükseldi ve sonra hızla düştü ya da neredeyse sıfıra inip sonra tekrar hızlandı. Bunların olağandışı hava koşulları mı yoksa endüstriyel dumanın erken belirtileri mi olduğu hala belirsiz.

Reich'in bu DOR bulutlarını dağıtmak için çağrıldığını hissetmesi anlamlıdır. Bunu yaparken, orgon teorisinin başka bir uygulaması olarak görülebilecek yeni bir cihaz, bir "bulut avcısı" icat etti.!

Uzun metal boruların göl yüzeyinde gelişigüzel işaret edilmesinin dalgaların hareketini etkiliyor gibi görüldüğü 1940'taki açıklanamayan bir olguyu hatırlayan Reich, Nisan 1952'de uzun ince metal çubukları kara bulutlara doğrultarak deneyler yaptı. Amacı onları dağıtmaktı. Böylece 9-12 fit uzunluğunda ve %1 inç çapındaki metal boruları BX kablo suyla mülkündeki derin bir kuyuya bağladı ve suyun büyük bir orgon emici olması nedeniyle DOR'u çekip emebileceğini teorileştirdi.

Bu boruları kara bulutlara doğrulttu ve şunu iddia etti: "Etkisi anında gerçekleşti: siyah DOR bulutları küçülmeye başladı. Ve borular OR (orgon) enerji akışına, yani batıya doğru çevrildiğinde, birkaç dakika sonra batıdan doğuya doğru bir esinti esmeye başlayacaktı; ben bu operasyonu adlandırmaya gelmiştim; Kısa bir süre önce mide bulandırıcı DOR bulutlarının bulunduğu yere taze, mavi-gri OR enerjisi taşındı. Çok geçmeden, bu boruların belirli iyi tanımlanmış yöntemlerle çalıştırılmasıyla yağmur bulutlarının da etkilenebileceğini, artırılabilirliğini, azaltılabilirliğini ve aynı zamanda hareket ettirebileceğini öğrendik." Sonbaharda Reich, bulutların oluşmasını ve yağmur yağmasını amaçlayan iki bulut avcısı inşa etti. Sonunda bu çöl bölgesine daha fazla nem getirmek için Arizona'nın kuru kısımlarına bile gitti ve görünüşe göre bir miktar başarı elde etti. Son haliyle bulut avcısı, teleskopik bir düzenlemeyle uzatılabilen veya kısaltılabilen bir dizi içi boş metal borudan oluşuyordu. Bunlar bir standı tutturulmuştur ve dikey veya yatay olarak herhangi bir yöne döndürülebilmektedir. Üst uçlara, istenildiği zaman kapatılıp açılabilmesi için kapaklar takıldı. Alt uçlar suya veya nemli toprağa açılan esnek BX boru sistemine birleştirildi. Metal boruların bulut oluşumlarından nasıl enerji çekebildiğini açıklamak için Reich, paratonerin bilinen işleyişine dikkat çekti. Bu, genellikle bir binanın üzerine monte edilen metal bir çubuktur ancak öyle olması şart değildir.

Sonraki birkaç yıl içinde Reich, bireysel psikiyatrik orgon terapisini kolaylaştırmayı amaçlayan, bulut avcısına benzeyen yeni bir cihazı denemeye başladı. Buna DOR bozucu adı verildi ve amacı DOR'u insan organizmasından çıkarmaktı. Reich, DOR'u vücuttaki orgonun engellenmesinden kaynaklanan enerjik bir durum olarak gördü. Sıkı kas yapısı nedeniyle vücutta ciddi gerginlik alanları bu DOR'un üretimidir. Cihaz, DOR'un (suyun orgona olan ilgisi yoluyla) çekilmesi prensibiyle çalışır ve yakındaki akan suya giden BX boru sistemine bağlı metal bir huniden oluşur. Yeni (ev yapımı) bir versiyonda, birey orgon battaniyesinin altında oturuyor veya yatıyor; Vücudun zırhlı olduğu varsayılan bölgelerinin yakınına BX kablolarıyla bağlanan yaklaşık bir veya iki ayak uzunluğunda metal bir huni yerleştirilir. Terapist, tedavi sırasında cihazın kafasını yaklaşık on beş dakika boyunca hastanın vücudu üzerinde ileri geri gezdirir. Başarılı olduğunda bu cihaz DOR'u çeker ve enerji hareketini harekete geçirir. Bazen bedensel zırh tarafından kilitlenen güçlü duyguların ortaya çıkmasına neden olabilir ve böylece tedaviyi kolaylaştırır.

1954'te Reich, Ocak ayında çiftliğinin yakınında gördüğü UFO'ların varlığına ikna oldu. Ufologlar tarafından yapılan operasyonlara ilişkin çeşitli açıklamalar, arka plandaki radyasyon etkisine atıfta bulundu. Sessiz hareketleri, ışıklarının kalitesi ve dönme hareketleri gibi gözlemler, Reich'in bunların orgondan güç aldıkları yönünde spekülasyon yapmasına yol açtı. Biraz gözlem ve düşünceden sonra, belki de düşmanca niyetleri olduğu sonucuna vardı.

1954'ün sonlarında Reich, bir UFO'ya bulut avcısı yöneltti ve nesnenin parlaklığında bir değişiklik gözlemlendiğini iddia etti. Reich, UFO'ların dünyadan enerji çektiğini ve DOR üreten bir madde yaydığını öne sürdü. 1955'te, orijinal oranur deneyinde "dönüştürülmüş" olan bir miligram radyumu tabanına ekleyerek bulut avcısının gücünü güçlendirmeye çalıştı. Bunu kullanarak çevredeki atmosferin enerji seviyesini yükseltebileceğine inanıyordu. Bu prosedür, görünüşe göre, onun artık uzay silahı olarak adlandırdığı bulut avcısının etkisini artırıyordu. Arizona'da, varlığı Reich'a görsel olarak ve zararlı bulutların ortaya çıkmasıyla ortaya çıkan UFO'ları korkutmak için kullanıldı. orgona duyarlı geiger sayacındaki atmosferik radyasyon sayısında önemli bir artış.

Yaklaşık 1947'den itibaren Reich'in orgon akümülatörleri üretmesi ve kiralaması tıp ve psikiyatri kurumlarını büyük ölçüde rahatsız etti ve Gıda ve İlaç İdaresini bu cihazı araştırmaya ikna ettiler. Bu örgüt birkaç yıl boyunca Reich hakkında casusluk yaptı ve çeşitli enstitülerin orgon teorisinin birçok yönünü test etmesini sağladı. Reich, 1954'te, FDA'nın sahte olduğuna inandığı akümülatörlerin kiralmasıyla ilgili çeşitli suçlamalar nedeniyle mahkemeye çıkarıldı. Reich'in, akümülatörün kanser gibi hastalıklar da dahil olmak üzere iyileşmeyi kolaylaştırabileceği yönündeki önerilerinin "fazla ileri gitmek" olduğu değerlendirildi.

Reich kendi savunmasını yürütürken ve mahkemenin bilimsel bir teoriyi mahkemede yargılama hakkı olmadığını iddia ederken, aleyhindeki dava neredeyse iki yıl sürdü. (Bu davanın tam öyküsü Jerome Greenfield'in The US^A. Reich'a karşı kitabında bulunabilir.) Bununla birlikte Reich mahkemeye itaatsizlikten suçlu bulundu, 10.000 dolar para cezasına çarptırıldı ve iki yıl hapis cezasına çarptırıldı. Mahkeme ayrıca Orgon enerjisinden herhangi bir şekilde söz eden tüm kitapların imha edilmesine karar verdi. Bunun üzerine yayınevindeki kitap ve dergiler yakıldı. Hapsedildi ve dokuz ay sonra kalp krizinden öldü. Takipçilerinin ve ortaklarının onun duruşması ve ölümünün ardından toparlanması ve çalışmalarını hakkında araştırma yapıp dergiler ve kitaplar yayınlamaya başlaması yıllar alacaktı.

11.

Biyoplazma: Maddenin Beşinci Hali mi?

VIKTOR M. INYUSHIN

Bilim adamları maddenin dört halinden söz eder: katılar, sıvılar, gazlar ve plazma. İkincisi, tüm elektronları atomlarının çekirdeklerinden arındırılmış bir gazdır; uzayda var ama fizik laboratuvarlarında çok yüksek sıcaklıklarda deneysel olarak üretilebiliyor. 1944'te Sovyet bilim adamı VS Grischenko, ilk kez maddenin beşinci halinin (canlı organizmalarda bulunan bir durum) olası varlığını ortaya attı. 1966'da maddenin önerilen bu beşinci durumuna "biyolojik plazma" veya "biyoplazma" adını verdi. Laboratuvarımızda biyoplazmanın gerçekten var olup olmadığını belirlemek için deneyler yapmaya başladık.

Her canlı organizmanın enerji yayan, dolayısıyla kendi etrafında bir alan oluşturan bir sistem olduğunu biliyoruz. Ancak organizmanın enerji ağı hakkında çok az şey biliyoruz, özellikle telepati sırasında, iki organizmanın, fenomenin geleneksel yöntemlerle yeterince açıklanamayacağı kadar uzak bir mesafede etkileşime girdiği durumlarda.

Canlı bir organizma, birbirini etkileyen kuvvet çizgilerinden oluşan bir bölge olan "biyolojik alan" veya "biyolojik alan" olarak tanımlanabilir. Biyo-alan net bir uzaysal formasyona sahiptir ve elektrostatik, dektromanyetik, akustik, hidrodinamik ve muhtemelen hala yeterince araştırılmamış olan çeşitli fiziksel alanlar tarafından şekillendirilmektedir. Biyoplazmanın canlı organizmaların biyolojik alanı içindeki alanlardan birini temsil etmesi muhtemeldir.

Deneylerimiz biyoplazmanın iyonlardan oluştuğunu gösteriyor.

"Biyoplazma: Maddenin Beşinci Hali mi?" Viktor M. Inyushin tarafından yazılan orijinal bir makaledir ve yazarın ve SSCB Telif Hakkı Ajansı'nın izniyle basılmıştır.

serbest elektronlar ve serbest protonlar, yani çekirdekten bağımsız olarak var olan atom altı parçacıklar. Deneylerimiz ayrıca biyoalanın yapısını biyoalanların diğer bileşenlerine göre daha stabil olan bioplazma'ya borçlu olduğunu göstermektedir. Bunun nedeni bioplazmadaki pozitif ve negatif parçacıkların eşdeğerliğidir. Bu dengeye "stereobiyoenergostaz" diyoruz. Çeşitli iç ve dış faktörlerin etkisi altında stereobiyoenergostaz bozulabilir. Genellikle bu yalnızca geçicidir ve denge yeniden sağlanır. Ancak denge sağlanmadığı takdirde organizma ciddi zararlara uğrayabilir.

Biyoplazmik parçacıklar, hücrelerin içindeki kimyasal işlemlerle, özellikle de bir molekülden diğerine doğrudan elektron transferinin gerçekleştiği mitokondri tarafından sürekli olarak yenilenmektedir. Mitokondri çoğu hücrenin sitoplazmasında bulunan küçük çubuk şekilli cisimlerdir. Özellikle sitrik asit döngüsünde yer alan birçok hücre enzimini içerirler.

Mitokondrideki işlemlerle üretilen biyoplazmik parçacıklara ek olarak, çevreden doğrudan yük emilimi de vardır. Akciğerler çevresel yüklerin emilmesinde önemli bir rol oynar. Organizma ile çevresi arasında sürekli bir etkileşim vardır; bazı biyoplazmik parçacıklar dış kaynaklardan emilirken diğer biyoplazmik bileşenler uzaya yayılır.

Kirlian Fotoğrafçılık

Biyoplazma ile yaptığımız orijinal deneylerde Semyon Kirlian ve eşi Valentina tarafından geliştirilen yüksek voltajlı fotoğraflama prosedürleri kullanıldı. Temel prosedür, iki elektrot arasında yüksek frekanslı bir alan oluşturmak ve bir nesneyi doğrudan alanın içinde duran bir filmin üzerine yerleştirmektir. Bu, kamera veya lens kullanılmadan nesnenin fotoğrafının çekilmesini sağlar. Nesne, etrafını saran bir koronayla görüntülenecek; Bu korona deşarjı, yüksek frekanslı alan yaratıldığında iyonize olan havayı ve nesneden kopan elektronları temsil eder. Ancak canlı nesnelerin korona boyutunda, cansız nesnelere göre daha büyük bir değişiklik vardır. Bu varyasyonun, yapay olarak oluşturulan alanla etkileşime giren ve belki de koronanın sınırlarını belirleyen biyoplazmik alandan kaynaklandığını düşünüyoruz. Öyleyse,

Tavşanlarla yapılan deneylerde, tavşan bir şeyden korktuğunda korona deşarjının büyük ölçüde değiştiği kaydedildi. Reaksiyonun yoğunluğu şok anında iki veya üç kat arttı ancak birkaç dakika sonra koronanın normal boyutuna geri dönüş oldu. Tavşanın beynine bir sensör yerleştirildiğinde, deri ve kaslarda gözlenenden on kat daha fazla radyasyon yoğunluğu kaydedildi. Bu deneyler ve benzerleri, biyoplazma birikiminin en yoğun olarak beyinde olduğunu gösterdi; vücut organlarının bağ dokularında ve yumuşak dokularında daha az biyoplazma bulunur.

Çeşitli psikolojik ve fizyolojik durumdaki insanlarla daha detaylı araştırmalar yapıldı. Büyük sinir hücresi kümeleriyle birlikte omuriliğin merkezinin biyoplazmik aktivitenin merkezi gibi görüldüğü keşfedildi. Biyoplazmik aktivite parmak uçlarında ve solar pleksusun arkasında güçlüdür. Kan, sinir hücreleri kadar biyoplazma içermez. Ancak kan, enerji aktarımının gerçekleşebildiği sıvı kristal bir sisteme benzer. Dolayısıyla kan da enerjiyi iletebilir; Dolaşım sistemi de biyoplazmik sistem gibi iletken bir enerji sistemidir. Biyoplazmik aktivitenin kısmen ruh haline bağlı olduğu bulundu. Örneğin sanatçılar resim yapmayı düşünürken çok parlak bir korona sergilediler. Depresyondaki bir kişinin genellikle çok sayıda koyu nokta içeren çok ince bir koronası vardır.

Şu anda Kirlian fotoğrafçılığında üretilen tamamlayıcı elektrik alanlarına güvenmeden biyoplazmayı doğrudan fotoğraflamaya çalışıyoruz. Ön verilerimiz cesaret verici.

Biyoplazma ile Diğer Deneyler

Diğer birçok deney dizisi biyoplazmik alan hipotezini desteklemektedir. Doku parçalandığında büyük miktarda ısı çıkışı olur. Bu fenomen organizmanın kütleyi enerjiye dönüştürme yeteneğini gösterir. Ayrıca canlı organizmalar büyük miktarlarda radyasyonu absorbe edebilirler; bu, ölü dokuların gerçekleştiremeyeceği bir başarıdır. Diğer birçok bilimsel bulgu biyolojik plazma kavramını desteklemektedir: (1) . pi elektronları formunda delokalize elektronların varlığı; (2) hücre zarlarında yarı iletken özelliklerin varlığı; (3) DNA ve RNA gibi biyolojik açıdan önemli moleküllerdeki eşleşmemiş elektronların yüksek konsantrasyonu; (4) organizmalarda elektriksel kutuplulukların varlığı; (5) klorofilin yarı iletken özellikleri ve fotosentez işleminin sıcaklıktan bağımsızlığı; (6) ışık gözün retinasına çarptığında görme alanlarında mitojenik radyasyonun oluşması gibi, fiziksel faktörlerin etkisi altında kuantum süreçlerinin yoğunluğundaki değişikliklerin kolektif karakteri; (7) cisimlerin yüzeyinde yoğunlaşan sürtünme yükleri tarafından elektrik alanlarının yaratılması; bu alanlar, vücuttan uzak mesafelerde tespit edilebilir.

Alexander Dubrov, canlı organizmaların yerçekimsel dalgalar yaydığını öne sürdü. Eğer öyleyse, biyoplazma bu dalgalara dahil olabilir. Yerçekimi etkileşimi fizikte bilinen tüm reaksiyonların en zayıfıdır ve bu nedenle tanımlanması zordur. Yerçekimi dalgalarının küçük yoğunluğuna rağmen, canlı organizmaların çevreleriyle farklı etkileşim yollarında belirgin bir rol oynayabilirler. Bu etkileşimler günden güne değişmektedir ve farklılıkların geleneksel yöntemlerle açıklanması zordur.

Biyoplazma deneylerinin nem ve ısı gibi sabit atmosferik koşullar altında yapılması gerekir. Örneğin yaklaşan bir fırtına, sonuçları büyük ölçüde etkileyebilir. Dolayısıyla elektriksel nitelikteki çevresel kuvvetlerde ani bir değişiklik olduğunda biyoplazmik alanın kararsız olduğu varsayılabilir.

Ortamdaki elektriksel değişikliklere karşı duyarlılığına rağmen biyoplazma nispeten stabil görünmektedir. Bu, biyoplazmadaki pozitif ve negatif parçacıkların dengesini yansıtır gibi görünür. Eğer bir yönde ya da diğer yönde ciddi bir değişim varsa, bu organizmanın sağlığına da yansır.

Organizmanın biyoplazmik alanının göreceli stabilitesine rağmen, önemli miktarda enerji biyoplazma aracılığıyla uzaya yayılır. Bu şu şekilde ortaya çıkabilir:

“mikroakımcılar” veya “biyoplazmoidler.” Mikroakımcılar, havada oluşan biyoplazmik parçacıkların kanallarıdır; biyoplazmoidler ise organizmadan kopan biyoplazma parçalarıdır. Kirlian fotoğraflama sürecinin, filme alınabilecek mikroakışkanların ve biyoplazmoidlerin gelişimini kolaylaştırması mümkündür. Bu mikroakışçılar ve biyoplazmoidler aynı zamanda telepati, psikokinez ve organizmalar arasındaki diğer uzak etkileşim örneklerinde de rol oynayabilir.

Bir kişi ile bir bitki arasındaki uzak etkileşimi araştırmak amacıyla, sıvı kristalli bir sensöre bir termostat yerleştirildi ve alüminyum disklerle korundu. Bitkinin biyolüminesansı, bitkiden çıkan ışığı kaydeden hassas bir tüple ölçüldü. Uzak bir odadaki bir kişinin cildi bir iğne ile uyarıldığında, bitkiden çıkan ışık dikkat çekici derecede arttı. Farklı bir denek bilerek büyük bir duygusal gerginlik içinde olduğunu hayal ettiğinde de benzer sonuçlar elde edildi.

Diğer deneylerde gözlerin yoğun bir radyasyon kaynağı olduğunu bulduk. Bazı durumlarda gözlerin etkisi, ölçüm cihazından metal bir ekranla ayrıldığında bile gözlemlenebildi. Işıkla yaptığımız deneyler, biyoplazmanın özellikle ultraviyole aralığındaki fotonlar için iletken olduğunu göstermektedir.

Grubumuz, bir organizmanın biyoplazmasının biyokemilüminesansa önemli bir faktör olduğunu, daha yaygın olarak lüminesansa kısaltıldığını, yani ışığın bir organizmadan yüksek sıcaklık dışındaki nedenlerden yayılması olduğunu öne sürdü. Diğer bilim adamları, bir organizmanın nefes almasının veya solunumunun lüminesansa ilgili anahtar faktör olduğunu öne sürdüler. Hipotezimizi test etmek için sardunya yapraklarını cıva siyanür solüsyonuna yerleştirerek solunumunu engelledik. Solüsyona konulmayan sardunya yapraklarının kontrol grubunda solunumu yaklaşık yüzde otuza düştü. Yaprakların parlaklığı da kontrol yapraklarının yaklaşık yüzde otuzuna düştü. Daha sonra üçüncü bir yaprak grubunu metilen mavisi çözeltisine daldırdık. Solunum oranı yine kontrol yapraklarının yüzde otuzu kadardı. Ancak parlaklık kontrollerde yüzde on dokuza düştü. Farklılığın biyoplazmik aktivitenin şiddetli inhibisyonundan kaynaklandığını düşünüyoruz.

Biyoplazmanın bileşenlerinden biri olan serbest elektronların güçlü bir alıcısı olduğu bilinen metilen mavisinin neden olduğu aktivite*

Ayrıca lazerden gelen ışığın canlı organizmalar üzerindeki etkisini de araştırıyoruz. Lazer teknolojisinin biyoplazmanın çalışılabileceği verimli bir yol sunacağına dair bazı göstergeler var.

Çözüm

Özetle, maddenin beşinci hali olan biyoplazmanın her organizmanın biyolojik alanının bir parçası olarak var olduğuna dair kanıtlar elde ettik. Biyoplazma iyonlardan, serbest elektronlardan ve serbest protonlardan oluşur. Oldukça iletken ve organizma içinde ve farklı organizmalar arasında enerjinin birikmesi ve aktarılması için fırsatlar sağlar. Biyoplazma beyinde ve omurilikte yoğunlaşmış gibi görünüyor. Bazen organizmadan önemli mesafelere yayılabilir, bu da onun telepatik ve psikokinetik olaylara karışma olasılığını artırır.

PARANORMALİN GEOMETRİSİ
Diğer Boyutlar, Yüksek Düzlemler

Önceki bölümde çeşitli paranormal olayların ardındaki itici güç olarak bilinmeyen bir enerji fikri sunuldu. Bu bölüm başka bir kavramı sunuyor: Uzayın çok boyutlu, dinamik yapısı.

Uzay yalnızca maddenin yokluğu mu, yalnızca "hiçlik" mi? Bu sadece hiç bitmeyen bir boşluk mudur; kendilerini yüksek hızda "yayan" alan kuvvetleri tarafından bile bir noktadan diğerine kat edilmesi gereken boş bir mesafe midir? Yoksa enerjinin ve bilginin uzak mesafelere anında iletilmesine ve canlı ama fiziksel olmayan varlıkların var olmasına olanak sağlayan uzayın başka yönleri de var mı? Uzayın araştırılıp yasalara dönüştürülebilecek belirli özellikleri var mı?

İkinci olasılık, örneğin hiperuzaydan, iç içe geçmiş evrenleri birbirine bağlayan uzaydaki "solucan deliklerinden" ve üç boyutlu uzay-zamanımızın ötesindeki çok boyutlu varoluş hallerinden bahseden bazı teorik fizikçiler ve astrofizikçilerin görüşüne göre giderek daha muhtemel hale geliyor. süreklilik. Bazıları bu varsayımsal yönlerin çeşitli paranormal olayların ortaya çıkması için olası araçlar sağladığını öne sürüyor.

Bu bölümdeki seçimler bu konumu desteklemektedir ve bunu çeşitli şekillerde yapmaktadır. İlk olarak, kavramın mantıksal olarak savunulabilir olduğunu gösterirler. İkincisi, geometrik hiperuzay kavramını test etmek için keşif yolları öneren bilimsel olmayan geleneklerden gelen bilgileri sunarlar. Son olarak, soruşturmayı yürütmek için çeşitli (teorik ve uygulamalı) araçlar sunuyorlar.

Bu kavrama yol açan mantık bir felsefeci tarafından sunulmaktadır.

Geleneksel bilim paradigmasının radikal bir şekilde yeniden formüle edilmesinin belirli psi fenomenlerinin temsiline ve dahası Jung'un hedefinin gerçekleşmesine yol açtığını gösteren Steven Rosen: ruh ve fizik, zihin ve beden birliği. Fiziğe bazı yeni yaklaşımlar takip edildiğinde eşzamanlı fenomenlerin yerini kesin temsile bıraktığını öne sürüyor. Üstelik onun modeli, fiziksel olan ile fiziksel olmayanın yalnızca birbirine nüfuz etmekle kalmayıp, birbirleri olduklarını da gösteriyor. Görünüşte farklı olmalarına rağmen paradoksal olarak tek bir gerçekliği paylaşıyorlar.

Fiziksel gerçeklikle bir arada var olan fiziksel olmayan düzlemler veya duyular dışı alemler kavramı eski bir kavramdır. Metafizik ve mistik gelenekte uzay bir boşluk değil, bir doluluktur. Başka bir deyişle, uzay yalnızca geometrik bir soyutlama değildir; Maharishi Mahesh Yogi'nin deyişiyle, fiziksel varoluşa ilişkin tüm bilgilerin ve tüm olasılıkların tezahür ettiği, zekanın yaratıcı alanıdır. Antroposofi'nin kurucusu okült bilim adamı Rudolf Steiner, yüksek dünyalara ilişkin bilgilerle ilgili bir konferansta şunu belirtti: "Uzay gelişigüzel bir kaos değildir, her yönde, bu yönlerin kendileri farklı değerlere sahip olacak şekilde düzenlenmiştir." Anglikan kanonu, AP Shepherd, Görünmez Bilim Adamı Steiner'in biyografisinde bu yüksek dünyaları şöyle tanımladı:

Bu "dünyalar", birinden diğerine geçmek için uzayda hareket etmeyi gerektirecek şekilde birbirinden mekansal olarak ayrılmış ayrı bölgeler değildir. Yüksek dünyalar, bir başkasının oluşturduğu ve sürdürdüğü alt dünyalarla tamamen iç içe geçmiştir. Onları ayıran şey, her dünyanın, üstündeki dünyaya göre daha sınırlı ve kontrollü bir bilinç düzeyine sahip olmasıdır. Alt bilinç, üst dünyaların yaşamını deneyimleyemez ve hatta onların varlığından bile habersizdir; Ancak daha aşağı bir dünyanın varlıkları bilinçlerini daha yüksek bir seviyeye yükseltebilirlerse, o zaman o yüksek dünya onlara tezahür eder ve uzayda hareket etmemiş olmalarına rağmen daha yüksek bir dünyaya geçtikleri söylenebilir.

En çok bahsedilen "öteki dünya" elbette ki ölümlerin krallığıdır. Pek çok gelenek, ölümün değişen bir bilinç durumu olduğunu ve bir organizmanın ruhunun veya ruhunun, ilk ölümden sonra fiziksel ölümden sonra da var olmaya devam ettiğini savunur. Life After Life kitabının yazarı Raymond Moody'nin, Amerikan Psikiyatri Araştırmalar Derneği araştırmacıları Karlis Osis ve Erlendur Haraldsson'un, yakında çıkacak olan At the Hour of Death kitabının yazarları tarafından yapılan ölümle ilgili son çalışmalar, San Francisco'daki Kaliforniya Üniversitesi'nden Charles Garfield ve tanatolojist Elisabeth Kubler-Ross, en azından öbür dünyaya ait bir ilk düzlemin olasılığını ele alma noktasında bu görüşü destekliyorlar. Sahte ölüme uğramak (ölümün eşiğinde olmak, Tüm hayatı belirtilerin durmasıyla birlikte) sıklıkla paranormal bilgilerin elde edildiği ve ölümlerle (genellikle arkadaşlar ve akrabalar) temasa geçildiği vücut dışı deneyimler yaşarlar.

Tayland söz konusu olduğunda, bilim için bir sonraki adım, bu iç içe geçmiş yaşamsal dünyayı "haritalamaya" başlamak ve yüksek boyutlu olayların üç boyutlu uzay-zamanımızda tezahür etmesini sağlayan uzay ve hiperuzay arasındaki topolojik dönüşüm yasalarını formüle etmektir. İki dünya arasında bilimsel olarak köprü kurmak için bir yön veya kılavuz sunan, fizik bilimi tarafından zaten bilinen bir şey var mı?

Burr-Ravitz çalışmasında organik fiziksel formların altında yatan bir "enerji alanı planı"99 olasılığını zaten görmüştük. Alanın yapısal konfigürasyonu (geometrisi), görünür forma yönlendirdiği malzemeden daha temeldir.

Yaşayan geometrinin bu daha yüksek durumunu nasıl kavramsallaştırabiliriz? Maddenin katı, sıvı ve gaz olmak üzere üç halde olduğunu biliyoruz. Dördüncü durumdaki madde (plazma) daha az tanındıktır (ateş buna bir örnektir). Bununla birlikte, Sovyet biyoplazma kavramı - canlı plazma - katı-sıvı-gaz ilerlemesinin basit ve mantıklı bir uzantısıdır. Biyoplazmanın ötesinde başka bir durum olabilir mi, yani canlı varlıkların normal olarak bizim katı halde olduğumuz gibi var olabileceği bir durum olabilir mi? Ve eğer şu anda canlı organizmaların katı, sıvı ve gaz halindeki maddeden (ve muhtemelen biyoplazmadan) oluştuğunu kabul edersek, bu varsayımsal durum aynı zamanda fiziksel bir organizmanın canlılığının ve/veya zekasının (ruhunun veya ruhunun) bir unsuru olabilir mi?

Bunun bir göstergesi, 1930'larda Columbia Üniversitesi'nden Rudolf Schoenheimer'in radyoaktif izleyicilerle gıda metabolizması üzerine yaptığı araştırmalardan geliyor. Schoenheimer vücut bileşenlerinin dinamik durumunu gösterdi. Gıdadaki moleküllerin veya molekül parçalarının hücreye geçtiğini ve orada daha önce hücrenin yapının bir kısmının yerini aldığını buldu. Bir süre sonra yedek parçanın kendisi değiştirilir. Karmaşık kimyasal reaksiyonlardan oluşan bir sistem aracılığıyla, vücudun tüm fiziksel yapısının, vücudun farklı bölümleri için değişen oranlarda "döndüğü" gösterildi.

"Fiziksel Olmayan Bir Dünya Var mı?" başlıklı makalesinde bu konuyu yorumluyor. Hayatta kalma araştırmacısı Julius Weinberger (bkz. Bölüm 36) İnsan Ölümden Kurtulur mu? kitabında şöyle yazıyor:

Bu durum çok önemli bir soruyu gündeme getiriyor: Eğer durum böyleyse insanın kalıcı olan nesi var? Kişiliği elbette. Düşünceleri, karakteri, duyguları, anıları. Ayrıca gövdenin malzemesi değil, planı veya tasarımı önemlidir.

Malzeme gelir ve gider ama plan aynı kalır. Eğer bu bilimsel olarak doğrulanabilir bir gerçekse, bir adım daha ileri giderek, görünen bir insan bedenini oluşturan tüm materyaller ortadan kaldırılrsa bile, onun planının, tasarımının ve kişiliğinin hâlâ varlığını sürdüreceğini söylemek mantıklı değil mi? var olmak? Bunun kabul edilmesi, ölümden sonra varlığın devamının kabulü anlamına gelir.

Bu açıdan bakıldığında ölüm yoktur. Sadece H2O'nun sudan buhara geçmesi gibi bir hal değişikliği vardır. Materyalistlerin nihai paranormal olay olarak gördükleri hayat her yerde mevcuttur. "Boş alan" bile fiziksel duyularla görülemeyen yaşam formlarıyla dolu olabilir. Canlılık sorununu bir kenara bırakarak, Einstein'ın kendisi 1935'teki bir konferansında (Fiziksel İnceleme'de, Temmuz 1935'te bildirildi) "uzayın, ondan türetilen madde nedeniyle birincil bir şey olarak görülmesi gerektiğini" ilan etti.

Bazıları için uzayın önceliği, içinde yaşayan fiziksel olmayan yaşam formları (teorik olarak melekleri ve diğer sözde "efsanevi" varlıkları da içerebilir) kavramının bile ötesine geçer. Journal for the Study of Consciousness'ın çeşitli sayılarında yazan Charles Musds (bkz. Ek H1), "CM kuantum teorisi" olarak

adlandırılan bir bilinç-madde etkileşimi teorisi önermiştir. Musfes, protobiyolojik anlamda tüm maddelerin canlı olduğunu savunuyor. Ayrıca (Arthur M. Young'la birlikte editörlüğünü yaptığı Consciousness and Reality (Bilinç ve Gerçeklik) kitabında), daha önce yukarıda ima edilen nispeten kaba polarize (Le., elektron-proton) madde formlarımızdan çok daha incelikli canlı madde formlarının bulunduğunu belirtmektedir. Modern kuantum fiziğinin ortaya çıkardığı şekliyle "vakum durumu" olarak adlandırılan durumun gizemli fiziksel etkinliği.

Musts'un görüşüne göre, boşluğun doğal enerjisi (Musfcs'ta noetik enerji olarak adlandırılır) madde ile bilinç arasındaki bağlantıyı sağlar. "Boşluktan geçmek" için hipersayılar ve metaboyutlarla ifade edilen bir bilinç teorisini dile getirdi. Bu, Bölüm IV'teki makalesinde bazı ayrıntılarla sunulmaktadır. Burada sadece Musts'un çalışmasının (ve ayrıca Bölüm IV'te sunulan EH Walker'ın çalışmasının) bilinci veya noetik enerjiyi, psi olaylarından ufolojiye ve mistik deneyime kadar paranormal fenomenleri anlamının anahtarı olarak tanımladığını belirteceğiz.

Bütün bunların bazı eski kavramlarla paralellik taşıdığını görmek ilginçtir. Örneğin eter, geniş çapta itibarsızlaştırılmış bir metafizik saçmalık olarak kabul edilir. Terim, elektrik yüklü cisimler arasındaki kuvvetleri açıklamak için 19. yüzyılın başlarında Michael Faraday tarafından bilime tanıtıldı, ancak aralarında Newton'un da bulunduğu daha önceki bilim adamları da eter sorununu gündeme getirmişti. James Clerk Maxwell, ışığın elektromanyetik bir rahatsızlık olduğunu keşfettiğinde, Faraday'ın eteri, ışık taşıma özelliklerinden dolayı "ışıldayan eter" haline geldi. Ve bu, Michelson-Morley deneyleri eterin varlığını açıkça çürütene kadar bilimin kabul edilmiş ama kanıtlanmamış bir dayanağı olarak kaldı.

Ancak şimdi, çürütmenin hatalı olduğu ve eterin yeniden keşfedildiği görülüyor. Illinois Üniversitesi Tıp Merkezi'nden HC Dudley, eterin her yerde mevcut, enerji açısından zengin bir nötrino denizi olduğu konusunda modern bir kavram sunuyor. Her yere yayılan bu nicelik altı ortamın bilim ve toplum için etkileri çok büyüktür.

Bununla birlikte, eski bir kavramın modern bir yeniden formülasyonu olarak nötrino denizi, okült ve metafizik çalışmalarda sunulan eter tanımlarını tatmin etmekten hala çok uzaktır. Bu sunumların en anlaşılabilirleri arasında şunlar yer almaktadır:

Guenther Wachsmuth, Steiner'in takipçisi, antroposofik bir bakış açısıyla yazıyor. Steiner tarafından tanımlandığı gibi eterin dört yönü vardır: sıcaklık, ışık, kimyasal ve yaşam eterleri. Bu bölünmenin hem antik Hindu prana kavramıyla (geleneksel olarak beş biçime sahip olduğu söylenir) hem de modern orgon kavramıyla (orgonomist Trevor Constable'ın görüşüne göre Steiner'in kimyasal eteriyle aynı olan - bkz. Bölüm 1) ilginç benzerlikleri vardır. V).

Eter kavramı pekâlâ Bölüm II'de sunulmuş olabilir. Bununla birlikte, şimdiye kadar bırakmanın daha iyi olacağını hissettik çünkü bu bölümdeki amacımız, çok çeşitli paranormal olayları açıklama iddiasında olan, birbiriyle yakından ilişkili bir dizi eski fikri incelemektir. Eter böyle bir fikirdir. Diğerleri ise uzay-karşıuzay ve yerçekimi hafifliğinin kutupluluklarıdır.

Karşı uzay, eterik biçimlendirici güçlerin ortaya çıktığı fiziksel olmayan alanı tanımlayan bir terimdir. Karşı uzayın araştırılmasına yönelik yaklaşımlardan biri matematiktir; özellikle projektif veya Öklid karşıtı geometri. (Musts'un hipersayı teorisi başka bir matematiksel yaklaşımdır - bkz. Bölüm IV.) Okült bilime göre eterik alemden kaynaklanan canlı doğayı anlamak için önemi, uzay ve morfolojiye ilişkin matematiksel bir kavram sunmasıdır. Eğer Öklid geometrisi fiziksel dünyayı tanımlamak için uygunsa, Öklid karşıtı geometri de fiziksel olmayan dünyaya bir pencere açar. Eğer madde ve ruh varoluşun iki yüzüyse, o zaman ruh-karşıuzay dünyasına yansıtılmalı geometriden türetilen nokta ve düzlemin yaratıcı kutupluluğu yoluyla nüfuz edilebilir.

Levy'nin yalnızca negatif yerçekimi veya yerçekiminin yokluğu değil, daha ziyade fiziksel olmayan dünyada ortaya çıkan eterik biçimlendirici güçlerden kaynaklanan, karşı uzayın birincil kuvvet özelliği olduğu kabul edilir. Yerçekimi, maddeyi aşağı doğru çekerek dünyadan dışarı doğru itilir; hafiflik kozmostan yeryüzüne doğru akar ve örneğin Newton'un elmasını ağaca çıkarmak için gerekli araçları sağlar. (Bu biyolojinin en büyük gizemlerinden biri değil mi: Elma oraya nasıl çıktı?)

Bu ve diğer kavramların burada sunulmasının nedeni, bir bütün olarak, paranormal olaylara ilişkin araştırmalarımızda uzayın yapısını dikkate almamız için hem mantıksal hem de deneysel nedenler sunmalarıdır. Dolayısıyla, Rosen'in temsil edilemeyen temsil etmeye ilişkin makalesi, Teosofi Cemiyeti'nin (yetenekli bir medyum ve medyum olduğu söylenen Helena P. Blavatsky tarafından kurulan) bir üyesi olan Hermine Sabetay tarafından sunulduğu üzere, mantıksal olarak geleneksel okült uzay görüşünden önce gelir. Ardından Olive Hanger, karşı uzayın teorik olarak keşfedilmesine olanak tanıyan matematiksel bir yaklaşımı (projektif geometri) gösteriyor. Bunu Guenther Wachsmuth'un okültistlerin eterlerine ilişkin kısa açıklaması ve HC Dudley'nin modern yorumu takip ediyor.

Serge V. King'in son makalesi, uzayın dinamik, enerjik olduğu ve kendilerini üç boyutlu uzaya dönüştürebilen yüksek boyutlu geometrik özelliklere sahip olduğu kavramıyla ilgili geometrik formlara ilişkin spesifik araştırmaları ele alıyor. Bu, birçok şaşırtıcı olgunun karşılandığı bir alandır. Belki de en çok bilineni "piramit gücü" adı altındadır. Geniş ilgi gördü, hatta Science Digest'in (Şubat 1975) kapağında uzun metrajlı bir makale olarak yer aldı.

* Ancak piramit kristal şeklinin yalnızca yarısıdır. Von Reichenbach kristallerinin (aslında tüm kristallerin) görünüşte doğal transformatörler veya fiziksel olmayan enerji üreteçleri olduğunu daha önce görmüştük. Kristal yapı enerjiyi form aracılığıyla kontrol etmenin anahtarı mıdır? Büyücülerin geleneksel olarak konik şapka takmalarının nedeni de bu mu? Gerçek büyü'nün ve gizli dinlerin "kutsal geometrisi"nin ardındaki rasyonelleştirici kavram bu mudur?

Son birkaç on yılda, özellikle Avrupa'da, çeşitli terimler altında istikrarlı bir çalışma ortaya çıktı: ondes de forme (Fransızca), formenstrahlen (Almanca), form enerjisi veya şekillerden dalgalar. Bu araştırmaların

kapsamı geometrik formlarla yapılan laboratuvar deneylerinden dünya çapındaki araştırmalara kadar uzanıyor ve kuantum fiziğinden arkeolojiye kadar birçok bilgiye değiniyor.

Büyük ölçekli bir olgunun bir örneği, ley çizgileri adı verilen coğrafi özelliktir. Yalnızca birkaç metre genişliğindeki bu mükemmel düz çizgiler, bir manzara boyunca kilometrelerce, bazı durumlarda yüzlerce kilometre boyunca uzanıyor ve Dünya yüzeyinde bir ağ veya ızgara oluşturuyor. İlk olarak yüzyılın başında İngiltere'de Alfred Watkins tarafından fark edilen ve isimlendirilen bu büyük antik çizgilerin, pagan tapınakları, mezar höyükleri ve karasal burçlar gibi antik kutsal alanlarla veya daha sonra kiliseler ve katedraller ile ilişkili olduğu kısa sürede keşfedildi. onların üzerine inşa edilmiştir. Bu yapılar her zaman ley ağındaki kesişme noktalarında inşa edildi. Çoğu zaman ley hatları yollar ya da taş duvarlarla kaplanmış ya da uygarlık tarafından neredeyse silinmişti. Ancak belirli bir noktada görsel olarak tanındıktan sonra bunların izini sürmek mümkündür. Bu, hem Britanya'da hem de daha yakın zamanda, Hint yılan tepeciklerinin ley hatlarının başlıca özelliği olduğu söylenen Kuzey Amerika'da yapıldı. Tarih öncesi uygarlığın sürdürülmesinde önemli olduğu söylenen gizemli bir doğal enerjiye ilişkin raporları araştıran The View Over Atlantis'teki John Michell'e göre, Çin'in sözde "ejderha hatları" ley hatları ile aynı şey olabilir.

Bununla birlikte, ley hatlarının paranormal yönü, The American Dowser'daki (Ağustos 1974) bir makaleye göre, bunların bulunabileceği iddiasıdır. Bu şekilde, büyük hızda karşılık gelen bir yer altı enerji akışına sahip oldukları, belirli kesişme noktalarında ve uç noktalarda dünya yüzeyine dik açılarda görünen bir akışa sahip oldukları iddia ediliyor. Bu hatlar boyunca yer altı su kubbeleri ve maden yataklarının bulunduğu ve yer yüzeyinde yerel geleneklerin koruduğu antik taşların "güç yüklü" olduğu söyleniyor.

Ley çizgileri ve diğer gizemler arasındaki bağlantılar önerildi. Okültistlerin bahsettiği (ve hem Carlos Castaneda'nın Ixtlan'a Yolculuk kitabında hem de William Irwin Thompson'ın Dünya Çevresindeki Pasajlar raporunda gördüğü) dünyayı çevreleyen eterik ağ bariz paralelliklere sahiptir. Pursuit dergisine (Temmuz 1973) göre, ley hattı araştırmacıları arasında artık yaygın olarak şu düşünce hakimdir: "ley hatları aslında kırsal bölgeyi çaprazlayan görünmez güç hatlarını takip ediyor olabilir ve ilk insan, kendi amaçları için kullandığı bu gücün farkındaydı." Enerji hatları boyunca belirli önemli noktalara 'tapınaklarını' dikerek kendi ruhsal ve fiziksel çıkarlarını (aynı zamanda doğanın ve dünyanın yararına) sağlamak."

X enerjisinden oluşan bu güç hatları ve güç noktaları, daha da büyük bir ağın harmonikleri olabilir. Bir sanat eserinde

New Age Journal'da (No. 5, 1975) çıkan "Gezegen Izgarası" başlıklı bölümde Christopher Bird, gezegende bir kafes veya matris içeren bir Sovyet teorisini anlatıyor. Ruslar, arkeoloji, jeokimya, ornitoloji ve meteoroloji gibi birbirinden çok farklı alanlardan "dünyanın kendi içinden yüzeye doğru geometrik olarak düzenlenmiş ikili bir ızgara yansıttığı" yönünde kanıtlar bulduklarını iddia ediyorlar.

Bu ızgaranın ilk bölümünün, hem Buckminster Fuller'in jeodezik haritasına hem de Platon'un şu ifadesine uygun olarak küre üzerinde on iki beşgen levha (bir dodekahedron) oluşturduğu söyleniyor: "Yukarıdan bakıldığında dünya, on iki parça deriden dikilmiş bir topa benzer" .” Izgaranın ikinci kısmı yirmi eşkenar üçgenden oluşuyor ve bir ikosahedron oluşturuyor. Bird şöyle yazıyor: "Araştırmacılar, çift ızgaranın tamamını gezegenin yüzeyine yerleştirerek, dünyanın enerji yapısı veya iskeletinin ne olabileceğini keşfettiklerini söylüyorlar."

Bu ızgaranın çok çeşitli doğal ve paranormal olaylarla örtüştüğü söyleniyor; bunlar arasında aşağıdakiler de var: "Bermuda Şeytan Üçgeni" ve ona karşılık gelen, dünyanın yukarısında ve aşağısında eşit aralıklarla yerleştirilmiş garip kaybolmaların olduğu iddia edilen on bir alan ("hiperuzaya açılan pencereler" mi?) Ekvator; gezegenin tektonik plakaları; tüm dünyadaki manyetik anormalliklerin merkezinin kristal benzeri kafesin düğümlerinde ve kenarlarında örtüşmesi; ızgaranın düğüm noktalarında tüm küresel maksimum ve minimum atmosferik basınç merkezlerinin oluşması; kasırgaların, hakim rüzgarların ve küresel akıntıların yolları ızgaranın kaburgalarını takip ediyor; Yer kabuğundaki faylar veya kıvrımlar boyunca uzanan büyük maden cevheri yatakları, bu da genellikle ızgaranın kaburgalarını takip eder; ve antik kültürlerin doğum yerlerinin sıklıkla ızgaranın kesişme noktalarında bulunması.

Bu ızgara konsepti, Ruslar tarafından gezegenin yüzeyinin üzerine genişletildi ve uydu fotoğraflarının ortaya çıkardığı gibi, bulut mantosundaki belirli etkilerle örtüştüğü söyleniyor. Ayrıca, okyanus yüzeyindeki koyu çizgiler (karanlık gölgeler değil) bulut fenomeniyle tam bir düzenlilik içindedir.

Bu enerji yapısı sadece Dünya ve atmosferiyle sınırlı değildir. Sovyet araştırmacılara göre kafes var Evrenin her yerinde bulunur ve gezegenlerin, yıldızların ve galaksilerin yaratılışını açıklar. Bu materyal ilk bakışta son derece spekülatif gibi görünüyor, ancak Bird'ün makalesinde belirtilen kanıtlar diğer araştırmacılar tarafından yeniden kontrol edilebilir.

Kristallerden galaksilere doğru büyük bir sıçramadır, ancak eğer yakın ve makul bağlantılar sonuçta gösterilebilirse ya da hem kristaller hem de galaksiler altta yatan bir prensibin özel durumları olarak gösterilebilirse, o zaman kozmik gizemlere yönelik araştırmamız birleştirici bir kavramı ortaya çıkarmış olabilir: bilim ve din arasında köprü kurmak için yüksek boyutlu uzayın dinamik yapısı. Mistikler, "Bir çiçek seç ve bir yıldızı belaya sok" derler. Bilim bunu göstermek üzere mi? Burada sunulan makaleler bunun işaretlerini veriyor. Ama aynı zamanda ezoterik felsefe incelenecekse yapılması gereken devasa miktardaki çalışmayı da gösteriyorlar. modern bilimsel prosedürler yoluyla.

giriş

CG Jung'un psi sorunuyla ömür boyu süren mücadelesi, "Eşzamanlılık: Nedensel Olmayan Bir Bağlantı İlkesi" adlı monografisiyle doruğa ulaştı. Burada, psişik deneyimlerin geleneksel Batı düşüncesi çerçevesinde "temsil edilemez" olduğu sonucuna vardı; çünkü bunlar meydana geldiğinde, "uzay artık ne uzaydır, ne de zaman zamandır."¹ Ancak Jung bunu çok iyi biliyordu. bu tür olaylar Doğu'nun dünya görüşüne yabancı değildi. Gerçekten de Jung'un yalnızca yarısını anladığı eşzamanlılık fikrinin, onun Batı mantığının ötesinde, Doğu'daki sezgisel gezilerinden getirdiği bir "baharat" olduğunu göreceğiz.

Eğer Jung'un meydan okuması karşılanırsa, Doğu ve Batı geleneğinin geniş kapsamlı bir sentezinin vaat edildiğine inanıyorum. "Temsil edilemez" olanı bir şekilde temsil etme ihtiyacının aciliyeti en son Chari,² Pratt,⁸ ve Whiteman⁴ tarafından dile getirilmiştir.⁴ Herkes cevabın ortodoks uzay ve zaman anlayışının (Einstein'ı da içeren ortodoksluk) ötesinde olduğu konusunda hemfikirdir. Minkowski dünya görüşünün yanı sıra Newtoncu dünya görüşü).

Pratt'ın ikileme ilişkin görüşü özellikle aydınlatıcıdır. Psişik olayların, olayların uzay-zamandaki yerini belirlemeye çalışan açıklayıcı bir sisteme yerleştiremeyeceğini savunuyor. Sonuç olarak, fizikalist uzay-zaman yaklaşımının bir kenara bırakılması gerekir. Ama eğer psi'nin üstesinden gelinebilirse

“Temsil Edilemez”in Temsil Edilmesine Doğru”, Steven M. Rosen'in Kozmik Varoluşçuluk kitabından alıntılanmıştır ve yazarın izniyle basılmıştır.

yalnızca fiziksel dünyanın dışında bununla hiçbir şekilde ilgilenilemez, çünkü o zaman kendimizi, özünde açıklama konusundaki beceriksizliğimizin kabulü olan mutlak bir ikiciliğe teslim etmek zorundayız.

Pratt'ın yaşadığı zorluk, özünde Jung'un yaşadığı zorluktu. Her iki yazar da yalnızca iki alternatif görüyor gibi görünüyor: Bir olay ya geleneksel uzay-zamanda yer alabilir ya da tamamen uzay-zamanın dışında meydana gelmelidir. Öte yandan Whiteman üçüncü bir alternatif önermektedir. Varlıkların uzay-zamanda "basitçe konumlandırılması" gerektiği fikrinden vazgeçerek, klasik, tek düzeyli anlayışın yerine "hiyerarşik", çok düzeyli bir analizin konulmasını öneriyor. Bununla birlikte, psi'nin modern fizikle analojisini (yani kuantum teorisini) tartıştıktan ve üzerine hiyerarşik bir teorinin inşa edilebileceği bir dizi aksiyomun ana hatlarını çizdikten sonra Whiteman, bir karamsarlığa dikkat çekiyor. Matematiksel-fiziksel teorinin hiçbir uzantısının, haklı olarak fiziksel olmayan olarak kabul edilen psi'yi barındıramayacağı sonucuna varıyor. O halde mutlak bir dualizmi tavsiye etmiyor mu? Psişik ve fiziksel alanların uzlaşmazlığını kabul etmeli miyiz?

Bir seZ/-evrim süreci yoluyla sürekli olarak daha yüksek düzeyde uzay-zaman üreten üniter fakat açık bir geometrik yapının tanımlanabileceğini varsayalım. Bu bizi "temsile edilemeyen" temsiline götüremez mi? Her ne kadar birden fazla gerçeklik düzeyine sahip olsak da, düzeyler boşlukla ayrılmayacak, birbirlerinden büyüyeceklerdir. Böyle bir geometriyi, özellikle durugörü ve önsezi fenomenleriyle ilgili olacak şekilde sunacağım. Aynı zamanda bunun, sezgisel bir temelde de olsa, Jung tarafından her zaman kabul edilen bir bakış açısı olan Doğu dünya görüşüyle temel uyumunu göstermeye çalışacağım.

Kimlik, Nedensellik ve Eşzamanlılık

Özdeşlik yasası belki de klasik, tek düzeyli görüşün dayandığı en derin varsayımdır:

bir = birve AA

Bedenin yalnızca uzay ve zamanda konumlandığı fikri kimlik temasının bir çeşitlemesidir. Belirli bir beden aynı anda iki yerde bulunamayacağı gibi, zamanın farklı anları da aynı mekânda üst üste gelemez. Bu prensip, "uzay benzeri" ve "zaman benzeri" uzay-zaman aralıklarının belirtilmesiyle özel görelilik teorisinin içine yerleştirilmiştir. Einstein-Minkowski uzay-zamanındaki iki olay, eğer aralarındaki uzay çok büyük ve zaman çok kıysa, bir gözlemci her iki olay için de yalnızca birinden diğerine aynı hızla hareket ederek mevcut olabilirse, uzay benzeri bir şekilde ayrılırlar. hafif veya daha fazla. Teori, hiçbir maddi cismin bu kadar hızlı hareket edemeyeceğini varsayar. Aralarında geçen zaman çok büyükse ve uzaysal ayrım çok küçükse, olaylar zaman benzeri bir aralıkla ayrılır; böylece bir gözlemci her iki olayın başlangıcında mevcut olabilir, ancak negatif hızla hareket etmediği sürece bunların aynı anda meydana geldiğini deneyimleyemez. Teori, hiçbir beden bu kadar "yavaş" seyahat edemeyeceğini belirtiyor.

Eğer uzaya benzer boşluk kapatılabilirse, aynı anda iki ayrı yerde bulunarak basit konum ilkesinin uzamsal yönü ihlal edilmiş olur. Zamansal ayrımın üstesinden gelinirse, aynı yerde iki farklı zamanla karşılaşılarak basit konum ilkesinin zamansal yönü ihlal edilmiş olur. Klasik göreliliğin ihlalinin ne anlama geldiğini gördükten sonra durugörü ve önsezi anlayışımızı daha spesifik olarak formüle edebiliriz. Durugörü, uzayda çok uzak ve uzaya benzer aralığın görelî engelinin aşılabileceği kadar yakın zamanda olan bir olayın deneyimidir; bu anlamda basit konum fikrine dayanan klasik mekan anlayışı yıkılmaktadır.

Jung, "Temsil edilemez" olanla mücadelesinde, düşüncelerini kimlik ilkesinden çok nedensellik ilkesi çerçevesinde çerçeveledi. Ancak nedensellik ihlaline itirazın temelde eşdeğer gerekçelere dayandığını ileri sürmek mümkündür. Bunu takdir etmek için nedensellik ile zamansal düzen arasındaki yakın ilişkiyi anlamamız gerekir. Örneğin Russell⁶, Robb'un zaman teorisine başvurdu; bu teoriye göre, A olayının B olayından kesinlikle önce geldiğini ancak A'nın B üzerinde bir etkisinin olduğu gösterilebilirse söyleyebiliriz. Başka bir deyişle, A ile B arasındaki nedensel ilişki şu şekilde ileri sürülmektedir: zamansal sıralamalarının kriteri: Eğer A, B'ye neden oluyorsa, o zaman A, B'den önce gelir. Açıkçası, "A, B'ye neden olur ve A, B'den önce gelir" ifadesi bir çelişki değildir. Ancak Robb'a göre "A, B'den önce gelir" demek eşdeğer olan "A, B'ye neden olur" ifadesini eklemeyi, yalnızca "B A'dan önce gelir" demek de çelişkili değildir. Bu nedenle nedenselliğin ihlali, "A, B'den önce gelir ve B, A'dan önce gelir" ifadesine indirgenir. Bu, Flew'un zamanın ikinci boyutu kavramını (önsezinin bir açıklaması olarak) reddettiği zaman gündeme getirdiği zorluğun aynısıdır çünkü bu, "Aynı olayın başka bir olaydan önce ve sonra meydana geldiği" iddiasının çelişkisi⁶. Burada nedenselliğin ihlal eden BAB dizisi, araya giren bir olayla ayrılan olayların birbirinden ayrılması gerektiğini belirten basit konum ilkesini ihlal ettiği gerekçesiyle reddediliyor. ayırt edicidir; üst üste gelemezler.

Jung'un klasik görelilik içinde yerleşik olan nedensellik-özdeşlik ilkesini zımnen kabul etmesi, onu durugörü ve önsezi gibi fenomenlerin temsil edilemez olduğu yargısına götürdü. Şunu ifade etmiştir: "Henüz var olmayan ve ancak gelecekte meydana gelecek bir durumun, kendisini bir enerji olgusu olarak şimdiki zamanda bir alıcıya iletebileceğini düşünmek saçma olacaktır."⁷ Öte yandan, o bu tür "imkansızlıkları" doğrulayan önemli ampirik kanıtların çok iyi farkındaydı. Dahası, Jung bunların geçerliliğini sezgisel olarak biliyordu. Bu nedenle, öznel bir deneyim ile nesnel bir fiziksel olayın nedensellik ve özdeşlik yasalarını aşan anlamlı bir şekilde birlikte ortaya çıkışı olarak tanımlanan "eşzamanlılık" ilkesini önermeye çekildi. tıpkı önsezi ve durugörüde olduğu gibi.

Civanperçemi saplarını ayırmaya (veya modern zamanlarda madeni para atmaya) yönelik mantık prosedür, esasen eşzamanlı olaylar üretmenin bir yolu olarak kabul edilir. Madeni paraların "şans eseri" atılmasıyla oluşturulan heksagram, nesnel, fiziksel bir olayın ürünüdür. Bununla birlikte, (ilgili kişinin prosedüre uygun tutumla yaklaşması halinde) derin öneme sahip öznel konularla yakın bir örtüşme içinde olduğu varsayılmaktadır. Böylece, 1 Ching'de altmış dört olası heksagramın* her biri için, yazı-tura atan kişinin yaşamının kişisel gidişatını içeren geniş kapsamlı ve ayrıntılı yorumlar sunulur, ancak atışın sonucu Batılı zihin için tamamen rastgele bir olaydır. .

Taocu bakış açısını tam olarak anlamak için, deneyimin nesnel ve öznel yönlerinin temelde ayrı varoluş kategorilerinin bir araya getirildiği fikrinden vazgeçmeliyiz. Doğru açısından bakıldığında durum tam tersidir:

Tao bir tane doğurdu.

Biri iki doğurdu.

İki, üç doğurdu.

Ve üçü on bin şeyin babası oldu.⁸

Ve Jung, Chuang-tzu'nun öğretilerinden alıntı yaptı:

Chuang-tzu, eski bilgelerin "şeylerin varoluşunun henüz başlamadığı bir durumu başlangıç noktası olarak aldıklarını" söylüyor. . . Bir sonraki varsayım, her ne kadar var olsalar da, henüz ayrılmaya başlamadıklarıydı. İkincisi, her ne kadar bir bakıma ayrılmış olsa da, olumlama ve olumsuzluk henüz başlamamıştı. Onaylama ve olumsuzlama ortaya çıktığında Tao solup gitti. Tao solup gittikten sonra tek taraflı takıntılar geldi."⁹

Taocu, elbette, Tao'nun "sönmesini" ontolojik olarak değil, yalnızca kişisel bilincin kaybolması olarak görecektir. Taocuya göre "tek taraflı bağlılık" bu nedenle hem yanıltıcı hem de istenmeyen bir durumdur. Doyuma ulaşmak için Tao'ya dönmemiz veya daha doğrusu kozmik birliğin kendisinin çözüldüğü veya hiçbir zaman var olmadığı yanılışmasından kendimizi kurtarmamız gerekir. Yani Doğulu düşünür evrensel birlik varsayımıyla işe başlar. Sonuç olarak, eşzamanlılık fikrini kabul etmekte hiçbir zorluk çekmiyor; ancak bu anlayış, çeşitli fenomenlerin radikal kopukluğunu varsayan birine tamamen saçma gelebilir.

Dünyaya birleşik bakış açısı Çin felsefesine özgü olmayıp Hint düşüncesinde de baskın bir tema olarak karşımıza çıkmaktadır. Örneğin Rig Veda'da tüm madde ve yaşamın, birincil ve farklılaşmamış (dolayısıyla henüz gerçekleşmemiş anlamında "var olmayan") saf potansiyelin (Asat) üniter alanından farklılaşma süreciyle ortaya çıktığı görülmektedir. ^{0,10}

Asat veya Tao'nun ilkel evrenselliği ifade ederken, ebedi olandan kristalleşen özelliklerin de varoluş şeması için aynı derecede önemli olduğunu kabul etmeliyiz. Böylece Watts,¹¹ doğu metafiziği üzerine incelemesinde, kendisini tekrar tekrar sonluya bırakmanın sonsuzun doğasında olduğu konusunda defalarca ısrar etti. Ve Watts'la birlikte bu terkedişle aslında sonsuz niteliğin teslim edilmediğine dikkat çekerek, Jung'un Platoncu "her şey her şeyin içindedir" kavramının merkezi öneme sahip olduğu açıklamasına geri dönüyoruz. Yani, sonsuz bütün kendisini sonlu parçalarına farklılaştırdığında (doğası gereği böyle olacaktır), hiçbir parça bütünü kucaklamayı asla bırakmaz. Farklılaşma bir kırılma ve izolasyon süreci olarak değil, bir yüzü veya yönü sergileme aracı olarak görülmelidir. Farklılaşmanın oluşturduğu tikellik, sonsuz bütünden kopmak yerine, bütüne çeşitli şekillerde bağlanmaya devam ediyor. Aslına bakılırsa, bu çoklu bağlantı teması, Batı düzenine aykırı olan başka bir gelenekte ortaya çıkar. Varoluşçular için (en azından Heidegger için):

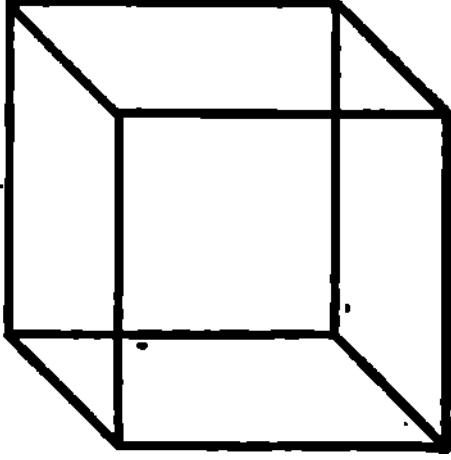
Dünyada olmak. . . Dünyada konumlanmanın yalnızca mekânsal ilişkisinden çok daha zengin bir ilişkiyi (içerir) içerir. . . Bu daha geniş türde kişisel veya varoluşsal "içerde olma", bir yerde "ikamet etme" ilişkisinin tamamını ima eder. Biz sadece orada bulunmuyoruz, iş, ilgi, sevgi vb. tüm bağlarla oraya bağlıyız.¹²

Jung'un eşzamanlılık hakkındaki makalesinde, parçanın bütünle olan çoklu bağlantısının en aşırı anlamı dikkate alınır: En az önemli görünen şey -masa kırıntısı, toz zerresi- yine de var olan her şeyin bir mikrokozmosudur. Aynı şekilde, her bireysel zihin, sınırlı da olsa, nesnel gerçekliğin tamamını kucaklayabilir ve böylece zamanı, mekanı ve nedenselliği aşabilir. Jung, Chuang-tzu'dan bu noktada kesin olan ek bir pasaj aktarır:

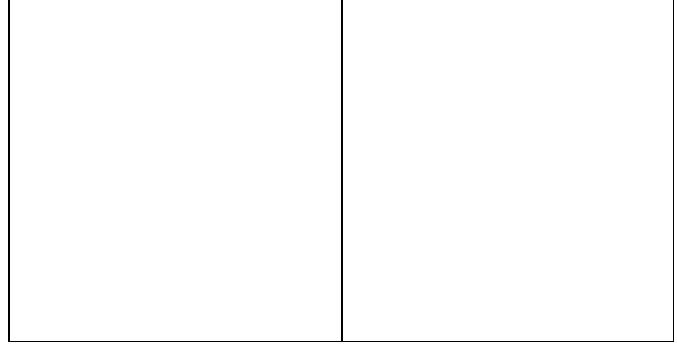
"Dışarıdaki işitme kulağın ötesine geçmemelidir. . . böylece ruh boşalabilir ve tüm dünyayı içine alabilir. Bu boşluğu dolduran Tao'dur. . . kullanmak

şeylerin kalbini delmek için iç gözünüz (ve) iç kulağınız. . . Bu açıkça bilinçdışının (psşik fenomenlerin bağlı olduğu) mutlak bilgisine ve makrokozmos olayların mikrokozmosundaki varlığına bir göndermedir.18 Özetle Doğu düşünce sistemi, birin çok, çokluğun da bir olduğu bir gerçekliği varsayar. Bu temel tutum, yin ve yang'ın içsel ikiliğine yansır. Sonlu yol, yaşamın kaçınılmaz bir parçası olan çeşitliliğin, karşıtlığın yoludur. Aslında Taoizm'in yin-yang sembolü, tüm karşıtlıkların (iyi ve kötü, erkek ve kadın, karanlık ve aydınlık vb.) temsili olarak tasarlanmıştır. Ancak her tikellik evrenseli kapsadığından, sonlu karşıtlıklar hem birbirleriyle hem de sonsuzla ayrılmaz bir şekilde iç içe geçmiştir. Bu kavramın son örneği şaşırtıcı derecede basit terimlerle verilebilir.

Çok iyi bilinen bir görsel "illüzyon" olan Necker küpünü düşünün.

A
Boyun küpü

B
Bölünmüş dikdörtgen

FIGÜR1

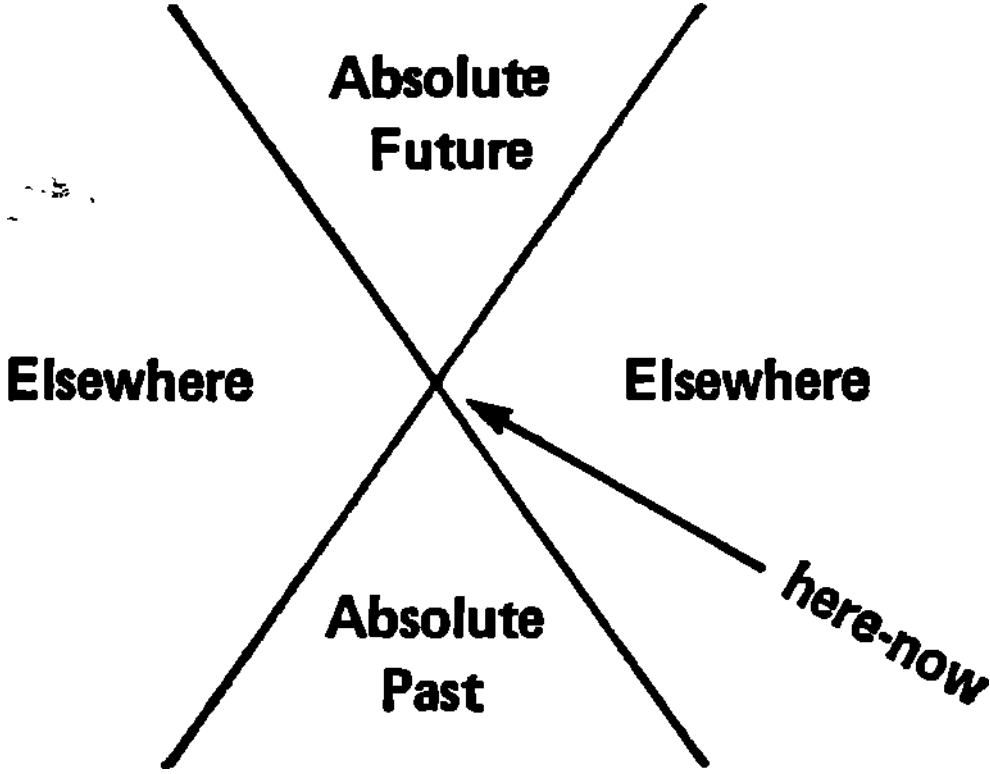
Küp [Şekil 1(a)] üçüncü boyuta doğru iki boyutlu bir projeksiyondur. Her iki açıdan da bakılabilir. Ancak her perspektif kendini ifade etmek için küpün tamamını kullandığından, kareler bölünmüş dikdörtgenin içinde yer aldığından, ikisinin de yalnızca küpün içinde yer aldığı düşünülmemelidir [Şekil 1 (b)'deki her kare, dikdörtgen yüzeyin yalnızca yarısını kullanır]. Bir perspektif küpün tamamını kucaklar ve bu nedenle farklı olmasına rağmen karşıtını yutar.

Baştan sona. Öte yandan, bölünmüş dikdörtgenin iki parçası basit bir şekilde bütüne tabidir (her ikisi de bütünü kapsamaz) ve tek bir ortak kenar dışında birbirlerinden ayrılırlar.

"Psych#9 ve" Physi#9'un Kuluçkadaki Sentezi

Jung'un eşzamanlılık kavramıyla ilgili ufuk açıcı ifadesinden ve ProkofFs14'ün bu konudaki net yorumundan açıkça anlaşılıyor ki, Jung'un kendi kavramını öne sürerkenki ana hedefi "ruh" ile "fiziğin" ya da zihin ve bedenin birliği idi. Tamamen başarılı olmadığı da aynı derecede açık. Kuantum fiziğinin10 dalga-parçacık ikiliğine yaptığı benzetme aydınlatıcıdır. Nedensellik ve eşzamanlılığın, Bohr'un düalizminde ışığın dalga ve parçacık yorumlarında olduğu gibi birbirini tamamladığı görülüyor. Elbette karşıtlıkları sentezlemek isteyen biri için sorun salt ikilik durumunda yatmaktadır. Çünkü biri ortodoks kimlik ve nedensellik yasalarının geçerli olduğu, diğeri klasik uzay-zamanın Evrensel Zihin tarafından kuşatıldığı iki paralel alanı basitçe varsaymak yeterli değildir. Zihin-beden probleminin çözümü, bu alemlerin iç içe geçmesinin özel olarak sergilenmesini gerektirir. Tamamlayıcılığın içsel olduğu gösterilmelidir; Einstein-Minkowski tarzı uzay-zaman, yin ve yang'ın temel etkileşiminin içine çekilmeli, böylece fiziksel ve ruhsal olan tek bir gerçekliğin yönleri olarak sergilenmelidir. "Temsil edilemez" in boyun eğdirilmesinin tek yolu budur.

"Öklidyen olmayan bir görselleştirme vakası"10 sunarken, klasik (özel) görelilik teorisinin sınırlamasının (ve dolayısıyla Jung'un sınırlamasının, çünkü onu esir alan görelilik fikrinin bu yönü olduğu için) köklerinin şu şekilde olduğunu belirttim: Öklid geometrisinin benimsenmesi. Einstein-Minkowski sisteminin Öklid karakteri nedeniyle, mutlak gelecek, şu anın (şimdi) noktasından yukarıya doğru genişleyen bir ışık konisi şeklinde gergin bir şekilde gerilirken, mutlak geçmiş, şimdinin altına eşit bir şekilde uzatılır. sert bir şekilde (Şekil 2).

FIGÜR2 Einstein-Minkowski ışık konisi.

Böyle bir formülasyon, önsezi olgusunu tamamen imkansız hale getirir çünkü konilerin içindeki olayların zamansal sıralaması tersine çevrilemez. Mutlak gelecek konisindeki tüm olaylar kesin olarak şimdi'den sonradır, mutlak geçmiş konisindeki olaylar ise kesin olarak şimdi'den öncedir. Dolayısıyla gelecek şu anda deneyimlenemez.

Uzaysal açıdan konilerin tepe noktası tam burasıdır. Olayların mekânsal sıralaması, buranın başka bir yerle, yani konilerin dışındaki alanla birleşimini yasaklıyor. Bu nedenle durugörü deneyimi göz ardı edilir. Koninin dışındaki olaylar kesinlikle başka bir yerde olduğundan burada olamaz.

Açıkçası, Öklid'in "Procrustean yatağı" üzerinde uzay-zamanın uzatılması, onun geometrisiyle yakından ilişkili olan özdeşlik ve nedensellik yasalarını desteklemenin yalnızca bir yoludur. Öklid düz uzayının bir miktar bükülmesine izin verilseydi, ön ve arka konilerin göreceli ayrımı iptal edilebilirdi (Chari'nin son zamanlardaki aksi yöndeki açıklamasına rağmen¹⁷). O zaman "mutlak" gelecekte bir noktayı şimdiyle temasa geçirebiliriz; ancak bu, zamandaki basit konum şeklindeki ortodoks kavramına meydan okuyacaktır; aynı şekilde burası ve başka yer mekânsal olarak birleştirilebilir. Negatif hızlarda veya ışıktan hızlı gitmenin fiziksel olarak mümkün olmadığını savunan bireye,

Einstein-Minkowski ışık konilerinin geometrik özellikleri Öklid'in postülalarına uygun olsa da, özel görelilik teorisinden genel görelilik teorisine geçişte bu postulatsal sisteme uyum gevşetilmiştir. Kimlik-nedenselliğin aşılması açısından bunun sonuçları ancak şimdi takdir edilmeye başlandı. Genel göreliliğin alan denklemlerinin özel çözümleri üzerinde çalışan matematiksel fizikçiler, belirli fiziksel sistemlerin nedensel olarak "kötü" davranışından ve hatta bu sistemlerin işgal ettiği uzay-zaman bölgelerinde zaman yolculuğunun olasılığından ciddi şekilde bahsetmeye başlıyorlar. 18 Son zamanlardaki bazı çabalar doğrudan Schwarzschild'in, genel teorisinin yayınlanmasından yalnızca bir yıl sonra (1916'da) üretilen Einstein denklemlerine ilişkin orijinal çözümlerine dayanmaktadır.

Pek çok kişi, Schwarzschild ufku (zaman ve uzayın tuhaf bir şekilde davranmaya başladığı eşik) ile uzay-zaman bölgesinin hiçbir fiziksel anlamı olamayacağını düşünüyordu. Kütleçekimsel çöküş proHemlerine olan ilginin bir sonucu olarak, bu görüşün yanlış olduğu artık genel olarak anlaşılmıştır.¹⁰

Yerçekimi çökmesi durumundaki devasa bir cisim halk arasında "kara delik" olarak bilinir. Kara delik fiziğinin sonuçları gerçekten şaşırtıcı ve bunları gün ışığına çıkarmaya yönelik mevcut çabalarda Tobin, Sarfatti ve Wolf²⁰ en cesur kaşifler arasında yer alıyor. Uzay-zamanın Öklidyen, doğrusal ve sürekli olduğu şeklindeki olağan görüş, görüşümüzü büyüklük ölçeğinin orta aralıklarıyla sınırlamaktan kaynaklanır. Bununla birlikte, ölçeğin uç noktalarında doğrusallık bozulur ve uzay-zaman, kara deliklerin oluşumuyla sonuçlanan belirgin bir eğrilik gösterir. Dolayısıyla uzay-zamanın bozulması yalnızca kozmik orandaki cisimlerle (örneğin, yerçekimsel çöküş halindeki yıldızlar) ilgili olarak değil, aynı zamanda mikrokosmik varlıklarla ilişkili olarak da meydana gelir. Sarfatti bu nedenle hem astrofizikteki devasa kara deliklerden hem de "mini kara deliklerden"²¹ söz edebilir.

Kozmik kara deliklerin ve minik solucan deliklerinin (veya mini kara deliklerin) ortak noktası nedir? Öklid uzay-zamanı basitçe bağlantılıdır. Bu, basit konum ilkesinin desteklendiğini söylemenin başka bir yoludur: uzay-zamandaki farklı noktalar üst üste gelemez. Ancak kozmik veya mikrokosmik kara delikler, Öklid uzay-zamanını çarpıtarak, basit bağlantılı sürekliliği çoklu bağlantılı sürekliliğe dönüştürür. Bu, geleneksel uzay-zamandaki noktaların ayrılma derecesine bakılmaksızın, bunların geometrik olarak tanımlanabileceği ve böylece birinde bulunmanın diğerinde anlık mevcudiyeti ima edebileceği anlamına gelir. Sanki manifoldun uzak bölgeleri arasında bir "kısayol" yaratılmış gibi ama kısaltılmış rotayı takip etmek için Öklid aleminden çıkmak gerekiyor.

Wheeler, bizden bir kağıt parçasına biri üst kısımda, diğeri altta olmak üzere iki delik açmamızın istendiği temel bir örnek sunuyor. Bu noktalar arasındaki mesafe, bunların geleneksel uzay-zamanındaki ayrımını temsil eder. Şimdi kağıdı delikler arka arkaya gelecek şekilde büküyoruz. Bu iki deliğin, uzay-zamanın

uzak bölgelerini birbirine bağlayan bir solucan deliğinin ağızları olduğu düşünölmeli. Yüzey boyunca yapılan geleneksel yolculukta noktaların ayrılığı eskisi kadar büyük olsa da gezgin, solucan deliği yoluyla yüzeyden geçerek hedefine hemen ulaşabilir. Bu şekilde, eğer geleneksel uzay-zaman ayrımı uzaya benzerse, uzak noktalar üst üste bindirilir. Ve eğer Öklid ayrımı zamana benzerse, kesinlikle ardışık noktalar eşzamanlı hale getirilir. Buradan,

Duyusal algının geometrisi Öklidyen olmasa ve çoklu bağlantılar geliştirseydi, basiret ve önsezinin olasılığını görmek kolay olurdu. Ancak Wheeler'ın mikrokozmoz altı alanında veya evrenin yıldızların çekimsel çöküş durumunda olduğu bölgelerinde meydana gelen olaylar, doğanın orta ölçeğindeki organizmaların doğrudan deneyimlerinden çok uzak görünüyor. İşte Sarfatti'nin katkısı: Büyüklüğün uzak uç noktaları arasındaki uçuşu kapatan uzay-zaman sürekliliği veya yerçekimi alanlarının tam bir hiyerarşisini öneriyor. Böylece insan deneyiminin oldukça yakınında olan bir biyokütleçekim alanından söz edebiliyor:

Gerçekten de sonlu aralıklı yerçekimsel alanların bir hiyerarşisi olabilir... ve bunların arasında tahmin edilen biyokütleçekim alanı en acil ilgi alanıdır. Biyokütleçekim alanındaki kabarcıklar (solucan deliği ağızları) oldukça büyüktür. . . ve dolayısıyla duyusal algımızı doğrudan etkileyebilir. Aslına bakılırsa, pek çok paranormal olayın biyokütleçekimsel solucan delikleri ile açıklanabileceğinden şüpheleniyorum. . . canlı sistemler arasında doğrudan çok boyutlu bağlantılar mı sağlıyor?8

Ve daha spesifik olarak:

(bir organizma) yüksek bilinç durumunda, yerel biyokütleçekim alanında yapay olarak kara delikler oluşturabilir. Bu üretecektir. . . yerel öznel uzay-zaman ortamında çok büyük çarpıklıklar. . . (böylece) kendi yerel ışık konisi içinde çalışarak olası geleceği "görür". . . Bu, önsezinin olası biyokütleçekimsel mekanizmasıdır. . . Katılımcı da yararlanabilir. . . ışık konisinin dışında etkili olan biyokütleçekimsel alan modları. Bu şekilde yapılabilir. . . deneyimlerinde bildirilen türdeki eylemleri uzaktan (alın). . . durugörü.24 "Her Şey Bilinçtir"

Tobin, Sarfatti ve Wolf'un açıklamalarının ana teması "her şeyin bilinç olduğu"dur. Uzay-zaman alanları hiyerarşisindeki organizasyonun her düzeyinde, kenarlarda teklikler veya delikler gelişerek orta bölgelerdeki sürekliliği yok eder. Bilinç, boşluklar yaratan ve daha sonra onları doldurarak sürekliliği yeniden sağlayan 'gizli değişken' olarak tanımlanır. Süreç içerisinde hiyerarşinin bir sonraki seviyesi üretilir. Dolayısıyla çoğul gerçekliklerin birbirine dikildiği gizli iplik bilinçtir. Reiser'in25 ifadesiyle, tüm alt alanların hiyerarşik açılımına rehberlik eden bir "kozmoz alan" olan "tezahür etmemiş bir evren" vardır ve bu, saf bilinçtir. Bu nedenle, açılış konuşmasında Sarfatti, "bilincin, bilincin kökeninde olduğu fikrini sunar." maddi evren"28 ve sonrası,

"Maddi" uzay-zaman ile kozmoz bilinç alanı veya "alt-eter" (yine Reiser'den alıntı yaparsak) arasındaki ilişkiyi daha yakından inceleyelim. Wheeler'ın illüstrasyonunu bir adım daha ileriye taşıyarak, uzay-zamanın solucan delikleri veya mini karadeliklerle delik deşik olduğunu hayal edelim. her noktanın diğer tüm noktalara anında erişilebilmesi. Kozmoz bilincin buradaki rolü nedir? Aslında bize, uzak noktaların birleşmesini, Öklid düzleminin bir tarafından diğer tarafına daha yüksek boyutta bir hareket olarak düşünmemiz söylendi. İki boyutlu uzayı üçüncü boyuta doğru bükerek "uzak" noktaları tanımlayabildik ve onları arka arkaya hizalayabildik. Böylece iki boyutlu uzayın diğer tarafına bir "kısayol" kullanarak burada ya da gelecekte iki ayrı yerde olabiliyorum.

Ancak sorun şu ki, yolculuğum iki taraflı bir gerçekliğin topolojisi tarafından fiziksel olarak engelleniyor gibi görünüyor. Ne de olsa, iki taraflı bir sürekliliğin diğer tarafı, bir taraftan diğerine giden sürekli bir yolun olmaması anlamında, bir taraftaki yolcu için erişilemez görünmektedir. Bu nedenle süreklilikte bir kopuş hayal etmek gerekli hale geliyor. Ve ne yazık ki, uzay-zamanın sürekliliğini bozan deliğin maddi dünyanın dışında, sanki "sonsuzca uzak"27 olduğu düşünölmeli. Ama bize deliğin yaratıldığı söyleniyor! Oraya girilerek, daha yüksek seviyede uzay-zaman organizasyonunun oluşmasıyla sonuçlanan, durugörü ve önsezisel deneyimler yaşanabilir.

Zorluk, deliklerin kelimenin tam anlamıyla fiziksel süreklilikte üretildiğini varsaymakta ortaya çıkar. Sonuç olarak bunların fiziksel olmaması gerekir, bu da bizi fiziksel dünyaya ek olarak var olan ve uzay-zamanda bir noktadan noktaya kuantum sıçramaları için gizli süreklilik sağlayan, saf bilincin tezahür etmemiş bir alanı olan eterik bir ortamı varsaymaya yönlendirir.

Başka seçeneğimiz var mı? Çoklu bağlantılılık fikri, her ne kadar matematiksel olarak meşru olsa da, fiziksel bir imkansızlığı öne sürüyor gibi görünüyor ve bu nedenle fiziksel olmayan bir sürekliliğin dualistik varsayımını garanti ediyor. Ancak bir matematikçi, uzay-zamandaki "solucan delikleri" veya "kara delikler" kavramının sadece bir benzetme olduğu, çoklu bağlantılı nesnelerin matematiğinin olduğu konusunda ısrar edebilir.

Varlık basitçe deliklerin etkilerini yaratır ve gerçekliğin dokusunda gerçek deliklerin var olmasına gerek yoktur. Eğer matematikçi haklıysa, o zaman görev şu hale gelir: dünyanın matematiksel tanımını fiziksel tanımla uyumlu hale getirmek, üst düzey matematiksel sürekliliğe somut, fiziksel ifade verilebileceğini göstermek. Böyle bir hedefe ulaşılmasıyla, fiziksel gerçekliklerin hiyerarşisi için fiziksel olmayan bir ortam önerme ihtiyacı ortadan kalkacaktır. Tamamen psişik olan ortam, dolayımlanan fiziksel olanla birleşecektir. Psişe ve fizik bu şekilde sentezlendiğinde, gerçekten "her şey bilinçtir" demeye hak kazanırdık ama aynı kolaylıkla "her şey fiziktir" de diyebilirdik, çünkü Jung'un tasavvur ettiği zihin ve maddenin kaynaşması gerçekleşecekti.

"Deliksiz Delikler mi?

Her ne kadar genel göreliliğin şaşırtıcı sonuçları yakın zamana kadar büyük ölçüde göz ardı edilmiş olsa da, artık bir matematiksel fizikçinin bu konuya hızla giriştiğini kabul etmeliyiz. Başka bir yerde28 Hermann Weyl'in 1922 gibi erken bir tarihte Öklidyen olmayan yaklaşımın potansiyel sonuçlarına dair heyecan verici bir ipucu sunduğunu belirtmiştim. Şu spekülasyonları yaptı:

Mevcut durumda (yani, özel teoremin Öklid geometrisine karşıt olarak Öklid dışı topoloji durumunda), aktif geleceğin (ışık) konisinin pasif geçmişin konisi ile örtüşmesi kesinlikle mümkündür; öyle ki, prensip olarak, kısmen gelecekteki kararlarımızın ve eylemlerimizin etkisi olacak olayları şimdi deneyimlemek mümkün.²⁰ Sarfatti ayrıca Weyl'in gizemli açıklamasına da değindi. Ancak Weyl tarafından önerilen önerinin, şaşırtıcı "tek taraflılık" özelliğine sahip bir topoloji dikkate alındıktan sonra yapıldığından bahsetmedi. Mobius grubu bu tür yapının en sıradan örneğidir.

Mobius şeridinin bilimsel-felsefi önemi diğer üç makalede ele alınmıştır.⁸⁰ Geleneksel olarak matematiksel bir merak olarak kabul edilen şerit, dar bir kağıdın bir ucunun bükülmeden önce diğer ucuna eklenmesiyle kolayca oluşturulabilir. 1973 tarihli makalemin ana odağı, Mobius şeridinin bükülmeden yapılmış sıradan bir silindirik halkayla karşılaştırılmasıydı. Halka topolojik olarak iki taraflı olarak sınıflandırılır. Halkanın bir tarafındaki herhangi bir noktayı diğer tarafındaki karşılık gelen noktayla tanımlamak mümkündür. Ancak bu eşleştirme süreci matematiksel anlamda yüzeyseldir. Eşleştirmeyi yapmalısınız çünkü karşıt taraflardaki noktaların birleşmesi halkanın geometrisine özgü değildir. Sonuç olarak, birbirlerinden yalıtılmış ve birbirlerinden dışlanmış olarak kabul edilebilirler. Diğer taraftan, Nokta çiftleri Mobius yüzeyinde yakından bağlantılıdır; bunların yüksek boyutta büküldüğü veya birbirine karıştığı, içten bağlı olduğu düşünülebilir. Dolayısıyla topolog, bu tür nokta çiftlerini tek noktalar olarak ve tüm nokta çiftlerini içeren şeridin iki tarafını da yalnızca bir taraf olarak tanımlar. Mobius bandını Jung'un benimsediği yin-yang ilişkisinin geometrik bir ifadesi olarak görmeye başlayamaz mıyız?

Artık delikli uzay-zaman sorununun iki yönlülük varsayımından kaynaklandığı açıktır. Geleneksel uzay-zamandaki ayrımlar, sürekliliğin diğer tarafındaki noktalarla bağlantı kurma eylemiyle durugörü veya önceden biliş yoluyla aşılır. Ancak sürekliliğin basitçe iki taraflı olduğu varsayıldığında, daha yüksek yöndeki (geleneksel uzay-zamana dik) hareketin yolcuyu maddi evrenin dışına, bir delikten taşımak zorunda kalacağını gördük.

Peki neden uzay-zaman sürekliliğinin topolojik olarak Mobius şeridi gibi tek taraflı olduğunu düşünmüyoruz? Bu, fiziksel gerçeklikle eşzamanlı bağlantıların oldukça sürekli olmasını sağlayacaktır. Yerel olarak Mobius bandının bir kesitinde, iki tarafı birbirinden ayrılan silindirik halkadan ayırt edilemediği doğrudur. Dolayısıyla, daraltılmış bilince, sanki aralarında boşluk varmış gibi, burada-şimdi noktası, zamansal ve mekânsal olarak uzak noktalardan mutlak biçimde ayrılmış gibi görünür. Yine de şunu sorabiliriz: Gerçekliğin yapısına ilişkin bu izlenim (Bati'nın geleneksel metafiziğiyle özdeşleştirilebilecek), bu dar kesitsel odaktan çıkan tedbirsiz bir genellemenin sonucu değil mi? Kapsam yakın çevrenin ötesine genişletildiğinde, Mobius bandının bir tarafının diğer tarafı (ve dolayısıyla bütünü) kapsayacak şekilde hiperboyutsal bükülmesine nasıl başladığını görüyoruz. Geleneksel uzay-zamanın başka bir yanını varsayarak delik etkisi yaratılıyor; ancak süreklilik topolojik olarak tek taraflı kabul edildiğinde fiziksel süreklilik yeniden sağlanır. Bu şekilde, solucan delikleri veya kara deliklerin aslında Mobius yapıları olduğunu düşünerek, nihai Wheeler ideale ulaşırız: "deliksiz delikler!" Ya da alternatif olarak Mobius şeridinin Wheeler'ın solucan deliğinin iç bölgesini modellediğini söyleyebiliriz çünkü onun çiziminde gezginin basitçe bir solucan deliği ağzından girip diğerinden çıktığı görülüyor. Ancak Mobius aktarımı yoluyla, arka arkaya noktaların anlık olarak birleştirilmesinde alınan sürekli yola tanık oluyoruz. diğer tarafı (ve dolayısıyla bütünü) kapsar. Geleneksel uzay-zamanın başka bir yanını varsayarak delik etkisi yaratılıyor; ancak süreklilik topolojik olarak tek taraflı kabul edildiğinde fiziksel süreklilik yeniden sağlanır. Bu şekilde, solucan delikleri veya kara deliklerin aslında Mobius yapıları olduğunu düşünerek, nihai Wheeler ideale ulaşırız: "deliksiz delikler!" Ya da alternatif olarak Mobius şeridinin Wheeler'ın solucan deliğinin iç bölgesini modellediğini söyleyebiliriz çünkü onun çiziminde gezginin basitçe bir solucan deliği ağzından girip diğerinden çıktığı görülüyor. Ancak Mobius aktarımı aracılığıyla, arka arkaya noktaların anlık olarak birleştirilmesinde alınan sürekli yola tanık oluyoruz. bir deliğin etkisi yaratılır; ancak süreklilik topolojik olarak tek taraflı kabul edildiğinde fiziksel süreklilik yeniden sağlanır. Bu şekilde, solucan delikleri veya kara deliklerin aslında Mobius yapıları olduğunu düşünerek, nihai Wheeler ideale ulaşırız: "deliksiz delikler!" Ya da alternatif olarak Mobius şeridinin Wheeler'ın solucan deliğinin iç bölgesini modellediğini söyleyebiliriz çünkü onun çiziminde gezginin basitçe bir solucan deliği ağzından girip diğerinden çıktığı görülüyor. Ancak Mobius aktarımı aracılığıyla, arka arkaya noktaların anlık olarak birleştirilmesinde alınan sürekli yola tanık oluyoruz. Alternatif olarak Mobius şeridinin Wheeler'ın solucan deliğinin iç bölgesini modellediğini söyleyebiliriz çünkü onun çiziminde gezginin basitçe bir solucan deliği ağzından girip diğerinden çıktığı görülüyor. Ancak Mobius aktarımı aracılığıyla, arka arkaya noktaların anlık olarak birleştirilmesinde alınan sürekli yola tanık oluyoruz. Alternatif olarak Mobius şeridinin Wheeler'ın solucan deliğinin iç bölgesini modellediğini söyleyebiliriz çünkü onun çiziminde gezginin basitçe bir solucan deliği ağzından girip diğerinden çıktığı

görüldüğü. Ancak Mobius aktarımı aracılığıyla, arka arkaya noktaların anlık olarak birleştirilmesinde alınan sürekli yola tanık oluyoruz.

Yanlış anlaşılma olasılığını önlemek için, fiziksel sürekliliğin yeniden sağlanmasının hiçbir şekilde ruhsal fenomenlerin azaltılması anlamına gelmediğini vurgulamak isterim. İndirgemeci bu tür olayları açıklamaya değil, Mundle'nin⁸¹ önsezi durumunda yapmamızı tavsiye ettiği gibi onları açıklamaya çalışır. Bununla birlikte, psişik olanı daha az gerçeklik statüsüne indirgemek yerine, burada fiziksel olanın uyumlu bir şekilde genişlemesini öneriyorum. Bu nedenle, fiziksel sürekliliğin restorasyonu, geleneksel uzay-zaman çerçevesine bir dönüş olarak değil, daha yüksek bir süreklilik düzeninin kurulması olarak görüldüğü. Aslında birazdan göreceğimiz şeyde eğer herhangi bir "indirgeme" gerçekleşecekse, bu fiziksel olanın, en azından kelimenin eski, mekanik anlamında bir indirgenmesi olacaktır. Fiziksel gerçeklik kesinlikle organik bir görünüm almak üzere. Büküm,

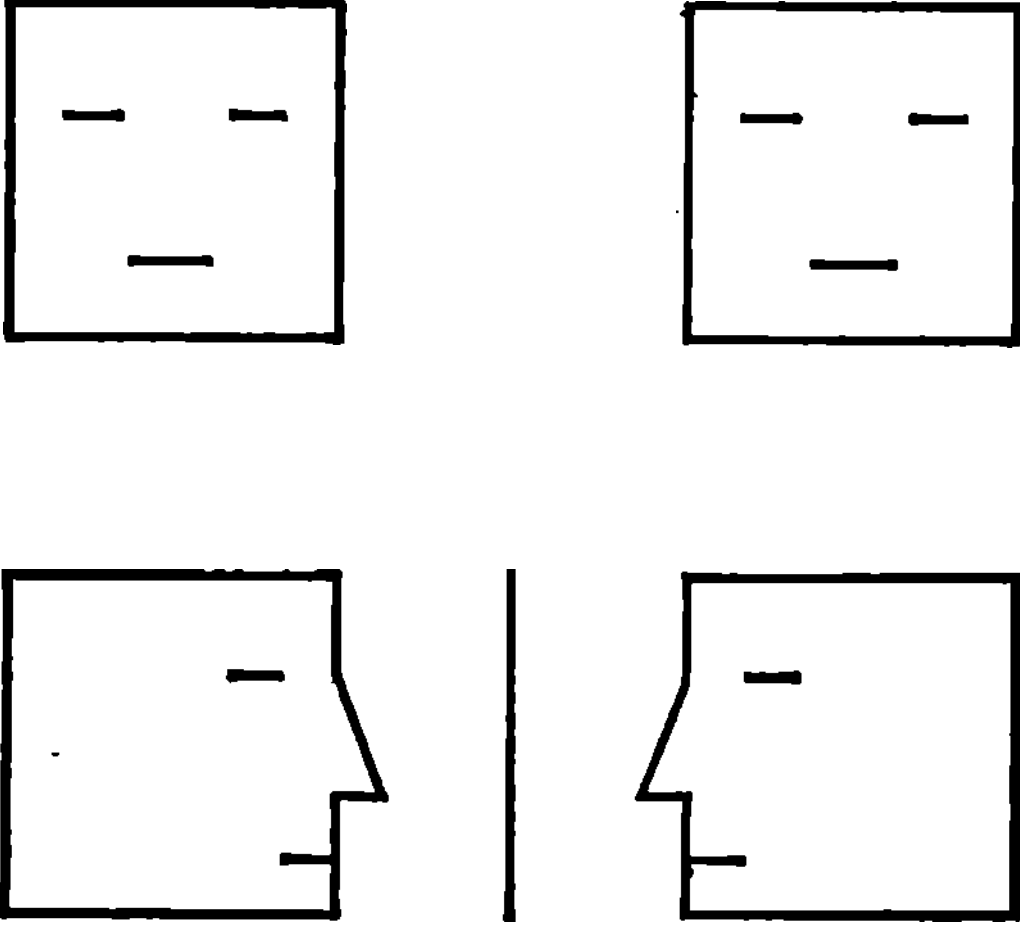
Başlangıç olarak, çoklu bağlılığın doğrudan çoğulcu bir gerçeklik anlayışına yol açtığı fikrini özetleyelim. Çoklu bağlantılı bir topoloji, şimdi-burası noktasının genişlemesini, onu belirli bir uzay-zaman seviyesindeki diğer tüm noktalarla doğrudan temasa getirerek, yükseltilmiş bir burada ve şimdi duygusunun etkisini yaratarak teşvik eder. Bu genişletilmiş farkındalığın kendi, çoklu bağlantılı uzay-zamanın daha yüksek alanına gömülü olduğu hayal edilirse, bütün bir alan hiyerarşisi kendini gösterir. Dolayısıyla Sarfatti, maddenin organizasyonunun her düzeyi için yerçekimi alanlarının artan bir düzeninden söz eder. Whiteman'ın başlangıçta belirttiği bakış açısı uyum içindedir; psi olgusunu ancak hiyerarşik bir dünya paradigması için tek düzeyli bakış açısını (basit konumun tek varlık modu olduğu) terk ederek kavrayabiliriz.

Eğer birlik çokluk kadar temel olacaksa, gerçekliğin katmanlarını ayıran hiçbir boşluğa hoşgörü gösterilemez. Boşluğu eterik bir aracı madde ile doldurmak bile yetersizdir, çünkü bu bize fiziksel evrimin yalnızca fiziksel olmayan ve dolayısıyla dışsal bir değişim etkeni tarafından yönlendirildiği izlenimini verir. Dolayısıyla, maddi olmayan bir "kozmetik ebe" kavramı, eski, mekanik madde anlayışını koruma işlevi görmektedir. Bunun yerine gerekli olan, madde aracılığıyla işleyen gerçekliğin sürekli olarak kendini dönüştürdüğü ve bunu yaparken organik veya "ruhsal" özellikler kazandığı, fiziksel olan ile fiziksel olmayanın bir sentezidir. Reiser'in "manevi materyalizm" umudu o zaman gerçekleşecekti. Mobius şeridi, uygun bir şekilde genelleştirildiğinde bizi bu amaca doğru yönlendirebilir. Fiziksel ve fiziksel olmayan alanların iç içe geçtiğini gösterebilir.

"Simetri"

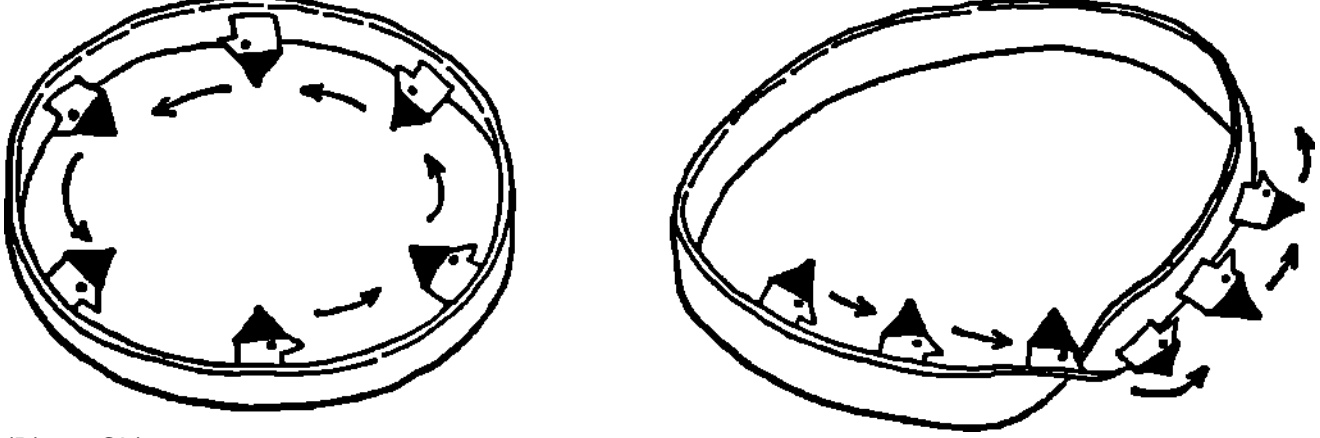
Mobius modelinin önemi tamamen kritik simetri sorusuna bağlıdır. Bir vücut ya da mekansal konfigürasyon, ayna görüntüsü üzerine bindirilebiliyorsa (noktadan noktaya uygun hale getirilebilirse) genel simetri kriterini karşılar. Bir şeklin simetrisi ayrıca boyutsal bir referans çerçevesine göre belirlenir. Şekil 3'te, tam yüzlü, iki boyutlu şekil, kağıdın düzlemine göre simetrik olarak değerlendirilmektedir çünkü bu düzlemden çıkarılmadan ayna görüntüsüne taşınabilmektedir. Öte yandan, iki boyutlu profil, düzlemden kaldırılmadıkça ve daha yüksek (üçüncü) boyutta düzgün bir şekilde döndürülmedikçe ayna görüntüsü üzerine bindirilemez. Bu nedenle profil

AYNA

FIGÜR3*Simetrik ve asimetrik iki boyutlu şekillerin ayna yansıması.*

düzleme göre asimetrik taraflıdır. Ancak sonuçta sağ ve sol profilleri üst üste bindirmek için gerekli işlemi gerçekleştirebiliriz; profilin asimetrisi bu nedenle kesinlikle görecelidir. Gerekli üst üste bindirmeyi sağlayan kağıt düzleminin dışına hiper boyutlu bir döndürmenin simetriyi yeniden sağladığı söylenebilir. Şekil 3'te görülen iki boyutlu formlar bize uzay-zamanın iç yapısına ilişkin alternatif modeller sunmaktadır. Tam yüzlü figür, burada-şimdi noktasının simetrik karakterini ortaya çıkarmak için "şişirilmiş" bir temsildir. Veya uzay-zamanın nokta yapısının asimetrik olduğunu varsayarsak bu durum profille temsil edilir. Mdbius sürekliliğinin uzay-zamandaki uzak noktaları matematiksel olarak tanımladığı bulundu. Şimdi bu özdeşleşmenin, bir noktayı yüksek boyuttan ayna görüntüsüne taşıyan uzay-zamanın bir dönüşümünü ürettiğini göreceğiz; örneğin, daha yüksek bir süreklilik düzeyi oluşturarak sürekli bir dönüş olarak ayna yansımaları gerçekleştirir. Noktanın asimetrik modeli benimsenirse Mobius topolojisi böylece iki taraflı silindirik topoloji yoluyla elde edilemeyen bir simetri restorasyonu sağladığı gösterilecektir. Sorunu çözmek için, şeffaf malzemeden küçük bir kare üzerine sağa bakan bir profil çizin ve bunu Şekil 4(a)'da gösterildiği gibi silindirik halkanın tabanına dik konumlandırarak başlayın.

(B) Ch)

FIGÜRŞekil 4 (a) Profilin silindirik halka etrafında saat yönünün tersine dönüşü ile (b) Mobius dönüşü.

Profili halkanın iç yüzeyi etrafında süresiz olarak döndürebilirsiniz, ancak iki boyutlu dönme düzlemini asla terk etmeyecektir. Sonuç olarak, sağa sola dönüştürmek için gerekli olan yüksek boyuttaki hareket meydana gelmediğinden yönelimi değişmeden kalır. Profilin silindirik dönüş sırasında ters çevrildiği doğrudur, ancak yine de sadece sayfanın aşağısına kaydırılıp çevrilerek ters çevrilmemiş muadili üzerine bindirilebilir. Sağa bakan form ters çevrildiği için yüzeysel olarak sola bakıyormuş gibi görünüyor. Ancak profilin bakış açısından bakıldığında yönelimde herhangi bir değişiklik olmadı; sağa bakmaya devam ediyor.

Şimdi profilin Mobius şeridinin tabanından döndürüldüğünde ilerleyişini düşünün [Şekil 4(b)]. Şeridin bükülmüş kısmına doğru hareket ettirilerek iki boyutlu dönme düzleminin dışına çıkarılır ve böylece döndürülür. Yüksek boyuttaki bükülme, sağa bakan profili sola bakan bir profile dönüştürür ve böylece profili yüzeyin diğer tarafına taşır. Mobius bandının can alıcı özelliği burada ortaya çıkıyor. Uzaysal veya zamansal olarak uzak noktaları (yani uzay-zaman sürekliliğinin zıt taraflarında yer alan noktaları) birleştirme sürecinde, Mobius yapısı onları simetri koşulunun daha yüksek bir seviyede (daha yüksek düzeyde) geri kazanılacağı şekilde dönüştürür. süreklilik, yüzeyden ayrılmadan sağın solda (veya solun sağda) üst üste geldiği şekilde tanımlanır.

Peki ya uzay-zamanın iç yapısı hakkında alternatif bir varsayım yapılırsa, yani noktalar simetrikse? Şekil 3'ün tam yüzlü iki boyutlu formu için simetri restorasyonu sorunu ortaya çıkmamaktadır. Böyle bir şekli ayna görüntüsü üzerine bindirmek için hiper boyutlu bir dönüşe gerek yoktur, çünkü simetri tanımı gereği üst üste bindirme aynı düzlemde elde edilebilir. Tam yüzlü şekil ayna görüntüsüyle tamamen aynı olduğundan, ister silindir üzerinde ister Mobius şeridi üzerinde döndürülsün, değişmeden kalır. Yüzeyin topolojik bağıllığı (iki taraflı veya tek taraflı) bu nedenle noktaların durumuna göre gereksiz olacaktır.

Geleneksel standartlara göre, bir yüzeyin karşıt taraflarında yer alan boyaların, birbirlerinden zamansal veya mekânsal olarak uzak olduğu anlaşılmaktadır. Şimdi, eğer bunların basitçe kendi kendine simetrik olduğu varsayılırsa, uzay-zaman ayrımının yalnızca keyfi olduğunu keşfediyoruz. Boşluk kapatılsa da kapatılmasa da sonuç aynıdır: Tam yüzlü figürün yüzeyin diğer tarafına taşınmasının sonucu, onu aynı tarafa sınırlandırılmasından farklı değildir. Belki de simetrik senaryoda belli bir "elektromanyetik" faktörün eksik olduğunu söyleyebiliriz. Uzay-zamandaki uzak noktalara bir tür "fark potansiyeli" aşılanmalı, bunların ayrılığı bir tür aktif karşıtlık oluşturmaldır. Başka bir deyişle, noktaların ayrılmasına, bunların kendi kendine simetrik tekdüzelliklerden ziyade enantiyomorfik tamamlayıcılar (sağa ve sola bakan profiller gibi birbirlerinin ayna görüntüleri) olduğu varsayılarak kuvvet verilmelidir; Aksi takdirde "ayrılık" hakkındaki tüm konuşmalar boş gelecektir.

Her halükarda, uzay-zaman noktalarının asimetrisini varsaymanın aslında gerekli olmadığını şimdi göreceğiz, çünkü geometrimiz tam kapsamına genişletildiğinde bu ima edilir. Mobius rotasyonu ile elde edilen simetrinin restorasyonu, nihai bir "çemberin kapanması" değildir. Kurulan daha yüksek süreklilik, tüm dualitenin yok edildiği nihai süreklilik değildir. Aksine, yin ve yang'ın etkileşimi devam eder, karşıtların diyalektik gerilimi korunur çünkü Mobius şeridinin kendisi asimetriktir! Şerit oluşturulduğunda, kağıdın sağ ucu sağa bakan bir şerit oluşturacak şekilde veya sol ucu sola bakan bir şerit oluşturacak şekilde bükülebilir.

Daha sonra Alman matematikçi Felix Klein'in adını taşıyan Klein şişesi adı verilen üst düzey bir topolojik yapıyla karşılaşıyoruz. Klein şişesi, tıpkı şeridin karşılıklı bakan profilleri üst üste bindirmesi gibi, sağa

bükülmüş Mobius şeridini sola bükülmüş şeridin üzerine yerleştirir. Bununla birlikte, şerit işlevini yerine getirmek için üç boyuta ihtiyaç duyarken, Klein şişesi dördüncü boyuta ihtiyaç duyacaktır. Bu nedenle Klein şişe operasyonları yalnızca topolojik hayal gücü kullanılarak kavranabilir; Klein şişesi üç boyutlu uzayda inşa edilemez. Böyle bir hayal gücü kullandığımızda Klein şişesinin de Mobius şeridi gibi asimetrik olması gerektiğini fark ederiz. Eğer sağa doğru yönlendirilmiş bir Klein şişesi varsa, sola doğru yönlendirilmiş bir karşılığı da olmalıdır ve bu karşıtlıkların varlığı daha da yüksek bir geometrik forma, "hiper"-Klein şişesine işaret eder. karşıtların birleşimini gerçekleştirmek için beşinci bir boyuta ihtiyaç duyulur. Açıkçası, anlatılan süreç sonsuzdur. Genel olarak, n boyutunda hiperboyutsal dönmenin tamamlanmasının (örneğin, iki boyutlu bir bandın üçüncü boyut boyunca döndürülmesiyle Mobius şeridinin oluşması), $n+1$ 'de dönmenin başladığının sinyalini verdiğini söyleyebiliriz (ör. Klein şişesi, üç boyutlu bir Mobius şeridini dördüncü boyuta döndürerek).

Daha yüksek boyutlar, başka yerlerde "simetri" olarak adlandırılan simetri ve asimetrinin aralıksız diyalektiği yoluyla bu şekilde ortaya çıkar.⁸⁸ İşte Tobin, Whiteman, Reiser ve diğer pek çok kişi tarafından tasavvur edilen hiyerarşik gerçeklik anlayışı. Bu, klasik basit konum hükmünü aşan, dolayısıyla psi fenomenini doğal tanımlama kapsamına getiren, onları temsil edilebilir kılan bir varoluş görüşüdür. belirli bir uzay-zaman alanının asimetrisi fark edildiğinde deliklerin etkileri yaratılır). Bu nedenle hayal edilemeyecek olanı hayal etmeye çalışmak gereksizdir; bir gerçeklik düzeyinden diğerine geçişi boşlukta bir sıçrama olarak düşünmemize gerek yoktur. fiziksel katmanlar arasındaki bu yolculukların kozmik kolaylaştırıcısı olarak bir saf bilinç alanı bile varsaymaz. Bilinç ve fiziksel madde Mobius-Klein geometrisinde birbirine kaynaklanmıştır. Bu şekilde somutlaşan fiziksel dünya, zihne sahip, yaşayan bir organizma olarak görülüyor. Eski çağrışımlarıyla fizik ve psişe bu başkalaşımdan sağ çıkamaz. Böylece, fizik ve ruhun sentezlendiği eşzamanlı dünyayı keşfederiz; durugörü ve önsezinin, devam eden öz-dönüşüm sürecini, uzay ve zamanın daha yüksek düzeylerinin içinden kesintisiz büyümeyi ifade etmeleri açısından doğal olaylar olarak anlaşıldığı bir şey. bu şekilde bedenlenmiş olan, zihne sahip olan canlı bir organizma olarak görülür. Eski çağrışımlarıyla fizik ve psişe bu başkalaşımdan sağ çıkamaz. Böylece, fizik ve ruhun sentezlendiği eşzamanlı dünyayı keşfederiz; durugörü ve önsezinin, devam eden öz-dönüşüm sürecini, uzay ve zamanın daha yüksek düzeylerinin içinden kesintisiz büyümeyi ifade etmeleri açısından doğal olaylar olarak anlaşıldığı bir şey.

Son olarak, Mdbius-Klein genellemesinden üretilen açılış hiyerarşisi, uzay-zamanın nokta yapısı ile küresel bağlantılılığı arasındaki ilişkiyi öne sürüyor. Mobius şeridi, nokta elemanlarının (profillerin) asimetrik olduğu varsayılan iki boyutlu dünyanın genel bağlantısını modellese de, alt düzey simetrisinin restorasyonunu takiben bu dünyanın genişlemesi, Mdbius şeridini yeni bir role iter: Bağlantılılığı artık Klein şişesi tarafından modellenen üç boyutlu dünyanın nokta ögesi - ve bu nokta ögesi, tıpkı daha önce Mobius dünyasının olduğunu varsaydığımız gibi, asimetriktir. Böylece Mobius-Klein geometrisinin, n seviyesindeki kozmik bir bükülmenin, $n+1$ 'de sonsuz küçük bir bükülmeye dönüşme şeklini tanımladığını görüyoruz. Reiser'ın "atomun ters çevrilmiş, daha yüksek bir boyut boyunca döndürülmüş bir galaksidir" şeklindeki varsayımı aklıma geldi.⁸⁴ Ve bu, San'ın I Ching'in girişinde ifade ettiği mikrokozmos ve makrokozmosun eşzamanlı etkileşimi ile ne kadar güzel uyum sağlıyor: " Mistisizmin özü hissetmektir. . . 0 = oo ve oo = 0."³⁵

REFERANSLAR

- CG Jung, "Eşzamanlılık: Nedensel Olmayan Bir Bağlantı İlkesi", Doğanın ve Ruhun Yorumlanması, Bollingen Serisi LI (New York: Pantheon Books, 1955), s. 90.
- C. T- K. Chari, "Psi'nin Mücadelesi: Bilimsel Araştırmanın Yeni Ufukları", J. Parapsychology 38,1,1 (1974).
- JG Pratt, "Parapsikoloji için Gelecek Einstein'a İlişkin Bazı Notlar", J. Amer. Sos. Psychical Research 68, 133 (1974).
- JHM Whiteman, "Kuantum Teorisi ve Parapsikoloji," J. Amer. Sos. Psychical Research 66, 341 (1973).
- Bertrand Russell, Görelliğin ABC'si (New York: Harper & Bros., 1925).
- AGN Flew, "Geniş ve Olağanüstü Önsezi", The Philosophy of CD Broad'da, PA Schilpp tarafından düzenlendi (New York: Tudor, 1959), s. 425.
- Jung, ah. cit., s. 27.
- Lao Tsu, Tao Te Ching, Fen ve İngilizce tarafından çevrilmiştir (New York: Vintage, 1972).
- Jung, ah. cit., s. 100.
- Antonio de Nicolas, Dört Boyutlu Adam (Bangalore, Hindistan: Dharmaram College, 1971).
- Alan Watts, Yüce Kimlik (New York: Pantheon, 1950).
- J. Macquarrie, Martin Heidegger (Richmond, Va.: John Knox Press, 1968), s. 14-15.
- Jung, ah. cit., s. 100.
- Ira Progoff, Jung, Eşzamanlılık ve İnsan Kaderi (New York: Julian Press, 1973).
- Jung, ah. cit., s. 101 dipnot.
- SM Rosen, "Öklid Dışı Görselleştirme Vakası," J. Fenomenolojik Psikoloji 5, 1, 33 (Güz, 1974).
- Chari, a.g.e. cit., s. 2.

- Brandon Carter, "Kerr Yerçekimi Alanları Ailesinin Küresel Yapısı", Phys. Rev. 174,1559 (1968); JG Taylor, Kara Delikler: Evrenin Sonu mu? (New York: Rastgele Ev, 1973); FJ Tipler, "Dönen Silindirler ve Küresel Nedensellik İhlali Olasılığı,** Phys. Rev. D 9, 2203 (1974).
- B. Carter, "Einstein Denklemlerinin Kerr Çözümünün Simetri Ekseninin Tam Analitik Uzatılması,** Phys. Rev. 141, 1242 (1966).
- B. Tobin, J. Sarfatti ve F. Wolf, Space-Time and Beyond (New York: Dutton, 1975).
age.,P. 127.
- JA Wheeler, Geometrodynamics (New York: Academic Press, 1962).
Sarfatti, a.g.e. cit., s. 136.
age.,P. 153.
- OL Reiser, Kozmik Hümanizm (Cambridge: Schenkman, 1966).
Sarfatti, a.g.e. cit., s. 126.
- Capek'e göre bu, Weyl'in Öklid sürekliliğindeki varsayılan boşlukların fiziksel olarak erişilemezliğine ilişkin tanımlamasıdır. M. Capek, Çağdaş Fiziğin Felsefi Etkisi (Princeton: van Nostrand, 1961), s. 226.
- Rosen, 1974, a.g.e. alıntı.
- H. Weyl, Uzay-Zaman-Madde (New York: Dover, 1922), s. 274.
- SM Rosen, "Varoluşu Görselleştirmenin Olasılığı İçin Bir Savunma,** Scientia 108, 9-12, 789 (1973): "Değişimin ve Değişimin Birliği: Dünya ve İnsanın Görsel Geometrisi", Main Currents 31, 4, 115 (Mart-Nisan, 1975a); "Simetri", Scientia 110, 539-49 (1975b).
- CWK Mundle, "Bir Teori Arayışında Garip Gerçekler," Proc. Sos. Psychical Research 56, 1 (1973).
- John W. Dunne, An Experiment - with Time (New York: Macmillan, 1938); ve Reiser, a.g.e. alıntı.
- Rosen, 1975b, a.g.e. alıntı.
- Reiser, a.g.e. cit., s. 412.
- Charles San, "How to Consult I Ching", I Ching'de, J. Legge tarafından çevrilmiştir (New York: Causeway, 1973), s. 4.

14.

Spdce: Her Şeyi Kapsayan Konteyner

HERMİNE SABETAY

Yakın zamanlara kadar astronomik uzayın, yıldızların nispeten küçük madde adacıkları olarak yer aldığı son derece geniş bir boşluk olduğu düşünülüyordu. Newton, "doğa boşluktan nefret eder" şeklindeki eski özdeyişe aykırı olarak evrensel bir boşluk fikrini savundu. Daha sonra, ışığın iletimini açıklamak için bilim adamları, uzayın eter adı verilen her yere nüfuz eden ince bir ortamla dolu olduğunu varsaydılar. Einstein'ın görelilik teorisinin bir sonucu olarak ve titiz deneyler böyle bir etkenin varlığını ortaya koyamadığı için bu hipotez de bir kenara bırakıldı.

Güçlü teleskopların yardımıyla gök cisimlerinin dışında ince toz ve gazdan oluşan bulutlar gözlemlendiğinden, yıldızlararası uzay artık bir boşluk olarak kabul edilmiyor. Ve modern alan teorisine göre, görünüşte boş olan uzay bile tamamen içerikten yoksun değildir; potansiyel kuvvetlerin ve elektronlar ve fotonlar gibi temel parçacıkların oyun alanıdır.

Modern astronomi araştırmaları kesinlikle derin hayranlığımızı hak ediyor; yine de okült bilimin bize muazzam bir kozmosun kıyaslanamayacak kadar büyük bir panoramasını sunduğuna şüphe yoktur. Çünkü bu kadim öğretide uzay bir doluluk veya doluluktur. The Secret Doctrine, "Bütün sınırsız evrende bir parmak genişliğinde boşluk yoktur" diyor. (IJ330)¹

Bu bütünlük, ilahi soyutlamadan fiziksel olana kadar uzanan tüm tezahür düzeylerini kapsar.

Hennine Sabetay'ın yazdığı "Uzay: Her Şeyi Kucaklayan Konteyner" ilk olarak The American Theosophist, Cilt 63, Sayı 5, Mayıs 1975'te ortaya çıktı ve derginin izniyle yeniden basıldı.

cal dünyası; uzay, “yedi derili ebedi ana-baba” olarak adlandırılıyor ve “tezahür etmiş veya tezahür etmiş her şeyin mutlak kapsayıcısı” (1:75) olarak tanımlanıyor. Kabalistik bir incelemede uzay, “her şeyi kapsayan” olarak nitelendirilir. kapsanmamış... her şeyin bilinmeyen kabı, bilinmeyen ilk Sebep”, diyor HP Blavatsky, çok doğru bir tanım. (11:56)

Ezoterik felsefede uzayın daha süptil bir durumu, birçok yönü olduğu anlatılan akasha adı altında anılır. Gizli Doktrin bazen onu daha yüksek "eter" olarak adlandırır, alt "eter" in noumenonudur, bu sonuncusu aynı zamanda "astral Işık" adı altında da görünür. Dzian'ın ilk dörtlüğüne ilişkin yorumda, akasha'nın bir radyasyon olduğu söylenir. Mulaprakriti'nin, ilkel kozmik kök-maddenin. Ayrıca bize şunu da söylüyorlar: Akasha evrensel ruhtur, evrenin matrisidir, var olan her şeyin ayrılık veya farklılaşma yoluyla doğduğu mysterium magnum'dur. Varoluş sebebidir, sonsuz uzayın tamamını doldurur, uzayın kendisidir veya hem 6. hem de 7. ilkesidir. (IV:81)

Diğer bağlantılarda akaşa, "ilahi uzay", "uzayın ilkel okyanusu", "göksel bakire anne" vb. olarak adlandırılır.

Akasha'nın gerçek doğası sırlarla örtülmüştür ve yalnızca yüksek okültizmin ustaları tarafından bilinmektedir. Ancak öğrencilere sunulan çeşitli ipuçları konunun büyüleyici bir konu gibi görünmesine neden oluyor. Akaşa, sonsuz miktarda potansiyel enerji içeren ve yaratılan evrenin temeli olan başta ses ve ışık olmak üzere çeşitli titreşimlerin kaynağı olarak tanımlanır. İlahi söz olarak da adlandırılan ilahi ses, yaratılışın dürtüsünü verir; ve modern bilimin gösterdiği gibi ışık yoğunlaşarak maddeye dönüşüyor. Böylece akasha, evrenin gelişmesini ve sürdürülmesini sağlayan enerjiyi sürekli olarak sağlar. Onun derinliklerinde her şeyin numenleri saklıdır; “yaratılışın büyük deposudur.” (V:234)

Üstelik akaşa, her düşüncüyü, eylemi veya olayı kalıcı bir resim halinde kaydeden ilahi ekrandır ve bunlar bu gizemli ortama silinmez bir şekilde işlenir. Geçmişin, şimdinin ve geleceğin bütünlüğü onun ölümsüz tabletlerinde saklıdır ve bunlar ancak çok gelişmiş ruhlar tarafından incelenebilir.

Okültizme göre, zihinden ayrı nesnel bir gerçeklik olarak uzayın gerçek bir varlığı yoktur. Varlığın farklı düzeylerinde mekan algısı değişir; bu nedenle bu izlenimlerin chidakasha qt zihinsel uzayına ait olduğu söylenirken, mahakasha nihai gerçekliğin ebedi mutlak uzayını belirtir.

Uzayın doğasıyla ilgili bir diğer düşünce ise daha yüksek boyutlar fikridir. Teosofik öğretiler bunların üstün planların karakteristikleri olduğunu ve karşılık gelen bilinç durumlarına ait olduklarını iddia eder. Algılamamıza aşına olan üç boyuta ek olarak dördüncü bir uzaysal boyutun varlığı hakkında, genellikle maddileşme ve fiziksel nesnelerin maddeden geçişi gibi maneviyatın belirli fenomenlerini açıklamak için çok sayıda spekülasyon yapılmıştır. HP Blavatsky şu soruyu dile getiriyor: “. . . Bu arada, harekete geçen sesin, ancak eksik sezginin gerçek önemine dikkat çekmekte fayda var. . . modern ifadenin kullanımı, 'Space9'daki dördüncü boyut'. (1: 295) Terimin çeşitli kavramların karıştırılmasına dayandığını ve bir sonraki daha yüksek boyutun altıncı duyuya veya durugörüye ait olduğunu beyan etmeye devam eder. Sağduyu, uzunluk, genişlik ve kalınlıktan oluşan üç boyuttan fazlasını hayal edemez. Yine de matematikçiler daha yüksek uzaylarla ve sınırsız sayıda boyutla çalışırlar.

Öte yandan, Einstein'ın görelilik teorisi, zamanı dördüncü boyut olarak tanıtarak uzay-zaman sürekliliğini varsayar ve böylece uzayın statik genişliğine dinamik bir faktör ekler. Hareket yalnızca hem zamanın hem de mekânın bir fonksiyonu olarak düşünülebilir.

Einstein arkaik felsefenin eski bir gerçeğini yeniden keşfetti. Gizli Doktrin şunu iddia eder: “Uzay ve zaman birdir. . . onlar tanınmayan O'dur” (IV: 183); "Uzay ve zaman, mutlak HERŞEY olan O'nun formlarıdır." (ID: 166)

Bu son ifade, Dr. Taimni'nin yazılarında sıklıkla bahsedilen, Hindu ezoterik felsefesinde shiva-shakti-tattva olarak adlandırılan temel ikiliği ima ediyor gibi görünüyor (İnsan, Tanrı, ve EvrenTheosophist'teki çeşitli makalelerde olduğu gibi). Bilincin ilkesi olan Shiva, sabit olan ve potansiyel olarak olmuş, olan veya olacak her şeyi içeren uzayla ilgilidir. Zamana gelince, bu kesintisiz akış, güç ilkesi olan şakti'nin bir özelliğidir. Hareket her zaman mekanın arka planında zamanla ilişkilendirilir.

Fiziksel dünyada shiva ve shakti'nin yansımaları madde ve enerji olarak görünür. Ve atomların "şişirilmiş" enerjiden oluştuğu bilindiğinden, tezahür, tüm titreşimsel güçlerin kudretli kaynağı olan ilahi gücün veya shakti'nin ortaya çıkışı olarak görülürken, shiva veya bilincin yönü her formda mevcuttur. Her ne kadar mineral krallığında derin bir şekilde gizlenmiş olsa da,

Okültizmin bu tür temel öğretileri, elbette, yalnızca varoluşun en alt düzeyiyle ilgilenen modern bilim tarafından bilinmemektedir. Üstelik uzay-zaman kavramı, matematiksel gelişimleriyle yaşamın niteliklerini ve canlıların organizasyonunun gizemini göz ardı etmektedir. Bu varlık kategorisinin, fiziğinki olmayan kendi yasaları vardır. Çürümeye ve entropiye karşı çalışan ve giderek daha karmaşık formlar oluşturan yaşam gücü, Fransız bilim adamı-filozof Jean Barraud2 tarafından “beşinci boyut” olarak adlandırılmıştır; biyolojik evrime ivme kazandıran dinamik enerjidir.

Bu verimli fikir, uzayın, materyalist bilim tarafından tasavvur edildiği şekliyle cansız bir madde deposu ya da şeylerle ilgisi olmayan bir uzantı olmaktan ziyade, yaşayan bir Varlık olduğu yolundaki okült doktrini yeniden birleştiriyor:

• . . hepsinin tek ebedi kökü, doğadaki tüm güçlerin oyun alanı. O, tüm dünya yaşamının kaynağı ve (bizim için) görünmez varlık sürülerinin meskenidir. . . bizi her taraftan kuşatan (V:382)

Sözde rasyonel bir akıl için, folklor ve masallarda anlatılan görünmez varlıkların varlığına inanmak, çocukça bir hurafeden başka bir şey değildir; Bir devalar ve doğa ruhları düzeninin olduğu kadar, bu eterik popülasyonların meskenleri olan daha ince dünyaların gerçekliği de inkar ediliyor veya basitçe göz ardı ediliyor.

Yine de böyle görünmez dünyalar var

bizimki kadar kalın, görünen uzaya çok büyük sayılarda dağılmışlar. . . . Fiziki gözümüzün bunları görmemesi, onlara inanmamak için bir sebep değildir. (11:330)

Çok sayıda zayıf varlığın meskeni olarak görülen mekan, hayatla titreşen bir doluluk, doluluk veya bütünlük olarak görünür. Okültizm plenumu, "tüm ilahi tezahürlerin ve yayılımların toplamı" olan gnostik "pleroma" kavramıyla aynı anlama sahiptir. (V:462) Tüm canlı varlıkların sentezini, en yüksek ruhlardan eterik düzlemin sayısız sakinlerine uzanan bir merdiveni oluşturur.

Uzay yalnızca birbiriyle ilgisiz olduğu düşünülen şeylerin bütünlüğünü kapsayan bir kap değildir. Evrenin bütünlüğünde hiçbir ayrılık ya da izolasyonun olmadığı, okült bilimin kabul görmüş bir gerçeğidir. A, P. Sinnett'e Mahatma Mektupları'nda söylendiği gibi:

Doğa, imparatorluğunun tüm parçalarını manyetik sempatinin ince bağlarıyla birbirine bağlamıştır ve bir yıldız ile bir insan arasında karşılıklı bir korelasyon vardır. (s. 267)

Bu açıklamaya göre insanın en küçük eylemi, tüm evrene yayılan titreşimlere bir ivme kazandırmaktadır. Uzay tanrısallığın bir ifadesidir. Vedantik terimlerle, parabrahman tüm evreni içerir ve bu sınırsız genişlemedir. Vişnu Parana'da Vişnu evrene yayılmış, bütünlüğüyle özdeşleştirilmiş olarak gösterilir: bu da panteizmin bir ifadesidir. Kabala'da tezahür veya görünen dünyaya "Tanrı'nın elbisesi" denir.

Yüce olanın tezahür etmiş bütünlükle ilişkisi, birlik ve çokluk ilişkisidir. Gizli Doktrin'in ilk temel önermesi, hem mutlak soyut uzayla hem de bilincin köküyle eşitlenen "her yerde mevcut, ebedi, sınırsız ve değişmez bir İLK"yi çağırıştırarak birlik notunu vurur. İkinci önerme, zamanın bir yönü olan periyodiklik veya değişim yasasının mutlak evrenselliğini öne sürerken, üçüncüsü varlığın iki kutbuyla ilgilidir: bir ve çokluk: tüm bireysel ruhları kucaklayan evrensel üst ruh, çokluk olarak resmedilir. güçlü bir alevin kıvılcımları. Tüm özel benlikler, evrensel benliğin bütünlüğü içinde yer alır ve her biri, içinde ikamet eden ilahi gerçeklikle kendi kimliğini keşfedebilir.

Birlik ve çokluk arasındaki bağlayıcı bağ, çoğulluğun, oluşturan parçaların toplamından daha önemli bir bütünlük içinde bir arada tutulduğu bir düzen ve örgütlenme durumu olan uyumdur. Bu, tüm yaratılışı canlandıran Tek Yaşam tarafından sürdürülen, canlı formların muazzam çeşitliliğinin altında yatan doğal yasadır.

Bu kudretli yaşam akışı, mutlak varlıktan inerek tüm evreni doldurur. Bu akıl almaz derecede güçlü akışın amacı Gizli Doktrin'in şu pasajında ifade edilmektedir:

Evren, sayısız yaşamın kolektif ilerleyişi, tek bir yaşamın nefes verişleri amacıyla periyodik olarak tezahür eder. (1:310-11)

Sayısız yıldız ve galaksilerle dolu astronomik uzayı göz önüne aldığımızda, ilahi düzen ve uyuma karşı tarif edilemez bir hayranlık duyarız. Pisagorcılara göre gökler "müzikal bir gam ve sayı" oluştuyordu; ve bu eski filozoflar, yedili ölçeğe dayalı olarak tasarladıkları "kürelerin uyumunu" dinlediler.

Sayısız parlak güneşiyle görünür evren başlı başına muazzam bir fenomen olsa da, göksel kubbenin daha incelikli uzayların ardışık derinliklerindeki gizli ihtiyaçların yalnızca en dıştaki kabuğunu gösterdiği fikri insanın hayal gücünü aşar.

REFERANSLAR

1. Aksi belirtilmedikçe alıntılar HP Blavatsky'nin The Secret Doctrine, 6 Cilt. ed. (Adyar: Teozofi Yayınevi.)
2. J. Barraud, La Cinqueme Dimension (Paris, 1952); La Philosophie de la Qualite (Paris, 1956).

15.

Karşı Uzay Fikri
ZEYTİN HANGİSİ

Tarihin çağdaş sosyal ve ekonomik düşünceye genişleyen ekonomi fikrinin hakim olduğu bir dönemde, bilimsel düşünce de -özellikle genişleyen evren teorileri açısından- benzer bir yön almıştır. Bu eğilime dikkat etmek önemlidir, çünkü tarihte farklı zamanlarda insanların içinde yaşadıkları evreni kavramsallaştırma biçimleri (bilimlerinin veya dini inançlarının ifade edildiği düşünce biçimleri) onların yaşam tarzları üzerinde doğrudan bir etkiye sahiptir. yaşama biçimleri ve toplumsal biçimleri üzerine. Bir dönemin hakim “düşünce biçimleri” (denkformen), toplumsal organizmaya yansır.

Örneğin, merkezi bir noktadan çıkan katı ve dik açılı üç boyutuyla Öklid'in mekanı kesinlikle verili kabul edildiğinde, toplumsal formlar, ister dini ister laik olsun, merkezi bir güç kaynağı etrafında sıkı bir şekilde derecelendirilerek buna göre organize edildi. . Bir egemenlik veya krallık sınırlı bir alandır; iletişim araçları merkeze veya başkente oldukça doğal bir şekilde yayılıyor ve onu kenar mahallelerle veya sınırlarla ilişkilendiriyor. Yönetilen alan büyük ya da küçük olabilir, savaşın gereklerine göre genişleyebilir ya da daralabilir, ancak esaslar aynı kalır. Bu tür bir resmin ardındaki ideal düşünce biçimi Öklid çemberidir: yarıçapları onu az çok uzak bir çevreye veya çevreye bağlayan bir merkez - bir dış sınır

Kişi bunu düşündüğünde, düşünce resmi

Olive Hanger'in yazdığı "The Idea of Counterspace" ilk olarak Main Currents in Modern Thinking, Cilt 30, Sayı 4, Mart-Nisan 1974'te ortaya çıktı ve yazarın ve derginin izniyle yeniden basıldı. Telif Hakkı © 1974, The Center for Integrative Education.

Öklid çemberi ya da onun üç boyutlu karşılığı olan küre ya da küre, yüzyıllardır hem bilimde hem de sosyolojide son derece biçimlendirici bir imge ya da ideal olmuştur ve hâlâ da öyledir.

1820'lerde ve 30'larda Öklidyen olmayan geometriler keşfedildi. Üç boyuttan daha fazla uzaylar düşünüldü, böylece klasik uzay anlayışlarının ve zamanın tekdüze akışının mutlak doğası sarsıldı. Sonuç, kökten farklı iki varlık olarak düşünülen şeyin tek bir varlıkta birleştirilmesi idi: uzay-zaman. 19. yüzyılda, bilim adamlarının o zamanki düşünce biçimlerini yeni olgulara uyarlama yönündeki aralıksız çabaları, uzay ve zamandaki "gerçek" nesnelerle ilgili araştırmaların artık içine sığamayacağı eski, şimdiye kadar sorgulanmamış çerçeveden daha da uzaklaşmaya yol açtı. uyacak şekilde yapılmalıdır. Sonuç elbette görelilik teorisi ve ardından gelen gelişmeler oldu; bu da dünya görüşümüzü kökten değiştirdi. Bu yeni madde ve enerji kavramlarının bir sonucu olarak, tanıdık yer işaretleriyle eski zemin eriyip gidiyormuş gibi görünüyordu. Ancak pratik, günlük meselelerde Öklid uzayı hala geçerlidir; teorik olarak artık sonlu olmasa da, yeni anlayışta "sonsuz uzaklıktaki düzlem" veya "mutlak" hale gelmiş olsa bile.

19. yüzyılın ikinci yarısında Arthur Cayley ve Felix Klein, bazı özel ölçümlerin ortaya çıktığı özel ve katı geometri biçimlerinin hepsinin daha genel ve hareketli yansıtımlı biçime dayanabileceğini keşfettiler. Bu şekilde, fiziksel dünyadaki günlük deneyimlerimize yanıt veren sıradan Öklid uzayına ve aynı zamanda farklı Öklid dışı uzaylara, yansıtımlı geometride benimsenen kendi uygun bakış açılarından yaklaşılabılır. (Cayley'nin deyişiyle: "Projektif geometri tamamen geometridir.") Adams'ın 1949'da yazdığı gibi: "Projektif geometri, üç boyutlu uzayın ideal yapısının tek taraflı olarak tek noktadan değil, iki karşıt varlıktan ilerlediğini keşfetti. temel yapıda tamamen eşdeğer bir rol oynayan nokta ve düzlem."¹

Bu geometrinin tanımlarına göre yansıtımlı uzaydaki temel geometrik varlıklar (noktalar, çizgiler ve düzlemler) arasındaki ilişkilerdeki tüm çeşitlilik ve değişim olasılıkları arasında, yalnızca kozmik veya mutlak olarak benzersiz bir varlık ortaya koymak gerekliydi. belirli bir alan tipinin ölçüleri belirlenebilir. Bu varlığa herhangi bir uzayın "Mutlak'ı" denir.² Projektif geometride, düzlemin sonsuz uzaklıktaki çizgisi diğer herhangi bir çizginin yaptığı gibi işlev görür ve düzlemdeki her çizginin sonsuz uzaklıktaki noktasını içerir. Öklid uzayının özel durumunda, mutlak, sonsuzdaki düzlemdir ve ölçüler, merkezi bir nokta etrafında eşit ve simetrik hale gelir. Kelimenin tam anlamıyla mutlak olan, yansıtımlı uzayın tam üç boyutunda noktalar, çizgiler ve düzlemler arasında gerçekleşen yansıtımlı süreçlerde hakim faktördür. (Ancak, basitlik adına, aşağıda verilen örnek iki boyutlu bir düzlem şekliyle sınırlıdır.) Tam üç boyutlu uzayda mutlak düzlem sonsuz uzaklıktaki düzlem olduğunda, formlar neyin özelliklerini alır? pozitif veya Öklid uzayı olarak adlandırılabilir. Mimari yaratımların dik açılı simetrisi ve paralellikleri ile maddi dünyadaki artı ve eksilerin genişleyen ve daralan katı ölçüleri için gerekli olan mekan türüdür.) Tam üç boyutlu uzayda mutlak düzlem sonsuz uzaklıktaki düzlem olduğunda, formlar pozitif veya Öklid uzayı olarak adlandırılabilir. Mimari yaratımların dik açılı simetrisi ve paralellikleri ile maddi dünyadaki artı ve eksilerin genişleyen ve daralan katı ölçüleri için gerekli olan mekan türüdür.) Tam üç boyutlu uzayda mutlak düzlem sonsuz uzaklıktaki düzlem olduğunda, formlar pozitif veya Öklid uzayı olarak adlandırılabilir. Mimari yaratımların dik açılı simetrisi ve paralellikleri ile maddi dünyadaki artı ve eksilerin genişleyen ve daralan katı ölçüleri için gerekli olan mekan türüdür.

Projektif geometriye temel veya yaratıcı bir resimsel yaklaşım, bir konfigürasyona hareket katarak ortaya çıkan nokta, çizgi ve düzlem gibi basit unsurlar arasındaki biçimlendirici ilişkilerin çok çeşitli olasılıklarını bize tanıtmak için yeterlidir. Bu geometriye eskiden konum geometrisi (analiz situs) adı veriliyordu; bu, geometrik elemanların göreceli konumlarındaki hiçbir hareket miktarının, bir konfigürasyonun altında yatan yasayı bozmayacağı şeklinde yorumlanabilir.

Şimdi basit bir örnek verelim. Ölçümle ilgili herhangi bir niteliği tamamen bir kenara bırakarak bir üçgeni şu şekilde tanımlayın: Bir üçgen ya bir düzlemdeki herhangi bir üç nokta tarafından belirlenir, ancak bir doğru üzerinde belirlenmez; veya bir düzlemdeki herhangi bir üç çizgiyle, ancak bir noktada değil. Başka bir deyişle, bir üçgenin herhangi bir ögesinin (noktalar veya çizgiler) bulunduğu düzlemde nerede konumlandığı önemli değildir; ister sonlu ister sonsuz uzaklıkta olsun, ölçümden vazgeçin, sonsuz kavramını ekleyin ve bir Üçgen, parçalarının düzlemde bulunduğu her yerde, noktalarından biri veya çizgilerinden biri sonsuzda olsa bile bir üçgendir ve bu nedenle bir üçgene benzemez.

geleneksel üçgen; yine de öyle olduğunu düşünüyorum. Sonsuzdaki noktaların veya çizgilerin tıpkı diğer noktalar gibi çalıştığını ve aslında bütün için vazgeçilmez olduğunu fark etmeye yönlendirildik. Ölçüme dayanan eski ayrımların artık büyük bir önemi yoktur; dik açılı, ikizkenar veya eşkenar üçgenlerin tümü arketipsel üçgen fikrine dahildir.

Projektif geometri, tesadüf ve sürekliliğin güzel ve uyumlu gerçeklerine dayanır ve bize düşüncede özgürce hareket edebileceğimiz sarsılmaz bir matematiksel geçerlilik alanı sağlar. Yaratıcı süreç sürekli ve sürdürülebilir olabilir, sonsuz nokta veya düzlemde geçip tekrar geri dönebilir. . Bu geometride formların yaratımının her şeyden önce herhangi bir ölçüme bağlı olmaması, öncelikle geometrik varlıklar arasındaki ilişkilerle ilgili olması, yaratıcı düşüncenin kullanılanlardan tamamen farklı süreçlerine erişim sağlar; bir ev inşa ederken. İkinci durumda, örneğin bir köşe taşından bir başlangıç yapılır, önceden belirlenmiş bir ölçü köşeden köşeye yayılır ve böylece bina büyür. Öte yandan projektif geometride, Bir kez tamamlanan formun gerçek ölçüleri oldukça tesadüfi olabilir ve ilk değil sonuncu görünebilir; yine de biçim, ne kadar ortaya çıkarsa çıksın, deyim yerindeyse, inşa sürecinde kristalize olsun ve görünüşü ne kadar tuhaf olursa olsun, altında yatan arketipik fikre her zaman sadık kalacaktır.

Örnek olarak Pascal'ın (1623-1662) konik içine yazılı altıgenle ilgili teoremini ele alalım: Konik içine yazılı altıgenin kenarlarının karşıt armutlarının ortak noktaları eşdoğrusaldır (yani aynı doğru üzerinde yer alır). 8 Teorem, bir düzlemdeki altı noktayla ve altı noktanın hepsinin bir konik üzerindeki noktalar olması koşuluyla (herhangi bir konik yeterli olacaktır), o zaman bu altı noktayla belirlenen altıgenin "karşıt" kenar çiftlerinin (üç çift) dikkate değer gerçeğiyle ilgilenir. bunların her birinin ortak bir noktası olacak ve bu

noktaların üçü de her zaman aynı hizada olacak mı? Elbette "karşıt" terimi uzaysal bir terimdir ve doğru bir şekilde daire içindeki düzenli, Öklidyen altıgeni ifade eder. Bu, çok daha genel, yansıtılabilir formun ve onunla ortak olan üç noktanın özel bir durumu olarak ortaya çıkar. Karşıt kenar çiftlerinin hepsi sonsuz uzaklıkta.

Bu özel durumda üç noktanın, içinde altıgen ve dairenin yer aldığı düzlemin sonsuz uzaklıktaki çizgisinin noktaları olduğu fikri açıkça ortaya çıkıyor. Noktaların konik üzerindeki konumlandırılmasındaki olasılıkların çeşitliliği ve ayrıca bunların birleştirileceği döngüsel düzenin seçimi, bir dairenin herhangi bir yansıtılabilir biçimine yazılan bir altıgen için koşulların hala geçerli olduğu gerçeğine katkıda bulunmuştur; teoremlerin ifadesinde ifade edildiği şekliyle her şeyle ilgili kavramın mekansal yorumunun hareketliliği karşısında zihni hayretle dolduruyor. (Bkz. Şekil 1-4.) Bu örnekte üç nokta çizgisi veya Pas

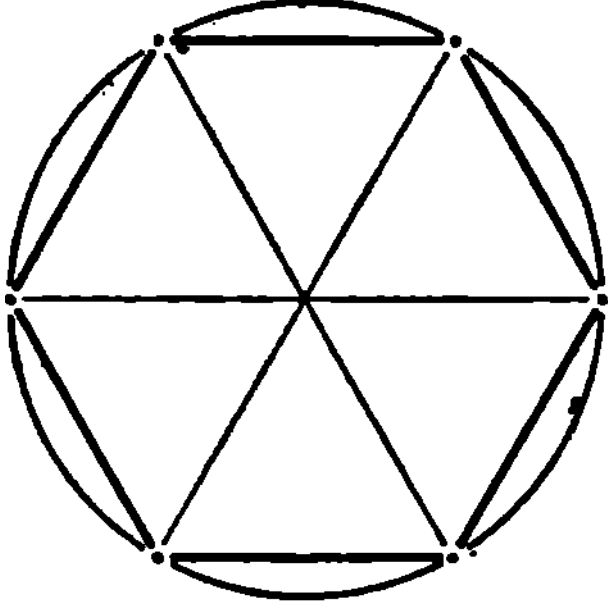

FIGURE 1

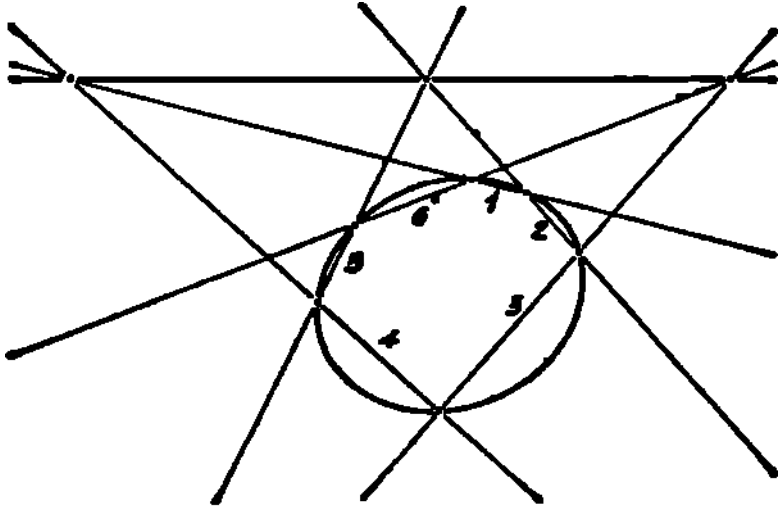
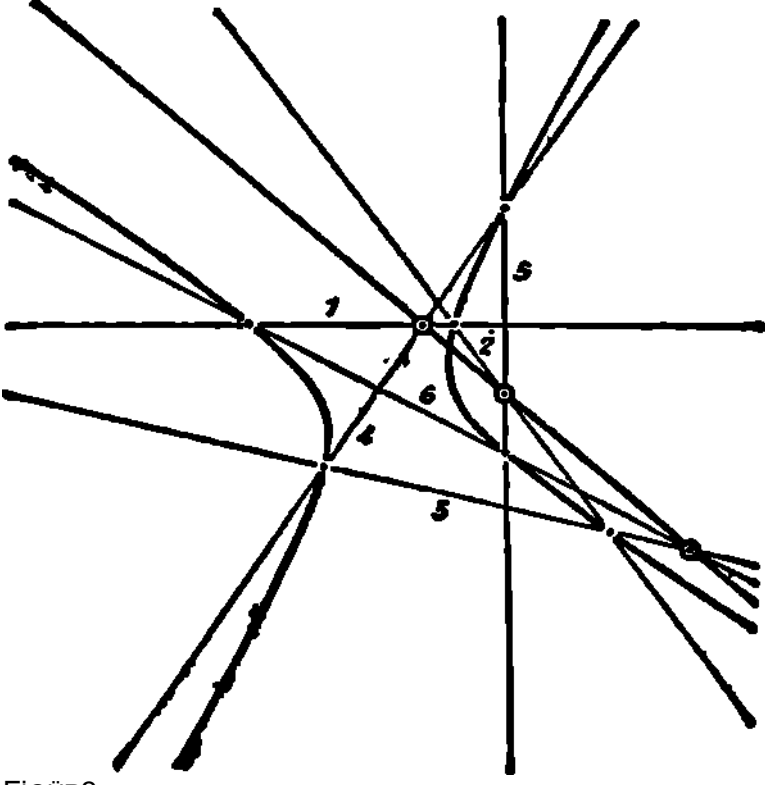
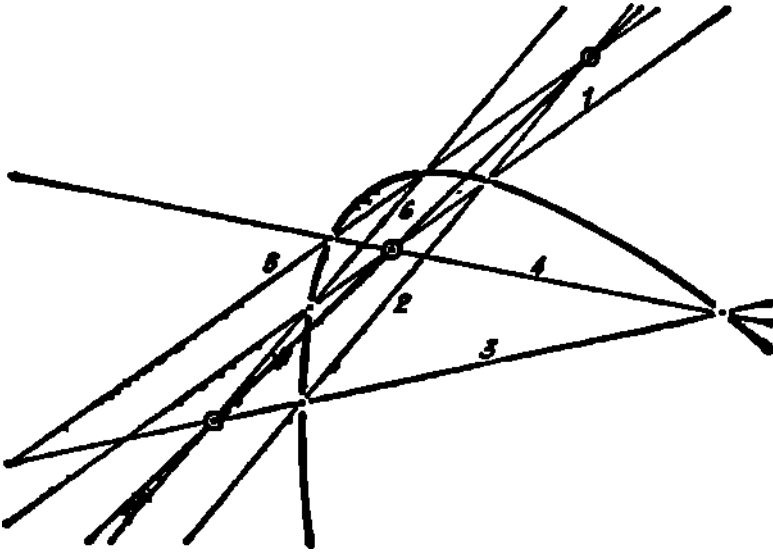

FIGURE 2

Adı geçen çizgi, yukarıda terimin kullanıldığı anlamda, konfigürasyonun mutlakı olarak kabul edilebilir. Burası arketipleri ve henüz yaratılmamış formların gerçek yasalarını içeren bir alan olduğundan, bu önemlidir.

FIGÜR3

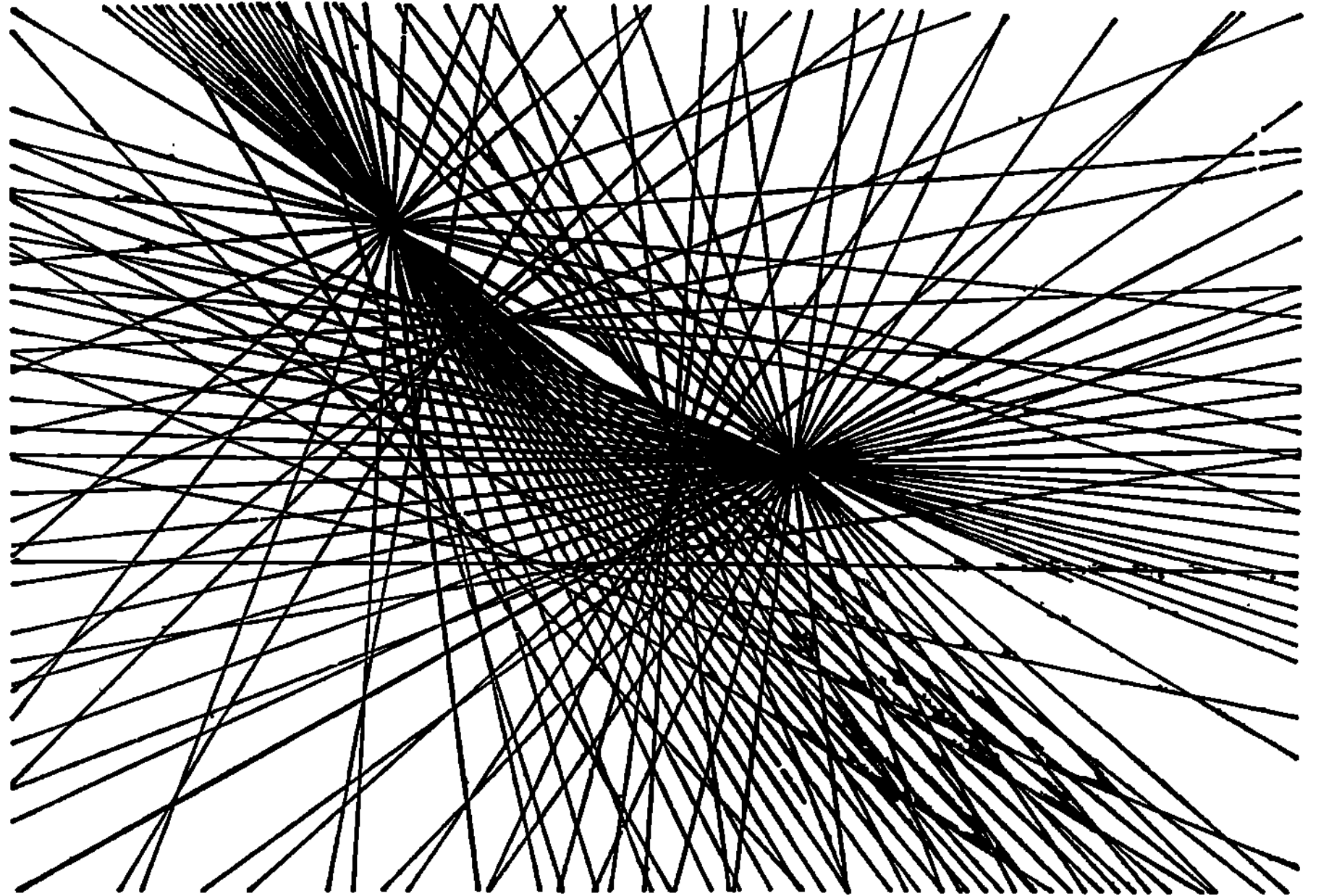
FIGÜR4

Projektif geometrik ilişkilerin anlaşılması ve geliştirilmesinde yaratıcı olabilmek. Bu, kendine özgü dikkate değer yasaları olan ve aralarında Öklid geometrisinin yasalarının da özel örneklerden biri olduğu, değerli matematiksel düşüncenin alanıdır. İngiliz bilim adamı George Adams, koruyucu dönüşümlerin alanını "arketipsel alan" olarak adlandırdı; Louis Locher-Ernst, her türlü formun tohumlarını veya potansiyellerini içeren, sürekli hareket eden, akışkan bir yansıma olasılıkları sürekliliği olarak tasavvur edebileceğimiz şeyi tanımlamak için Almanca *urraum* kelimesini kullandı.

Projektif geometride her şeyi kapsayan hareket unsuruna ek olarak, büyük önem taşıyan temel bir prensip vardır: dualite veya polarite ilkesi, nokta ve düzlemin ideal ve karşılıklı eşitliği. Düzlemdeki eklemlerin ve doğruların geometrisine kutupsal olarak noktada bir doğrular ve düzlemler geometrisi vardır; ikisi birbirini tamamlıyor. Cremona'nın yazdığı gibi: "Dolayısıyla şekillerin oluşturulabileceği ve özelliklerinin çıkarılabileceği her zaman iki bağıntılı veya karşılıklı yöntem vardır ve geometrik ikilik bundan oluşur."4 "Kapsamlı" iki boyutlu uzay alanında yürürlükte olan yasalar düzlem yine noktanın "yoğun" alanında kutupsal zıt formda bulunur. Aynı şekilde, pozitif Öklid uzayının üç boyutlu yapılarının da bir noktada tutulan formlar dünyasında kutupsal karşılıkları vardır.

Burada yer alan şekiller okuyucuya dualite veya kutupluluk ilkesinin sağladığı farklı form türleri hakkında bir fikir verebilir. Şekil 5'te elips, herhangi bir merkeze veya odağa referans olmadan ve önceden tasarlanmış ölçümler olmadan, noktalardan ziyade bir dizi çizgi olarak koruyucu bir şekilde oluşturulmuştur. Teğetler, içi boş formun etrafındaki sonsuz alanda iç içe geçerek onu tamamen sarar. Şekil 6, bir düzlemdeki çizgilerin ve noktaların desenini göstermektedir ve Şekil 7'de, bir noktadaki düzlemler ve çizgiler fikri uyandırılmaya çalışılmaktadır. Ancak her iki şekildeki düzlemlerin kapsamının sonsuz olduğu düşünülmelidir; her tarafta süresiz olarak devam ederler ve bunların tam bir resmini çizmek imkansızdır. Şekil 6'daki doğrular ve noktalar nasıl düzlemin elemanlarının parçaları ise, Şekil 7'deki çizgiler ve düzlemler noktanın parçaları veya üyeleri olarak kabul edilir. Konunun yoğun dünyasında parça bütünden daha büyük gibi görünür; düzlemin tanıdık dünyasındaki formlar hakkında asla söylenemeyecek bir şey.

Avusturyalı filozof Rudolf Steiner, Goethe'nin başlattığı bilimsel araştırma yöntemlerini benimseyerek, yaşam olgularına metodik bir yaklaşım için yansıtmalı geometrinin önemini altını çizen ilk kişi oldu. Tüm sırları hemen açıklanmayan fenomenlerle ilgili belirsiz, geleneksel fikirlere dönmenin yeterli olmadığını savundu.

FIGÜR5

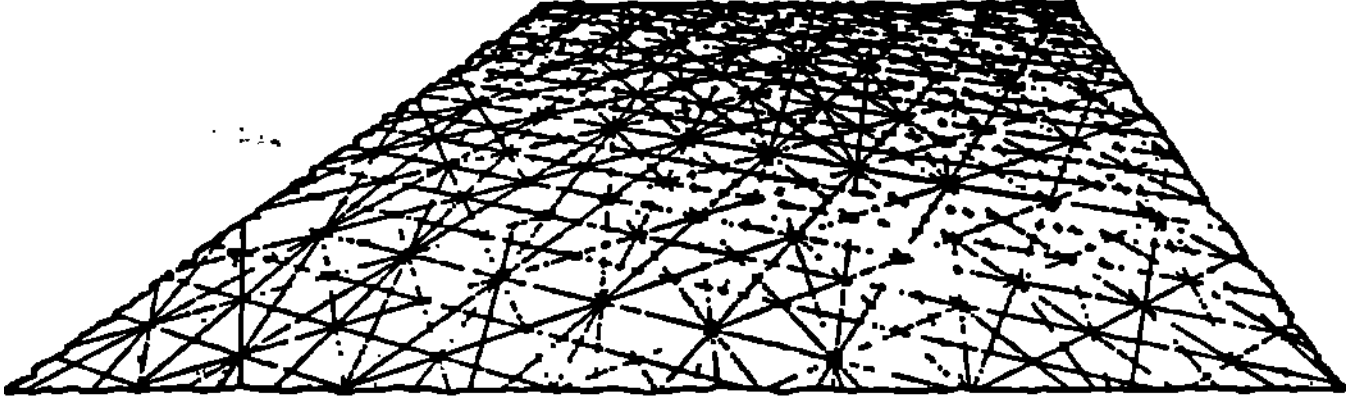
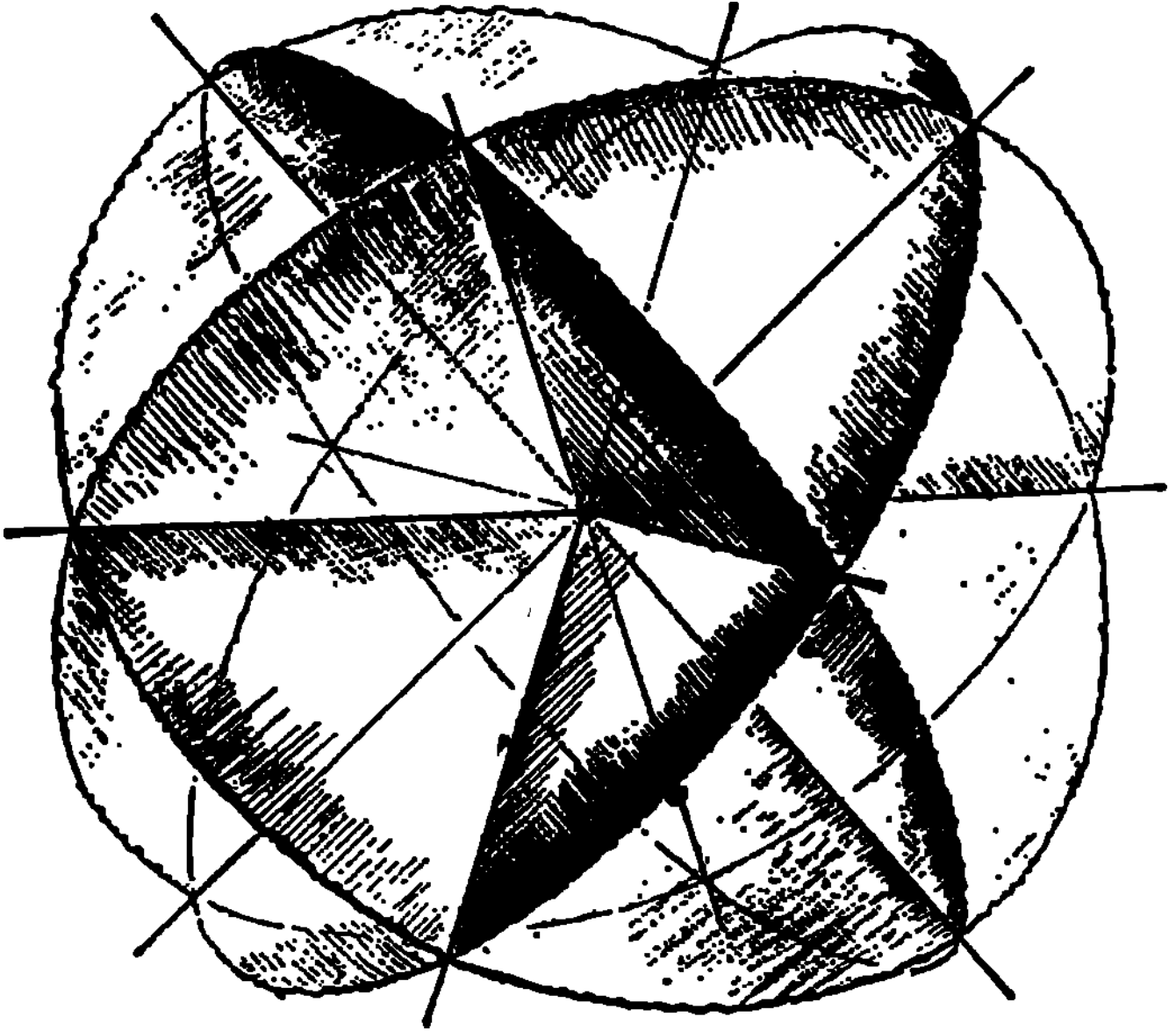

FIGURE 6

FIGÜR7

modern bilimsel yöntemlere yönelirler. Daha ziyade, canlı formları şekillendiren güçlerin alanını ve doğasını modern terimlerle yeniden tanımlamanın gerekliliğine işaret etti. Projektif geometrinin sağladığı düşünme eğitimi, bu tür kuvvetlerin ve onların hareketlerinin kavramsallaştırılmasını mümkün kılar. Steiner, canlılar dünyasının yasalarına matematiksel bir yaklaşım çağrısında bulundu ve bu alana, doğanın fiziksel-mekanik güçlerinin matematiksel olarak Öklid uzayının tam tersi olan uzay türünde bulmayı bekleyebileceği nitelikleri atadı. eylem alanlarına sahiptirler.

Böyle bir "negatif alanın" özelliklerini ayrıntılı olarak inceleyen ilk kişi, 1933'te "fiziksel ve ruhani alanlar" olarak adlandırdığı şeyler üzerine aynı anda Almanca ve İngilizce olarak makaleler yayınlayan George Adams'tı. O ve Louis Locher-Ernst, bağımsız olarak çalışarak, Locher-Ernst'in 1940'ta Raum und Gegenraum ("Uzay ve Karşı Uzay") adlı kitabında tanımladığı negatif veya Öklid karşıtı uzay tipinin biçimlerini ve yasalarını düşündüler ve formüle ettiler. .

Bu tür bir uzay -kutupsal muadili veya bir anlamda Öklid uzayının "negatifi" gerçekten de zaman zaman geometriciler tarafından en azından bir olasılık olarak düşünülmüştür.⁵ Fakat fiziksel bir bakış açısından bakıldığında, onun özellikler fazlasıyla paradoksal görünüyordu, ancak tamamen biçimsel anlamda yeni hiçbir şey vaat etmiyordu; deyim yerindeyse, kalıbın her ayrıntıdaki döküm için olduğu gibi, Öklid uzayı için de yeni bir şey vaat etmiyordu. Bildiğimiz kadarıyla kimse konuyu daha fazla araştırma zahmetine girmedir. Gerçek dünyanın yalnızca fiziksel terimlerle yorumlanmasıyla ilgilenen bilim adamları, bu diğer tür uzaya çok az ilgi gösterdiler veya hiç ilgi göstermediler. Ancak yaşayan krallıklardaki form jestlerinin

bizimle konuşmasına izin verirsek ve yarı fiziksel veya atomist açıklamalar yönünde aşırı derecede önyargılı olmazsak, tam da bu tür bir uzay oluşumunun canlılar dünyasının her yerinde karşımıza çıktığı gerçeğine uyanırız. Gerçekten de, canlı organizmaların formlarında meydana gelen dönüşümler, pozitif (Öklidyen) ve negatif tipteki (Öklid karşıtı) alanlar arasında, arketipsel uzaydaki yansıtımlı dönüşümler aracılığıyla şimdi mümkün olduğunu gördüğümüz türden bir dönüşümden anlamlı bir şekilde söz eder. ikisini de içerir.

Bu bağlamda D'Arcy Thompson'ın yakın arkadaşı ve Newton'un yazışmalarının editörü Profesör HV Turnbull, büyüme ve biçimlendirme alanında sadece noktasal yaklaşımın değil, düzlemsel yaklaşımın da önemli olması gerektiğini öne sürdü ve şunları yazdı: Büyüme ve biçim alanında her iki analiz de önemlidir. Bir bitkinin tohumu, sapı ve yaprağı, üç boyutlu şekli incelemenin iki yolunu önerir. biri mikroskopik olarak noktasal, diğeri ise düzlemsel." Ayrıca belirli bir bilimsel aşamada ulaşılan noktasal analizin göreceli tamamlanmışlığının, hala keşfedilmeyi bekleyen zıt kutup yönünü ne dışladığına ne de onun tarafından bozulduğuna dikkat çekti. "Bu matematiksel ikilik, birinin doğru, diğerinin yanlış olduğu, birbiriyle yarışan teorilerin durumu değil. . . .

Şimdi negatif veya Öklid karşıtı tipteki uzayın özelliklerini resmetmeye çalışalım. Gözlemlenecek ilk şey, böyle bir uzayın bir sonsuzluk noktası (Öklid uzayının bağlı olduğu sonsuzluk düzleminin karşılığı) tarafından belirlendiğidir. O halde sonsuzdaki bir nokta, bu uzayın mutlakıdır; bununla matematiksel olarak sonsuz derecede uzak olarak işlev gören bir nokta kastedilmektedir - ancak sıradan Öklid uzayının sonsuz uzaklık düzleminde olması zorunlu değildir (ve bu önemlidir). Kuşkusuz, negatif bir uzayın sonsuzluk noktasının Öklid uzayında da sonsuz derecede uzak olması düşünülebilir, ancak böyle olması gerekmez; Her şeyden önce, bu geometrinin Dünya'da gelişen canlı, filizlenme süreçleriyle ilişkili olduğu mevcut bağlamımızda durum böyle olmayacak.

Sıradan uzaydan kutupsal uzaya geçerek nokta ve düzlemin rollerini değiştiririz. Daha önce belirtildiği gibi, Öklid uzayında mutlak bir düzlemdir, ancak fiziksel-maddi dünyanın bu tanıdık uzayında noktalar ve nokta benzeri varlıklar hakimdir. Mutlak sonsuz derecede uzak ve ulaşılmazdır ve yine de tüm ilişkiler, onun belirlendiği uzayın tam da bu nedenle ağırlıklı olarak "noktasal" olacağını göstermektedir. Noktalar veya en azından nokta merkezli hacimler, böyle bir alanda "yerleşen" mekansal varlıklar olacaktır. Negatif veya Öklid karşıtı uzayda ise, bir noktadaki işlevsel sonsuzluğa bağlı olduğu için bunun tam tersi geçerli olacaktır. Kurucu varlıklar düzlemlerdir; hepsi sonsuz genişliğe sahip olan ve nokta merkezli değil, daha ziyade çevresel, kuşatıcı bir niteliğe sahip olan düzlemlerdir. Fiziksel dünyada malzemeler (bitkilerdeki canlı malzemeler bile) Öklid karşıtı uzayın karakteristik düzlemsel oluşumlarını tam olarak gerçekleştiremez; ama örneğin yüksek bitkilerin canlı biçimlerine çok özgü olan sarmalayıcı harekette; çoğu zaman tek bir yaprakla ya da birçok yaprakla gösterilen bir hareket.

birlikte - doğa, gözlerimizin önünde, noktanın değil düzlemin birincil olduğu bir tür uzayı ortaya çıkarır. Böyle bir uzayın belirli bir yönelim, biçim ve ölçüye sahip olduğu görülecektir, çünkü bir yerlerde, tıpkı en dıştaki düzlemin uzaya şekil ve ölçü vermesi gibi, "içerideki sonsuzluk" (sonsuzluktaki nokta) görevi gören en içteki bir nokta olacaktır. Öklid uzayı.

Bunun gibi kısa, temel bir ifadeyle, bu yeni matematiksel gelişmeye dayanarak yapılan tüm çalışmaların hakkını verme konusunda hiçbir soru olamaz. Yayınlanan çalışmalar öncelikle bitki morfolojisi ve metamorfozu ile ilgili olup, aynı zamanda bitki morfolojisi ve metamorfozu ile de ilgilidir. Goethe'nin eseridir.* Doğaya biçim veren yaşamın yalnızca madde olarak maddenin (genellikle anlaşıldığı şekliyle) evde olduğu Öklid evrensel uzayında değil, aynı zamanda kutupsal kutuplar tarafından da belirlendiğini öne süren çok sayıda kanıt vardır. ters tipte uzay oluşumu. Zaman süresi ve "bir" ve "çok" açısından bu diğer tür mekan oldukça farklı bir rol oynuyor. Bu, bir tür uzay oluşumudur, kesin olarak verilmiş tek bir evrensel uzay değil. Bu tür mekânlar, canlıların veya onların çeşitli organlarının yaşam döngüleri ile oluşmakta ve tekrar yok olmaktadır. Gerçekte, canlı bir tohumun, bir filizlenme noktasının, özel bir yaşam veya büyüme odağının olduğu her yerde -ister canlı bir bedeninin sulu maddesinin içinde ister canlı bir bedeninin büyüme noktasında olduğu gibi onun hemen dışında asılı olsun- orada olabiliriz. böyle bir "zaman-uzay"ın "içindeki sonsuzluğu" arayın. Söz konusu noktanın etrafındaki düzlemsel biçimlendirici aktivitenin kanıtını ya da onu saran ve ardından açılan yaprağa benzer organların hareketinde buluruz. Daha yüksekteki bitki geliştikçe kendi canlı, Öklid karşıtı mekanlarını yaratır ve oradan dışarıya doğru üç boyutlu Dünya uzayına doğru büyür. Yaşamın ya da büyümenin özel bir odağında - ister canlı bir bedeninin sulu maddesinde olsun, ister daha yüksek bir bitkinin büyüme noktasında olduğu gibi onun hemen dışında havada asılı kalsın - orada böyle bir "zaman-uzay"ın "içerisindeki sonsuzluğu" arayabiliriz. " Söz konusu noktanın etrafındaki düzlemsel biçimlendirici aktivitenin kanıtını ya da onu saran ve ardından açılan yaprağa benzer organların hareketinde buluruz. Daha yüksekteki bitki geliştikçe kendi canlı, Öklid karşıtı mekanlarını yaratır ve oradan dışarıya doğru üç boyutlu Dünya uzayına doğru büyür.

İki tip uzay kavramı aynı zamanda kuvvet kavramına da farklı bir yaklaşım gerektirir. Burada da uzayın birincil kutupluluğu, George Adams'ın kuvvet alanlarının Öklid karşıtı düzlemsel yönüne ilişkin çalışmasında yol gösterici olmuştur. Klasik Newton mekaniğindeki kuvvet fikri (artık

♦ Bkz. Ernst Lehrs'in yazdığı Man or Matter (Harper & Row, 1957) ve The Etheric Formative Forces in Cosmos, Earth and Man (Anthroposophic Press, 1932). Editörler.

Aslında, bir kuvvetin ne olabileceğine dair tek fikir, eğer düşünersek, Öklid uzayının saf geometrisi ve kinematiği ile uyum içindedir. Bu tür kuvvetin temel özelliği, uzaysal aktivitesinde bir noktadan noktaya bir çizgi boyunca yönlendirilmiş olmasıdır. İnorganik dünyanın tipik kuvvetlerini "merkezli kuvvetler" olarak tanımlayabiliriz; merkezden merkeze, yani onları birleştiren çizgi boyunca noktadan noktaya çalışan kuvvetler. Böyle bir kuvvetin arketipik örneği yerçekimidir; basınç ve daralmanın tüm karakteristik kuvvetleri bununla müttefiktir.

O halde, negatif-Eudidean alanda ne tür bir "güç" iş başında olacak? Açık sonuç, böyle bir uzayın birincil kuvvetinin havaya yükselme, emme ve düzlemsel olacağıdır. Uzamsal teorinin dengeli ikiliği, kendisini yaşayan bir formun organik dengesinde de ifade edecektir.

Çağımızda, insanın (birçok benzer birimden biri) otomatik olarak madde biriktirerek ve onu tekrar kaybederek hayatını yaşadığı tek yönlü, nokta merkezli, maddi dünya fikrini aşmak büyük önem taşıyor. Öklid uzayının maddi dünyası, sonuçta evrenin tek yönü değildir; ancak belki de zorunlu olarak insan bu yöne o kadar derinlemesine dalmış ki, onun sınırlarının ötesini açıkça görememiştir. Burada gördüğümüz gibi, yansıtımlı geometri perspektifinden bakıldığında evren, yaşamın bu kutupsal alemler arasında sürdürüldüğü, maddi ve manevi olmak üzere üç katmanlı olarak daha uygun bir şekilde görülebilir. Böyle bir kozmosun daha doğru bir resmi, doğadaki çeşitli formları yaratmak için birbiriyle etkileşim içinde olan ve iç içe geçen kutupları ortaya çıkarır.

İnsan, bilinçli düşünme faaliyetinde, salt karşıtlıktan farklı olarak kutupluluğu anlamada daha derin bir adım attığında, birçok alanda hayal gücünü yaratıcı ve temel bir şekilde kullanabilecektir. Fiziksel mekandaki genişleme ve daralma gibi zıtlıklar, canlılar dünyasında bambaşka bir boyut kazanıyor. İç içe geçmiş kutupların yasalarını anlamayı ve bunları nasıl uygulamaya koyacağımızı ne ölçüde öğrenebilirsek, belki de modern yaşamın karmaşık düğümünü çözebiliriz.

Maddelere ilişkin mevcut araştırma yöntemleri ve

tabi oldukları güçler henüz yaşam sürecinin tamamına erişemiyor; biyokimya ve biyofizik ağırlıklı olarak niceliksel matematiğe dayanan ve fiziksel-mekanik alanda geçerli olan kavramlara dayanır. Niceliksel matematiğin verdiği ivme, niceliksel olarak düşünülmüş bir dünyanın gelişmesine yol açmıştır; Gelecek nesillerin zamanla dünyanın yaşayan, bilinçli yönüne dair gerçek bir bilime ulaşabilmeleri için matematiğin niteliksel yönünü geliştirmek geleceğin vazgeçilmez bir görevidir.

REFERANSLAR

Altın Kılıç, P. 66.

Öklid uzayının mutlakının, içinde "hayali bir daire"nin yazılı olduğu sonsuz uzak bir düzlem olduğunu ve karşı-Eudid uzayının mutlakının, "hayali bir koni" içeren bir sonsuzluk noktası olduğunu söylemek daha eksiksiz ve matematiksel olarak kesindir. "Sonsuz uzaklıkta bulunan öğeler kavramı, 1639'da paralel düz çizgilerin sonsuz uzak bir noktada kesiştiğini ve paralel düzlemlerin aynı düz çizgilerden sonsuz uzaklıktan geçtiğini açıkça düşünen Desargues'a aittir. . . Poncelet (1822), uzayda sonsuz uzaklıkta bulunan noktaların hepsinin aynı düzlemde olduğunun kabul edilmesi gerektiği sonucuna vardı." L. Cremona, *Projektiv Geometrinin Elemanları* (New York: Dover, 1960), s. ix.

Konik, sabit bir noktadan uzaklığının sabit bir çizgiye olan uzaklığına oranı sabit olacak şekilde hareket eden bir noktanın odağı olan herhangi bir eğridir. {Matematik Sözlüğü, G. ve RC James tarafından düzenlenmiştir [Princeton, NJ: Van Nostrand, 1968].}

Cremona, a.g.e. cit., s. 26.

Bu bağlamda, 1910'da yayınlanan kısa bir makalenin {Proceedings of the Edinburgh Mathematical Society, Vol. 28), Profesör DMY Sommerville üç boyutlu uzayın akla gelebilecek en az yirmi yedi geometrisini sıraladı. Bunların arasında Öklidyen ve iki iyi bilinen olmayan vardır.

Öklid geometrileri. Diğer yirmi dört taneden biri de "antiuzay" geometrisidir. Matematik literatüründe bir yerlerde bu yönde başka gelişmeler de olabilir: Ben bulamadım. İlgili genellikle fiziksel hayal gücünün koşullarına daha yakın olan mekanlara odaklanmıştır; ya da alternatif olarak, herhangi bir sayıda boyuttaki soyut uzayların geometrisi, hayal gücüne ya da doğanın biçimlerine tamamen atıfta bulunulmadan çözülmüştür.

"Daha Geniş Bağlamda Matematik," *Araştırma* 3 No. 5 (1950).

ÖNERİLEN OKUMALAR

George Adams, *Fiziksel ve Eterik Uzaylar* (Londra: 1965); *Von dem Aetherischen Raume* (Stuttgart: 1964); *Universalkrafte in der Mechanik* (Domach: 1973).

G. Adams ve O. Hanger, *Die Pflanze in Raum und Gegenraum* (Stuttgart: 1960).

Olive Hanger, *Projektiv Geometri* (Londra: 1971); *Projektiv Geometrik* (Stuttgart: 1970).

Louis Locher-Ernst, *Projektive Geometric* (Zürich: 1940); *Raum und Gegenraum* (Domach: 1957).

Rudolf Steiner—Referanslar birçok kitap ve konferansa aittir, ancak üç temel çalışma şunlardır:—*Felsefe of Freedom* (Londra: 1964); *Goethe'nin Dünya Kavramında Örtülü Bilgi Teorisi* (New York: 1968); *Felsefenin Bilmeceleri* (Spring Valley, NY: 1973).

Georg Unger, *Grundbegriffe der modernen Physik (Teil III)* (Stuttgart: 1967).

Ernst Lehrs, *İnsan ve Madde* (Londra: 1958); *Mensch und Materie* (Frankfurt: 1966).

16.

Eterik Biçimlendirici Güçler

GUENTHER WACHSMUTH

Doğada duyu organlarımız aracılığıyla algıladığımız şeyler, bilim ve felsefe eğitimi almış her insanın bildiği gibi, gerçekte maddeler ve kuvvetler değil, haller ve bunların birbirine dönüşmesidir. Rudolf Steiner şöyle diyor: "Duyular bizi durumlara ilişkin bilgilendirir. O halde, dönüşüm geçiren durumlardan başka bir şeyden bahsederseniz, artık kendimizi olayın çıplak gerçekleriyle sınırlamıyoruz, bunlara kavramlar ekliyoruz. Duyuların bize verdiği durumların ve bunların başkalaşımalarının ötesine geçtiğimizde, iki yönlü bir soru düşüncemizi zorlar: (1) Verili durumları şu anda var oldukları biçimde koruyan nedir? (2) Verilen örneklerde bir durumdan diğerine metamorfozun nedeni nedir?"

Eğer Newton gibi madde açısından değil, cisimler açısından değil de Goethe gibi birincil güçler açısından başlarsak, şu iki soruya da yanıt vermemiz gerekir: Eterik ilksel güçler (biçimlendirici kuvvetler). Olgular dünyasındaki bedenlerle birleştikleri sürece, bu bedenler, başka türdeki özgür eterik güçler veya aynı türden daha güçlü olanlar, mevcut olanın başkalaşımını sağlayana kadar, kendileri tarafından tetiklenen bu durumda kalırlar. durum.

Bu düşüncüyü doğadaki çok çeşitli örneklerde takip edebileceğiz. Ancak bu noktada öncelikle eterik güçlerin doğası ve eylemi hakkında bir fikir vermeliyiz. Lenard şöyle yazıyor: "Elektrik dalgalarının özdeşliğinden dolayı ve

Guenther Wachsmnth'in yazdığı "Eterik Biçimlendirici Güçler", Guenther Wachsmnth'in Kozmos, Dünya ve İnsandaki Eterik Biçimlendirici Güçler kitabından alıntılanmıştır ve Anthroposophic Press'in izniyle yeniden basılmıştır.

Işık dalgaları, bize ışığı, ısıyı ve güneşten gelen tüm enerjiyi getiren aynı eterin, elektrik ve manyetik kuvvetleri de ilettiğinden eminiz. ... Işık, ısı ve elektrik için tek bir eter - Lord Kelvin, Hertz'in elektrik araştırmalarının büyük başarısını böyle ifade etti." Dr. Steiner bu hataya 1888 gibi erken bir tarihte, daha önce alıntıladığımız sözlerle karşı çıktı: "Uzayda uzanan bir şeyde, incelenen varlıklar oraya aktarılırken neler olduğunu keşfetmeye çalıştığımızda, bunun her zaman bir şey olduğu sonucuna varmalıyız. hareket. Çünkü yalnızca hareketin mümkün olduğu bir ortamın her şeye hareket yoluyla tepki vermesi gerekir ve yapması gereken her türlü iletim de hareket yoluyla gerçekleştirilecektir. Bu nedenle bu hareketin biçimlerini keşfetmeye çalıştığımızda, Aktarılan şeyin ne olduğunu değil, bana nasıl aktarıldığını öğreneceğim. Isı ve ışığın hareket olduğunu söylemek tamamen saçmalıktır. Hareket yalnızca hareket edebilen maddenin ışığın etkisine gösterdiği tepkidir."

Hertz'in araştırmalarından varılan sonuçlar, yalnızca hareket edebilen bir ortam olan esirde üretilen salt etkilere, esirin doğası hakkında çok fazla sonuca varılması hatasına yol açmakla kalmadı, aynı zamanda aynı zamanda - algılanabilir ortamın (yani maddenin) eterin eylemlerine reaksiyonunun tek biçimliliği nedeniyle - bu nedenle tek bir eterin tüm etkileri ortaya çıkardığı şeklindeki hatalı varsayıma da. Ancak bu hata temeldir ve eterdeki tüm ileri araştırmalardan önce gerçekliğe giden yolu tıkamıştır.

Aslına bakılırsa kozmosta aktif olan yedi temel eterik güç, biçimlendirici güç vardır; Ancak bunlardan yalnızca dördü kendilerini mevcut fenomenal dünyamızın uzay-zaman süreçlerinde açığa vuruyor. Dolayısıyla aşağıda sadece bu dört eterik oluşturuç güçle ilgileneceğiz.

Antroposofik manevi bilim* bu dört çeşit eteri şu şekilde tanımlar:

sıcaklık eter, hafif eter,

♦ İlk olarak Rudolf Steiner tarafından geliştirildi. Editörler.

kimyasal eter (veya ses eter) ve yaşam eteri.

Dört eter türü arasındaki farkları karakterize ederken, madde dünyasında çağrıştırdıkları dalga boyları, yani hareket dereceleri ile birbirleriyle karşılaştırıldığında ayırt edildikleri kesin gerçeğiyle kendimizi sınırlandıramayız. Modern bilimin bu tür yalnızca niceliksel ayrımları, farklı eter türlerinin madde dünyasında ürettiği, niteliksel olarak tamamen farklı olan olguları açıklamaya kesinlikle yeterli değildir. Eterik oluşturuç güçler arasında mevcut olan ilişki daha ziyade şu şekildedir: Dört eterik oluşturuç güç filogenetik olarak birbirlerinden yola çıktılar ve şimdi de bir diğerindenontogenetik olarak ilerliyorlar; ve gerçekte sıcaklık eteri başkalaşıma uğramıştır; hafif etere dönüştü; hafif eterin kimyasal etere; kimyasal eter yaşam eterine dönüşür. Dahası, eterik güçler arasındaki karşılıklı ilişki öyledir ki, daha yüksek düzeyde gelişmiş olan sonraki eter, her zaman kendi içinde öncekinin niteliklerini içerir, ancak yine de her zaman yeni bir varlık olarak diğerinkinden açıkça ayırt edilebilen bir aktivite geliştirir. Böylece yaşam eteri kendi içinde sıcaklık eteri, ışık eteri ve kimyasal eteri içerir; kimyasal eter hafif eter ve sıcaklık eterini içerir; vb. Bununla birlikte, her eter yalnızca kendisine özgü tarzda hareket eder; ve ancak madde dünyasına nüfuz ederek değişikliğe uğradığında, örneğin daha yüksek bir eter, bir bakıma daha düşük bir eterin eylemine indirgenebilir. Diğer eter kuvvetlerinin evrimleştiği sıcaklık eteri,

Dört tür eter artık iki grupta sınıflandırılabilir ve bu ayrım, bundan sonra gelecek her şeyin anlaşılması açısından temel öneme sahiptir:

İlk ikisi, sıcaklık eteri ve ışık eteri, belirli bir merkezi noktadan yayılma dürtüsü olan genişleme eğilimine sahiptir; merkezkaç hareket ederler; diğer ikisi, yani kimyasal eter ve yaşam eteri bir merkeze doğru çekilme eğilimindeyken, her şeyi belirli bir merkezi noktada yoğunlaştırma dürtüsüne sahiptir; onların eylemi emişlidir, merkezcidir. İki eter grubunun bu kutupluluğu - merkezkaç, yayılan, kendini ifade eden Panikleme iradesi ve içe doğru çekme, konsantre olma yönündeki emmeli, merkezci irade, tüm doğal olayların temelinde yatan nihai temel prensiptir. Bu, doğa bilimlerinin pek çok alanı için bundan sonra belirtilecektir.

Bireysel olarak dört eter aşağıdaki özelliklere sahiptir. Eterik, eterin ilk durumuyla, sıcaklık eteriyle başlar. Günümüz fiziği "ısıyı" nesnel bir durum olarak değil, yalnızca bir hareket biçiminin ortaya çıkardığı öznel bir nitelik olarak görüyor. Ancak burada da görelilik teorisinin sonuçları, çok yakın bir dönemde, uzun süredir tartışılmaz kabul edilen birçok kavramı büyük ölçüde değiştirmiş veya tamamen dönüştürmüştür. Profesör L. Graetz, şimdiye kadar sürekli kullanılan birçok kavramı cesurca reddeden "Der Ather und die Relativitätstheorie" adlı çalışmasında sorunu şöyle ifade ediyor (s. 62): "Isı daha önceki bir dönemde bir madde olarak kabul edilirken, bir şey Malzeme, bu madde teorisi geçen yüzyılın ortalarından beri terk edilmiş ve ısı ve enerji genel olarak kinetik bir şey olarak kabul edilmektedir. Görelilik teorisine göre enerji yasasının ikinci anlayışı, bu saf kinetik teoriyle çelişir; enerjiyi maddi bir şey olarak algılar. Kütle elbette maddi bir şeydir; ve enerjideki her değişim kütledeki bir değişime bağlı olduğundan, görelilik teorisi enerjiyi bir hareket olarak ya da en azından tek başına hareket olarak değil, maddi bir şey olarak, bir enerji-töz olarak görür. Dolayısıyla görelilik kuramında enerjinin enerji maddesi olarak düşünülmesi gerektiği anlaşılıyor." Doğanın gelecekte gözlemlenmesinde, böyle bir gözlemin bütünüyle kapsadığı ısı, temel doğası gereği, maddedeki gaz, sıvı ve katı toplanma durumları kadar nesnel bir durum olacaktır. "Isı" süreçleri, tamamen eterik olandan sözde "önemli" olana ve bunun tersi olana bir geçiş aşamasıdır. Bu düşüncelerin ilerleyen aşamalarında birçok açıdan bu gerçeğe kendimizi inandırabileceğiz. Daha sonra, ısı olgusunun yalnızca sıcaklık eterinin etkisi yoluyla ortaya çıktığı, oysa diğer olguların, ışığın, kimyasal süreçlerin vb. oldukça farklı niteliklere sahip olduğu, çünkü bu olguları ortaya çıkaran eterik güçlerin kendilerinin var olduğu gösterilecektir. oldukça farklı niteliklerle işaretlenmiştir.

Sıcaklık eteri küresel forma doğru yönelir. Eğer yalnızca bir "hareket" taşıyıcısı olsaydı, o zaman içinde çalıştığı madde-ortamda yalnızca hareketi ortaya çıkarabilirdi. Ancak küresel formlar yaratma eğilimi, eylemiyle ayrılmaz bir şekilde bağlantılı olduğundan, doğaya girdiği ve eylemi engellenmediği her yerde küresel formları çağırır. Burada, kökeni bilinmeyen soyut ölü salınımlarla değil, somut biçimlendirici güçlerle uğraşıyoruz ve bunun tekrar tekrar vurgulanması gerekiyor.

İkinci eter durumu, ışık eterinin durumudur veya daha basitçe, insanın fiziksel algısına "ışık" olarak verilen durumdur. Lenard'ın dediği gibi, ışık bize eterin varlığına dair ilk ipucunu verdi ve şöyle düşünüyor: "Işık şüphesiz enine bir dalga hareketidir: yani bir ışık ışınında ve onun yönüne diktir; asla yalnızca ileri ve geri yer değiştirme değildir. Ses dalgalarında olduğu gibi ışınla aynı yöndedir; periyodik olarak değişen durumlar mevcuttur. Hiç yeni olmayan optik araştırmalar, örneğin ışığın polarizasyonu ile ilgili olanlar, ışık dalgalarının enine karakterini zaten göstermiştir. Zamanla görünmez olan diğer eter dalgalarını da tanımayı öğrendik: ultraviyole, ultra-kırmızı ve elektrik dalgaları; ancak bunlar grup olarak ışık dalgalarıyla aynı özelliklere sahiptir. yalnızca uzunlukları farklılık gösteriyor." Madde ortamındaki niceliksel-mekanik eylemi tek taraflı ve keyfi bir şekilde test ettiğimiz sürece, "özelliklerin" benzer olması, uzunlukların farklı olması bizi tatmin edebilir; ancak bu şekilde farklı eter türlerinin doğası ve somut ayrımları hakkında hiçbir şey öğrenemeyiz. Bahsettiğimiz ve ışık olgusunu daha sonra açıklayacağımız şekilde insan gözünü gerektiren ışık eteri, aslında diğer şeylerin yanı sıra enine bir salınımı da tetikler; ancak yukarıda söylenenlere ek olarak, bu olayın bir üçgen şeklini tanımladığını da eklemeliyiz; böylece göreceğimiz gibi ışık eteri, doğada engellenmeden etkisini gösterebildiğinde orada üçgen formlar üretir, oysa sıcaklık eter küresel formlar üretir.

Lenard'ın şunları söylediğinde tamamen aynı fikirdeyiz: "Ether'in özelliklerini, onları deneyime dayandırmak ve çelişkiden arınmış bir kavramda uyumlu hale getirmek için bulduğumuz gibi almalıyız; ve eğer bu özelliklerin katı, akışkan veya gaz halindeki maddeninkinden tamamen farklı olduğunu bulursak, bu konuda rahatsız olmamıza izin vermemeliyiz -sanırım bu sık sık yapılan ciddi bir hatadır-. Çünkü eter kesinlikle madde değildir." Ancak daha da ileri giderek şunu söyler: "Ve maddeden kaynaklanan hareketlere ilişkin bilgimizden yola çıkarak bir sonuca ulaşmaya çalışabilmemiz için maddeden yararlanmak bizim için yalnızca karşılaştırma yoluyla meşrudur." Esirdeki hareketlerin kavranışı", bununla ilgili olarak şunu belirtmeliyiz. . . maddedeki hareket biçimlerini ve yasalarını esirin kendisine aktararak gerçek bir esir kavramına asla ulaşamayacağımızı. Bununla birlikte, eteri veya eterik biçimlendirici güçleri, herhangi bir madde niteliğinden yoksun biçimlendirici güçler olarak, yalnızca belirli hareketlere, belirli formları şekillendirmeye yönelik aktif eğilimleri aracılığıyla fenomenal dünyada canlı ifadeye ulaşan aktif ilkeler olarak düşünürsek, belirli niteliklerle, o zaman bu zorluk ortadan kalkar. O halde, madde ortamında ışık eterinin neden olduğu bir salınımın, bir üçgen şeklini aldığını söyleyebiliriz. yalnızca belirli hareketlere, belirli nitelikleri belirli formlara şekillendirmeye yönelik aktif eğilimleri aracılığıyla fenomenal dünyada canlı ifadeye ulaşan aktif ilkeler olarak, o zaman bu zorluk ortadan kalkar. O halde, madde ortamında ışık eterinin neden olduğu bir salınımın, bir üçgen şeklini aldığını söyleyebiliriz. yalnızca belirli hareketlere, belirli nitelikleri belirli formlara şekillendirmeye yönelik aktif eğilimleri aracılığıyla fenomenal dünyada canlı ifadeye ulaşan aktif ilkeler olarak, o zaman bu zorluk ortadan kalkar. O halde, madde ortamında ışık eterinin neden olduğu bir salınımın, bir üçgen şeklini aldığını söyleyebiliriz.

Üçüncü eter kimyasal eter veya ses eterdir. Yani kuvvetleri, maddelerin kimyasal işlemlerine, farklılaşmalarına, çözünmelerine ve birleşmelerine neden olur; ama aynı zamanda -başka bir alandaki faaliyetler aracılığıyla olsa da- güçleri bize duyularla algılanabilen tonları iletir. Bu iki eylem alanı arasındaki içsel akrabalık, Chladni'nin ses biçimleri olgusundan dolayı bizim için değerli olacaktır. Çünkü cevherin ve cevherin cisimlerinin düzen ve formlarının bir araya gelmesine sebep olan tondur. Steiner şunları söylüyor: "Fiziksel olarak işitilebilen tonun toz içinde ürettiği şey, uzayın her yerinde oluyor. Uzay, Chladni toz figürlerine göre maddeleri çözen ve birleştiren kimyasal eter** kuvvetlerinin ürettiği dalgalarla iç içe geçmiştir.

Duyularla işitilebilen seslerin kökenini [başka bir yerde] daha ayrıntılı olarak tartışacağız; burada sadece ton ve kimyasal süreçlerin açıklandığı şekilde aynı etere atfedilmesi gerektiği gerçeğini ortaya koymamız gerekiyor.

Kimyasal eter, doğada engellenmeden kendini gösterebildiğinde, somut olarak göstereceğimiz gibi, yarım ay formları üretir.

Sıcaklık ve hafif eter türlerinin aksine, söylediğimiz gibi kimyasal eter, eyleminde merkezci olma eğilimindedir.

Ayrıca soğuk olgusunun, kimyasal etere atfedilecek niteliklerden biri olduğu da kanıtlanabilir; bu, soğukluk ve büzülme süreçleri arasındaki ilişkinin anlaşılması için hayati önem taşıyan bir olgudur.

Dördüncü eter yaşam eteridir. Filogenetik olarak en gelişmiş eterdir ve bu nedenle, daha sonra çok çeşitli fenomenlerle bağlantılı olarak göstereceğimiz gibi, nitelikleri bakımından da en çeşitli ve karmaşıktır. Göreceğimiz gibi, diğer şeylerin yanı sıra, bize güneşten gelen ışıdır ve daha sonra eylemi, dünya atmosferi tarafından tanımlanacak bir şekilde değiştirilmektedir. . . Yaşam eteri, kimyasal eterle birlikte içe doğru çekilme eğiliminde olan emme kuvvetleri grubuna aittir. Ayrıca onun "yerçekimi" denilen olayla ve manyetizma olgusuyla ilişkisini de kanıtlayabileceğiz.

Etkisini maddede engellenmeden uygulayabildiğinde şekil oluşturma eğilimi, örneğin kristalleşen tuzda ifade edilen kare şekillere yol açar.

O zaman rdsumd yoluyla şunu söyleyebiliriz:

Uzaysal olmayan durumdan filogenetik ve ontogenetik olarak varolur:

	Uzaysal eğilim	Form eğilimi	Durum Kaynaklı
Sıcaklık eteri J Buradan evrimleşti, hafif eter	' Geniş veya merkezkaç	Küresel veya üçgensel	Sıcaklık Gazlı
Buradan evrimleşen kimyasal	Emme	Yarım ay	Sıvı

eter	çizim	şekli	
•<	ıçe doğru		
Buradan evrimleşti, yaşam eteri	Merkezcil	Kare	Sağlam

.. 17.

Eterin Yeniden Keşfi

HC DUDLEY

Psişik fenomenlere artan ilgi, birkaç yıl önce bir meslektaşım ve benim için bir konuşma konusu haline geldi. Bir sempozyumun ESP tartışmasına ayrıldığı bir konferanstaydık. Meslektaşım bilime bu tür yaklaşımlara inanıp inanmadığımı sordu. Konu hakkında çok az bilgim olduğu için ne inandığımı ne de inanmadığımı söyledim. "Ancak" dedim, "eğer psi fenomeninin geçerliliği kanıtlanırsa, bilginin aktarılabilceğı ortamı tanımlayacak bir denklem yazabilirim."

Aklımda eteri ya da modern terimlerle ifade edersek, nötrino adı verilen son derece küçük nötr parçacıklardan oluşan, tüm uzayı kaplayan ve tüm maddeye nüfuz eden, enerji açısından zengin bir kuantum altı ortam vardı. Yıldızlararası uzayı dolduran nötrino denizi ile ilgili son 15 yılda özellikle Avrupa'da geliştirilen bu kavram, Einstein'ın özel görelilik teorisinin eterin olmadığını öne sürmesinden sonra modası geçmeye başlayan eski bir kavramın modern yeniden canlanmasıdır. Einstein'a saygısızlık etmek istemem ama artık tüm bilim adamlarının Newton'un haklı olabileceğini söylemesinin zamanı geldi. Bu gerçekten ironik ama benzeri görülmemiş bir durum değil. Yeni bilgiler kişinin eski sorunlara daha derinlemesine nüfuz etmesini sağladığında, sonuçta yalnızca deneysel sonuçların yorumlanması olan ve "apaçık gerçekler" statüsüne sahip olan bu teorilerin değiştirilmesi veya terk edilmesi gerekir. Bir zamanlar "sahte bilim" olarak adlandırılan kavramlar yenilenmiş bir destekle yeniden ortaya çıksa bile bilim yeniden ayarlanmalıdır. Bunu yapmamak, HC Dudley tarafından yazılan 'Eterin Yeniden Keşfi**', bu cilt için özel olarak yazılmış orijinal bir makaledir ve yazarın izniyle basılmıştır.

PARANORMALIN GEOMETRİSİ

entelektüel sahtekarlık, entelektüel atalet. Gerçek bilimin kendisini sahte bilime dönüştürüyor.

1930 öncesi bilim, ısıнын, ışığın* radyonun, x ışınlarının vb. iletildiği, tüm uzayda mevcut, son derece incelikli olsa da somut bir mekanizmanın olması gerektiğini teorileştirdi. Bilimdeki bu kavramın kaynağı Newton'a kadar uzanabilir. Bunu Yunanlılar da dahil olmak üzere çok daha eski kaynaklardan alan kişiler. 1704'te Newton klasik eseri Opticks'te şunu sordu:

Sıcak bir Odanın ısısı, Vakum aracılığıyla, Hava çekildikten sonra Boşlukta kalan Havadan çok daha ince bir Ortamın Titreşimleriyle aktarılmıyor mu? Peki bu Ortam, Işığın kırılıp yansıtıldığı ve Işığın Titreşimleri aracılığıyla Cisimlere Isı ilettiği Ortam ile aynı değil midir? Ve bu Ortam, Hava'dan çok daha nadir ve incelikli, çok daha esnek ve aktif değil mi? Ve bu, tüm Bedenlere kolaylıkla yayılmaz mı? Ve (esnek kuvvetiyle) bütün göklere yayılmadı mı?

1912'de önde gelen bir fizik ders kitabında aşağıdaki ifade yer aldı ve 1932'ye kadar daha sonraki baskılarda yer almayaya devam etti:

Eter.Sıradan bir madde içermeyen uzayda dalgaların iletimini açıklamak zorunlu görünmektedir.

dolgu _ _ _

şeffaf maddelerin varlığı ile gösterilir. Bu ortamın madde üzerinde

evrensel bir ortam uzayının ve hatta iç içe geçmiş maddenin varlığını varsaymak

reaksiyona girebildiği, ışıınım enerjisinin soğurma durumunda eterden maddeye, ışıınının maddi kaynaklar tarafından yayılması durumunda ise maddeden etere iletilmesiyle gösterilmektedir.

Son yıllarda, bir eterin varlığını varsaymanın gerekliliği konusundaki şüpheler, radyasyonu iletme gücünü uzaya atfetmenin yeterli olduğuna inananlar tarafından dile getirildi. Bunun şartlarla ilgili bir anlaşmazlığın ötesinde bir şey olup olmadığı şüpheli olabilir. Sorunu burada tartışamayız, ancak tartışma çözümlenene kadar eter sözcüğünü, en azından boş veya madde tarafından işgal edilen uzayın radyasyonu iletme gücünü ifade edecek şekilde kullanmaya devam etmek akıllıca görünüyor. (İtalikler eklendi)

Ünlü Michelson-Morley deneylerinin (1881-1889) geçersiz sonuçları, Ein-

Stein (1905), 1940'a gelindiğinde eterin ışık veya x ışınlarının iletimi için gerekli bir ortam olduğu kavramının terk edilmesiyle sonuçlandı. "Eter", "eter" veya "ışıldayan eter" (tüm uzayda var olan bir tür ortam) kavramı fizik ders kitaplarından kayboldu. Bu konuyu ciddi bir şekilde tartışmaya çalışan herkes sahte bilim adamı değilse bile cahil olarak görülüyordu.

Öyleyse neden bu görünüşte ezoterik soruyu yeniden açmak gerekiyor? Geçmiş günlerin görüşlerine böyle bir dönüşün pratik önemi nedir? Bu sorulara fizikteki son gelişmelerin nasıl önerdiğini gösteren yanıtlar önerdim: (1) temel birim sistem olarak yalnızca atomun kütle/enerji değişimlerini içeren reaksiyonlar yerine tüm atomu içeren yeni bir kavramsal atom modeli gereklidir. çekirdek; (2) gezegenin yok olmasına yol açacak "nihai felakete" yol açacak bir nükleer patlamanın gerçek olasılığı. 1-8 Belki de bu ortam aynı zamanda belirli psişik fenomenlerin altında yatan enerjinin iletilmesi için fiziksel bir mekanizmadır; özellikleri onu muhtemel bir aday kılıyor gibi görünüyor.

Son astrofizik çalışmaları, Michelson-Morley aygıtının yöneliminin sıfır sonuçları önceden belirlediğini göstermektedir. Ancak onların sonuçları artık tüm mevcut fizik metinlerinde eterin yokluğunu veya ışığın yayılması için böyle bir ortamın gerekliliğini "kanıtlamak" için grafiksel olarak kullanılıyor. İronik bir şekilde Michelson, mükemmel bir deneyci ve Nobel ödülü kazanan ilk Amerikalı. Sdence Ödülü (1907), kendi çalışmasının sonuçlarını nihai olarak kabul edemedi. Bir şeylerin ters gittiğini hissediyordu ama ne olduğunu bilmiyordu.

Michelson ve Morley dikkatlerini Dünya'nın yörünge hızına (30 km/sn) odakladılar. Galaksilerin varlığı, birbirleriyle ilişkili galaktik hareketler veya güneş sistemimizin galaksimizdeki hareketi hakkında hiçbir bilgileri yoktu. Girişimölçerlerin Dünya yüzeyine teğet yönelimi, bir "eter sürüklenmesinin" yaklaşma açısının girişimölçer düzlemine neredeyse dik olmasını sağladı. Aletin bu düzlemde dönmesi, eterin interferometrelerin iki kolundaki etkin hızını yalnızca çok az değiştirecektir.4 Dolayısıyla sıfır sonuçlar 1900 öncesi klasik mekaniğe dayanarak açıklanabilir. Michelson ve Einstein'ın elindeki sınırlı bilgi aşağıdakilerle vurgulanmaktadır:

- (i) Bu galaksideki yıldızlara bakıldığında, Dünya'nın galaktik merkeze göre hızı, 1930'dan bu yana yürütülen çeşitli astronomik çalışmalarla belirlendiği gibi, 200-220 km/sn aralığındadır.
- (ii) 1960'tan bu yana, neredeyse izotropik 3,5 cm'lik bir elektromanyetik radyasyon akışının varlığı çeşitli çalışmalarla kanıtlanmıştır. Bunun, göksel ilkel bir olay olan "büyük patlama"dan kaynaklandığı varsayılmaktadır. EK Conklin'in 1968-1969'da Stanford Üniversitesi'nde gerçekleştirdiği deneyleri, Dünya'nın mutlak hareketini, genelleştirilmiş referans çerçevesi olarak bu akı ile yaklaşık 160 km/saat olarak tahmin etmiştir. sn.6

Dünyanın galaksimizdeki hareketinin bu tespiti büyük önem taşıyor çünkü bu veriler hem Newton'un hem de Einstein'ın teorilerinin temel kısımlarından birini çürütüyor. Çünkü her ikisi de mutlak hareketin deneysel olarak gösterilemeyeceğini varsayıyordu. Ancak Conklin'in deneyleri tam da bunu yaptı. Dünyanın hareketinin yönü ve galaktik merkez etrafındaki hızı, başka herhangi bir yıldız veya gezegene atıfta bulunulmadan belirlendi (bu da filozofları şaşkına çevirdi). Her şey göz önünde bulundurulduğunda Michelson'ın önsezisi doğrudur: eter üzerine yaptığı çalışmalarda pek çok eksiklik vardı.

Eter kavramının modern gelişimi, 1951'de, şu anda Florida Eyalet Üniversitesi'nde fizik profesörü olan Nobel ödüllü Paul Dirac'ın "Eter var mı?" diye sormasıyla başladı. bir makalenin başlığı olarak.6 Kendi sorusunu olumlu yanıtladı ve var olduğunu düşündüğü eterin esasen rastgele hareket eden, her yere yayılan bir elektron (e~) denizi olduğunu belirtti. 1959'da bir başka Nobel uzmanı, Fransız fizikçi Victor de Broglie, bu eterin "leptonlardan (küçük kütleli atom altı parçacıklar sınıfı) ve muhtemelen nötrinolardan (yüksüz ve neredeyse kütlesi olmayan leptonlar) oluşan bir gaz" olduğunu öne sürdü.

Bu spekülasyonlara ek olarak astrofizik, son otuz yılda çalışmalarını gezegenler ve yıldızlar arasındaki boşluğu da kapsayacak şekilde genişletmiş ve bunun sonucunda toz bulutları, radyo sinyalleri, x ışınları, sözde "elektrik ve manyetik alanlar" keşfedilmiştir. boş3* boşluk.

Son olarak, 1957'den bu yana uzay programı çabalarımız, 1965'ten önce yayınlanan astronomi ders kitaplarının tümünü eski hale getirdi; dolayısıyla, mevcut yararlılıkları açısından Sanskritçe de yazılmış olabilirler.

Tüm bu bilgi patlamasından yıldızların arasında, yıldızların ve gezegenlerin içerdiği kadar kütle olduğunun farkına varıldı. Kısacası, boş uzay aslında birbirine kenetlenen manyetik ve elektrik alanların yanı sıra nötrinolarla doludur.

Bu keşiflerin aksine nükleer bilim, boş uzayın hareketsiz, kütle ve enerjiden arınmış olduğunu varsayar. Ve onu yeni astronomiye taban tabana zıt kılan da bu varsayımdır. Bu temelde astrofizik ile nükleer fizik arasında gerçek bir fikir savaşı yaşanıyor. Artık uzayın ne kadar çok şey doldurduğuna dair yeni kanıt yığınıyla birlikte, astrofizikçinin iddiası giderek daha da güçleniyor.

Son yirmi yılda astrofizikte genelleştirilmiş nötrino denizi kavramı gelişiyor. Yüksüz parçacıkların bu akışı, evrene dağılmış sayısız yıldızda meydana gelen nükleer füzyon reaksiyonlarından kaynaklanmaktadır. Yıldızlar neredeyse rastgele dağılmış olduğundan, nötrinolar bizi her yönden neredeyse eşit miktarlarda bombalar. Bu küçük madde parçacıkları vücudumuzun içinden saniyede inç kare başına bir milyon ila bir milyar arasında tahmin edilen bir hızla geçer.

Bu kuantum altı ortam, tüm parçacık reaksiyonlarında ortak payda olan, enerji açısından zengin bir substrat olarak tanımlandı. Elektrik yükü olmayan çok küçük bir madde parçacığı olan (belki de bir kuantum ışıktan daha küçük - dolayısıyla kuantum altı terimi) nötrino deneysel olarak 1953'te kanıtlandı. Yaklaşık yirmi beş yıl önce hayali bir parçacık olarak icat edilmişti. Avusturyalı fizikçi Wolfgang Pauli. 1932'de Enrico Fermi bunu belirli radyoaktif bozunma sistemlerini açıklamak için kullandı. Otuz yıl sonra bu partinin mahiyeti açıklığa kavuşturulmaya başlandı. Görünüşe göre bu tek bir parçacık değil, elektronun kütesinin yaklaşık 1/2500'ü kadar kütleyle sahip bir çift parçacıktı. 1971'e gelindiğinde neredeyse eşit olan

iki parçacık, iki parçacık kümesi haline geldi: kütlesi elektronun yaklaşık 1/10.000'ine eşit olan iki elektron nötrinosu (ν_e) ve iki müon nötrinosu (ν_μ),

Muon nötrinolarının dinlenme kütlesi yaklaşık 0,6 MeV'dir; elektron nötrinolarının dinlenme kütlesi yaklaşık 60 eV'dir. Parçacık hızları, sıfıra yakın ile ışık hızına yakın bir süreklilik üzerinde değişmektedir. Parçacık yoğunluğunun cm^3 başına yaklaşık 10^{12} olduğu görülmektedir ve enerji yoğunluklarının $10^8\text{--}10^{10}$ eV/ cm^3 olduğu tahmin edilmektedir. Kucho-wicz* Kozmik Nötrino.1

Einstein'ın ünlü $E = mc^2$ denklemi ilk kez önerildiğinde, kanıtlanmış bir teori değil, ilginç bir spekülasyon olarak değerlendirildi. Yıllar geçtikçe, özellikle de 1945'teki ilk atom bombası patlamasından bu yana, atom ve hidrojen bombalarının açığa çıkardığı muazzam miktardaki enerjinin başka bir açıklaması olmadığından bu denklem sorgusuz sualsiz kabul edildi. Resmi bilim artık bu denklemden memnun; eski bir dosttur.

Einstein'ın kendisi Göreliliğin eksiksiz bir teori olarak kabul edilmesi gerektiğini söyledi. Herhangi bir kısmının yanlış olduğu kanıtlanırsa teoremin tamamının geçersiz olduğunu söyledi. Ancak Görelilik, enerjiden arındırılmış, kütlesiz bir uzaya ihtiyaç duyar. Eterin (partikül veya başka türlü), nötrino denizinin, kuantum altı ortamın olmamasını gerektirir. Benzer şekilde kuantum mekaniği, çekirdek altı parçacıklar ve atomların etkileşimlerinin enerjisiz ve kütlesiz uzaylarda gerçekleşmesini gerektirir. Bu reaksiyonların meydana geldiği uzayın reaksiyona hiçbir katkısı olmamalıdır; aksi halde modern fiziğin büyük bir kısmı yanlıştır.

Dolayısıyla modern nükleer fiziğin düşüncesini yöneten iki teori sistemi (görelilik ve kuantum mekaniği) eterin yokluğunu gerektirir. Ancak şimdi bu yeni çerçeveyi buluyoruz ve onu olağanüstü bir doğrulukla tanımlamaya ve karakterize etmeye başlıyoruz. Bu nedenle zamanın örümcek ağlarını bir kenara bırakıp, uranyum ve plütonyum bombalarından ve reaktörlerden elde edilen enerjiye yeni bir açıklama aramamız zorunlu görünüyor. Bunun, eski bir dostun, yani $E=mc^2$ 'nin vefatını gerektirmesinin günümüz nesilleri açısından hiçbir önemi yoktur. Einstein bu teoremi yarım yüzyıldan fazla bir süre önce geliştirdi. Bilimin gidişatı ve bu neslin karşılaştığı zorluk budur. Devam etmeliyiz.8

REFERANSLAR

HC Dudley, "Radyoaktivite Yeniden İncelendi," Kimya ve Mühendislik Haberleri (7 Nisan 1975).

HC Dudley, "Eter Var mı?,"*9 Endüstriyel Araştırma (15 Kasım 1974).

HC Dudley, "The Ultimate Catastrophe," Atom Bilimcileri Bülteni (Kasım 1975).

HC Dudley, "Michelson'ın Önsezisi Doğruydı," Atom Bilimcileri Bülteni (Ocak 1975); ayrıca bkz. Bugün, 73 (Şubat 1975).

E. IC Conklin, "Kozmik Radyasyon," Nature 222 (1969).

PM Dirac, "Eter Var mı?," Nature 168 (1951).

br. Kuchowicz, Kozmik Nötrino (Polonya: Varşova Üniversitesi, 1972 — İngilizce).

HC Dudley, Nükleer Planlamanın Ahlakı—?? (New Jersey: Kronos Press, 1976), RadSafety Associates, Box 452, Hinsdale, HL 60521'den temin edilebilir.

18.

Neoenerji ve Geometrik Formlar

SERGE V.KING

Doğa dünyasında, enerjinin belirli biçimlerde, belirli şekillerde hareket ettiğini gösteren birçok örnek görüyoruz. Girdap veya girdap şekli, enerjinin hareketini yönlendiren doğal bir formdur ve ilk günlerden beri insanlar için açık olması gereken bir formdur. Toz şeytanları, hortumlar, hortumlar ve kasırgalar dramatik örneklerdir. İnsanların bu gücü taklit etmeye, onun evrensel kaynağından yararlanmaya çalışmaları anlaşılır bir durumdur. Muhtemelen bu, dönen danslar ve dünyanın her yerinde bulunan spiral tasarımlar gibi şeylerin kökeniydi. Her ikisi de, sıradan duyu algımızın ötesinde bir dünyaya güç çekmeyi veya kendini bu dünyaya taşımayı amaçlayan dini veya büyü ayinlerle ilişkilidir.

İlginç olan, her ikisinin de görünüşte açıklanamaz etkiler yaratmasıdır. Örneğin dervişler veya şamanlar tarafından uygulanan dönme hareketi, bazen derin trans hallerini de içeren değişen bilinç durumlarına neden olur. Spiraller veya düz bobinler, yalnızca şekilleri nedeniyle bir tür enerji yayıyor gibi görünüyor. Bobinlerden geçen elektriğin özel etkileri iyi bilinmektedir, ancak elektrik bağlantıları olmasa bile bir tür enerji emisyonunu gösteren veya düşündüren olaylar üretilir. Enerjinin kesin doğası hâlâ tartışmaya açıktır, ancak daha sonra bahsedilecek diğer formlarla ilişkili aynı özellikleri sergiler. Organik ve inorganik maddeleri çok kesin bir şekilde etkiliyor, çoğu insanda dokunsal, bazılarında ise görsel duyular üretiyor ve form şeklini koruduğu sürece sürekli olarak yayılıyor. Eğer bir spiral çözülürse,

<<Serge V. King'in Neoenerji ve Geometrik Formlar başlıklı çalışması bu cilt için özel olarak yazılmış ve yazarın izniyle basılan özgün bir makaledir.

örneğin yukarıdaki etkiler kaybolmuş gibi görünüyor. Sanki formun kendisi, her zaman var olan enerjinin yoğunlaşmasını sağlayan bir yapı sağlıyor. Çeşitli formlar, görünürde bir güç kaynağı olmadan, aynı etkileri doğurur; bu da, ortak bir enerjinin, ortak bir prensiple çalıştığı sonucuna varılmasına yol açar.

Bu sunumun amaçları doğrultusunda, onu elektrikten, manyetizmadan, ışıktan vb. ayırmak ve ona kendi adını veren düzinelerce araştırmacı arasındaki herhangi bir kayırmacılığı önlemek için, enerjinin bu tezahürüne "neoenerji" adını vereceğiz. Neoenerji, araştırmacılarının raporlarına göre elektriğin akım akış özelliklerine, manyetizmanın bazı alan özelliklerine, ışığın bazı yansıtıcı özelliklerine ve ısının bazı özelliklerine sahiptir. Ancak bunların her birinden bağımsız gibi görünmektedir. Çeşitli formlarla birlikte aynı temel ve benzersiz özellikleri gösterir. Bunlar arasında şunlar yer alır: dikey akışa doğru eğilim (maddesel bir iletken tarafından başka şekillerde yönlendirilmediğinde); enzim aktivitesinin uyarılması; tüm doğal hücre süreçlerinin uyarılması; Oldukça standart olan bazı dokunma duyuları (karıncalanma, basınç, serinlik veya sıcaklık); dehidrasyon ve oksidasyonun geciktirilmesi; ve asitliğin nötralizasyonu (şimdilik görünür bir etki olarak nitelendirilmiştir; mevcut kanıtlar çoğunlukla subjektiftir). Bunların, laboratuvar koşullarında nadiren deney yapan dünya çapındaki araştırmacılar tarafından rapor edilen en tutarlı etkiler olduğunu belirtelim. Ancak bunların tutarlılığı ve raporların hacmi, daha doğru araştırmalar yapma olanağına sahip olanlar tarafından daha yakından incelenmeyi hak ediyor gibi görünüyor. Kuşkusuz laboratuvar koşullarında nadiren deney yapanlar. Ancak bunların tutarlılığı ve raporların hacmi, daha doğru araştırmalar yapma olanağına sahip olanlar tarafından daha yakından incelenmeyi hak ediyor gibi görünüyor. Kuşkusuz laboratuvar koşullarında nadiren deney yapanlar. Ancak bunların tutarlılığı ve raporların hacmi, daha doğru araştırmalar yapma olanağına sahip olanlar tarafından daha yakından incelenmeyi hak ediyor gibi görünüyor.

Neoenerjiyi biçimle ilgili olarak yöneten ortak prensip, en azından şimdi belirleyebildiğimiz haliyle, yoğunlaşma ya da yoğunlaşmadır. Neoenerji etkileri sergileyen formların her biri (spiraller, koniler, piramitler, silindirler, tetrahedronlar ve diğerleri), boyutlarına ve/veya karmaşıklıklarına bağlı olarak daha fazla veya daha az etki üretir. Genel olarak form ne kadar büyük veya karmaşıksa enerjisel etkiler de o kadar yoğun olur. Bu aşamada "daha fazla" enerjinin mevcut olduğunu söylemek için erken olacaktır. Yeterli ölçüm cihazlarının yokluğunda, yalnızca gözlem yoluyla niteliksel bir fark olduğunu doğrulayabiliriz, ancak niceliksel bir fark olması gerekmez.

Form enerjisinin bazı spesifik örneklerine bakarak, enerjinin ortaklığını ve çeşitli formlar arasındaki ilişkileri fark etmek daha kolay olacaktır. Öncelikle neoenerjiyle bağlantılı en bilinen form olan piramidi inceleyelim. Bir form olarak piramit psikolojik olarak tatmin edicidir. İnsan ruhunun derinliklerinde duyarlı bir etki yaratıyor gibi görünüyor. Dünya çapında dini sanat ve mimaride bulunur ve birçok okült ayin ve ritüelde kullanılır. Amerika'nın büyük mührünün ezoterik tarafında bile bir piramit temsili vardır. Bu, bir piramidin enerji etkilerinin tamamen subjektif olduğu anlamına gelmez; daha ziyade insanın bilinçaltının, formda gizli olan enerjiyi tanıdığı anlamına gelir.

İnsanın icatları ve yapıları genellikle doğada bulunan bir şeyi taklit etmeye veya geliştirmeye çalışır. İlk bakışta Mısır ya da Orta Amerika'dakilerin düzenine göre bir piramit bir dağa benzeyebilir, ancak kenarlarının özenli düzenliliği başka bir nesnenin ilham kaynağı olduğuna işaret edebilir. Öyle ya da böyle kanıtlanamayacağı için, piramitleri ilk inşa edenlerin enerji özelliklerinin farkında olduklarını varsaymak mümkündür. Bu açıdan bakıldığında piramit, devasa bir kristale veya onun bir kısmına hiç benzemez. Örneğin altın ve florit kristalleri tabandan tabana iki piramit (bir oktahedron) biçimine sahiptir. Kristallerin, özellikle de belirli türlerinin kendine özgü elektromanyetik özelliklere sahip olduğunu biliyoruz. ve kristallerin şifa kaynağı ve psişik olarak uyarıcı enerjiler olduğuna dair kalıcı bir gelenek vardır. Doğal kristal formdan insan yapımı piramidal forma geçiş, eğer enerji üretimi onların ortak noktasıysa, çok uzun görünmüyor.

Yukarıdaki akıl yürütmenin fazla hayal ürünü görünmemesi için, deneysel gözlemlere dayalı olarak, her boyut ve malzemedeki piramitlerin neoenerji etkileri gösterdiği gerçeği önümüzdedir (bkz. Ek III'te listelenen Piramit Kılavuzu). Bu alandaki öncü araştırmacılardan biri olan ve aynı zamanda Çekoslovakya'da radyo ve televizyona da öncülük eden Karel Drbal'a, piramit şeklinde bir tıraş bıçağı bileyici için 1959 yılında Çekoslovak Patent Ofisi tarafından 91.304 numaralı Patent verildi. Bunun kapris ya da hayale dayanmadığını kanıtlamak için baş patent incelemecisi bizzat

patent komisyonu önünde iddiayı desteklemeden önce piramidi on yıl boyunca test etti. Söz konusu piramit, Mısır'daki Keops piramidinin boyutlarına dayanan karton bir modeldi. Daha sonra Drbal, plastik ve strafor modellerle ve Keops modelinin dışında boyutlardaki piramitlerle mumyalama etkisinin yanı sıra keskinleştirme efektleri de elde etti. Komisyon tarafından onaylanan patent açıklamasındaki bir cümle şöyle diyor: "Bu buluş, piramit şeklindeki belirli bir cihaz için özel olarak test edildi, ancak yalnızca bu belirli formla sınırlı değil."

Formun kendisinin birincil bir husus olduğunu ayrıca vurgulamak, piramit çerçevelerin, yani yan panelleri olmayan ancak tam piramit formunu koruyan piramitlerin, tam kenarlı modeller kadar iyi çalıştığı ek bir gerçektir.

Piramidin jiletleri keskinleştirebildiği iddiası, bu çalışma alanına aşina olmayanlar için her zaman şüpheli bir gülümsemeye neden olur. Ancak bu, dünya çapında binlerce kez kanıtlanmıştır. Tıraşlar arasında bir piramidin altında tutulan bir tıraş bıçağının keskinliğini koruduğu inkar edilemez (yüz veya daha fazla tıraş olduğuna dair raporlar yaygındır), ancak keskinleşmenin nasıl gerçekleştiğini henüz kimse bilmiyor. Bir jiletin piramit altında elektron mikroskobu ile tedavi öncesi ve sonrası fotoğraflarının çekildiği ve fotoğraflarda bıçağın kenarında herhangi bir değişiklik görülmediği yönünde bir rapor var. Ancak bildirilen bu sonuçlar yalnızca deney koşulları kadar geçerlidir. Piramit sihirli bir cihaz değildir. İçine sadece bir bıçak koyup "Prestol" ile keskinleştirmezsiniz. Neoenerji, ne kadar farklı olursa olsun, hala ortaya çıkarılmayan kendi doğa yasalarını takip ediyor. Elektron mikrofotoğraflarına ilişkin olarak, test bıçağının

yeni mi yoksa kullanılmış mı olduğu (kullanılmış bıçakların keskinleşmesi üç hafta kadar sürebilir) ve bıçağın ne kadar süreyle işlemden geçirildiği (yeni bir bıçak için genellikle yirmi dört saat sürer) sorulması haklıdır. yeniden keskinleştirmek için). Zorluğu daha da artıran bir diğer faktör ise "gerileme" olgusudur. Çoğu ciddi araştırmacı, piramidin her zaman aynı derecede keskinleşmediğini bulmuşlardır. Başka bir deyişle, piramidin neoenerjisini ara sıra etkileyen dış güçlerin olduğu açıktır. Bir bıçak haftalarca iyi bir şekilde yeniden keskinleşebilir Test bıçağının yeni mi yoksa kullanılmış mı olduğunu (kullanılmış bıçakların keskinleşmesi üç hafta kadar sürebilir) ve bıçağın ne kadar süreyle işlem gördüğünü (yeni bir bıçağın yeniden keskinleşmesi genellikle yirmi dört saat sürer) sormak haklıdır. Zorluğu daha da artıran bir diğer faktör ise "gerileme" olgusudur. Çoğu ciddi araştırmacı, piramidin her zaman aynı derecede keskinleşmediğini bulmuşlardır. Başka bir deyişle, piramidin neoenerjisini ara sıra etkileyen dış güçlerin olduğu açıktır. Bir bıçak haftalarca iyi bir şekilde yeniden keskinleşebilir Test bıçağının yeni mi yoksa kullanılmış mı olduğunu (kullanılmış bıçakların keskinleşmesi üç hafta kadar sürebilir) ve bıçağın ne kadar süreyle işlem gördüğünü (yeni bir bıçağın yeniden keskinleşmesi genellikle yirmi dört saat sürer) sormak haklıdır. Zorluğu daha da artıran bir diğer faktör ise "gerileme" olgusudur. Çoğu ciddi araştırmacı, piramidin her zaman aynı derecede keskinleşmediğini bulmuşlardır. Başka bir deyişle, piramidin neoenerjisini ara sıra etkileyen dış güçlerin olduğu açıktır. Bir bıçak haftalarca iyi bir şekilde yeniden keskinleşebilir Görünüşe göre piramidin neoenerjisini ara sıra etkileyen dış güçler var. Bir bıçak haftalarca iyi bir şekilde yeniden keskinleşebilir Görünüşe göre piramidin neoenerjisini ara sıra etkileyen dış güçler var. Bir bıçak haftalarca iyi bir şekilde yeniden keskinleşebilir

aniden bir veya birkaç gün donuklaşabilir ve sonra yeniden keskinleşebilir.

Neoenerjinin dehidrasyon ve anoksidasyon özelliklerini gösterdiğini, böylece su moleküllerini dışarı atarak bıçağı güçlendirdiğini gösteren ikna edici argümanlar ileri sürüldü. Bu özellikle, fikrini desteklemek için çeşitli bilim adamlarının çalışmalarından alıntı yapan Drbal tarafından önerilen açıklamadır (Dr. Carl Benedicks, Metallkundliche Berichte [Berlin: Verlag Technik, 1952], zayıflama etkisi ile ilgilenen Tome II). Çelik üzerinde suyun etkisi; Bom ve Lertes, Archiv, Elektrischen Uebertragung, Heft I, 33-35 [1950], mikrodalgaların su dipol molekülleri üzerindeki itici etkisi ile ilgili). Drbal ve diğer araştırmacılar, mikrodalga rezonansının piramit etkilerinin anahtarı olduğu görüşündedir ve piramit şeklindeki mikrodalga cihazlarını anlatan bilimsel çalışmalara atıfta bulunmaktadır. Herhangi bir oranda,

Eğer öyleyse, aynı prensibi diğer metalik nesnelere de uygulayabilmemiz ve benzer etkiler elde edebilmemiz gerekir. İlginç bir şekilde, bu yapıldı. Gümüş paralar ve paslı fındıklar gibi oksitlenmiş metaller bir süre piramit içinde tutulduğunda, kararma veya pasın "gevşediği" ve parmakla veya bezle kolayca silinebildiği bulunmuştur. Gevşeme mükemmel değildir ve öncelikle en yüksek rahatlama alanlarını etkiler. Burada, ortak bir işleyiş ilkesiyle birleştirilmiş, görünüşte ilgisiz iki olgunun iyi bir örneğiyle karşı karşıyayız.

Neoenerjinin sıvılar üzerindeki etkilerinde benzerlik yine belirgindir. Piramitlerin en pratik ve zevkli kullanımlarından biri kahve, çay ve şarap gibi şeyleri "yumuşatmaktır". Bu sıvılar bir piramidin altında birkaç dakika bırakıldığında tatlarının veya acılarının çoğunu kaybederler. Değişiklik en çok düşük kaliteli sıvılar kullanıldığında dikkat çekicidir; daha pahalı muadilleri gibi tat almaya başlarlar. Sıradan musluk suyu bile piramit altında arıtıldığında kimyasal tadını hızla kaybeder. Bazılarına göre tatlı kaynak suyuna benzer, bazılarına göre ise tadı düzdür

Bu durumda neoenerjinin asitliği ve/veya alkaliliği nötralize ettiği ileri sürülmüştür. Diğer sıvıların test edilmesinde

kabaca ifade edilen aynı prensibin uygulamada olduğunu görüyoruz. Elma şarabı ekşiliğini kaybederek elma suyuna benzer hale gelir. Gazlı içecekler dakikalar içinde hemen hemen düzleşir ve taze sıkılmış limon suyu bir saat kadar bir sürede keskinliğinin çoğunu kaybeder. Yukarıdaki ifadeler çok sayıda bireyin tat tepkilerine dayanmaktadır. Şu anda yazar (Huna International'da - bkz. Ek IQ) ve diğerleri tarafından asitliğin veya alkaliliğin nötrleştirilmesinin standart laboratuvar prosedürleri altında gerçekleşip gerçekleşmediğini belirlemek için daha objektif testler yürütülmektedir.

Piramitlerin insan sağlığına faydaları konusunda dramatik iddialarda bulunulmuştur. Cilt dokusunun gençleştirilmesi, baş ağrısı ve ağrının giderilmesi, canlanma, rahatlama ve bazı durumların fiilen iyileşmesinden bahsedilmiştir. Bunlar sadece tanıtım yapanların değil, kullanıcıların da iddiaları. Olası kendi kendine telkin vakalarını bir kenara bırakırsak, piramidin içinde sağlığı etkileyen bir şeyler oluyor. Piramidin kendilerine yardımcı olabileceği fikrinden etkilenmemesi gereken hayvanlarla yapılan başarılı deneyler, belirli etkileri doğrulama eğilimindedir. Dikkate değer bir etki, kesik ve morluklardan kaynaklanan ağrının azalması ve ardından iyileşme sürecinin hızlanmasıdır. Bir piramit altında yapılan günlük tedavide, kesikler genellikle normalden daha kısa sürede, çok az kabuk oluşumuyla veya hiç kabuk oluşumu olmadan kapanır ve morluklar daha hızlı ve daha az renkli bir şekilde iyileşir. Kanamaya neden olan kesiklerde de pıhtılaşma rekor sürede gerçekleşir. Neoenerji, yaşam süreçlerimizi yöneten enerjiyle uyumlu veya aynıysa, o zaman piramit, doğal süreçleri hızlandırmak veya geliştirmek için bize ek bir enerji kaynağı sağlayan bir yükseltici görevi görüyor olabilir. Bunun bir yükseltici olduğunu varsayarsak, etkisinin fayda sağlamaktan ziyade kişiye aşırı enerji yüklemesi olduğu durumlarla karşılaşmalıyız. Bazen tam olarak böyle oluyor gibi görünüyor. Faydalı olmak yerine, sonucun bir kişiye aşırı enerji yüklemesi olduğu durumlarla karşılaşmalıyız. Bazen tam olarak böyle oluyor gibi görünüyor. Faydalı olmak yerine, sonucun bir kişiye aşırı enerji yüklemesi olduğu durumlarla karşılaşmalıyız. Bazen tam olarak böyle oluyor gibi görünüyor.

Çoğu zaman kafaya yerleştirilen bir piramit, baş ağrısını birkaç dakika içinde hafifletir. Ancak bazı insanlarda, belirli durumlarda, aslında bir baş ağrısına neden olur veya mevcut olanı yoğunlaştırır. Ayrıca bazı insanların piramidin altında oldukça gergin veya kaygılı hale geldiği de oluyor, sanki piramit özgürce absorbe edebileceklerinden daha fazla enerji sağlıyormuş gibi. Bir piramidin altında uyumak, dinlendirici ve dinlendirici bir uyku elde etmenin bir yolu olarak tavsiye edilir, ancak bunu yapamayan insanlar da var.

bir piramidin altında uyu. Onları bütün gece uyanık tutacak İnsanlarla ve piramitlerle ne kadar çok çalışma yapılırsa dozajın çok önemli bir faktör olduğu o kadar açık hale gelir. Bir kişi bir piramidin altında sekiz saat geçirmekten fayda görebilirken, beş dakikanın fazlasıyla yeterli olduğu kişiler de vardır ve muhtemelen hayatlarının en azından belirli dönemlerinde bir dakikanın fazlasıyla yeterli olabileceği kişiler de vardır.

Piramitlerin bitkiler üzerindeki etkileri birçok açıdan insanlar üzerindeki etkilerine paraleldir. Bitki büyümesi artar. . . sıklıkla. Çimlenme daha hızlıdır. . . sıklıkla. Hasta bitkiler canlandırılır. . . Bazen. Aslında, görünüşte sağlıklı olan bazı bitkiler bir piramidin altında - hatta yakınında - birkaç dakika sonra solgunlaşırken, diğerleri tam zamanlı bir yaşam alanında gelişiyor. İlgili faktörler bitkinin türü ve büyüklüğü gibi görünmektedir. Genel olarak, bitki ne kadar büyük ve sağlam olursa, sanki bir güçlendirme etkisi oluyormuşçasına, o kadar fazla enerji emebiliyor gibi görünüyor.

Piramit formuyla, farklı metaller üzerindeki, sıvılar arasındaki ve insanlar ile bitkiler arasındaki etkiler arasındaki yazışmaları buluyoruz. Ancak tüm bu etkileri birbirine bağlayan ortak nokta hala anlaşılması zor. Kısmi teoriler çoktur ve burada amaç başka bir teori önererek kafa karışıklığını artırmak değil. Bununla birlikte, gizeme biraz ışık tutabilecek birkaç gözlem yapılması gerekiyor.

Piramit formu, başka bir faktör olan yönelimle birleştirildiğinde en büyük etkiye sahiptir. Piramitler, bir tarafın özeti doğrudan manyetik kuzeye baktığında en iyi şekilde çalışır. Kırk beş derecelik maksimum yönelim bozukluğunda etki oldukça zayıftır. Açık olan sonuç, Dünya'nın manyetik alanıyla bir etkileşimin olduğudur. Dahası, tıraş bıçağı en iyi şekilde uzun eksenini kuzey/güney yönünde yönlendirildiğinde keskinleşir. Şu anda manyetizma hakkında bilinen hiçbir şey bunu açıklayamaz. Piramidin bıçak üzerinde dehidrasyon etkisi yarattığını kabul edersek, bunun manyetizmayla ne alakası var? Dahası, piramit işleyişindeki anormallikler, yani birdenbire işe yaramıyor gibi görünen zamanlar, bazı araştırmalara göre, ayın ve diğer gezegenlerin belirli hizalanmalarıyla ilişkilendirilmiştir. Bu, yerçekimi ile bir etkileşime işaret ediyor gibi görünüyor. Peki yerçekiminin dehidrasyonla (veya neoenerjinin diğer özelliklerinden herhangi biriyle) ne alakası var? İlginç bir şekilde, gezegensel hizalamaların Dünya'nın manyetik alanı üzerinde dolaylı bir etkiye sahip olduğu bulunmuştur. Görünüşe göre belirli hizalanmalar, Dünya'nın manyetik alanını etkileyen "güneş rüzgarı"nın yoğunluğunu etkileyen güneş lekelerinin oluşumunu etkiliyor. Ancak bu merak bizi yalnızca manyetizmaya geri getiriyor. Orada hangi ipuçları yatıyor? Dünyanın manyetik alanını etkileyen "güneş rüzgarı"nın yoğunluğunu etkileyen. Ancak bu merak bizi yalnızca manyetizmaya geri getiriyor. Orada hangi ipuçları yatıyor? Dünyanın manyetik alanını etkileyen "güneş rüzgarı"nın yoğunluğunu etkileyen. Ancak bu merak bizi yalnızca manyetizmaya geri getiriyor. Orada hangi ipuçları yatıyor?

Amerika Birleşik Devletleri ve Kanada'da manyetizma üzerine az bilinen bazı araştırmalar, sıradan mıknatısların insanlar üzerinde bir piramidin ürettiğiyle hemen hemen aynı sağlık etkileri yaratabildiğini gösteriyor. Örnek olarak Albert Roy Davis ve Walter C. Rawls, Jr.'ın Manyetizma ve Yaşayan Sistem Üzerindeki Etkisi adlı çalışmayı verebiliriz. Aynı araştırma aynı zamanda bitkiler üzerindeki piramit etkilerini kopyalıyor ve bazı araştırmalar sıvılar üzerindeki piramit etkilerini de kopyalıyor. . Henüz hiç kimse bir bıçağın mıknatısla keskinleştiğini bildirmedi, ancak bu henüz gerçekleşebilir. Manyetizmanın görüldüğünden daha fazlası olması mümkün mü? Şimdiye kadar kendisine atfedilmeyen bir yan etkiye neden olabilir mi? Elbette manyetizmanın kendisinin başka bir şeyin etkisi olup olmadığını da sorabiliriz. Güneş rüzgarından kısaca bahsettik, onu tekrar gündeme getiriyoruz çünkü o, güneş tarafından gönderilen iyonize parçacıklardan oluşan bir akımdır. İyonlar bize başka bir ipucu verebilir. İyonlar pozitif veya negatiftir. Pozitif iyonlar (katyonlar), bir veya daha fazla elektronu eksik olan atomlardır. Negatif iyonlar (anyonlar), bir veya daha fazla elektronu çok fazla olan atomlardır. İyonların piramitlerle ilgili en ilginç yanı, insanlar üzerindeki etkilerinin güçlü benzerliğidir. Anyonlar analjezik, tonikleyici ve rahatlatıcı etkiler yaratırken katyonlar ağrıyı yoğunlaştırır, baş ağrısı, kaygı ve halsizliğe neden olur. Bu semptomlar, bir piramidin altındaki insanların yaşadığı çeşitli tepkilere karşılık gelir. Belki de piramit formu iyonizasyonla da ilişkilidir. İyonların hareketi, form enerjisi bulmacasının tamamının anahtarı olabilir.

Ancak spekülasyonlarda kendimizi aşmadan önce, piramidin dışındaki diğer formların neoenerjiyi nasıl tezahür ettirdiğine bakalım. İlk piramit araştırmalarında, yalnızca Büyük Mısır Piramidi'nin oranlarına karşılık gelen bir formun etki gösterebileceği düşünülüyordu. Bu artık Drbal ve diğer araştırmacılar tarafından çürütüldü. Sadece eşkenar piramitler değil, tetrahedronlar da aynı şeyi yapacaktır. Tetrahedron, beş kenarlı piramidin aksine dört kenarlı bir figürdür. Görünüşte bir piramite benziyor ancak dört yerine yalnızca üç dik tarafı var. Bu, bir tetrahedronun yalnızca bir tarafının manyetik kuzeye doğru şekilde hizalanabileceği anlamına gelir. Ancak bir avantaj, tüm tarafların yönelimden kırk beş derece kadar farklı olduğu bir durumun olmamasıdır. Bu, en kötü durumdaki bir tetrahedronun, en kötü durumdaki bir piramitten her zaman daha iyi hizalandığı anlamına gelir. Tetrahedronlarla yapılan deneyler henüz oldukça yeni, ancak giderek artan sayıda araştırmacı piramitlerden daha iyi sonuçlar bildiriyor. İtalya ve Fransa gibi iki ülkedeki şirketlerin süt ve yoğurdu muhafaza etmek için tetrahedron kaplar kullandığı da doğru.

Genellikle "sonsuz sayıda kenarı olan bir piramit/* olarak tanımlanan koni, neoenerjinin gözle görülür etkileriyle ilişkili başka bir formdur. Bu ülkedeki koni araştırmalarının çoğu, ünlü maden arama uzmanı Vem Cameron tarafından yapıldı ve onun vefatından bu yana çok az şey yapıldı. Cameron, bir koninin neoenerjisinin, ucundan çıkan güçlü bir ışınla dış kısım etrafında girdap tarzında hareket ettiğini ve pratikte hiçbir iç etkinin olmadığını iddia etti. Farklı tepe açılarına sahip konilerle deneyler yapan Cameron, profesyonel maden arama teknikleri aracılığıyla, doksan derecelik bir tepe açısının, yarım mil uzağa kadar ölçülebilen, yaklaşık bir inç çapında düz bir ışın yayacağını belirledi. Daha dar bir açı, ışını dağıtıyormuş gibi görünürken, geniş bir açı, onu kısa bir mesafeye odaklama eğiliminde olur.

Cameron'un büyüleyici bir keşfi, bir koninin enerji ışınının, ucundan başka bir bölgeye bir tel geçirilerek "dinlenebilmesi"ydi. Neoenerji tel boyunca akar ve serbest uçtan küçük bir ışın halinde yayılır, ancak görünüşe göre telin uzunluğu boyunca da bir alan yayılımı vardır. Neoenerji araştırmalarına aşina olanlar, Baron Karl von Reichenbach'ın 19. yüzyıldaki bazı bulgularıyla olan benzerliği fark edeceklerdir. Bu dokunma olgusu piramitlerde de tekrarlanmıştır; Cameron'ın seri olarak bağlanan konilerin teldeki enerji etkisini güçlendirir. Koniler ve piramitler arasındaki büyük fark, birincisinin tepe noktası yatay bir yöne bakacak şekilde bir kenardan asıldığında daha iyi çalışıyor gibi görünmesi, ikincisinin ise taban yatay konumdayken daha iyi çalışıyor gibi görünmesidir.

Cameron'un iki deneyi, piramit etkileriyle gösterdikleri benzerlik açısından dikkate değerdir. Bunlardan birinde, seri halinde üç koniye bağlanan bir tel birkaç yer altına gömüldü ve üzerine yarım paket turp tohumu ekildi. Diğer yarım paket ise kontrol amaçlı olarak üç metre uzağa yerleştirildi. Test turplarının büyümesi oldukça gecikirken, kontrol turpları oldukça normal bir şekilde büyüdü. Etki, daha önce piramitler ve bitkilerle ilgili olarak bahsedilen aşırı enerji yükünden biri gibi görünüyor. İkinci deneyde Cameron benzer bir düzenek kullandı ve telin ucunu kolundaki uzun süredir devam eden trişin enfeksiyonuna yönlendirdi. Yirmi dakikalık tedaviden sonra enfeksiyon, canlı dokular üzerinde belirgin bir etki olmaksızın ortadan kalktı. Burada neoenerji vücuduna enfeksiyondan kurtulmak için gerekli ek enerjiyi vermiş gibi görünüyor. Bununla birlikte, Cameron'un deneylerinin yalnızca fikir verici olarak kabul edilebileceğini kabul etmek gerekir çünkü onun yeterli kontrolleri kullanıp kullanmadığı veya aynı sonuçları tekrarlayıp tekrarlayamadığı bilinmiyor.

Baron von Reichenbach, 19. yüzyılın kreozot ve diğer şeyleri keşfeden tanınmış bir bilim adamıydı. Diğer şeylerin arasında "od" veya "odik kuvvet" adını verdiği tuhaf bir enerji türü de vardı. Her ne kadar bu kuvvetin varlığını birçok yönden tespit etse de, burada bu kuvvetin kristal formlardan yayıldığı yönündeki iddiaları önemlidir. Reichenbach hem hasta hem de sağlıklı kişilerin kristallere verdiği tepkileri test etti. En yaygın testlerinden biri, kristalleri bardak sudan geçirmek ve işlenmemiş bardakları kontrol olarak kullanarak, insan gruplarının farkı anlayıp anlayamayacağını görmektir. Sonuçlar olağanüstüydü, çünkü neredeyse herkes belirgin bir farklılığı tadabiliyordu ve en güçlü tepkileri hasta denekler gösteriyordu. Bazıları sadece arıtılmış suyu tutarak ellerinde veya kafalarında güçlü bir karıncalanma hissi hissedebilirler.

kristalin birincil eksenleri. Her iki uçtan gelen yayılım suyu ve insanları aynı şekilde etkiliyordu ama bir uç her zaman diğerinden daha yoğundu. Ayrıca, bir uç, genellikle matris ucu, görünüşe göre yumuşak, hafifçe sıcak bir hava akımı yayarken diğer uç görünüşe göre soğuk bir akım yayıyordu. Elbette ki hava değildi, ancak deneklerin açıklamaları duygularını bu tür fenomenlere benzetiyordu.

Bu sonuçlardan Reichenbach'ın neoenerji adını verdiğimiz aynı güçle uğraştığı açık olmalıdır. Onun bazı sonuçları alıntılanmaya değer. Aşağıdakiler John Ashbumer'in 1851 tarihli Physico* Physiological Researches On The Dynamics of Manyetism, Electricity, Heat Light, Crystallization and Chemism in They Relations to Hayati Kuvvet adlı eserinin çevirisinden alınmıştır:

"Şu anda ortaya konduğu kadarıyla, bu özellik maddeye değil, onun biçimine ve aslında onun toplanma durumuna aittir [orijinal italikler]. Pouillet, Muller'in Fizik El Kitabı çevirisinde, s. 167, açıkça şunu söylüyor: 'Moleküllerin biçiminin ve düzeninin, uzaktan etki eden yeni kuvvetlerin nedeni olabileceği, ağır maddede henüz hiçbir zaman gözlemlenmemiştir.' Ancak burada durum tam olarak bu." Reichenbach'ın deneyleri ciddi bir şekilde ele alınmalıdır çünkü burada kontrolleri kullanan ve değişen koşullar altında çok sayıda deney yapan bir bilim adamı vardı.

Şimdiye kadar neoenerjiyi düzenli geometrik veya kristal formlarla ilişkili olarak tartıştık, ancak bu kuvvetle ilişkili olanların yalnızca bu tür formlar olması gerekmiyor. En azından Fallbrook, Kaliforniya'daki Genesa'dan Dr. Deraid Langham'ın aktardığı deneyimin önemi budur (bkz. Ek II). Bitki genetiği uzmanı ve botanik eğitmeni olan Langham, Venezuela'dan Yale Üniversitesi'ne çeşitli susam tohumları getirdi ve bunları kahverengi zarflardan kendisine verilen bazı şişelere aktardı. Üç yıl boyunca soğuk hava deposunda tutuldular ve ardından yaklaşık on yıl daha, kendisi birkaç hareket yaptığından dolayı normal oda sıcaklığında bırakıldılar. Bu süre zarfında tohumlar dünyanın dört bir yanındaki susam yetiştiricilerine gönderildi ve sevkıyattan önce çimlenme testleri yapıldı. İyi depolama koşulları altında, ancak zayıf çimlenme ve ardından fidelerin zayıflaması ile. Ancak bu kez tohumların şişelere ilk koyduğu zamana göre daha yüksek oranda çimlendiğini görünce şaşırdı.

Langham sonunda şişelenmiş tohumları bir lazer uzmanı olan Dr. Florent Bailey'ye gösterdi; o da sonuçları doğal olarak kabul etti çünkü lazer çalışması ilgili formların birbirini güçlendirdiğini göstermişti. Görünüşe göre şişeler susam tohumlarıyla hemen hemen aynı şekle sahip. Ortaya koyduğu fikir, tohumların benzer şekilli bir kapta saklanarak kendilerine özel olarak uygun ek enerji almasıydı.

Langham o zamandan beri, daha uzun raf ömrü ve belki de daha iyi tat için kapların ürüne uygun şekilde şekillendirilmesi üzerine araştırma yapılmasını önerdi. Örneğin şarabı üzüm şeklindeki kaplarda şişelemenin etkisinin ne olacağını merak ediyor insan. Langham ayrıca daha iyi sonuçlar için hastanelerin insan şeklinde inşa edilebileceğini öne sürdü. İlk bakışta abartılı gibi görünse de, bu fikir bir bakıma eski bitkisel kavram olan "imzalar"a tekabül ediyor. Bu inanışa göre bitkilerin vücudun çeşitli organlarının şeklini alan kısımları o organdaki rahatsızlıkları hafifletir. Çinlilerin kökü insan şeklindeki ginseng'i her derde deva olarak görmesinin bir nedeni de budur. İlginç bir şekilde, yazışmalar sıklıkla geçerlidir.

Bu kısa makalede form enerjisinin yalnızca bazı yönlerini vurgulayabildik ve neoenerjinin tezahürlerinin bahsedilen formlarla sınırlı olduğu düşünülmemelidir. Spiral neoenerjiyi tanıtmak için kullanıldı, ancak spirallerin sayısının ve aralıklarının arttırılması veya azaltılmasından kaynaklanan farklı yoğunluklar hakkında çok az şey söylendi. Basit halkalar veya çeşitli malzemelerden yapılmış halkalarla çok ilginç çalışmalar yapılmıştır. Tuhaf etkiler, içlerinde bulunan insanlar tarafından bildiriliyor. Ayrıca, Genesa'nın "tohum kristallerinin", seri halindeki yarımkürelerin, bobin sargılı ve sargısız silindirlerin ve çok daha

fazlasının bildirilen etkileri de yer yetersizliğinden dolayı dışarıda bırakıldı. Gerçek şu ki form enerjisi gelişen bir alan ve her gün yeni keşifler yapılıyor. Neredeyse hiç farkında olmadığımız ve muhtemelen henüz hayal gücümüze girmemiş potansiyelleri barındıran bir enerji okyanusuyla çevriliyiz. Öyle bile olsa, hâlihazırda ortaya çıkarılan potansiyeller birçoğumuzu birkaç yaşam boyunca meşgul etmeye yeterlidir. Neoenerjinin vaatleri çok çeşitlidir. Sağlıkta, tarımda, elektronikte ve bazı yeni araştırmalara göre ulaşımdaki uygulamaları önümüzdeki birkaç on yılda hayatımızı kökten değiştirebilir.

Neoenerjiye yönelik temel itiraz onun var olmaması gerektiğidir. Ama yine de var. İşleyiş biçimi yaygın olarak kabul edilen fizik teorilerine aykırıdır ve ne yazık ki bu, kendilerine bilim adamı diyen birçok kişi tarafından reddedilmesine neden olmak için yeterlidir. Ancak teoriler gözlemlenen etkileri açıklamayı ve gelecekteki etkileri tahmin etmeyi amaçlamaktadır. Açıklayamadıkları açıkça gözlemlenebilir etkileri kınamak için asla kullanılmamalıdır. İstenilen bir bilimsel bakış açısının özü Berzelius tarafından çok iyi ifade edilmiştir: "Bilimde hiçbir şey belirsiz olasılıklar üzerine inşa edilemez; Bilim bir varsayımlar dokusu olmayabilir; mümkün olduğu ölçüde kanıtlanmış gerçekliklerden oluşan bir sistemden oluşmalıdır." Bu hükme uygun olarak neoenerji kanıtlanabilir.

ÖNERİLEN OKUMALAR

Albert Davis ve Walter Rawls, Jr., Manyetizma ve Yaşayan Sistem Üzerindeki Etkileri (Hicksville, NY: Exposition Press, 1974).

Karel Drbal, "Piramit Patenti", Pyramid Power'da, Max Toth ve Greg Nielsen tarafından düzenlendi (New York: Freeway Press, 1974).

Bill Kerrell ve Kathy Goggin, Piramit Enerjisi Rehberi (Santa Monica, Kaliforniya: Pyramid Power V, Inc., 1975).

Serge V. King, Mana Fiziği (Los Angeles: Huna Enterprises, 1975).

, *Piramit Enerji El Kitabı* (New York: Warner Kitaplar, 1977).

Karl von Reichenbach, Physico-Physiological Researches (Yeniden basıldı) (Mokelumne Hill, Kaliforniya: Sağlık Araştırması, 1965).

BUI Schul ve Ed Pettit, Piramitlerin Gizli Gücü (Greenwich, Conn.: Fawcett, 1975).

FİZİKTEN METAFİZĞE IV
Bir Yaratıcıya Doğru
Bilginin Sentezi

Bugün daha fazlasını biliyoruz. Ama bilmediklerimiz hakkında ne biliyoruz? Kırk yıl önce kuantum mekaniği yoktu; yarım yüzyıldan biraz fazla bir süre önce ne atom çekirdeği ne de elektron vardı. Geçen yüzyılın sonunda Wien, Planck'a fizikçi yerine piyanist olmasını tavsiye etti çünkü fizik kapalı bir konuydu. Şu anda fizik yapmak yerine piyano çalan kaç Planck var? Ve keşfedilecek ne kadar yeni fizik var? . . . Elimizden gelen her şeyi denemeliyiz. Hala keşfedilecek çok şey var.

Albert Szent-Gyorgyi'nin 1966'da söylediği sözler hâlâ geçerliliğini koruyor: öğrenilecek çok şey var. Ancak bilimin -bilmenin- sonsuz bir süreç olduğu da açıktır. Alınan her cevap, toplanan her bilgi bir düzine yeni soruyu gündeme getiriyor. Bilgi birikimi hiç bitmiyor.

Bu nedenle bilimsel ilerlemenin gerçek anahtarı yalnızca bilgi toplamak değildir. Daha ziyade, aksi halde gerçekleri ayıran yeni, bütünsel bir organizasyon sağlayan, ileri görüşlü kavramsallaştırma ve teorileştirmedir. Thomas Kuhn'un deyimiyle bilgi ediniminin gerçekleştiği inanç sisteminin yeniden yapılandırılmasıdır. Einstein'ın konuyla ilgili gözlemi hatırlanmaya değer: "Bir problemin salt formüle edilmesi, çözümünden çok daha önemlidir; bu, yalnızca matematiksel veya deneysel bir beceri meselesi olabilir. Yeni sorular, yeni olasılıklar ortaya koymak, eski sorunlara yeni bir açıdan bakmak. aç, yaratıcı hayal gücü gerektirir ve bilimde gerçek ilerlemelere işaret eder."

Muazzam miktarda veriye rağmen, şimdiye kadar verileri ilişkilendirmek veya tahmin etmek için paranormal olayların çeşitliliğini kapsayan tatmin edici bir teorik çerçeve geliştirilmedi.

Maxwell denklemlerinin elektromanyetizma için yaptığı gibi yeni deneysel sonuçlar elde edildi. Bize paranormal olaylarla ilgili birleşik bir teori verecek bir Maxwell ya da Einstein'a büyük ihtiyaç var. Tarih böyle bir kişinin burada sunulan yazarlar arasında olmadığını gösterse bile, onların katkılarının eninde sonunda kişi tarafından kendi kavramsal atılımına araç olarak tanınacağını düşünüyoruz.

O halde bu bölümün amacı, bilgiyi sentezleyerek ve yeni düzenleme kavramlarını sunarak çığır açan buluşa yardımcı olmaktır. Analiz tek başına yeterli değildir. Sentez olması lazım. Paranormalin araştırılmasının, onun doğasında olan bilimin radikal genişlemesine ulaşması için bilgilerin birleştirilmesi gerekir. Bu konsolidasyona acilen ihtiyaç duyulmaktadır, çünkü birincisi, diğer alanlardaki benzer veya ilişkili verilerden habersiz olan ve ikinci olarak, kendi alanlarının dışına çıkıp çalışmalarını farklı bir çerçevede ilişkilendirme girişiminde bulunmayan yüksek derecede uzmanlaşmış disiplinlerde büyük miktarda veri biriktirmektedir. diğer araştırmalarla birlikte kapsamlı bir moda.

Sinir bilimleri burada yararlı bir örnek sunuyor. Sinirbilim alanındaki verilerin birleştirilmesi ve yayılması oldukça verimli olmuş ve büyük ilerlemeler kaydedilmiştir. Ancak sinir bilimi, parapsikoloji gibi son derece anlamlı veriler sunabilen diğer alanlarla arayüz oluşturma konusunda başarısız oldu. Bölüm II'yi tanıtan yorumda, tanınmış bir beyin bilimcisi olan Wilder Penfield'in, uzun bir kariyerin sonunda zihnin, beyin maddesi ve sinirsel süreçler temelinde açıklanamayacağını hissettiğini zaten görmüştük. Bu, sinirbilimciler arasında radikal (ancak benzersiz olmayan) bir görüştür ve paranormal fenomenleri araştıranlar için de cesaret vericidir, çünkü ruhun gerçekliğini bir kez daha kabul etmektedir. Bölünmüş beyin çalışmalarıyla ünlü Roger W. Sperry, yakın zamanda Science of Mind dergisine (Aralık 1975) mevcut zihin-beyin teorisinin "prensipte öznel zihinsel fenomenlerin bilimsel olarak ele alınmasına izin verdiğini" söyleyerek bu görüşü destekledi. . . ve zihinsel güçleri evrimin en önemli başarısı olarak kabul eder. . Bu görüş, büyük ölçüde gözlemlenebilir davranışların ve sinir sisteminin özelliklerinin incelenmesine indirgenmiş bir alan olan psikolojiye ruhu yeniden kazandırır. Bir kez ruh-

Tekrar saygın hale geldiğinde, bir sonraki adımın medyumları saygın kılmak olacağını söylemek mantıklı görünüyor.

Paranormale ilişkin birleşik bir teori, sinirbilimden elde edilen verilerin yanı sıra parapsikolojiden ve paranormalle ilgili diğer bilim alanlarından elde edilen verileri de içermelidir. Doğa ve davranış bilimlerinden elde edilen yerleşik gerçekleri tam olarak dikkate almalıdır. Aynı zamanda din ve çeşitli ezoterik yollar da dahil olmak üzere çeşitli paranormal olayları kaydeden geleneklerle de kapsamlı bir şekilde ilgilenmelidir. Aslında, eğer yaşamın kendisi -zihinle tanımlanan- birincil paranormal fenomense, o zaman böyle bir teorisin hepimizin sahip olduğu hayati farkındalığı açık bir şekilde açıklaması gerekir. En derin sezgilerimizi, en derin özlemlerimizi, en büyük sorularımızı açıklamalıdır; örneğin Sir Bernard Lovell'in New York Times Magazine'deki "Nereden" (16 Kasım 1975) başlıklı makalesinde sorduğu soru gibi:

Lovell, sözlerini şöyle sürdürdü:

Bugün varoluşumuzun bu en derin sorunundan felsefi idealizme veya gerçekçiliğe kaçarak kaçamayız. Tam tersine, günlük yaşamımızda sorunları sanki araştırma nesnemiz bizden bağımsızmış gibi araştırabiliyor olsak da, yanıtlarını doğal dünyanın derinliklerinde aradığımızda bunun mümkün olmadığını kabul etmek zorunda kalıyoruz.

Aslına bakılırsa, çağdaş bilimsel kanıtların, insanın evrenle çok daha büyük bir düzeyde bütünsel ilişkisinin göstergesi olduğunu kabul etme eğilimindeyim.

Burada sunulan makalelerin tümü Lovell'in sorusunu farklı derecelerde yanıtlamaya çalışmaktadır. Örneğin ES Maxey, insan beyin dalgalarını karasal elektrofizyolojiyle ilişkilendiriyor. EH Walker ve Nick Herbert daha da ileri giderek fizikte "gizli değişkenler" olarak adlandırılan ve tüm maddi olayların, hatta Dudley'nin önceki bölümdeki atomaltı eterinin bile içinden çıktığı alt tabakayı inceliyorlar. Makaleleri birkaç nedenden dolayı önemlidir. Birincisi, nicelikseldir, psikokinezi durumunda zarın saf insan iradesi altında hareket edeceği gerçek sayısal mesafeleri tahmin eder. İkincisi, Kısım n'den farklı olarak Walker'ın teorisi yeni bir enerji biçimi önermez (her ne kadar daha da yeni bir iddiası olsa da, gizli değişkenlerin alt katmanının bilincin kendisi olduğu ve bu haliyle yaşamın canlandırıcı, hayati, kozmik özü olduğu).

Walker, "Bilincin Doğası" adlı başka bir makalesinde (önerilen okumalara bakınız), bilincin fiziksel olmayan alanını beyinle ilişkilendirmiş ve zihin-beden problemine test edilebilir bir açıklama getirmiştir. Bu araştırmaya bağımsız olarak eklenen, canlı sistemlerin yer çekimi dalgalarını üretip tespit edebildiği yönündeki hipotezini destekleyen çalışmayı rapor eden AP Dubrov'un çalışmasıdır. Dubrov bu fenomeni biyokütleçekim olarak adlandırıyor ve bunun psikokinezi ve diğer paranormal fenomenleri anlamada nasıl bir bağlantı veya seviye olabileceğini gösteriyor. Canlı organizmaların bu varsayılan özelliği, biyoloji, fizik ve psikoenerjetikten elde edilen verileri yeni bir sentezde birleştiriyor. Biyolojik protein makromoleküllerinin düzensiz sıvı durumdan katı kristal duruma geçişindeki değişiklikler, biyoyerçekimi alanının temelini oluşturur.

William A. Tiller tarafından yazılan bir sonraki bölüm, pozitif ve negatif uzay-zaman çerçevelerini eşlenik sistemler olarak öneriyor ve biyomekanik bir dönüştürücüyle yapılan bazı ön deneylerden elde edilen verileri sunuyor. 'Psikoloji ve Fiziğin Yakınsaması'nda JHM Whiteman, psişik fenomenleri hem niteliksel hem de niceliksel düzeyde kapsayabilecek bir dünya görüşü ortaya koyuyor. Laurence M. Beynam'ın makalesi, bir evren modeli oluşturmak için kuantum teorisinden ve büyü ve mistik geleneklerden yararlanıyor. Beynam, her büyük bilinç durumuna karşılık gelen bir gerçekliğin bulunduğunu savunur.

Bu bölümün başlığı, bilim bilginin kapsamını genişlettikçe soyut metafiziğin, oldukça incelikli veya incelikli bir şekilde "somut" da olsa, somut gerçeklik haline geldiğini gösteriyor. Arthur Koestler'in "Bilim ve Para-Bilim" adlı makalesinde belirttiği gibi, modern fizik maddeyi maddeden arındırmıştır ve bu nedenle "parapsikolojinin düşünülemez fenomenleri, modern kuantum fiziğinin düşünülemez önermeleri ışığında biraz daha az mantıksız görünmektedir."

Bu görüş JB Rhine'in burada bahsetmeye değer bir makalesinde desteklenmektedir. Spiritual Frontiers'da (Cilt 4, Sayı 1, 1974) ortaya çıkan "Parapsikoloji Dine Yardımcı Olabilir mi?" başlıklı makalesinde Rhine, parapsikolojinin bir asırlık araştırma bulgularını özetlemektedir. Daha da önemlisi sentezliyor. İki farklı geleneğin -bilim (parapsikoloji biçiminde) ve din- artık birbirini nasıl tamamladığını gösteriyor. Parapsikolojinin zihinsel dünyayı "doğallaştırmaya" yardımcı olduğunu söylüyor. "Din efsanelerindeki açıklanamayan fenomenler arasında mucizevi veya doğaüstü olaylara ilişkin şimdiye kadar kanıtlanamayan bazı iddiaların altında bir dizi prensip" bulmuştur.⁹ Rhine, dini mucizelerin olası bir açıklaması olarak psi'nin keşfinin gerekli olduğunu ileri sürerek devam etmektedir. artık doğaüstü değil, süperfiziksel olarak adlandırılıyor çünkü içerdiği ilkeler,

Biz de aynı fikirdeyiz ve bu bölümün başlığında "metafizik" yerine "süperfizik" terimini kullanabilirdik. Ancak Teilhard de Chardin'in evrimle ilgili olarak belirttiği gibi süreksizlik sürekliliktir. Bilimsel devrimlerin getirdiği anlayıştaki kuantum sıçramalarının yine de öncü göstergeleri var. Aynı şekilde, paradigmadaki radikal değişimler de geçmişin hemen ortadan kaldırmaz, ancak çoğunlukla geçmişin çoğunu beraberinde getirir çünkü o, gerçeğin damgasını taşır. Bu nedenle "metafizik" kelimesini kullanmayı seçtik çünkü bu kelimenin bilimin zengin ve verimli bir araştırma zemini olarak keşfetmeye başladığı uzun ve onurlu bir geleneğe sahip olması; bu kitabın bilimde yaklaşan devrime o kadar çok katkıda bulunan zeminin ta kendisi. öngörüyor.

Fizikçi Jack Sarfatti'nin Psychoenergetics Systems dergisindeki "Implications of Meta-Physics for Psychoenergetics Systems" (Cilt 1, 1974) adlı makalesinde belirttiği gibi, Gödel teoreminin fiziğe uygulanması, yalnızca fizikle ilgilenen hiçbir fizik teorisinin asla başarılı olamayacağı anlamına gelir. fiziği açıkla. "Bu nedenle" diye yazıyor, "metafiziksel ifadeler fiziğin evrimi için kesinlikle hayati öneme sahiptir. . . ."

Bilim tarihçisi Theodore Roszak, Science'a yazdığı bir mektupta (13 Aralık 1974) burada çağrılan sentez tutumunu anlatıyor. Geleceğin bilimini karakterize edecek yeni bilme tarzını tanımlamak için gnosis terimini kullanan Roszak, bunu "bilginin ötesinde bir tür bilgi" olarak tanımlıyor.

indirgeyici, rasyonel ve teknik olduğu kadar deneyimin estetik, duysal, şefkatli ve vizyoner olanaklarını da onurlandıran ve davet eden. Bu terimin amacı bilimsel bilgiyi dışlamak değil, onu Abraham Maslow'un 'hiyerarşik entegrasyon' olarak adlandırdığı program dahilinde benimsemektir."

Senteze dayalı yeni bilgi olan irfana nasıl ulaşılabilir? Bilim ve ESP'deki fizikçi Henry Margenau'nun sözleriyle yanıt veriyoruz. Her ne kadar parapsikoloji camiasına söylenmiş olsa da, onun açıklamasının önemi tüm bilim alanını kapsamaktadır:

. . . Şunu sormak istiyorum, neden yeni bir disipline onaylanmış tüm kavramları ya da çağdaş gelişim düzeyindeki eski bir bilimi dahil etmek gerekiyor? Fizik, kendisinden önce gelen Yunan rasyonalist formülasyonlarına körü körüne bağlı kalmadı; kendine özgü yapılar yaratmak zorunda kaldı. . . .

Parapsikolog sanırım. . . kendi başına harekete geçmeli ve muhtemelen günümüz fiziğinin önerdiğinden daha cesur terimlerle mantık yürütmelidir.

İlim arayışında "çırpı atarak" bilim nereye yönlendirilebilir? Önceki bölümlerde zaten çeşitli alanları araştırmıştık. Burada Doğu ve Batı dünya görüşlerinden modern fizik ile antik metafiziğin bir karışımını bulacağız. Bilim felsefecisi, Kozmik Hümanizm kitabının yazarı Oliver Reiser, burada sunulanlara benzer insanları tanımlamak için bir ifade yarattı: sentezin avatarları. Onların çabaları sayesinde, madde, enerji, uzay ve zamana ilişkin kabul görmüş bilimsel kavramlar, bilimi genişletecek ve onu mistisizmle yakınlaşma yoluna sokacak şekilde yeniden inceleniyor ve yeniden formüle ediliyor. LeShan'ın The Medium, the Mystic and the Physicist ve Fritjof Capra'nın The Tao of Physics adlı kitapları gibi kitaplar, modern fizikte uzay-zaman ve madde-enerji deneyimini sunuyor.

Bu soruşturmalardan bir ironi ortaya çıkıyor. Şöyle ki: Bilim dünyayı "maddilikten arındırırken" onun çok övülen nesnelliği de yok oldu ve tüm bilgilerin öznel olduğunu ortaya çıkardı. Yani bilgi, bilenin bilincinin durumuna ve niteliğine - onun önyargı, önyargı veya yorum yoluyla çarpıtılan tanınmayan varsayımlar olmadan algılama veya "bilme" yeteneğine bağlıdır. Dahası, bilinç-madde etkileşiminin (psikokineze olduğu gibi) kabul edilen gerçeği, bilimsel araçların övülen "nesnelliğini" sorgulamaktadır.

Hem Doğu'da hem de Batı'da ezoterik psikoloji bunu binlerce yıldır kabul etmiştir. Bu yüzyılda Sri Aurobindo Ghose, Rudolf Steiner ve Maharishi Mahesh Yogi gibi insanlar dikkatimizi bilginin bilinçte yapılandırıldığı gerçeğine yönelttiler. Karışık bilinç, kafa karışıklığı, belirsizlik, şüphe, yani düşük dereceli bilgi üretir.

Bu sorunun üstesinden gelmek için, psikolog ve Bilinç Durumları kitabının yazarı Charles Tart yakın zamanda "duruma özgü bilimler" önerdi. Bilim adamlarını, medyumların, şamanların, yogilerin, mistiklerin vb. çeşitli bilinç durumlarına girmek için üstlendikleri eğitimden geçmeye çağırıyor. Deyim yerindeyse "içeriden" farklı algılama modlarına aşına hale gelerek, kendilerini bu durumlarda elde edilebilen, ancak aksi takdirde bir bilim adamının sıradan algılama modu için erişilemez olan bilgiyi değerlendirmeye yetkin hale getireceklerdir. Benzer şekilde, böyle bir algıyla birlikte, Rudolf Steiner'in ifadesiyle "yüksek dünyalara ilişkin bilgi" ile ilgili bilimsel olmayan belgeleri ve açıklamaları anlama ve yeniden yorumlama konusunda yeni bir yetenek geliyor.

Tart'ın önerisini destekliyoruz ve bu bölümdeki diğer makaleler de kendi açılarından destekliyor. Doğu ve Batı'nın ezoterik/spiritüel/mistik geleneklerinde ortak olan organik kozmos görüşünün, bilimin mekanik Kartezyen düalizm çıkmazının ötesine geçmek için ihtiyaç duyduğu kavramsal atılımı sağlayabileceğini gösteriyorlar.

Böyle bir atılım, kuşkusuz, kendisini ifade edecek metaforlar ve terminoloji açısından ağırlıklı olarak modern bilim ve teknolojiye dayanacaktır. Bu nedenle, bilgi teorisi, holografi ve kuantum mekaniği, devlete özgü araştırmalara dayanan yeni anlayışların ifade edilmesinde, mistisizm ve manevi felsefenin

dili kadar belirgin bir şekilde yer alacaktır. Burada katkıda bulunanlarımız tarafından belirlenen yön budur. Bütünlükleri içinde bilimin ruhunu sergiliyorlar. Bu, ruhun bilimine yol açan bir şeydir; bilimsel disiplinin, manevi geleneğin, tarihsel dönemin ve kültürel tercihin sınırlarını aşan büyük bir sentez. Bu, içtenlikle arzu edilmesi gereken bir tamamlanmadır.

Biyopsikofizik—İnsanın Doğru Bir Şekilde İncelenmesi

E. STANTON MAXEY

Beyler, bir itirafta bulunmam gerekiyor. Size öğrettiklerimizin yarısı hatalıdır ve üstelik hangi yarısının yanlış olduğunu da söyleyemeyiz.

Sir William Osler, mezun olan bir tıp sınıfında konuşuyor

İnsan nedir? Biyolojik insan, anne rahminde tek bir organizma olarak ortaya çıkar. Bir yetişkin olarak insan, bir iç iskelete bağlı 350 trilyon son derece uzmanlaşmış hücreden oluşan olağanüstü derecede karmaşık bir organizmadır ve bu, bulunduğu coğrafi çevre içinde büyük bir hareketliliğe izin verir. Duyu organları, dokunma, tatma, duyma, koklama ve görme yoluyla geniş çevresel temas kurmasına izin verir. hiçbirini iyi anlaşılmadı. Ancak en temel duyu olan farkındalık, diğer tüm duyuların verilerini kaydettiği fiziksel olmayan bir matrisin içinde yer alıyor gibi görünüyor.

İnsan farkında olduğunun farkındadır. Kişisel deneyim ve sağduyu bunu her birimize açıklamaktadır, ancak bilimin şu anda bir açıklaması yoktur ve bilim, kendi farkındalığının farkında olduğunu gösteren başka bir canlıyı da bilmemektedir. Bu, Homo sapiens'i ayıran temel bir özellik gibi görünüyor.

Ancak "İnsan nedir?" sorusuna yanıt arayan fizik bilimi, bırakın açıklamayı, bunu bile fark edemedi. Bunun yerine, giderek daha küçük "yapı taşlarını" atom altı seviyeye doğru analiz ederken, farkındalık faktörü giderek daha ele geçirilmesi zor hale geldi.

ES Maxey tarafından yazılan "Biopsychophysics—The Proper Study of Man" bu cilt için özel olarak yazılmış orijinal bir makaledir ve yazarın izniyle basılmıştır.

Görünüşte bunların hepsi çok rasyonel ve objektiftir. Ancak bu görünümün altında bilim, Nostradamus kadar mistik hale gelmiştir. Aşağıdakileri göz önünde bulundur.

Işığı incelerken fotonların (ışık parçacıkları) davranışı gözlemlenen tüm olguları açıklayamadı ve böylece dalga teorisi ortaya çıktı. Elektronlar (atom "kabukları" oluşturan negatif yüklü parçacıklar), kristal yapıların içinden akmaya zorlandığında, dalgalar halinde hareket ediyormuş gibi davranırlar. Fizikçi Louis de Broglie atom yapısına dalga biçimi bakış açısından yaklaştı ve daha sonra bilim, tüm maddeye bakmanın iki uygun yolunu geliştirdi: parçacık yapısı ve dalga biçimi bileşimi. Ancak bir fizikçiye, içinden ışık huzmesinin geçtiği vakumlu bir kavanozun içindeki dalgaların ne olduğunu sorarsanız, o şöyle cevap verebilir: "Neden bir şeyin dalgalandığını düşünüyorsunuz?"

James Clerk Maxwell, fiziksel gerçekliğe yönelik başka bir bakış açısı daha geliştirdi. Albert Einstein bu konuda yorum yaparken şunları söyledi: ". . . Maxwell'den sonra fiziksel gerçekliği mekanik olarak açıklanamayan, sürekli alanlarla temsil edilen bir şey olarak tasarladılar. . . Gerçeklik anlayışındaki bu değişim, Newton'dan bu yana fiziğe gelen en derin ve en verimli değişimdir."¹

Böylece, modern bilim adamı çoğu zaman birbirine karşıt olan üç kavramsallaştırmayı büyük bir ustalıklarla kullanır: parçacıklar, dalgalar ve alanlar. Sirkteki akrobasi binicisi gibi o da, bir fenomeni veya diğerini anlama ihtiyacına bağlı olarak bir konsept attan diğerine atlar. Fizik bile bu süreci tamamlayıcılık yasası şeklinde resmileştirmiştir, ancak buna yalnızca bir tür son temyiz mahkemesi olarak müsamaha gösterilmesi gerektiğini zorunlu olarak uyarmaktadır.

Tuhaf bir şekilde fizik, yasalarının yaşamın kökenine dair hiçbir fikir vermediğini veya en azından çok az şey sağladığını kabul ederken, tüm yaşam enerjisinin bilimin parçacık, dalga ve alan teorilerinin kümelenmiş bir karışımından kaynaklanması gerektiğini doğruluyor. Ancak biyoloji artık fiziği, bir zamanlar Papa Urban VUI'nin Roma Katolik Kilisesi'ni rahatsız eden Galileo'nun güneş merkezli güneş sistemi hakkındaki açıklamasından daha ciddi şekilde tehdit ediyor.

Bunun nedeni, fiziğin element atomlarının birbirine dönüşebilmesine izin vermesi, bu tür reaksiyonlar için gereken nispeten büyük enerjilerin kesin olarak bilinmesi ve normalde dönüşen radyoaktif maddelerin kesinlikle sabit bozunma hızlarına sahip olmasıdır. Fizikçiler bu tür sabitlerin ışık hızı kadar değişmez olduğunu doğruluyorlar. Ancak kendi gözlemleri, radyoaktif yarı ömrünün basınç, sıcaklık, kimyasal durum, elektrik potansiyeli ve monomoleküler bağlanma stresindeki değişikliklere göre değiştiğini ortaya çıkardı. Bakterilerden Homo sapiens'e kadar yaşayan sistemlerin, anlatılmamış çağlar boyunca, inanılmayacak kadar düşük olduğu düşünülen enerji seviyelerinde, bu tür temel dönüşümleri her yerde ve her yerde simyaya dönüştürdüğü biliniyor! Fizik bilimci, canlı sistemlerin böyle bir performans sergilemesi durumunda, kavramsal kalelerinin inşasından korkar. Ve yaşayan sistemler, Yazıklar olsun fiziğe. Hayat, Bruno ve Galileo'nun 13. ve 14. yüzyıllardaki beyanlarından daha acı veren bir diktir.

İnsan da bu tür canlı sistemler arasındadır. 350 trilyon hücresinden birini, diyelim lökositini inceleyelim. Bu hücre, hücresel protoplazmaya ve hücre zarına göre çekirdekte negatif bir yüke sahip olacaktır. Sanki hücre, Dünya'nın iyonosferiyle karşılaştırıldığında karasal yüzeyin yüklerini mikroskobik bir şekilde taklit ediyormuş gibi. Hücresel metabolizma ve oksijen tüketiminin birincil bir amacı var gibi görünüyor: İşlev, sodyumun pompalanmasıdır, böylece hücre zarının bir tarafında yüksek potasyum konsantrasyonunu, diğer tarafında ise belirgin bir iyonik yük farkıyla birlikte yüksek sodyum konsantrasyonunu korur. Gerçekten de, 1943 gibi uzun bir süre önce, Cleveland Clinic'in kurucusu Dr. George Crile şunu ifade etmişti: ". . . Her canlı hücre, kimyasal etkiyle kendi akımını üreten küçük bir elektrik pilidir."

Kesinlikle doğru Ancak çağdaş araştırmalarla hem doğrulanan hem de genişletilen bu kavram, Crile'in zamanında gülünüyordu. Dr. Albert Schweitzer tarafından "aramızda dolaşan bir tıp dehası" olarak adlandırılan Dr. Max Carson, fotonun yaşamı sürdüren temel niteliklerine dikkat çekti. Elektron spin laboratuvarının ortaya çıkışıyla birlikte, hücresel elektron transferinin biyolojik çalışma fonksiyonlarını aşağıdaki dilde ortaya koyan Nobel Ödülü sahibi Albert Szent-Gyorgyi'nin parlak ve aydınlatıcı çalışması ortaya çıktı:

Yaşamın yakıtı elektron, daha doğrusu fotosentez sırasında fotonlardan aldığı enerjidir; Elektron hücresel mekanizma içerisinden akarken bu enerjiden yavaş yavaş vazgeçer.

Böylece insanda şaşırtıcı derecede karmaşık bir elektriksel varlığa sahibiz. Bir bütün olarak insanın izole edilmiş elektriksel niteliklerinden bazıları, akupunktur noktası tespitleriyle gösterilebilir. İnsanın toplam elektrik alanı niteliklerini göstermek için bir alan ölçeği kullanılabilir. Aslında, Dr. HS Burr 1930'ların ortalarında çeşitli cilt potansiyellerini ölçüyordu ve o dönemde anormal potansiyelleri yüzde doksanlık bir doğrulukla kadın üreme sistemi kanseriyle ilişkilendiriyordu. Fizyolojik uykuda, erkeğin cilt direnci aniden yüzde 100 oranında artabilir. büyüklük sırası ve başın ayak seviyesine göre elektrik yükü tamamen tersine dönebilir. Rüya görme sırasında belirgin bir elektriksel beyin ritmi ve buna bağlı olarak peniste ereksiyon meydana gelir.

Elektrik açısından bakıldığında insan gerçekten de kafa karıştırıcıdır, ancak bilişsel süreçler elektriksel işlevlerle ilişkilendirildiğinde bulmaca derinleşir. Dr. Andrija Puharich, akustik sinirle ilgisi olmayan bölgelerde cilde takılan elektrikli cihazlarla insanlara duymanın öğretilebileceğini gösterdi ve böylece işitme mekanizmasına ilişkin ortodoks kavramların, renklerin algılanmasıyla aynı şekilde sorgulandığını görüyoruz. Kişinin parmaklarıyla ilgili zorluklar optik nörolojik kavramları sunar.

Tüm insanlar deneyim gereği beş duyusunun farkındadır, ancak bu duyuların bilişinin gerçekleştiği yer şimdilik daha ileri çalışmalara açık bırakılmalıdır. Ayrıca, insanın aynı zamanda incelikli de olsa kendi ruhunun da farkında olduğunu varsayalım. Yunancadan türeyen Psyche, "ruh" anlamına gelir. Gerçekten de, bilinçli farkındalığın, enkarnasyon yaşamda periyodik olarak tezahür eden zamansız bir ruh işlevi olarak görülmesinin daha doğru olup olmadığını sorgulayamaz mıyız? Elbette, fizikçiler gibi insan bilimlerinde çalışan bizler için de "tamamlayıcılıklarımıza" izin verilmelidir.

Açıkçası, biliş olgusunu ciddi bir şekilde inceleyen herhangi bir öğrencinin, tüm ışık olgularının fotonların ürünleri olmadığı gibi, bu işlevin de beyin maddesinin bir ürünü olup olmadığını sorgulaması gerekir. Bilişin bilimsel bir ölçümü hiç yapıldı mı? "Hayır" cevabını vermek gerekir. Ancak her birimiz kendi içindeki "Ben" in farkındayız. Şu soru formüle edilmelidir: "Farkındalığın kendisi, farkında olduğumuzdan daha mı az gerçektir?"

Farkındalık bir alan olgusu mudur? İnsan zihni (varlığının bilinçli bilişsel kısmı) beyin maddesinin bir işlevi midir, yoksa zaman zaman beyinle ilişkilendirilen ancak bilişsel bir şekilde tüm olağan uzay ve zaman engellerini aşabilen bir alan fenomeni midir? Bu aşkın tarzın örnekleri, "geçmiş yaşam" olgusunda, Dr. Ian Stevenson'un "reenkarnasyonu düşündüren" yaklaşık 1.300 vaka koleksiyonunda ve Dr. Denys Kelsey'in, hastalarının* çağdaş sorunlarının nedenleri olarak hipnotik olarak iyileşen enkarnasyon öncesi psişik stresleri pratik kullanımında bulunabilir. duygusal veya zihinsel bozukluklar. Dr. Stevenson, Virginia Üniversitesi Tıp Fakültesi'ndedir ve Dr. Kelsey İngiltere'de çalışmaktadır. Çok az psikiyatrist kendi çalışmalarının veya Dr. Kelsey'in klinik başarısının farkında görünüyor.

Peki ya bazı kişilerin gönüllü olarak bilinçlerinin uzun mesafeler boyunca, hatta yabancı topraklara kadar duvarların içinden geçmesini ve gerçek zamanda meydana gelen olayları doğru bir şekilde algılamasını sağlayan "beden dışı" deneyimlere ne dersiniz? Daha yaygın olarak, akut travma veya hastalık durumlarında, normalde bu serbest yolculuk zihinsel yetisine sahip olmayan kişiler, benzer şekilde zihin işlevinin olağan fiziksel sınırlamalarını aşabilirler. Yazarın tanıdığı bir beyin cerrahı, kafa travması geçiren bir hastanın, daha önce hiç görmediği anlaşılır arkaik İspanyolca dilinde "halüsinasyon" görmesi karşısında şaşkınlığa uğradı. Açıkçası, ya uzun yıllardır süren bu tür raporlar tuhaf bir kitlesel histeriden kaynaklanmaktadır ya da zihin, bazı koşullar altında serebral korteksle olan olağan bağlantısının dışında işlev görebilmektedir.

Durugörü sahiplerinin, medyumların ve hassasların gizemleştirme kapasitelerini düşünün. Bu kişiler hastalıkları ve rahatsızlıkları "görür", olayları çok uzaklardan algılar, tanımadıkları kişilerin isimlerini verir, geçmişin ve geleceğin olaylarını esrarengiz bir doğrulukla tam olarak tasvir ederler. Zaman zaman, İncil'deki Endor Cadısı (bir medyum) gibi, görünüşe göre çoktan ölmüş ve gömülmüş kişilerin zihinleriyle iletişim kuruyorlar.

Bu noktada, bazı okuyucular bu tür bilişsel işlevler konusunda, çağdaş fizikçilerin kibirli bakterilerin element atomlarını saygısız simyasal dönüşümü konusunda duydukları endişe kadar endişe duymuş olabilirler. Ve biraz güvence verilmesi gerekebilir. Tüm hayatınız boyunca gri gölgeli, renk körü bir dünyada yaşasaydınız ne kadar korkabileceğinizi bir düşünün. . • belki de kafa travması geçirerek aniden tam renkli görmeye kavuştuğunuzda. Hayatın ne kadar tuhaf ve karmaşık olurdu. . . çünkü gökkuşağı renklerine dair algınızı gerçek renk körü arkadaşlarınıza ve komşularınıza nasıl anlatabilirsiniz? Muhtemelen delirmiş olduğunuza karar verilir.

Ortak deneyim harika bir emziktir ve paranormal bilişsel deneyim konusunda kişinin renk körü kalmasına gerek yoktur. Rüya görmek normal bir insan fonksiyonudur. An Experiment in Time kitabının yazarı JW Donne'un örneğini takip eden ve kendi rüyalarını gözlemleyen herkes, çok geçmeden bu rüyaların çoğunlukla kesin tahmin içeriklerini açıkça fark edecektir. Kişinin kendi önbilişsel rüya senaryolarını keşfetmesi, tamamen renkli görüşe sahip psişik kişide bir akrabalık duygusu yaratır. Rüyaların değeri, fizikçi Niels Bohr'un Nobel Ödülü'nü aldıktan sonra rüyalarının atomun yapısını tasvir ettiğini dünyaya açıklamasıyla daha da doğrulandı. Kimyager August Kekule de benzen halkasının yapısıyla ilgili hayalinin mümkün kıldığı büyük ilerlemelerden dolayı aynı şekilde onurlandırıldı. Edwin Rickman'ın tekrar tekrar gördüğü rüyaların bir sonucu olarak, İngiltere'de dönerken ağırlığı yüzde yirmi beş daha az olan bir jiroskopik cihaz üretildi. Yeni bir yerçekimi anlayışının ortaya çıkıp çıkmayacağını ve rüyalarla ilgili başka bir Nobel Ödülü sahibi olup olmayacağımızı doğrulamak için yalnızca bekleyebiliriz. Bununla birlikte, rüya farkındalığının her birimizde, ara sıra da olsa, "psişik renk körlüğünün" azalmasına izin verdiğini doğrulayabiliriz.

Karmaşık bilgisayarların ortaya çıkışı birçok kişinin beyin kontrol devreleri, hafıza bankaları ve programlama süreçlerinde benzerlikler taşıyan biyolojik bir bilgisayar gibi davrandığını düşünmesine yol açtı. Ancak temel farklılıklar var. Hiçbir bilgisayar, gerekli veriler önceden programlanmadan bir sorunu çözemez. Bilgisayarların insanın duruşu, durugörüsü ve önsezisiyle kesinlikle hiçbir paralelliği yoktur. Bilgisayarlarda ESP yoktur.

Dolayısıyla beyni, hem ona bilgi aktararak zihni bir dereceye kadar programlayan, hem de zihnin sorgulayarak öğretici kontrolleri ondan aldığı bir organ olarak düşünelim. Zihnin, hem beyin dışındaki yollardan bilgi alabilen hem de merkezi sinir sistemi dışındaki yollar aracılığıyla maddi alem üzerinde etkiler uygulayabilen bir alan fonksiyonuna izin verelim. Fizikçilere "tamamlayıcılık"* yasasında tanınan ayrıcalığı verin ve geçmiş yaşamlara ait anıların zorluklarını, uzak yerlerin gözsüz durugörüyle görselleştirilmesini ve cansız kişilerin zihinlerinden gelen duru işitsel algıların, daha yüksek düzeyli bir dünyaya normal olan düzenli fenomenlere dönüşmesini sağlayın. sistem. Daha sonra, bir kişinin zihinsel/duygusal durumlarına tepki veren bitkiler (Cleve Backster ve diğerleri tarafından gözlemlendiği iddia edildiği gibi) ve yetenekli medyumların (örn. Uri Geller, Ingo Swann ve Sai Baba) zihinlerine yanıt olarak fizik yasalarına meydan okuyan doğal nesnelerle ilgili sorunlar.) çağdaş fiziksel kavramlara zarar vermekten çok, üst düzey sistemimizi daha çok açığa vuruyor. Robert Monroe ve Sylvan Muldoon gibi insanların "beden dışı" yolculukları, onların fiziksel beyinlerden ayrı alemlerde işleyen "zihin alanları" olarak düşünülebilir.

Peki ama hangi bedensel ölçüm bu tuhaf psişik kapasitelere eşlik eden ince farklılıkları bize açığa çıkarabilir? Azizleri ve gerçek büyücüleri çevrelediği söylenen auraların görsel algısı olmadığı için nasıl ilerleyebiliriz?

Akupunktur Batı tıp dünyasının bilincine girdi ve kabul edilen nörofizyolojik düşüncüyü büyük ölçüde rahatsız etti. Bakalım burada varsayımsal da olsa hangi yanıtlar bulunabilecek.

Akupunktur noktalarının elektrik direnci azalmıştır ve bu nedenle yüksek empedanslı ohm metrelerle kolayca tespit edilir. Bu tür 1.200 kadar nokta cilt yüzeyine dağılmıştır ve eski doğulular tarafından bunların yirmi sekiz farklı meridyen sistemi halinde organize edildiği söylenmektedir; bunların yaklaşık yarısı pozitif enerji iletir, geri kalanı ise negatif enerji sistemleridir.² Enerjiye “chi” denir. Bu sistemler için Çincenin (Japonca'da "ki") kozmostan türetildiği söylenmektedir; dahası, enerjinin pozitif (“yang”) ve negatif (“yin”) olduğu söylenir.

Atmosferimizin üst kısmında oluşan ve dünyaya doğru sürüklenen pozitif aerionların akupunktur teorisindeki “yang” enerjisine, yer yüzeyinden yukarıya doğru sürüklenen negatif aerionların ise “yin” enerjisine eşit olup olamayacağını görelim. Ve bazı yoga geleneği yorumcularının, enerjinin daha sübtıl bedenlerden fiziksel beden sistemine aktığı noktalar olduğu söylenen “nadiler”in, aslında elektron akışı açısından bu tür işlevleri yerine getiren akupunktur noktaları olup olmadığını araştıralım. fizik kanunlarına göre.

Dış ortamda, Dünya yüzeyinde ağırlıklı olarak negatif ve iç Van Allen kuşağına kadar pozitif olan bir voltaj gradyanı mevcuttur. Bu degrade yaklaşık 150 volttan metreye kadar değişir.

+500

+400

+300

+200

+100

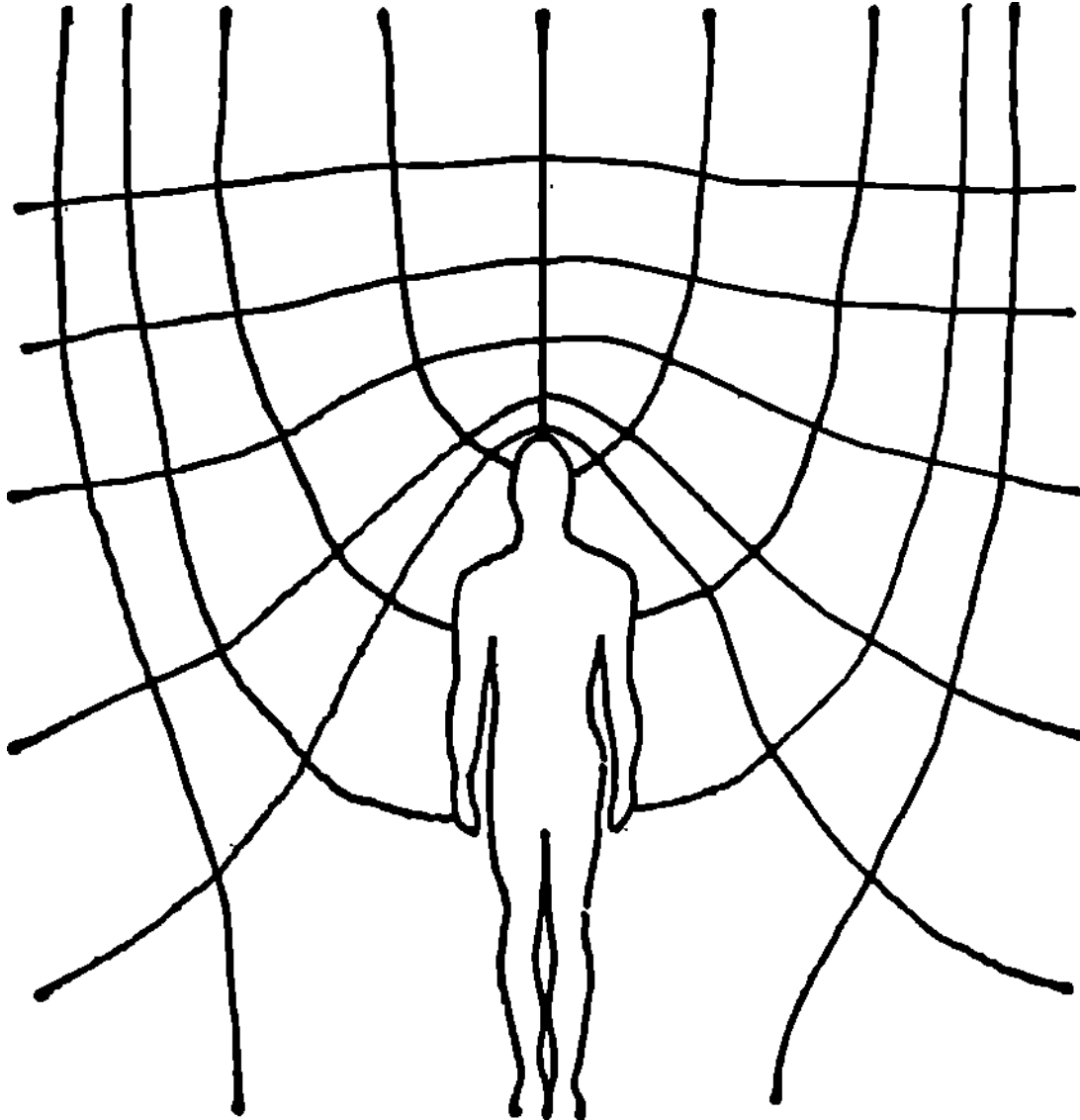
+000

FIGÜR1

Açık havada voltaj gradyanı. Genellikle dikey çizgilerle gösterilen eşit değerdeki akım akışları.

Bu doğal elektrostatik alan normalde birçok astronomik faktöre yanıt olarak modüle edilir, ancak Schumann rezonansı olarak bilinen ve gücü 7,2-8 ve 14-15 hertz'de (saniyedeki döngü) zirve yapan temel bir frekans spektrumuna sahiptir. Almanya'daki Max Planck Enstitüsü'nden R. Wever yakın zamanda 10 Hz elektrik alanlarının insanın sirkadiyen ritimlerini kontrol ettiğini ortaya koyan çalışmaları bildirdi ve karasal ortamın bu bileşeninin bu tür biyolojik olaylar için hız belirleyici olduğunu öne sürdü. Sirkadiyen senkronizasyonun bozulması genellikle uçak yolcuları tarafından yaşanır; buna **jet lag denir.”

Bu arada, bu aynı frekans aralıklarının hem Dünya'nın elektromanyetik ortamında hem de elektroensefalogram (EEG) tarafından kaydedilen insan beyin dalgalarında bulunduğu gerçeği ilgiyle not edilebilir. Düşük frekanslı EM dalgalarının manyetik bileşeni, ABD Donanması'nın Wisconsin ile Norveç açıklarındaki bir batık denizaltı arasındaki iletişimde 45 Hz'lik elektromanyetik dalgaları başarıyla kullandığını gösterdiği gibi son derece nüfuz edicidir. 1969'da Rus VN Mikhailovsky, 1000 gama manyetik yoğunluğundaki 0,01-5 Hz'lik dalgaların (yerküre manyetik alanının %2'si) insan EEG'lerini önemli ölçüde

değiştirdiğini gösterdi. Bu deneyin bu yazar tarafından tekrarlanması, 3-13 Hz'de ve yalnızca 30 gama gücünde doğrudan beyin dalgası eşleşmesini ortaya çıkardı. Bu, on üç denekten yalnızca ikisinde gözlemlendi ancak bir soruyu gündeme getiriyor: Açık havada duran bir kişi, çevresine tabidir ve fizik, çevresel elektrostatik eğim içinde itilen hava akımlarının, daha az yoğunlukta da olsa, yıldırımın

paratonere düşmesi gibi vücuda akacağını belirtir. Akupunktur noktalarının direnci azaldığından, bu tür gezici hava iyonlarından türetilen elektrik akımlarının ağırlıklı olarak bu noktalardan akması gerekir.

Hem doğu literatürü hem de fizikteki parçacık teorileri, çevresel elektrik enerjisinin akupunktur noktaları aracılığıyla pozitif ve negatif meridyen sistemlerine aktığı sonucunu çıkarır. İlginç bir şekilde, pozitif meridyen sistemleri ağırlıklı olarak sırt (sırt) yüzeylerinde bulunurken negatif meridyenler karın üzerinden geçer. İnsanoğlu ilk dört ayak üzerinde yürüyebiliyor muydu?

volt başına

Dolayısıyla evrim, sırtından pozitif üst atmosferden pozitif hava enerjisi ve karnı, avuç içi ve ayak tabanları yoluyla da Dünya'nın negatif enerjili yüzeyinden negatif enerji alacak şekilde donatılmış mı?

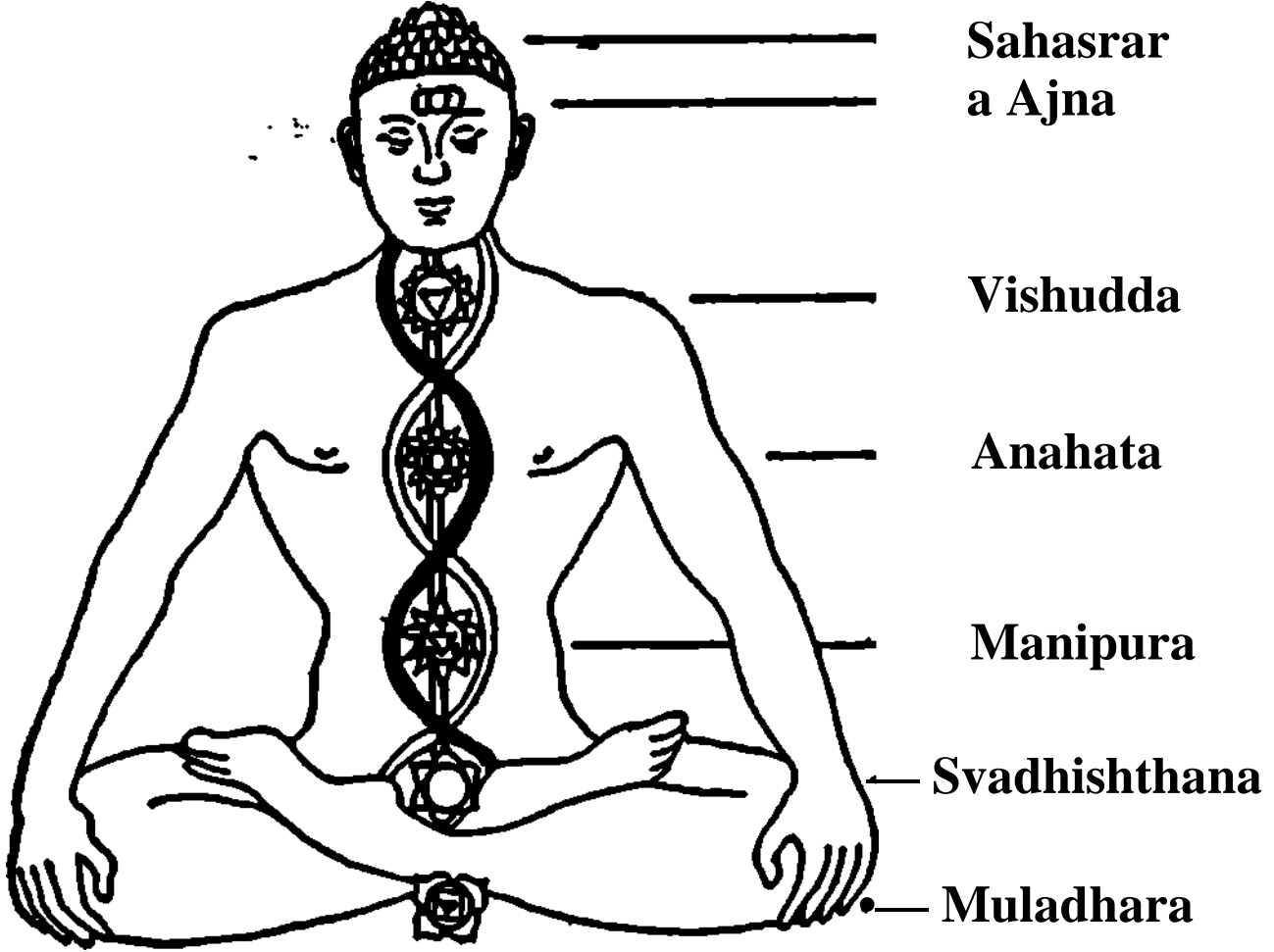
Seiketsu noktalarıyla çalışan Tokyo'dan Dr. Hiroshi Motoyama tarafından elektrofizyolojik bir yenilik sağlandı. Bunlar el ve ayak parmaklarının uçlarında bulunan meridyen sonu akupunktur noktalarıdır. Dr. Motoyama, üç volt elektrik potansiyelinin uygulanmasından sonra akım akışı ölçümlerinin, önce yüksek, sonra azalan amper değerlerine sahip bir eğri izlediğini gözlemledi. Anlık değerlere "polarizasyondan önce" ve bir saniye sonraki amperlere "polarizasyondan sonra" adını verdi. Bu değerlerin farklı seiketsu noktalarına ve farklı insanlara göre, yaşlarına ve homeostaz derecelerine (hastalık veya dengesizlik olmadan uyumlu vücut işleyişi) bağlı olarak değiştiği gözlemlendi.

Kısmen psişik bilgilerin rehberliğinde Motoyama, yirmi sekiz seiketsu noktasından "kutuplaşmadan önce" ve "kutuplaşmadan sonra" değerleri kaydetmek ve analiz etmek için bilgisayarlı bir program geliştirdi. Ayrıca bu olayların duyusal, sempatik ve parasempatik sinir sistemleri aracılığıyla açıklanamayacağını da gösterdi.

Motoyama cihazında (bkz. Bölüm V) bilgisayardan gelen kırmızı sayısal değerler anormal değerleri gösterir. Örneğin, sol akciğerinde bilinen bir hastalık bulunan deneklerin sol başparmağında (akciğer meridyenindeki seiketsu noktası) bu kadar kırmızı değerler gözlemlemek ne kadar şaşırtıcı. Şu anda, bu bilgisayar analizleri değerli bir tıbbi teşhis aracının habercisidir.

Ama daha fazlasını yapıyorlar. Motoyama, bilgisayar okumasındaki çakrayla ilgili organların dengesizliklerini gözlemleyerek hem psişik kişileri tanıyabiliyor hem de onların paranormal kapasitelerinin ne olabileceğine dair tahminlerde bulunabiliyor!

Yoga fizyolojisinde çakraların insanın ince eterik anatomisinin bir parçası olduğu söylenir. Bu ezoterik konuyu kısaca ele alalım. Ünlü Michelson-Morley interferometre deneyleri ışığın hızının sabit olduğunu belirledikten sonra bilim "eteri" bir kenara attı. Şu anda iki konuda hatalı oldukları görülüyor: Birincisi, bir "eter" var ve ikincisi, güneş sistemindeki eterik akış yeni girdilere dahil edildiğinde.

FIGÜR2

Çakraların sembolik diyagramı.

terferometre çalışmalarında ışığın hızının büyük ihtimalle sabit olmadığı görülecektir.

Illinois Üniversitesi Tıp Merkezi'nde radyasyon fiziği profesörü Dr. HC Dudley, eteri şu anda tanınan ve her yerde bulunan bir nötrino denizine eşitleyen bir dizi makalenin yazarıdır. Profesör Dudley, bu nötrino denizi (eter) içindeki enerji akışlarının, hesaplamalarla açıklanmayan ancak atom bombası testlerinde gözlemlenen enerji verimi değişikliklerini pekala açıklayabileceği konusunda uyarıyor. Onun açıklaması, insanın farkında olmadan tüm yerküreyi tutuşturmaması için atom enerjisinin kullanımında son derece dikkatli olunmasını talep ediyor.

Paris'teki Laboratoire de Physique ThSorique'den Dr. Olivier Costa de Beauregard, bu nötrino denizinden elde edilen enerjilerin teorik olarak canlı organizmaların element atomlarını simyasal olarak dönüştürmesini nasıl mümkün kılabileceğini açıkladı. Ve açıklaması tamamen fiziğin* şu anda tanınan ve kabul edilen yasaların sınırları dahilindedir. Böylece, Von Herseele, Pierre Baranger ve Louis C. Kervran tarafından tanımlanan element atomlarının biyolojik simyasal dönüşümü, hem ortodoks bilimin eteri tanımasına uygundur hem de bunu açıklamaktadır. Bu, en büyük anın tanınmasıdır ve fiziksel, biyolojik ve manevi bilimleri etkili bir şekilde birbirine bağlamayı vaat eder.

O halde çakralar, birden fazla lob veya taç yapraklı oluşun eterik alanlar olarak görülebilir ve bunların hem organ hem de psişik kapasiteyle ilişkili olduğu şu şekilde söylenir:

çakra	Konum	Etkilenen organ	Psişikarakteristik
1 Muladhara	Omurga	tabanı Adrenaller Gonadlar	
2 Swadhishtana	Sakral		
3 Manipura	Solar Pleksus	Pankreas -<	f Trans
4 Anahata	Kalp Boğaz Alın	Timus Tiroid Hipofiz	
5 Vishudda			
6 Ajna			
7 Sahasrara	Taç	Epifiz «	basiret ve basiret 'Condoms' basiret ve basiret

Bu nedenle, akupunktur meridyen analizörü böbrek, mesane, kalın bağırsak ve dalak meridyenlerindeki dengesizlikleri ortaya çıkardığında, manipura çakranın aktif olduğu sonucuna varılır ve bir miktar durugörü ve basiret beklenir. Ve görülüyor. Akupunkturun elektropsikofizyolojisinin anlaşılmasının, bir gün, Batı tıbbının zamana bağlı mekanik yaşam görüşü ile okült Doğu bilgeliğinin zamandan ve düşünceden

bağımsız işleyen bilinçli bir yönetim ilkesi tasvirinin ikiz "tamamlayıcılıkları"nı ayıran kapıyı açacağını umabiliriz. coğrafi engeller.

Ayrıca gelişen biyometeoroloji disiplininin (yaşayan sistemlerle meteorolojik mekanik bağlantıların bilimi) akupunktur fizyolojisinin anlaşılmasıyla birleştiğinde, yogilerin meraklı yöntemlerine dair içgörüler sağlayacağını da umabiliriz. Nefes alma, yoga eğitimi yoluyla her yerde vurgulanır. Akciğerler, derinin muhtemelen bin katı kadar geniş yüzey alanlarına sahip olduğundan, aerionların (okült literatürde doğası gereği eterik olduğu söylenen) enerjilerini solunum yoluyla kolayca dağıttıklarından şüphelenmek mantıklıdır. Negatif aerionlar açısından zengin havanın ağızdan solunmasının kanın alkalinitesinin yükselmesine ve cerrahi şoka karşı vücudun direncinin artmasına neden olduğu deneysel olarak gösterilmiştir. Test pilotları pozitif elektrik alanlarında bu tür havayı soluuyorsa, daha hızlı tepki süreleri ve ışık ayırmacılığında önemli bir iyileşme gösterir. Yogilerin nefes alma düzenlerinde hücresel sistemlerini elektriksel olarak yeniden şarj ettikleri ve elektrik yüklerini akupunktur noktaları aracılığıyla gönderen diğer aerionların bu şarj işlemine yardımcı olduğu görülmüyor mu? Biyolojik veriler bu varsayımı desteklemektedir.

Yogiler, vejetaryen diyetlerin bedensel sağlık ve kişinin psişik algısının ortaya çıkması için gerekli olduğunu eşit derecede vurguluyor. Dini inanç bir yana, bu neden böyle? Gelişmiş elektron spin laboratuvar aparatlarını kullanan Szent-Gyorgyi bir cevap sağladı. Kırmızı etin vücut metabolizmasındaki elektronları absorbe etme etkisine sahip olduğunu gösterdi; dolayısıyla etobur alışkanlıklar hücresel elektrik sistemlerini boşaltma eğilimindedir. Fotosentezin foton enerjisini karmaşık kimyasal yapılarında depolayan taze meyve ve sebzeler ise hücresel "pilleri" elektriksel olarak şarj ediyor.

Belki bir benzetme kavramı açıklığa kavuşturacaktır. Yaşayan sistemlerle ilgili olarak elektriksel karasal ortamımız bir bakıma arabadaki jeneratör gibi davranır; pili şarj etme eğilimindedir. Hücresel pillerimizin içindeki kimyasallar dolaylı olarak gıdalarımızdan kaynaklanmaktadır. Otomobil akülerindeki kötü asit, arabanın çalışmaması anlamına gelir. Hücresel akülerimizdeki kusurlu kimyasallar, sağlığın bozulmasının yanı sıra, psişik radyolarımızın da kötü çalıştığı veya belki de hiç çalışmadığı anlamına gelir. Nörofizyoloğa her şey ne kadar tuhaf geliyor

Hem yoga resim yazılarında hem de Hermetik caduceus'ta resmedilen ida-pingala-sushumna kundalini sistemi hâlâ daha tuhaftır.

Her zaman bilginin simgesi olan yılanlar, her iki figürde de iç içe geçmiş halde bulunur. Pozitif psişik enerjinin bir yılanın "pingala"sından, negatif enerjinin ise diğer yilandan, "ida"dan aktığı söylenir. Her iç içe geçişte bir çakra bulunur ve çakralar birbiri ardına "açıldıkça" -Le., etkinleştirildiğinde- bireyin artan psişik kapasiteleri tezahür ettirdiği söylenir. Tüm çakralar tamamen gelişmiş ve aktif olduğunda, enerjinin hem kıvrımlı figürler aracılığıyla aktif olarak yukarı doğru aktığı hem de merkezi bir shaft olan "sushumna" aracılığıyla geri döndüğü bir ustamız olur. Bu nedenle, İsa veya Buda gibi bir üstadın tamamen uyanmış bir kundaliniye sahip olduğu söylenir. Ancak Dr. Ian Ste-

FIGÜR3
Caduceus, Hermes'in asası.

Venson ve Dr. Denys Kelsey'e göre, bu çakra kundalini sisteminin birçok enkarnasyon yoluyla evrimleştiği söyleniyor. Bu tür sistemler yalnızca kendi alanında yaşayan canlandırıcı bir zihin alanını resmediyorsa neden olmasın?

FIGÜR4
Caduceus, Aesculapius'un asası.

Amerikan tıbbi ise tam tersine, Aesculapius'un sembolik asası altında tek bir yılanla çalışır ve ardışık çoklu yaşamlar boyunca hiçbir bilinçli veya bilinçaltı sürekliliği kabul etmez. Yaratılış Kitabı da aynı şekilde bir yılanı, fakat iki ağacı tasvir eder. Bir ağacın meyvesi bir mesaj taşıyordu

"iyinin ve kötünün bilgisi." Hermetik caduceus'ta ve yogi resim yazılarında resmedilen ikinci bir yılan, Yaratılış'ın ikinci "sonsuz yaşam" ağacıyla ilişkilendirilebilir mi? Peki bu ikincil yılan zamanın mitleri arasında kaybolmuş olabilir mi?

İnsanın doğru incelenmesinin insan olduğu söylenmiştir. Yeterince doğru, çünkü kendimizi başka nasıl tanıyabiliriz? Atomik spin rezonansının fizyolojik karmaşıklıkları ve biyometeorolojik olarak tempolu sirkadiyen ritimler, bilinçli insanın içinde bulunduğu güneş sistemindeki manyetik ve elektrik bağlantılarından kaynaklanan fenomeni yansıtır. Alçakgönüllülükle sorgulanan din ve tarih, hem gelişmiş bilgisayar teknolojisiyle doğrulanabilen içgörülerini çağırıştırıyor, hem de insanın potansiyel olarak sınırsız bilinçli kapasitesinin tanınmasını çağırıştırıyor. Birisi şöyle dedi: "Tanrı'yı tanımlamak O'nu inkar etmektir." Aynı şey İnsan için söylenemez mi?

REFERANSLAR

1. J. Bernstein, "Profiller: Eskinin Sırları," The New Yorker (17 Mart 1973).
2. H. Motoyama, "Yoga'nın Çakra, Nadi'si ve Meridyenler, Akupunktur Noktaları" (Tokyo: Dini Psikoloji Enstitüsü, 1972).

21.

Biyogravitasyon ve Psikotronik

AEEXAESEEEEP. DUBROV

Düşündüğü için doğa biliminin gelişmesinin bir biçimi de hipotezdir. Eğer bir yasa için materyalin saf haliyle hazır olmasını beklersek, bu, bilinçli araştırmaları o zamana kadar askıya almak anlamına gelir ve her halükarda, yalnızca bu yolla bir yasayı asla elde edemeyiz.

(Friedrich Engels)

Bilimsel ve teknik ilerleme, bilginin sınırlarını giderek daha da geriye itiyor ve ilk uydunun fırlatılması, insanın ilk uzay uçuşu, insanın Ay'a ayak basması, insanoğlunun ilk uzay yolculuğu gibi geçmişte yapılan en cesur tahminlerin çok ötesine geçmiş durumda. uzay aracının Mars, Venüs ve Jüpiter'e uçuşu ve uzay laboratuvarları. Bu araştırma programlarının kamuoyunda büyük bir etkisi oldu

Bilimsel ve teknik ilerleme her bilgi dalını ve her ilgi alanını kapsıyor Benzer bir gelişme biyolojinin, biyofiziğin ve kuantum fiziğinin çeşitli dallarında da meydana geldi, ancak bu ikinci gelişmenin dikkate değer bir özelliği yeni, devrim niteliğindeki bilimsel fikirlerin birbiriyle kesişmesidir. ve bu bilgi dallarındaki tanıdık, geleneksel, yerleşik, klasik anlayışlarla çelişir.

Örneğin biyolojik termodinamik konusunda uzmanlaşmış bir biyofizikçi, termodinamiğin ünlü ikinci yasasının koşulsuz kabul edilen yasalardan biri olduğuna dikkat çekiyor.

Alexander P. Dubrov'un yazdığı "Biogravitation and Psychotronics"* ilk olarak Impact of Science on Society, VoL 24, No. 4, 1974'te ortaya çıktı. Telif hakkı © 1974, The Unesco Press tarafından ve izin alınarak yeniden basılmıştır.

Bilimin temel taşlarından olan bu teori aslında ne canlı hücredeki ne de işleyen biyolojik makromoleküldeki enerji dönüşüm süreçlerine uygulanamaz.1 Tanınmış bir biyolog, radyoaktif serinin dışındaki elementlerin doğal dönüşümünü içeren reaksiyonların, diğer bir deyişle, Bugüne kadar sadece nükleer reaktörlerde gerçekleştiği düşünülen reaksiyonlar canlılarda da gerçekleşebilmektedir.2 Benzer çalışmalara daha birçok örnek verilebilir.

Bilimsel ve teknik ilerlemenin kendini gösterme yollarından biri, önceki bilimsel kavram ve yasalardan tamamen kopmaktır. Bu, materyalist diyalektikle kolayca anlaşılabilir ve özellikle "olumsuzlamanın olumsuzlanması" yasasına, yeninin eski tarafından ortaya çıkarılmasına, eskinin derinliklerinde ve temelinde ortaya çıkmasına ve yerini alıyor. Zamanla, o da henüz kendi içinde şekillenen yeni bir şeye yer açmak zorunda kalacak. İnsanın zihinsel faaliyetleri sırasında ve çeşitli canlılar arasındaki etkileşim sırasında meydana gelen belirli fiziksel ve biyofiziksel olayları inceleyen yeni bir bilimsel disiplin olan psikotronikte de olan budur.

Yeni Bir Biyolojik-Fiziksel Alan

Psikotronik, bilimsel ve teknik ilerlemenin bir sonucu olarak gerektiği gibi ortaya çıkan ve bizce son derece umut verici gelişme potansiyeline sahip bir bilim olarak da düşünülebilir. Bu konunun daha fazla ayrıntısıyla ilgilenenler için, RA McConnell'in esas olarak üniversite düzeyindeki öğrencilere yönelik kılavuzunu8 ve konuyla ilgili bir bibliyografyayı önerebiliriz.4

Bu yeni doğmuş bilimi bu kadar özel kılan ne? Psikotronik, içinden çıktığı bilimsel disiplinlerin olumsuzluğunu kendi bünyesinde taşır ve bu disiplinlerin mantıksal devamı ve gelişimidir. Ele aldığı fenomenlerin hiçbirisi (yani, psikotroniğin yerleşik bilimsel gerçekleri), geleneksel fizik, kimya, biyoloji ve psikoloji kavramlarıyla açıklanamaz. Bunun göze çarpan bir örneği olarak D. Ellis'in The Chemistry of Psi adlı kitabından bahsedilebilir.5

Bu çalışma, protonların ve elektronların oynadığı olası rolü, kuantum mekaniği etkilerini ve psi fenomenindeki belirsizlik ilkesini ayrıntılı olarak ele alıyor, ancak bu tür fenomenlerin özü gizli kalıyor. Gerçeklere temelde yeni bir yaklaşım gerekiyor ve biyokütleçekim ile ilgili hipotezimizin bu yaklaşımı sağladığına inanıyoruz.0

Bu hipotez, canlılarda ve özellikle insanda özel bir "biyoçekimsel alanın" bulunduğunu iddia etmektedir. Biyokütleçekim alanı olarak adlandırılmasının nedeni, özelliklerinin bazı bakımlardan canlı maddenin özelliklerine, bazı bakımlardan da çekim alanının özelliklerine benzer olmasıdır.

Biyogravitasyon terimiyle bir alan-enerji sistemini tanımlıyoruz. Biyokütleçekim alanı evrensel olarak dönüştürülebilir - örneğin, herhangi bir alan ve enerji biçimine dönüşme yeteneğine sahiptir - ve bu nedenle özellikle bunun için birleşik bir alan teorisi geliştirilmelidir. Psikotronik literatüründe bildirilen birçok gerçek, biyokütleçekimsel alanın bu özelliğine dair kanıtlar sunmaktadır. Dolayısıyla biyokütleçekim alanı, geleceğin fiziğinin temel taşı olan birleşik alan problemini mikrokozmosta yansıtıyor. Tarafsız okuyucu, Sovyet fizikçisi K. Stanjukoviç'in 1965'te yerçekimi ve temel parçacıkların karşılıklı bağımlılığı üzerine yayınlanan çalışmasının7 bu fikirlerin geliştirilmesine temel bir katkıda bulunduğunu açıkça anlayacaktır. Bu teori artık büyük bir ilerleme kaydetti.

Herhangi bir hipotezin kabul edilmesi ve gelecekteki teorinin temeli olabilmesi için yeni teoriye uygun deneysel bulgulara ihtiyaç vardır. Bu tür bulgular, canlı madde şemasının çeşitli düzeylerinde yapılmış olup, keşfettiğimiz alanın evrensel doğasına işaret etmektedir. Tam organizma düzeyinde bir biyokütleçekim alanının varlığı, örneğin insan beyninin, neredeyse mesafeden ve kullanılan tarama cihazının türünden bağımsız olarak düşünce aktarımı yapabildiğinin bulunmasından anlaşılabilir.0*10 Aktarımın bu özelliğini yalnızca yerçekimi alanında bulabilirsiniz.

Telekinezi üzerine yapılan deneysel araştırmaların BL Forwald'ı kütle çekiminin bu fenomenlerde muhtemelen bir rol oynayabileceğini düşünmesine yol açtığını belirtmek gerekir12; insan biyokütleçekim kuvvetlerinin işin içinde olduğunu düşünmüyordu ve gerekli enerjinin, psikokinetik tetikleyici bir etki yoluyla deney altındaki deneğin kütesinden serbest bırakıldığına inanıyordu. Ancak adil olmak gerekirse, Forwald'ın bu sonuca herkesten daha fazla yaklaştığını söylemek gerekir. Psi fenomenini doğru bir şekilde anlamış ve ilgili mekanizma hakkında yanlış olmuş olmasına rağmen biyokütleçekim alanında ilk katı niceliksel ölçümleri yapmıştır.

Biyogravitasyonun Biyolojik Temelleri

Biyokütleçekimin tam bir organizma seviyesinde ortaya çıkmasından daha önce bahsetmiştik, ancak yukarıda da söylediğimiz gibi bu evrenseldir ve biyokütleçekimin kanıtları böylece tüm biyolojik ölçekte bulunabilir. Örneğin hücre düzeyinde, biyokütleçekimsel kuvvetlerin rol oynadığına inanmak için gerekçelerin bulunduğu bir dizi süreç vardır. Hücre bölünmesi (mitoz) örneğini ele alalım. Bu süreçte dikkat çeken bir aşama da kromozomların kutuplara doğru göçüdür.18 Bu olay üzerinde bugüne kadar yapılan özenli araştırmaların tümü, bunu elektrostatik, manyetik, hidrodinamik, reaksiyon ve diğer fiziksel kuvvetlerle açıklayamamıştır.14 Ancak bir dizi gerçek, biyokütleçekim kuvvetlerinin bu süreçteki olası rolüne işaret ediyor. Örneğin,

yavaşladı ama asla hızlanmadı.16 Bu, kromozomların hareketi üzerinde yerçekimsel bir etki olasılığını neredeyse dışlıyor gibi görünebilir, ancak kromozomların merkezci (çekim "kutbu") ve kromozomların kinetokorlarının bağlantılı olması nedeniyle kromozomların hareket ettiği unutulmamalıdır. özel elastik özelliklere sahip olan iç lifleri tarafından. Canlı hücrede yerçekimi kuvvetlerinin etkin olması, ters yönde çalışan 300.000-400.000 g'lık merkezkaç kuvvetleri oluşturulduğunda hücre bölünmesinin durdurulması gerçeğinden de kaynaklanmaktadır.16

Bölünen hücrenin diğer özellikleri de dikkatimizi hak etmektedir. Kesin olarak düzenli bir kristal yapıya sahip belirli bir tür mitotik aparatın oluşumuyla eş zamanlı olarak, bölünen hücrede hem ultraviyole hem de görünür spektrum aralığında çeşitli fotonların emisyonu gözlemlenebilir.16*17 mitoz sırasında 106 ila 107 hertz18 frekansında ultrasonik salınımların ve diğer enerji ve alan formlarının üretildiğini gözlemledi.

Bu olağandışı gerçekler, yerçekimi dalgaları kuantize edilebildiğinden ve diğer alan ve enerji biçimlerine dönüşebildiğinden biyokütleçekim kuvvetlerinin bu süreçteki olası rolünün bir başka kanıtıdır.^{7*8} Özellikle kütleçekim dalgalarının tespit edilebildiği rapor edilmiştir. foton dağıtma işleminde üretilen ses dalgaları tarafından. Bu sözde foton-graviton dağılımı, herhangi bir kaynaktan yerçekimsel dalga emisyonunun bir özelliğidir.¹⁰ Araştırma sırasında gözlemlenen ilginç bir olay, tutarlı bir ışık kaynağının (lazer) yarı iletken bir kristal üzerine yönlendirilmesi durumunda ultrasonik dalgaların oluşmasıdır. Üretilen dalgalar, Weber'in rezonatöründen 1028, Einstein'ın öngördüğü dönen çubuktan ise 1040 daha büyük yoğunlukta kütleçekim dalgalarının oluşmasına neden olur.²⁰ Sonuç olarak, bu da bu olaylarda biyolojik yerçekiminin varlığına ve rolüne işaret ediyor.

Burada biyokütleçekim kuvvetlerinin belirli özelliklerine kısaca da olsa değinmeliyiz: (a) dozda veya uzun menzilde etki etmelidirler; (b) yönlendirilebilirler ve odaklanabilirler; (c) olumlu ya da olumsuz olabilirler (ve sırasıyla çekiciliğe ya da iticiliğe neden olabilirler); (d) bilgi taşıyabilirler; (e) bir alanın enerjisini ağırlık içeren maddeye dönüştürebilirler; (f) bu tür kuvvetlerin oluşturduğu bir alan, başlangıçta onları doğuran kaynağın yokluğunda varlığını sürdürebilir; (g) herhangi bir alan ve enerji biçimine geçiş yapabilirler; ve (h) simetri gruplarının değişimiyle ve biyolojik yapıların molekül altı seviyesindeki uzayın bozulmasıyla yakından bağlantılıdır.

Dolayısıyla, biyokütleçekimin, cansız madde fiziğindeki kütleçekim alanlarının sahip olduğu genel özelliklerin yanı sıra niteliksel olarak yeni özelliklere de sahip olduğu görülebilir ve görünüşe göre canlı ve cansız madde arasındaki farkın yattığı yer burasıdır.

Şu ana kadar biyokütleçekim hakkındaki bu hipotezi yalnızca niteliksel bir bakış açısıyla geliştirdim, çünkü henüz tamamen gelişmiş bir teoriye dayanak oluşturacak yeterince kesin olarak tanımlanmış niceliksel ölçümler yapılmamıştır. Biyogravitasyon çalışmalarında gözlemlenen belirli özelliklerden genel bir alan teorisinin oluşturulabileceği yalnızca bir varsayımdır. Biyokütle çekiminin niteliksel olarak yeni özellikleri, sıradan kütle çekimine karşı, bir sonraki sayfadaki kutuda incelenen birçok yeni ve önemli ilke konusunu gündeme getiriyor.

Böylece, güç potansiyeli $P1 = 10 - 18/10 - 28 = 10^{\circ}$ ve hatta daha az katı bir değerlendirmeye göre 1010 olduğundan, yaşayan bir organizmanın önemli mesafeler boyunca yerçekimsel dalgaların hem alıcısı hem de vericisi olabileceği sonucuna varabiliriz.

Özetlenen mekanizma, hücrede protein molekülleri ve onlara bitişik hücre içi su tabakası tutarlı, yüksek frekanslı salınım durumlarında olabildikleri için mümkündür.²⁸

Bu bağlamda, bir dizi araştırmacının yerçekimsel radyasyonu şu açılardan incelediğini belirtmeliyiz:

Biyokütleçekim Alanı Nasıl Oluşur?

Bir Jiving organizmasında biyogravitasyonun ortaya çıkışı, günümüzün geleneksel biyoloji ve fiziği çerçevesinde anlaşılamaz. Belirli verilerden, polipeptit moleküllerinde meydana gelen dönüşümler sonucunda protein yapılarının konformasyonunda meydana gelen değişiklikler sonucunda bir biyo-yerçekimi alanının ortaya çıktığı sonucuna varılabilir. Konformasyondaki bu değişiklikler, hidratlı protein moleküllerinde sıkı bir şekilde düzenli, yapılandırılmış bir kristalin duruma neden olur ve bunların salınımları senkronize edilir, bunun sonucunda, atomun simetri gruplarını ve alt birimlerin doğasını etkileyen niteliksel olarak yeni bir fiziksel durum oluşturulur. moleküler uzay. Bu nedenle biyokütleçekim alanı da aynı şekilde (ve doğru bir şekilde) "konformasyon alanı" olarak adlandırılabilir. Dalgalara "konformasyon dalgaları", dalga parçacıklarına ise "konformasyon" adı verilebilir. Bununla birlikte, parçacık-dalga düalizminin geleneksel kavramlarına olan benzerlik burada sona ermektedir, çünkü Add konformasyonunun yukarıda bahsedilen özellikleri de devreye girmektedir.

Psi olgusunu geleneksel hesaplama yöntemleri temelinde analiz ederek, söz konusu mekanizma hakkında aşağıdaki gibi hipotezler geliştirilebilir. V. Bunin'e göre, değişken bir biyolojik yerçekimi alanı için, yerçekimi radyasyonunun, su moleküllerindeki hidrojen elektronlarının veya atomlarının aşamalı salınımlarına veya dönüşlerine bağlı olduğu kabul edilebilir. Bu durumda mümkün olan yerçekimsel radyasyonun büyüklüğünü değerlendirip 1 g hidrojen Qx., 9gs0 °C'de hidrojen atomlarının ikinci dereceden ortalama hızı olan saniyede 1.840 metreye ulaşırız; bu bir kuvvet momentidir.

$$J = mr\omega = 1g \cdot 10^{-10} \cdot \omega \text{ cm}^2 = 10^{-10} g \cdot \text{cm}^2$$

ve dairesel bir frekans

$$\omega = \frac{1840 \cdot 10^8 \text{ cm/s}}{2\pi \cdot 0 \cdot 10^8 \text{ cm}}$$

$$= 1.84 \cdot 10^8 \text{ Hz}$$

Yerçekimi dalgalarının güç çıkışı Braglnaldj'in makalesinde verilen formülle hesaplanır¹¹

$$F = Fw\omega \cdot 73 \cdot 10^{-10} W = 10^{-10} g \cdot \text{cm}^2 \cdot 1.84 \cdot 10^8 \text{ Hz} \cdot 1 \cdot 73 \cdot 10^{-10} W \cdot 10^{-10} W$$

Alınabilir bir sinyalin minimum seviyesini değerlendirirken aynı yazarın hesaplamasını¹² kullanırız:

$D = \frac{21cT^2}{Pmto} \cdot v(n-1)$ burada: $k =$ Boltzmann sabiti;

$T =$ mutlak sıcaklık; $N =$ ölçüm sayısı; $T =$ katsayı 2'ye eşit; $t =$ sinyal biriktirme süresi.

Gerçek koşullarda $P_{min} = 10^{-10} W$, ancak daha makul bir değerlendirme şu şekilde olacaktır: $f_{min} = 10^4 \text{ w} \gg 2$ saatlik bir birikim süresine karşılık gelir ve hesaplanan yerçekimi dalgasının gücünden (10^{-10} IF) oldukça azdır.

dönen parçacıklar Bu ışınım, örneğin bir daire boyunca hareket eden bir parçacığın senkrotronunda yerçekimsel ışınım olması durumunda, zayıf bir çekim alanının yaklaşımları açısından kuantum teorisi yöntemleriyle incelenmiştir.²⁴ Bizim için en ilginç olanı bu konudur. araştırma, yazarın, radyasyonun büyük bir kısmının parçacığın dönme düzlemine yakın küçük bir açısal bölgede yoğunlaştığı ve bu nedenle yönlendirilebileceği yönündeki sonucudur.

Değişkenden Sonra Sabit Alan

Sabit bir biyokütleçekim alanının oluştuğu süreç, geleneksel kavramlar kullanılarak benzer şekilde varsayılabilir. Protein moleküllerinin yapısının rastgele toplanma durumundan düzenli kristal durumuna geçişi sırasında, yalnızca atomların aşamalı bir salınımının meydana gelmediği, aynı zamanda atomların birbirine yaklaştığı göz önüne alındığında, dikkate değer bir sabit değerin olması beklenmelidir. Biyoyapıların mikro düzeyde yoğunluğunun büyük oranda artması nedeniyle biyoçekimsel alan ortaya çıkacaktır. İnsan organizmasında, güçlü bir şekilde uyarıldığında (epifiz, hipofiz) uzmanlaşmış beyin yapıları tarafından sabit bir biyoçekimsel alanın oluşturulabileceğini düşünmek için gerekçeler vardır. Böyle bir olayın yapılabilirliği aşağıdaki hesaplamadan görülebilir. İki kütleli yerçekimsel etkileşiminin kuvvetinin, aralarındaki mesafenin karesiyle ters orantılı olduğunu biliyoruz: $F = k \frac{m_1 m_2}{r^2}$. Bir hücre yapısının birbirine yaklaştırılan kısımlarının (sudaki atomlar veya protein moleküllü) etkileşimi söz konusu olduğunda, bu durumda yerçekimi kuvvetleri önemli ölçüde artar. Bir hücrede konformasyon değişiklikleri meydana geldiğinde, temel parçacıkların geçici, lokal bir birikiminin olması ve kristalize yapılardaki kümülatif etkilerin kendilerini sabit bir biyo-yerçekimi alanı şeklinde göstermesi de mümkündür. Psikotronik olaylar sırasında beyin yapılarının belirli bir uyarı alması durumunda mikro düzeyde de benzer bir durumun ortaya çıkması mümkündür.

Ancak yukarıda da söylediğimiz gibi biyokütleçekim alanının oluşma süreci, klasik fizik hesaplamalarıyla ulaşılan süreçten tamamen farklı olabilir. Ancak bu iki yaklaşımın birbiriyle çeliştiği düşünülmemelidir. Örneğin, sabit biyokütleçekim alanı olgusuna başka bir fiziksel yaklaşımdan daha bahsedebiliriz. Bir araştırmacı, kavisli bir uzayda öngörülmesi gereken bir cisme etkiyen kuvvetin teorik hesaplamalarını açıklamıştır.²⁶ Bu hesaplamalar, bizim için çok önemli olan, incelenen cismin çapının küçük ve hızlarının küçük olduğu varsayımlarına dayanarak yapılmıştır. hareket ettiği yer düşüktür. Hesaplamalar, yazarın, stresli veya "kendi kendine deforme olan" bir gövde durumunda,

Biyolojik sistemlerdeki mikro yapıların alışılmadık yüzey gerilimini anlatan başka bir makalede²⁰ yazar, termodinamik hesaplamalara dayanarak biyokristallerin, biyokristalin çevresi ile arayüzünde negatif yüzey gerilimine sahip yarı kararlı denge sistemleri olduğunu göstermektedir. Biyokristallerde bulunan polipeptit molekülleri durumunda: bir yandan, makromolekül zinciri düzenli bir yapı haline gelir ve simetri elemanları kazanır (bir polipeptit kristalinin kafesine karşılık gelir), ancak esnek yanıl ikame ediciler, sıvı ve moleküllerdeki moleküllerin özelliklerine sahiptir ve Çözeltideki moleküllerin artan entropisi. Bu durum fiziğinin karmaşık doğasını ve biyokristallerin termodinamik özelliklerini gösterir. molekülleri bir kristal kafesin parçasını oluşturur ve aynı zamanda çözeltideki moleküllerin özelliklerine sahiptir. Dolayısıyla biyolojik sistemlerde simetri gruplarında bir değişiklik ve uzay geometrisinin moleküler düzeyde bozulması mümkündür ve bunun sonucunda bir çekim alanının oluşması ve buna bağlı tüm sonuçları da mümkündür. Bu şekilde teorik hesaplamalar, biyo-yerçekimi alanının, sıkıştırma, gerilim ve deformasyona maruz kalan protein moleküllerinin konformasyonundaki değişikliklerden kaynaklanabileceği hipotezimizi desteklemektedir. tüm sonuçlarıyla birlikte mümkündür. Bu şekilde teorik hesaplamalar, biyo-yerçekimi alanının, sıkıştırma, gerilim ve deformasyona maruz kalan protein moleküllerinin konformasyonundaki değişikliklerden kaynaklanabileceği hipotezimizi desteklemektedir. tüm sonuçlarıyla birlikte mümkündür. Bu şekilde teorik hesaplamalar, biyo-yerçekimi alanının, sıkıştırma, gerilim ve deformasyona maruz kalan protein moleküllerinin konformasyonundaki değişikliklerden kaynaklanabileceği hipotezimizi desteklemektedir.

Biyogravitasyon ve Çağdaş Bilim

Şu anda biyokütle çekimini incelemenin zorlukları, tezahürlerinin görünür olması, ancak onu ölçecek güvenilir fiziksel araçların bulunmaması ve bunları oluşturmak için yeni ilkelere ihtiyaç duyulmasıdır. Psikotronik alanındaki fizikçilerin çabaları tam da böyle bir aletin geliştirilmesine yönelik olmalıdır. Bu son derece karmaşık bir süreçtir, çünkü biyokütle çekimi çelişkili ve birbirini dışlayan özelliklere sahiptir, örneğin yakın ve uzun menzilli etki, çekim ve itme. Bununla birlikte, modern bilimsel uygulamalara uygun olarak henüz üzerinde çalışılmamış olan bu enerji formunu ölçecek bir cihazın geliştirilmesi gerekmektedir. Bu tür bir cihazın piezokristal sensörlere dayanarak geliştirilebileceğini düşünmek için gerekçeler var.⁰

Biyokütleçekimsel alanın üretildiği mekanizma ne olursa olsun, bu bir gerçekliktir ve devreye soktuğu kuvvetler katı bir değerlendirme ve hesaplama uygundur; ancak bu sorunun daha ileri düzeyde araştırılması, her zaman olduğu gibi, araştırma için kamu yararı ve mali destek gerektirmektedir.

Bu nedenle yakın gelecekte biyokütleçekim alanının canlı sistemlerin doğasında var olan bir özellik olduğu fikrinin evrensel olarak kabul edileceğini ve bunun da bilimin çeşitli alanlarındaki temel ilkelerin yeniden değerlendirilmesine yol açacağını umuyoruz. Bu süreçte katkıda bulunmanın bir yolu, (a) "efektörün" (Kulagina, Ermolaev, Geller, Swann veya Pavlita'nınkinden benzer, herhangi bir psikotronik etkiye neden olabilecek olağanüstü yeteneklere sahip biri) bulunduğu bilimsel olarak kontrol edilen deneyler düzenlemek olacaktır.) bir kışın yörüngesini bükerek, bir nesnenin ağırlığını azaltacak veya artıracak, Mossbauer etkisini yaratacaktır; ve (b) hücresel ve hücre altı düzeyde biyogravitasyonu araştırmaya yönelik deneyler.

Şimdi biyogravitasyonla ilgili hipotezimizin bilimsel sonuçlarını kısaca ele alalım.

İlgili bilimsel disiplin olan psikotronikte, telekineziden durugörüye kadar bu alanda bilinen pek çok olguya uygulanabilir bir açıklama getirilmektedir.

çünkü tüm bu fenomenler, insanın kendi yerçekimi alanını, örneğin uzayın bozulması, diğer boyutların uzaysal özellikler üstlenme olasılığı ve benzeri gibi tüm olağandışı özellikleriyle birlikte yaratma yeteneği ile bağlantılıdır. Her ne kadar bu çoğu insana fantastik gelse de, psi fenomeni uzmanları için bu görüşü destekleyecek örnekler vermek çok da zor değil. Biyogravitasyonun tanınması, psikotroniği birçok gereksiz ve bilimsel olmayan katkılardan ve mistisizmden kurtarır ve onu gerçek bir bilimsel disiplin, geleceğin bilimi haline getirir. Bu bilgi alanındaki şimdiye kadar olağanüstü ve doğaüstü görünen tüm olaylar, araştırmacılar tarafından, canlı sistemlerin ve yaratılışın zirvesi olan insanın yeni ve önceden bilinmeyen bir özelliğinin gerçek tezahürleri olarak görülecektir.

“Para” demek adil mi?

Daha önce bilinen tüm enerji alanlarını ve formlarını kapsayan birleşik bir fiziksel alanla ilgili bir bilim. Psikotronik, dünyayı inceleyen ve ona dair anlayışımızı şekillendiren iki temel bilim olan fizik ve biyolojinin temel sorunlarını mikrokozmosta yansıtır. Psikotronik, modern bilim için yeni yollar açıyor ve bir bütün olarak dünya biliminin gelişimi için yeni yönler işaret ediyor. Psikotroniğin evrimi, doğadaki birlik hakkında yeni felsefi kavramların ve fikirlerin ortaya çıkmasında belirleyici bir etkiye sahip olacaktır. Psikotronik, modern bilim için yeni yollar açıyor ve bir bütün olarak dünya biliminin gelişimi için yeni yönler işaret ediyor. Psikotroniğin evrimi, doğadaki birlik hakkında yeni felsefi kavramların ve fikirlerin ortaya çıkmasında belirleyici bir etkiye sahip olacaktır.

canlı ve cansız madde arasındaki fark, düşünce ve bilincin kendine özgü doğası ve diğer birçok önemli epistemolojik problem. Bu bağlamda, önde gelen çağdaş fizikçilerin bu yeni bilgi alanında özenli araştırmalara yönelik araçların geliştirilmesine dikkat etme yönünde gösterdikleri arzuyu memnuniyetle karşılayabiliriz.²⁷

Biyolojide, canlı sistemlerin bu özelliğinin keşfi, karasal ve dünya dışı canlı organizmalar arasındaki evrensel ilişki ve etkileşime dair anlayışımızı ilerletecektir. Kozmik faktörlerin (gezegenler ve yıldızlar) canlılar üzerindeki etkisi açıklığa kavuşturulacaktır, çünkü yerçekimi kuvvetlerinin genetik olarak önemli moleküllerin uzay-zaman sürekliliğinin parametrelerini değiştirmesi (mikro uzaylarının bozulması) ve bunun okunmasını etkilemesi olasılığı Ontogenez ve filogenezeledeki bilgilerin dikkate alınması gerekecektir. Daha da ileri giderek biyogravitasyon, hücrelerden ve tüm organizmadan gelen çeşitli radyasyonlar, ısı değişimi, kas kasılması, enzim katalizi ve özellikle enzim substrat kompleksinin oluşumu gibi karmaşık olayların açıklanmasını kolaylaştıracaktır. Biyogravitasyon teorisinin yardımıyla, biyofizikte kas kasılma mekanizması ve bu süreçte adenosin trifosfat (ATP) enerjisinin mekanik işe dönüştürülmesinin mekanizması hakkında pratik olarak yararlı bir açıklama bulmak mümkün olacaktır. Kalın ve ince protofibrillerin hareketi ve aralarındaki enine bağlantıların karakteristik yer değiştirmesi, protein moleküllerinin konformasyonundaki değişikliklerin neden olduğu biyo-yerçekimi kuvvetlerinin bir sonucu olarak ortaya çıkar.

Psikolojide doğanın en büyük sırlarından biri olan beynin işleyişine yeni bir ışık tutulacak. Zihinsel süreçlerin, beynin bütünleştirici faaliyetinin, bilginin kodlanmasının ve belirli bilinç durumlarının daha iyi anlaşılması ancak biyokütleçekimsel hipotezin yardımıyla başarılabilir. Bu konuda daha ayrıntılı bilgi, çağdaş psikoterapi üzerine çalışan tanınmış Sovyet psikoloğu V. Puşkin'in yazılarında bulunabilir.

Biyokütleçekim hipotezini kullanan mantıksal problemler.^{26*20}

Tıpta, psikotronik tedavinin olağanüstü bir güce ve olanaklara sahip olduğu kanıtlanmıştır; bunun ilk nedeni, sedef hastalığı, felç, endoarterit ve katarakt gibi çok ciddi rahatsızlıkların biyokütleçekimsel alanın etkisiyle tedaviye uygun hale gelmesi ve ikinci olarak iyileşmenin son derece hızlı olmasıdır. Biyogravitasyonel teori, bugüne kadar bu tedavi yöntemlerinin tıp mesleği tarafından kabul edilmesini engelleyen mistik ve batıl inançları ortadan kaldırarak, psikotronik tedavinin anlaşılması ve pratik uygulanması için yeni ufuklar açmaktadır. Bununla birlikte, yeni tür biyolojik alan ve bunun canlı organizmalar üzerindeki etkisi, çok yönlü dikkatli bir çalışma gerektirir.

Bilginin Sonsuzluğu

Biyokütleçekim hipotezimizin temel ilkesi, fizikte ilk kez tamamen yeni bir olguyu, küçük kütleler düzeyindeki görelilik etkileri gözlemlemenin ve incelemenin mümkün hale gelmesidir. Aynı zamanda, anti-yerçekimi, antimadde ve parçacıkların yok olması gibi evrendeki varlığı daha önceleri yalnızca varsayımdan ibaret olan olguların incelenmesi gerçek bir olasılık haline geliyor. Biyokütleçekim mekanizması temelinde çalışan canlı hücre, astrofizikçilerin evrenin uzak galaksilerinde var olduğunu hayal ettiği her şeyin ötesindedir. Kahuda'nın hipotezi ve “zihinsel zaman”⁸⁰ ile ilgili kanıtları iddialarımızı destekleyen açık delillerdir.

Biyokütleçekim hipotezinin olasılıklarının tamamen bilincinde olmama rağmen, yine de büyük Fransız fizikçi Louis de Broglie'nin şu sözlerinden alıntı yaparak bitirmek isterim: "Bilgimizde giderek artan bir hızla meydana gelen böyle bir büyüme, bizi Yakında fiziksel dünyanın tüm sırlarını keşfedeceğimizi mi sanıyorsunuz? Böyle düşünmek büyük bir hata olur, çünkü bilgimizdeki her ilerleme, çözdüğünden daha fazla sorun yaratır."⁸¹ Bu sözler tamamen biyokütleçekim hipotezi için geçerlidir. Dünya sonsuzdur ve ona dair bilgi sınırsızdır. . . .

REFERANSLAR

- K. Timelier, "Die Informationenergetische Analiz der Konformationarbeit des Haemogtobinmolekiils", Birinci Uluslararası Kimyasal Termodinamik Konferansı, Baden bei Wien 5,193 (1973).
- C. Kervran, Transmutations d Foible Energie (naturelles et biologiques) (Paris: Librairie Maloine, 1972).
- R. McConnell, ESP Müfredat Rehberi (New York: Simon & Schuster, 1971).
- E. Naumov ve L. Vflenskaja, Parapsikoloji (psikoenerjetik) ve ilgili konular üzerine bibliyografyalar (Springfield, Va.: Ticaret Bakanlığı, 1972). (JPRS 55557.)

- D. Ellis, "Psi'nin kimyası," *Parapsychol*, Rev. 6, 5 (1975).
- A. Dubrov, *Biogravitacija* [biyogravitasyon]. *Psikotronik Sorunlarına İlişkin Birinci Uluslararası Araştırma Konferansı Bildirileri* (Prag, 1973), s. 45.
- K. Stanjukovic, *Gravitacionnoe pole i elementamye casticy* [yerçekimi alanı ve temel parçacıklar] (Moskova: Nauka, 1965).
- ... K. Stanjukovic ve G. Sokolik tarafından düzenlenmiştir. *Problemy teorii gravitacii i elementamih castic* [yerçekimi teorisi ve temel parçacıklar teorisinin sorunları], No. 15 (Moskova: Atomizdat, 1966).
- L. Vasiliev, *Eksperimentd Tnye issledovanija myslennogo vnusenija* (Leningrad: 1962). *Uzak Etkide Deneyler*, Anita Gregory tarafından çevrilmiştir (New York: EP Dutton, 1976).
- D. Dean, "ESP tepkilerinin pletismograf kaydı," *Stajyer. J. Neuropsych.* 2,5 (1966).
- J. Pratt ve H. Keil, "Nina Kulagina'nın statik nesneler üzerinde PK'yi düşündüren ilk elden gözlemleri" *J. Amer. Sos. Psiko. Res.* 67,4,381 (1973).
- H. Forwald, *Mind, madde, and gravitation*, 1969 (Parapsikolojik monografi, No. 11).
- A. Bajer ve J. Mole-Bajer, *Spindle Dynamics ve Kromozom Hareketleri* (New York: Academic Press, 1972).
- A. Gruzdev, "Kriticeskoe rassmotrenie nekotoryh gipotez o mehanizmme anafaznogo dvizenija hromosom [Kromozomların anafaz hareketinin mekanizmasına ilişkin bazı hipotezlerin eleştirel bir incelemesi]," *Citologija* 14,2,141 (1972).
- D. Mezia, *Mitoz i Fiziologija Kletecnogo Delenija* [Mitoz ve hücre bölünmesinin fizyolojisi]. (Moskova: IL, 1963).
- A- Gurvic, *Problema Mitogeneticeskogo Izlucenija kak Aspekt Molekuljamoj Biologii* [Moleküler biyolojinin bir yönü olarak mitogenetik radyasyon sorunu] (Leningrad: Medicina, 1968).
- B. Tarusov ve diğerleri, *Sverhslaboe Sveceme Biologiceskih Sistem* [Biyolojik sistemlerin süper zayıf ışıldaması] (Moskova, Izd. MGU, 1967).
- A. Mosolov ve V. Kamenskaja, "Vibracionye prosesy v kletke v period delenija [Bölünme sırasında hücredeki titreşim süreçleri], *Radioelektronika, Fiz. Matematika v Biologii i Medicine* [Biyoloji ve tıpta radyoelektronik, fizik ve matematik]," Novosibirsk, 166 (1971).
- U. Kopvillem ve V. Nagibarov, "Generacija gravitacion-nogo luca v nepreryvnom rezime [Sürekli bir rejimde yerçekimi ışınının oluşması]," *Zh. Teor. Eksp. Fiz.* 52,1, 201 (1969).
- H. Seki ve diğerleri, "Yerçekimi dalgası radyasyonunun yönlülüğünün değerlendirilmesi," *J. Appl. Fizik.* 44, 5,2401 (1973).
- A. Pullman ve B. Pullman, "Kuantum biyokimyası. Proteinlerin yapısı (ve bileşenleri) ve biyopolimerlerde yarı iletkenlik sorunu," *Compreh. Biyokimya.* 22, 35 (1967).
- V. Braginskij ve diğerleri, "O vozmoznosti postanovki laboratuvaratomyh opytov po izmereniju skorosti rasprostraneniya gravitacionnogo vzaimodejstvija [Yerçekimi etkileşiminin yayılma hızını ölçmek için laboratuvar deneyleri düzenleme olasılığı üzerine]," *Zh. Teor. Eksp. Fiz.* 38, 3 (1960).
- K. Trinchler ve A. Dudoladov, "Spin-kafes etkileşimi

GELECEĞİN BİLİMİ

Hücre metabolizmasında su ve protein membranlarının rolü" J. Theoret. Biyol. 34, 557 (1972).

V. KhalHov ve diğerleri, "Bir daire boyunca hareket eden görelî partidin yerçekimsel radyasyonu" Phys. Lett. A.44, 3, 217 (1973).

E. Pechlaner, "Eğri bir uzayda öngerilmeli bir cismin üzerindeki kuvvet", J. Phys. Matematik. Çekirdek Gen. 6, 5, 264 (1973).

O. Poltorak, "Otricate Fnoe poverhnostnoe natjazenie kak faktor stabilizacii biologiceskih struktur [Biyolojik yapıların stabilizasyonunda bir faktör olarak negatif yüzey gerilimi]." Zur. fiziceskoj himii 36,12, 2777 (1962).

J. Jungerman, "Bir nükleer fizikçi psikotroniğe bakar." Ben biliyorum. o vyzkumu psikotroniky (Prag, 1973), Cilt. 1, s. 17.

V. Puskin, Autogravitacija [Otogravitasyon]. Socialistice-skaja industrija (Moskova, 9 Eylül 1973).

V. Puskin, "Psihologija i obscaja teorija otnositel'nosti [Psikoloji ve genel görelilik teorisi]," Idei Tocnyh Nauk 3 (1974).

F. Kahuda, Sbomik vedeckych praci Ustavu socidlniho vyzkumu mdldeze a vychovneho poradenstvi'de (Prag: Korlova Üniversitesi, 1972).

L. De Broglie, Sur les sentiers de la science (Paris: Albin Michel, 1960), s. 181.

22.

Gizli Değişkenler:

Fizik ve Paranormalin Buluştuğu Yer

EH WALKER VE NICK HERBERT

Parafizik alanındaki en büyük ihtiyaç, (1) deneylerin tasarlanmasına ve yorumlanmasına yardımcı olacak, (2) farklı deneysel sonuçları bütünleştirecek ve (3) daha da önemlisi, şu anda beklenmeyen sonuçlara yol açan yeni deneyler önerecek kadar güçlü olacak bir teoriye ihtiyaç duyulmaktadır. fenomen. İçimizden biri (EH Walker), belirli deneysel verilerle uyum sağlayan ve psi fenomeninin en çarpıcı özelliklerini düşündüren yönleri olan bir bilinç teorisi* geliştirdi. Bu makale, bu teoriyi (bilincin gizli değişken teorisi olarak adlandırılır) özetleyecek, kuantum mekaniğinin temelleriyle olan bağlantılarını özetleyecek ve bunun doğal olarak belirli psi fenomeni türleri için bir mekanizmaya nasıl yol açtığını gösterecek.

Bizim görüşümüz, psi fenomeninin bilinçli durumun bir tür uzantısı olduğu yönündedir. Başka bir deyişle, psi duyarlı varlıklarla bağlantılıdır ve bilincin istisnai işlemlerine ilişkin herhangi bir teori, sıradan bilincin iyi bir modeline sağlam bir şekilde dayandırılmalıdır. Psi kendi bilincimizle çok sıkı bir şekilde bağlantılı olduğundan, psi olayını başarılı bir şekilde anlamanın önemi hafife alınmamalıdır. Bu anlayışa ulaşmak konunun özünü etkileyecektir.

EH Walker ve Nick Herbert'in "Gizli Değişkenler: Fizik ve Paranormal Buluştuğunda" bu cilt için özel olarak yazılmış orijinal bir makaledir ve yazarların izniyle basılmıştır.

* Bu makalenin sonunda listelenen Dr. Walker'ın yayınlarına bakın. Editörler.

Newton'un fizik bilimlerinin temellerini atması kadar insan varlığının da katkısı olmuştur.

Çeşitli bilimlerin, nihai gerçekliğin daha iyi anlaşılmasına yönelik rehberleri olan merkezi bir anlayışı vardır. Matematikte tutarlılıktır. Fizikte bu tamlıktır. Gerçek bir varlığa sahip olan her şey, nihai olarak, gerçeği yansıtmayan hiçbir şeyin olmadığı, birleşik bir formülasyonun parçası haline gelmelidir.

Parafiziğin önemi açıktır. Parafiziksel fenomenler fiziksel kavramlarımıza ters düşer. Bu fenomenler duyarlı varlıklarla ilişkili olduğundan, sadece fiziğin en temel yönleriyle değil, aynı zamanda psişik süreçlerin en karmaşık fiziksel sistemlerle, yani insan beyniyle olan ilişkisiyle de karşı karşıyayız. Fiziğe, psikolojiye, fizyolojiye, felsefeye, parapsikolojiye kadar uzanan derin sorunlarla karşı karşıyayız.

Kuantum Mekaniği ve Gizli Değişkenler

Olağan sağduyulu gerçeklik görüşünde, dünyanın birbirleriyle karmaşık etkileşim içinde bağımsız bir varoluşa sahip katı cisimlerden oluştuğunu düşünüyoruz. Bu, klasik fiziğin, yani fiziksel dünyanın bilardo topu modeli olarak adlandırılan bakış açısıdır.

Kuantum mekaniği bu resimde üç temel değişiklik yapıyor:

Bir parçacığın gerçekte tezahür ettiği tek zamanın etkileşime girdiği zaman olduğuna işaret ediyor. Etkileşimler arasında bu konuda gerçekten hiçbir şey söyleyemezsiniz. Bu ayrım ilk başta sadece felsefi gibi görünüyor, ancak göreceğimiz gibi kuantum süreçlerini görselleştirmeye çalışırken önem kazanıyor.

"Sorunsuz" etkileşim diye bir şey yoktur. AH etkileşimleri, Planck'ın evrensel sabiti h ile ölçeklenen ani sıçramalarla (ünlü "kuanta") gerçekleşir. Eğer enerjiler, kütleler ve hızlar h 'ye kıyasla büyükse, bu sıçramalar pek fark edilmeyecek ve etkileşimler oldukça "pürüzsüz" görünecektir. Otomobiller ve basketbol topları için miktarlar önemsizdir; atomlar için var olan tek şey onlardır.

Bu kuantumlar öngörülemeyen bir şekilde (Heisenberg'in belirsizlik ilkesi), görünüşte rastgele ortaya çıkıyor. Ancak yeterince büyük miktarda meydana geldiklerinde, büyük bir kuantum topluluğunun ortalama davranışını doğru bir şekilde tanımlayan istatistiksel yöntemlerle ("durum vektörü") tanımlanabilirler.

Durum vektörünün davranışından parçacığın etkileşimlerinin ortalama davranışını haritalandırabiliriz. Ancak bu haritadan geriye dönüp böyle bir haritanın üretilmesine yardımcı olmak için tek bir parçacığın ne yapmış olması gerektiğini çıkarmaya çalışırsak, onun alışılmış anlamda hiçbir "parçacığın" yapamayacağı şeyleri yapabilmiş olması gerektiğini buluruz. yapabilmeli (aynı anda iki kapıdan geçmek gibi).

Bu paradoks, yukarıdaki (1) numaralı ifadeyi felsefi bir incelikten daha öte bir hale getiriyor. Etkileşimler arasında parçacıkların var olduğunu gerçekten doğrulayamadığımız için ve etkileşimler arasında gerçekten var olduklarını varsayarsak tuhaf paradokslarla karşılaşırız; yani onları istatistiksel olarak sağduyulu bir şekilde yerleştiremeyiz. harita - olaylar arasında (parçacık, dalga veya tamamen başka bir şey olsun) olup bitenler hakkında konuşmayı reddetmemiz (pragmatik fizikçiler olarak) daha iyi. Bunun yerine, olayların toplamının davranışını tanımlayan matematiği (zorunlu olarak istatistiksel bir şekilde) geliştirmekle yetinmeliyiz. Fizikçi Werner Heisenberg bu tuhaf durumu kısa ve öz bir şekilde özetledi: "Atomlar eşya değildir"

Son yıllarda, fizikçi JS Bell'in Einstein tarafından 1935'te önerilen bir deneye (Einstein-Rosen-Podolsky deneyi) dayanan bir teoremi, eğer bu deneyin sonuçları geleneksel kuantum mekaniği tarafından doğru bir şekilde tanımlanırsa, herhangi bir alt kuantal yapı - örneğin, atomların ve nükleer parçacıkların tuhaf davranışlarını açıklayacak ve bireysel olayları açıklayacak daha temel bir madde tanımı - "yerel olmayan" olmalıdır. Bu durumda yerel olmayan, uzayda birbirinden uzak noktalarda gerçekleşmesine rağmen iki olayın, meydana geldiği anda anında bağlantılı olması gerektiği anlamına gelir. Mekansal olarak oldukça ayrı olmalarına rağmen, bir anlamda tek bir olay olarak düşünülmeleri gerekir.

Yalnızca sonlu hızlarda hareket eden bilgiyle ve uzaysal olarak ayrılmış olayların mutlak eşzamanlılığıyla uğraşmaya alışkın bir fizikçiye, "yerel olmayan" gizli değişkenler saçmalık gibi geliyor. Bu, kuantal altı mekaniğinin geliştirilmesine çok az çaba harcanmasının nedenlerinden biridir. Ancak bir parapsikolog için bu tür yerel olmayan olaylar, dikkat çekici bir şekilde Jung'un eşzamanlılık kavramının işleyişine benzemektedir ve o, bu olayları kendi düşünce sistemine nasıl aktarabileceğini merak etmektedir. Telepati, basiret, uzaktan eylem, hatta önsezi. Yerel olmayan gizli değişkenler bir anlamda melodiyi çağırabiliyorsa teknik olarak mümkün görünüyor.

Bell'in teoreminin, varsayılan herhangi bir subkuantal gerçekliği oluşturan gizli değişkenlerin karakter olarak yerel olmamasını ve dolayısıyla başka türlü kafa karıştırıcı parafiziksel fenomenler için bir araç olarak uygun olmasını sadece izin vermekle kalmayıp aynı zamanda bunu da talep etmesi, bilincin gizli değişken teorisinin çekici bir özelliğidir.

Bilincin gizli değişken teorisi şunları iddia eder: (i) Sıradan kuantum mekaniğinin gözlemsel/teorik yapısının altında bir alt nicelik düzeyi vardır; (ii) bu subkuantal seviyede meydana gelen olaylar, duyarlı varlığın unsurlarıdır. Durum böyle olunca bilincimizin fiziksel olayları kuantum mekaniği yasalarına göre kontrol ettiğini görüyoruz. Dahası, kuantum mekaniği yasalarının, parafiziksel olayların en çarpıcı özelliklerini anlamamız için gereken niteliklere tam olarak sahip olduğunu görüyoruz.

Subkuantal bir seviyenin spekülatif varlığı ve böyle bir yeraltı seviyesindeki kısıtlamalar (Bell teoremi), geleneksel kuantum mekaniğinin bir parçasıdır. Fizikçilerin çoğu, Bell teoreminin, bu tür kuantal altı gizli değişkenleri, böyle bir düzeyin gerçekte var olmayacağı kadar tuhaf özelliklere sahip olmaya zorladığına inanıyor. Bununla birlikte, kuantum mekaniğinin alt-kuantal düzeyine dayalı bir teorisini inşa etmeye çalışan az sayıda fizikçi de var.

Gizli değişken bilinç teorisinin yeni içeriği, gizli bir kuantal altı düzeyin gerçek varlığının iddiası değil, bu düzeyin tüm öznel deneyimlerin yeri olduğu iddiasıdır. Ek olarak, bu teori yalnızca farkındalığın gizli değişkenlerle belirsiz bir şekilde tanımlanmasıyla sınırlı değildir, aynı zamanda bu erken aşamada bile birçok niceliksel tahminin yapılabileceği kadar spesifik ve ayrıntılıdır.

Birkaç özel durum dışında kuantum mekaniği bireysel olayların davranışını tahmin etmez. Yalnızca benzer şekilde hazırlanmış deneylerin ortalama veya istatistiksel davranışını açıklar. Kuantum mekaniğinin arkasında, her bir tekil olayın oluşumunu kontrol eden görünmez bir dinamiğin olup olmadığı, gizli değişken teorisyenlerinin endişesidir. Başarılı bir gizli değişken teorisi, tıpkı moleküllerin kinetik teorisinin (mekanik yasalar) ısı ve termodinamik teorisini desteklemesi gibi, kuantum mekaniği için kavramsal bir temel oluşturacaktır. İlk bakışta, herhangi bir istatistiksel açıklamaya kolaylıkla bir tür gizli değişken desteği verilebilir, tam olarak aynı şekilde yürütülen deneylerin nasıl farklı sonuçlar verebileceğini güzel bir mekanik yolla açıklayan bazı yaratıcı gizli makineler verilebilir.

Dolayısıyla, bu görüşe göre dünya bireysel etkileşimlerden ve yalnızca etkileşimlerden oluşsa da, kuantum mekaniği bu tekil olayların kökeni konusunda sessiz kalıyor. Kuantum mekaniği, çok sayıda bireysel, öngörülemeyen ve temelde gizemli olayların davranışına ilişkin istatistiksel bir teoridir. Bilimlerinin temelinde yer alan bu kafa karıştırıcı durumun, fiziki dünyalarına "zihni" sokma fırsatı sunabileceği fizikçilerin ve filozofların dikkatinden kaçmamıştır; ancak Planck sabiti ölçeğinde beyin ve hatta sinaps (boşluk) sinir uçları arasındaki her zaman o kadar "büyük" görünüyordu ki, önemli etkileşimler "pürüzsüz" ve neredeyse kuantumsuz olacaktı.

Bununla birlikte, gizli değişken bilinç teorisinin hesaplamaları, merkezi sinir sistemindeki sinapsların işleyişinin uygun şekilde ayrıntılı bir şekilde ele alınmasının, temel kuantal geçişlerin, bunların işleyişinde belirleyici bir rol oynamasına izin verdiğini göstermektedir. Kuantum olaylarının temelde rastgele olduğunu düşünen fizikçilerin çoğu, sinapsların kuantummekanik modelini, sinirsel gürültünün bir başka kaynağı olarak görecektir. Şu anda geçerli olan bakış açısına göre, kuantum olayları rastgeledir ve bu da Einstein'ın, fiziği olayların kökeninin bir resmini içerecek şekilde genişletmeye çalışan birkaç kişiden biri olduğu anlamına gelir. Ne o ne de takipçileri, etkileşimlerin "tamamen rastgele" bir şekilde ortaya çıkacağı makul bir yapı inşa edemediler.

Şu anda üç alternatif pozisyon mümkündür:

Şu anda gizli değişkenler tarafından tanımlanan bir alt nicelik düzeyi mevcuttur, ancak bu değişkenlerin bir gün teknik olarak erişilebilir hale gelmesi ve fiziksel süreçler hakkında geleneksel kuantum teorisinden elde edilebilecekten daha fazla bilgi vermesi düşünülebilir.

Şu anda gizli değişkenler tarafından yönetilen bir alt nicelik düzeyi mevcuttur, ancak bu değişkenlerin fiziksel bir ölçümün nesnesi olmasının akla yatkın bir yolu yoktur.

Prensip olarak fiziksel olarak gözlemlenemeyen bir alt-kuantal seviye, fizikte uygun bir rol oynayamayacak olan metafiziksel bir aşırılıktır.

Fizikçilerin küçük bir azınlığı (özellikle İngiltere'deki David Bohm ve işbirlikçileri) şu anda tamamlanmamış bir kuantum teorisinin gelecekte geçerli bir kuantum altı dinamiği tarafından destekleneceği şeklindeki (a) pozisyonunu savunuyor gibi görünüyor. Bununla birlikte, fizikçilerin çoğu (kurum görüşü) (c) pozisyonunu savunur; kuantal altı seviye yoktur ve gizli değişkenler yoktur. Pratik olarak tüm fizikçilerin görüşlerinin aksine, gizli değişken bilinç teorisini [konum (b)] şunu iddia eder: değişkenleri fizikçiler için (fizikçiler olarak ama duyarlı katılımcılar olarak değil) sonsuza dek gizli kalacak bir alt nicelik düzeyi vardır.

Gizli Bir Değişken Olarak Bilinç

Şimdi felsefi gibi görünen bir sorunun, bilincin doğası sorununun tartışmasına dönelim. Yukarıda bahsedildiği gibi fizikteki yol gösterici kavram tamlıktır, dilerseniz temelliktir. Bilincin doğası sorunu, felsefenin doğa bilimleri haline gelen kısmından çıkarılmış bir sorudur.

Bilinç (apaçık bir şekilde) mevcuttur ancak fiziksel denklemlerin veya bunların herhangi bir unsurunun temel yapısına dahil edilmemiştir. Onlardan da türetilemez. Fizik, konusu olarak temel cisimlerin etkileşimlerini uzay ve zamanda temsil edildiği şekilde ele alır. Kendini deneyimleme olarak etkileşim kavramı, etkileşimi tanımlayan fizik denklemlerinde açıkça yer almamaktadır. Fiziğin dilini bilinci kapsayacak şekilde genişletmek için iki temel önerme ortaya atılmıştır:

(1) Bilinç fiziksel olmayan fakat gerçek bir niceliktir.

(2) Fiziksel gerçeklik, tek bir fiziksel temel nicelik aracılığıyla bilince bağlıdır.

Bilincin fiziksel olmadığını söylemek, onun varlığının olağan fiziksel ölçüm teknikleri kullanılarak ölçülemediğini söylemektir. Bu, onun halihazırda fiziksel etkileşimlerin açık bir parçası veya yapısı olarak tanımlanmadığını söylemenin başka bir yoludur. Aşağıda bu ölçülemezlik özelliğinin kuantum mekaniğindeki gizli değişkenler kavramıyla paralellik gösterdiğini göreceğiz.

İkinci varsayım, beyin gibi fiziksel bir sistemin işlemleri ile o beynin devam eden bilinçli deneyimi arasındaki bağlantıya ilişkin en cimri varsayımdır. Bilincin bir yapı değil temel bir şey olduğunu söylemenin başka bir yoludur.

Sonunda işe yaradığı gerçeğiyle gerekçelendirilmesi gereken uzun bir tartışmayı içeren nedenlerden dolayı, bu miktar kuantum mekaniğinde "durum vektörü" ile tanımlanır.

Şimdi gerçek bir varlık olarak bilincin, doğrudan ölçülme bile niceliksel olarak nasıl karakterize edilebileceğini gösterelim. Beynin işleyişinin belirli koşullarıyla bağlantılı olarak ortaya çıkar. Bunlardan en önemlisi bilincin ani başlangıç karakteridir, yani normal uyanık öz-farkındalıktır. Nasıl ki su buharının yoğunlaşması, fiziksel koşullar çok az değiştiğinde bir gazı sıvıya taşıyan bir süreçse, bilinçli durum da beyin işleyişinde sadece çok hafif bir değişikliklikle bağlantılı olarak gerçekleşir. Buhardan sıvıya geçiş, su molekülleri arasında gelişmiş bir kolektif etkileşimin sinyalinin verir. Benzer şekilde, bilincin başlaması beyindeki temel unsurlar olan sinapsların kolektif etkileşimine işaret eder. Yoğunlaşma analogisinde prensip olarak şunları yapabiliriz: Gazın sıvıya dönüşmesini izlerken her iki mikroskobik etkileşimi de ölçün. Prensip olarak beyinde sinaptik potansiyelleri ölçebiliriz ancak benzer makroskobik "yoğunlaşmanın" gözlemlenmesi geleneksel yollarla bize engel olur. Yine de, kesinlikle fiziksel olmayan bir gözlem tekniği olan "iç gözlem" yoluyla deneyimlenebilir.

Sinapsların ateşlenmesi, bir bilgisayardaki mantık öğelerinin değiştirilmesine benzetilmiştir. Periferik sinapslar ve nöromüsküler kavşaklar güvenilir yedekli anahtarlardır, ancak merkezi sinir sistemi, bilgisayardan farklı olarak trilyonlarca titreşim, bireysel olarak tahmin edilemeyen sinapslardan oluşur ve bunların kalıpları bireysel düzeyden ziyade kolektif düzeyde bulunur. Sir John Eccles bunu tanımlamıştır. "bir hayaletin çalıştırabileceği türden bir makine" gibi kararsız nöron ormanı. Bilgi işlemenin devam ettiği yer burasıdır ve bilinçte bir araya getirilmesi gereken şey de burasıdır. Yukarıda bahsedildiği gibi, kuantum mekaniği burada herhangi bir potansiyel sunan tek aday, fiziğin içinde yer aldığı tek bölüm olarak tanımlandı. henüz tam olarak tanımlanmamış miktarlar tanıtılmaktadır.

Walker, bazı kuantum mekaniksel süreçlerin sinaptik geçiş için temel olması gerektiğine karar verdi. Kuantum mekaniği elektron tünellemesi süreç olarak tanımlandı. Aynı zamanda, ayrı sinapsların etkileşime girebileceği mekanizmayı da sağladığı keşfedildi: aslında hızlı ardışık kuantummekanik tünellemeyi içeren bir "atlamalı iletim" süreciyle. Dolayısıyla, düşük bir sinaptik ateşleme hızında, sinapslar ayrı ayrı, yani izolasyon halinde ateşlenir. Hız arttıkça eş zamanlı olarak daha fazla ateş açılır ve sonuçta bu sıçramalı iletim kolektif bir fiziksel davranışa (ve buna bağlı fiziksel olmayan bir deneyime) yol açar. Düzgün bir şekilde tanımlandığında, bu kolektif durum, bir durum vektörü 'P' tarafından tanımlanan, devam eden tek bir kuantum mekaniği etkileşimini içerir.

zaman geçtikçe o durum vektörünün gelişimini belirleyen gizli değişkenler olarak.

Bu modelden çıkan en çarpıcı sonuç, hayvanlarda bilinci sürdürmek için gerekli olan ortalama sinirsel ateşleme hızının tahminidir. Bilinç kaybından (uyku, koma, senkop) kaçınmak için, ortalama toplam kortikal nöron ateşleme hızı v , aşağıdaki basit şekilde toplam kortikal nöron sayısına (N) ve sinaptik gecikme süresine (T) bağlı olan belirli bir eşikten daha büyük olmalıdır:

$v > \frac{1}{NT}$ bilincin mümkün olabilmesi için (1)

Bu ilişki, kedilerde ve insanlarda uyku eşiklerinin ölçülmesiyle kabaca doğrulanmıştır.

Forwald9'un Psikokinesis Deneyi

Emekli elektrik mühendisi ve mucit Haakon Forwald, 1949'da başlayıp yirmi yıl boyunca devam eden, zihninin düşen küplerin uzaysal desenini etkileme yeteneğini ölçmek için bir dizi dikkate değer deney gerçekleştirdi. Çeşitli malzemelerden oluşan küçük küpler, uzun eğimli bir iskele üzerine mekanik olarak düşürüldü ve dinlenmeye bırakıldı. Küplerin iskelenin merkez çizgisinin bir tarafına veya diğerine hareket etmesi için zihinsel bir çaba gösterildi. Kaydedilen "istekli*" modeliyle karşılaştırıldığında küp konumlarının ölçümleri, operatörün küplerin yana doğru hareketini gerçekten etkileyebildiğini ve bu etkinin etkin gücünün sistematik bir şekilde küpün yapısına ve malzemesine bağlı olduğunu gösteriyor gibi görünüyordu. küpler (aşağıda önerilen Forwald referansına bakın).

Yerleştirme Etkisinin Quantur^Mechanici Hesaplaması

Psi fenomeninin gizli değişken teorisinde, bilinçli varlıklar temel kuantum olaylarını güçlü bir şekilde arzu edilen sonuçları meydana getirecek şekilde manipüle edebilirler. Bu yaklaşım, Helmut Schmidt'in çalışmasındaki gibi radyoaktif bozunma olaylarını etkilemek için işe yarayabilir, çünkü bu olaylar tamamen kuantum olaylarıdır, ancak metal ve tahta küpler gibi büyük nesnelerin manipülasyonunu tanımlamayı nasıl umut edebilir?

Kuantum olaylarının ölçeği Planck sabiti A tarafından belirlenir. Bir düzlem üzerinde hareket eden bir küp için, bir kuantum eyleminden kaynaklanan ortalama açısal sapma Walker tarafından hesaplanmıştır. Hesaplanan açısal sapma miktarının yalnızca 10-17 derece olduğu, yani yüz milyon milyarda bir olduğu ortaya çıkıyor. Bu nicelik, yuvarlanan küpün başlangıç konumu üzerinde zihninin eyleminin maksimum kapsamının bir tahminidir. Yönlendirme açısından, 10-17 derece, yaklaşık olarak Ay yüzeyindeki bir herpes simpleks virüsünün Dünya'daki bir gözlemci için ulaşacağı açıdır. Zihninin eyleminin boyutu küçüktür ama sıfır değildir. Küpün bu küçük yönünü şimdi kontrol ederek, zarın tam atış hızı bir saniye sonra belirlenebilir.

Yuvarlanan bir küp, aksi takdirde aynı olan iki küp arasındaki yönelimdeki başlangıçtaki küçük herhangi bir farkın, her sıçramada muhtemelen büyüyeceği anlamında dengesiz bir mekanik sistemdir. Bir yuvarlanmanın başlangıcındaki en küçük tekil yönelim, büyük bir küp yer değiştirmesine çevrilebilir Walker, bu büyütme etkisi için hesaplamayı gerçekleştirdi ve ortalama olarak, küpün her sıçramasında bu açısal sapmanın yüzde elli arttığını buldu. Bu sapma bir sonraki sıçramada tekrar yüzde elli artar ve bu şekilde devam eder.

Küçük artışların ardışık olarak birleştirilmesi süreci, bileşik faizi hesaplamamız gereken bankacılıkta tanıdık bir sorundur. Aynı zamanda nüfus artışı araştırmalarında da bilinmektedir. Bu ve buna benzer diğer sistemler uygun şekilde iki katına çıkma süreleriyle karakterize edilir. Bu, paranızı, nüfusunuzu vb. ikiye katlamak için gereken zamandır ve yalnızca K faiz oranına bağlıdır. Yıllık yüzde üç faiz oranında, iki katına çıkma süresi $N = 24$ yıldır. Yüzde altılık bir büyüme oranıyla sistemin boyutu on iki yıl içinde iki katına çıkacak. Her sıçramada yüzde elli artışla, küp yöneliminin iki katına çıkma süresi yaklaşık 1,7 sıçramadır ve bu da saniyenin yaklaşık yüzde biri kadar sürer. Sıçrayan bir küpün, küpün konumu ve yöneliminin kontrolüne yönelik bu ilk zihinsel yatırımı oluşturması bir saniyeden az zaman alır.

Forwald'ın yerleştirme verilerinin bu başarılı analizi, niceliksel olarak doğrulanmış sonuçlar üreten ilk parafiziksel teoriyi temsil ediyor. Eğer bu sonuçlar teorinin yardımıyla tasarlanan (şu anda devam eden) daha iyi deneylerle genişletilebilir ve doğrulanabilirse, eski bir deneyi sabırsızlıkla bekleyebiliriz. Parafiziğin patlayıcı gelişimi. Tıpkı Bohr'un hidrojen atomu modelinin kuantum devriminin başlangıcını hızlandıran dev bir katalitik adım olduğu gibi, Forwald'ın yerleştirme deneyinin bu gizli değişken açıklamasının da, gelişmedeki en büyük olay olarak kabul edilebileceğini söylemek fazla abartı olmayacaktır. yeni bir duyarlı yaşam bilimi.

ÖNERİLEN OKUMALAR

FJ Belinfante, Gizli Değişken Teorileri Üzerine Bir Araştırma (New York: Pergamon Press, 1973).

H. Forwald, Mind, Matter and Gravitation (New York: Parapsychology Foundation, 1969).
EH Walker, "Bilincin Doğası," Mathematical Biosciences, 7 (1970k)
"Parafiziksel ve Parapsikolojik Olayların Temelleri" Parapsychology Rev.'de yayınlanacak;
"Kuantum Ölçüm Teorisinde Bilinç, Bölüm I." J. Study Consciousness 5 (1972);
"Sinaptik İletimde Kuantum Mekaniği Süreçleri" Int. J, Kuantum Kimyası; Edgar D. Mitchell'in Psychic Exploration adlı kitabında "Bilinç ve Kuantum Teorisi", John White tarafından düzenlenmiştir (New York: GP Putnam, 1974).

23.

Eşlenik Sistemler Olarak Pozitif ve Negatif Uzay/Zaman Çerçeveleri

WILLIAM A. TILLER

Benim ilk madde modelimde 1-4 evren, dört uzay/zaman dışı boyuttan, iki uzay/zaman boyutundan ve bir geçiş boyutundan oluşan yedi katlı bir yapı olarak öngörülüyordu. Uzay/zaman boyutları birbirinin içine geçer ve geçiş çerçevesi aracılığıyla meydana gelen ara yüzlemeyle kolektif uzay/zaman dışı çerçeveye gömülür. İlk açıklamada bunlardan fiziksel ve eterik olarak söz ediliyordu; artık bunlara pozitif ve negatif uzay/zaman çerçeveleri deniyor. Uzay/zaman dışı seviyelerde var olan potansiyellerin, uzay/zamandaki olay tesadüflerini doğrudan etkileyen kuvvet alanları olarak hareket ettiği düşünülmektedir. İnsanın niyet değişiklikleri yoluyla uzay/zaman dışı potansiyeller değişir ve bu da uzay/zamana dayatılan sınır koşullarını değiştirir. böylece dalga akış modelinin ve uzay/zamandaki olayların ayrıntılarının veya biçiminin değişmesi; yani uzay/zaman açıkça gerçeklikten ziyade bir görünüm alanıdır.⁴ Bu modelde, uzay/zaman dışı çerçeve "gerçeklik dünyası", uzay/zaman çerçevesi ise "görünümler dünyası"dır. Birincisi fiziksel duyularımızla algılanmaz; ikincisi.

"Görünümler dünyası" düzeyinde, anlamlı bir şekilde bulmaya çalışabileceğimiz tek şey, değişen formları birbirine bağlayan doğal yasalar dizisi olarak düşünülebilecek tutarlılık ilişkileridir. Bu tutarlılık ilişkileri önemsiz değildir Bilimimiz William A'Tuler'in "The Positive and Negative Space/Time Frames as Conjugate Systems" (Eşlenik Sistemler Olarak Pozitif ve Negatif Uzay/Zaman Çerçeveleri) Araştırma ve Aydınlanma Derneği Tıp Sempozyumu'na Ocak 1975'te sunulmuş, yayınlanmamış bir konuşmadır ve izin alınarak basılmıştır. yazarın.

Son dört yüz yıldır bu tür ilişkileri ortaya çıkarmaya derinden bağlıyız ve bunların teknolojik gelişmeye yönelik kullanımı yalnızca insanın doğa ve kendisi hakkındaki anlayışını geliştirmekle kalmamış, aynı zamanda ona çevresini kontrol etmesine ve hayatını beslemesine de olanak sağlamıştır. Şu ana kadar bu bilim büyük ölçüde iki uzay/zaman boyutundan yalnızca birine, yani fiziksel duyularla algılanana yöneldi. İç içe geçmiş diğer uzay/zaman çerçevesi günümüz bilimi tarafından büyük ölçüde bilinmemektedir.

Bu makale, bu tamamlayıcı uzay/zaman boyutuna yönelik bir modelin niteliksel bir açıklamasına ve iki uzay/zaman boyutu arasındaki özellik ilişkilerinin bir açıklamasına ayrılmıştır. Model bir dizi psişik olgunun rasyonelleştirilmesine izin verir. Model için bazı deneysel destekler sunulacaktır. Ancak modelin niceliksel yönleri daha sonraki bir makaleye bırakılacaktır.

Pozitif Uzay/Zaman ve Negatif Uzay/Zaman Özellikleri

Negatif uzay/zaman maddesini kavramsallaştırmamdaki başlıca kriterlerim şunlardı: (1) yapısının fiziksel veya pozitif uzay/zaman maddesinin bir benzeri olması, (2) pozitif uzay/zaman maddesiyle özel simetri ilişkilerine sahip olması, (3) negatif uzay/zaman çerçevesi pozitif uzay/zaman çerçevesini dengelemelidir ve (4) negatif uzay/zaman özü fiziksel duyularla gözlemlenemez olmalıdır. Aynı zamanda (5) eğer model mevcut bilimimizdeki bazı boşlukları doldurabilirse, o zaman çok daha iyi olacağı da hissedildi.

Bu yönergeleri kullanarak (4) ile başlıyoruz ve ilk olarak negatif uzay/zaman seviyesindeki parçacıkların süperluminal olduğunu varsayıyoruz; Yani ışık hızından daha hızlı hareket ederler ($v > c$). Kuantum mekaniğinin aşırı görecelik sınırında, -oo'ya kadar uzanan negatif enerji durumları spektrumunun olasılığını tahmin ettiğini belirtmek ilgi çekicidir. Böylece, elektromanyetik etkileşim, pozitif enerji durumundaki bir parçacığın, negatif enerji durumundan birine geçiş yapmasına ve sınırsız miktarda enerji yayarak, daha düşük ve daha düşük negatif enerji durumlarına doğru kademe kademe ilerlemesine olanak tanır. Bu durumlar aynı zamanda negatif kütleyle sahiptir ve gözlemlenemezler. Bununla birlikte, bu negatif enerji durumları denizindeki özel kusurlar veya "delikler" pozitif kütleyle ve pozitif momentuma sahiptir ve bu nedenle gözlemlenebilir. Bu "deliklere" antipartiküller adı verilir ve bu tür kusurlu parçacıkların tüm spektrumu, bilimimizin zaten gözlemediği gibi, antimadde olarak adlandırılır. Aslında her parçacık için karşılık gelen bir antipartid keşfettik.

Şimdi daha da ileri gidelim ve negatif uzay/zaman seviyesindeki parçacıkların sadece süperluminal değil, aynı zamanda pozitif uzay/zaman seviyesindeki parçacıkların dektrikal karakterinin aksine karakter olarak öncelikli olarak manyetik olduklarını varsayalım. Şimdi sadece (4)'ü değil aynı zamanda (5)'i de tatmin ediyoruz. Bilim, Maxwell denklemlerinin simetrisi onların var olmasını gerektirdiği için sürekli olarak manyetik tekkutup arayışındaydı. Ancak fiziksel düzeyde akla gelebilecek hemen hemen tüm alanlarda aradık ve elimiz boş bulduk. Bu tek kutuplar mevcut olsaydı ve fiziksel duyular düzeyinde gözlemlenemez olsaydı, bu anlaşılabilir olurdu.

Bu öneri aynı zamanda listemizin (1)-(3) şikkını da karşılamaktadır. Manyetik tek kutup aslında dektrik tekkutupla benzerdir ve atomların, moleküllerin ve maddelerin negatif uzay/zaman seviyesindeki manyetik yüklerden pozitif uzay/zaman seviyesindeki dektrikal yapılarımıza benzer şekilde oluşmasını bekleyebiliriz. Pozitif uzay/zaman seviyesindeki pozitif kütle ve enerjinin, negatif uzay/zaman seviyesinde negatif kütle ve enerjiye sahip olmasıyla ayna tipinde bir simetri ilişkisine dikkat çekiyoruz. Karşı denge, uzay/zaman dışı çerçevenin zeminindeki bir dalgalanma süreciyle, kolektif enerjisi sıfır olan elektriksel ($v < c$) ve manyetik ($v > c$) doğadaki uzay/zaman kutupsal maddelerinin oluştuğu dikkate alınarak not edilir. Aynı şekilde kolektif momentum da sıfır olabilir. Bu durumda, Kutupsal karakterin, parçacıklardaki birincil dalga fonksiyonlarının tutarlılığının norm seviyesiyle ilişkili olduğu düşünülmektedir. Elektriksel polarite belirli bir yüksek düzeyde tutarlılığa karşılık gelir ve manyetik polarite belirli bir düşük düzeyde tutarlılığa karşılık gelir; te., ondalık ve manyetik tek kutup için sırasıyla 1 ve 0.

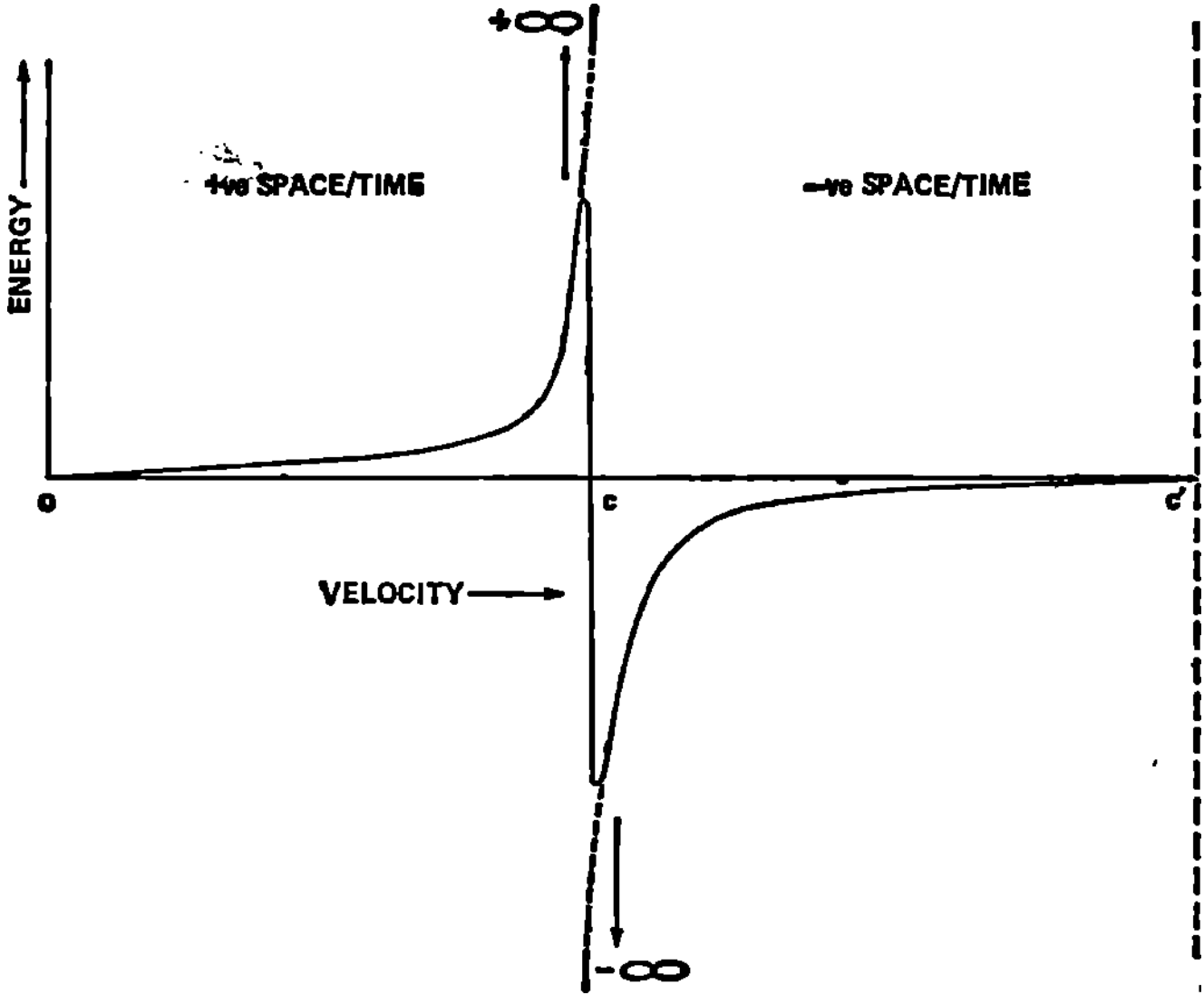
Bu yaklaşımın ardından, bu iki madde sınıfı arasında daha geniş bir korelasyon aralığı geliştirildi ve ana sonuçlar Tablo 1'de sunuldu; burada xX^* , sırasıyla pozitif ve negatif uzay/zaman maddesini temsil eder. En uygun beş madde zaten tartışıldı. 6 sayılı bir simetri ilişkisinden doğar. Açıkçası, eğer manyetik atomun veya molekülün tüm parçaları EM ışıktan (c) daha hızlı hareket ediyorsa, parçacıkları farklı enerji durumlarından geçerken, c 'den daha büyük bir hıza sahip olması gereken bir radyasyon yayılacaktır; aksi takdirde atomun veya molekülün farklı kısımları arasında iletişim olmazdı. Simetri nedeniyle, bu manyetoelektrik (ME) ışık hızının, c^* , $10^{10}c$ olacağı varsayılmaktadır; yani, İnsandaki negatif uzay/zaman algılama çerçevesi, pozitif uzay/zaman algılama çerçevesi onun altında olduğu için elektromanyetik (EM) ışık hızının (c) çok ötesinde bir hıza sahip olacaktır ve c^* , negatifin çok üzerinde olacaktır. c olarak uzay/zaman algılama çerçevesi hızı, pozitif uzay/zaman algılama çerçevesinin hızının üzerindedir. Bu, c^* 'nin c 'ye göre çok büyük bir sayı olmasına yol açar ve 10^{10} faktörünün bu yönü niteliksel olarak ifade etmesi amaçlanır.

Tablo 1'de hem 7 hem de 8 numara, Şekil 1'de bir parçacığın enerjisi için hızının bir fonksiyonu olarak temsil edilmektedir. Yani bir elektrik parçacığını alıp hızını v arttırsak kinetik enerjisi artar ve dolayısıyla toplam enerjisi artar ve v elektromanyetik ışığın hızı c 'ye yaklaştıkça görelilik faktörü enerjinin 4-'e doğru keskin bir şekilde artmasına neden olur. oo. V , c 'nin yaklaşık yüzde 0,1'i dahilinde olduğunda, parçacığın tutarlılık durumunu I'den II'ye değiştirmesinin ve büyük bir negatif durgun kütleyle sahip manyetik karaktere dönüşmesinin, böylece elektriksel parçacığın ışıktan tünel açmasının mümkün olduğu düşünülmektedir. bariyer pozitif uzay/zamanda kaydılaşır ve negatif uzay/zamanda manyetik bir parçacık olarak maddeleşir - duyuşal aygıtlarımız tarafından görüldüğü gibi. Parçacığın hızının daha da arttırılması kinetik enerjisini arttırır ve böylece toplam enerjisi daha az negatif olur. Parçacığın hızını azaltırsak, $v \ll 1.001c$ 'ye ulaşana kadar daha fazla negatif enerjiye giden yolu tekrar takip eder ve ardından tutarlılık dalgalanması meydana gelebilir, böylece manyetik parçacık negatif uzay/zaman çerçevesinden maddeselleşip maddeselleşir. elektronik olarak pozitif uzay/zaman çerçevesi

UZAY/ZAMAN MADDESİNİN GÖSTERİMLERİ

	X		X*
1	Elektrik tekeli		Manyetik tek kutup
2	Atomları, molekülleri vb. oluşturur.		Atomları, molekülleri vb. oluşturur.
3	Tutarlılık durumu 1		Tutarlılık durumu 11
4	Pozitif kütle		Negatif kütle
5	$v < c$		$v > c$
6	c'de elektromanyetik radyasyon	XC/3 2	c1 >> cM010c'de manyetoelektrik radyasyon)
7	Pozitif enerji durumları	Ö	Negatif enerji durumları
8	v arttıkça E artar	5	v arttıkça E artar
9	Pozitif zaman akışı	-BEN	
10	Yerçekimi	U1	
11	Frekans vx	CE	
12	Faraday kafesi taraması	CE	Negatif zaman akışı
13			
14	la H üretir	Q CE	Havaya yükselme
15	Alan 1	CE5	Frekans pikseli*~1010 piksel
		*	Faraday kafesi tarafından tarama yapılmaması
			Manyetik kafes taraması
			1M E üretir
			Uzay II

MASA1

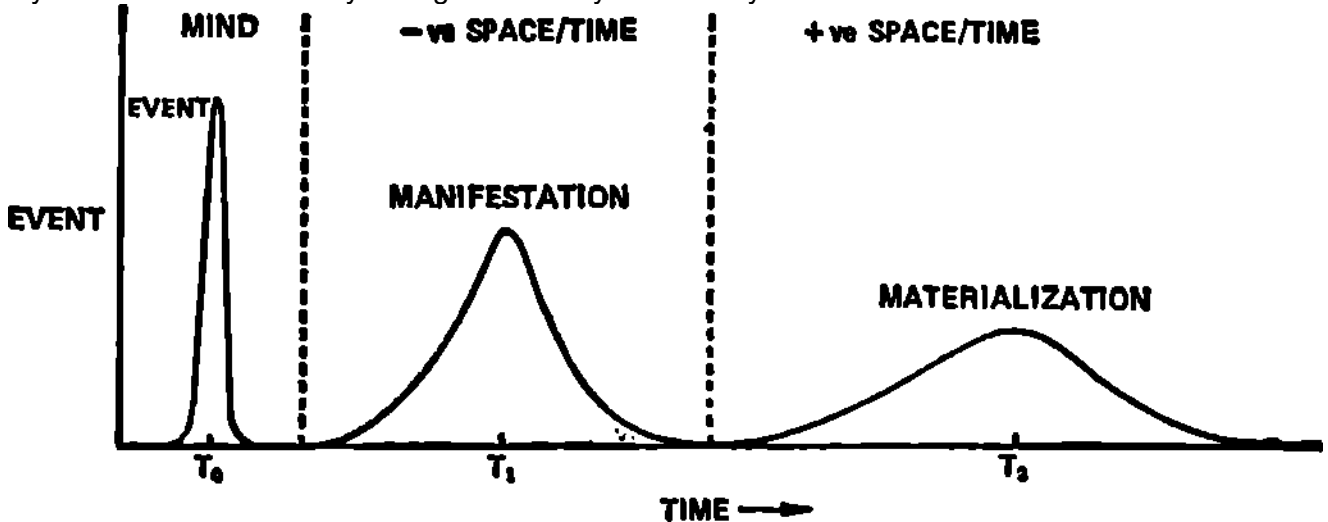

FIGÜR1 Pozitif uzay/zaman ve negatif uzay/zaman seviyelerindeki parçacıklar arasındaki enerji/hız ilişkileri.

Büyük pozitif enerjiye sahip üç parçacık. Burada geleneksel kozmolojideki kara delik ve beyaz delik olgularının benzerini görüyoruz. Ayrıca, maddeselleşme ve maddeleşme olgularının açıklandığını görüyoruz ve maddenin gerçekte uzaydan kaybolmadığını, ancak fiziksel duyu sistemine ve bu mantığa dayanan tüm aygıtlara göre karakterini gözlemlenemez hale gelecek şekilde değiştirdiğini not ediyoruz. Yalnızca kaydıleştirilmiş gibi görünüyor, nesne yalnızca biçimini değiştiriyor gibi görünüyor!

11. numaraya atladığımızda, bir dalga'nın enerjisinin frekansı ile orantılı olduğunu ($E = h\nu$) ve bir dalga parçacığı ikiliğinin mevcut olduğunu, böylece bir parçacığın enerjisi arttıkça frekansının (ν) arttığını hatırlıyoruz. Dolayısıyla, Şekil 1'de ν 'yi c 'ye doğru arttırdıkça, aslında parçacığın titreşim frekansını, negatif bir uzay/zaman parçacığı haline gelmek üzere maddeselleşmeden önce kritik bir değere kadar artırıyoruz. Manyetik bir parçacık olarak enerjisi hâlâ frekansı ile orantılı olacaktır ($E = A \cdot p^*$), dolayısıyla A^* negatif bir sabit olmalıdır ve büyüklüğüne bağlı olarak p^* , ν_0 'dan çok daha yüksek olmalıdır, böylece $\nu_0 \cdot -\nu_0$ frekansta büyük bir sıçramayı temsil eder; Le., negatif uzay/zaman çerçevesi, fiziksel maddemizden daha yüksek frekanslı bir madde bandını temsil eder. Ek olarak,

9. maddeye dönecek olursak, negatif zaman akışı, fiziksel düzeyde neden ve sonuç arasındaki zaman akışının normal yönü olarak düşündüğümüz şeyle ilgilidir. Konuyu açıklamak için bir örnek olarak Şekil 2'yi ele alalım. Burada meydana gelen bir olayı temsil ediyoruz.

FIGÜR2 Bir olayın neden düzeyinde (zihin düzeyi) temsili, negatif uzay/zaman düzeyinde n — Daha sonra tezahür etmesi ve pozitif uzay/zaman düzeyinde $t > T_i$ daha sonra gerçekleşmesi.

Zamanın kökeni olan Zihin seviyesinde çınlayın. Bu olayı (düşünceyi) temsil eden dalga desenleri negatif uzay/zamana çarpar ve bu ortamda karmaşık dalgaları c ile c^* arasındaki karakteristik hızlarda yayarak $T_i - T_o$ zamanında gerekli dalga çakışmasını üretir. Bu, o seviyedeki olayın tezahürünü temsil eder ve ilk nedenden türetilen bir sonuçtur. Ayrıca dalgalar pozitif uzay/zamanda 0 ile c arasında çok daha yavaş karakteristik hızlarla doğrudan yayılır. Bununla birlikte, pozitif uzay/zamanı etkilemenin çok daha hızlı ve daha emin yolu, olayın negatif uzay/zamanda tezahür etmesidir. Bu dalga çakışması, pozitif uzay/zaman ortamında dalga hareketini uyarır.

Negatif uzay/zaman seviyesinde iyi gelişmiş duyuşsal aygıtlarımız olsaydı, olayın pozitif uzay/zaman seviyesinde gerçekleşmesinden önce $T_z - T_i$ zamanında olay hakkında ön bilişsel farkındalığa sahip olurduk. Böylece, negatif uzay/zaman seviyesindeki olayın, pozitif uzay/zaman seviyesindeki tanınan nedenden önce meydana geldiği ve tanımlanan nedene (Zihin düzeyinde fiilen meydana gelen gerçek nedene değil) görelî olarak meydana geldiği not edilecektir. zaman, negatif uzay/zaman seviyesinde olayı üretmek için negatif yönde, pozitif uzay/zaman seviyesinde olayı üretmek için ise pozitif yönde akıyormuş gibi görünecektir. O halde gelecek dediğimiz şey şimdiki zamanla bir arada ama evrende farklı bir madde düzeyinde var oluyor.

10 numaraya dönersek, iki uzay/zaman çerçevesi arasında var olan ayna ilişkisi nedeniyle, pozitif uzay/zaman seviyesinde mevcut olan her kuvvetin, negatif uzay/zaman seviyesinde tezahür eden bir eşlenik veya karşı kuvvete sahip olduğunu öngörmeliyiz. Böylece, fiziksel seviyedeki çekim kuvveti, negatif uzay/zaman seviyesindeki kaldırma kuvveti ile dengelenir. Bunun gelecekteki teknoloji için bariz belirtileri olacak. Tablo 1'de yer almasa da teknoloji açısından önemli sonuçlar doğuracak bir diğer özellik de entropiyle uğraşmak olacaktır. Sıcaklık arttıkça pozitif uzay/zamanda entropide pozitif artışlar elde ederiz; ancak sıcaklık arttıkça negatif uzay/zamanda entropide bir azalma olur.

Bir denek, uzun dalga boyu aralığındaki (radyo dalgaları ve daha uzun) elektrostatik ve elektromanyetik dalgaları perdeleyen bir Faraday kafesine yerleştirildiğinde birçok durugörü ve telepatik yeteneğin arttığını bulduk. Bu, harici gürültü seviyesini azaltıyor gibi görünüyor ve negatif uzay/zaman algılama sistemine daha iyi uyum sağlayabiliyorlar. Bunu destekleyecek şekilde, eğer denek daha sonra manyetik ekranlı bir odaya yerleştirilirse, denek genellikle bu yeteneklerini kaybeder. Bazı deneklerin deyim yerindeyse yeniden gruplanabildiği ve bu manyetik ekranın ötesini algılamalarına olanak tanıyan başka bir duyu ağına (muhtemelen zihinsel düzeyde bir duyu sistemi veya elektromanyetik olmayan veya manyetik olmayan bir sistem) erişebildiği görülüyor. Bu da yine negatif uzay/zaman seviyesinde manyetik madde varsayımını destekleme eğilimindedir.

Elektromanyetik enerji için geleneksel Maxwell denklemlerinden, elektrik yükü akışının, yani bir Z_e akımının, bir H manyetik alan oluşturduğunu biliyoruz. Benzer şekilde, negatif uzay/zaman seviyesinde, manyetik yükün akışı, L_e , bir I_m akımı. bir elektrik alanı E üretir. Böylece, negatif uzay/zaman seviyesinde, manyetik yük ve manyetik akım cinsinden ve manyetoelektrik enerjinin c^* hızını içeren karşılıklı gelen bir Maxwell denklemleri seti mevcuttur. EM ve ME denklemlerinin birleştirilmesi tam bir simetriye yol açar; ancak yalnızca tek bir duyu sistemi kullanıldığında alışlagelmiş simetrik olmayan denklemler gözlemlenir. Ancak her iki duyu sistemi de kullanıldığında tam simetri ortaya çıkar.

Tablo 1'deki son öğeye burada yalnızca Alan I'nin doğru bir açıklaması olarak değinilebilir; Uzay n bu makalenin kapsamı dışındadır ve ayrı bir makalede daha ayrıntılı olarak ele alınmalıdır. Sadece şunu belirtmek isterim ki, pozitif ve negatif uzay/zaman çerçeveleri iç içe geçmiş çerçeveler olmasına ve aslında aynı alanı, ancak oldukça farklı frekans seviyelerinde işgal etmelerine rağmen, bunların etkileşim şekli bir tür uzamsal haritalama dönüşümü aracılığıyla. Bu ilişkinin sonuçları, Mekan I seviyesindeki iç alanın, Mekan II seviyesindeki dış alanla etkileşimli olduğu ve bunun tersinin de geçerli olduğu iki tip mekanın var olduğu görülmektedir. Bağlantı ilişkileri açısından bu, kuantum mekaniğinin tahminleriyle uyumlu olarak, pozitif ve negatif uzay/zamandaki her noktanın enerjiyle eşleştiği anlamına gelir.

Şimdiye kadar ihmal edilen genel resmin bir parçası, onu daha da karmaşık ve başa çıkmayı zorlaştırdığı için, EM olmayan ve ME olmayan üçüncü tür bir uzay/zaman maddesinin eklenmesinin gerekliliğidir. karakter. Tam açıklaması da bu makalenin kapsamı dışındadır. Böyle bir maddeye olan gereksinim, EM ışıktan daha hızlı hareket eden bir maddenin ($v > c$), EM ışıktan daha yavaş hareket eden bir maddeyle ($v < c$) doğrudan etkileşime girmesinin mümkün olmaması nedeniyle ortaya çıkar. Enerji değişimi için rezonans titreşim modları mümkün değildir çünkü titreşim frekansları örtüşmemektedir. Enerji aktarımı için bir bağlantı sıvısı olarak hizmet edecek ve EM ışık hızında meydana gelen tekillik fenomeninden etkilenmeyen üçüncü bir maddenin mevcut olması gerekir. Böylece,

$x X^*$ maddeleri arasında birkaç ilginç benzerlik daha vardır. Bunlardan bazıları aşağıda tanıtılacak ve diğerleri daha sonraki bir makalede sunulacaktır. Şimdi modelin bazı öngörülerinin ve modele yönelik bazı geçici deneysel desteklerin listesine dönelim.

Tahminler ve Destek

Buraya kadar (a) maddeleşme-kaydileşme, (b) önsezi ve (c) uzaktan görme konularına ilişkin açıklamalar yapılmıştır. Ayrıca (d) manyetoelektrik enerjinin telepatik iletişim için iyi bir aday olabileceği, (e) Maxwell denklemlerinde simetri oluşturulabileceği ve (f) yukarıdaki (a) maddesinin kara delikler ve beyaz ile ilgili olabileceği öne sürülmüştür. Kozmolojideki delikler.

Geçici deneysel desteklerin bir kısmı aşağıdakilerden gelir:

Son iki yüzyıl boyunca medyumlar, manyetik kuvvetler ve manyetik maddelerin ESP fenomeninin temel taşı olduğu hakkında defalarca konuştular. Faraday kafesinde psişik yeteneklerin artması ve manyetik ekran odasında azalması da manyetik tek kutup varsayımını desteklemektedir. Arama yapanların, de veya ac alanları için manyetik alanın eğimine ve bir elektromanyetik dalganın yatay olarak polarize edilmiş manyetik vektörüne karşı duyarlı oldukları bulunmuştur.⁸ Bu hassasiyet, adrenal bezler veya hipofiz bezi

uygun şekilde korunduğunda kaybolabilir. manyetik bir tarama malzemesi.0 Ayrıca manyetizma ile iyileşme arasındaki ilişkiye de dikkat çekiyoruz. Tripsin enzimi üzerinde yapılan dikkatli araştırmalar, güçlü bir manyetik alanın kutupları arasına veya bir şifacının avuçları arasına onun solüsyonlarının yerleştirilmesiyle aktivitesinin değiştirilebileceğini göstermiştir.10 Şifacının ellerinin etkisi, aşağıdaki alanlarda bulunanlarla karşılaştırılabilir nitelikteydi. 104 gauss aralığı. Daha yeni bir çalışma11 bu iki etkinin hem suyun yüzey gerilimi hem de bitkilerin artan büyüme hızı üzerinde ölçülebilir ve karşılaştırılabilir etkilere sahip olduğunu gösterdi.11 Canlı sistemler üzerinde varsayılan diğer çeşitli manyetik etkiler de rapor edilmiştir.12"15

Çeşitli psişik olaylarda, uzaysal bir yer değiştirme veya ayna görüntüsü etkisi fark edilir. Bu özellikle (a) Uri Geller'in16 bazı telepati sonuçlarında, (b) bitişik hava geçirmez şekilde kapatılmış hücreler arasındaki iletişim üzerine Sovyet deneylerinde17 açıkça görülmektedir. Kuvars duvarla ayrılmış bölmeler, tedavi edilmemiş bölmenin hücrelerinde bir hastalık modelinin meydana geldiğini ve kuvars ayırıcının diğer tarafındaki aşılınmış bölmedeki modelin ayna yansıma ilişkisi içinde geliştiğini gösterdi ve (c) bazı Jeneratörler gerçek bir aynada yansıyan nesne görüntüsü üzerinde hareket ettiğinde ters etkiler sergileyen Pavlita psikotronik jeneratör deneyleri.18'18

Manyetoelektrik ışığın merceklerden geçerken elektromanyetik ışığa karşı davranışını düşünürsek ilginç bir tahmin yapılabilir. Tablo 1'deki ayna ilişkisi nedeniyle ME ışığı havadan cama geçerken hızlanırken EM ışık yavaşlar. Bu nedenle, kırılma indeksi n'nin birden büyük olduğu EM ışığının aksine, ME ışığı için kırılma indeksi n* birden küçük olmalıdır. Dışbükey bir mercek EM ışığının yakınlaşmasına neden olur ve ME ışığının ayrılmasına neden olmalıdır. İçbükey bir mercek EM ışığının birbirinden ayrılmasına neden olur ve ME ışığının yakınsamasına neden olur. Bu şu anlama gelir: Bir kişi tek bir içbükey ve bir dışbükey mercek içeren basit bir Galilean teleskopunu alıp EM ışık yoluyla bir nesneyi gözlemlerse, deneyci (i) büyütülmüş bir görüntü ve (ii) dik bir görüntü görecektir (göz, gerçek görüntüyü tersine çevirir). Bu, bu tür izleme konusundaki ortak deneyimizdir. Daha sonra aynı konumda ME ışığı aracılığıyla negatif bir uzay/zaman nesnesi gözlemlenirse sonuç oldukça farklıdır; (i) büyütülmüş ve (ii) ters çevrilmiş bir görüntü görülür. Böyle bir sonuç bizim ortak deneyimiz değil! Ancak Carlton20 tarafından belirli aurik belirtileri görebilen küçük çocuklar üzerinde bazı deneyler yapılmıştır. Yukarıdaki tahminlerden bağımsız olarak, böyle bir deney gerçekleştirdi ve denekleri (i) M& değerinin (büyütme oranı azaltılmış) büyütülmüş bir görüntüsünü (ii) ters çevrilmiş bir görüntüyü ve (iii) değerinin farklı denekler için farklı olduğunu gözlemledi. İlk iki gözlem tahminlere tam olarak uyuyor ve eğer farklı deneklerin ME ışığının farklı dalga boylarına karşı biraz farklı spektral duyarlılığa sahip olduğu yönünde makul bir varsayım da bulunursak üçüncüsü de bekleniyor. n*'ın değeri X dalga boyuna bağlı olacağından, n*'nin etkin değeri farklı denekler için farklılık gösterecektir. Bu nedenle, etkin odak uzaklığı /*, farklı nesneler için de farklılık gösterecektir ve bu da büyütme oranının farklı nesneler için farklı olmasını gerektirir. Bu gözlemler mevcut model için güçlü bir destektir. Daha ileri tahminler yapılmış ve bu çocuklarla deneysel çalışmalar devam etmektedir. Sonuçlar daha sonraki bir makalede rapor edilecektir. n*'ın değeri X dalga boyuna bağlı olacağından, n*'nin etkin değeri farklı denekler için farklılık gösterecektir. Bu nedenle, etkin odak uzaklığı /*, farklı nesneler için de farklılık gösterecektir ve bu da büyütme oranının farklı nesneler için farklı olmasını gerektirir. Bu gözlemler mevcut model için güçlü bir destektir. Daha ileri tahminler yapılmış ve bu çocuklarla deneysel çalışmalar devam etmektedir. Sonuçlar daha sonraki bir makalede rapor edilecektir. n*'ın değeri X dalga boyuna bağlı olacağından, n*'nin etkin değeri farklı denekler için farklılık gösterecektir. Bu nedenle, etkin odak uzaklığı /*, farklı nesneler için de farklılık gösterecektir ve bu da büyütme oranının farklı nesneler için farklı olmasını gerektirir. Bu gözlemler mevcut model için güçlü bir destektir. Daha ileri tahminler yapılmış ve bu çocuklarla deneysel çalışmalar devam etmektedir. Sonuçlar daha sonraki bir makalede rapor edilecektir. Bu gözlemler mevcut model için güçlü bir destektir. Daha ileri tahminler yapılmış ve bu çocuklarla deneysel çalışmalar devam etmektedir. Sonuçlar daha sonraki bir makalede rapor edilecektir. Bu gözlemler mevcut model için güçlü bir destektir. Daha ileri tahminler yapılmış ve bu çocuklarla deneysel çalışmalar devam etmektedir. Sonuçlar daha sonraki bir makalede rapor edilecektir. Cook ve yazar21 tarafından biyomekanik bir dönüştürücü kullanılarak gerçekleştirilen çalışmalar, insanda EM enerji işlevinden başka bir enerjinin varlığına işaret ediyor gibi görünmektedir. ME enerjisi olup olmadığı henüz kesin değil ancak ME enerjisine karşılık gelen yeterli özelliklere sahip olduğu görülüyor ve bunu bir sonraki bölümde tartışmak faydalı olacaktır.

Manyetik Kapasitif Kaplin Yoluyla Yerel Olmayan Kuvvetler

Yaklaşık altı yüz fit yükseklikte ve yaklaşık elli fit aralıklı iki yüksek gerilim hattını ele alarak başlayalım. Bu tellere bir elektrik voltajı uygulayalım ve voltajı arttırdığımızda ne olduğuna dikkat edelim. Kabloların izolasyonu ve havanın elektriksel empedansı nedeniyle sistem 1000 kV aralığına çıkana kadar iyi davranır. Çok yüksek voltajlarda, hava boşluğu boyunca uzanan hatlar arasında meydana gelen elektrik boşalmaları fark edilmeye başlanacaktır.

kısa devre olurlar. Şimdi aynı deneyi farklı frekanslardaki ac voltajla yapalım. Bu sefer hatlar arasındaki kısa devrenin daha düşük gerilimlerde meydana geldiğini ve uygulanan gerilimin frekansı ne kadar yüksek olursa, hatlar arasında yanıldeşarjların meydana geldiği gerilimin de o kadar düşük olduğunu buluyoruz. Yukarıdaki davranışın nedeni, teller arasındaki havanın, frekansla ters orantılı olarak değişen Z9 elektriksel kapasitif empedansına sahip olmasıdır, ve ($Z_e = \frac{1}{\omega C}$ Neresiceelektriksel kapasitanstır hava). Böylece, ω frekansı arttıkça havanın yalıtım özellikleri azalır ve oldukça iyi bir iletken haline gelir, böylece kısa devre olayı çok doğal bir süreç olur.

Şimdi negatif uzay/zaman seviyesindeki durumu manyetoelektrik enerji ile ele alalım. Daha önce söylenenlere göre, aynı dalga boyundaki EM enerjilerinden 1010 daha yüksek frekanslarla uğraşıyoruz. Böylece manyetik kapasitif empedans, $Z_m^* = \frac{1}{\omega C}$ olmak

Nesneler arası çok küçük olacaktır ve küçük manyetik voltaj farklarında bile nesneler arasında çok kolay akan manyetik yükün mikro akımlarını öngörmeliyiz. Aslında değişmeyen ortamların hızla manyetostatik dengeye gelmesi gerekir. Böyle bir ortama dinamik müdahaleler, çevresel manyetik akım akışı yoluyla manyetik voltaj farklılıklarına ve manyetik yükün yeniden dağıtımına yol açacaktır. Sürekli değişen bir ortamda manyetostatik dengeye hiçbir zaman ulaşılamayacağından ME alanları sürekli dalgalanacak ve manyetik yük dağılımları sürekli değişecektir. Belirli bir büyüklük düzeyinde bu tür alanların kısmen jeneratörü olarak hareket eden insanlar, bunların yerel yük dağılımını açıkça etkileyecektir.

Bu tartışmayı daha sonra genişleteceğiz ancak bu noktada belirli bir biyomekanik dönüştürücünün kullanımıyla elde edilen bazı deneysel sonuçları ele alalım.²¹ Bu durumda cihaz, elde tutulan bir tür değnektir. Bir ucu yarım somun epoksi kaplı cm ve %-in.-çaplı, 5 inç uzunluğunda, kalın duvarlı çelik veya alüminyum boru ile yaklaşık 26 inç uzunluğunda %e-in.-çaplı bir yay çeliğinden oluşur. diğer ucuna epoksi uygulandı. Bu, bazı su arayanların bir yer altı akıntısının derinliğini, doğrusal akış hızını, hacimsel akış hızını ve su akış yönünü belirtmek için kullandıkları cihaz türüdür. Değnek ucunun hareketi, cihazın bilgi dönüştürme özelliklerinin çıktı aşamasıdır. Önerilen mekanizma, ME'nin veya başka bir fiziksel olmayan enerji akışının vücuda bir taşıyıcı dalga artı bilgi dalgalanmaları olarak girmesidir. Vücudun bazı organları veya duyu ağları, bu bilgiyi beynin veya zihnin bilgiyi kaydeden ve yorumlayan yönüne yönlendirir. Bilgiyi bilinçli bir seviyede açığa çıkarmak için beyin veya zihin, asayı tutan ele uygun sinyal trenini göndererek bilgi kodlama tarzında hareket etmesini sağlar. İlk deneylerimiz²¹, asa hareketinin özel modunu yaratanın bilek ve eldeki küçük kaslar olduğunu ileri sürdü. Düzgün çalışması için bu kas hareketi, bilinçli zihnin tamamen nötr kalmasıyla bilinçsiz bir seviyede gerçekleştirilmelidir. beyin ya da zihin, asayı tutan ele uygun sinyal dizisini göndererek onun bilgi kodlama tarzında hareket etmesine neden olur. İlk deneylerimiz²¹, asa hareketinin özel modunu yaratanın bilek ve eldeki küçük kaslar olduğunu ileri sürdü. Düzgün çalışması için bu kas hareketi, bilinçli zihnin tamamen nötr kalmasıyla bilinçsiz bir seviyede gerçekleştirilmelidir. beyin ya da zihin, asayı tutan ele uygun sinyal dizisini göndererek onun bilgi kodlama tarzında hareket etmesine neden olur. İlk deneylerimiz²¹, asa hareketinin özel modunu yaratanın bilek ve eldeki küçük kaslar olduğunu ileri sürdü. Düzgün çalışması için bu kas hareketi, bilinçli zihnin tamamen nötr kalmasıyla bilinçsiz bir seviyede gerçekleştirilmelidir.

Değnek ucunun hareketinin genel modu, farklı en-boy oranlarına sahip eliptiktir ve saat yönünde veya saat yönünün tersine sabit dönüş veya salınımlı dönüş içerir. Uç noktalarda bu, beş farklı periyodik hareket moduna yol açar: saat yönünde dairesel dönüş, saat yönünün tersine dairesel dönüş, salınımlı dairesel dönüş, dikey doğrusal salınım ve yatay doğrusal salınım.²¹ Farklı kimyasal maddelerin farklı hareket modları ürettiği gözlemlenmiştir. asa. Benzer şekilde, insan vücudunun farklı bölgeleri farklı asa hareketi modları sağlar. Bununla birlikte, asa hareketini elde etmek için yeterince hassas olan bireysel bir araştırmacı, belirli bir malzeme seti için tekrarlanabilir nitelikteki belirli ve spesifik hareketleri gözlemleyebilse de, farklı bir araştırmacı, aynı malzeme grubu için bazı asa hareketlerinin farklı olduğunu görebilir. Bundan, hassas bir insanın diğerinden biraz farklı iç devrelere veya farklı spektral duyarlılığa sahip olduğu, dolayısıyla bazı malzemeler için asa hareketlerinin farklı olacağı sonucuna varıyoruz. Dolayısıyla belirli bir hareket ancak bireyin "kodu" veya duyarlılık modeli bilindiğinde anlamlı olur. Ancak bir deney yapıldığında ve asa hareketinde öncesi-sonrası bir değişiklik meydana geldiğinde, o zaman kesin bir sonuç olduğunu söyleyebiliriz. belirli bir hareket yalnızca bireyin "kodu" veya duyarlılık modeli bilindiğinde anlamlıdır. Ancak bir deney yapıldığında ve asa hareketinde öncesi-sonrası bir değişiklik meydana geldiğinde, o zaman kesin bir sonuç olduğunu söyleyebiliriz. belirli bir hareket yalnızca bireyin "kodu" veya duyarlılık modeli bilindiğinde anlamlıdır. Ancak bir deney yapıldığında ve asa hareketinde öncesi-sonrası bir değişiklik meydana geldiğinde, o zaman kesin bir sonuç olduğunu söyleyebiliriz.

Belirli bir araştırmacının özel kodu ne olursa olsun, enerji değişikliği meydana gelmiştir.

Yukarıdakiler, neyin takip edileceğini anlamak için büyük ölçüde arka plan olmuştur. Ancak öncelikle bir verinin daha verilmesi gerekiyor. İlk deneylerimiz²¹, enerjiye neden olan bu asa hareketi için vücutta üç enerji devresinin mevcut olduğunu gösterdi. Sağ elini kullanan bir enerji yapısı için (asa sağ elde tutulur), enerji vücuda (a) sol ayağın tabanından, (b) sol avuç içinden ve (c) sol gözden girer ve vücuttan şu şekilde çıkar: (d) sağ ayağın tabanı, (e) sağ avuç içi ve (f) sağ göz. Her ne kadar a, b veya c yoluyla girip d, e veya f'den herhangi biriyle çıkabilse de, güçlü devreler (1) bacaklar ve pelvik bölge yoluyla a'dan d'ye, (2) b'den e'ye kollar ve gövde bölgesi ve (3) kafatası ve beyin tabanı bölgesi yoluyla c'den f'ye. Devre 1, 2 veya 3'teki enerji akışını geçici olarak (yaklaşık dört ila beş dakika) bloke eden (ayak tabanında, avuç içi veya gözde asa hareketinin olmamasıyla belirlenen) belirli deneyler yapılabilir ve başka deneyler de yapılmıştır. Enerji akışını yeniden sağlamak için yapılır. Bunlar daha sonraki bir makalede tartışılacaktır. Burada sadece bunun, enerji değişimlerini ince düzeyde araştırmak için bir teknik olarak kullanılabileceğini anlamak önemlidir. Şimdi, önerilen manyetoelektrik enerji modeliyle ilişkili görünen bu deneylerden birkaçını anlatacağım. Burada sadece bunun, enerji değişimlerini ince düzeyde araştırmak için bir teknik olarak kullanılabileceğini anlamak önemlidir. Şimdi, önerilen manyetoelektrik enerji modeliyle ilişkili görünen bu deneylerden birkaçını anlatacağım. Burada sadece bunun, enerji değişimlerini ince düzeyde araştırmak için bir teknik olarak kullanılabileceğini anlamak önemlidir. Şimdi, önerilen manyetoelektrik enerji modeliyle ilişkili görünen bu deneylerden birkaçını anlatacağım.

Bunlardan ilki kişinin kendisinin veya bir başkasının iyileşmesi ile ilgilidir ve ya iki el tekniğini ya da tek el artı değnek ve boşaltma kavanozu tekniğini içerir.²¹ Diyelim ki bizi yeterince rahatsız eden bir bel sertliğine sahibiz ve bu da bir tedaviyi düşünmemize neden oluyor. kayropraktörü ziyaret edin. Ellerimizi omurganın her iki yanına yerleştirerek ME enerjisinin kollarımızda, gövdemizde ve sırt bölgesinde dolaşmasını sağlarız. Bu enerjiyi ne kadar iyi iletirsek, sırtımızın bu bölgesinden geçen ME akımı da o kadar büyük olacaktır.

Bu ME akımı fiziksel düzeyde diğer akımların akışını uyarıyor gibi görünüyor, böylece beslenme sırtın o bölgesine gidiyor ve kaslar rahatlıyor. Sırtın mümkün olduğu kadar yukarısından başlayarak, beş ila on dakika boyunca kuyruk sokumuna ("kuyruk kemiği") kadar tutunarak, sırtın bu bölgesi gevşer ve besleniyormuş gibi görünür, böylece Sorunun ciddiyeti azalır ve sonunda ortadan kaybolur. Benim durumumda, chiropractori'ye yaklaşık bir ila iki ay süren yıllık ziyaretler normaldi, ancak yukarıdaki tekniği son üç ila dört yıl boyunca her sabah kullandığım için (toplam süre yaklaşık beş ila on dakika), orada dışarıdan yardım aramaya gerek kalmamıştır. Bu teknikte eller giysinin üzerine konulur ve enerji giysinin içinden geçer. Elbette,

Asa ve deşarj kavanozu tekniğini kullanarak, sol el (devreleri enerji sol tarafa girecek şekilde olanlar için) sırttaki ağırlı bölgeye (giysi üzerine) ve sağ elde tutulan asaya yerleştirilir. salınımlı polarite malzemelerinin bir kombinasyonunu içeren boşaltma kavanozuna yakın bir yere yerleştirilir.²¹ Çubuk hareketinin genliği, durumun ciddiyetini gösterir ve çubuk, genlik sıfıra düşene kadar orada tutulur. Bu, sırt ağrısına neden olan uyumsuz enerjinin o bölgeden geçici olarak boşaltıldığını ve etkilenen tüm bölgeler tedavi edildikten sonra sırtın genel olarak daha iyi hissettiğini gösterir.²¹ Bir kez daha, enerji giysilerin içinden geçer ve durumun boşalma hızı, duruma bağlı olarak değişir. Bu enerjinin ne kadar iyi bir iletken olduğuna bağlıdır. Ek olarak, Yerel bölgedeki akupunktur noktalarına, özellikle de ağırlı olanlara dokunulduğunda akıntı oranı daha fazla olur. Bu durumda dikkat edilmesi gereken nokta, asa hareketindeki değişikliklerle tespit edilen enerji değişikliklerinin, EM enerjisiyle tutarlı olmayan sistematik bir şekilde gerçekleşmesi ve tedavi sonrasında kişinin kendini fiziksel olarak daha iyi hissetmesidir. Elbette her kişi bunu yapabilir. Bunu hem kendi bedeni için hem de bir başkasının bedeni için yapabilecek şekilde geliştirin.

(1)'in bir uzantısı olarak, böcek ilacı sıkılmış bir elmayı aldığımızı varsayalım. Asa ile polaritesini kontrol edersek salınım yaptığını görürüz, bu da vücudumuzla uyumsuz olduğu ve faydalı olmadığı anlamına gelir.²¹ Daha sonra bu elmayı sol elimize, asayı ise sağ elimize alırsak yakınlaşırız. boşaltma kavanozuna doğru, (1)'deki deneyimden, uyumsuz enerjilerin elmadan çekildiğini ve sonunda boşaltma kavanozuna yerleşmek üzere bedenlerimiz boyunca geçişini ifade ettiğini hissettiğimiz asanın ucunun salınım hareketini gözlemleyeceğiz. . Bu işleme, elmanın hangi kısmına dokunulursa dokunulsun artık değnek hareketi kalmayana kadar devam edilir. Bu aşamada elmanın polaritesi kontrol edilirse değiştirilmiş olduğu görülecektir.

Yerel olmayan kuvvetlerle ilgili bilgiler bir dizi deneyden elde edilmiştir. İlki, beni bu çalışmayla tanıştıran su arayıcısı Wayne Cook ile yaşadığım deneyimin başlarında gerçekleşti. Birçok durumda, ben diğer notları yazarken Wayne odanın bir tarafında bir deney yapıyordu ve söz konusu deney onun enerji devrelerinden bir veya daha fazlasını devre dışı bırakıyordu. Çoğu zaman, içimde bir şeylerin değiştiği hissini öznel olarak fark ederdim. Daha sonra, Wayne onun durumunu fark edecek ve bunu düzeltmek için bir teknik uygulayacaktı. Daha sonra gelip asayla devrelerimi kontrol edecek ve genellikle aynı devrelerin bende de devre dışı olduğunu fark edecekti.

Wayne'le geçirdiğim günlerden birinde oğlum Jeff ve bir arkadaşım laboratuvara geldiğinde daha spesifik bir deney gerçekleşti. Jeff ve arkadaşını koridorun aşağısına, yaklaşık elli metre uzağa göndererek enerji bağlantısı fikrini test etmeye karar verdik. Daha sonra göz devremi (yaklaşık yirmi saniye boyunca burnumun ucuna bakarak) "çıkardık" ve Jeff ile arkadaşını hızla odaya geri getirdik. Arkadaşın göz devresini kontrol ettiğimizde herhangi bir değişiklik görülmedi ancak Jeff'in göz devresini kontrol ettiğimizde kendisinininkinin bayıldığını gösterdi. Daha sonra, Wayne Jeff'i kontrol etmeye devam ederken, ben de göz devremi onarmak için gerekli tekniği uyguladım ve Jeff'inki de benimki gibi hemen eski haline döndü. Burada sadece yerel olmayan bir kuvvet etkileşimini değil, aynı zamanda bunun bir faktör tarafından hassaslaştırıldığını da kaydettik.

aile bağlantısı. Genel deneyimiz, insanlar arasındaki duygusal ya da zihinsel bağın, devrelerinin yerel olmayan enerji etkileşimini artırdığı yönündedir.

Yerel olmayan kuvvetlerin incelenmesinde başka bir aşama, (a) normal floresan ışıklara bakmanın göz devresini devre dışı bıraktığını ve (b) sol elin ayasını bu floresan ışıklara doğru tutmanın el devresini devre dışı bıraktığını fark ettiğimizde ortaya çıktı. Araştırma ortamımızdaki bu ciddi etkiyi düzeltmek için, aydınlatma armatürünün ortasının yaklaşık on sekiz inç yakınına belirli bir maddenin yerleştirilmesinin etkiyi ortadan kaldırdığını bulduk. Bu madde, bazı faydalı bitkilerden ve diğer malzemelerden oluşan pozitif polariteli bir maddeydi.²¹ Burada dikkat edilmesi gereken önemli nokta, gerçek elektrik devresi yerine sadece uygun bir malzemenin saha ortamına yerleştirilmesiyle enerji değişiminin kaydedilmesidir. Bu değişiklikten sonra;

Benzer bir etki televizyonlarda da görüldü. Kapalı olduklarında, ekran iki kutuplu tipte bir değnek tepkisi sergiliyor. Bununla birlikte, bunlar açıkken ekran, eğer kişi ekrana doğru bakarsa, sol avuç içi doğru tutulursa veya sol ayak tabanı ekrana doğru tutulursa göz, el veya bacak devresini devre dışı bırakabilecek salınımlı bir polarite sergiler. Nötrleştirici madde paketini TV kasasının arkasına asmak veya sadece setin üstüne koymak, ekranın polaritesini tekrar bipolar karaktere dönüştürür ve bu devreler artık devre dışı kalmaz. Bir kez daha, öznel duygu, set nötrleştirilmiş durumdayken TV izlerken göz yorgunluğu. Laboratuardaki diğer elektrikli ekipmanlarda da benzer bazı etkiler kaydedilmiştir ancak henüz detaylı bir çalışma yapılmamıştır.

Faraday kafesi kullanılarak birkaç deney yapıldı ve bizim için en uygun olanı aşağıdadır. Faraday kafesinin duvarının hemen içindeki bir malzeme ve kapalı kafesin dışındaki asa tutucusu ile, malzemenin kafesin dışında olduğu zamankiyle aynı türde asa hareketi bulundu. Malzemenin kafes duvarının hemen dışına yerleştirilmesi ve kapalı kafes içindeki çubuk tutucunun ters deneyi aynı sonuçları verdi. Deneyden çıkan sonuç, bu değnek tepkilerinde elektromanyetik enerjilerle ilgilenmediğimizdir.

Sorumluluk reddi beyanı. Okuyucu, asa sahibinin bilinçli zihniyle asa hareketinin türünü ve derecesini etkileyebileceğinin farkında olmalıdır. Dolayısıyla, eğer belli bir sonucun elde edilmesi gerektiğine

kuvvetle inanıyorsa, istemeden o sonucu yaratabilir ve kendini kandırabilir. Bu tür hataların yukarıda bildirilen deneylere sızıp sızmadığı bilinmemektedir. Bildirilen bu gözlemlerin doğruluğundan veya kusurundan emin olabilmemiz için diğer araştırmacıların daha fazla test yapması gerekecek. Dolayısıyla şimdilik bu sonuçları ilginç de olsa geçici olarak kabul etmeli ve oradan devam etmeliyiz. İnsanlar ölçüm devresinin parçası olduğu sürece bu ikilemle yüzleşmeye devam edeceğiz.

Bu noktada, yukarıdaki (1)'den (4)'e kadar çıkarılabilecek genel sonuçların büyük bir kısmını kabul etmek ve ME enerjisinin uzun vadeli etkileşimi ile ilgili son bölümün başındaki daha önceki tartışmamıza geri dönmek istiyorum. . Ana çıkarımlardan biri, çok ilginç sonuçları olan bir tür entegre enerji devresinde yaşadığımızdır.

İnsan Entegre Devresi

Yarı iletken teknolojisi alanında son on yılın en büyük gelişmelerinden biri entegre elektrik devresi olmuştur. Bu, dörtte birinden küçük bir silikon levhanın içine ve üzerine inşa edilen toplam elektronik sistemden oluşur. Bu ilerleme, son otuz yılda ekipmanın boyutunu birkaç fit küpten hacminin dörtte birinden daha aza indirdi. Bu, özel olarak uyarlanmış iletkenlik seviyelerine sahip farklı tipte iletkenlerin uygun uzaysal dağılımının ve boyutlarının, öngörülebilir ve güvenilir özelliklere sahip elektriksel olarak etkileşimli bir cihaz türü sağladığının kabul edilmesiyle başarılmıştır. Bu özelliklerden bazıları, elektrik sinyallerinin frekansa bağlı filtrelenmesi, elektrik sinyallerinin frekansa bağlı yükseltilmesi, elektrik sinyalleri için frekansa bağlı gecikme hatları vb. ile ilgilidir.

elektriksel bilginin karakterini dönüştüren cihazlardır. Önemli bir şekilde, bu iletken bölgelerin uzaysal konumu hafifçe kaydırılırsa (0,001 cm kadar az) veya iletkenlikleri yalnızca ikinin çok küçük bir kısmı kadar kaydırılırsa, cihazlardan gelen çıktı bilgilerinin özelliklerinin büyük ölçüde değiştirilebileceği bulunmuştur. Bunun nedeni, devrelerin aktif elemanlarının, ilgili önemli elektrik kuvvetlerinin aralığına göre çok yakın aralıklarla yerleştirilmiş olmasıdır; hafif bir kayma, cihazın tüm elektrik alanı yapısında sinerjistik bir bozulma üretir. Bu seviyede her şey devredeki diğer her şeyle elektriksel olarak etkileşim halindedir. Bu nedenle buna entegre devre denir; yalnızca integral etkisi önemlidir.

Şimdi malzemelerin EM seviyesinden ME seviyesindeki malzemelere geçiş yaparak, ME seviyesinde işleyen yerel olmayan kuvvetler fikrini öne sürdük ve bazı destek bulduk. Buradan, bu seviyede insanın her zaman bir entegre devre içerisinde yaşadığı sonucuna varabiliriz. Manyetik kapasitif bir bağlantı aracılığıyla, bulunduğu odanın duvarları, mobilyaları, kitapları, diğer insanları vb. ile etkileşimli iletişim halindedir. Her ne kadar ince bir güç ve zihni tarafından etkilense de, enerji devreleri ME seviyesi etrafındaki her şey tarafından destekleniyor veya rahatsız ediliyor; bu da olası etkilerin çeşitliliği olarak neşeye, tarafsızlığa veya yorgunluğa yol açıyor. Dolayısıyla, belirli bir odada bir grup toplantısının sonuçları, ME düzeyinde bir entegre devre etkisi üretmektir ve bu da,

Bir oyunu oynayan bir grup oyuncu ile oyunu izleyen seyirci arasında böylesine sinerjik bir bağlantı olduğunu hepimiz fark etmişizdir. Benzer şekilde, hepimiz, özel olarak veya duygusal açıdan destekleyici bir grup eşliğinde belirli psikik beceriler sergileyebilen, ancak aşırı derecede eleştirel bir izleyici kitlesinin varlığında yüzüstü kalan bireyleri duymuşuzdur. Operasyondaki ME entegre devre etkisinin sorumlu olduğunu düşünüyorum. Bir veya daha fazla şiddetli eleştirmenin enerji yapısı, toplam yerel ortamın frekans tepkisini o kadar değiştirir ki, psikik artık başarılı bir performansla izin veren frekans spektrumunda değildir. Bu entegre devre etkisinin farkında olarak, Şiddetli eleştirmenlerin önünde medyumların performans sergilemesini isteyen araştırmacılar, bu tür gösteriler sırasında hazır bulunacak, enerjiyi destekleyen bir grup insan oluşturmaya yönelik önlemi almalıdır. Bunların varlığı ve uzaysal dağılımı, şiddetli eleştirmenlerin enerji alanı yüklemesine rağmen ME enerjisinin ihtiyaç duyulan spektral dağılımını korumak için kullanılacaktır.

Araştırmacıların, ME düzeyinde çalışılan sistemin bir parçası olduklarının farkında olmaları gerekir. Bu nedenle, duygu, zihin vb. gibi belirli zamansal özellikleri, incelenen sistemi ilgili frekans spektrumunun biraz farklı bir bölgesine ayarlayabilir. Bu, geleneksel fizik biliminde bulunan türde tekrarlanabilir sonuçlara ulaşmayı son derece zorlaştırır; yani,

Yukarıda anlatılanlar, daha sonraki makalelerde daha ayrıntılı olarak ele alınacak olan bu konunun yalnızca yüzeyini çizmiştir. Orada, çevremizin dış enerji alanları ile vücudumuzun iç enerji alanları arasında gerekli bir bağlantı olan bedenlerimizin yapısal elemanlarını ele alacağız. Burada ayrıca çok ince ve zayıf kuvvet birimlerinin üst üste gelerek çok büyük büyüklük ve çok uzun menzilli uzaysal ve zamansal etkilere yol açabileceği mekanizmayı da ele alacağız.

REFERANSLAR

WA Tiller, "Radyonik, Radyestezi ve Fizik," Parapsikoloji ve Tıp Akademisi, İyileşme Deneyimi Çeşitleri Sempozyumu Bildirileri, Los Altos, Kaliforniya, 1972.

WA Tiller, "Bilinç, Radyasyon ve Gelişim

Oping Duyusal Sistem," Parapsikoloji ve Tıp Akademisi, Şifa Sempozyumu Bildirilerinin Boyutları, Los Gatos, Kaliforniya, 1973.

WA Tiller, "İnsanın Dönüşümü için Biyogeribildirim Cihazı Olarak Hastalık", ARE Tıbbi Sempozyumu Bildirileri, Phoenix, Arizona, 1973.

WA Tiller, "İnsanın Üç İlişkisi", ARE Bildirileri, Tıbbi Sempozyum, Phoenix, Arizona, 1975.

H. Puthoff ve R. Targ, "Psychic Research and Modern Physics", Psychic Exploration'da, ED Mitchell ve J. White tarafından düzenlenmiştir (New York: Putnam, 1974).

JL Targ ve H. Puthoff, "Duyusal Koruma Koşulları Altında Bilgi İletimi," Nature 252, 602 (1974).

DJ Bohm ve BJ Hiley, "Kuantum Teorisinin İma Ettiği Şekilde Yerel Olmanın Sezgisel Anlayışı Üzerine", Foundations Phys. 5 No. 1, 93 (1975).

ZV Harvalik, The American Dowser 13, 85 (1973).

ZV Harvalik, The American Dowser 14, 4 (1974).

- Rahibe Justa-Smith, "Enzim Büyümesinin 'Ellerin Üzerine Serilmesi' Yoluyla Etkisi," Parapsikoloji ve Tıp Akademisi, Şifa Sempozyumu Bildirilerinin Boyutları, Los Altos, Kaliforniya, 1972.
- RN Miller, Zihin Bilimi Sempozyumu, Los Angeles, Kaliforniya, Şubat 1975.
- GW De la Warr ve D. Baker, Biyomanyetizma (Oxford: Delawarr Laboratories, 1967).
- AS Presman, Elektromanyetik Alanlar ve Yaşam (New York: Plenum Press, 1970).
- AR Davis ve WC Rawls, Jr., Manyetizma ve Yaşayan Sistem Üzerindeki Etkisi (Hicksville, NY: Exposition Press, 1974).
- F. Nixon, Bom To Be Manyetik (Chemainus, Britanya Kolumbiyası: Manyetik Yayıncılar, 1971), Cilt. 1 ve 2.
- J. Taylor, Superminds (Londra: Macmillan, 1975).
- V. Kaznacheyev, S. Schwin ve L. Mikhailova, "Communication Among Cells," J. Paraphysics 7, 67 (1973).
- S. Ostrander ve L. Schroeder, Demir Perdenin Arkasındaki Psişik Keşifler (Englewood Cliffs, NJ.: PrenticeHall, 1970).
- WA Tiller, Prag'da kişisel gözlem, Haziran 1973.
- J. Carlton, "İnsan Aura Analizinde Deneysel Teknikler,*9 ARE Medical Sempozyumu Bildirileri, Phoenix, Arizona^ 1974.
- WA Tiller ve W. Cook, "Biyomekanik Dönüştürücü Kullanarak Psikoenerjetik Saha Çalışmaları, Bölüm I", ARE Tıbbi Sempozyumu Bildirileri, Phoenix, Arizona, 1974.
- WA Tiller, "Fiziksel Olmayan Enerjileri İzleme Cihazları," Edgar D. Mitchell'in Psychic Exploration adlı eserinde, John White tarafından düzenlenmiştir (New York: GP Putnam, 1974).

24.

' Parafizik:

Kendimize ve Kozmosa Yeni Bir Bakış

C.MÜZELER

Parafizik kelimesi yeni ortaya çıktı ve bazı bilim adamları hala ondan uzak duruyor ya da sanki yokmuş gibi davranıyorlar. Bilimsel düşüncenin kapsamını genişletmeye çalışan diğer bilim adamları, parafizik terimini, fiziksel olmayan şeylerin (bilinç gibi) fiziksel bedenler ve nesnelerle etkileşimlerini kapsayan fenomen alanını belirtmek için kullanırlar. Psikotronik ve parabilim gibi terimler de önerilmiştir. Şimdilik terminolojiyi bir kenara bırakırsak, şu soru ortada kalıyor: İçsel heyecanının yanı sıra parafiziğin modeller ve açıklamalar yoluyla sunabileceği ne var?

Benim 1969'da yaptığım ve Walker'ın daha sonra yaptığı gibi,¹ Heisenberg'in belirsizlik enerjisinin biyolojik bağlamda parafiziksel etkiler için kullanılabilecek serbest enerji sağlamak için yeterli olduğunu göstermek yeterli değildir. Vücuttaki ana etkileşim bölgesindeki süreçleri bulmalı ve analiz etmeliyiz. Açıkçası, beyin dışındaki sinapslar bu bölge değildir, çünkü kaynak bölgesi olarak beyne ihtiyaç duyarlar. Ve hafızanın bütünleşmesi, bazılarının çok çabuk varsaydığı gibi mutlaka bir alan/alan etkileşimi anlamına gelmiyor. Alanın kendisi bile sıklıkla sanıldığı kadar temel değildir. Aslında daha derin bir analiz, tüm alanların sonuçta radyo antenleri, elektronlar, protonlar ve yerçekimi alanları söz konusu olduğunda kütle konsantrasyonları gibi tekillikler tarafından oluşturulduğunu gösterir.

Bu tekrarlanan önemli bir bulgudur: tekillikler alanları oluşturur. Bu nedenle, parafiziksel etkileşim arayışında

C. Musis'in yazdığı "Parafizik: Kendimize ve Kozmosa Yeni Bir Bakış"*, bu cilt için özel olarak yazılmış orijinal bir makaledir ve yazarın izniyle basılmıştır. Telif Hakkı © 1976, Charles Mus&s'a aittir.

Kaynaklarda alanlardan daha derine inip tekilliklerin kendisini ele almalıyız. Tekillikler nedir? Genel olarak, belirgin bireysellik ile karakterize edilen dalgaların kaynaklarıdır. Örneğin benlikler, noetik (bilinç) enerji alanları üreten tekilliklerdir. Bu prensip ve benliklerin zamana ilişkin temel özellikleri aşağıda daha açık hale gelecektir.

Geçen yüzyılın muhteşem DD Homes'u gibi, bu yüzyılın Uri Geller'leri de gerçekten orada bir şeylerin olduğunu gösterdiler, ancak onların örneği yeterli değil. Geller ve "harika çocuklar" onun ardından metale dokunmadan eğiliyor ve metali kaydileştiriyor. Geller çevresinde de işinlanmalar rapor edildi. DD Home kendini havaya kaldırdı ve güvenilir tanıkların önünde defalarca ateşe karşı dayanıklı olduğunu kanıtladı. Ancak tüm bunlarda parafizik için asıl soru hala ortadadır: Bunları nasıl anlayabiliriz? Bana öyle geliyor ki, parafizikçilere olan saygımı bir kenara bırakırsak, şu ana kadar genel olarak boş laflardan pek fazlası ortaya konmadı ve hiçbir yeni ya da işe yarar araç ya da kavram sağlanmadı.

Ben parafiziksel gizemlerin kilidini açmanın anahtarının aşırı numaralar dediğim şeyde, yani bilincin ve zamanın ötesindeki ve onu kapsayan tuhaf aritmetiklerde yattığını öne sürüyorum.

1. Bu güçlü operatörler, sıradan sayıların ötesinde bir sayı sınıfıdır ve olağandışı gerçekliğe ve daha yüksek boyutlara atıfta bulunur.

Hypenumber'lar, her biri kendine özgü aritmetiği olan, yeni sayı türlerinin tamamı (ancak sonlu) aralığıdır. Bunlar matematiğin özüdür ve cebirdeki, fonksiyon teorisindeki ve geometrideki daha yüksek projektif metauzaylardaki tüm ilerlemelerin temelidir. Değişen bilinç durumlarını ve bedenler ve olaylarla etkileşimlerini anlamadaki önemi çok büyüktür. Bilinç ile madde arasındaki etkileşime ya da farklı bir şekilde ifade etmek gerekirse maddeyle parafiziksel, psikoenerjetik, neotik etkileşimlere ilişkin gerçek bir bilim geliştirmenin yollarını sunarlar.

Hipersayıları bu bölümün ilerleyen kısımlarında inceleyeceğiz. Şimdilik basitçe şunu belirteyim ki, bundan ortaya çıkan şey, Nobel Fizikçi Eugene Wigner'in² hayal ettiği gibi, ileri psikoloji ile ileri fiziğin tek bir bilim haline geldiği, bilimlerin çemberini kaynak ve kaynak üreten bir halkada kapatan yeni bir dünya görüşüdür. henüz belli belirsiz tasarlanmış bir güç derecesi. Ben buna CM kuantum teorisi (yani Bilinç-Madde) adını veriyorum.

Bir anlamda benimki, rastlantısallığı seçimin uygulanması gerçeğine dayandırarak daha da ileri giden protobiyolojik bir görüştür. Başka bir deyişle, doğal hukukun tekdüzeliği, nihai olarak, ilkel yaşam formları açısından evrensel bir simbiyozdan başka bir şey olmayan arzusun tekdüzeliğine bağlıdır. 1960 yılında biyosimülasyon üzerine yapılan Locarno konferansında¹ proton ve elektronların aslında ilkel yaşam formları olduğunu ileri sürdüm. Aradan geçen yılların verileri bu önerinin daha da makul görünmesini sağladı.

Beyin fonksiyonunun arkasında yatan temel biyoenerjetik transdüksiyonların kuantum fiziksel doğasından, beyin kuantum fiziğinin mekanik olmasından daha fazla bir mekanizma olmadığı artık açıktır. Aslına bakılırsa, bu alandaki temel bir belirlilik veya mekanizma kavramının kendisi, insan zihninin fiziksel dünyaya ilişkin yaptığı en derin çalışmalar nedeniyle geçerliliğini yitirmiştir. Ve fiziksel dünyanın, uzayın doğası aracılığıyla, engellerini yeni aşmaya başladığımız, fiziksel olmayan ancak fiziksel olarak etkili bir gerçeklik alanına doğru ilerlediğini bulduk.

Bir yandan "mutlak cansızlık yoktur" ilkesi ortaya çıkıyor ve madde dediğimiz madde de dahil olmak üzere hiçbir maddenin bir tür bilince sahip olmadan var olmadığını söylüyor. Bu, evrimsel ölçekte altımızda protobiyoloji üretir ve protonların, elektronların ve kuantum fiziğinin diğer "temel parçacıklarının" aslında ilkel yaşam formları olduğunu ortaya çıkarır.⁸ Üstümüzde de yaşam, akıl almaz kavrayış ve performans aralıklarına uzanır. Gerçekten de insanlığın çok ötesine uzanan, altımıza kadar uzanan bir yaşam formları hiyerarşisi var. Hayal edilemeyecek manzaralar var. Bu yeni evrimsel yöne olan ilgi, 2000'lerde geri dönülemez biçimde uyandı. insanlık.

Bu yeni manzaraları daha iyi anlamak için, noetik enerji alanları üreten tekillikler olan benliklerle başlayalım. Benliğin önemli bir özelliği sürekli devam eden ve kurtarılabılır bir hafızadır. Bu da en azından her zaman sürenin farkında olan farkındalığın kalıcı bir referans noktasını gerektirir. Böyle bir farkındalık uyanıklığı aşar

bilinçli durum ve "bilinçdışı" boyunca uzanır; bu yanlış bir adlandırmadır, çünkü çoğu zaman sözde "uyanık bilinç"ten çok daha fazlasının bilincindedir.

Modern beyin araştırmalarının göze çarpan bir gerçeğini burada belirtmek gerekir: Beyin, kendi birincil motivasyonel dürtülerinin kaynağı değildir.⁴ Bu nedenle, genellikle birincil bir "merkez" olarak düşünülen hipotalamusta bile, sahip olduğumuz şey bir kaynak değil, sadece bir kaynaktır. konsantre bir lif demeti. İmpulslar yoğunlaşmış demetlerden daha uzağa kadar izlenebildiğinde, spesifik nöronlara ulaşırız. Ancak bunlar özelleşmiş amiplerdir ve kabul edilen evrim teorisine göre tek hücrelilerin duyarlılığı, insan zekasının yönetici düzeyi olarak kabul edilemez! Ancak nöronlar, sonuçta vakumun polarizasyon yeteneğine bağlı olarak kuantum elektromanyetik etkileri kullanan dönüştürücülerdir. Böylece boşluğun kendisi, fiziksel olmayan hallerdeki bilinç enerjisi için fiziksel durum enerjilerine dönüştürücü haline gelir. Bu görüşler aynı zamanda, üç artı bir boyutlu uzay-zamanımızdaki geçici karbon bazlı bedenlerinin veya ifade araçlarının çözülmesinden sonra bireysel varlıkların veya benliklerin hayatta kaldıklarını da ima ediyor. Bu bölümlemenin ima ettiği ayrım önemlidir, çünkü zaman aslında başka bir yerde gösterdiğimiz gibi bir olumsuz boyuttur ve bunu Hermann Weyl, Uzay, Zaman, Madde (Raumr Zeit-Materie) adlı eserinin 1918'deki ilk baskısı kadar uzun zaman önce fark etmişti.

Hiperuzayı ve metaboyutları keşfetmek için hangi araçlar elimizde? Hipersayılar en iyi ve en hassas araçlardan birini sağlar. Bu türden ilk aşırı sayı (1966'da bu ismi verdiğim isim)⁶ eksi birin kareköküne dayanıyordu ve genellikle i olarak adlandırılıyordu. Daha sonra, 19. yüzyılın ikinci yarısında, yaratıcı matematikçi William K. Clifford, artı birin karekökü olan ama ne +1 ne de -1 olmayan bir sayıyı (buna epsilon, c diyelim) tasarladı. Matematiksel sembollerle bunu şu şekilde ifade edebiliriz: $c^2 = 1$, $\epsilon = \pm 1$.

Ancak ne Clifford ne de ondan sonrakiler bu sayının matematiğini aritmetik kullanılabilirlik noktasına kadar geliştirmediler. Bu gelişme 1968'in başlarına kadar sürdü; o zamana kadar herhangi bir kökün, sinüs veya kosinüsün ve logaritmasının nasıl hesaplanacağını gösterdim.

Üstelik epsilon, güçlerinin iki boyutlu (2 boyutlu) bir uzaydan veya düzlemden dört boyutlu (4 boyutlu) bir uzaya ve tekrar düzleme dönmeyi içermesi nedeniyle "ışınlanma sayısıdır". Dönüş 180° ise sağ ve sol taraflar yer değiştirir; 360° ise hiçbir değişiklik olmaz. Böylece, hiper numara "epsilon" ile, normalde kullandığımızdan daha derin bir mantığın yasalarını ihlal etmeden, bir nesnenin uzayımızın bir bölgesinden diğerine, daha yüksek bir uzay boyunca bir yol kat ederek nasıl ışınlanabileceğini görmeye başlayabiliriz. dünyamızdan geçici olarak kaybolması.

Daha önce bahsedilen aşırı sayının, trans durumlarındaki zaman değişiklikleri gibi şu anda çok az anlaşılan bilinç süreçleri tarafından tetiklenen genel olarak zaman değişiklikleri ve ön biliş teorilerinde temel olduğunu da gösterdim.

Werner Heisenberg'in 1926'daki matris yaklaşımından bu yana, Paul Dirac tarafından detaylandırıldığı şekliyle modern kuantum fiziğinin, doğayı doğru bir şekilde temsil etmek ve hassas açıklamaları yapmak için açık bir şekilde i hiper numaralarını ve aynı zamanda € hiper numaralarını (daha az farkında olarak, matris formlarında) kullanmak zorunda kalması ilginçtir. deneysel gözlemler.

20. yüzyıl fiziğinin en önemli ve çığır açan bulgularından biri, öncelikle sözde anormal Kuzu etkisi (herhangi bir iyi modern fizik metnine bakın) yoluyla laboratuvarında, *burada* "vakum" denilen veya hem maddeden hem de radyasyondan yoksun uzaydaki enerji. Bu enerji, saniyede 1000 döngünün üzerindeki frekanstaki dalgalara eşdeğer olabilir ve bu, söz konusu muazzam enerjilerin yalnızca bir kısmıdır. Profesör Bohm, kuantum fizikçisi David Bohm ile Aralık 1975'te yaptığı bir konuşmada, kenarları boyunca yalnızca 10-83 cm ölçülerinde olan bir küpün verdiği çok küçük uzay hacminin yaklaşık 10140 erg içerdiğini ortaya koyan henüz yayınlanmamış çalışmalarından bazılarını bana aktardı. enerji, evrendeki tüm maddenin yaklaşık 10^{60} (1'in ardından 60 sıfır) katı kadardır. 10-88'in, bin milyon ve ardından 24 sıfır daha ile ifade edilen bir payda üzerinde 1 ile verilen minik kesirli sayı anlamına geldiğini unutmayın!

Uzayın doğal enerjisinin şaşırtıcı gerçeği parafizik için çok büyük öneme sahiptir. Bunun anlamı şu: Fizik, fiziksel olmayana ulaşır ve uzayın kendisi, duyular tarafından gözlemlenen fiziksel etkilere sahip olabilen doğal enerjiyle donatılmıştır. Böylece, 20. yüzyılın ilk yarısında görelilikçiler tarafından bilerek ve haksız yere reddedilen eterik madde, 20. yüzyılın dikkat çekici ikinci yarısında "boşluğun öz-enerjisinin" arka kapısından geri getiriliyor.

1970'lerin başında ortaya koyduğum ve bilinç üzerine bir makalede daha spesifik olarak tartıştığım hipotez, madde ve bilinç arasındaki başlıca dönüştürücü veya aracı olmaya aday olan (parafiziksel açıdan oldukça dolu olan) sözde "boş" uzaydır. -madde etkileşimleri.8

Bilinen uzay ve zaman boyutlarının ötesinde, kendine özel enerjileri ve fenomenleri olan başka bir alemin varlığına dair çok güçlü kanıtlar vardır; fiziksel dünyayla sürekli etkileşim halinde olan, belli bir parmağı hareket ettirmeye karar vermek ve ardından bunu yapmak kadar basit bir eylemle bile işleyen bir alandır. Teknik detaylar burada tartışılmayacaktır. Daha da önemlisi kavramın kendisidir, çünkü gelecekte parafiziksel araştırmaların yolunu göstermeye en muhtemel adaydır.

Aşırı numaralar, normalde neredeyse tarif edilemez olan bu kavramları matematikleştirmenin açık bir yolunu sunuyor. Sıradan sayıların birimi olan 1'i ve daha olağandışı gerçekliğin iki birimini, yani i ve e'yi daha önce tartışmıştık. Üçünün de sıfır kuvvetlerinin 1 olması ve bu birimlerin herhangi birinin ardışık çarpımının tek başına 1 olması özelliği vardır. Dolayısıyla, $\epsilon \times c = e^2 = 1$ ve $i \times i \times i \times i = r^4 = 1$.

Şimdi kendisi ile belirli sayıda çarpıldığında 1 veren herhangi bir aşırı sayının en yüksek ve sonuncusuna geliyoruz. Bunu w sembolüyle gösterelim. Eğer w'ye şu özellikleri atfedersek: $(\pm w)^2 = -1$ ve $(\pm w)^6 = 1$, w'nin bilinç ile fiziksel enerji veya faz arasındaki alışverişi ifade eden hipersayı olduğu ortaya çıkar. hem bilinçli hem de bilinçsiz, saf noetik enerji olarak adlandırılacak maddeyle olan değişiklikler ve etkileşimler. Buna noetik enerjinin sayısı diyebiliriz. 1, i veya e'den farklı olarak w'nin negatif formunun pozitif formundan farklı davrandığını ve dolayısıyla $(+x)^2 = (-x)^2$ denkleminin eğer x w ise artık doğru olmadığını unutmayın.

W-cebirin parafizik açısından önemi üzerine söylenecek daha çok şey var. Ancak sıradan kuantum fiziğine dahil edildiğinde bile w büyük bir fark yaratır. Sıradan kuantum fiziğinde, kaçınılmaz bir şekilde yönetilemez sonsuzluklar olarak tezahür eden nicelikler vardır ve bunların, onları keyfi olarak sonlu hale getirmek anlamına gelen "yeniden normalleştirme"nin tatmin edici olmayan hilesi ile defedilmesi gerekir. Ancak w hipersayısını temel koordinatlardan biri olarak tanıttığımızda, bu tür sonsuzluklar ortaya çıkmaz. Yani w ile ifade edilen bilinç-madde aktaran enerjinin parafiziksel gerçekliğini fiziğe kabul etmekle, başka bir deyişle parafiziksel bir koordinatı dahil etmekle önceki sonsuzluklar sonlu hale gelir. Yani, gerçekliğin bir kısmı ihmal edildiği için yönetilemeyen sonsuzluklar ortaya çıktı,

Epsilonun ötesindeki diğer hipersayıların kısa bir listesi şöyledir: p, dikkatin odağı ve onun işaretiyle ilgilidir; çağrışımlar da dahil olmak üzere hafıza depolama ve geri çağırma süreçleriyle ilgilenen omega; m, tüm düzeylerde geri bildirimle ve ayrıca çoğalma (bölünme) ve sentez (füzyon) süreçleriyle ilgilenir; v, bedendeki bilinç ile biyofiziksel bedenden bağımsız bilinç arasındaki ilişkilerle; sigma, durumların zaman içinde ve zaman içinde farklılaşması ve bütünleşmesiyle ilgilidir; ve son olarak C, aşırı çekimle (evrenimizin bütünlüğünü korumakla) ve bizim evren tipimizden diğerine geçişle ilgilidir. Şu anda bu hipersayıların daha ayrıntılı bir incelemesini hazırlıyorum.

Aşırı numaralar ve onlara eşlik eden daha yüksek veya metauzaylarla, parafiziği uygulamak için yepyeni bir araç seti ortaya çıktı.

dövülmek - önceki hayalleri gelecekteki gerçekliğe dönüştürecek araçlar: insanlığın daha önce hayal ettiğinden veya mümkün olduğunu düşündüğünden daha geniş ve derin bir gerçeklik. Yeni bir çağın kapısında duruyoruz; pek çok açıdan çarpıcı ama kaçınılmaz olarak harikulade ve heyecan verici.

REFERANSLAR

“Rastgele Enerjileri Kullanan Hedef Arayan Bir Süreçle Rastgele Dalgalanmaların Değiştirilmesi Üzerine/” Stajyerime bakın. J. Bio-Medical Computing 1, 1 (Ocak 1970). Ayrıca bkz. EH Walker'ın daha üstü kapalı olan “The Nature of Consciousness,” Mathematical Biosciences, 7,131 (1970); ve onun “Kuantum Teorisindeki Bilinç,” J. Study Consciousness 5, 2, 257 (1972-1973), özellikle s. 277.

Örneğin bkz. E. Wigner, Consciousness and Reality, 2. baskı. C. Musfcs ve A. Young tarafından düzenlenmiştir (New York: Avon/Discus, 1974), Bölüm 9.

Daha fazla ayrıntı için bkz. Norbert Weiner ve Joseph Schads tarafından düzenlenen Progress in Bio-Cybernetics (II), s. 252-253; ve J. Study Consciousness 19 2, 77 (1969).

En iyi çağdaş beyin araştırmacılarından biri olan Kaliforniya Teknoloji Enstitüsü'nden Dr. James A. Olds, beyindeki motivasyon dürtü kaynaklarının yokluğunu hesaba katmamız gereken temel bir gerçek olarak kabul ediyor. Bu son derece önemlidir ve benliğin beyin olmadığı gerçeğinin doğrudan bir sonucudur.

J. Study Consciousness 59 2, 239 (1972-1973)'te K. Demys'in CM (bilinç/madde) etkileşimi tartışmasına bakınız. Ayrıca Uluslararası Psikotronik Araştırma Derneği'nin Haziran 1975 Monte Carlo Konferansı Bildirileri'ndeki “Psikotronik Kuantum Teorim”e de bakınız; ve 1973 Prag Konferansı IAPR Bildirilerinde.

New York Bilimler Akademisi'nden önce sunulan ve Annal'da yayınlanan öncü bir çalışmada. NY Acad. SD. 138, 646 (1967). Bu materyal, yeni gelişen ve devam eden her alanda olduğu gibi sürekli olarak güncellenmektedir. Görmek

“Aşırı Numaralar ve Uzayları,” J. Study Consciousness 5, 2 (1972-1973). Ayrıca NATO'nun ileri çalışma cildi Yeni Kavramlar'da benim tarafımdan yazılan bölüme bakınız. . . Paralel Bilgi İşleme, editör: E. Caianiello (Leyden: Noordhoff, 1975), s. 337 vd.

“Trans Durumları, Önsezi ve Zamanın Doğası”, içinde/. Çalışma Bilinci5,1, 77 (1972).

Görmek /. Study Consciousness 5, 2, 239 (1972-1973).

Psikolojik fenomenler normal, anormal veya paranormaldir Geleneksel olarak normal ve anormal psikoloji biliminin kapsamına alınırken, paranormal "ötesinde" veya "ötesinde"dir. Ne yazık ki, olaylara bu şekilde bakmak, paranormalin yerleşik bilimle çeliştiği için bilimsel psikolojiden dışlandığını gösteriyor. O halde bir sonraki adım, paranormalin bilimin "temel sınırlayıcı ilkeleri" ile uzlaştırılması gerektiğini varsaymaktır. 1- Parapsikolojinin gerçek bir bilim olduğu iddiasını haklı çıkaracaksak, her şeyden önce fizikle.

Böyle bir görüş, yaygın olmasına rağmen, çağdaş fiziğin ve onun felsefesinin anlaşılmasındaki eksikliği ortaya koymaktadır. Örneğin telepatinin yerleşik bilimsel ilkelerle çeliştiğinin nasıl iddia edilebileceğini düşünün. Tartışma, düşüncenin beyinde ortaya çıktığı ve bilinçli hale geldiği iddiasıyla başlayabilir. Daha sonra düşüncenin, uzayda seyahat ederek diğer beyne gidebilecek ve orada tekrar düşünceye dönüştürülebilecek bir tür fiziksel özellik veya "alan vektörü" biçimini alması gerekir. Ancak argüman şu sonuca varabilir: Düşüncenin yapısını oluşturmak için gerekli olan duyum, duygu, kavramsal oluşum, hafıza ve iradenin her detayını taşıyabilecek böyle bir lokalize alan vektörünün mevcut olmadığı sonucuna varılabilir.

Bu tür argümanlar açıkça metafiziktir. Deneysel olarak kanıtlanmayan ve asla kurulamayacak varsayımlara dayanırlar. Bilimin "temel ilkeleri"

JHM Whiteman'ın yazdığı "Fizik ve Psikolojinin Yakınsaması" bu cilt için özel olarak yazılmış ve yazarın izniyle basılan özgün bir makaledir.

bu nedenle yalnızca "eskimiş bir metafizik okulunun eskimiş ilkeleri" olduğu kanıtlanmıştır.8 Çünkü "doğa biliminin gelişimi, [mekanistik bilimin] orijinal sağduyulu kavramının her bir özelliğini yavaş yavaş bir kenara atmıştır. Ondan geriye hiçbir şey kalmadı."4 "Maddi sistem kavramının ta kendisi. . . haklı olmaktan çıkıyor."6

Kaba mekanik fikirlerin 17. yüzyılda nasıl yer edindiğini görebiliriz. "Galileo ve fizikçiler maddi nesnelerden duysal özellikleri 'onlara ne olacağını pek umursamadan' soydular. tüm bilimi matematiksel ölçümlerin manipülasyonuna indirgedi; nesnellik, akıl ve "soyulmuş" olarak kabul edilen yasa farkındalığını varsayan, ancak bunlara ilişkin her türlü açıklamayı göz ardı eden bir manipülasyon.

Bu nedenle çok yakın zamana kadar psikoloji ve fizik, psikolojinin açık davranışa ölçümler eklemek için fizik tekniklerini benimsemesi dışında ayrı ayrı görülüyordu.

Bugün, yeniden başlamamız ve bütünleyici bir bilim (psikoloji ve fiziği (tamamlayıcı yönlerde) birlikte) inşa etmeyi hedeflememiz gerektiği ve "birinin sorunları hakkında düşünürken diğerinin dikkate alınması için kullanılan araçları unutmamamız" gerektiği açıktır. 7 O halde paranormalin bilimle çatışması gerekmez. Çünkü gerçekten bir bütün olarak görülen doğa kendisiyle çelişemez.

Madde-Zihin Dualizminin Ötesinde

Felsefede öğrenmemiz gereken ilk derslerden biri, iç dünyamız hakkında olduğu gibi dış dünya hakkında da bilebileceğimiz her şeyin, bize özel - "öznel" dediğimiz gibi - ya da kendi iç dünyamıza özel görünen farkındalıklarda çözülebilir olduğudur. kendi "zihinleri". Bir nesneyi gördüğümüz, hissettiğimiz, tekmelediğimiz, çevresinden dolaştığımız her şey, kendi algı ve bilişlerimizden oluşur. Ancak nesne başkaları tarafından da benzer şekilde deneyimlenir ve bilinir. Eğer tüm bilgiler "sübjektif" ise bu nasıl olabilir?

Madde-zihin düalizminin verdiği cevap, nesnelerde bilinemeyen bir temelin var olduğudur. Bu bilinemez olduğu için, belirli bir kişi için herhangi bir farkındalık veya olası farkındalık karakterine sahip değildir ve bu nedenle diğer kişiler için ortak olabilir. Ancak bu durumda, bilinemeyen nesnelere konum ve hareket fikirlerini ve diğer nitelik ayrımlarını eklemek hatası yapılır. . Açıktır ki, onlar hakkında hiçbir şey bilinmezse, onlar hakkında hiçbir şey söylenemez ve onların varlığı üzerine hiçbir bilim inşa edilemez.

İlk bilim adamları, Leibniz ve Berkeley'in itirazlarına rağmen konumların ve hareketin mutlak olduğunu öne sürerek ikilemden kurtulmaya çalıştılar. Yani, farklı gözlemcilerle göre görünüşte görülen farklılıklar oldukça basit matematiksel formüllerle ilişkilendirilebilir. Açıkçası trende yürüyen bir adamın hareketi, onu trenin kendisinden mi yoksa rayın yanındaki bir noktadan mı ölçtüğümüze göre değişir. Ancak formül her iki durumu da kapsadığı için gözlemcinin durumunun göz ardı edilebileceği ve dolayısıyla dünyanın zihinden bağımsız olarak ele alınabileceği düşünülüyordu. (Formülün başlı başına bir akıl yapısı olduğu gözden kaçırılmıştı.)

İçinde ölü madde bulunan uzay kabının ve tüm canlı farkındalığın yalnızca ölü ve bilinemez "maddenin" bir etkisi olduğu efsanesi buradan doğdu. Ama belki şöyle denilecek: "Başka ne yapabiliriz? Ve nasılsa yöntem işe yarıyor!"

Bunun cevabı öncelikle modern fiziğin iki temel taşı olan görelilik teorisi ve kuantum teorisinde işe yaramadığıdır; ve ikincisi, fiziğin kendisi bize, ünlü filozofların ve mistiklerin doğrudan içgörü ve deneyimlerden yola çıkarak en az iki bin yıllık bir süre boyunca ilan ettikleri şeye şaşırtıcı bir şekilde karşılık gelen yeni bir dünya görüşünü dayattı (Buda, Upanişadlar). , Platon, Plotinus, Leibniz). Bugün tüm bu araştırma akımlarının birleşmeye başladığı noktaya ulaştık.

Şimdi fiziğin bize öğrettiği yeni "temel ilkelerden" bazılarını ele alalım. Belki de önem bakımından ilk sırada, potansiyel ile gerçekleşme arasında veya psikolojik dilde söylersek bilinçdışı ile bilinç arasında bir ayrım yapılması gerektiği ilkesi gelir. Başka bir kişi görünürde olmasa bile onun varlığına izin verilmesi gerekir. Bize silahla ateş edebilir; beş dakika sonra görüş alanına girebilir. Ancak kendisini görebildiği ve kendi eylemlerini gözlemleyebildiği söylenebilir ve eğer onun ve bizim gözlemlerimizi bir araya getirirsek tek bir gözlemlenen dünya elde ederiz. Bu tür bir açıklamaya karşı, kendisinin o zamanki koşullarına (bizimkine değil) göre yalnızca değişken ve kısmi görüşlerini görebildiğini ve bize ateş etmeye karar verdiğinde kimsenin onun motivasyonunu göremediğini belirtmek gerekir.

Dolayısıyla her insanın ve aynı şekilde her nesnenin gözlemlenmesi gereken veya koşullara göre sonsuz çeşitlilikte şekillerde hareket etme "potansiyelleri" vardır. Ve bu potansiyellerin hiçbirisi kendi başına fiziksel olarak gözlemlenebilir değildir.

Peki sonuçta "bilinmeyen bir alt tabaka"ya mı sahibiz? Hayır, çünkü burada işaret ettiğimiz alt tabaka (ya da daha doğrusu üst tabaka) bir şekilde bilinebilir; aksi halde ona işaret edemezdik. Bu, ya akıldaki olasılıkların bir yapısı olarak ya da (motivasyon durumunda) akıldaki gerekli bir eklenti olarak bilinebilir, onsuz gözlemlerimiz bir anlam ifade etmez. Ve belirli durumlarda (örneğin kendi motivasyonlarımızı ayırt ederek) potansiyel, fiziksel olmayan yollarla gözlemlenebilir.

Görelilik teorisinde, bir nesnenin var olma potansiyeli, insanların onu farklı konumlardan gözlemleyen veya ona göre herhangi bir şekilde hareket eden insanlara çeşitli olası görünümünü bağlayan "dönüşüm grubu" yasaları adı verilen yasalar aracılığıyla ifade edilir (Ölçülen şekil, nesnenin ve gözlemcinin bağlı hızına göre değişir). Kuantum teorisinde, bir radyasyon alanının potansiyeli, bir kaynağı, enerji kuantumlarının soğurulmasının gözlemleneceği olası hız ile nedensel olarak ilişkilendiren bir alan vektörü aracılığıyla ifade edilir.

Bu, çağdaş fiziğin başka bir "temel ilkesinin", yani nedenselliğin, fiziksel olarak gözlemlenebilir nesnelerin veya malzemelerin nedensel zincirlerinde değil, tüm koşullarla ilgili üç katmanlı bir işlemler hiyerarşisinde yer aldığının dikkate alınmasına yol açar.

Bunu en basit şekilde açıklamak için, bir fizikçinin, görülemeyecek kadar zayıf, dar bir ışık huzmesi üretecek bir aparat kurduğunu varsayalım. Bilindiği gibi enerji yalnızca radyasyondan emilebilir.

Quanta adı verilen "parçalar". Dolayısıyla, eğer göz (veya daha hassas bir tespit aparatı) ışının yoluna yerleştirilirse, bir kuantumun soğurulması, ani bir flaş gibi, öngörülemeyen bir zamanda tespit edilebilir. O halde, Einstein gibi, kuantum teorisinin soğurulmanın tam olarak ne zaman ve nerede gerçekleşeceğini keyfi olarak belirlemek için "zar oynayan bir Tanrı"yı varsaydığını mı söylemeliyiz? Aksine, duyularda gerçekleşen bir gerçekleşmenin veya tezahürün tüm koşulların bütünleşmesiyle gerçekleştiğini kabul edersek, fiziğin herhangi bir özel olayın öznel ve mikroskobik koşullarını göz ardı etmesi ve genel etkilerle ilgilenmesi gerektiği açıktır. Zar atışında olduğu gibi matematik, ortalama altı denemeden birinde 6'nın genel olasılığını tahmin edebilir, ancak herhangi bir özel durumda sonsuz küçük yanlılık potansiyellerinin hangi özel sonuca yol açacağını tahmin edemez.

Bundan, nedenselliğin üç "düzeyde" ele alınması gerektiği sonucu çıkar. İlk olarak, önceden kararlaştırılan bir amaca bağlı olarak deney düzeneğinin tasarlanması vardır. Daha sonra, fizikçinin "genel" bir dalga fonksiyonu veya alan vektörü önerdiği ancak deneycilerin öznel potansiyellerini ve matematiğin başa çıkamayacağı ayrıntıların nesnel potansiyellerini de gerçekten dahil etmesi gereken düzey vardır. Son olarak, tüm potansiyellerin bütünleştiği ve belirli bir gözlemin gerçekleştiği düzey vardır.^{8*}

Bu nedenle özel gözlem fizikte tahmin edilemez çünkü gerekli potansiyellerin tümü hesaplamalara dahil edilmemiştir.

Daha önce de belirttiğimiz gibi potansiyel bir altyapıdan ziyade bir üst yapıdır. Nedensellik tümüyle "yukarıdan aşağıya" evrensel akıldadır. Evrensel amaçlı bir düzeyden yola çıkar; daha sonra potansiyellerin amaçları kısmen otomatik olarak (alan denklemleri yoluyla) kısmen de öznel olarak veya küçük yanlılık etkileri yoluyla çözdüğü "düşünce imgesi" diyebileceğimiz bir düzey vardır; ve son olarak, o vesileyle tüm potansiyellerin bütünleştirilmesinden kaynaklanan, gözlemlenen fiziksel fenomenler düzeyinde gerçekleşme vardır.

Bu noktada duracak olsak bile, koinonoia ("zihin paylaşımı") olarak daha iyi adlandırılabilir bir tür telepatinin var olduğu açıktır.

ing"), modern fizikte örtük olarak mevcuttur. Çünkü bir gözlem yapılırken fiziksel nesnelerin olduğu kadar zihinlerin potansiyellerinin de bütünleştirilmesi gerekir.

Fizik Kanunları ve Evrensel Akıl

Madde-zihin düalizmine olan inancın yanı sıra, 19. yüzyılda baskın hale gelen ve ünlü filozofların ve bilim adamlarının ikna edici itirazlarına rağmen bugün de hâlâ egemen olan, fazlasıyla basitleştirilmiş bir bilimsel yöntem görüşü ortaya çıktı.

Tavizsiz bir şekilde ifade edersek, Popper'in sözleriyle, "şüphesiz bilginin aksine tüm teoriler varsayımlardır ve varsayım olarak kalırlar" şeklindeki doktrindir.¹⁰ Yani, bilim adamı bir hipotez öne sürebilir, ondan çıkarımlar yapabilir ve böylece hipotez oluşturabilir. bir teori ya da "kavramsal sistem", sonunda çok çeşitli çıkarımların gözlemle tatmin edici bir şekilde uyuyup uyumadığını kontrol eder. Ancak teori ancak bir başkası ortaya çıkıp daha iyi uymadığı sürece ayakta kalır.

Bilimsel teorilere ilişkin bu görüşün (asla hiçbir kesinlik unsuru taşımayan) Öklid geometrisi söz konusu olduğunda yanlış olduğu hemen görülür. Bu, mantıksal tutarlılığından hiçbir zaman şüphe duyulmamış kavramsal bir sistemdir. Peki doğaya nasıl girdi? Çünkü bir dik açılı üçgenin üç kenarının uzunluklarının, düz çizgileri ve dik açıyı ne kadar doğru oluşturduğumuza bağlı olarak bir dereceye kadar Pisagor teoremine uygun olduğu kesindir. Mantığa aykırı davranmadan aksini yapamazlar. Benzer şekilde, elektromanyetik teorisinin veya temel parçacık teorisinin kavramsal sisteminin doğaya nasıl girdiğini de sorabiliriz.

Geometri durumunda, doğanın bize kavramları ardışık bir yaklaşım süreciyle kopyalama fırsatını sağladığı açıktır. Kavramlar, a priori kesin olanı ampirik belirsizliğe dönüştüren ek küçük yanlılık potansiyelleri sayesinde gerçek fiziksel biçimi alır. Bununla birlikte genel etki mantığa göredir.

Bu nedenle gerçek şu ki, doğa kavramların gerçekleşmesine yönelik fırsatlarla doludur. Aslında doğanın gerçekleşen kavramlardan başka bir şey olmadığını söylemek pek de abartı olmaz; çünkü kavramlar olmasaydı anlaşılır olmazdı. Bu nedenle, yeterince "ilkel" kavramlar bulabilirsek, tüm doğal hukukun bir tür çıkarım yoluyla onlardan geliştirilebileceği beklenmelidir. Mekaniğe (klasik veya görelî) ve ayrıca göreceğimiz gibi elektromanyetik teoride ve temel parçacık fiziğinde bile durumun böyle olduğu kanıtlanmıştır.

Ancak beklenebileceği gibi doğadaki gömülü kavramsal olasılıklar son derece çeşitli, anlaşılması güç ve ortaya çıkarılması zordur. Sonraki iki bölümde sunulacak analizler dışında, burada sadece birkaç basit örnekten kısaca bahsedilebilir.

Fiziğin doğasında var olan aklın en basit örneklerinden biri, 14. yüzyıl Paris filozofu Buridan tarafından keşfedilmiştir ve farklı kütlelerdeki cisimlerin yerçekimi etkisi altına girmesiyle ilgilidir. Eğer boşlukta yan yana düşen üç eşit top alırsak ve sonra deneyi iki topun küçük bir tutkal noktasıyla birbirine yapıştırılmasıyla tekrarlırsak, çift kütleli cisim daha önce olduğu gibi kalan topla açıkça adım atmalıdır. Dolayısıyla doğada farklı kütlelerdeki cisimlerin bir kuvvet alanına düştüklerinde birbirlerine ayak uydurmalarını sağlayan mantıksal bir zorlama vardır.

"Eşit düşme" olgusu deneysel olarak yüz bin milyonda bir doğrulukla doğrulanmıştır. Ancak deney bir miktar farklılık göstermiş olsa bile, mantığın gerektirdiğinden sapmayı açıklamak için prensibi kabul etmek ve hava direnci gibi bazı müdahale edici nedenleri ortaya koymak zorunda kalmamız gerekirdi. Çünkü bilim bir çelişki üzerine inşa edilemez. O halde burada bilimde bir tür kesinliğe sahibiz.

Şimdi, neyin doğru olduğunu varsayarak, Öklid geometrisi ve özel göreliliğin bilime benzer şekilde dayatıldığını varsayalım¹¹, zamanın "mutlak" olarak alındığı klasik yaklaşımı ele alalım ve bir parçacık için Newton'un hareket yasalarını türetilim. kuvvet alanı.

Eğer parçacığın hareketi gelişigüzel olmayacak ve bunun sonucunda doğa sadece kaos olmayacaksa, bir hareket yasasının olması gerekir. Ancak herhangi bir dinamik sisteminde bir parçacığın alanda herhangi bir hızla hareket etmeye başlayabileceği açıktır.

Daha sonra hareket reçete edilmelidir. Ben buna "teleolojik prensip" diyeceğim.

Şimdi hareketi düz bir çizgide ele alalım ve her noktada verilen alanı varsayalım. Yasa, kuvveti "parçacığın hızı (Le., mesafenin değişim hızı), ivme (ikinci dereceden hız oranı) ile makul bir şekilde ilişkilendirebilir." mesafe değişimi), ya da daha yüksek dereceli değişim oranları ya da bunların herhangi bir kombinasyonu. Ancak eğer hız yasada açıkça yer alsaydı, başlangıç hızına ilişkin keyfi seçimimiz, alanın keyfi olmadığı gerçeğiyle bağdaştırılamazdı. Öte yandan, eğer üçüncü veya daha yüksek dereceden değişim oranları söz konusu olsaydı, hareketin tekil olarak belirlenemeyeceğini göstermek kolaydır. Bu nedenle yasa, kuvveti yalnızca ivmeye bağlamalıdır ve dolayısıyla ivmeyi şu şekilde alabiliriz: Birim kütle başına kuvvet için ölçümümüzü sağlıyoruz (bu, az önce gördüğümüz gibi, tüm kütleler için aynıdır).

Reaksiyonla ilgili olarak, reaksiyonun meydana geldiğine dair niteliksel gerçek göz önüne alındığında, niceliksel gerçek, bunun eyleme "eşit ve zıt" olması gerektiği sonucunu çıkarır, çünkü reaksiyonu belirlemenin başka hiçbir yolu benzersiz bir şekilde kendini göstermez.

Yerçekimi yasasının mantıksal olarak Einstein tarafından tensör hesabından türetildiği yaygın bir bilgidir. Bu bize, farklı konum ve yönelimlere sahip çeşitli gözlemcilerin bunu kendi ölçümlerine uyguladıklarında ne tür yasaların mantıksal olarak tutarlı olacağını söyler. Olduğu gibi, yalnızca bir tensör uygundur ve bu, ters kare yasasını bir yaklaşım olarak verir.

Her hareketin meydana gelmesi gerektiğinde, doğadaki bir şeyin bu karmaşık akıl yürütmeleri gerçekleştirdiğini düşünmemeliyiz. Daha ziyade, teleolojik taleplerde mantıksal olarak içkin olan hareket potansiyelleri ve doğadaki niteliksel olasılıklar, Pisagor teoreminin sonucu olarak öteleme ve dönme grup mantığında uyumsuz bir şekilde içkin olması gerektiğinden, zamansız bir şekilde zaten mevcut olduğu düşünülmelidir. . Dolayısıyla her durumda mantığın izin verdiği tek olasılık otomatik olarak gerçekleşir.

Kategoriler ve Döngüler

Şimdi, ilkel olarak psikolojiyle ilgili gibi görünen akıl yapılarının kısa bir incelemesine geliyoruz. Kullanılacak yöntem fenomenolojik analiz, temel içgörü veya mistik hatırlama ve açıklama adı verilmiştir. Sunulan dünya görüşünün geniş özellikleri, "daha yüksek" türden ayırıcı deneyimlerde ("beden dışı") doğrulanabilir. Psikoloji alanındaki bilimsel araştırmalar da dahil olmak üzere daha ayrıntılı destekleyici kanıtlara aşağıda ve başka yerlerde atıfta bulunmaktadır. 12'14 Son olarak, bu psikolojik analize karşılık gelen fiziksel teoremin ve kesin formülasyonların çıkarımı, dolaylı ama bilimsel olarak çok zorlayıcı bir tür sonuç sağlar. Onayla.

Öncelikle "bilginin yapı tuğlalarını" oluşturan üç temel kavram veya "fikir" kategorisini birbirinden ayırıyoruz: amaç fikirleri, örneğin gerçeğe, güzelliğe, mülkiyete duyulan sevgi vb. veya bunlardan nefret, umut, korku vb. Bu tür "fikirler" şu şekilde karakterize edilir:

ilişkisel kavramlar, örneğin dernek, bağlılık, sebep, değişim, gelecek ve son olarak şu şekilde kesinleştirilir: algı ve tatmin fikirleri, örneğin duyular, görüntüler, duygu-izlenimler, zevk, acı vb.

Bütün bunlar zamansız fikirler veya "öz"ün birimleri olarak tanımlanabilir ve üç kategori sırasıyla iyiye, doğruya ve güzele karşılık gelir. Ancak hiçbirisi aslında zamana benzer üç nesnellik veya "varoluş" kategorisi olmadan bilinemez:

gerçek dürtü veya motivasyon (yalnızca bunun "fikri" değil);

ile ilgili gerçek değişiklikler (yalnızca değişim "fikri" değil)

gerçek nesneler (ve yalnızca onların "fikirleri" değil).

Bunlar sırasıyla kuvvet, hareket ve kütleyle karşılık gelir ve basitçe itki, zaman ve nesnellik olarak tanımlanabilir.

Sanki fikirlerin "gerçekte davranışlarından" biliniyorlarmış gibi.

Yedinci ve aslında temel bir kategoriye de ihtiyaç vardır: diğerlerini yönlendirmek için bilinç, irade ve seçim. Bireyselleşmeye (tek bir "ben varım" olarak) ve aynı zamanda çokluğa sahip olmalıdır. Belirli fikirleri, fikir yapılarını veya varoluşları bilebilir veya bilemeyebilir, anlayabilir veya anlayamayabilir.

Analizin ikinci aşaması, araçların güdülere uygun hale getirilmesine anlam kazandırmak için bazı ilksel "organizasyon"un sağlanması gerektiğini ortaya koymaktadır. Bu, mükemmel uyum veya "uyum" derecelerinin mümkün olduğu sonucunu doğuracaktır. Böylece değerler ortaya çıkar ve bireysel bilincin gelişme olasılığı ortaya çıkar. Böyle bir uyumu sağlayan sebep ve vasıtalar derecesine göre "iyi" denilebilir.

Mistik öğretilerde, ilkel "organizasyon", dünyalarda ve bireysel yaşamlarda yaratılışın gerçekliklerini mümkün kılan fedakarlığı ve çokluğa ve çatışmaya inisi, arketipsel veya ilahi insan olarak adlandırılır.

Bir başka sonuç da, "deneme araçlarının" ve "mükemmel kalıpların" "normal" bilinçle bir arada var olabilmesi ve dolayısıyla "bilgelige" anlam verebilmesi için bir "bilinç küreleri" hiyerarşisinin olması gerektiğidir. Bundan sonra, yüzdeki ifadenin ifade ettiği duyguya tekabül etmesi ve ondan ortaya çıkması nedeniyle, bir "düzeydeki" potansiyellerin yazışma ve ortaya çıkma yoluyla diğer düzeylerinkilerle bağlantılı olması gerektiği sonucu çıkar.

Bir başka temel mistik öğretisi, dereceye bağlı üç yarı-uzamsal kavramın, bilgelige ilişkin bireysel bir bilinç durumunu karakterize ettiğinde, özün üç kategorisine karşılık geldiğidir. Ters sırada bunlar:

yükseklik ve derinlik ("yerine getirilmesi")	:	z	3
sağ ve sol ("araçlara açıklık")	:	sen	2
(1) önce ve arkada ("amacın kabulü")	:	X	1

X,y,z ve 1,2,3 sembollerinin tahsisi daha sonraki analizlerde referans olarak uygun bulunacak ve fizikte kabul edilen terminolojiye uygun olacaktır.

Ayrıca üç yarı-zamansal nedenselliği şu şekilde tanımlayabiliriz:

(3)	gerçekleştirme	:	T	4
(2)	değişim ve akış	:	T	5
(1)	dürtü	:	T	0

Göreceğimiz gibi, ortaya çıkan bir dünya, x, y, z eksenlerinin dik açılarda yönlendirilmesi ve bunlara göre konumlandırılması için sonsuz olasılıklar tarafından "yansıtılır"; tüm bunlar x'in "dönmeleriyle" sağlanır, y,z,t ve r eksenleri, aynı anda iki tane. Buna karşılık gelen psikolojik yaşam da benzer şekilde kategorilerin aynı anda iki birleşimini gerektirir.

Bu sonuca, herhangi bir fikir veya varoluş kategorisinin (örneğin amacın), araçlarla, amaçla, dürtüyle veya başka bir kategoriyle ilişkilendirilmediği sürece oldukça soyut ve genel olduğu gerçeğinden daha doğrudan ulaşılabilir.

Çiftler halinde ilişkilendirilecek altı ilkel kategori olduğundan, on altıncı olarak gerçekleşmenin kendisini ekleyebileceğimiz on beş sonuçta ortaya çıkan psikolojik "işlev" vardır. On altısının, yaratıcı faaliyetin dört "çeyreğinden" veya ana yönlerinden oluşan bir döngüde mantıksal olarak ilerlediği görülecektir; ilki aşağıdaki gibidir:

amaçların dürtüsü	(heves)	Tx01 tx
amaçların akışı	(esin)	
amaçların gerçekleştirilmesi (aydınlanma) uyarlanabilir araçların dikkate alınması ve yerine getirilmesi		51 tx 41
Mistik öğretilerde bu "çeyrek", Güneş'in doğduğu Doğu'ya benzetilir. İkinci veya duyarlı çeyrek aşağıdaki gibidir:		yz 23

' araçların dürtüsü (cevap) : Ty 02

araç akışı (egzersiz yapmak) : sana 52

S1 araçların gerçekleştirilmesi (karar, onay): ry 42

Gerçekleşmeyi ve amacı göz önünde bulunduruyorum: zx 31

Kişisel gelişimde son derece önemli olmasına rağmen üçüncü ve dördüncü çeyrekler burada yalnızca en belirgin özelliklerle belirtilebilir: 54, uygulama, Le., gerçekleştirmeye doğru hareket, "dışarı çıkma"; ve 03, bağlanmama, Le., (zamansız olma durumu) tatmin dürtüsü

Dört bin yıl öncesinden bu yana yaygın olan mistik öğretilerin doğrulanmasının yanı sıra, bilimsel araştırmalarda açıklanan dörtlü "yaratıcı döngü"nün iki versiyonu daha vardır.

Henri Poincare, matematiksel buluş analizinde dört ana aşamayı adlandırır (üçüncü veya "Batılı" çeyrekle, yani "dışarı çıkma" ile başlayarak): hazırlık, kuluçka, aydınlanma, kesinlik. Genel olarak sanatsal yaratıcılığın seyri elbette aynıdır.

Freud, kişinin "zevk-acı ilkesine" göre yönetmekten "gerçeklik ilkesine" göre yönetmeye geçtiği döngünün serbest bırakıcı biçimini tanımlar. 18 "Uygulamanın" daha önceki yıllarda yol açtığı düşüncesiz bağlılık veya saplantı, böylece Çoğu zaman hayal kırıklığı ortaya çıkar ve yerini gönüllü bir kontrole bırakır. Başka bir deyişle, Freud'un basitçe "eylem" olarak tanımladığı üçüncü çeyrek ya da işlev, anlık ve düşüncesiz bir haz ya da hoşnutsuzluk tepkisiyle değil, "eylem üzerine kısıtlama", "yaşam düzeyinin yükseltilmesi" ile gerçekleşir. katetik [bağlama] süreci" ve Denken ("hatırlama").

Tartışılan döngülerdeki çeşitli işlevler, her ne kadar keskin bir şekilde ayrılmış olsalar da, sonsuz sayıda farklı tarz ve gelişmeye yol açabilecek bir genelliğe sahiptirler. Genel bir amaç (örneğin, açlığı gidermek), düşünülmüş sonsuz sayıda yolla özelleştirilebilir. Bunlar odak noktasına gelebilir, birbirine karışabilir, ara sıra ani değişikliklere uğrayabilir ve sonunda bilinçdışına geçebilir. Döngünün bir modu ile diğeri arasındaki değişim ve etkileşim süreçleri, böylece başka araçlarla az çok istikrara kavuşturulan başka bir mod veya bilinç durumunun arka planında aralıksız devam eder.

Bunlar ve diğer düşünceler, döngünün dalgalanan modlarının "yatay" bileşimine işaret eder, bu da bir bilinç alanıyla sonuçlanır ve bu tür alanların anlam ve nedensellik sağlamak için "dikey" bileşimine işaret eder. Bireysel bilinç, bir projektör gibi, tüm yapıyı keşfetmeye devam edecek, ancak az çok aniden bir değişiklik meydana gelene kadar esas olarak bir gerçekleştirme "düzeyine" (örneğin, fiziksel farkındalık, rüya, düşünce imgeleri) odaklanmış kalacaktır.

Bir birey için fiziksel dünyada gerçekleşmenin iki yönü vardır: (a) nesnenin dünyaya "yansıtılması"

fizik kanunlarına ve dolayısıyla diğer bireylerin gözlemleyebileceklerine uygun olarak dünya; ve (b) sanki vücuttaymış gibi ve psikolojik süreçlere uygun olarak bedensel süreçlerle meydana gelen duyuşsal algı. Birincisi, fiziksel düzeydeki nesnel işlevlerin etkisi, ikincisi ise bedensel düzeydeki öznel işlevlerin etkisi olarak tanımlanabilir.

Düşünce ve imgelerin "iç dünyaları" fenomeni konusunda da benzer sonuçlar çıkar, çünkü kişi aynı zamanda (içsel) duylara sunulan (zihinsel) nesnelerin ve psikolojik dünyayla uyumlu olarak daha da içsel olarak meydana gelen algıların farkındadır. süreçler.

Düşünce ve imgelerin içsel gözleminin genellikle "bulanık" olması ve sanki fiziksel bedende meydana gelmiş gibi görünmesi kolaylıkla açıklanabilir. Çünkü bu düzeydeki bedensel öznel işlevlerin kendilerinin bir düşünce-imge karakterine sahip olması gerekir. Fakat açıkçası çok az insan, rüyalar dışında, fiziksel olmayan nesneleri gördükleri bir düşünce-imaj bedeninin farkındadır. Dolayısıyla fiziksel beden ve gözler onun yerini alma eğilimindedir ve nesneler fiziksel gözler tarafından görülüyor ve buna göre "konumlandırılıyor" gibi görünür. Buna fiziksel dünyadaki fiziksel olmayan nesnelerin birleşmesi denir.

Bundan sonraki sonuç şu: Eğer "içsel" seviyedeki bedensel-öznel işlevler yeterince gelişmişse, düşünce-imaj bedeni (ya da her ne olursa olsun o seviyede algılayan organizma) artık kendi alanında gözlemde kaçamayacaktır. hayatın. Ve gözlem söz konusu olduğunda, onun fiziksel bedenin yerindeymiş gibi görünmesine, hatta fiziksel bedeni kopyalamasına (gözlemcinin böyle yapması gerektiğine dair sabit bir fikri olmadığı sürece) herhangi bir zorlama olmayacaktır.

Dolayısıyla "beden dışı" deneyim olasılığı, yeni bilimsel dünya görüşümüze zorunlu olarak dahil olarak kendini göstermektedir.

Fiziğin Temelleri

Fiziksel deneyimin evrensel akıldaki potansiyellerden nedensel kökenine ilişkin sorunlar, kolektif hayalet olgusu tarafından büyük ölçüde aydınlatılmaktadır. 14 Böyle bir hayalet, bir ayna tarafından sunulanlar da dahil olmak üzere perspektiflerde çeşitli algılayıcılar tarafından görülebilir ve hatta hissedilebilir. fiziksel dünyada geçerli olan aynı geometrik yasalara bağlıdır. Ancak bu fenomenler kuşkusuz fiziksel olmayan bir yapıya sahiptir ve dahası, ortaya çıkışları fiziksel nesnelerin varlığıyla değil, anılar, düşünceler ve niyetlerle açıklandığı sürece amaçlı bir kökene sahiptir.

Amaçlı bir fikir yapısı böylece bir nesnenin farklı insanlara anında tezahürünü üretebilir, ancak aynı anda farklı perspektifler geometri ve fizik yasalarının gerektirdiği şekilde ilişkilendirilebilir.

Tüm yaratıcı yasaların ilksel kökenine ilişkin söylenenlere göre, farklı insanlar tarafından yapılan fiziksel gözlemler esasen aynı şekilde gerçekleşmelidir; bu, hem iç hem de fiziksel dünyaların Öklid geometrisini ve geometrik optik yasalarını tezahür ettirmesinin nedenidir. Aradaki fark, basitçe fiziksel "seviyenin" her bireysel zihindeki ve bilinçli yaşamın her seviyesindeki amaçların gerçekleştirilmesinin nihai zemini olması gibi görünmektedir. Dolayısıyla fiziksel potansiyeller tüm varoluş için evrensel bir zemin oluşturur. Kaynağında akıl gücü olan şey, fiziksel gerçekliklerde kesinlikle nihai ve herhangi bir bireyin iradesinden bağımsız bir şey haline gelir.

Nesnelerin her durumda, ayrıntılı yazışma yasaları yoluyla amaçlar doğrultusunda anında gerçekleştirilmesine rağmen, çeşitli görünüşleri ve konumlarının, ışığın veya diğer "ışmanın" alan yapıları aracılığıyla akıl yasalarına göre birbirleriyle ilişkili olduğu sonucuna da varabiliriz. Burada, basit biçimde, "sınır koşulları" (veya kuantum teorisinde "sınırlı sistemler") ile "serbest alan" arasındaki ayrımın bir örneğini görüyoruz. "Sınırlı sistemler" alanların yoğunlaşmasıdır. Dolayısıyla, on altı katlı yapıların, fiziksel veya fiziksel olmayan her düzeydeki tüm gerçekleşmelerin nedensel olarak kökeninde olması gerektiğine dair önceki sonucumuzu doğrulayabiliriz.

Katı cisimleri oluşturan "sınırlı sistemlerin" kendilerinin değişime tabi olarak ele alınması gerektiği durumu incelemeye girişmeden, tensör analizinin ortaya çıkardığı olasılıklardan herhangi bir düzeyde alan yasalarının genel karakterini çıkarabiliriz. ■

Alanın her x, y, z, t noktasına izdüşümü yapılan on altı (nesnel) bileşen, eğer bunlar o noktadan ve andan ana değişken x, y, z, t 'nin "fonksiyonları" ise, alanın kendisini oluşturuyormuş gibi alınabilir. . Tensör analizi daha sonra, alan bileşenlerindeki birinci dereceden değişim oranlarını belirten bir alan denkleminin, yalnızca gradyan operatörü artı on altı bileşenli "alan vektörünün tamamı üzerinde çalışan ek bir sabit" formuna sahip olması durumunda mantıksal olarak tutarlı sonuçlar verebileceğini gösterir. " ve tamamı sıfıra eşitken: $(y + k) P = 0$.

"İşlem" burada üç türün mevcut olduğu bir "tensör ürünü" anlamına gelir. Oldukça şaşırtıcı bir şekilde, tüm olası ürünlerin dahil edilmesi, on altı bileşenli başka bir tensör alanıyla sonuçlanır. Dolayısıyla öngörülen alan denklemi, soldaki her bileşenin toplamının sıfır olmasını gerektirir ve böylece on altı bileşende on altı denklem elde ederiz.

Bileşenlerden altısı sıfıra eşitlenirse, diğer on bileşenin Maxwell'in boş uzaydaki elektromanyetik alan denklemlerini ve elektrik akımı yoğunluğunun süreklilik denklemini karşıladığı bulunur. Dahası, t ve T değişkenlerinin dönüşüme tabi olmaması gerçeği, Le., farklı bakış açıları (sonraki bölüme bakın), tüm bileşenlerin fiziksel teorisinin gerektirdiği şekilde dönüştürülmesiyle sonuçlanır - altı bağımsız olan ikinci derece bir tensör olarak bileşenler, dört bileşenli iki vektör ve iki değişmez. Dolayısıyla boş uzaydaki alanın on bileşeni, elektrik ve manyetik alan vektörleri E ve H ve akım yoğunluğu J gibi her açıdan tam olarak davranır ve onlarla tanımlanabilir.

Bu çıkarıma göre, alan denklemlerinin çözümü olan tekdüze hızdaki dalgalar, potansiyelliğin "sanki" yapılarıdır ve boş uzayda çeşitli noktalardaki döngüler arasındaki mantıksal olarak mümkün olan tek nedensel bağlantıyı mümkün kılar.

On altı alan denkleminin, çok ayrıntılı ve yapay olan, hiçbir bileşenin sıfıra eşitlenmesini gerektirmeyen ve dolayısıyla boş uzaya işaret etmeyen başka bir çözüm yöntemi daha vardır. Bileşenleri o^*g_i , $<T_{bi}$, $<T_{23}$,

vb. yön sembolleriyle bir araya toplayabilir, bu sembollerin yerine "matrisler" koyarak tensör çarpımlarının doğru şekilde çalışmasını sağlayabilir ve ardından "çarpanlara ayırabiliriz"

toplam sonuç. O zaman elde edilen, fermiyon alanı (elektronlar, pozitronlar, vb.) için Dirac'ın doğrusal dalga denklemidir; bu durumda alan, spinör adı verilen şeyi oluşturan yalnızca iki bileşenle temsil edilir. Daha sonra orijinal bileşenleri (örneğin genelleştirilmiş bir "akım yoğunluğu") elde etmek için spinörler birleştirilebilir. Bu "ilkel" çıkarım yöntemi, bugünkü haliyle temel parçacık teorisine yol açan deneme hipotezleri yönteminden oldukça farklıdır.

Paranormal Olayların Mantiği

Burada sunulan dünya görüşünün temelde doğru olduğu kabul edilirse telepati ve durugörünün ortaya çıkmasında kavramsal bir zorluk yoktur. Düşünce-imaj seviyesindeki tüm potansiyeller, ister nesnelere ister gözlemciye ait olsunlar ve "nesneler" ister fiziksel olanlar (durugörü) isterse düşünce görüntüleri (telepati) olsun, gerçekleşme üzerine bütünlendirilmelidir. Bir "nesnenin" diğerinden ziyade gerçekleşmesiyle sonuçlanan bağlantılar (bunlara "rezonanslar" diyebiliriz) açıkça karakter eğilimleri ve ilgileri tarafından yönetilen düşünce karakterine sahiptir ve gerçekleşmemiş olan fiziksel mesafeyle doğrudan hiçbir ilgisi yoktur. bu seviyede.

Bununla birlikte, (a) kişiliğin yapısı (bu, hayatta kalma ve medyumlukla ilgili sonuçlara yol açar) ve (b) ideal amaçlı düzeyde evrensel bilgiğe göre bir planın sonuçlandırılmasını sağlama biçimine daha fazla önem verilmelidir. yani "sınır koşullarının" oluşturulması veya kontrol edilmesi (bu aynı zamanda PK'nin etkilerini ve hafıza, geriye dönük biliş, iradeli eylem ve ön biliş olasılığını da kapsar).

Şunları birbirinden ayırmalıyız: (1) tüm nesnelerin alanın bir parçası olarak devam etmesine izin verildiği, amaç düzeyinden neredeyse hiç müdahale edilmediği durum, örneğin güneş sistemi; ve (2) belirli nesnelerin konumlarının veya hareketlerinin kontrol edildiği veya örneğin arzuya yanıt olarak kas eylemiyle yeni "sınır koşullarının" oluşturulduğu bir müdahalenin olduğu durum. * ■

Durum (1) kesinlikle gerçekçi değildir. Gerçekten var

Hem güneş sisteminin dışından hem de içerideki küçük sapmalardan kaynaklanan müdahaleler, zincirleme reaksiyonlarla kozmik bir karışıklığa neden olabilir. Dolayısıyla her iki durumda da, eğer fiziksel teorideki bir boşluk ortadan kaldırılacaksa, ideal amaçlı bir düzeyin kabul edilmesi gerekir. Ayrıca, evrensel planın dışında, ancak onun tarafından kontrol edilebilen veya planın bir parçası olarak izin verilen bilinçdışı motivasyonların "alt seviyesinden" gelebilecek olası 'yaşama müdahaleyi' de kabul etmeliyiz. Çünkü bu tür motivasyonların meydana geldiğine şüphe yoktur; ancak plan boşa çıkacak ve kontrol edilmediği takdirde olaylar adeta şansa bırakılacaktı.

Amaçlı motivasyon bilinçli düşünmeyi ima eder; çünkü "bilinçdışı düşünme" kendisiyle çelişen bir ifadedir (psikanalizde "motivasyonlar" için kullanılan "bilinçdışı" terimi hasta için bilinçdışı anlamına gelir). Dolayısıyla amaçları ve onlar tarafından geliştirilen evrensel bir planı kabul etmek, fiziksel durumu aşan bireysel zeka düzeyini kabul etmek demektir; ve bilinçdışı motivasyonları kabul etmek, en azından fiziksel olarak bedenlenmiş bir kişinininki olmayan düşünen bir zihnin, bilgimiz veya kontrolümüz olmadan bu tür motivasyonların üzerimizdeki etkisini gerçekleştirme potansiyelini kabul etmek anlamına gelir. Aslında Freud, İd'in bazen "kötü niyetli" olduğundan söz eder.

Böylece, bir fizik analizi yoluyla, McDougall ve Gerald Balfour'un psikolojik veya parapsikolojik kanıtlara dayanarak güçlü bir şekilde öne sürdüğü ve Gotama Buddha, St. "birbirinizin üyesisiniz") ve İsveçborg'un yanı sıra Hasidizm gibi diğer öğretim sistemleri için de vazgeçilmezsiniz. Tüm bu koşullar altında öğretiyi reddetmek, pek çok muhafazakar bilim insanının, bilinçaltında benimsedikleri dünya görüşüne aykırı kanıtlarla karşı karşıya kaldıklarında içine düştükleri psikolojik "düzensizliği" akla getirecektir.

Üç uzay benzeri değişken ve üç zaman benzeri değişken açısından matematiksel formalizmin, olması gerektiği gibi, sınır koşullarındaki olası bir değişikliği ve dolayısıyla alan eşitliğinin askıya alınmasını sağladığını kontrol etmek oldukça ilgi çekicidir.

4Daha yüksek bir amaç ya da plan gerektiriyorsa, bunlardan çıkarılan koruma yasaları ve koruma yasaları.

Bu dünya görüşü açısından, geçmiş olayların gerçekleşmiş bir potansiyelini (çünkü bunlar nedensel olarak etkili olmaya devam ederler), gelecekteki olayların geçici bir potansiyelini (onlar olmadan plan sonuçlanmadan önce çeşitli alternatifler tasarlanamaz) ve bir bireysel canlılar da dahil olmak üzere gerçek varoluşların potansiyelini geliştirmek. «

Fiziksel bir bedene sahip olan ancak düşünce-imge alanında gerçekleşen tüm potansiyeli gözlemleyen bir algılayıcı, şimdiki fiziksel zamanını t_9 olarak ve geçmişteki bir olayın zamanını (düşünce-imge alanında fiziksel zamanda t_j olarak deneyimlediği) alabilir.) t_0 olarak. O halde eğer r_0 - negatifse, etki (bireysel) hafıza veya (kozmetik) geriye dönük biliştir. Örneğin saat 3'te gerçekleşen ve saat 4'te hatırlanan bir olay, bir saat geriye doğru zaman kayması anlamına gelir.

Benzer şekilde, eğer $t_0 - h$ pozitifse, sonuç (bireysel) iradenin belirlediği eylem veya (kozmetik) önsezidir. İki kürenin bir şekilde ilişkilendirilmesi gerekir ve normal, düşünce-imağ küresinde t_Q 'daki bir plan olayının fiziksel kürede t_0 'da gerçekleşmesidir. Ama hiçbir şey zaman kaymasını engelleyemez

Bunlar basit zaman kaymaları olmasına rağmen, olayların değişen düşünce-imağ modelinin, bu zaman değişkenlerine veya alan denklemlerine tabi olmayan daha yüksek amaçlı seviyeden geriye veya ileriye doğru düşünülebileceği unutulmamalıdır. Düşünme gücüne mistik öğretilerde "hatırlama" denir.

Değerleri "planlama" veya "kozmetik" zaman değişkeni T 'ye tahsis etmenin tek bir doğru yolu yok gibi görünüyor, ancak! tahsis edilen değerlerin ancak planın değişmesi durumunda değişebileceği. Bunun nedeni alan denklemlerinin olabilmesidir! yalnızca T farklı bakış açılarına tabi değilse (veya 01, 02, 03, 04, 05 rotasyonları askıya alınırsa) çıkarılır. Plan değiştirildiğinde, yani belirli bölgelerde T değiştiğinde, alan denklemleri artık geçerli değildir, dolayısıyla değiştirmekte özgürüz! sınır koşulları, yani belirli nesnelerin davranışı! alanın o bölgesinde. Buradan T 'nin uygun olabileceği sonucu çıkıyor! Yukarıdaki notasyonda ile tanımlanır. BEN

Bu tatmin edici bir doğrulamayı tamamlıyor gibi görünüyor.

Hem parapsikolojik hem de fiziksel olgular, burada sunulan dünya görüşüyle niteliksel olduğu kadar niceliksel olarak da uyum içindedir. Klasik dünya görüşü ise her ikisine de uymaz.

REFERANSLAR

- CD Broad, Din, Felsefe ve Psişik Araştırma (New York: Humanities Press, Inc., 1953).
CEM Hansel, ESP, Bilimsel Bir Değerlendirme (New York: Charles Scribner's Sons, 1966).
C. Burt, Psychology and Psychical Research (Londra: Society for Psychical Research, 1968).
JHM Whiteman, "Parapsikoloji ve Fizik", Parapsikoloji El Kitabı, BB Wolman tarafından düzenlenmiştir (New York: Van Nostrand Reinhold Co., 1976).
A. Messiah, Quantum Mechanics (New York: John Wiley, 1962), Cilt. H.
CA Mace, "Some Trends in the Philosophy of Mind", British Philosophy in the Mid-Century içinde, CA Mace tarafından düzenlendi (New York: Humanities Press, Inc., 1966).
EP Wigner, "Doğal Felsefede Değişmezlik İlkelerinin Rolü", Uluslararası Fizik Okulu Bildirileri "Enrico Fermi" Kursu XXIX, EP Wigner tarafından düzenlenmiştir (New York: Academic Press, Inc., 1964).
JHM Whiteman, "Kuantum Teorisi ve Parapsikoloji," J. Amer. Sos. Psişik Araştırma (1973).
JHM Whiteman, Philosophy of Space and Time (Londra: George Allen ve Unwin Ltd., 1967).
KR Popper, Contemporary British Philosophy'de "İnsan Bilgisine İlişkin Üç Görüş", HD Lewis tarafından düzenlendi (Londra: George Allen ve Unwin Ltd., 1956).
JHM Whiteman, "Parapsikoloji ve Modern Fizik için Üç Katmanlı Bir Ontoloji", Güney Afrika'da Parapsikoloji kitabında, JC Poynton tarafından düzenlenmiştir (Güney Afrika: Güney Afrika Psişik Araştırma Derneği, 1975).
JHM Whiteman, "Bir Analitik Olarak Parapsikoloji©-

Tümdengelim Bilimi," Kuantum Fiziği ve Parapsikoloji kitabında, Laura Oteri tarafından düzenlenmiştir (New York: Parapsychology Foundation, Inc., 1975).
Sigmund Freud, "Zihinsel İşleyişin İki İlkesi Üzerine Formülasyonlar", Toplu Çalışmalar, Standart Baskı (London: The Hogarth Press Ltd., 1911), Cilt. 12.
GNM Tyrrell, Hayaletler (New York: Macmillan, Inc., 1970).

26.

Kuantum Fiziği ve Paranormal Olaylar

LAURENCE M. BEYNAM

Kabul görmüş teorilere göre olmaması gereken olaylar, yeni keşiflerin ipucu niteliğindeki gerçeklerdir.

Sör John Herschel

Gerçek sadece sandığınızdan daha tuhaf değil; hayal edebileceğinizden daha tuhaf.

JB ve Haldane

Evrenin Batı bilimine hiçbir zaman pek uymayan bir yönü paranormal olaylardır. Bunun birden fazla nedeni olduğundan şüpheleniliyor. Muhtemelen bunlardan biri, matematik profesörü William Garnett'in yıllar önce¹ güzel bir şekilde açıkladığı ve şu şekilde özetlenebilecek olan ölçüm problemidir: Eğer uzay Öklidyen değilse, yani donmuş, statik bir yapıya sahip değilse. Söz konusu uzaydaki herhangi bir bozulma, içindeki herhangi bir nesneyi ve aynı zamanda dolaylı olarak ölçüm aparatının kendisini de etkileyecektir, böylece bozulma ölçümlerde ortaya çıkmayacaktır. Eğer uzay-zamanın benzer çarpıklıkları paranormal olaylarda da söz konusuysa ve bunlar gerçekten de hayalet sınıfın bazı fenomenlerinde söz konusu olabilir.

Ölçme sorununun bir başka yönü de, ilk etapta hayal edemediğimiz süreçleri veya enerjileri ölçecek araçlar oluşturamamamızdır. Faraday, Ampere ve

Laurence M. Beynam'ın yazdığı "Kuantum Fiziği ve Paranormal Olaylar" bu cilt için özel olarak yazılmış özgün bir makale olup yazarın izniyle basılmıştır.

geri kalanların en azından neyi ölçecekleri ve nasıl ölçecekleri hakkında bir fikirleri vardı. Elektromanyetik olayların gerçekliğini inkar etmek, elektromanyetik alanların keşfine giden yol değil, daha ziyade bu keşfin etkili bir şekilde engellenmesinin yöntemi olurdu. Bir şeyi ölçmenin doğru prosedürü, öncelikle ölçülecek bir şeyin var olma ihtimalinin kabul edilmesi, ikincisi ise bu ölçülebilir varlığın nasıl işlediğine dair az çok kesin bir fikirdir. Daha sonra uygun ölçüm aparatını oluşturmaya devam edilebilir. Bilinmeyen ve dolayısıyla genel olarak kabul edilemez enerjileri ölçtüğünü iddia eden bilim adamlarının aforoz edilmesi de geçerli bir çözüm değildir.

Bununla birlikte, paranormal olayların yaygın bilimsel tartışmalardan yasaklanmasının daha derin bir nedeni var gibi görünüyor ve bu Batılı düşünce tarzı tarafından sağlanıyor. Psikolog Carl G. Jung'un işaret ettiği gibi, biz Batı'da ağaçlar için ormanı ayırma, izole etme, analiz etme, parçalara ayırma ve genel olarak gözden kaçırma eğilimindeyiz. (Bu ağaçların gerçekliğini inkar etmek anlamına gelmez; fakat onların gerçekliğini kabul etmek ormanın gerçekliğini azaltır mı?)

Bu gelişmenin tarih yazımı başlı başına bir cilt gerektirecektir. Kültürü büyük ölçüde üyelerinin bilinçaltı kök varsayımları tarafından belirlenen bireyci bir toplumda, bilimsel araştırma yapan üyelerinin "farkına bile varmadan" değer yargılarını takip etmeye zorlandığını burada söylemek yeterli olacaktır. * Telepati, bir araya gelen olaylar ve psikokinezi gibi şeylerin bireysellik ve ayrılık açısından doğal olarak açıklanamaz olduğu görülüyor. Bu tür fenomenleri açıklamak isteniyorsa kişinin tam tersi - ve tipik olarak Doğu'ya özgü - bağlantılılık kavramını öne sürmesi gerekir. Psikoterapist Jan Ehrenwald bu gerekliliği şu şekilde özetlemiştir:

Kısacası noktalama fikrinden vazgeçmemiz gerekiyor, * William Irwin Thompson'ın (farklı bir bağlamda da olsa) gözlemlediği gibi: "Doğaya dair incelenmemiş ve bilinçsiz varsayımlarınız varsa, dünyadaki tüm bilgisayarlar size yardımcı olmayacaktır. gerçekliğin temel kavramlaştırmaları tamamen yanlıştır."2 Psişik araştırmacıları "kaçış"la suçlayanlar, argümanın iki uçlu olduğunu hatırlasalar iyi olur: Eğer paranormal olaylar gerçekse, o zaman gerçeklikten kaçanlar kendileridir; bu tür olayları kendi dünya görüşlerine sığdıramazlar.

"Bilincin" benmerkezci, tek beyinli lokalizasyonu ve zihinsel süreçlerin potansiyel çok-serebral veya dağınık lokalizasyonu teorisini benimsemek. . . . İnsan kişiliğini, potansiyel olarak açık bir sistem, daha doğrusu, katı biçimde izole edilmiş bireysel birimlerin sınır çizgilerini aşan bir kişilik alanı açısından kavramalıyız.8

William G. Roll ve arkadaşlarının4 psi-alan teorisi bu yönde atılmış bir adım gibi görünmektedir. Batılı bireysellik paradigması, yararlılığını yitirmiş gibi görünüyor ve eğer bilim, insanlığın hayatta kalmasına ve kendisinin de hayatta kalmasına yardımcı olacaksa, yol gösterici ilkelerin yeni bir şekilde aşılması gerekiyor.

Bu ikinci nokta, özellikle hızla ilerleyen yüksek enerji fiziği alanında açıkça ortaya çıkıyor. Her ne kadar son zamanlarda birkaç yeni parçacığın keşfi yeni bir çağın şafağı olarak selamlansa da, pek çok kişi tarafından aranan fizikteki "büyük sentez"in şu anda tartışılmakta olan modellerde bulunamayacağını öne sürmek istiyorum. ama dünyanın en büyük fizikçilerinden bazılarının işaret ettiği yönde. İngiliz dergisi New Scientist'in yorumladığı gibi: "Basit parçacık avının -parçalara isim verme- bizi ele geçirilmesi zor olan elementerlik hedefine daha fazla yaklaştırmadığı açıkça görülüyor."6 Werner Heisenberg, kuantum teorisi yakın zamanda şunu öne sürdü: "Gerçekte ihtiyaç duyulan şey, kavramlarda köklü bir değişikliktir; Demokritos'un felsefesini ve temel temel parçacıklar kavramını terk etmemiz gerekecek. "6 Gerekli değişiklikler de aynı şekilde belirtilmiştir: Wolfgang Pauli'ye göre: "Zihin ve bedenin aynı gerçekliğin tamamlayıcı yönleri olarak yorumlanması daha tatmin edici bir çözüm olacaktır."7 Benzer şekilde Heisenberg ve Niels Bohr da şunu vurgulamışlardır: bilincin önemi. Bohr'un yorumu:

. . . bilinç doğanın ya da daha genel olarak gerçekliğin bir parçası olmalıdır; bu da, kuantum teorisinde ortaya konan fizik ve kimya yasalarından tamamen ayrı olarak, oldukça farklı türden yasaları da dikkate almamız gerektiği anlamına gelir. . . . Burada açıkça gerçek bir tamamlayıcılık durumuyla karşı karşıyayız ve bunu daha ayrıntılı olarak analiz etmemiz gerekecek. . . 0,8

Temel parçacıkların çoğalmasının ortaya çıkardığı sorunun, öncelikle bilinç sorunu çözülmeden çözülememesi oldukça olasıdır; temel parçacıkların mayanın cazibesi olduğu ve bizi burnumuzdan sürüklediği; ve bu konunun saldırıya uğradığı düzeyde değil, yalnızca daha yüksek bir düzeyde, paranormal olayların dikkate alınmasını gerektirebilecek bir düzeyde çözülmesi gerekiyor.

O halde paranormal olayları şu anki bilimsel bilgi seviyemize sığdırabilir miyiz? Bana göre cevap hem evet, hem de hayır. Yapabiliriz, ancak yalnızca bakış açımızı değiştirirsek; Verilere yeniden bakmamız gerekiyor. Bir gestalt değişimi gerekli gibi görünüyor.

ölçülebilir elektromanyetik etkiler, yalnızca daha temel bir sürecin yan etkileri olarak ortaya çıkan ikincil olgular olabilir; belki de bir çeşit bozulma ya da çürümeden dolayı. Kaydileştirme ve ışınlanma gerçekten meydana gelirse böyle bir süreç açıkça belirtilir, çünkü bu durumda dört fiziksel kuvvetten (elektromanyetik, yerçekimi, zayıf nükleer ve güçlü nükleer) yalnızca birine dayanan bir açıklama, tüm bu kuvvetler dikkate alınsa bile açıkça yetersiz olur. birlikte bir ipucu elde edemezler. John G. Taylor'ın belirttiği gibi: "Mevcut terimlerle [kaydileştirmeye ilişkin] hiçbir uygulanabilir fiziksel açıklama verilemez."18 Friedbert Karger ve Gerhard Zicha, aynı şekilde, yukarıdaki dörde ek olarak beşinci tür bir etkileşim18 önermeyi gerekli bulmuşlardır. İngilizler daha temel bir sürecin yalnızca yan etkileri olarak ortaya çıkan; belki de bir çeşit bozulma ya da çürümeden dolayı. Kaydileştirme ve ışınlanma gerçekten meydana gelirse böyle bir süreç açıkça belirtilir, çünkü bu durumda dört fiziksel kuvvetten (elektromanyetik, yerçekimi, zayıf nükleer ve güçlü nükleer) yalnızca birine dayanan bir açıklama, tüm bu kuvvetler dikkate alınsa bile açıkça yetersiz olur. birlikte bir ipucu elde edemezler. John G. Taylor'ın belirttiği gibi: "Mevcut terimlerle [kaydileştirmeye ilişkin] hiçbir uygulanabilir fiziksel açıklama verilemez."18 Friedbert Karger ve Gerhard Zicha, aynı şekilde, yukarıdaki dörde ek olarak beşinci tür bir

etkileşim¹⁸ önermeyi gerekli bulmuşlardır. İngilizler daha temel bir sürecin yalnızca yan etkileri olarak ortaya çıkan; belki de bir çeşit bozulma ya da çürümeden dolayı. Kaydileştirme ve ışınlanma gerçekten meydana gelirse böyle bir süreç açıkça belirtilir, çünkü bu durumda dört fiziksel kuvvetten (elektromanyetik, yerçekimi, zayıf nükleer ve güçlü nükleer) yalnızca birine dayanan bir açıklama, tüm bu kuvvetler dikkate alınsa bile açıkça yetersiz olur. birlikte bir ipucu elde edemezler. John G. Taylor'ın belirttiği gibi: "Mevcut terimlerle [kaydileştirmeye ilişkin] hiçbir uygulanabilir fiziksel açıklama verilemez."¹⁸ Friedbert Karger ve Gerhard Zicha, aynı şekilde, yukarıdaki dörde ek olarak beşinci tür bir etkileşim¹⁸ önermeyi gerekli bulmuşlardır. İngilizler Kaydileştirme ve ışınlanma gerçekten meydana gelirse böyle bir süreç açıkça belirtilir, çünkü bu durumda dört fiziksel kuvvetten (elektromanyetik, yerçekimi, zayıf nükleer ve güçlü nükleer) yalnızca birine dayanan bir açıklama, tüm bu kuvvetler dikkate alınsa bile açıkça yetersiz olur. birlikte bir ipucu elde edemezler. John G. Taylor'ın belirttiği gibi: "Mevcut terimlerle [kaydileştirmeye ilişkin] hiçbir uygulanabilir fiziksel açıklama verilemez."¹⁸ Friedbert Karger ve Gerhard Zicha, aynı şekilde, yukarıdaki dörde ek olarak beşinci tür bir etkileşim¹⁸ önermeyi gerekli bulmuşlardır. İngilizler Aslında beşinci bir kuvvet olan "zayıf nötr akım" yakın zamanda izole edildi ve tanımlandı, ancak bu kuvveti söz konusu enerjiyle eşitlemek için çok az dayanak var gibi görünüyor.

Colin Wilson, okült üzerine yaptığı anıtsal çalışmasında, bu türden bazı kavramların "maji ve okültizmin temel önermesi ve belki de tek temel önermesi" olduğunu belirtmektedir. , elinizde olabilir. Antropolog James George Frazer şunu söylediğinde bunu anlayacak kadar ileri görüşlüydü: "Sihirle ilgili rüyalar bir gün bilimin uyanık gerçekleri olabilir."¹⁸

Bütün bunlar göz önüne alındığında, eğer elektromanyetizmanın paranormal olayların altında yatan neden olduğu ortaya çıkarsa, temel konseptinde değişikliklere uğraması gerekecek ve bu da kaçınılmaz olarak şu anda terimle anladığımızdan çok farklı bir yapıya yol açacak. Ayrıca günümüzde herhangi bir "birleşik alan teorisi"¹⁹ veya "büyük sentez", ismine layık olabilmek için fizik, parafizik, psikoloji, parapsikoloji ve mistisizmi birleştirmeye çalışmalıdır; bu, açıkça mevcut kapsamın ötesinde bir görevdir. ve elektromanyetik teorisinin kapsamı.

Çeşitli türden paranormal olaylarda birden fazla süreç söz konusu olabilirken, daha güçlü ve zarif çözüm, farklı koşullar altında farklı sonuçlar üretebilecek bir süreç bulmak olacaktır. Occam'ın usturası da bunu zorunlu kılıyor; bilinmeyen bir enerji şimdilik yeterlidir. Hasted ve arkadaşlarının belirttiği gibi: "Eğer bir metal parçası beyne bilinmeyen bir şekilde tepki veriyorsa, beyin de metale benzer şekilde tepki verebilir."¹⁰ Dolayısıyla hem ESP'yi hem de PK'yi açıklamak için tek bir enerji türü yeterli olabilir. Üstelik birazdan görüleceği üzere böyle bir anlayışın zemini zaten mevcuttur. Gereken tek şey, ipleri bir araya getirmek* Bu, paranormal olayları daha geniş bir çerçevede açıklanabilir kılabilen basit bir modele yol açıyor. Aşağıda özetlenen model hiçbir şekilde mükemmel değildir; ancak bu tür modellerin doğası gereği imkansız olmadığını göstermeye hizmet eder. (Burada yalnızca ana noktalar ana hatlarıyla belirtilebilir; daha ayrıntılı bir incelemenin bir kısmı başka bir yerde yayınlanmıştır²⁰ ve bu yazıda özetlenmekte ve tamamlanmaktadır.)

Kesinlikle el çabukluğu ve illüzyonla karakterize edilen türden bir "sahne büyü" değil.

Teorik Yönler: Genel

Teorin çığınca ama gerçek olacak kadar çığınca değil.

Niels Bohr

İlk bakışta çığınca görünmeyen herhangi bir spekülasyon için umut yoktur.

Freeman J. Dyson

Çeşitli bilinç durumlarının (SC'ler) çeşitli gerçeklik durumlarına (SR'ler) karşılık geldiği son yıllarda gösterilmiştir. Psikedelik maddeler bu yolun yalnızca küçük bir kavşağıydı²¹; Trans durumlarının²² uyarılması üzerine yapılan daha sonraki araştırmalar, kimyasal veya elektriksel açıklamaların bu tür durumların tüm karmaşıklığını kapsama konusunda yetersiz kaldığını göstermiştir. 19. yüzyılın mekanik dünya görüşünün artık geçerliliğini yitirmiş bir kalıntısı olan nesnel-öznel ayrımı nihayet ortadan kalktı ve kamuoyunun zihni nihayet ilk kez gün yüzüne çıkan kuantum fiziğinin dünyayı sarsan keşiflerine yetişti. Yüz yıl önce. Psikedelik ve trans durumu araştırmalarına ek olarak, algılayıcıdan bağımsız, tek, değişmeyen ve değiştirilemez bir gerçeklik kavramına başka birçok açıdan da meydan okunmuştur.

Bunlardan biri, genç antropolog Carlos Castaneda'nın çığır açan tetralojisidir.²²*²⁰ Castaneda'nın akıl hocası Juan Matus'la yaşadığı (hem uyuşturucu kaynaklı hem de ayık) deneyimleri, yalnızca daha önce doğası gereği açık olan ancak açıkça ifade edilmeyen bir şeyin altını çizmeye hizmet etmiştir. antropolojik araştırmalarda - yani gerçekliğin bir kültürün, sosyal grubun veya bireyin metafiziksel varsayımlarına göre ayarlanan az çok keyfi bir yapı olduğu. Aynı yönde bir başka adım, bilimsel devrimlerin yapısını analiz eden bilim tarihçisi Thomas S. Kuhn tarafından atılmaktadır. Kuhn'a göre her bilimsel devrim, dünya görüşünde (teoriler, deneyler vb. açısından) o kadar derin bir değişime neden olur ki, devrim öncesi ve sonrası bilim adamları sanki

tamamen farklı dünyalarda yaşamak. Örneğin Kimyasal Devrim hakkında yorum yapan Kuhn şöyle diyor: Kimyacılar yapamadı. . . Dalton'un kanıtlara dayalı teorisini kabul edin, çünkü bunların çoğu hâlâ olumsuzdu. Bunun yerine, teoriyi kabul ettikten sonra bile doğayı hizaya getirmek zorunda kaldılar; bu süreç neredeyse bir nesil daha sürdü. Bu yapıldığında, iyi bilinen bileşiklerin yüzdesel bileşimi bile farklıydı. Verilerin kendisi de değişmişti.²⁷ (İtalikler eklenmiştir.)

Ancak bunların hepsi kuantum mekaniğinin bulgularına yönelik bir başlangıçtır. Heisenberg'in belirsizlik ilkesi, fizikçi Dietrich Schroeder'in ifadesiyle, "gözlemcinin deneyden ayrılamayacağı"²⁶ sonucuna doğrudan götürür ve bu genellikle mikrokozmik olaylar için doğru kabul edilirken, doğruluğuna dair kanıtlar da vardır. makrokozmosta da. "Açıkça söylemek gerekirse" diyor Henry Margenau, "bilim artık mutlak gerçekleri içermiyor."²⁰ Gözlem yapma eylemi ve ardındaki niyet, gözlemlenenin rahatsız ediyor.

Bu noktanın daha fazla detaylandırılması gerekmektedir. Kuantum fiziğinde bir parçacık, gözlemlenmeden önce evrenin herhangi bir yerinde olabilir; belirli bir lokalizasyondan çok uzakta olma olasılığı çok düşüktür, ancak tamamen göz ardı edilemez. Gözlemlendiğinde sonsuz sayıda "olasılık genliği"nden yalnızca bir olasılık gerçekleşir. "Durum vektörü" (veya "istatistiksel topluluk") bu olasılık genliklerinin üst üste binmesidir ve gözlem üzerine "çöktüğü" ve gerçekleşen olasılık olarak yalnızca bir olasılık bıraktığı söylenir.

Bu noktada farklı yorumlar ortaya çıkıyor. Kopenhag yorumu, durum vektörünün çöküşünün tamamen olasılıksal (veya rastgele) bir tarzda meydana geldiğini savunur. Öte yandan David Bohm gibi bu yorumla yetinmeyen fizikçiler durum vektörünü çökerten "gizli değişkenler"i öne sürdüler.

Bununla birlikte, neler olup bittiğini belirlemek için kullanılan herhangi bir ölçüm cihazının kararsız veya "şizofrenik" bir duruma girdiği, çünkü bunun da bir olasılık genlikleri toplamı olduğu bulunmuştur. Aynı sebepten dolayı, ilkinin izlemek için getirilen herhangi bir alet zincirinde de aynı şey olur; bu, "von Neumann'ın sonsuz gerileme felaketi" olarak bilinir.⁸⁰ Gerileme, yalnızca bir gözlemcinin bilincinin devreye girmesiyle sona erdirilir. Dolayısıyla durum vektörünü çökerten ve sonsuz sayıda olasılık arasından seçim yapan bizzat bilincin kendisidir. Tekrar Margenau'dan alıntı yaparsak: "Bilinç, tüm gerçekliğin birincil aracıdır. Dış dünya bile başlangıçta bir varsayımdır, bilincin bir yansımasıdır."⁸¹ Bir diğer büyük fizikçi Eugene P. Wigner'e göre ise,

Yukarıdakilerin tümü, bir bilinç durumu (farkındalık) ile ona karşılık gelen gerçeklik durumunun birbirinden anlamlı bir şekilde ayrılamayacağını göstermeye hizmet eder. Psikolog Charles T. Tart, sıradan fiziksel gerçeklikten kökten farklı gerçeklik durumlarının araştırılabilmesi için "duruma özgü bilimlerin" geliştirilmesi çağrısında bulundu.⁸⁰

Bilincin doğasına ilişkin mevcut tartışmalardan ortaya çıkan gerçeklerden biri, bilincin yerel olmamasıdır (yani kafalarımız gibi uzay-zamanın belirli bir bölgesiyle sınırlı olmaması). Psikolog Arthur J. Deikman, mistisizm üzerine yaptığı bir çalışmadan yola çıkarak "farkındalığın yerel olmadığını" tespit ediyor; ek olarak, farkındalık organizasyondur, daha doğrusu onun zihinsel veya psikolojik karşılığıdır.⁸⁰ Soruna fiziksel açıdan yaklaşan Evan Harris Walker⁸⁷, Bell'in Bohm'un gizli değişkenleri için yerel olmama kriterini (yani herhangi bir gizli değişkenin yerel olmaması gerekir) Wigner'in kavramına uyguladı. bilinç. Bu görüşe göre, yerel olmayan ve fiziksel olmayan (yani ölçülemeyen) gizli bilinç değişkenleri durum vektörünü çökertir. Walker, evrendeki en küçük parçacığa kadar her sürecin bilince sahip olduğunu buluyor.⁸⁸ Gerçekten de, eğer mekansızlık kabul edilecekse, işler başka türlü olamaz. Her bir gerçeklikteki her nokta, her biri farklı bir gerçekliği veya aynı gerçekliğin farklı bir yönünü yansıtsa (veya "algılasa") da bilinçli olmalıdır. O halde öyle görünüyor ki, her nokta bilinç ve gerçekliğin ikili bir doğasına sahiptir; bu

başka SC'ler ve SR'ler olabileceği için dualite yalnızca fiziksel gerçeklikle veya "maddeyle" sınırlı değildir. Bununla birlikte, fiziksel gerçeklik özel bir durum olarak kabul edilebilir ve hem daha genel bir SC aralığının bir alt kümesi hem de zihin biçimindeki maddenin olası bir tamamlayıcısı olabilecek, yerleştirilmemiş bir süreç ararken, süperluminal olduğunu buluyoruz. Süreçler umut verici bir aday olarak k

Teorik Yönler: ESP

Anahtar ipucunu sağlayan faktör olarak önsezi seçilebilir. Ön tanımanın ters zaman yönünde bilgi aktarımını içermesi, görelilik teorisi nedeniyle, ışıktan hızlı (süper veya ışık üstü) süreçlerin, fizik yasalarının izin verdiği olası bir açıklayıcı neden olarak benimsenmesini gerektirir. Böyle bir süreç, de Broglie dalgası (veya madde dalgası) tarafından sağlanır; bu varlık, modern fiziğin anlaşılması için vazgeçilmezdir. (Burada, bağlı olduğu fiziksel maddenin hızına eşit bir hıza sahip olan dalga grubuyla ilgilenmiyoruz.) Fizikçi Gerald Feinberg³⁰ ve matematikçi Adrian Dobbs,⁴⁰ ise (matematiksel olarak) süperluminal parçacıkları teorileştirdiler. hayali kütle. Feinberg'in türetmesi oldukça titiz olsa da, Dobbs'un anlayışı kuantum teorisinde karşılaşılan "nesnel olasılıkları" kapsar. Burada, kuantum teorisi açısından tüm maddelerin basitçe olasılık dalgalarından, yoğunluklardan veya genliklerden oluştuğunu unutmamak gerekir. Dobbs'a göre gelecekteki olasılık durumları, gerçekleşme olasılıklarıyla doğru orantılı olarak "psitron" yayar. Işıküstü süreçler için normal zaman ve hız kavramları askıya alındığı için Dobbs, nesnel olasılıkların sıralandığı ikinci bir zaman boyutunu ortaya koydu.

Öte yandan, Feinberg'in "takyonları"nın ilginç bir özelliği var: momentumları periyodik olarak uzay-zaman sürekliliğine girip çıkıyor, dolayısıyla muhtemelen düzenli hızlarda bir itkiye benzer bir etki yaratıyor.

uzay-zaman aralıkları. Bu arada, takyonlar tamamen yerel olmayan, karmaşık düzlemin tamamına yayılmış gibi görünebilir.

Takyonlar, zamanda geriye doğru negatif enerji ya da zamanda ileriye doğru pozitif enerji taşıyor olarak görülebilir.⁴¹ Bu değiştirilebilirlik, takyonu, çift yönlü süreksiz bir alan çizgisi, mikrominyatür bir "çözgü", "solucan deliği" veya onu taşıyan kısa devre olarak görmemize olanak tanır. Işık fotonlarının sıradan uzay-zaman içinde bilgi taşıması gibi, yön bağımsız olarak uzay-zaman boyunca bilgi taşır. Toplu olarak ele alındığında, orijinal nesne-olayla doğrudan bağlantılı bir çarpıklık işlevi görecektir ve bir bakıma hologram projeksiyonu ("tulpa" veya "hayalet"; sonraki bölüme bakınız) olarak görülecektir.

Şu ana kadar elimizde iki tür ışıküstü süreç var; biri dalga, diğeri parçacık niteliğinde; birincisinin varlığı kanıtlanmıştır, ikincisinin varlığı ise şüphelidir. Bununla birlikte, infralüminal ve lüminal süreçlerin tamamlayıcı dalga-parçacık veya "dalga" doğası, aynı durumun olasılığı için iyi bir emsal teşkil etmektedir. Süperlüminal süreçler de büyük olasılıkla ilkinden çarpıcı biçimde farklı özelliklere sahip olmasına rağmen ("oldukça farklı türden yasalar" -Bohr). (Ayrıca maddenin dalgalı yapısından bahsetmenin basitleştirme olduğunu da unutmayın; aslında ne bir dalga ne de bir parçacıktır, ancak "dalga" ve "parçacık" kavramsal modelleri altında özetleyebileceğimiz özellikler sergiler.)

Lüminal üstü alan modelinin muazzam faydası, Bohr ve Pauli'nin zihin ve maddenin tamamlayıcılığı konusundaki görüşlerini beklenmedik derecede verimli bir şekilde karşılamamıza izin vermesidir. Supralüminal süreçleri bilinçle eşitlemenin küçük adımı, zihni (supralüminal) ve maddeyi (infralüminal) bir enerji (lüminal) arayüzüne sahip iki tamamlayıcı bölge olarak görmemizi sağlar; ayrıca denklemler karşılıklı ve anlık bir etkileşimin olduğunu göstermektedir. Dahası, supralüminal alan önseziyi açıklama gerekliliğinden türetilmiştir; ancak zaman kısıtlaması ortadan kalktığı için alan yerel ve zaman dışı bir yapıya sahiptir ve telepati, basiret ve geçmişe dair bir temelin ortaya çıkmasına olanak sağlar.

Bu nedenle, uzay-zamandaki her nokta, supralüminal alan aracılığıyla, sonuçta diğer tüm noktalarla topolojik olarak bağlantılı olmalıdır; ancak bu ara bağlantı anlamsız bir kaos karmaşasıyla sonuçlanmıyor. Açıkçası bağlantı organize edilmiştir. Bu durum lüminal işlemlerden yani hologramlardan yapılan bir uygulamada örneklendirilmiştir. Pek çok araştırmacı birbirinden bağımsız olarak holografik modelin önemine dikkat çekti; zamanın ruhu olabilir. Çünkü holograf, her noktasında bütünü içerdiği tüm bilgileri barındırır; bireysel parçalara bölmek doğrudan bilgi kaybına yol açmaz; bilgi veya yapı korunur. Bu nedenle holografik model, entropik (düzensizleştirici, parçalayıcı ve rastgeleleştirici) aksine, doğası gereği sinerjiktir (bilgilendirici, organizasyonel ve rastgele olmayan). Bu, tarafsızlık anlamına gelir; bütün, süreç içinde kimliğini değiştirmeden anlamlı bir şekilde birbirinden izole edilmiş parçalara ayrılamaz.

Holografik model ışık üstü alana uygulandığında, alan tarafından ima edilen sonsuz bağlantının (ancak birbirini takip eden düzeylerden oluşan katmanlı bir yapı içinde organize edilmiş) sinerjik bir doğaya sahip olduğunu gösterdiği hemen ortaya çıkar (Deikman'ın teorisiyle olan bağlantıya dikkat edin). organizasyon olarak bilinç). Bilinci bu alanla eşitlemenin faydası artık açıkça ortaya çıkıyor: Alandaki her nokta, başka herhangi bir noktadaki herhangi bir değişiklikten anında bilgi alır ("tepki verir"); tüm pratik amaçlar açısından, diğer noktalarda olup bitenlerin "farkındadır". Böyle bir kavram, hücresele farklılaşmaya ilişkin hormon teorisinin en iyi ihtimalle hantal ve mekanik bir araç gibi görüldüğü biyolojiye etkileyici bir şekilde uygulanabilir. ve "biyohologram" kavramı gerçeğe çok daha yakın; Cleve Backster tarafından araştırılan ve en küçük hücrelerde bile bir tür "birincil bilincin" bulunduğunun iddia edildiği, yalnızca hücreler arası değil, organizmalar arası iletişime de uygulanabilir; son olarak, "her şey diğer her şeyle bağlantılıdır" sözünün Barry Commoner tarafından ekoloji için formüle edilen dört temel kuraldan biri olduğunu anladığımızda, resmin tüm sonuçları ortaya çıkmaya başlar. Ancak bu hiçbir şekilde son değildir; çünkü daha sonra fizikçi David Bohm'la karşılaşıyoruz; kendisi bize kuantum teorisindeki temel vurgunun artık "bölünmemiş bütünlük" olduğunu ve "dünyanın ayrı ama etkileşimli parçalara ayrılabilirliğinin artık geçerli veya konuyla ilgili olmadığını" söylüyor. ⁴² Bu öyle bir birlik düzeni ki, sinyal kavramı bile anlamını yitiriyor; aslında, başvurulacak takyonik veya psitronik modeller bile geçerliliğini yitirmiş olabilir ve yalnızca boşluğu bu kadar hızlı kapatamayan zihinlerimiz için basamak taşları olarak hizmet edebilir.* ESP, bu analizde, ihtiyaç duyulan bir alanın doğal bir yan ürünüdür. biyoloji, ekoloji ve kuantum fiziği ile; Brendan O'Regan'ın belirttiği gibi: "Eğer halihazırda mevcut olmasaydı, 'yeni' deneysel 'bölünmemiş bütünlük' paradigmasını tam olarak keşfetmek için psişik araştırmacının icat edilmesi gerekirdi."⁴⁸ ve kuantum fiziği; Brendan O'Regan'ın belirttiği gibi: "Eğer halihazırda mevcut olmasaydı, 'yeni' deneysel 'bölünmemiş bütünlük' paradigmasını tam olarak keşfetmek için psişik araştırmacının icat edilmesi gerekirdi."⁴⁸ ve kuantum fiziği; Brendan O'Regan'ın belirttiği gibi: "Eğer halihazırda mevcut olmasaydı, 'yeni' deneysel 'bölünmemiş bütünlük' paradigmasını tam olarak keşfetmek için psişik araştırmacının icat edilmesi gerekirdi."⁴⁸

Bu fikrin bir örneği olup olmadığını görmek için antropoloji ve tarihe döndüğümüzde, hemen hemen tüm ilkel insanlar tarafından değil, aynı zamanda aydınlar tarafından da öne sürülen bir urgrund kavramıyla, bir urfeld (nihai varoluş alanı) ile karşı karşıya kalırız. Paracelsus gibi ve Lancelot Law Whyte gibi fizikçiler tarafından. (Bu tür teorisyenlerin ve/veya kaşiflerin kısmi bir listesi için Ek I'e bakınız.) Bu "enerji", kabaca adlandırılabilirliği gibi ("sinerji" daha doğru olabilir) neredeyse her zaman bir "yaşam" enerjisidir; biçimlendiricidir, negentropiktir, zekidir, bilinçlidir vb., evrendeki her şey için bağlayıcı bir alt tabaka sağlar. Işık hızı, zaman alıcı olmayan bilgi aktarımını karşılayamayacağından, bu tür bir bağlantı, ışık üstü süreçleri gerektirir; ve ilkeler olduğu için, Mach ilkesi ve Pauli dışlama ilkesi gibi, tüm evrende her an geçerli olan ve dolayısıyla bilginin anında iletilmesini gerektiren ilkeler (bir sonraki bölümdeki "değişim kuvvetleri" konusuna da bakınız). Elbette "transfer" kelimesinin bile konuyla alakalı olup olmadığını zamanla göreceğiz.

Termodinamiğin ikinci yasası tarafından yönetilen fiziksel kuvvetlerin tersine, sinerjik alanın çevreden merkeze doğru çalıştığı görülüyor. Schroedinger, organizmanın olumsuz sonuçları “emdiğine” işaret ediyor.

* Belki alternatif olarak tüm noktaların birbirine eşit uzaklıkta olduğu bir hiperuzay modeli hipotezi öne sürülebilir; boyutsuzluk (boşluk) durumunda bu mesafe sıfır olacaktır. Ayrıca, de Broglie dalgası, geleneksel sinyal kavramının hariç tutulduğu bir alan modeline daha uygun görünmektedir.

44 Aslında organizma ve çevre (ya da herhangi bir nesne ve evrenin geri kalanı) birbirinden anlamlı bir şekilde ayrılamayacağına göre, etkileşimlerinin yalnızca tek bir yönde (organizmanın dışına doğru veya evrenin geri kalanı) gerçekleşmesi tuhaf olurdu. nesne) diğeri değil. Bu bağlamda ilginçtir ki, elektromanyetik teorideki geciktirilmiş potansiyel çözümü orijinden dışarı doğru hareket eden bir dalgayı tanımlarken, ileri potansiyel çözümü içeriye doğru merkeze doğru hareket eden (yakınsayan) bir dalgayı tanımlamaktadır.⁴⁶ Belki de bilinç alanının, bu mekanizma sayesinde, bilinç alanını yönlendiren bir mekanizma vardır. Böylece, alanın kendisi lokalize olmayan bir yapıya sahip olmasına rağmen, muhtemelen bir ters çevirme ilişkisi yoluyla, infralüminal maddeyi oluşturur ve korur.

Bu sinerjik, biçimlendirici “enerjiye” eski yogiler tarafından “prana”, bazı çağdaş araştırmacılar tarafından ise “psişik eter” adı verildi. Fizikçi Carl Friedrich von Weizsacker⁴⁷ prana ile kuantum fiziğindeki olasılık genlikleri arasındaki benzerliğe dikkat çekiyor ve aslında bu prensibi en genel anlamda durum vektörüne eşitleyecek kadar ileri gidilebilir.! Bununla birlikte, fiziksel dünyayı daha genel bir gerçeklikler kümesinin bir alt kümesi olarak ele aldığımızda, bu biçimlendirici enerjinin ışık üstü bir resmi, bu sınırlı aralıkta daha anlamlı olabilir. Başka bir deyişle, bu fizik öncesi enerji, özellikle fiziksel madde için supralüminal özelliklere sahip olacak ve genel olarak durum vektörüne eşdeğer olacaktır.

Böyle bütünsel veya “holografik” bir alanın matematiksel olarak ele alınmasına gelince, muhtemelen birkaç yıl önce Charles A. Muses tarafından teorileştirilen yüksek dereceli hipersayıların kullanımını gerektirecektir.⁴⁸⁻⁴⁹ Son zamanlarda keşfedilmeleri nedeniyle, hiper-

Böyle bir ilişkiyi kavramakta zorlananlar için sanatçı Maurits C. Escher’in çalışması çarpıcı bir örnek sunuyor. “Circle Limit ni” birbirine kenetlenmiş balıklardan oluşan bir mandaladır. “Ancak onun dışında,” diyor Escher, “mutlak hiçlik” var. Ancak küresel dünya, etrafındaki bu boşluk olmadan var olamaz; yalnızca içerisi* “dışarıyı” varsaydığı için değil, aynı zamanda iskeleti oluşturan yayların kesin, geometrik olarak belirlenmiş, maddi olmayan orta noktaları “hiçlik”te yer aldığı için de var olamaz. **⁴⁰

Bu elbette henüz tanınmayan özelliklerin durum vektörüne bağlı olduğu anlamına gelir. İkisini eşitlemenin nedenleri aşağıdaki bölümde daha açık hale gelecektir.

Sayı matematiği hâlâ emekleme aşamasındadır ve niteliksel bir açıklamadan önce pek çok çalışmanın yapılması gerekecektir. (Ayrıca, niceliksel tanımlama sürecinde matematiğin nitel analiz yöntemlerine doğru giderek daha da ileri gittiğine de dikkat edin.) Böyle bir açıklama zorunlu olarak son derece karmaşık olacaktır; bu nedenle, şu anda geleneksel olarak mevcut olanlardan daha güçlü araçlara ihtiyaç duyulmaktadır. yüksek matematik çerçevesi.

Teorik Yönler: PK

Hayal eteylemyalnızca olmayanı var etmekle kalmaz; olanın olmamasına neden olabilir.

Harold C. Goddard

Bir şey hem olabilir, hem olmayabilir, hem de başka bir şey olabilir.

Robert Heinlein, Waldo

Gerçek evrenin yanı sıra, yasalarının farklı olduğu başka evrenleri de hayalimde canlandırabilirim.

JL Synge

Düşünceler bir şeydir,

Huna diyor ki

Bu bölümde fiziksel maddeye yönelik özel analizden tüm gerçekliklerin daha genel normlarına dönüyoruz; Her şeyi düzenleyen bir urfeld veya Nihai Bilinç kavramının korunması gerekse de kendimizi ışık üstü bir modelle sınırlamak artık gerekli değildir.

İlkel halklar arasında ve tarih boyunca büyüyle ilgili anlatılanlar, bu tür şeyleri ciddiye alma eğiliminde olan araştırmacılara her zaman bir tür ters anlam ifade etmiş gibi görünmüştür. Büyünün çoğu elbette görüldüğü gibidir. Saçmalık. Ancak şimdi ele almaya çalışacağımız bir çekirdek var.

Öncelikle bir önceki bölümün ışığında, ilkel halkların bölünmez bütünlük kavramına karşı zayıf bir noktaya sahip olduğu ve hala da öyle olduğu görülüyor. Bu nedenle, evrendeki her şey etkileşim halindeydi ve özel büyü çalışmalarının zaman ve yerinin dikkatle seçilmesi gerekiyordu; astrobiyolojik durumun dikkate alınması gerekiyordu; urfeld’de bağlantının daha yüksek düzeyde yoğunlaştığı “güç noktaları” vardı, vb. Uygun yer ve zaman seçildikten sonra, büyü işçisinin temas kurabileceği ve “aşağı çekebileceği” bir trans durumuna girmesi kaldı. sıradışı bir SR. Kısmen Frazer’ı⁵⁰ takip ederek, büyüün yasaları artık şu şekilde özetlenebilir:

Bulaşma yasası veya sempati. Bir zamanlar temas halinde olan veya herhangi bir şekilde bağlantılı olan şeyler (nesneler, kavramlar*) o andan itibaren bağlantılı kalacak ve daha sonra da birbirlerini etkilemeye devam edecektir. (Hawaii Huna’sına göre, “bağlantı modu” “yapışkandır” ve nesneler birbirlerinin durum uzayından uzaklaştıkça neredeyse süresiz olarak uzayabilir.)

Benzerlik yasası veya homeopati. Bu şekilde bağlantılı olan herhangi iki şey için, “bağlantı tarzının” saf ve bulaşıcı olmayan doğası gereği, bir türün biri üzerindeki etkisi, otomatik olarak diğerinde de aynı türden bir değişime yol açacaktır. Benzer, benzeri üretir, benzer, aynı bilgi durumu uzayına benzerleri çeker.

Yakınlık yasası. Parça (1) ve (2) kanunlarına göre bütünü temsil eder.

(3)’ün holografik modelin temel karakteristiğini doğru bir şekilde ifade etmesi, bizi diğer iki maddeyi daha ciddiye almaya zorluyor.

Büyü, tüm vitrin dekorasyonundan arındırıldığında, aşağı yukarı PK'ye eşdeğer görüldüğünden, PK'yi tedavi ederken sempati ve homeopati yasalarını da açıklamak gerekli olacaktır. durum vektörü, Don Juan'ın terimini ödünç alırsak, "santimetre küp"ü oluşturur.

♦Bu ikisi ancak entegrasyon bilincinin daha düşük seviyelerinde ayırt edilebilir.

Abrams, De la Warr, Hieronymus, Campbell vb.'nin daha yeni "kara kutuları" da "holografik enerjiyle" bağlantılı gibi görünüyor ve bilinçdışı PKB1'e dayanıyor¹52 Bunlar yalnızca sembolik destek veya protez görevi görüyor. deneyimsiz akıl (bunlar aslında aklın uzantılarıdır) ve bir süre sonra gereksiz hale gelirler. Bunların faydası, kişinin SR'sini değiştirmek için gerekli olan sembolizmden kaynaklanır, tıpkı daha az teknolojik bir çağda bu tür sembolizmin daha egzotik gereçler tarafından sağlanması gibi.

"kuantum büyü"nün tanıtılabileceği şans".

Paranormal olaylarla ilgili birçok araştırmacı, duyu dışı algıyı (ESP) psikokineziden (PK) ayırmanın zorluğuna dikkat çekti. Örneğin Ehrenwald şunu söylüyor:

. . . bir ESP deneyinin tüm gereçlerini (rastgeleleştirme yöntemi, kartları karıştırma, kayıt prosedürleri vb. dahil) içeren psikokinetik bir etkinin, sonuçta elde edilen önsezi benzerliğinden sorumlu olabileceği ihtimali tamamen göz ardı edilemez. çeşitli deneyciler tarafından].⁶⁸

Bu alanlardaki araştırmalarıyla ünlü fizikçi Helmut Schmidt, "PK ile ön biliş arasındaki ilişkinin genel olarak oldukça yakın görüldüğünü, öyle ki PK ile ön biliş arasında kesin bir ayrımın istatistiksel laboratuvar testlerinde mümkün olmayabileceğini" belirtiyor. ⁶⁴ Walker telepatinin deneysel kanıtlarını da benzer şekilde açıklıyor: "Alışlagelmiş anlamda bir mesaj iletilmiyor, ancak gelecekteki bir durum seçiliyor"⁶⁶; ayrıca, "PK basiret ile aynı temel süreci içerir. . "⁶⁶

Son zamanlarda, önde gelen iki fizikçi, her biri kuantum fiziğinde bilinen en temel varlığa, yani *i/r*'ye, durum vektörüne (ya da diğer adıyla dalga fonksiyonuna) atıfta bulunarak PK ile ilgili görüşlerini sundular.

Artık dalga fonksiyonu iki tür değişime tabidir. Kendi başına bırakıldığı ve gözlemlenmediği sürece Schroedinger dalga denkleminde göre değişir; burada Hamiltoniyen adı verilen bir operatör, dalga fonksiyonunun nasıl gelişeceğini belirler. Alternatif olarak, Hamiltoniyen gözlem üzerine büyük ölçüde ve süresiz bir şekilde değişir (durum vektörü çöker).

Brian D. Josephson, Hamiltonian'ın kendisinin kontrol edilebileceğini düşünüyor:

Yani belki doğa yasalarında değişiklik yapılabilir. Psişik olayların gerçekleşme şekli bu olabilir. Hamiltonyen'i değiştirerek, nesnenin bir konumda diğerine göre daha fazla enerjiye sahip olmasını sağlayarak bir şeye etki edecek bir kuvvet oluşturulabilir. Psişik fenomenler bu nedenle ruh halinin değişmesiyle bağlantılı olabilir.

t Nobel Fizik Ödülü sahibi, 1973.

Bir sistemdeki hareket denklemini belirleyen Hamiltoniyen. Belki kişinin kendisi ile etkilemek istediği şey arasında bir enerji eşleştirmesi oluşturan bazı psişik olgular da düşünülebilir.⁶⁷

Evan H. Walker bu konu üzerinde çok düşünmüş ve durum vektörünü daraltma fonksiyonunu irade ($w<$) olarak adlandırdığı bilinç ($c<$) değişkenlerinin bir alt kümesine atamıştır.⁶⁸ Walker'a göre, kaydıleştirme gibi etkiler ışınlama ve metal bükme doğası gereği imkansız değildir; ihtiyaç duyulan tek şey, son derece sürekli bir iradedir; bu da durum vektörünün makroskobik düzeyde son derece olasılık dışı bir durumda çökmesine neden olur.

Eğer bu görüşler doğruysa, görüldüğü gibi, fiziksel gerçeklik şimdiye kadar inanıldığından çok daha akıcıdır (doğrudan zihinsel etkiye açıktır); aslında istediğimiz kadar akıcı. Bilinçaltının paranormal olaylara derinden dahil olması, kişiyi bilinçaltı düzeylerinin ve nihayetinde kolektif bilincin, her birimizin farkında olmadığımız şekillerde takip ettiği "dünya çizgisine" tepki verdiği ve onu değiştirdiği sonucuna götürecektir. Parapsikolog Rex G. Stanford buna "psi-aracılı enstrümantal tepki" (PMIR) diyor; bunun "kişinin olağanüstü bir şey olduğunun farkında olmadan da gerçekleştirebileceğini" belirtiyor.⁶⁰ Bu durumda Walker'ın değişkenlerinin de bilinçaltı bileşenleri olması gerekiyor; her SC'nin bir alt kümesi olacaktır. Bu anlayışa göre gerçeklik, bilinç ve bilinçaltı katmanları tarafından ortaklaşa belirlenir.

Walker'ın görüşü durum vektörünün ortodoks çöküşüne dayanmaktadır. Öte yandan Hugh Everett, 00 John A. Wheeler ve R. Neill Graham, durum vektörünün hiç çökmediği (veya daha ziyade, aşağıda özetleyeceğimiz bakış açısından belki de tüm değerlerinin çöktüğünü söylemeliyiz). Kusursuz matematiğe dayanan bu görüşe göre, evrendeki her nokta, her mikro mikro saniyede sayısız olası evrene bölünüyor veya dallara ayrılıyor; takip ettiğimiz "dünya çizgisi" gerçekten var olan sayısız olası çizgiden yalnızca biridir Wheeler, herhangi bir noktanın yer aldığı bir "süperuzay" tasarlar.

Öte yandan, kişinin içinde yaşadığı gerçeklik, kişinin SK kümesi (bilinçaltı katmanları) tarafından şartlandırılır ve kısıtlanır. Bu durumda gerçeklik büyük olasılıkla önceki gerçekliklerin doğrusal bir devamı olacaktır. Bu model rüya görme ve psikopatolojinin anlaşılmasını sağlayabilir. İlkinde kişi uyurken alternatif bir gerçekliktedir, ancak ikincisinde uyanık durumdayken genel olarak hoş olmayan nitelikteki alternatif gerçeklikler yansıtılır.

Bu kavramlar aynı zamanda dünyanın diğer yönlerini de anlamamıza yardımcı olur. Aldous Huxley'nin JB Rhine'a yazdığı gibi: "Yeterince yoğun bir şekilde inanılan herhangi bir din, kendisine tapınılacak nesneleri yaratır - tanrılar, ölü azizler ve benzerleri. Bu nesneleştirmeler veya yansıtımlar, bireysel duaların, arzuların ve inançların enerjilerini güçlendiren enerji merkezleri haline gelebilir.

hayaller vardır ve bunlar ibadet edenin arzu ettiği sonuca ulaşmasına yardımcı olabilir."08

Bu modelin öngörülerinden biri, yüksek enerji ve parçacık fiziğine dönecek olursak, yeterince heyecanla aranan herhangi bir parçacığın bulunma olasılığının yüksek olacağıdır. Gerçekten de geçtiğimiz yarım yüzyılda pek çok parçacığın keşfinden önce onların varlığına ilişkin hipotezler ve beklentiler vardı. Dev hızlandırıcılar, "gerçekte" neyin var olduğunu tespit eden araçlar değil, fizikçilerin bilinçli ve bilinçaltı beklentilerini "yaratan" veya gerçekleştiren pahalı makinelerdir; bu, diğer şeylerin yanı sıra, Stanford'un PMIR konseptiyle oldukça iyi örtüşen bir gerçektir. Thompson'un belirttiği gibi: "Temel parçacıkları aramak için bir siklotron oluşturduğumuzda, temel parçacıkları gözlemlemiyoruz; temel parçacıkları aramaya çalıştığımızda neler olduğunu gözlemliyoruz."00 Josephson bu konuda oldukça açık konuşuyor: Görünüşe göre dalga fonksiyonu gözlemcinin niyetini kontrol edemiyor. Bu nedenle gözlemcinin niyetinin bir deneyin sonucunu etkileyip etkilemeyeceğini sorabiliriz. Kuantum mekaniği bize yalnızca fiziksel niceliklerin gözlemlenen değerlerinin olasılık dağılımını söyler. Eğer gözlemci deneyin sonucuna duygusal olarak dahil olmuşsa ve özellikle bir sonucun diğerinden ziyade ortaya çıkmasını isteseydi, belki de bu olasılık dağılımını değiştirebilirdi. • • • [Fizikçiler] deneysel olarak belirlenen olasılık dağılımının tam da olması gerektiği gibi ortaya çıkmasında bir etkiye sahip olabilir.

Şu anda fizikte doğa yasalarının sürekli değiştiğine dair tuhaf bir olgu var. Yeni simetri ihlalleri keşfediliyor, ışığın hızının insanların düşündüğünden farklı olduğu ortaya çıkıyor vb. Önemli olan ya da olmayan tuhaf bir şey, bazen yeni bir gözlem yapıldığında farklı insanların farklı sonuçlar elde etmesidir. Bir keresinde Atlantik'in bir tarafında belirli bir simetri bozuldu, diğer tarafında ise kırılmadı; ancak bir süre sonra herkes aynı sonuçları aldı. Geleneksel açıklama, okyanusun bir tarafında hataların yapıldığı şeklinde olabilir, ancak muhtemelen gerçek açıklama, farklı sonuçların gerçek olduğu ve Atlantik'in bir tarafından diğer tarafına bilginin iletilmesi süreci olduğudur. bir tür aşamaya neden oldu

geçiş veya sıralama süreci, bunun sonucunda her iki yerde de sonradan aynı sonuçlar bulunmuştur.70 (İtalikler eklenmiştir)

O halde özetlemek gerekirse, model şuna benzer: n-uzayında (bazı çekincelerle, Wheeler'ın süper uzayı) tüm noktalar sonsuz sayıda niteliksel-niceliksel değer alabilir ve alırlar, aynı zamanda herhangi bir gerçekliğin yansıtıldığı veya algılandığı bir bilinci korumak. Değerlerin ve bunlara karşılık gelen anti değerlerin herhangi bir noktasının toplamı, evrensel zihinle özdeş olan kozmik üstü boşluğu veya hiperuzayı veren ve daha sonra değiştirilmiş EWG modelinin evrenlerini yaratan bir sıfır kümesi olacaktır. Bununla birlikte, aşırı vurgulanamayacak olan şey, öncelikle durum vektörü ve EWG modelinin yalnızca gerçeği sıradan bilinç açısından kısmen anlaşılır kılmak için kullanılan yapılar olduğudur. İkincisi ve daha da önemlisi, tüm bu gerçekliklerin, mutlak bilinç tarafından öylesine inanılmaz bir karmaşıklık düzeyinde iç içe geçmiş olmasıdır ki, daha düşük düzeydeki herhangi bir bilinç, gerçekliğin eksik algılanması nedeniyle, algıladığı daha düşük düzeydeki gerçekliğin çeşitli yönlerinde hata bulma eğilimindedir. Düzenlemenin mükemmel ve hatasız olduğu ancak sonsuz varoluş, zeka ve mutluluk (Hinduların satchit-ananda'sı) ile karakterize edilen mistik bilinç durumlarında görülür. Bu iç içe geçme esas olarak kuantum fiziğindeki değişim güçleri aracılığıyla gerçekleştiriliyor gibi görünüyor; burada herhangi bir şeyin özü yok olur ve eş zamanlı olarak başka bir yerde başka bir şey olarak yeniden ortaya çıkar; büyüklük, tür ve uzay-zaman sınırlamaları önemsizdir71 ve bu düzenlenme tarzı hayal gücünü zorluyor. (Bu arada değişim güçleri,

Sosyal Etkiler

Astronot Edgar Mitchell'in işaret ettiği gibi, pahalı uzay uçuşlarının ücretsiz OOB'E'lerle değiştirilmesinin bilim açısından olası sonuçlarını bir kenara bırakalım. "Holografik enerjinin" uygulamaları hakkında yorum yapan Jean Houston şunları söylüyor:

... şimdiye kadar yalnızca şamanlar ve olağandışı gerçekliklerdeki diğer uzmanlar arasında bilinen bir metateknolojinin öğrenilmesi ve uygulanmasına yönelik yönergelere sahip olabiliriz. ... Bu alternatif, ancak şu anda büyük ölçüde açıklanamaz enerji sistemleri olsaydı, bu yüce ama hoş bir ironi olurdu. . . hakim dünya hükümetlerine, kıyamet gününe kaçınılmaz eğilimi olan bilimsel-endüstriyel paradigmanın artık yıkıcı ve sınırlı dinamiklerine olan köleliklerinden kurtulmalarına yardımcı olacak yeterli kaynak ve enerjiyi sağlamaktı.73

Ancak sormamız gereken asıl soru şu olabilir: $E = mc^2$ ile atom bombası arasında kırk yıl var; Psişik araştırma ile Armagedon arasında ne kadar zaman var? Çünkü eğer tarih bir rehber olacaksa ve Atlantis mitinin çeşitli versiyonlarına güvenilecekse, böyle bir meta-ya da parateknolojinin "egemen dünya hükümetlerinin elinde olması" feci sonuçlara yol açabilir.

Buna karşı en iyi önlem, her bireyde "bölünmemiş bütünlük" yönünde kişisel bir duygunun gelişmesi gibi görünüyor. Ayrıca "karma kanunu" ciddiye alınacak olursa, her eylem onun (anlık veya gecikmeli) tepkisine eşittir. O zaman tek mantıklı seçim, bencilliğin ortadan kaldırılması ve sevginin geliştirilmesi, kişinin bilinç alanına gelen ve gelmeyen her şeye duyulan sevginin geliştirilmesi olacaktır. Başladığı noktaya dönmek için evrenin etrafını dolaşan görelî ışık huzmesi gibi, bu tür bir sevgi (ve aslında herhangi bir duygu) kökenine geri dönmek dışında herhangi bir yere gidemez.

Yeterli sayıda insan bu görüşü benimserse, zamanımızda beklentilerin çok ötesinde bir şeye, dev bir evrimsel adıma yaklaşıyor olabiliriz. Thompson'ın belirttiği gibi: "Bir sonraki adım, maymunu insana dönüştüren dönüşüm gibi olacak."⁷⁴ İlk kez 1953'te yayınlanan Çocukluğun Sonu'nda, kehanet niteliğindeki bilim kurgu yazarı Arthur C. Clarke, insanlığın gelişimini tasavvur etmişti. bir "aşırı akıl". Bir çocuktan başlayarak gelişim, doymuş bir çözümlüde kristalleşme şeklinde ilerledi ve hızla tüm çocuklara yayıldı. Uri Geller'in güçlerinin televizyon gösterileri sırasında diğer insanlara, yani insanların büyük çoğunluğuna yayılmasına hayret etmek mümkün. Kimler çocuktur; Clarke'ın sebepsiz değil, Daha önce şüpheli olan ve Geller'in 21 Haziran 1974'teki o kader gününde Londra Üniversitesi Birkbeck Koleji'ndeki gösterilerini kendi gözleriyle gördüğünde "herhangi bir okuma yazma bilmeyen köylünün herhangi bir parapsikologun gözünü kamaştırabileceğine" inandığı bildiriliyor. aslında şöyle haykırıyordu: "Tanrım! Hepsi gerçek oluyor! Çocukluğun Sonu'nda bunu yazmıştım."⁷⁵

Pek çok okuyucunun da fark edeceği gibi, Clarke'ın bir diğer ilki Stanley Kubrick'le birlikte yazdığı 2001 romanı ve filmiydi. insanlık Yıldız Geçidi aracılığıyla "Sonsuzluğun Ötesine" ulaştı.

Ancak "Yıldız Geçidi" dedi William Irwin Thompson, "alnımızın içinde." Merak ediyorum . . . olabilir mi? . . . her birimizin seslenme zamanının geldiğini • . . "Açık, Susam" yerine. • . "Açık, Yıldız Geçidi"?

REFERANSLAR

William Garnett, "Başkanlık Konuşması," Mathematical Gazette 9 PL 1, 135 (1918), 237; 9 Nokta. 2, 136 (1918), 249; 9 Nokta. 3, 138 (1919), 293.

William Irwin Thompson, Tarihin Sınırında (New York: Harper & Row, 1971), s. 118.

Jan Ehrenwald, Derin Analizin Yeni Boyutları (New York: Grune & Stratton, 1955), s. 212.

William G. Roll, The Poltergeist (New York: Signet, 1974), yak. 1972, s. 143-152.

"Monitor", New Scientist, 24 Temmuz 1975, 196.

Aynı eser.

Alıntı: Arthur Koestler, Tesadüfün Kökleri (New York: Random House, 1972), s. 55.

Werner Heisenberg, Fizik ve Ötesi (New York: Harper & Row, 1971), s. 114-115.

E. Douglas Dean, "Precognition and Retrocognition", Edgar D. Mitchell, Psychic Exploration, editör John White (New York: Putnam, 1974), s. 172.

Harold Puthoff ve Russell Targ, "Psişik Araştırma ve Modern Fizik", Mitchell, a.g.e. cit., s. 525-529.

Michael Persinger, "ELF Dalgaları ve ESP", Yeni Ufuklar 1, 5 (1975), 232.

John Taylor, Superminds (Londra: Macmillan, 1975), s. 236 ve 167-169.

Doğa 254 (1975), 470.

age., P. 471.

age., P. 473.

Alıntı: Alister Hardy, Robert Harvie ve Arthur Koestler, The Challenge of Chance (New York: Random House, 1974), s. 198.

Colin Wilson, The Occult (New York: Vintage, 1973), yak. 1971, s. 52.

James George Frazer, The New Golden Bough (Kısaltılmış), Theodore H. Gaster tarafından düzenlenmiştir (New York: Mentor, yaklaşık 1959), s. 740.

Doğa, yer. cit., P. 471.

LM Beynam, "Kuantum Fiziği ve Paranormal," Astrologia 1 Pt. 1, 2 (1975), 12.

Robert EL Masters ve Jean Houston, Psikedelik Deneyimin Çeşitleri (New York: Delta, 1966).

Masters ve J. Houston, Mind Games (New York: Delta, 1972); Yeni Var Olma Yolları (baskıda).

Carlos Castaneda, Don Juan'ın Öğretileri (New York: Pocket Books, 1969).

Castaneda, Ayrı Bir Gerçeklik (New York: Simon & Schuster, 1971).

Castaneda, Ixtlan'a Yolculuk (New York: Simon & Schuster, 1972).

Castaneda, Güç Masalları (New York: Simon & Schuster, 1974).

Thomas S. Kuhn, Bilimsel Devrimlerin Yapısı

- (Chicago: University of Chicago Press, 1962), s. 134. 28. Time'dan alıntı, 23 Nisan 1973, 84.
- Henry Margenau, "Modern Bilim Çerçevesinde ESP", Science and ESP'de, John R. Smythies tarafından düzenlenmiştir (London: Routledge & Kegan Paul, 1967), s. 213.
- Bryce S. DeWitt, "Kuantum Mekaniği ve Gerçeklik," Phys. Bugün, Eylül 1970, 32.
- Margenau, loc. cit., s. 215.
- Eugene P. Wigner, "Modern Fizikte Bilincin Yeri", Consciousness and Reality içinde, Charles A. Musfcs ve Arthur M. Young tarafından düzenlenmiştir (New York: Outerbridge & Lazard, 1972), s. 132-141.
- Wigner, "Zihin-Beden Sorusu Üzerine Açıklamalar", The Scientist Speculates, Irving J. Good tarafından düzenlendi (New York: Oğlak, 1965), yaklaşık. 1962, s. 284-302.
- DeWitt, loc. alıntı.
- Charles T. Tart, "Bilinç Durumları ve Duruma Özel Bilimler," Science, 176 (1972), 1203; ayrıca Robert E. Ornstein tarafından düzenlenen The Nature of Human Consciousness'ta (San Francisco: WH Freeman, 1973), s. 41-60.
- Arthur J. Deikman, "Her Şeyin Anlamı", Ornstein, loc. cit., s. 317-326.
- Evan H. Walker, "Ölçüm Kuantum Teorisinde Bilinç", J. Study Consciousness 5 PL 1, 1 (1972), 46; 5 PL 2, 2 (1972), 257.
- Walker, "Bilincin Doğası," Mathematical Biosciences 7 (1970) 175.
- Gerald Feinberg, "Işıktan Daha Hızlı Parçacıkların Olasılığı", Phys. Rev. 159 (1967), 1089.
- HAC Dobbs, "Zaman ve Duyusal Dışı Algı," Proc. Sos. Psiko. Res. 57 (1965), 197.
- John G. Taylor, "Işıktan Daha Hızlı Parçacıklar", Sci. J. Eylül 1969, 45.
- Alıntı: Brendan O'Regan, "Parafiziğin Ortaya Çıkışı: Teorik Temeller," Mitchell, Psychic Exploration, s. 460.
- age.,P. 462.
- Erwin Schroedinger, "Kalıtım ve Kuantum Teorisi-"
- "The World of Mathematics", James IL Newman (New York: Simon & Schuster, 1956), Cilt 2, s. 992-995 tarafından düzenlenmiştir. Ayrıca bkz. Marcel Vogel, "İnsan-Bitki İletişimi", Mitchell, loc. cit., s. 295.
- Dean, yer. cit., s. 172; Puthoff ve Targ, loc. cit., s. 529.
- Maurits C. Escher'in Dünyası (New York: Harry N. Abrams, 1971), s. 40.
- CF von Weizsacker, Gopi Krishna'ya Giriş, Dinin ve Dehanın Biyolojik Temelleri (New York: Harper & Row, 1971), s. 42.
- Charles A. Mus's, "Hypenumber and Metadimension Theory", J. Study Consciousness 1, 1 (1968), 29.
- Mus's, Consciousness and Reality'de "Hypenumber Idea ile Çalışmak", Musfcs ve Young tarafından düzenlendi, s. 448^69.
- Frazer, a.g.e. cit., s. 35.
- Thomas G. Hieronymus, "Malzemelerden Yayılımların Algılanması ve Hacimlerinin Ölçülmesi", ABD Patent Ofisi, 27 Eylül 1949, Patent No. 2,482,773; John W. Campbell, Jr., "Psionic Machine—Type One", Şaşırtıcı Bilim Kurgu, Haziran 1956, 97; Campbell, "Kanıtlanamaz Spekülasyon", age, Şubat 1957, 54.
- Denys Parsons, "Bay De la Warr'ın Kara Kutuları", J. Soc. Psiko. Res. 41, (1961), 12. s.'deki farkında olmadan (ve fark edilmeden) Serios etkisine dikkat edin. 28.
- Ehrenwald, loc. cit., s. 113.
- Helmut Schmidt, "Psychokinesis", Mitchell'de, loc. cit., s. 190.
- Evan H. Walker, "Bilinç ve Kuantum Teorisi", aynı eserde, s. 562.
- Aynı eser.
- Brian D. Josephson, "Psişik Olaylar ve Kuantum Mekaniği Arasındaki Olası Bağlantılar", New Horizons 1, 5 (1975), 226.
- Bkz. Ref. 55, s. 560-565.
- Rex G. Stanford, "Durugörü," Mitchell, loc. cit., s. 148.
- Hugh Everett, "Kuantum Mekaniğinin 'Göreceli Durum' Formülasyonu", Rev. Mod. Fizik. 29, 3 (1957), 454.
- Hardy, Harvie ve Koestler'den alıntı, loc. cit., s. 243.
- Fredric Brown, What Mad Universe, alıntı ScL Amer., Mayıs 1974, 123.
- Iris M. Owen, "Philip'in Hikayesi Devam Ediyor", Yeni Ufuklar 2? 1 (1975), 18.
- Alexandra David-Neel, Tibet'te Büyü ve Gizem (Londra: Corgi, 1971), yak. 1965, s.7-8.
- Robert Masters, "Bilinç ve Olağanüstü Olaylar", Mitchell, loc. cit., s. 603-614.
- Jule Eisenbud, Ted Serios'un Dünyası (New York: Pocket Books, 1968).
- Alan Vaughan'dan alıntı, Patterns of Prophecy (New York: Hawthorn, 1973), s. 148.
- 30 Aralık 1942 tarihli mektup, alıntı: Wilson, loc. cit., s. 490.
- William Irwin Thompson, Dünya Hakkında Pasajlar (New York: Harper Perennial, 1974), s. 95.
- Josephson, loc. cit., s. 225-226.
- Banesh Hoffmann, Kuantumun Garip Hikayesi (New York: Dover, 1959), s. 184-186.
- Mahmud Şebistari, Gizli Bahçe, çeviren: Johnson Pasha (New York: EP Dutton, 1974), s. 27.
- Jean Houston, "Efsane, Bilinç ve Psişik Araştırma", Mitchell, loc. cit., s. 582n.
- Bkz. Ref. 69, s. 149.
- Uri Geller, Hikayem (New York: Praeger, 1975), s. 86.

V YENİ TEKNOLOJİ
Yaşamın Enerjilerini Kullanmak

Yeni enerji biçimlerinin araştırılması ve önceden bilinen enerji türlerinden yararlanmanın yeni yollarının keşfi her zaman yeni bir teknolojinin ortaya çıkmasına neden olmuştur ve bu da bir “devrim” doğurmuştur. "Koşum takımı" kelimesinin kendisi de bunun bir örneğidir. Bize, insanların hayvanları evcilleştirmeyi ve güçlerini çiftçilik gibi insani amaçlar için kullanmayı ilk kez öğrendikleri, Tarım Devrimi olarak adlandırılan dönemi hatırlatıyor.

Atom enerjisinin, elektriğin ve onlardan önce buhar gücünün sonuçlarını düşünün. Örneğin 1807'de Fransa ile İngiltere arasındaki savaş sırasında Robert Fulton adlı bir tamirci, Napolyon Bonapart'a Fransız donanmasının gemilerine buhar motorlarıyla güç sağlama şansını teklif etti. İmparator, Fulton'a deli dedi ve onu mahkemedan attı. Sekiz yıl sonra, mağlup Napolyon bir İngiliz savaş gemisiyle St Helena'ya götürülürken, Amerikan vapuru Fulton, İngiliz gemisinin yanından hızla geçti. Giden vapura bakan Napolyon, bir arkadaşına şunları söyledi: "O Fulton denen adamı Tuileries'den kovaladığımda tacımı kaybettim."

X enerjisinin tartışmasız kanıtı, hem hayırsever hem de yıkıcı, geniş kapsamlı bilimsel ve sosyal sonuçlar için aynı potansiyele sahip olacaktır. Aslında bazı araştırmacılar, X enerjisinin yapılmış olduğunu ve bu varsayılan enerjiye dayalı olarak teknolojik buluş ve iyileştirme yönünde zaten adımlar atmış olduğunu düşünüyor. (Bu bölüme bir bölümle katkıda bulunan R* N. Miller gibi diğerleri, bulut odası, biyolojik geri bildirim enstrümantasyonu ve su yüzey gerilimi ölçümleri gibi mevcut teknolojik cihazları alışılmadık şekillerde kullanmışlardır.)

Bilimin incelenmesi, buluşun çoğu zaman buluşun enerji kaynağının tam bilimsel olarak gösterilmesinden ve anlaşılmasından önce geldiğini göstermektedir. Burada da durum böyle olabilir. Bu nedenle bu bölümde, X enerjisinin doğasından kaynaklanan ilkelerle çalışan yeni teknoloji sınıfları* üretme ve geleneksel teknolojiyi yeni amaçlar için kullanma çabalarından bazılarını bakılacaktır.

Yeni teknoloji yeni terminolojiyi beraberinde getiriyor. "Psikotronik" kelimesiyle zaten karşılaştınız. Burada editörlerden biri (Stanley Krippner), Çekoslovakyalı mucit Robert Pavlita tarafından yapılan çeşitli cihazlara ilişkin gözlemlerini tartışırken, "psikotronik jeneratör" biçimini alacak. Burada ayrıca "radyonik", "bulut avcısı" ve "psionik" gibi terimlerle de karşılaşacaksınız. İlk ikisi ortaya çıktıklarında resmi olarak tanımlanırlar. Ancak "psionik", 1950'lerde Astounding Science Fiction'ın (şimdiki Analog) editörü John Campbell tarafından, psionik cihazlar olarak adlandırılan makine veya aparat formları da dahil olmak üzere duyu dışı algılar ve yetenekler bilimini belirtmek için türetilmiş bir kelimedir. Kelimenin bir dereceye kadar güncel kullanımı vardır, bu yüzden burada ondan bahsediyoruz.

"Yeni teknoloji" ile özellikle neyi kastediyoruz? Aşağıdaki makaleler pek çok örnek sunmaktadır: maden arama cihazları, Hieronymus makinesi, orgon akümülatörü (bulut avcısında işlevsel bir unsurdur), Motoyama cihazı, radyonik. Priore cihazını, Lakhovsky çok dalgalı osilatörünü, Moray serbest enerji cihazını ve Drown radyovizyon cihazını ve diğerlerini listeye ekleyebiliriz. Bu cihazlar sahte olabileceği gibi geçerli de olabilir; Bir karar için orijinal raporları kopyalamaya çalışan araştırmacıların daha ileri çalışmalarını beklemek gerekir. Bu cihazların görsel incelemesi, ortodoks anlamda karmaşık hiçbir şey göstermez. Aksine çok basit cihazlar gibi görünüyorlar. Ancak bunların basitliği şüphecileri yanıltıcı olabilir.

Bununla birlikte, psionik/psikotronik/psişik teknolojinin işleyişi de X enerjisinin doğası kadar belirsiz bir şekilde anlaşılmaktadır. İnsan devrelerin ayrılmaz bir parçası mı? Yoksa insan faktörü tamamen ortadan kaldırılıp geriye yalnızca teknoloji bırakılarak yine aynı sonuçlara ulaşılabilir mi?

1966 yılında bitkilerde ve diğer hücresel yaşam formlarında "birincil algıyı" keşfettiğini iddia eden yalan makinesi uzmanı Cleve Backster, kendi konumunu göz önünde bulundurarak bu soruyu test etmek için bir deney tasarladı. Kritik aşamanın bir rastgeleleştiricinin kontrolü altında olduğu, tamamen otomatikleştirilmiş bir aparat yaptı. Bu nedenle, deneyin odada ve hatta binada insanlar olmadan gerçekleştirilebileceğini ve deneyin zamanının, kayıt tablosu incelenene kadar kimse tarafından bilinemeyeceğini düşündü. Psişik iletişimin gerçekleşebileceği enerji bağlantısı.

Bu pozisyon iki cephede tartışılıyor. İnsan-bitki iletişiminde ilk araştırmacı olan Marcel Vogel, bitkilerin bir insan kaynağı tarafından psişik tipteki iletişime duyarlı hale getirilebileceğine, ancak doğalarının doğal bir parçası olarak bu yeteneğe sahip olmadıklarına dair kanıtlar bildirdi (Psişik Keşif'teki bölümüne bakınız, Ek III'te listelenmiştir). Diğer iki bilim adamı, 1974'teki Amerikan Bilimi İlerletme Derneği toplantısında, Backster'ın deneyini bağımsız olarak tekrarladıklarını ve olumsuz sonuçlar elde ettiklerini bildirdi. Dolayısıyla Backster'ın çalışmasının (ve muhtemelen Vogel'inin) bitki duyarlılığını değil sahte bilimi gösterdiğini ve insan-bitki iletişimi sorununun çözümsüz kaldığını düşünüyorlar.

Bitki psişik araştırmaları bir yana, yeni teknolojide insan unsuru meselesinin çözülmesi gerekiyor. Araştırmacı James Beal, Fields Within Fields (Yaz 1974) dergisinde yer alan "Alanlar Bizi Nasıl Etkiliyor?" başlıklı makalesinde şu perspektifi sunuyordu:

"Psikotronik makineler" olarak adlandırılabilirler şeylere büyük bir ilgi var. "L" şeklindeki boru tespit cihazları, çatallı çubuk çubuk, titreşimli çubuk "aura ölçer" ve Hieronymus makinesi, Abrams' Box, De la Warr radyonik teşhis cihazı veya Pavlita psikotronik gibi yaşam doğasının daha karmaşık makineleri jeneratörler iyi örneklerdir. Bu cihazlar ve analitik yetenekleri (veya bunların eksikliği) hakkında çok fazla ayrıntıya girmek yerine, bu makinelerin insan-makine ilişkisini gerektirdiğini (insanın dedektör devresinin bir parçası olduğu) açıklamak daha kolaydır. Dokunma duyusunda farklılıklar içerir ve öncelikli olarak yükseltici, rezonatör, anten veya psikolojik aktarım mekanizması (plasebo) olarak hareket eder gibi görünmektedir. Makineler kendi başlarına anlaşılan hiçbir işlevi yerine getirmezler, fizikteki mevcut anlayışımıza dayanmaktadır. Yıllar boyunca mucitleri tarafından tımdengelimli bir şekilde geliştirilmiş gibi görünüyorlar ve şekil, kullanılan malzemeler, doku, bileşenlerin düzeni ve bileşenlerin boyutu arasında kesin ilişkiler var gibi görünüyor. Bu ekipmanı kullanan kişilerin bilinçaltı düzeyde bilgi alıcısı olarak hareket ettiği görülmektedir.

Bu, duruma dair aydınlatıcı bir bakış açısı gibi görünüyor, ancak hâlâ sorulması gereken birçok soru ve dikkate alınması gereken veriler var. Lawrence LeShan yakın zamanda radyoniğe karşı tavrının (önceden olumsuzdu) tam da bu tür sorulara ve verilere dayanarak revize edildiğini yazdı. "Psişik Şifada Bir Araştırma Projesi", Din ve Psişik Araştırma Akademisi'nin sponsorluğunu üstlenen Spiritual Frontiers Fellowship'in dergisi Spiritual Frontiers'da (Sonbahar 1974/Kış 1975) yayınlandı (bkz. Ek HI), LeShan'ın himayesi altında makaleyi orijinal olarak sundu. adres olarak.

LeShan, De la Warr radyonik kutusu gibi "garip biyoenerjetik araçların" geçerliliği hakkındaki fikir değişikliğinin izini, US Air'den Paul H. Carr'ın yazdığı Astronautics and Aeronautics'in Kasım 1972 sayısındaki "Elastik Yüzey Dalgaları" başlıklı makaleye kadar takip etti. Massachusetts'teki Cambridge Laboratuvarlarını zorlayın. LeShan şunları söylüyor:

... makale, elastik yüzey dalgalarının üretildiği ekipmanı net bir şekilde anlatıyor. Bu dalgalar, giriş ve çıkış dönüştürücüleri arasındaki yüzey boyunca ses hızında hareket eder; ve bu dalgalar kullanılarak bir kilometrelik koaksiyel kabloya ihtiyaç duyabilecek, devasa boyutlara sahip ve ışık hızına sahip donanımlar artık küçük boyutlara indirgenerek ses hızında çalışabiliyor. Füze rehberliği, güvenli antijam iletişimi, bilgisayar hafızası ve minyatürleştirme açısından burada büyük önem var.

Ayrıca Dr. William Tiller. . . Oldukça kabul edilebilir bir bilimsel dille, parmağın lastik pedin üzerine sürtülmesinin pedte elastik yüzey dalgaları ve yoğunlaştırıcıya ayarlı boşlukta ses ürettiği hakkında bir

rapor yazmıştır; daha sonra parmak bir rezonans oluştuğunda sanki pede yapışıyormuş gibi hissetmeye başlar

Hastadan gelen akort ögesinin sesi ile elastik yüzey dalgaları arasında ulaşılır Radyoniğin geleceğinin, parafiziğin giderek gelişen anlayışında ve insanın kendini iyileştirme yeteneğinde büyük önem taşıyacağına inanıyorum.

Bu teknolojinin yeni olduğunu söylemiştik ama bu tam olarak doğru olmayabilir. "Yenilendi" daha kesin olabilir. Bu kitabın X enerjisinin doğasını ele alan n. Bölümü, onun karakterinin ilk zamanlardan beri tanındığını gösterdi. Antik çağ insanların genel olarak inanıldığından çok daha karmaşık bir teknoloji anlayışına sahip olduklarına dair işaretlerin de olması şaşırtıcı değildir. Bunun ipuçları her yönde çoktur: Antik kaynaklara dayanan ve görünüşe göre son Buzul Çağı'ndan önce Antarktika kıyı şeridini gösteren 1513 Piri Reis haritası; Yunanistan'da bulunan ve MÖ 65'e tarihlenen mekanik bir bilgisayar; Dört bin yıl önce Babil'de kullanılan elektrik pilleri. Bu anormalliklerin birçoğu Brad Steiger'in *Mysteries of Time and Space*, Andrew Tomas* *We Are Not the First* ve William R. Corliss* *Strange Artifacts* (bkz. Ek ID) kitaplarında incelenmiştir.

Şu anki teknolojimizin efsanevi ve fantastik görünebildiği, aslında yozlaşmış bir kalıntı olduğu ve bazı paranormal araştırmacıların benimsediği duruşa göre aynı simge olduğu iyi biliniyor - yani bugün efsanevi ve fantastik görünenin çoğu aslında yozlaşmış kalıntıdır. ve bir zamanların gerçek ultra gelişmiş teknolojisinin çarpık hafızası mı? Örneğin muskalar, tılsımlar ve asalar gerçekten de şimdilerde yanlış anlaşılan psişik cihazlar veya iyileştirme, diğer psişik enerjilere karşı savunma vb. amaçlarla kullanılan psikotronik jeneratörler olabilir mi?

Garip enerjilere, ileri teknolojiye ve tarihi gizemlere dair bu gizemli ipuçlarının odak noktası UFO olgusudur. Antropolog Roger W. Wescott, tarih öncesi insan uçuşu geleneğinin, havadan görülen yer işaretlerinden yüzen petroglif figürlere, gök gürültüsü kuşlarının, meleklerin ve sihirli halıların hikayelerine kadar geniş bir yelpazede küresel olduğuna dikkat çekiyor. Ufologlar bu kayıtları incelerken, binlerce yıl öncesine dayanan birçok kültüre ait belgelerde UFO gözlemlerine ve insanlarla sözde temasa ilişkin örnekler buldular. En eski Hindu metinleri olan Hindistan Vedalarında

En az MÖ 1500'den kalma kutsal yazılarda, "vimana" adı verilen bir tür zeplinle gökyüzünde uçan "tanrıların" hikayeleri vardır.

Serge King'e göre, *Mana Physics: A Study, of Paraphysical Energies* kitabında, vimana'nın tıpkı günümüzün roket kralı gibi "bir ışın üzerinde hareket ettiği ve muazzam bir gürültü çıkardığı" söyleniyordu, s. 4, bu eski cihazın bir tanımını (ve yorumunu) sunmaktadır:

Vimananın alt tarafında bakır noktaların dışarı çıktığı bir cihaz vardı. Görünüşe göre bunun havaya yükselme etkisiyle bir ilgisi vardı, çünkü bazı vimanalar havada hareketsiz durabiliyor veya helikopter gibi dik olarak yükselebiliyordu. Ancak asıl itici güç ısıtılmış cıva tarafından sağlanıyordu. Dönen bir alev, cıvaya enerji üreten bir şey yaptı ve bu bir şekilde itici güce dönüştü. Mantıksal ayrıntıların zenginliği o kadar fazladır ki, tüm bunları aktif hayal gücü olarak bir kenara atmak, bu tür araçların ve bu tür enerjinin gerçekten var olduğunu varsaymaktan daha saçmadır.

Bu tür kavramları çok çeşitli heyecan verici spekülasyonlara dönüştürebilirsiniz. Örneğin Atlantis, arkeolojik gizemleri araştıranların zihinlerindeki en önemli fantezilerden biri olarak kabul ediliyor. Yine de birkaç ayık araştırmacı, Atlantik havzasında, birçok açıdan Atlantis'le eşleşen, sular altında kalmış bir tarih öncesi uygarlığın kanıtlarını ürettiklerini iddia ediyor; tıpkı mit ve efsanelerin tanımladığı gibi, yüksek düzeyde teknolojiye sahip, uzun süredir yok olmuş bir toplum.

Psişik Edgar Cayce, değişen bir bilinç durumunda "okumalar" yaparken sık sık Atlantis'ten söz ediyordu. Atlantis'in Cayce versiyonu, Tuaoi ("çok-oye" olarak telaffuz edilir) Taşı adı verilen ve bazen ateş taşı olarak da adlandırılan kristal bir enerji cihazının Atlantis'teki günlük yaşam için enerji sağladığını savunur. Aynı zamanda Mısır'daki Büyük Piramit'in de inşa edildiği araçtı. Cayce, bu cihazın yanlış kullanımının uygarlığı ve onu içeren kıtayı yok ettiğini söyledi.

NASA fizikçisi John H. Sutton, Cayce'nin bu cihazın doğası hakkındaki ifadelerini dikkatle takip ederek, bunun bir çeşit lazer füzyon reaktörü yerçekimi dalgası üretici olabileceğini söyledi. Kuşkusuz spekülatif araştırmasını "Tuaoi Taşı: Bir Gizem"de anlattı.

Ocak 1974 AJLE. Günlük (bkz. Ek HI). Ateş taşı teorik olarak mümkün gibi görünüyor; Cayce'nin onu, onun modern bir versiyonunu inşa etme teknolojisinin ortaya çıkmasından on yıllar önce psişik olarak tanımladığı dikkate alındığında dikkate değer bir gerçek.

Bu noktada yeni teknolojiye olan ilgimiz bizi, kanıtlandığı takdirde tarihi ve bilimi büyük ölçüde karıştırabilecek gizemli manzaralara sürükledi. Daha da gizemli olanı ölümün krallığıdır. Burada da medyumların bize anlatacakları çok şey var ve birçoğu, medyum Arthur Ford ve meslektaşı Jerome Ellison'un kitabının başlığını kullanırsak, "ölümün ötesindeki yaşamın" ayrıntılı bir resmini sundular. Yeni teknoloji "son sınır1" araştırmasında bilime faydalı olabilir mi? Bu bölümdeki son iki makale olumlu yanıt veriyor.

Yeni teknolojinin sonuçları çok büyük. Mezarın ötesinde hayatta kalmanın tartışılmaz kanıtlarının teolojik sonuçlarını düşünün. Bulut avcısı aracılığıyla uluslararası hava mühendisliği başlatılırsa, kuraklık ve kıtlık üzerindeki etkilerini düşünün. Batı uygarlığının karşı karşıya olduğu enerji krizini, gezegenin çekim alanından yararlanarak onu elektriğe dönüştürebilen bir kristal enerji cihazı veya görünüşe göre isimsiz bir kozmik enerjiden yararlanarak sağlayan Moray ışınım enerji cihazı (T. Henry Moray gibi) açısından ele alalım. mucit, bunu yaptığını iddia etti

1930'lar) 100, 60 lb'lik bir makineden watt elektrik gücü paket.

Yaklaşan felaket ve birçok türden küresel felaket karşısında, bunların sahte bilim olduğunu söyleyen dogmatik direniş seslerini görmezden gelmenin ve koordineli bir araştırma programı başlatmanın zamanı

gelmedi mi? Bu cihazlar her ne kadar alışılmışın dışında olsa da, fiziksel ve metafizik kısıtlamalarının sınırları karşısında bocalayan bir dünyaya muazzam bir umut sunabilirler. Bu nedenle, spekülatif doğalarının ve orijinallik konusundaki zayıf iddialarının farkında olarak, burada değerlendirmeye alınması gereken çeşitli cihazlar sunuyoruz. Ancak bu gruptan sadece bir aparatın kullanışlı olduğu tespit edilirse, insanlığa sağlayacağı faydalar araştırmayı değerli kılabilir.

Bu bakımdan, akkor ampulün icadıyla ilgili olarak 1878'de Parlamento'ya rapor veren bir İngiliz bilim komisyonunun sözleri dikkate değerdir. Komisyon yeniden yeni cihazın "pratik veya bilimsel insanların ilgisine layık olmadığını" belirtti. Elektrikli aydınlatmanın evlere uyarlanması mümkün değildir. Bunu yapmaya yönelik herhangi bir girişim boşunadır çünkü bu, evrenin yasalarını açığa vuracaktır. Bu konuda en seçkin bilim adamları da aynı fikirde."

28.

Maden Arama Uygulamaları: Eski Bir Biyopsikofizik Sanat

CHRISTOPHER KUŞ

Maden arama, elde taşınan bir alet yardımıyla herhangi bir şeyi aramanın eski bir sanatıdır. Bu "herhangi bir şey", Dünya yüzeyinin altındaki su, petrol veya değerli maden cevherleri olabilir. Bu, yer altı borusunda bir sızıntı, yer altı elektrik kablusunda bir kopma, gömülü bir hazine, ufkun çok ötesinde denizde bulunan bir gemi veya batık bir denizaltı olabilir. Kayıp bir eşya, kayıp bir kişi, hatta bedensel rahatsızlıklar bile olabilir.

Tüm bu durumlarda, maden arayıcısı "Nerede?" sorusunu yanıtlamaya çalışır. Cevap bir aletin hareketiyle sağlanır. Alet, bir ağaçtan kesilmiş Y şeklinde bir çubuk olabilir veya plastikten, balina kemiğinden veya ellerde hareketsiz tutulduğunda aşağıya doğru kopacak başka bir gerilebilir malzemeden yapılmış olabilir. Metal elbise askılarından bükülmüş bir çift L şeklinde çubuk da işe yarayacaktır. Her iki elde de gevşek bir şekilde tutulduğunda, aranan nesnenin bulunduğu nokta üzerinde çaprazlaşacaklardır. Bir metal tamircisinin somununa bir ip parçası bağlanarak yapılan basit bir sarkaç bile yeterli olacaktır. Elinizden sarkmasına izin verin; ileri geri sallanacak, saat yönünde veya saat yönünün tersine dönecek veya sanki görünmeyen bir bariyere karşı geliyormuş gibi direnme eğiliminde olacaktır. Çatallı bir çubuk daldığında, L çubukları kesiştiğinde veya bir sarkaç sallandığında, hareketlerin hiçbiri rastgele değildir.

Arama yapan kişi ile arama yapılan şey arasındaki soru, anlayış veya uzlaşma mümkün olduğu kadar spesifik olmalıdır. Aksi takdirde gelen cevap şu olabilir:

Christopher Bird'ün "Dowsing Uygulamaları: Antik Biyopsikofizik Sanatı" bu cilt için özel olarak yazılmış ve yazarın izniyle basılmış orijinal bir makaledir.

tıpkı belirli bir istasyonun konumundan biraz farklı bir konuma ayarlanmış bir radyonun yayının bozuk bir şekilde alınmasına neden olması gibi

Radyo sadece bir benzetmedir. Hiçbir şekilde maden arama için teorik bir açıklama sağlamaz. Bu sinir bozucu görünüyorsa, Thomas Alva Edison'un "Elektrik nedir?" sorusuna verdiği yanıt insanı teselli edebilir. "Bilmiyorum" diye yanıtladı mucit, "ama işe yarıyor."

Maden arama da aynı şekildedir ve uygulamaları elektriğinkinden daha kapsamlı olabilir. Tüm psişik yetenekler arasında en kolay öğretilebileni gibi görünüyor. Bu nedenle, tıpkı birinin binmeyi, yüzmeyi veya keman çalmayı farklı derecelerde başarıyla öğrenebildiği gibi, hemen hemen herkes denizde su aramayı farklı derecelerde başarıyla öğrenebilir.

"Nerede?" sorusunun sorulduğu birkaç başarılı duruma bakalım. kesin bir cevap verildi.

Amerikan Dowsers Derneği'nin eski başkanı merhum John Shelley Jr., Florida'daki Pensacola Donanma Hava İstasyonunda yedek deniz havacısı olarak görev yaptığı bir yaz turu sırasında, sürekli tavrıyla subay arkadaşlarının sinirlerini bozmaya başladı. Ustası olduğu maden arama sanatı hakkında din propagandası yapıyordu. John'u "onun yeri" olacağını düşündükleri yere yerleştirmeye karar verdiler.

Turun son gününde yedek pilotlar çeklerini almak için veznedarın vitrininde sıraya girdi. John pencereye adım attığında, John'un hissettiği şeyin onun pahasına bir şaka olacağını açıkça tahmin ederek etrafında toplanmaya başlayan pilot arkadaşlarının kahkahaları ve kıs kıs gülmeleri karşısında şaşkına döndü.

Yüzünde bir gülümseme olan veznedar sandalyesine yaslandı. "John, o aptal çubuğunla bir şeylerin yerini tespit etmekten o kadar çok bahsediyorsun ki," diye alaycı bir tonda konuştu. "Pekala, şimdi şansın. Maaş çekiniz bu binada bir yerde saklı ve eğer onu bozdurmak istiyorsanız onu bulmanız yeterli."

Söz konusu bina, her biri uzun bir koridora ve her iki tarafta bu koridorlardan ayrılan odalara sahip üç kattan oluşuyordu. Shelley hiç tereddüt etmeden tünelinin göğüs cebinde her zaman taşıdığı küçük plastik Y çubuğunu çıkardı ve sessizce kendine bir dizi özel soru sormaya başladı.

Çubuk daldı. Hâlâ kıs kıs gülen arkadaşlarının peşinden ikinci kata çıktı. Koridor boyunca yürüdü, ta ki odalardan birinin kapısının yanından geçerken çubuk yeniden daldı. Shelley odanın ortasına doğru yürüdü, görgü tanıkları da arkasındaki kapıdan içeri akın ediyordu. Çubuk elinde, üçüncü kez dalıncaya kadar bir yay çizerek döndü. Doğrudan masanın kenarındaki siyah bir evrak çantasını işaret ediyordu.

John evrak çantasını açmaya başlayınca kıkırdama aniden kesildi. İçine baktı ama hiçbir şey yoktu. Sessizlik yüksek sesli kahkahalarla bozuldu. Shelley yılmadan çubuğu evrak çantasının üzerine tuttu. Şiddetli bir sarsıntıyla aşağıya doğru daldı. Kafası karışan Shelley bir süre sorunu inceledi, sonra evrak çantasının altında ince gri-siyah kauçuk bir paspas fark etti. Kutuyu çıkardıktan sonra, matın bir köşesini başparmağı ve işaret parmağı arasında ihtiyatlı bir şekilde tuttu ve matı yukarı kaldırdı. Altında John Shelley Jr.'a yazılmış bir ABD Hükümeti çeki vardı.

Profesyonel bir arazi araştırmacısı olan Louis Matacia, danışman olarak görev yaptığı Quantico, Virginia'daki ABD Deniz Piyadeleri üssünde bir film izliyordu. Vietnam'daki denizciler, düşmanın yer altı tünellerini açmak için geniş bir orman arazisinde çaresizce bakarken, o zamanki Savunma Bakanı Robert MacNamara, bu ve diğer çözilemeyen askeri sorunlara cevap vermeye yardımcı olabilecek yeni fikirler ve öneriler için çağrıda bulunurken tasvir ediliyordu. Yetenekli bir maden arayıcısı olan Matacia heyecanlandı ve Deniz Kuvvetleri subaylarına, "tel dümenleri" adını verdiği L-çubuklarını kullanarak tüneller bulabileceğine inandığını bildirdi.

Şüpheli denizciler, Matacia'yı, altında görünmeyen tüneller, gizli odalar ve bubi tuzaklarından oluşan bir ağ bulunan, sazdan kulübeler, samanlıklar ve domuz ağıllarıyla tamamlanmış tipik bir Güneydoğu Asya köyünün maketine götürdüler. Memurlar şaşkınlık içinde izlerken, Matacia köyün üzerinde dolaştı ve bir saatten kısa bir süre içinde yer altı anormalliklerinin çoğunu bir harita üzerinde işaretledi. Her ne kadar tüm tanıklar açıkça etkilenmiş olsa da, Matacia'nın tekniği USMC yüksek komutanlığı tarafından resmi olarak kabul edilmedi çünkü Savunma Bakanlığı bilim adamları "aşırı yanlış alarmlar nedeniyle tekniğin saha komutanları tarafından hemen kabul edilmeyeceğini" savunuyorlardı.

Bu arada, Matacia'nın Quantico'daki başarısı, Denizcilik dedikoduları boyunca, bireysel deri boyunluların Vietcong tünellerini ve silah depolarını açığa çıkarmak için L şeklinde çubuklar kullanmaya başladığı Vietnam savaş cephesine kadar yayılmıştı. Bu maden arama becerileri - ve daha sonra Güney Kaliforniya'daki USMC üssü Camp Pendleton'da maden arama tekniğinin başarılı gösterileri - New York Times askeri uzmanı Hanson Baldwin tarafından rapor edildi. ABD Deniz Piyadeleri aslında Louis Matacia'dan geliyordu.

Savaş zamanı sorunlarına yönelik olarak bu sefer denizde daha az verimli olmayan bir uygulama, Güney Vietnam Donanması'ndan Kaptan Vo-Sum'un Paracel Adaları'nda Çin deniz kuvvetleriyle elli altı dakikalık uzun çatışma sırasında iletişimden sorumlu olduğu sırada yapıldı. 19 Ocak 1974. Savaş sırasında devriye gemisi eskortuyla (PCE) bağlantısını kaybetti.

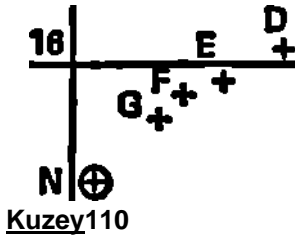
Tanımlayıcı anahtar olarak yalnızca geminin bir kağıt parçası üzerine yazılmış olan Nhat-Tao HO 10 adını kullanarak sarkacını bir harita üzerinde harekete geçirdi ve 16° 18' Kuzey ve eskort gemisi için bir ön konum belirledi. 111° 16'

112

Paracel Adaları

BA+ Pattie+ Robert

Para •

•Dnimi umd

• Duncan

A: İS.İB'-
B: İİİ.İS'1&24M
C: 11JB •Wr-
D: Y10J5&18,1
E: M1O28
F: 15J58M10,19
G: 15J58M10,14'
M: 1&54M10,11*
N: 18.10M10.48*

15

C +

Doğu, 20 Ocak saat 10:00'da (grafikte A noktası). Gemi güney-güneybatıya doğru ilerliyordu.

Başka bilgilere sahip olan operasyon genelkurmay başkanı, kurtarma operasyonlarını Vo-Sum'un maden arama becerisine dayandırmaya karar verdi. Yirmi dört saat sonra Vo-Sum'un sarkacı ona ikinci bir pozisyon verdi (haritada B noktası), PCE hala aynı güneybatı yönünde, 240° sürükleniyordu. Bulutlu gökyüzü nedeniyle engellenen arama uçakları, sonunda top ateşi nedeniyle devre dışı bırakılan hedefi tam Vo-Sum'un işaret ettiği yerde buldu.

Üçüncü gün saat 10:00'da Kaptan'ın sarkacı bir okuma verdi (haritada C noktası). O akşam saat 18:30'da, batan PCE'yi terk edip cankurtaran botlarına bindirilen yirmi üç mürettebat, Hollandalı tüccar Kopionella tarafından Hong Kong'un dışına, haritanın M noktasında kurtarıldı. Yoldaşlarından ikisinin tahta bir sal üzerinde süzülerek Vo-Sum'un aramaya devam ettiğini, konumunu D noktasında bulunduğunu ve güney-güneybatıya doğru ilerlediğini bildirdiler. Vo-Sum öğleden sonra üç pozisyon daha verdi (grafikte E, F, G). Saat 18:15'te N noktasında bir uçak salı gördü, ancak hayatta kalan iki kişi ağır yaralı olarak ortadan kaybolmuştu.

UNESCO'nun Hollandalı danışmanı Dr. Solco W. Tromp, Paris Üniversitesi'nden Profesör Yves Rocard ve fizikçi ve ABD Ordusu Gelişmiş Malzeme Kavramları Ajansı'nın eski Bilimsel Danışmanı Dr. Zabo Harvalik gibi bilim adamları, sahadaki araştırmaları açıklamaya çalıştılar. Matacia'da örneklediği gibi maden arama. Açıklamalarına göre, çubukla arama yapanların başarıları, örneğin bir yeraltı suyu damarının akışı veya çatlaklar, faylar, cevher yatakları veya jeolojik anormallikler nedeniyle Dünya'nın manyetik alanında meydana gelen eğimleri tespit etme yeteneklerinin bir sonucudur. boşluklar. Ancak bu tür teoriler Vo-Sum'un haritasının çıkarılmasını tamamen açıklayamıyor.

Yine de kitaplarda, manastır arazilerinin bir haritasını kullanarak Kolombiya, Güney Amerika'da keşifler için su bulan Fransız din adamı Abb6 Mermet'in 19. yüzyıl örneğine kadar uzanan çok sayıda kanıtlanmış harita bulma vakası bulunmaktadır. Avrupa'daki çalışma odasında oturuyor. Su bulmak için harita aramanın bir başka ünlü örneği de, 1600'lerdeki yerleşiminden bu yana yakalanan yağmura veya ithal edilen tatlı suya bağımlı olan bir ada olan Bermuda'nın haritasındaki konumdu.

— Henry Gross'un memleketi Portland, Maine'deyken başarıyla deldiği puanların sayısı. Gross'un başarıları Amerikalı tarihi romancı Kenneth Roberts tarafından üç kitapta kaydedildi.

Yüzyıllar boyunca su, maden arama yoluyla aramanın ana nesnesi olmuştur. Bu sanatı otuz yaşındayken büyükannesinden öğrenen ünlü Kaliforniyalı su arama uzmanı Verne Cameron, yetkililerin, onu besleyen nehrin yönü değiştirildiğinde kuruyan Elsinore Gölü'nün dibinde su sondajı yapmalarını sağlamak için yirmi yıl harcadı.

Devlet hidrojeologları eski gölün altında su bulunmadığını ileri sürdüler. Cameron'un işaret ettiği noktalar ancak göle Rocky Dağları kadar uzaklardan su pompalamak için milyonlarca dolar harcadıktan ve suyun buharlaşmasından sonra açıldı. Kısa bir süre sonra yatlar ve su kayakçıları Elsinore Gölü'nün mavi yüzeyinde geziniyordu.

Maden arama uzmanları ve jeologlar sonsuza dek anlaşmazlığa düşecekler çünkü yeraltı suyunun kaynaklarına ilişkin teorileri uyuşmuyor.

1965 yılında, Kaliforniya'nın ünlü "ana maden" ülkesi yakınlarındaki Amador İlçesindeki bir topluluk olan Pine Grove'un Su Danışma Komitesi Başkanı Adolph Galli, kasabasındaki su sıkıntısını çözmek için çaresizlik içinde bir jeolog ve mühendise başvurdu. İki uzman, yüzey suyu ithal etme maliyetinin çok altında bir maliyetle yakındaki bir yamaçta sondaj yapılabileceğini önerdi. Ancak sondajcılar 157 feet'e kadar kazdıktan sonra, tek bir aile evine zar zor yetecek kadar su kalmıştı.

Galli daha sonra, çeyrek asırdan fazla bir süredir, sondaj maliyetlerinin bu günlerde ayak başına on dolar ve daha fazla olduğu ana maden ülkesinin zorlu sert kayalık arazisinde madencilik yapan inşaat ve hafriyat şefi Jack Livingston'a döndü. * "Bir müşteriye sulama suyunun iki ya da üç yüz metre aşağıda olduğunu söylemek zorunda olmak yalnız başına yapılan bir iş" diyor Jack, "çünkü tahminim doğru olmazsa çok fazla para israf edeceğini biliyorum."

Yüzde 98'i doğru çıkan Livingston

* Bu sadece sondaj maliyetidir Kuyu açma ve diğer masraflar fiyatı ikiye katlayabilir.

Yüzlerce su buluntusu, Galli'ye Pine Grove parkının ortasında yaklaşık 130 ft'ye kadar sondaj yapmasını tavsiye etti. Matkap, 136 ft'de dakikada 150 galon ve biraz daha derinde dakikada 200 galonluk bir vuruş yaptı; bu, o dönemde toplumun ihtiyaçları için fazlasıyla yeterliydi.

Livingston'ın maden arama yeteneğinin, pahalı şehirler arası telefon kablolarını kesmekten kaçınmasına yardımcı olarak şantiyelerde paha biçilmez olduğu kanıtlandı. Telefon müfettişleri hatların belirli bir derinlikte olduğuna dair güvence vermesine rağmen Livingston'ın yaptığı aramalar çoğu zaman hatların telefon görevlilerinin inandığı yerde olmadığını ortaya çıkardı. Doğruluğunun kanıtı olarak Jack, Kaliforniya'da su arayıcısı olan birkaç telefon müfettişinin bulunduğunu bildiriyor.

Bayındırlık işleri çalışanları birçok alanda zamandan tasarruf etmek için çubukla aramayı kullandı. Milford, Conn., Bayındırlık Departmanı'nın drenaj ustabaşı, Amerikan Dowsers Derneği'nin ilk başkanı Robert Plimpton'a, kamyonunda düzenli olarak bir çift L-çubuğu taşıdığını ve onları aramadan önce yeraltı tesislerinde arama yapmak için kullandığını söyledi. onun kazı ekibi.

Birkaç yıl önce, Ontario'daki Pickering nükleer santralindeki çalışmalar, küreklerin su borularını kırması ve elektrik hatlarının hafızadan silinmesi nedeniyle neredeyse durma noktasına gelmişti. Bunları bulmanın bir yolunu doğaçlama yapmakla görevlendirilen saha teknisyeni Len Badowich, ordu mayın dedektörlerinin ve gama ışını radyasyon cihazlarının ticari uyarlamalarını başarısız bir şekilde denedikten sonra, L çubuklarını duydu ve sahaya bir çift getirdi.

İşteki arkadaşları kahkahalarla gülerken, Badowich yerde ileri geri hareket ederek bir yeraltı kablosunun tamamını takip etti. Hâlâ gülen iki adam kürekleri alıp kazmaya başladılar. Bir metre yükseklikte kabloyu tam olarak Badowich'in tahmin ettiği yerde ortaya çıkardılar.

Uluslararası endüstriyel çevrelerde maden aramanın son derece ciddiye alındığına dair kanıtlar, yakın zamanda Basel, İsviçre'de yerleşik dünya çapındaki ilaç firması Hoffmann La Roche and Company'nin kendi kurum içi dergisi Roche'da konuya on bir sayfalık bir makale ayırmasıyla gün ışığına çıktı. -Zeitung, 1972/74 için.

"Başarılı Roche Dowsers" başlıklı makale,

Batı Almanya'nın Sisseln kentindeki Roche fabrikasının müdürü Dr. P. Treadwell ve Roche'un genel merkezinde mühendis olan R. Rupp'un maceralarını anlatıyor.

Treadwell maden arama sanatını Zürih su tesislerinde çalışan bir akrabasından aldı. Yeteneğini ticari açıdan geçerli bir teste tabi tutmak için ilk şansı, Basel'de Roche için başarılı bir şekilde su araması sırasında geldi. Hindistan'a yaptığı bir iş gezisinde, o zamanlar Bombay'ın hemen kuzeyindeki Thana'daki Roche fabrikasının teknik müdürü olan Rupp'un, kendisine bu bölgede doğal bir su kaynağı bulunmasının büyük avantaj sağlayacağını söylediğini keşfetti. Treadwell'in maden arama sonuçları fazlasıyla doğrulandığında, önceden şüpheli olan Rupp'un kendisi de maden arama işine dönüştü.

İskoçya, Fransa, İspanya, Japonya, Endonezya, Avustralya ve diğer ülkelerde su bulan Treadwell, Hindistan'daki başarısının en ilginç ve muhteşem başarı olduğunu söylüyor. "Orada koşullar son derece zordu" diye açıkladı, "çünkü yer altı su damarları esas olarak yalnızca 1 ila 4 inç genişliğinde son derece dar kaya çatlaklarından geçiyor. İşaretlediğim bir noktanın sert, yoğun bir kaya olan sağlam bazaltın içinden delinmesi gerekiyordu. Günde yalnızca 3 feet hızla aşağıya indiler ve on hafta sonra, daha önce yer yüzeyinde işaretlediğim dar bir damara 215 ila 225 feet yükseklikte doğrudan bir vuruş yaptılar. Saatte yalnızca 4,5 metre küp su veriyordu; bu da endüstriyel kullanım için düşük bir rakamdı. Japonya Fukuroi'de 100 metre küpümüz var."

Treadwell'in başarıları İsviçreli bilim adamlarını ve tıp uzmanlarını şaşırttı. Treadwell, "Çocuk doktoru Profesör Hottinger bir keresinde bana alaycı bir tavırla şöyle demişti: 'Sizin maden aramanız kesinlikle saçmalık!'" dedi. "Bunun üzerine eline bir çubuk koydum ve onunla birlikte bilinen maden arama bölgeleri üzerinde yürüdüm. Dedi ki: Çubuğun çekişini hissediyorum ama nedenini bilmiyorum? Bu, herhangi birimizin açıklama yoluyla gittiği noktaya kadardır. Olayın gerçek olduğundan emin olsak da, olayın özüne inemiyoruz"

Bilim adamlarını özellikle şaşırtan şey, çubukla arama yapanların, altında bir elektrik kablosunun, bir kanalizasyon borusunun, bir su borusunun ve akan bir su damarının bulunabileceği ve her geçişte dört kişiden birini alabileceği aynı araziye geçme yeteneğidir. diğer üçüne tepki veriyor. Bunu yaparken, su arayıcısı cevap veriyor

sadece "Nerede?" sorusu değil. ama aynı zamanda "Ne?" aynı zamanda welh "Ateşli" olduklarında - su arayanların vuruş ortalamaları tıpkı beyzbol oyuncularını gibi çeşitlidir - su arayanlar aynı zamanda su söz konusu olduğunda "Ne kadar?" Dakika başına akış açısından veya "Ne tür?" saflık, içilebilirlik ve diğer özellikler açısından.

Bilimin hiçbir yerinde "Ne?", "Nerede?" ve "Kaç yaşında?" soruları yoktur. arkeolojiye göre daha uygundur. İskoç bir generalin ve bir Sovyet mühendisinin çalışmalarından, insan yaşamından ve kültüründen maddi

kanıtların sistematik olarak kurtarılmasının, geleneksel olarak zorlu bir arama sürecini büyük ölçüde hızlandırmak için maden arama ile ittifaktan yararlanılabileceği görülmektedir.

Tümgeneral J. Scott Elliot, İngiliz Ordusundan emekli olduktan sonra, kıyıları Solway Firth tarafından yıkanan, İskoçya sınırındaki memleketi Dumfriesshire'da amatör arkeolog olarak ikinci kariyerine başladı. Vikont Henri de France'ın Maden Aramanın Unsurları kitabıyla karşılaştığında, sanatın faydalı olabileceğine karar verdi ve yerel bir su kahininin yardımıyla kendi kendine maden aramayı öğrendi.

Ailesinin küçümseyici gülümsemelerine, meslektaşlarının ve arkadaşlarının tuhaf bakışlarına katlandığı altı aylık özenli çalışmanın ardından, tahminlerinin test edilebileceği kazı alanlarında maden arama yaparak olumlu sonuçlar almaya başladı.

Ekim 1965'te, generalin İngiliz Dowsers Derneği'nin başkanı olmasından bir yıl önce, Dumfries yakınlarındaki bir çiftliğin sahibi ona, tarlalarından birinde ne zaman sürülürse küçük siyah bir lekenin ortaya çıktığını bildirdi. Generalin bizzat sahada yaptığı maden arama araştırması, 1966 baharında kazı yapılmasına yol açan, arkeolojik açıdan ilgi çekici bir kalıntının varlığını ortaya koydu. Scott Elliot, resmi raporunda, yaptığı aramanın, "bir maden olarak tanınmayan" bir Erken Tunç Çağı ateş çukuru keşfettiğini belirtti. bilinen biçimi."

Generalin kahramanlıklarıyla ilgili haberler Birleşik Krallık'ta yayılmaya başladığında, kısa süre sonra daha uzaklara götürüldü. 1968'de Oxford yakınlarındaki Swinbrook'ta bir kır evinin sahibi ondan, generalin söylediği gibi, bahçesinde eski bir yerleşim alanı olup olmadığını kontrol etmesini istedi: "Biz İskoçların 'fey' diyebileceği şey." kadın."

Her ne kadar Swinbrook'u ziyareti sırasında Scott Elliot bahçe arazisinin yüzeyinde kazılabilir bir alanın varlığına işaret edecek görünür hiçbir şey bulamamış olsa da, eve bir mülk haritasıyla döndükten sonra bir sarkaçla haritayı araştırdı ve ortaya çıkan şeyi ortaya çıkardı. bahçe çimenliğinin altında 35 x 60 fitlik bir yer altı alanı olacak. 1970'teki kazılarda birkaç zemin gün yüzüne çıkarıldı, bunlardan birincisi, generalin raporundan alıntı yapmak gerekirse: "Güzel bir şekilde yerleştirilmiş ve sağlam... bir ocak olduğu düşünülen şeyin kalıntıları, kumtaşına iyice oyulmuş ve doğru aralıklarla yerleştirilmiş bir dizi kazık deliği ve iki zemin. keskin uçlu fildişi aletler, güzel şekilli ve son derece cilalı." General, bölgenin "tamamen maden arama yoluyla bulunduğunu" ekledi.

Son zamanlarda genel harita, Berkshire'daki Chieveley'deki bir malikanenin bahçesini ve meyve bahçesini araştırarak Roma döneminden daha eski bir yol, bir Demir Çağı hendeği, bir dizi Roma hendeği ve Sakson ve Norman kültürlerinin kalıntılarının bulunduğunu tahmin etti. hepsi yeraltında bulunacaktı. 1973 ve 1974'teki kazılar yalnızca bu tahminleri doğrulamakla kalmadı, aynı zamanda kazma başlamadan önce generalin çalışma odasındaki farklı ölçeklerdeki haritalar üzerinde dikkatle işaretlenmiş belirli eserlerin varlığını da doğruladı.

General, "Chieveley'deki çalışmamın asıl amacı, harita arama çalışmalarının yerini saptadığı zamana kadar bu alanın arkeoloji tarafından tamamen bilinmemesiydi."

Son birkaç yıldır Scott Elliot birkaç öğrenciye arkeolojik maden arama sanatı konusunda eğitim veriyor. Benzer bir eğitim, Alexander I. Pluzhnikov'a göre, bir doktor ve Teknik Bilimler Adayı (Amerikan Doktora derecesine eşdeğer bir derece) maden aramanın veya şu anda bilindiği şekliyle "biyofiziksel yöntemin" olduğu Sovyetler Birliği'nde de sürüyor. SSCB, kendisi ve meslektaşları tarafından "yeraltındaki mimari ve tarihi nesnelerin dış hatlarını aramak ve tanımlamak, yer yüzeyinin üzerinde hiçbir iz görünmemek" için kullanılıyor.

Rusya'nın arkeolojik maden arama yaklaşımı ile General Scott Elliot ve takipçilerinin yaklaşımı arasındaki fark, Sovyetlerin yalnızca arazide veya bizzat kazı alanlarında arama yapması gibi görünüyor.

Pluzhnikov, Rus su arayıcılarının geçitler ve odalar, ısıtma kanalları, eski hendekler ve delikler ve Fransız askerlerine ait şimdiye kadar bilinmeyen toplu mezarlar gibi mağara gibi anormallikler bulunduğunu belirtiyor; ikincisi, Napolyon'un Moskova'ya saldırısının 1920'de kanlı bir şekilde ertelendiği ünlü Borodino savaş alanında. 1812. Aralarında duvar, sütun ve temel kalıntılarının da bulunduğu taş anormallikleri ve su anormallikleri, özellikle de bir yeraltı yapısını bozma tehlikesi taşıyanlar, maden arama sanatıyla hızla tespit edilmiştir.

Pluzhnikov, Sovyet arkeolojik arama uzmanlarının geniş arazide, saatte on ila otuz kilometre hızla hareket eden motorlu taşıtlarda oturarak çalıştıklarını söylüyor. Bu şekilde bir anormallik tespit edildiğinde yürüyerek detaylı olarak incelenir.

Pluzhnikov, "operatörün aradığı anomalinin fiziksel doğasını net bir şekilde anlaması ve onun üzerine yoğunlaşmasının çok önemli olduğunu" ifade ederek "zihinsel anlaşmanın" önemine değiniyor. Soğuk rüzgarlar, Alness, kötü ruh halleri ve olumsuzluklar Pluzhnikov, sıradan gözlemcilerin aptalca açıklamaları veya sorularının, su arayıcısının yeteneğini olumsuz yönde etkilediğini vurguluyor.

Moskova yakınlarındaki İosif Volokamsky manastırında, Sovyet başkentindeki Kruitsky Sarayı'nda, Serpukhov ve Mozhaïsk şehirlerindeki Kremlinlerde ve diğer bölgelerde, eski surların ve kulelerin, hendeklerin ve önceden var olan geçitlerin ana hatlarını belirlemek için maden arama kullanılmıştır. , binalar ve mezarlıklar, hepsi yerin altında.

Çar Boris Godunov'un (1552-1605) eski mülkü üzerinde yapılan bir araştırma çalışması, o zamana kadar Rus tarihçiler tarafından sahte olarak değerlendirilen Polonya kaynaklarından alınan verileri doğruladı ve Pluzhnikov'un deyimiyle "şaşırtıcı sonuçlar" ortaya çıkardı. Rus arkeolojik maden arama uzmanı, tüm arazideki maden arama araştırmasının yalnızca sekiz saat sürdüğünü, ancak maden aramanın yardımı olmasaydı haftalar sürebileceğini ekliyor.

Görünüşe göre Ruslar, maden cevheri aramalarını hızlandırmak için bir yöntem olarak maden aramayı ciddi anlamda tanıyan ilk kişiler olmuşlar. Mart 1971'de Alet ve Cihaz Endüstrisi Bilimsel-Teknik Derneği Merkezi Yönetimi, "biyofiziksel etki" (radyestezi sinyali) üzerine bir seminere sponsor oldu. Jeoloji, jeofizik, mineraloji, hidrojeoloji, jeokimya, fizik, radyoelektronik, sibernetik, biyoloji alanlarında yüz yirmi dört uzman,

YENİ TEKNOLOJİ

fizyoloji ve diğer disiplinler on dört şehirden ve kırkın üzerinde araştırma enstitüsünden katılım için geldi. Seminerin bir özeti, maden arama çalışmalarının, Kuzey Kafkasya'daki altın yatakları için geleneksel sondaj miktarının yüzde otuz oranında azaltılmasına olanak sağladığını gösterdi. Finlandiya yakınlarındaki Karelya'da, maden arama uzmanlarının anormallikler bulunduğu bölgeler, nadir toprak içeren yataklara ilişkin yüzde altmışın üzerinde daha fazla belirti üretti bu tür anormalliklerin tespit edilmediği yerlere göre. Özetle, Orta Asya Sovyet Cumhuriyeti Kazakistan'da, "madde arama etkisinin bulunmadığı alanların sondaj amacıyla ortadan kaldırılması, genel sondajın yüzde otuz beş ile kırk oranında azalmasına olanak sağladı ve etkinliğini büyük ölçüde artırdı mı?" diye yazıyor.

Sovyet maden arayıcıları, yerden sekiz yüz ila bin fit yükseklikte saatte iki yüz mil hıza varan hızlarda uçan uçaklara ve helikopterlere götürüldü ve şimdiye kadar keşfedilmemiş alanların makro-jeolojisi hakkında ilginç bulgular elde ettiler. Seminer, Moskova Devlet Üniversitesi, Leningrad Madencilik Enstitüsü ve Tomsk Politeknik Enstitüsü'nün jeoloji ve jeofizik bölümlerinin ileri müfredatına jeolojik bir teknik olarak maden arama derslerinin eklenmesini önerdi. Bütün bunlar olurken, Amerika Birleşik Devletleri Jeolojik Araştırma Kurumu hala, bilim insanları açısından maden aramanın "tamamen itibarsız" olduğunu belirten bilgilendirici bir broşür yayınlıyor ve Amerikan teknoloji enstitüleri, sanki bu konunun ortadan kalkmasını umuyormuşçasına konuyu görmezden geliyor.

Haziran 1973'te Prag, Çekoslovakya'da düzenlenen Birinci Uluslararası Psikotronik Kongresi'nde, Mineraloji Doktoru Profesör Alexander G. Bakirov, biyofiziksel yöntemin jeolojik olanaklarını gözden geçirmek için Orta Sibirya'dan buraya geldi. Raporunun bir bölümünde şunlar belirtiliyordu: "SSCB'de biyofiziksel yöntem, polimetaller, altın sülfidler, altın-kuars, bakır-molibden, bakır-bizmut, nadir metaller, kalay-tungsten, kalay yataklarındaki çeşitli jeolojik sorunları çözmek için kullanılıyor." polimetaller, monomineral kalay, manyetit, sidertikler, boksitler, muskovitler ve diğerleri."

Sovyetlerin, jeolojik araştırma için bir araç olarak maden aramanın tüm yönlerini ciddi bir şekilde araştırdığı, 2010'da başlatılan bir yıl süren özel bir araştırma programıyla da kanıtlanıyor.

Şubat 1975. Araştırmanın amacı, su arayanların günün veya yılın zamanına bağlı olarak farklı tepki vermediğini belirlemektir. "Biyofiziksel etki"deki olası günlük ve mevsimsel değişiklikleri tespit etmeye yönelik bu çaba, Litvanya'daki Kaunas'tan kuzeydoğu Sibirya'daki Magadan'a ve Arktik kıyılarındaki Norilsk'e kadar Sovyetler Birliği'nin her yerindeki yaklaşık elli arama deneğini kullanacak. Okyanustan Buhara'ya, Afgan sınırına yakın.

İnsanoğlunun geçmişine ve doğal kaynaklara dair ipuçlarını aramasında insanlara yardım etmenin yanı sıra, maden arama, hem iç hem de dış insan çevresini iyileştirmenin bir yolu olarak yavaş yavaş tanınmaktadır. Görünüşe göre şifa ya da tıp, Latince "iyileştirmek" fiilinin türevi olan bir kelime, maden arama ile olan ilişkisinden ölçülemez derecede fayda sağlayacaktır.

Ekim 1974'te, Paris'te, bir sarkaç yardımıyla hastaların hastalıklarına teşhis koyarak ve çareler yazarak hayatlarını tam zamanlı olarak kazanan seksen su arayıcısından oluşan bir sendika olan Syndicat National des Radiesthesistes tarafından bir 20. yıl dönümü toplantısı düzenlendi. Sendika resmi olarak Fransa Çalışma Bakanlığı'na kayıtlıdır.

Fransa'nın önde gelen aylık maden arama dergisi Radiesthesie Magazine'in editörlüğünü yapan Parisli işadamı Mösyö Robert Felsenhardt, bir sağlık sigortası şirketinin danışmanı olarak şirketin kadın müşterilerinden birinden bir şikayet mektubu aldığı anda, bu uygulamanın tıbbi uygulamasıyla ilgilenmeye başladı. Kadın, şirketin, acısını hafifletemeyen tedavi için yüzlerce dolar değerinde doktor faturası ödemiş olmasına rağmen, sonunda onu iyileştiren bir uygulayıcının talep ettiği asgari tutarı karşılamayı reddettiğini belirtti. çünkü terapist bir tıp doktoru değil, tıbbi bir su arayıcısıydı.

Felsenhardt'ın ilgisi, yakın zamanda tıbbi su arama uzmanı olarak yarım ömür boyu edinilen deneyime dayanan bir kitap olan La Radiesthesie Medicale'yi yayınlayan Katolik rahip Muhterem Pfre Jean Jurion ile tanışmasına yol açtı. Jurion'un kendi alanındaki şöhreti, onu kıskanç doktorların emriyle defalarca yargıçların önüne çıkardı ve birçok kez para cezasına çarptırıldı, hatta hapse atıldı. İyileştirdiği yüzlerce hasta savunmasında ifade vermiş olsa da, cezaları bir yargıcın belirttiği gibi "insanları iyileştirmek için değil, tedavi etmek için" verildi.** Jurion yılmadan, dini amirlerinin onayını alarak devam ediyor. yaptığı işlerde Tanrı'nın iradesinin gerçekleştiğini görüyor.

Tıbbi su aramanın tanısallık yönü çeşitli şekillerde gerçekleştirilir. Kanıtlanmış bir başarı geçmişine sahip İngiliz tıbbi maden arayıcısı Malcolm Rae, anahtar olarak yalnızca bir hastadan alınan saç örneğini kullanarak, her biri bir bilgi spektrumu taşıyan eşmerkezli yarım halkalara sahip yarım daire biçimli bir model üzerinde çalışıyor. Sarkaç, bilginin hangi bölümünün hasta için geçerli olduğunu belirlemek üzere bir azimut üzerinde salınır. Peder Jurion'unki gibi birçoğu homeopatik olan reçeteler de benzer şekilde seçilir.

Rae, modern dünyada maden aramanın kapsamı ve sınırlamaları hakkında harika bir kitapçık yazmak için başka bir tıbbi maden arama uzmanı olan MD Aubrey Westlake ile birlikte çalıştı. The Pattern of Health and Life Threatened adlı iki dikkat çekici kitabın yazarı olan ve otuz yıl boyunca standart tıp uyguladıktan sonra gerçek yaşı olan seksen beşten çok daha genç görünen ve hareket eden Westlake, İngiliz Tıp Derneği ile temasa geçti. Radestezi çalışması, II. Dünya Savaşı'ndan önce doktor arkadaşı Guyon Richards tarafından başlatıldı. Westlake, Hampshire'daki Fordingbridge yakınlarındaki evinde, yeterli sayıda eğitimli tıbbi arama uzmanı mevcut olduğu takdirde, dünya çapındaki hastanelerdeki psikiyatrik hastalıkları olanlar da dahil olmak üzere sakinlerin yarısından fazlasının boşaltılabileceğine ikna olduğunu belirtti.

Tıbbi maden aramada en geniş kapsamlı ve ilgi çekici keşiflerden biri, su damarlarının aktığı yerlerde, özellikle de kesiştikleri yerde, yerden çıkan zararlı radyasyonun keşfedilmesidir. Alman araştırmacılar bu tür emisyonları, 1920'lerde insan sağlığı ile üzerinde uzun süre kaldıkları alanların altından akan su arasında korelasyon kuran jeoloji profesörü Dr. J. Walther'in çalışmalarından beri biliyorlardı. masa başında veya yatakta çalışmak. 450'den fazla kişiyle yaptığı araştırmadan,

Fransız mühendis ve su arama uzmanı Andrd Simoneton, sağlık konusunda yeni bir ufuk açan gıdaların tazeliğini ve sağlık veren özelliklerini araştırmak için bir ömür harcadı. Hikayesi Peter Tompkins ve yazarın yazdığı Bitkilerin Gizli Yaşamı kitabında özetlenmiştir.

Walther, belirli bölgelerin sürekli olarak kanser veya artrit gibi dejeneratif hastalık vakalarına neden olması nedeniyle kesinlikle zararlı olduğu sonucuna vardı. Bu tür alanlar için "jeopatojenik bölgeler" terimini türetmiştir.

Şu anda Newtown, Connecticut'ta emekli olan Alman doğumlu mühendis Egon Eckert, bu bölgeler üzerinde yapılan kapsamlı araştırmalara ilişkin tarihi bir not yazdı. Hem Almanya'da hem de İsviçre'de jeopatojenik ve nötr bölgeler üzerindeki kafeslere yerleştirilen farelerle yapılan deneylere dikkat çekiyor; bu deneyler, tehlikeli bölgeler ile hayvanlardaki hastalık vakaları arasında bir bağlantı olduğunu gösteriyor. Almanca konuşulan ülkelerdeki araştırma aynı zamanda İngiliz su arayıcılarının bulgularıyla da desteklendi. Kırk yılı aşkın bir süre önce İngiliz maden arama uzmanı WH Trinder şöyle yazmıştı: "Yeraltı sularından yayılan ışınların, eğer onlarla sürekli temas halinde tutulursa, insanlara ve bitkilere kesinlikle zararlı olduğuna dair çok az şüphe var gibi görünüyor."*

Yurttaşı Marguerite Maury de Trinder'ı tekrarlıyor: "Yersel emisyonların nedeni ne olursa olsun... insanların ve hayvanların sağlığı üzerinde oluşan etkiler neredeyse her zaman zararlıdır. Eğer üst üste birden fazla akıntı varsa, yüzeydeki emisyon özellikle kötü ol.

Bu sonuçlar son yıllarda fizikçiler Tromp ve Rocard'ın yeraltından akan suyun zayıf bir elektromanyetik alan oluşturduğunu gösteren bulgularıyla desteklendi. Diğer iki bilim adamı, Illinois Üniversitesi'nden Madeleine Bamothy ve Moskova Üniversitesi'nden AS Presman, çok zayıf manyetik alanların kümülatif olarak uzun vadede güçlü alanlara göre daha büyük biyofiziksel öneme sahip olabileceğini öne süren bir araştırma yaptılar.

Bu bulgularla tanıştıktan sonra Shaftsbury, Vermont'ta maden arama uzmanı olan Herbert Douglas, evinin çevresindeki bölgede ağırlı ve inatçı artritli kişiler üzerinde çalışmaya karar verdi. Birkaç yıl boyunca on sekiz vakayı dikkatlice kontrol etti ve kendi alıntısıyla şunu buldu: "Günah değil

1975'in başlarında Moskova'da Geomagnitnoe Pole i Zhizn (Jeomanyetik Alan ve Yaşam) adlı bir kitap çıktı. SSCB Bilimler Akademisi* Yer Fiziği Enstitüsü'nden Dr. Alexander T. Dubrov tarafından yazılan bu kitap, Yer'in manyetik alanının canlılar üzerindeki etkisini konu alan altı yüzden fazla referans içermektedir. Kişinin yeraltı damarlarının kesişmediği veya kesişmediği bir yere taşındığında esasen veya tamamen iyileşmediği artrit veya romatizma vakası.

Douglas, sonuçlarının bir raporunu Washington DC'deki Ulusal Artrit, Metabolizma ve Sindirim Hastalıkları Enstitüsü'ne gönderdi; ancak bulgularının "kesinlikle merak uyandırıcı ve ek araştırmayı gerekli kılıyor gibi görünmesine" rağmen, araştırma ekibindeki doktorlar ve bilim insanları tarafından yanıt alındı. enstitü "kendi araştırma projelerinin ortasındaydı ve diğer çalışmaları üstlenmek için çok az zaman ayırabiliyordu."

Douglas kısa süre önce aynı bölgedeki belirli kanser vakalarını kontrol etmeye başladığını ve kesişen damarların tam olarak yalnızca bu durumdan etkilenen kişinin altında değil, kanserin ilk geliştiği organ veya uzvun altında da bulunduğunu gösteren kanıtlar bulunduğunu belirtti.

Burada yalnızca kısmen incelenen maden aramanın olası uygulamaları sonsuz gibi görünüyor. Ancak, hevesli teknolojilerimizin serbest bıraktığı, kirlilik, kontaminasyon ve radyasyon yüzünden yok olma tehlikesiyle karşı karşıya olan bir dünyada, maden arama, sıradan bilimsel yöntemlerin gerçekten yardımcı olacak kadar hızlı bir şekilde baş edemediği sorunlara hızlı ve güvenilir yanıtlar getirebilir.

Dr. Westlake'in yazdığı gibi: "Radyestetik yeteneğin bu modern zamanlarda yeniden keşfedilmesinin tesadüfi olmadığına, ancak insanlığın gelişiminin zor ve tehlikeli aşamasıyla başa çıkabilmemizi sağlamak için İlahi Takdir tarafından bize bahşedildiğine inanıyorum. duyular dışı dünyaya, özellikle de eterik dünyaya dolaylı erişim sağladığından, bilinç düzeyimizi yükselterek farkındalığımızı ve bilgimizi genişlettiği için hemen önümüzdedir. Bu yeti, maddi dünyayı algılayan sıradan fiziksel duyularımız ile, zamanı gelince doğrudan duyular dışı dünyayı algılayacak olan, gelecekte geliştirilecek okült duyularımız arasında kalan özel ve kendine özgü bir duyu olarak görülmelidir.

BEN

Dowsing ile İlgili Terimler J

MADEN ARAMAY şeklinde bir çubuk, bir çift L şeklinde çubuk, bir asa veya bir sarkaç gibi el helası bir aletle herhangi bir şey için arama sanatına verilen bir kelime. Bu kelime muhtemelen Kraliçe I. Elizabeth döneminde Almanya'dan madencilerin getirildiği İngilizce dilinde doğmuştur. Büyük ihtimalle Almanca kelimedenden gelmektedir: Deuten ve iyi bir sözlük şu anlamları verir: açıklamak, açıklamak, yorumlamak, işaret etmek, işaret etmek, belirtmek, işaret etmek, augen - tam olarak nasıl kullanıldığına bağlı olarak.

BEN

KAYNAKLAR"su bulmak*" anlamına gelen eski bir Fransızca kelime! kaynak ya da "kaynak*9" yer altı suyunun "kaynağı" kelimesinden türemiştir. Her ne kadar bu kelime çağdaş Fransızca'da pek kullanılsa da, sourcter il kelimesi genellikle "su falcısı" veya "su arayan" anlamında kullanılır.*!

RADIESTEZİ1930'larda Fransa'daki Abba Bouly tarafından icat edilen bir kelime. Latince "ışın" kökünden ve Yunanca "algı" kökünden alınmıştır ve kelimenin tam anlamıyla "ışınmanın algılanması" anlamına gelir. Bu sözlü anlam aslında yanıltıcı olabilir ama Bouly, "bilimsel" bir sözcük icat ederek maden arama sanatının dış hekimleri tarafından bir çalışma nesnesi olarak daha kabul edilebilir hale geleceğini umuyor. Kelime gariptir ve Fransızca'da verU'ya dönüştürülmesi zordur. İngilizceye radyestezi olarak yayıldı. O sıralarda İngiliz Madenciler Derneği Dergisi Radyo-Algı adını vermişti. Sözcük, yeni türetilmiş Rusça sözcüğü benimseyen sözde "sosyalist" ülkeler dışında tüm Avrupa kıtasında benimsenmiştir: BEN

BiOFiziCHESKn Yöntemi veya "biyofiziksel yöntem/ Maden arama için eski Rusça terim lozakhodstvo veya "çubukla gitmenin arı'si*" idi. Bu, Almanca'daki (muhtemelen buradan geldiği) "birlikte giden" anlamına gelen rutengl öfke kelimesiyle bağlantılıdır. bir sopa." Radyestezi terimi

Almanya'da daha uzun olan "Ruten- und Pen-delkunde" (Madde Arama Çubuğu ve Sarkaç Kullanma Sanatı) unvanının yerini almıştır.

RADYONIKkadrnlardan ve devrelerden oluşan bir kara kutu kullanarak arama sanatına verilen bir kelime. Terim İngiltere'de George ve Marjorie De la Warr tarafından icat edildi. Bu terim, 20. yüzyılın başında Dr. Albert Abrams'ın eski "Elektronik Reaksiyonları"nın ve 1925'ten 1950'ye kadar olan dönemde Dr. Abrams'ın öğrencilerinden biri olan Dr. Ruth Drown'un "Radyovizyon"unun yerini almıştır. Radyonik kutuları çeşitlidir, bazıları elektrik akımıyla çalışır, bazıları ise elektrik akımı olmadan çalışır.

REFERANSLAR

Bakirov, Aleksandr G., "Biyofiziksel Yöntemin Jeolojik Olanakları," The American Dowser, Ağustos 1974, s. 110-112 (Rusçadan Cyril Muromcew ve Christopher Bird tarafından çevrilmiştir).

Barnothy, Madeleine F., Manyetik Alanların Biyolojik Etkileri, 2 cilt, New York: Plenum Press, 1964, 1969.

Bird, Christopher, "Amerika Birleşik Devletleri'nde Dowsing: Tarih, Geçmiş Başarılar ve Güncel Araştırmalar", The American Dowser, Ağustos 1973, s. 105-120; "SSCB'de maden arama", aynı eser, Ağustos 1972, s. 90-96; "Vietnam'da Maden Arama: Vietnam Donanması Komutanı Vo-Sum'un İstismaları", aynı eser, Ağustos 1974, s. 90-96.

"Das Unerklärliche, hier wird's Ereignis: Die Erfolgreichen Roche-Wiinschelruten-Wassersucher" (İşte Açıklanamayanlar Gerçekten Oluyor: Başarılı Roche Dowsers), Roche-Zeitung, 1972/4, F. Hoffmann-La Roche and Co., AG, Basel, İsviçre, Ekim 1972, s. 65-75.

Douglas, Herbert, "ArtritDowsing Bağlantısına Başka Bir Bakış" Bennington Banner (Vermont), 17 Aralık 1973, s. 5 (tam sayfa).

Dubrov, Aleksandr P., Geomagnitoe Pole ve Zhizn? (Th^ Jeomanyetik Alan ve Yaşam), Leningrad, Gidrometeoiz* dat, 1974. J

Eckert, Egon, "Toprak Etkileri ve Kanser,9' The America Dowser, Kasım 1974, s. 142-149.

Harvalik, ZV, The "Biomanyetic Effect"—Manyetik Alanların Maden Arama Reaksiyonunun Mekanizması Olduğunu Gösteren Bilimsel Çalışma (bir dizi araştırma raporu^ The American Society of Dowsers, Inc., Danville, Ver mont)

Jurion, Jean, La Radiesthésie Midicdle (Medical Radiesthe sia), Paris: SoprodS, 1973.

MacLean, Gordon, Dowsing: An Introduction to an Ancien Practice, kendi yayını, 1971 (30 Day Street, South Portland, Maine adresindeki yazardan temin edilebilir).

Maury, Marguerite, How to Dowse, Londra: G. Bell ant Sons, Ltd.

Pluzhnikov, Aleksandr I., "Tarihi ve Mimari Anıtların Araştırılmasında ve Restorasyonunda Biyofiziksel Yöntemin (BPM) Kullanımı Olanakları ve Sonuçları,1 The American Dowser, Ağustos 1974, s. 116-11 (Rusçadan Cyril tarafından çevrilmiştir) Muromcew ve Christopher Bird).

Presman, A S., Elektromanyetik Alanlar ve Yaşam, New York Plenum Press, 1970.

Roberts, Kenneth, Henry Gross ve Arama Çubuğu, Ne? York: Doubleday, 1952.

Rocard, Y., Le Signal du Sourcier (Dowser'in Sinyali) Paris: Dunod, 1964, 167 s.

Scott Elliot, J. Tümgeneral, "Townfoot Farm'da Erken Bronz Çağı Köknar Çukuru, Glencaple", Dumfriesshire ve Galloway Natural History an Antiquarian Society'nin İşlemi, 3. seri, Cilt. XLIX, 1972, s. 20-23.

Tomlinson, H., Hastalığın Kehaneti: Ra diesthesia'da Bir Araştırma, Wayside, Grayshott, Hindhead, Surrey Health Science Press, tarih yok, 209 s.

Trinder, WH, Dowsing, Guildford, İngiltere: Billing an< Sons, Ltd., 1939, 1962.

Biofizicheskoy'da Vtoroi Nauchno-Tekhnicheskii Seminari

Efekt(Biyofiziksel Etkiye İlişkin İkinci Bilimsel Teknik Seminer), 161607, 10 Mayıs 1971, sipariş numarası 2097, SSCB İletişim Bakanlığı Khozu Tipografları tarafından 300 kopya halinde basılmıştır, Gorki Caddesi, No. 7, Moskova,

Westlake, Aubrey, Sağlığın Örneği: Sağlık ve Hastalıkta Yaşam Gücünün Daha İyi Anlaşılması İçin Bir Araştırma, New York: Devin-Adair, 1961, 180 s.; Hayat Tehdit Altında: Tehdit ve Çıkış Yolu, Londra: Stuart ve Watkins, 1967, 178 s.

Westlake, Aubrey ve Rae, Malcolm, Radiesthetic (veya Dowsing) Fakültesi: Modern Dünyasında Fakültenin Rolü, Kapsamı ve Sınırlamaları Üzerine İki Ders, özel olarak basılmıştır, Godshill, Fordingbridge, İngiltere: Sandy Balls, 1973, 35 s. .

Wethered, Vernon D-, Tıbbi Radestezi Uygulaması, Londra: LN Fowler and Co., Ltd., 1967, 150 s.

29.

Radyonik—Geleceğin Bilimi

EDWARD W. RUSSELL

Radyonik, 1935'te türetilen bir kelime, eski bir tıp sanatının modern adıdır. İnsan zihninin her türlü organik veya inorganik maddeden gelen karakteristik yayılımları tespit edecek şekilde ayarlanabileceği gerçeğine dayanmaktadır. Genellikle operatörün zihninin odaklanmasına yardımcı olacak araçlarla desteklenen radyonik, insanlarda, hayvanlarda ve bitkilerde görülen hastalıkları teşhis etmek ve tedavi etmek için süper bilinçli zihni kullanır. BEN

Cihazlı bir formdaki gelişimi, yüzyılın başından hemen sonra San Francisco'lu Dr. Albert Abrams'ın temel keşiflerine dayanmaktadır. Bu keşifleri çok sıra dışı ve şanslı koşulların birleşimine borçluyuz: 1

Öncelikle Abrams olağanüstü bir tıp eğitimi almıştı. Kaliforniya'da tıp diploması almaya hak kazandıktan sonra! Yeterince yaşlanmadan Almanca öğrendi ve mezun oldu! tıp alanında Heidelberg'den mümkün olan en düşük dereceyle! Üniversite. BEN

İkincisi, kendisine büyük bir servet miras kalmıştı ve Heidelberg'de, Berlin'de, Paris'te, Viyana'da ve Londra'da yüksek lisans çalışması yaparak uzun süre harcayabilecek parası vardı. günün arayanları. Daha sonra serveti ona finansman sağladı! Kendi araştırmalarını yapıyor ve onu keşiflerini para kazanmak için kullanmakla suçlayanları küçümseyerek görmezden geliyor. BEN

Üçüncüsü, bilim dünyasının en büyük isimlerinden biri olan Jmann L. von Helmholtz'un öğrencisi ve daha sonra arkadaşı oldu.

Edward W. Russell'ın "Radyonik—Geleceğin Bilimi" bu cilt için özel olarak yazılmış orijinal bir makaledir ve yazarın izniyle basılmıştır.!

Gelişmekte olan fizik bilimine olan ilgisini uyandıran zaman. Bu onu biyoloji yasalarını fizik yasalarıyla ilişkilendirmeye teşvik etti.

Son olarak ve belki de en önemlisi, Abrams doğası gereği son derece anlayışlı ve ısrarcı bir gözlemciydi. Little, eğitilmiş gözleminden kaçırıyordu ve fark ettiği bazı olayların nedenini bulmaya çalışırken hiçbir çabayı çok fazla saymıyordu.

1910 yılında, dudağında kanserli ülser bulunan bir hastayı muayene ederken Abrams, parmaklarıyla vurulduğunda donuk bir ses çıkaran karın bölgesinde küçük bir bölge tespit etti. Daha sonraki testlerden sonra, donuk notanın yalnızca hasta batıya doğru baktığında tespit edilebileceğine dair dikkate değer bir keşifte bulundu. Bu, onun, Dünya'nın manyetik alanından etkilenen, belki de "elektronik" nitelikteki bir olayla karşı karşıya olduğunu akla getiriyordu.

Bu, her zaman usta olan Abrams'ın hastasını bir tel ile sağlıklı bir genç adama bağlamasına yol açtı ve hastadan gelen kanserli "yayılımların" genç adamın karnının aynı bölgesinde donuk bir sese yol açtığını daha da keşfetti. Daha sonra hastanın orada bulunmasının gereksiz olduğunu fark etti; kanından alınan bir örnek, karın kaslarında bir refleks hareketini tetiklemek ve donuk bir ses çıkarmak için yeterliydi.

Artık biyoloji ve tıp yasalarını ilişkilendirmesine yardımcı olabilecek önemli bir şeyin izinde olduğuna ikna olduğundan, çeşitli hastalıklardan mustarip hastaları kullanarak defalarca test yaptı. Her hastalığın, karnın belirli bir bölgesinde donuk bir ses çıkardığını buldu; ve frengi hastalarından alınan numunelerin, kanserli hastalardan alınan numunelerle aynı alanda donuk notalar verdiğini gözlemleyene kadar, teşhis için yeni bir araç bulduğunu düşünüyordu.

Yılmadan ve hastalıklı kandan gelen "yayılımların" elektronik olduğuna inanarak devreye değişken bir direnç kutusu yerleştirdi. Direnci değiştirerek farklı hastalıkları "devre dışı bırakabildiğini" ve her birine ohm cinsinden bir değer atayabildiğini buldu. Keşfine "Abrams'ın elektronik reaksiyonları" veya "ERA" adını verdi ve o günlerin en iyi enstrüman üreticilerinden birine en doğru direnç kutularını yaptırdı. Uzun yıllar boyunca bunlar Abrams ve öğrencileri tarafından hastalıkların teşhisinde kullanıldı.

Öğrencilerinden bazıları karın yüzeyine vurma sanatını öğrenmenin zor olduğunu düşünüyorlardı. Onlar için Abrams alternatif bir yöntem buldu: karın yüzeyini cam bir çubukla okşamak. Yayılımlar derinin altındaki kaslarda bir refleks oluşturduğunda, çubuk dirençle karşılaşacak ve cilt büzüşme eğiliminde olacaktır.

Deneylerinin başında Abrams'ın aklına bazı hastalıklar için iyi bilinen panzehirlerin etkilerini denemek geldi. Örneğin, cihazına bir sıtma kanı örneğiyle birlikte bir kinin örneğini de koyduğunda, başka bir temel keşif daha yaptı: Kinden gelen radyasyonlar, sıtma kanından gelen radyasyonları etkisiz hale getirdi ve donuk notayı ortadan kaldırdı.

Bu onu ERA'yı hastalıkların tedavisinde uygulamaya yöneltti. Abrams, zamanın önde gelen radyo uzmanlarından birinin yardımıyla "oscilloclast" adını verdiği bir cihaz tasarladı. Bu hastaya bir tel ve elektrotla bağlandı ve aralıklı negatif potansiyeller ve radyo frekansları üretildi. Devrede, teşhis cihazıyla belirlediği hastalığa özgü değer ohm cinsinden değerine ayarlanmış bir direnç kutusu vardı. Abrams ve öğrencileri, osiloklastlı hastaları tedavi etmede büyük başarı elde etti ve cihaz uzun yıllar kullanıldı.

Abrams, 1924'teki ani ölümünden önceki geceye kadar yorulmak bilmez bir enerjiyle keşifleri üzerinde çalıştı. Önemi henüz tam olarak keşfedilmemiş birçok keşif yaptı. Ancak çok fazla zaman ve para harcamasına rağmen, bir dedektör olarak insan zihni ve bedeninin yerine geçebilecek etkili bir şeyi hiçbir zaman bulamadı. Her ne kadar karnın yerini alacak maddeler bulunmuş ve günümüzde kullanılıyor olsa da, her durumda insan zihni ve sinir sistemi hayati öneme sahiptir.

Şans eseri, dünyanın her yerinden yaratıcı doktorlar ERAJ'da lisansüstü dersler almak için San Francisco'ya geldiler. Böylece Abrams'ın etkisi kendi kliniğinin çok ötesine geçti ve diğerleri onun ayak izlerini takip etmek için ilham aldı. Bazıları radyonik olarak adlandırılan şeyin gelişimine büyük katkılarda bulundu. Ancak mevcut bilim, kökenini yukarıda açıklanan temel keşiflere borçludur.

Albert Abrams'ın olağanüstü algısal dehası olmasaydı asla yapılmayabilirdi.

N.

Abrams'ın lisansüstü derslerini alan tıp doktorlarının çoğu, teşhis ve tedavide o kadar başarılıydı ve minnettar hastalarla o kadar meşguldü ki, çok fazla araştırma yapmak için çok az zamanları veya eğilimleri vardı.

Ancak "Abrams'ın elektronik tepkimelerine" yapılan tanıtım, tıp mesleği dışındaki yaratıcı insanların ilgisini uyandırdı ve onları kendi başlarına deney yapmaya teşvik etti. Bunların arasında en önemlisi, Abrams'ın aletlerini değiştiren ve muhtemelen insan karnı yerine artık standart olan kauçuk dedektör plakasını kullanan ilk kişi olan Ruth Drown'du. Sonunda dirençleri ve endüktansları bir kenara attı ve gizemli enerjileri ayarlamak için döner kadran modeline güvenen ilk kişi oldu. Hastaların uzaktan tedavisini düzenli uygulamada ilk kullanan kişi oydu. Endokrin bezlerinin tedavisinin önemini ilk fark eden ve kullandığı aletlerle hastalarının iç organlarının fotoğraflarını çeken ilk kişi oldu.

Ruth Drown'dan sonra radyonik, bir sonraki büyük ivmesini, "amplifikasyon" için vakum tüpleri ve "ayarlama" için dirençler yerine yoğunlaştırıcılar kullanan bazı ustaca aletler üreten, radyonun öncüsü Thomas Galen Hieronymus'a borçludur; eski Kansas City'li.

Hieronymus'a, Amerika Birleşik Devletleri Patent Ofisi tarafından bugüne kadar verilen en sıra dışı patentlerden biri verilme şerefi verilmiştir. Bu patent — Hayır. 1949'da verilen 2,482,773 sayılı ABD Patenti - "malzemelerden yayılan yayılımların tespiti ve bunların hacimlerinin ölçülmesi" için bir aleti açıklamaktadır. Buna bir radyo frekansı amplifikatörü, değişken kondansatörler ve endüktif olmayan bir direnç dahildir. Ama onun kalbi, yayılımların içinden geçtiği bir prizmaydı. Dedektör olarak Ruth Drown'unkine benzer bir sürütme plakası kullanıyordu.

• 30. Bölüme bakın. Editörler.

bu zamane, birçoğu insan karnı yerine kullanıyordu. Genellikle kauçuk olan plakaya vurulduğunda, yayılım ayarlandığında parmaklar dokunsal bir dirençle veya bir "çubukla" karşılaşır. - 1

Hieronymus patentinde "maddenin bilinen her bir elementinden gelen radyasyonların bir tür enerji, muhtemelen elektronlar ürettiğini" belirtir.* Ancak onun "ışınların kırılabilirliği, odaklanabilirliği, kırılabilirliği veya başka şekilde manipüle edilebileceği bir prizma" kullanması "görünür spektrumdaki radyasyonlarla aynı şekilde" patenti okuyan bazı kişilere "Abrams'ın* elektronik reaksiyonlarının kabul edilen anlamda hiç de elektronik olmadığını" düşündürdü.

Buluşun dayandığı teoriyi açıklığa kavuşturmak için Hieronymus, herhangi bir bahçıvanın kopyalayabileceği bir deneyi anlattı. Tohumları, kabloları binanın dışındaki plakalara yönlendirdiği ve ışığa maruz bıraktığı karanlık bir bodrum odasına ekti. Şunları bildirdi:

Bitkilere normal özellikler kazandırmak için gerekli olan bilinen elementlerin, ışıktan gelen elementlerin radyasyonunun teller ve ilgili elektrotlar aracılığıyla bitkilere iletilmesiyle beslendiği anlaşılıyor.

Muamele edilen bitkiler nispeten sağlıklıydı ancak (hiçbir telin bağlanmadığı) kontrol bitkisi, doğal ışıktaki elementlerden yoksun büyüyen bitki örtüsü özelliklerini üstlendi. Özellikle kontrol bitkisi klorofilden yoksunken geri kalan bitkiler yeşildi.

Bu patentin yayınlanmasının iki önemli sonucu oldu. Hieronymus, eğitilmiş ve yaratıcı bir bilim adamı ve Analog Magazine editörü olan John Campbell'a bir kopya verdiğinde, Hieronymus'un aparatının kopyasını çıkardı, çalıştığını gördü ve 1950'lerin başında dergisinde bu cihazla ilgili olumlu bir rapor verdi. Bu, patentin kopyalarına büyük bir talep getirdi ve birçok kişi kendi başına deney yapmaya başladı.

Bir başka sonuç da, halihazırda radyonik konusunda kapsamlı araştırmalar yürütmüş olan Bilinç Araştırmaları Vakfı'nın başkanı Arthur M. Young'ın John Campbell'a bir ipucu vermesiydi. Young, Campbell'e enstrümanın yalnızca zihnin konsantre olmasına yardımcı olan bir cihaz olduğunu söyledi.

Teşhis konusunda ve şu şekilde: "Gerçek referans operatörün kendi organlarıdır. Araç insan organizmasıdır."

Bu ipucundan hareketle Campbell, Hieronymus aygıtının yalnızca bileşenlerinin sembollerini (örneğin bir kadran tarafından döndürülen bir prizmanın sembolü) içeren bir devre şemasından oluşan basitleştirilmiş bir modelini yaptı. Bu sembolik tasarımın gerçek ekipman kadar işe yaradığını buldu!

Bu nedenle, muhtemelen zihin ve modelin radyonik için anahtar olduğunu ve kullanılan enstrüman türünün ikincil öneme sahip olduğunu çünkü enstrümanın yalnızca kişinin düşüncelerine odaklanmaya hizmet ettiğini fark eden ilk kişi Young oldu ve Campbell de ilk gösteren oldu. Şebeke.

Temel olarak radyonik teşhis, organizmanın kısmen veya tamamen düzensizliğinin bir ölçümüdür. Organizmanın normalden ne ölçüde saptığının ölçümüdür ve bu sapma, numaralı kadrانların dönüşüyle veya bir diyagramla temsil edilebilir. Operatörün aklına sapmanın derecesini gösteren, kadrانların normale göre konumudur ve operatörün tercihine bağlı olarak bir diyagram da aynı amaca hizmet edebilir. Çoğu kişi, numaralı kadrانların düşüncelerine odaklanmanın en kolay yolu olduğunu düşünüyor ve kadrانların bir direnci mi yoksa -De la Warr aletlerinde olduğu gibi- bir sarmalı mı çalıştırdığı önemli değil. Önemli olan tek şey normale göre konumlarıdır. Matematik eğilimi olanlar için bir diyagram tercih edilir.

Yıllar geçtikçe Hieronymus başka birçok önemli ve ilginç iş yaptı. Ancak belki de onun en büyük katkısı radyoniğe olan ilginin yaygınlaşmasıydı. Hieronymus insan unsurunun önemini açıkça kabul etmekten korkmuyordu; patenti, aparatının "tercihen dokunma unsuruna ve dolayısıyla operatörün becerisine dayandığını" belirtiyor. Bu ifadeyle ve patenti John Campbell'ı radyoniklerin gerçek temelini göstermeye yönlendirdiğinden, Hieronymus patentinin modern radyonik kavramının başlangıcını işaret ettiği söylenebilir.

Bu arada yeni bilimin bir başka gelişmesi de (radyoniklerin tarımda kullanımı) Amerika Birleşik Devletleri'nde doğmuştu. Tarımsal radyonikler pestisit olmadan zararlıları ortadan kaldıracı ve gübre olmadan mahsullerin büyümesini teşvik edebildiği için, muhtemelen en azından aynı derecede önemli olduğu kanıtlanacaktır. tıbbi radyonik olarak.

Abrams'ın keşifleriyle hayal gücü harekete geçenler arasında Thomas A. Edison'un ortaklarından birinin oğlu Curtis P. Upton adında genç bir adam da vardı. Upton, babasının yaratıcı zekasını miras almıştı ve Abrams'ın çalışmalarını duyduğunda, bu keşiflerin canlı varlıklara uygulanması gerektiği ve bitki ve mahsul hastalıklarını teşhis edip tedavi etmenin mümkün olması gerektiği aklına geldi. Böylece kendi ekipmanını tasarladı ve elektronik mühendisi William J. Knuth'un yardımıyla Abrams'ın osiloskopunu değiştirdi ve yerine bir radyo frekansı vericisi koydu.

Upton, Abrams'ın ohm ve kadran ayarlarındaki "oranları" yerine belirli kimyasalların ve diğer "reaktiflerin" örneklerini kullandı. Bunları çoğunlukla deneme yanılma yoluyla bulmuş gibi görünüyor; hastalıklı bitki veya mahsulün bir örneğini teşhis cihazına koyar ve dedektöründeki, bunun hastalığa karşı bir panzehir olduğunu gösteren "çubuğu" ortadan kaldırana kadar çeşitli "reaktifleri" denerdi. Bunlardan bazıları kimyasal olarak ticari pestisitlerden oldukça farklıydı.

Abrams'ın insan hastalarda kullandığı kan damlası yerine Upton, hastalıklı bitkiden bir yaprak alıp seçilen reaktiften bir miktar serpiyor ve her ikisini de vericinin giriş plakasına koyuyordu. Yaprak, reaktifin iyileştirici yayılımını, vericiden kilometrelerce uzakta olabilecek etkilenen bitkiye bağladı.

Daha sonra radyonik alanındaki en dikkat çekici keşiflerden birini yaptı; bu keşif, bugün bile bilimin anlaşılması veya açıklanması en zor şeylerinden biridir. Geniş bir ürün alanını tedavi etmek için, havadan alınan bir fotoğraf negatifinin, verici ile ürün arasında, bir yaprağın tek bir bitki ile yapacağı gibi etkili bir bağlantı görevi gördüğünü buldu. Bu negatife "anahtar" adını verdi ve yalnızca bir "kilit"e uyabileceğini buldu.

Negatifte siyah noktalar olarak görünecek beyaz çarşafarla bir alanda bir alanı işaretliyordu. Daha sonra, negatifin üzerinde işaretli alanın dışındaki tüm filmi kesip yakıyordu. Daha sonra, radyonik tedavisinden

alanın yalnızca işaretli alan tarafından temsil edilen kısmının faydalandığını görecekti. Dışarıdaki ve bitişik alanlardaki her şey haşere istilasına devam ediyordu.

Bu, bilimde şimdiye kadar tasarlanmış en ustaca "kontrollerden" biri olmalı. Yüzlerce büyük ölçekli deney, yalnızca Upton'un tedavilerinin kendisine ve çiftçilere etkinliğini kanıtlamakla kalmadı, aynı zamanda radyonik yayılımların gizemli doğasına da ışık tuttu.

Upton enstrümanlarını iki şekilde kullandı. Yalnızca bir bitkinin veya mahsulün büyümesini teşvik etmek istiyorsa, yaprağı veya "anahtarı" giriş plakasına koyar ve vericiyi beş veya on dakika boyunca çalıştırır. Bu haftada bir kez, daha çok da büyüme mevsiminde tekrarlanıyordu. Gizemli bir şekilde, yaprağın veya anahtarın "radyasyon modeli" güçlendirilecek ve bitkiye veya ürüne geri iletilecektir. Bu onları canlandırdı: yeşil renk daha koyu hale geldi ve yeni büyüme, tedavi edilmeyen bitkilere göre daha uzun sürdü.

Ağaç veya bitki yaprak bitleri tarafından istila edilmişse, Upton giriş plakasına uygun reaktif serpiştirerek bir yaprak koyar ve cihazı açardı. Bu, reaktifin "radyasyon modelini" bitkiye ve böceklerle iletirdi. genellikle kırk sekiz saat içinde ya öldürüldüler ya da fabrikadan ayrıldılar. Cihaz kilometrelerce uzaktan çalıştırılabilirdi.

Örneğin Japon böceklerinin istila ettiği bir alanı tedavi etmek isterse, tüm alanın havadan fotoğrafını çeker ve negatifi yalnızca tedavi edilecek alan kalacak şekilde keserdi. Daha sonra uygun bir reaktiften bir miktar alıp anahtar emülsiyon tarafı aşağı bakacak şekilde giriş plakasına yerleştirir ve cihazı birkaç dakika çalıştırır. Bu kısa tedavilerden birkaçının, tedavi edilen alandaki böceklerin yüzde seksen ila doksanını öldürmek veya uzaklaştırmak için yeterli olduğunu, bu arada kontrol alanını veya bitişikteki tedavi edilmemiş alanları eski sayılarında istila etmeye devam ettiklerini buldu.

Reaktif ve ürün arasında hiçbir zaman herhangi bir fiziksel temasın olmadığı vurgulanmalıdır: bağlantı tamamen ra&bniktir. Bu nedenle, talihsiz yan etkilere neden olabilecek büyük ve pahalı kimyasallarla toprağı kaplamak gereksizdir.

Upton ve Knuth'un ilk başarılarından biri, Kaliforniya'daki kırk dört enginar yetiştiricisinin mahsullerindeki tüy güvesinin ortadan kaldırılmasıydı. Güve kontrolü olmadığı takdirde ücret olmayacağı ilkesine dayanarak bunları mütevazı bir ücret karşılığında değerlendirdiler. Sonuçlar o kadar iyiydi ki tüm yetiştiriciler isteyerek ödeme yaptı.

1947'de Upton, aynı zamanda bir mucidin oğlu olan Newport, Pa'dan eski arkadaşı ve Princeton'dan oda arkadaşı Howard H. Armstrong tarafından ziyaret edildi ve kendisine ekipmanlarını ve sonuçlarını gösterdi. Armstrong, Pennsylvania'ya döndüğünde ilgiyi uyandırdı ve Pennsylvania'nın en tanınmış kişilerinden biri olan Tuğgeneral Henry M. Gross'un bir üyesinin desteğini aldı. O da Pensilvanya Çiftlik Bürosu Yönetici Sekreteri Roland M. Benjamin adında bir arkadaşıyla ilgilendi.

Upton, Knuth ve Armstrong, Upton'un keşiflerini geliştirmek için zaten UKACO adında bir şirket kurmuşlardı. Gross ve Benjamin daha sonra Upton'un bilimsel çalışmalarını ilerletmek için kar amacı gütmeyen bir kuruluş olan Homeotronic Vakfı'nı kiraladılar. Vakfın kar elde edememesi nedeniyle General Gross ve arkadaşları kısa süre sonra bir işletme olarak faaliyet gösterebilecek ve mahsulleri ticari olarak işleyebilecek Radhirgic Corporation'ı kurmayı gerekli gördüler.

Şirketin mahsulleri işlemesi o kadar başarılıydı ki, hizmetlerine her zaman hiçbir sonuç veya ücret olmadan büyük bir talep vardı. Ve nominal ücretler, Upton'un uygulamasından kaynaklanan mahsullerin nakit değerindeki herhangi bir artışın küçük bir yüzdesi olarak belirlendi; bu artış, bitişikteki işlenmemiş mahsullerle karşılaştırıldığında ölçülebilecek bir artıştı. Pensilvanya-Hollandalı çiftçilerin çoğu, paralarının karşılığını iyi aldıklarını ve isteyerek ödeme yaptıklarını hissettiler.

Upton ve meslektaşları tarafından elde edilen pratik başarıların uzun bir listesine yer ayırmaya yer yok; bunların hepsi Pennsylvania Çiftlik Bürosu Kooperatif Birliği Araştırma Direktörü BA Rockwell gibi bağımsız tanıklar tarafından doğrulandı. Ancak bunlardan bazıları yayınlandı ve ilgilenen okuyucunun erişimine sunuldu.!

Uzun ve nihayetinde üzücü bir hikayeyi özetlemek gerekirse, Radiurgic Corporation o kadar başarılı oldu ki, şirketin sınırlı kaynaklarıyla bu ve diğer nedenlerden dolayı mücadele edemediği pestisit ve gübre endüstrilerinde alarma geçti ve güçlü muhalefeti uyandırdı. Upton ve diğer müdürlerin ölümleri de dahil olmak üzere şirketin çalışmaları sona erdi.

Ancak yılmaz General Gross, doksana yaklaşmış olmasına rağmen kolay kolay pes etmiyor. Halen Homeotronic Vakfı'nın başkanlığını yapmaktadır ve bilimsel çalışmalarının Washington DC'deki İnsanlık Araştırma Vakfı tarafından yürütülmesini sağlamıştır4

Pestisitlerle ilgili mevcut toplumsal huzursuzluk ve çevreye duyulan ilgi, gübre fiyatlarının hızla artması ve artan dünya nüfusunu besleme ihtiyacı nedeniyle tarımsal radyonikler daha sempatik ve alıcı bir "iklim"de yeniden canlandırılacak. Ve geçmiş başarılar yalnızca kopyalanamaz, aynı zamanda büyük ölçüde geliştirilebilir.

Bu arada Homeotronic Vakfı'nın öncü çalışması, radyoniklerin yalnızca tarımda değil tıpta da değerinin önemli bir şekilde doğrulanmasını sağladı. Radyonik ilkelerin etkili olduğuna dair ikna edici kanıtlar sağladı; güvenilir bağımsız tanıklar tarafından onaylanan kanıtlar. Aynı zamanda bazen radyoniğe yoneltlen, her şeyin "tamamen hayal ürünü" olduğu eleştirisini de ortadan kaldırdı. Aslına bakılırsa, çok sayıda pratik çiftçinin, mahsullerinin faydalarını "hayal etmeleri" pek muhtemel değildir ve milyonlarca Japon böcekleri ve mısır kulak kurtlarının aceleyle geri çekilmek için bir neden "hayal etmeleri" daha da ihtimal dışıdır.

Edward W. Russell, Radyonik-Geleceğin Bilimi Raporu (Londra: Neville Spearman, 1973).

Adres için Ek'e bakın. Editörler.

IV.

İkinci Dünya Savaşı'nın ortasında, şanslı bir şans radyoniğe tarihi bir ivme kazandırdı. Ruth Drown'un bazı aletleri İngiltere'de birkaç yıldır kullanılıyordu, ancak savaş çıktıktan sonra artık ithal edilemedi. Bu

noktada, astım nedeniyle ordudan yeni terhis edilen George De la Warr'dan Drown enstrümanını kopyalamasını isteyen birinin aklına bir başkası geldi.

Hiç kimse daha nitelikli olamazdı. En iyi enstrümanlar konusunda bilgi sahibi, eğitilmiş bir inşaat mühendisi olan De la Warr, en büyük destekçilerinden biri olan Kraliçe'nin Danışmanı Yargıç Christmas Humphreys'in sözleriyle "neredeyse dehaya varan yaratıcı bir yeteneğe" sahipti. De la Warr zaten homeopatiyi denemişti ve doğada keşfedilecek incelikli, iyileştirici güçlerin olması gerektiğinden şüpheleniyordu.

De la Warr, Ruth Drown'un izniyle onun enstrümanını kopyaladı ve bunu yaparken yaratıcı zekası doğal olarak iyileştirmeler önerdi. Daha sonra De la Warr, özellikle yetenekli eşi Marjorie'nin yardımıyla radyonik topu aldı ve onunla birlikte kaçtı. 1969'daki ölümüne kadar neredeyse otuz yıl boyunca aralıksız çalıştı, iki kitapta* ve çok sayıda makalede bile tam olarak açıklanmayan sayısız radyonik deney ve iyileştirmeler tasarladı. Karısının bir keresinde yazara söylediği gibi, De la Warr'ın "bir anda aklına bir fikir geldi".

Burada onun anıtsal eserinin yalnızca önemli noktaları çizilebilir. Kısa süre sonra önceki cihazların dirençlerini, endüktanslarını ve kondansatörlerini bir kenara attı. Bunun yerine, üzerinde işaretli bir kadran tarafından döndürülen kayan bir kantağın hareket ettiği, neredeyse tam bir daire şeklinde oluşturulmuş düz yay metal şeritlerini (ayarlama için) seçti ve standartlaştırdı. Sürtünme plakası dedektörünü geliştirdi ve akordu keskinleştirmek için küçük çubuk mıknatısların kullanımını başlattı. Tüm bu bileşenler ayakta idi * *Atomun Ötesinde Yeni Dünyalar* ve Langston Day'in G. De la Warr ile birlikte yazdığı *Matter in the Making* (Old Greenwich, Conn-: Devin-Adair, 1963). Delaware Laboratories Ltd., Raleigh Park Road, Oxford, İngiltere tarafından sayısız yayın.

doğru ve güzel yapılmış teşhis ve tedavi aletlerine yardım etti.

Bu standartlaştırılmış araçlarla vücudun çeşitli kısımlarını, yatkın olduğu hastalıkların çoğunu ve etkili olabilecek bazı ilaçları temsil eden "oranlar" içeren bir kitap geliştirdi. Dört binin üzerinde "oran" içeren bu kitap, Yargıç Humphreys'in yazdığı gibi, "insan ve hayvanların çok çeşitli acılarına ilişkin, fizik öncesi düzlemde kendi teşhis ve tedavisinde üstün olan" Bayan De la Warr tarafından derlenmiştir. . Teşhis aracıyla "oranları" ya gerçek örneklerden yola çıkarak ya da aklını "oran" istediği şeye yoğunlaştırarak belirledi.

Teşhis cihazının bir yanında çeşitli hastalıkların veya vücudun bölümlerinin isimlerinin yazılı olduğu baskılı kartların taşındığı bir panel bulunmaktadır. Dedektöre bağlı bir imleç kartların üzerinde kayarak operatörün zihnini belirli bir hastalığa ve onun konumuna hızla odaklamasını sağladı.

De la Warr, kendisi ve eşi, alıcının onu kullanacak niteliklere sahip olduğuna ikna olmadıkça aletini satmazdı. Ancak bir radyonik operatörü için gerekli niteliklerin sanıldığı kadar nadir olmadığını buldular. Yaklaşık on kişiden altısı bazı sonuçlar alabilir ve yaklaşık on kişiden üçü (uygun uygulama ve eğitimle) başarılı radyonik teşhis uzmanları haline gelebilir. Başka bir deyişle radyonikte nadir veya mistik hiçbir şey yoktur; ve bunun uygulanması herhangi bir "psşik" nitelik gerektirmez. Yazarın deneyimine göre, temel unsurlar açık fikirli olmak, görselleştirme kapasitesi ve elbette biraz tıbbi bilgiyle birlikte bol miktarda pratik yapmaktır.

De la Warr hastaları tedavi etmek için çeşitli aletler tasarladı. Halen yaygın olarak kullanılan standart cihaz, bir panel üzerine yerleştirilmiş dokuz ayar kadranından, kadranlara dik açıyla yerleştirilmiş bir mıknatıstan, hastanın kan örneğini taşıyacak bir plakadan ve ayarlama sırasında portatif bir dedektörün takılacağı bir soketten oluşur. Kadranlar, hastalığın "tanıma oranı"ndaki her rakamın ondan çıkarılmasıyla elde edilen "tamamlayıcı oran"a ayarlanıyor.

Tedavi için aynı zamanda ışık ışınlarının, radyonik yayılımların, sesin ve ayrıca elli döngülü ac akımın içinden geçtiği ayarlı spiralleri kullandı. Hastaları farklı ışıklarla tedavi eden bir colorscope icat etti.

dalga boyları. Ses altı frekanslar da dahil olmak üzere farklı frekanslardaki seslerle deneyler yaparken, sesin dalga biçiminin vücuttan geçerken değiştiğini ve ortaya çıkan sesin düz dalga biçiminin hastanın hastalığına göre değiştiğini keşfetti.

Bunlar De la Warr'ın huzursuz zihninde yıllar içinde meydana gelen pek çok şeyden sadece birkaçı. Fikir akışı, zaman ve para açısından bunların sonuçlarını ve olasılıklarını tam olarak keşfetme kapasitesini aştı. Ama neyse ki bunların çoğu kayıt altına alındı ve bir gün bu kayıtlar gelecekteki araştırmacılar için paha biçilemez bir ilham kaynağı olacak. Bunlar Oxford, İngiltere'deki Delaware Laboratuvarlarında mevcuttur. De la Warr radyonik ve fotoğrafçılıkla ilgili sayısız deney yaptı ve bu deneyler onun daha şaşırtıcı başarılarından biri olan "kamera"ya yol açtı. Yaklaşık olarak küçük bir çamaşır makinesinin boyutu ve şekline sahip bu şaşırtıcı alet, bir hastadan alınan bir noktadaki kanın ayarını yapıyor ve bir tümörün veya yabancı bir cismin yerini ve doğasını gösteren iç organlarının bir resmini üretebiliyordu. Örneğin, yalnızca bir kan örneğinden, yüzlerce kilometre uzaktaki hamile bir kadındaki embriyonun gelişimini gösteren aralıklarla çekilmiş bir dizi fotoğraf üretebilir.

Hasta bir inekten alınan kan örneğinden, ineğin vücudunda bulunan, biri metal diğeri taş olmak üzere iki nesnenin net bir resmi oluştu; bunlar daha sonra veteriner ameliyat edildiğinde fotoğrafta belirtilen yerde bulundu.

Bir doktor, yazara, "kamera"nın, hastalarından birinin beynindeki büyük tümörün net bir resmini verdiğini doğruladı; ve kendisi öldüğünde ve kendisi otopsi yaptığında fotoğrafta belirtilen büyüklükte ve konumda bir tümör buldu.

Ancak "kamera" ile ilgili büyük ve çözülmemiş bir sorun vardı ve hala da var: sadece, bilinmeyen kalitede belirli kişiler mevcutsa, onlar enstrümana dokunmasalar bile iyi fotoğraflar üretecektir. Bu nedenle "kamera" ile yapılan deneyler bilimsel anlamda "tekrarlanabilir" değildi ve De la Warr, "kamera"nın onsuz çalışmayacağı anlaşılması zor insan niteliğini hiçbir zaman tam olarak ortaya koyamadı.

De la Warr sık aralıklarla tarımsal radyoniklerle, genellikle küçük ölçekte saksı bitkileri veya küçük arazilerle deneyler yaptı. Bunları yaparken, her bitki için, dünyanın manyetik alanına göre bitkinin en iyi

şekilde büyüdüğü bir "kritik dönme konumu** (CRP)" bulunduğunu keşfetti; bu, belki de "yeşil başparmakları" olan bahçıvanların yapabileceği bir şeydir. içgüdüsel olarak hissederiz. Curtis Upton gibi o da bazı deneylerinde fotoğrafları "anahtar" olarak kullanmış, ancak küçük ölçekli deneylerinde genellikle toprak örneklerini kullanmıştır.

Dört yüz mil uzaktaki İskoçya'daki bir çiftliğin fotoğraflarını inceleyerek havuç verimini kontrol alanlarına kıyasla yüzde yirmi artırmayı başardı. Bunun aksine, Rodezya'daki bir tütün çiftliğinden alınan toprak örneklerini colorscope ile işlediğinde, tütün bitkileri komşu çiftliklerdekilere göre önce çiçek açtı. Ne yazık ki çiftçinin bakış açısından bu tam olarak bir başarı değildi çünkü o çiçek değil yaprak istiyordu.

De la Warr'ın tarımsal deneyleri Pennsylvania grubununkinden daha küçük ölçekte olmasına ve biraz farklı yöntemler kullanmasına rağmen, radyonik tarımın potansiyel öneminin doğrulanmasına ve farklı koşullar için farklı yöntemler önerilmesine yardımcı oldu.

Sanki tüm bunlar De la Warr ve karısı için yeterli değilmiş gibi, onlar aynı zamanda veteriner radyonik alanında da öncüydüler ve özellikle hasta hayvanların tedavisinde başarılı oldular; tıpkı Delaware Laboratuvarları ve diğer İngiliz radyonik uygulayıcılarının bugün de yapmaya devam ettiği gibi. Hastaları arasında hasta evcil hayvanlar, yarış atları ve sirk filleri de yer alıyor. Bir uygulayıcı yazara "Hayvanlar özellikle iyi hastalardır çünkü hiçbir takılmaları yoktur" dedi. Yani tedaviye karşı zihinsel bir direnç oluşturmazlar.

1960'ların başlarında, De la Warr'ın verimli hayal gücü, uzak koşulları tespit etmek için yansıyan ses dalgalarını radyonik dedektörlerle birlikte kullanma fikrini ortaya çıkardı; bu, bir tür radyonik olarak izlenen sonardı. Bununla olağanüstü bir başarı elde etti: Sığırları hasta eden kimyasal bir zehrin kaynağını tespit edebildi; bu sorun İngiliz uzmanları şaşırtmıştı çünkü florasetamid zehiri tespit edilmesi en zor zehirlerden biriydi.

De la Warr'ın katkısına bir örnek daha vermek gerekirse

radyonik: ustaca bir deneyle (ne yazık ki tam açıklaması buraya eklenemeyecek kadar uzun) Oxford'daki genç bir adamla New York'taki fotoğrafı arasında bir "radyonik uyum durumu" kurmayı başardı. Bu tarihi deney şunu gösteren ilk kanıtlanmış ve grafiksel kanıtı sundu:

Bir kişi ile fotoğrafı arasında bir "radyonik uyum" durumu mevcuttur; tıpkı Upton'un bir fotoğraf ile bir ürün arasında bir uyum olduğunu bulduğu gibi.

Fotoğrafın işlenmesi kişi üzerinde ölçülebilir etkiler yaratabilir.

Uzaklık radyonik "enerjiler" açısından hiçbir fark yaratmaz.

Neyse ki De la Warr yalnızca yaratıcı değildi. Aynı zamanda sıcak ve çekici bir kişiliğe sahip, coşkulu bir destekçiydi. Çalışmalarını ilgilenen herkese göstermeye her zaman hazır ve çalışmalarını hakkında sürekli yazıp ders veriyordu. Sadece Büyük Britanya'da değil, tüm dünyada radyoniğe büyük ilgi uyandırdı. Yeni bilime halkın ilgisini Abrams'tan bile daha fazla teşvik etti ve sağladığı alet ve talimatlarla birçok insanı radyonik çalışmaya ve uygulamaya teşvik etti.

1943 gibi erken bir tarihte, De la Warrs ve diğer sorumlu öncüler radyoniklerin doğru ellerde tutulması ve halkın güveninin kazanılması için bir tür düzenlemeye ihtiyaç olduğunu öngörmüşlerdi. Vasıfsız veya vicdansız kişiler tarafından kolayca kopyalanabilecek çeşitli radyonik enstrümanlar mevcut olduğundan, bu öncüler Büyük Britanya Radyonik Birliği'ni kurdular. Bunun yerini 1960 yılında, radyoniği kendi kendini düzenleyen bir meslek olarak resmi olarak kuran The Radionic Association, Ltd adlı anonim şirket aldı.

Bugün dernek, uygun nitelik, eğitim ve etik davranış standartlarını korumaya çalışmaktadır. Onun alt kuruluşu olan Radionic Trust, onaylanmış enstrümanları yalnızca derneğin standını karşılayan uygulayıcılara satmayacak, ancak kiralayacak

yardım eder ve standartların karşılanmaması durumunda bunları geri çağırır. Derneğin üyeleri arasında yalnızca nitelikli uygulayıcılar değil, aynı zamanda yeni bilimi incelemeye gerçekten ilgi duyan kişiler de bulunmaktadır. Araştırmayı teşvik eder, ancak kaynakları sınırlı olduğundan ve üyelerinin çoğu meşgul insanlar olduğundan, derneğin veya bireysel üyelerinin araştırmaları zorunlu olarak küçük ölçeklidir; Delawarr Laboratuvarlarından buraya kadar akan araştırma seline kıyasla yumuşak bir akıştır. George De la Warr'ın ölüm zamanı. Bununla birlikte, gerçekten yararlı ve ilginç bazı çalışmalar halen yürütülmektedir. Günümüzde radyonik teşhis, çok eski zamanlardan beri bilinen ve kullanılan eski radyoestezi sanatının sistematikleştirilmiş bir şeklidir. Bu nedenle operatörün zihninin odaklanmasına yardımcı olacak araçların seçimi büyük ölçüde kişisel tercih meselesidir; Aslında, bir veya iki ileri düzey pratisyen hiçbir alet kullanmaz ve araştırmalarını daraltmak için tercihen semptomları hakkında biraz bilgi sahibi olan hastaya anahtar olarak yalnızca bir kan örneğine veya bir saç parçasına ihtiyaç duyar.

Bazı teşhis uzmanları, kauçuk dedektörlü De la Warr teşhis cihazını kullanmaya devam ediyor; diğerleri daha ayrıntılı araçları, hatta yalnızca diyagramları ve dedektör olarak sarkacın kullanılmasını tercih eder. Bunun De la Warr dedektöründen daha hızlı olduğunu ancak etkili kullanımının daha fazla pratik gerektirdiğini buldular.

Radyonik teşhis ve tedavinin temeli olarak desen veya diyagramların kullanılmasında öncü olanlardan biri, IL Dünya Savaşı'nda Kraliyet Donanması'nda Teğmen Komutan rütbesine yükselen eski bir işadami olan Malcolm Rae'dir. yazar matematiksel kavramları radyonik bilimine uygulamayı bilir.

Rae'ye göre hastalık, vücudun farklı bölümlerinin "mükemmel yapı ve işleyişinden sapmalarından" oluşur ve bu sapmaların radyonik ölçümleri en iyi şekilde optimumun yüzdesi olarak ifade edilir. Ancak bu sapmaları en yüksek teorik doğrulukla ölçmek oldukça hantal ve pahalı bir cihaz gerektirecektir. Bunun yerine yirmi dört kadranlı teşhis ve tedavi için daha basit aletler tasarladı ve çoğu amaç için artık sadece çizelgeleri kullanmayı tercih ediyor. Çünkü oran ve şeklin birbirinin yerine geçebileceğini ve "herhangi bir orana eşdeğer bir diyagramı taşıyan bir karta, oran ile aynı etkiyi yaratacak şekilde enerji verilebilir mi?" Rae, tabloya yerleştirilen hastadan alınan bir numunenin üzerinde tutulan bir sarkaç aracılığıyla tanı koyar. Çözümler, gerçek numunelerin radyoestetik testleriyle seçilir ve bu çözümler, geometrik çizimlerle gösterilebilir.

Hastalarının çoğunun normdan benzer sapmalara sahip olduğunu buldu. Rae, uygun çözümleri temsil eden çizelgeleri ve çizimleri kullanarak, çizimlere titreşimli elektromanyetik enerji vererek enerji vererek bu normalleştirme çözümlerini yansıtır. Bu "tekrarlayan" gruba projeksiyon, her dört saatin başında onu on beş dakika süreyle çalıştıran bir zaman anahtarıyla kontrol edilen ustaca bir alet tarafından otomatik olarak yapılıyor. Rae, hastaların bireysel gereksinimlerini karşılamak için onlara, elektrik şebekesinden enerji alan altı kadranlı bir projektör üzerinde sayısal oranlar olarak ifade edilen uygun çözümün projeksiyonlarını da gönderiyor.

Radyonik biliminin geleceği açısından daha az önemli olmayan kişi, bu yazının yazıldığı sırada Radyonik Birliği Konseyi'nin başkanı olan David V. Tansley'dir. Tansley yalnızca nitelikli bir Kayropratik Doktoru değil, aynı zamanda doğu bilgeliği konusunda da bilgili bir öğrencidir.

Radyoniğin, semptomların kendisi yerine "insanın ince anatomisi" olarak adlandırdığı, fiziksel semptomların ortaya çıktığı fizik öncesi boyut veya "eterik beden" üzerine yoğunlaşması durumunda daha hızlı ilerleyebileceğine inanıyor. Bu "ince anatomi"deki kusurların en iyi şekilde kuvvet merkezleri veya Doğu'da bilindiği şekliyle "çakralar" üzerinde çalışılarak tedavi edilebileceğini buldu. Bunun radyonik tanıyı basitleştirip hızlandırabileceğini buldu.

Tansley ayrıca çakralarımızın diğer enerji-elektrik türlerine de açık olduğunu buldu: ışık sesi ve renk. Bu ışıklar arasında farklı renk ve yoğunluktaki ışıklar en etkili olanıdır ve radyonik uygulayıcısı kan lekesi veya başka bir örnek yoluyla uygun çakrayı ışıkla tedavi edebilir.

Tansley bu tedaviyi "merkez terapi" olarak adlandırıyor ve Rar dionic Trust'tan temin edilebilen, yalnızca radyonik için değil, aynı zamanda da araçları da içeren çok ustaca bir araç tasarladı.

Teşhisin yanı sıra elektrik, ışık veya ses yoluyla tedavi de mümkündür. Bu aletin tasarımında, Rae gibi Tansley de, biraz farklı nedenlerle de olsa, geometrinin veya desenin büyük önem taşıdığını buldu.

Tansley bize, insanın fiziksel bedenine nüfuz eden ince anatomisinin "enerji akışlarından, kuvvet çizgilerinden oluşan bir ağ" olduğunu ve yedi büyük çakraya veya kuvvet merkezine, yirmi dokuz küçük çakraya ve kırk dokuz "güç odak noktasına" sahip olduğunu söylüyor. enerji." Akupunktur noktalarının ek küçük kuvvet merkezleri olarak düşünülebileceğini öne sürüyor. O halde en azından gelecekte radyoniklerin akupunktur noktalarının yerini belirlemek ve uyarmak için kullanılabilmesi mümkün.!

Çoğu radyonik uygulayıcısı, doğası gereği yaratıcı ve girişimcidir; hastaya yardım etme vaadi gösteren her türlü yeni yöntemi denemeye isteklidir. Kendi başına yalnızca radyonik tedavilere güvenmezler ve radyonik teşhis, radyonik teşhisin bu tedaviyi gerektirdiğini göstermesi halinde, daha geleneksel tedaviler önermekten çekinmezler. ihtiyaç vardır. Bazı uygulayıcılar aynı zamanda homeopatir ve radyonik tedaviyi, radyoniklerin kimyasal olarak izlenemeyen enerjileri tespit edebildiği homeopatik ilaçlarla birleştirirler.

Başka bir deyişle, bazı doktorların zaten fark ettiği gibi radyonik, geleneksel tıbbı paha biçilmez bir yardımcı olabilir. Ve geleneksel tıp radyoniğe yardımcı olabilir. Gelecekte daha fazla iş birliği oluşturmaları mümkün ve her iki meslek için de büyük fayda sağlama potansiyeli var.

Örneğin radyoniklerin tıp ve psikiyatri mesleklerine özellikle yararlı olabileceği bir alan vardır: akıl hastalıkları. Bunu iki şekilde yapabilir. Bazen akıl hastalığının nedeni olan belirsiz fiziksel anormallikleri tespit edebilir. Bazen de zihnin kendisini etkili bir şekilde tedavi edebilir çünkü radyonik, zihin ve düşüncenin gizemli güçlerini kullanır.

Bu kısa taslak, Tansley'in çalışmasının hakkını veremez ama neyse ki o bunu kitap biçiminde daha ayrıntılı bir şekilde tanımlamıştır (Tansley, David V., *Radionics and the Subtle Anatomy of Man*, İngiltere: Health Science Press, 1971).

VI.

Bu kısa açıklamada radyoniğin nasıl "çalıştığını" tam olarak açıklamak veya bilimin en azından bir kısmını açıklayabilecek çeşitli teorileri incelemek imkansızdır. Bununla birlikte radyoniklerin daha az gizemli görünmesini sağlayacak bazı basit ipuçları sunulabilir.

Birincisi, fiziksel beyinden tamamen bağımsız olan insan zihninin, fizik alanlarına benzer özelliklere sahip bir "saf düşünce birimi" olduğuna dair ikna edici kanıtlar var. Ancak bu düşünce birimleri (veya yazarın başka bir yerde adlandırdığı şekliyle T alanları) ile fiziğin bildiği alanlar arasında önemli bir fark vardır. Bu fark, bu T alanlarının ürettiği düşünce dalgalarının ters kare kanununa uymaması ve mesafeden etkilenmemesidir. Radyonik operatörünün zihni bu nedenle uygun bir "anahtar" ile hastanın zihniyle her mesafeden temasa geçebilir ve sorunu teşhis edebilir.

Bu tedaviyle ilgili çeşitli teoriler mevcuttur. Birincisi, operatörün süperbilinçli zihninin, hastanın süperbilinçli zihnine hastayı nasıl iyileştireceği konusunda talimatlar vermesidir. Bu, daha önce belirtilen, hayvanların tedavi edilmesinin insanlara göre daha kolay olduğu gerçeğiyle desteklenmektedir çünkü hayvanlar, hayvanların önerilerine karşı zihinsel bir direnç oluşturmamaktadır. operatör.

Diğer bir teori ise, operatörün düşüncelerinin "doğanın dikkatini" organizasyonundaki uyumsuzluğa çekmesi ve dolayısıyla normalleştirici güçleri harekete geçirmesidir.

Her iki teori de muhtemelen aynı şeyi ifade ediyor. Kuşkusuz ikinci teori, bitki ve mahsullere uygulanan muameleyi en azından kısmen açıklamaktadır. Ancak bu durumda, reaktiflerin devreye girmesiyle doğaya da "yardım edilir".

Bu açıklamalar ne kadar geçerli olursa olsun, radyonik biliminin düşüncenin ince fakat güçlü güçlerini kullandığı en azından kesindir. Sir James Jeans gibi büyük düşünürler evrenin kendisinin saf bir evren gibi göründüğünü ileri sürmüşlerdir.

Yazarın son kitabı *Design for Destiny*'e bakın (New York: Ballantine Books, Inc., 1973). Editörler.

büyük bir matematikçinin eseridir. O halde radyonik -düşünceyle ilgilenen ve matematiksel ifadeye duyarlı- muhtemelen şifaya yönelik diğer yaklaşımlardan daha çok işin özüne daha yakındır.

30.

İnanılmaz Hieronymus Makinesi

JOSEPH F. GOODAVAGE

Pennsylvania Hollanda ülkesinden çok da uzak olmayan bir yerde, dönüştürülmüş bir askeri keşif uçağı Cumberland Vadisi'ndeki yemyeşil tarım arazilerinin engebeli tepelerinin üzerinden uçtu. Kanattaki bir kamera, çürümüş mahsullerin aç böcekler tarafından saldırıya uğradığı kahverengi-gri alanlar da dahil olmak üzere topoğrafyayı aslına sadık bir şekilde kaydetti. Film geliştirildi, yerel bir çiftçiye gösterildi ve "işlenmesini" istediği bölümlerin ana hatları çizildi. Newport, Pennsylvania'daki Homeotronik Araştırma Vakfı'ndan bir teknisyen seçilen bölümleri kesti, negatifleri sakladı ve seçilen kesimleri bir kara kutunun küçük çukuruna yerleştirdi.

Teknisyen çiftçiye "Bir hafta boyunca her sabah saat 8:30'dan 11'e kadar" talimatını verdi, "üstteki bu büyük kadranı sonuna kadar sağa çevirin"

Birkaç gün sonra, her tarakçı, Japon böceği, hatta seçilen bölgelerin toprağındaki nematodlar bile tamamen ölmüştü; kutudaki "bir şey9" (ama ne?) tarafından garip bir şekilde yok edilmişlerdi.

Florida'nın merkezinde, Dow Chemical Company Araştırma Şefi Dr. William J. Hale, çürümüş bir narenciye bahçesinin fotoğrafını çekti. Birkaç sıra halinde enfekte olmuş ağaçların görüntülerine güçlü bir reaktif (böcekler için ölümcül bir kimyasal) sürdü. Bu sıcak iklimdeki ince, ipliksi nematodlar dünyanın en yıkıcı ve yok edilmesi mümkün olmayan parazitleri arasındadır. Toprağı on dört feet derinliğe kadar deliyorlar ve en öldürücü pestisitlere karşı dayanıklılar.

Joseph F. Goodavage'ın yazdığı "İnanılmaz Hieronymus Makinesi" ilk olarak Eylül 1972'de Saga'da yayımlandı ve yazarın izniyle yeniden basıldı. Telif Hakkı © 1975 Joseph F. Goodavage'a aittir.

Dow'un baş kimyageri, fotoğrafı Pensilvanya'da kullanılabilecek benzer bir cihaza yerleştirdi ve narenciye yetiştiricisine şu talimatı verdi: "Her sabah iki saat açın." "Makine" elektronik görünüyordu ama görünürde bir güç kaynağı yoktu.

Bir hafta sonra, fotoğrafın "işlem görmüş" alanları olan her iki sıradaki alanlar tüm parazit istilasından arınmıştı. Bitişik (işlenmemiş) sıralardaki böcek tahribatı kesintisiz olarak ilerlemiştir. Buna ek olarak, bir zamanlar sığınakları ve üreme alanları olan toprağın altında, "makinenin" görünmez bir gücü tarafından öldürülen sayısız ölü nematod yatıyordu.

Parafizik Dergisi(No. 3, 1969), Batı Almanya'nın Rosenheim kentindeki Belediye Tesislerinde termitlerin uzaktan ve böcek ilacı olmadan yok edildiğini bildiriyor. . . . Kaliforniya'daki bir enerji santralinin elektrik sistemi, bir sorun gidericinin kurulumun ayrıntılı fotoğraflarını gizemli, kutu benzeri bir "radyestezi" cihazına yerleştirmesine kadar, nedeni bilinmeyen felç edici arızalar yaşadı. Birkaç saat içinde tüm devreler ve arızalı röleler normal çalışmaya geri döndü.

Kaliforniya ve Arizona'da yapılan benzer deneyler, 50.000 dönümden fazla hastalıklı ve istilalı ağacın başarılı bir şekilde tedavi edilmesiyle sonuçlandı.

Bazen bir bitki veya ağacın yaprakları veya özsuyu "rezonans temas noktası" olarak kullanılır. Bir insan hastadan alınan kan örneği, bir tutam saç veya deri kazıntısı da denek ile bir "bağlantı" kurmak için kullanılır. aynı derecede etkilidir; eğer olumsuzluk yok edilmezse!

Pensilvanya'daki başka bir deneyde, psionik bir cihazın (gizemli gücü benzer maddeler arasındaki ilgiden kaynaklanan bir cihaz) kuyusuna bir zambak tohumu yerleştirildi; Plaka geliştirildiğinde, yaşam döngüsünün ampul dönemi fotoğrafta açıkça ortaya çıktı. Operatör, aynı tohumu kullanarak daha sonraki bir döneme odaklandı ve doğru titreşim hızına "ayar yaparak" çiçek açan, tam gelişmiş bir zambağı ortaya çıkaran bir resim geliştirdi!

İngiltere'nin Oxford kentindeki bir laboratuvarında bir adam, tuhaf görünümlü bir elektronik cihazın haznesine birkaç damla kadın kanını damlattı. Dikkatle konsantre olarak bir dizi dönüş yaptı.

arar. Beyaz önlüklü bir laboratuvar asistanı yan taraftaki yuvaya bir fotoğraf plakası yerleştirdi. Pozlamayı sessizce zamanladılar. Geliştirilen resim, bir kadının alt omurgasının ve pelvik bölgesinin profilini ortaya çıkardı. Yarı saydam bir insan fetüsü, tıpkı bir röntgen resminde olduğu gibi, kesinlikle görülebiliyordu.

Asistan, "Yaklaşık altı hafta geçti sanırım" dedi. "Bakalım normal bir şekilde ilerleyecek mi? . . . Dört aya ayarlayın. . .

Burada neler oluyor; tüm bu çeşitli deneylerin ortak noktası nedir?

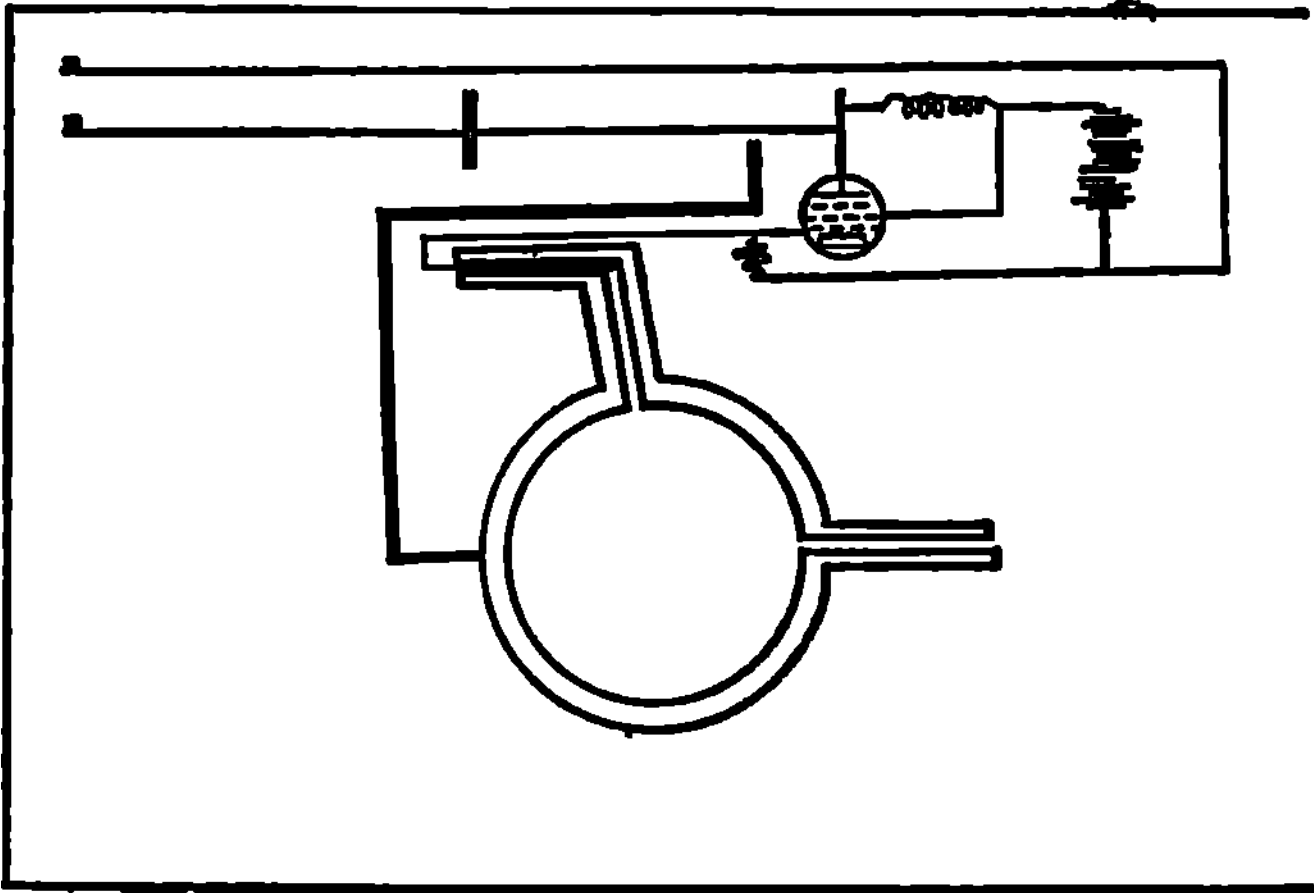
Lynn Schroeder ve Sheila Ostrander, Demir Perdenin Arkasındaki Psişik Keşifler kitabında "Yeni bir güç, insanlarla bağlantılı bir enerji, bilinen veya bilinmeyen, zihin tarafından yönlendirilebilen bir enerji" diye yazdı. "Bu yüzden ilgi yüksek. . . Sovyetler bile neden tıpkı bir uzay aracını uçurmak gibi (nesneleri havada uçurmak, canlı organizmaları uzun mesafeden öldürmek, yabancı ajanları uzak şehirlerdeki fotoğraflarından takip edip bulmak gibi) muhteşem başarıların ardındaki genel yasaları bulmaya çalışıyor? Uçurtmanın bir yıldırım kıvılcımını yakalaması yalnızca keşfine yol açtığı için önemlidir. . . elektrik kanunları."

Eldeki delillere göre insan ırkı, tekerleğin icadı olan ateşin, elektriğin ve atom enerjisinin keşfini gölgede bırakacak bir keşfin eşiğinde gibi görünüyor.

Çığır açan editör John Campbell, 1956'daki "Şaşırtıcı Bilim Gerçeği" başyazılarından birinde şöyle yazmıştı: "Benim kişisel öngörüm şu ki, bu bireyler ve gruplar, bilimin tamamen yeni bir konseptini açacak yeni bir alanın kenarlarını dürtüyorlar." Evren. Ve önümüzdeki yirmi yıl içinde bu bariyer kırılacak; Tekrarlanabilir bir makine, geçerli bir çalışma teorisine ulaşıldığında elde edilecektir; daha önce değil. Ama bunun 1975'ten önce yapılabileceğine ve yapılacağına inanıyorum."

Ve bunu yapması en muhtemel kişi, yaratıcı geçmişi en az altmış yıl öncesine dayanan muhteşem bir mucit olan T. Galen Hieronymus'tur. Hieronymus, 1919-1920 yılları arasında Ordu Sinyal Birliği'nde telsiz operatörü ve Fransa'daki Rainbow Tümeni'nde elektrik mühendisi olarak görev yaptığı sırada yeni yayın teknikleri üzerinde çalışmaya başladı. Kendi jambonu vardı

1913'ten beri radyo lisansı vardı ve KDKA, Pittsburgh, Pa. istasyonundaydı ve ilk radyo yayınında yer aldı. Aynı zamanda, 1. Dünya Savaşı'nın başlarında, bazı metallerin ve minerallerin bazı tuhaf özelliklerini ilk keşfettiğinde kablosuz bir telefon geliştirmeye çalışıyordu. Bu onu daha sonra radyonik olarak adlandırılan psionik deneylere yöneltti ve diğer ilk öncülerin çalışmaları ona ilham verdi.

FIGÜR1 İnanılmaz bir şekilde, Hieronymus Makinesi şeması aynı zamanda kışkırtıcı etkiler de üretebilir.

1956'da Hieronymus, Campbell'e tam olarak editörün hakkında yazdığı türden bir cihazın patentinin bir kopyasını sundu; 1946'da başvurduğu ve 1948'de kabul edilen bir patent. Hieronymus, patentini esasen bir araç olarak tanıtmaya dikkat etti. Esas olarak mineraller olmak üzere inert maddeden yeni, bilinmeyen yayılımların tespit edilmesi. Çok iyi nedenlerden dolayı Hieronymus, cihazının yaşamı etkileyen tüm yeteneklerini kasıtlı olarak bir sır olarak sakladı.

Yirmi yıl önce Londra'da George De la Warr, fotoğraf plakası üzerindeki emülsiyonun bir şekilde fotoğrafı çekilen kişiyle -ya da fotoğraftaki herhangi bir şeyle ya da herhangi bir kişiyle- bağlantılı olduğuna dair şaşırtıcı bir keşifte bulundu: Bilim bu kadar açıkça "imkansız" olanı her zaman reddeder. kavramlar.

Bilim adamları bu tür cihazların sadece hayal ürünü olduğunu biliyorlar, o halde çok daha önemli araştırma alanları varken neden araştırma zahmetine giresiniz ki?

Eğer "sihir" varsa, o zaman sempatik büyü'nün yasaları devreye girer; kural şudur: "Sembol nesnedir (hem mevcut gerçekliği hem de gelecekteki potansiyeli açısından), dolayısıyla simgeye ne yapılırsa, aynı zamanda simgeye de olur." nesne!"

Batılı bilim insanları, esas olarak dolandırıcılar, tıbbi şarlatanlar ve şarlatanların kullandığı işlevsel olmayan mekanizmalar tarafından kamufle edilen ritüelistik batıl inançlar olarak bunu umursamazlar.

Amerikan Tabipler Birliği "Bu voodoo'ya dayanıyor" diyor. . şarlatanların çaresiz ve saf kişiler için icat ettiği saçmalık."

Sovyet Bilim Akademisi gibi "şarlatanlar" olabilir mi? Parapsikoloji deneyleri yapan Rus bilim insanları, büyük bir memnuniyet duyarak, en beklenmedik fenomenlerin güvenilirliğini kanıtladılar: ESP, psikotronik jeneratörler ve PK (yani psikokinezi, fiziksel nesneleri zihin gücüyle hareket ettirme yeteneği).

İngiliz ve Amerikan bilim kurumları, "kabul edilebilir" bir teorinin deneyden önce gelmesi gerektiğinde ısrar ediyor. Riski bilenler, Batılı ülkeler için geleceğin ne kadar karanlık olabileceğinin farkındalar, özellikle de yüksek riskli ulusal güvenlik meselelerinde, ya da şimdiki adıyla Casuslukta. Bir adamla onun fotoğrafı arasında bir bağlantı kurmak ya da diyelim ki yabancı bir ajanın Dünya üzerindeki herhangi bir yerini belirlemek için resmini kullanmak arasında çok az fark vardır.

Benzer bir uygulamada Hieronymus, Apollo 8 ve 11'in uçuşlarını "kulak misafiri oldu". Cihazını Amerikalı astronotların mitojenik yayılımlarına (aynı zamanda odik kuvvet, helioda dalgaları veya eloptik radyasyonlar da denir) göre ayarlayarak onların fizyolojik durumlarını izledi ve Ay yolculuğu ve geri dönüş boyunca, hatta su sıçramasından sonra ve takip eden karantina dönemlerinde bile değişiklikler.

En önemlisi, Hieronymus'un cihazından alınan test verileri, NASA'nın kendi tıbbi telemetri sistemleriyle tamamen uyumluydu. Ancak bu durumda Hieronymus uzmanların önündedir. Cihazıyla varlığı tespit etti Ayı çevreleyen bilinmeyen, gizemli bir radyasyon kuşağı.

Bu radyasyonun insanlara zararlı, muhtemelen ölümcül olduğunu söylüyor!

Hieronymus, "Beklenmedik yerlerdeki gizli engelleri ve sınırlamaları bulmaya başlıyoruz" diyor. "İnsanlar oldukça uyumlu yaratıklar. . . Yeryüzünde. Peki diğer gezegen alanlarında ne tür enerjiler bulacağız?"

T. Galen Hieronymus, George De la Warr ve Ruth Drown gibi deneyciler, insanların jeomanyetik alana, göksel çevreye ve . . yakın arkadaşların ve iş arkadaşlarının zihinsel ve duygusal tutumlarına.

Baron von Reichenbach (kreozotu icat eden ünlü kimyager) "Her canlı bu odik gücü yayar" dedi. İngiltere'deki ilk radyonik öncülerinden Dr. Henry Abrams'ın ve Avusturyalı doktor Dr. FA Mesmer'in

("hayvan manyetizması"yla ünlü) çalışmalarından o kadar etkilendi ki, hayatını radyonik çalışmalarına ve uygulamalarına adadı.

Radyonik alıcı-verici cihazının mucidi Ruth Drown, Kaliforniya'daki bir hapishanede ölmeden önce şöyle yazmıştı: "Ne kadar küçük veya seyreltilmiş olursa olsun, tüm insan vücudu ile her bir parçası arasında bir rezonans vardır." Düşman Amerikan Tabipler Birliği, onun yöntemlerini ve cihazlarını protesto etti ve o, dolandırıcılık ve tıbbi şarlatanlık nedeniyle suçlandı ve mahkum edildi. AMA ve yetkililere göre cihazı elbette "açıkça" sahteydi. Hastalarının Boğulma makinesinin onlar için yaptığını iddia ettiği şeyi hiçbir şey yapamazdı. Gereksiz testlere girişmenin de anlamı yok. Dava kapandı.

Tipleri ne kadar yakın olursa olsun, farklı bireylerden alınan kan örneklerinde veya doku nakillerinde eter altı veya başka bir rezonans yoktur. Oxford'daki Delawarr Laboratuvarlarında bitkiler üzerinde sıkı bir şekilde kontrol edilen bir dizi deneyde, tuhaf yeni gerçekler ortaya çıkmaya başladı. Bitkilerin büyümesi ve sağlığı, uzaktan dolaylı renk ışınımından etkilenebilir!

Langston Day, Atomun Ötesinde Yeni Dünyalar adlı kitabında şunları yazdı: "Sıradan bir fotoğraf plakasının emülsiyonunun bir şekilde fotoğraftaki kişiyle bağlantılı olduğunu keşfettikten sonra aynı kuralın bitkilere de uygulandığını gördük. Daha sonra bitki büyümesinin, colorscope adı verilen bir cihazla fotoğrafının ışınlanmasıyla (ışığın çarpmasına izin verilmesiyle) uyarılabileceğini keşfettik.

"Bir bitki ile fotoğrafı arasında nasıl bir bağlantı olabilir?" merak etti. De la Warr, "Tabaktaki görüntü, lahanadan gelen çok sayıda yansıyan ışık ışınından oluşuyor" diye açıkladı. "Fakat lahanadan ışığın yanı sıra başka türden hayati radyasyonlar da yayılıyor; bunlar emülsiyon tarafından alınır.

. Maddenin her molekülü, o moleküle özgü bir elektrik yükü taşır; Bu yük, kendi özel sinyallerini hem ileten hem de alan, akıl almaz derecede küçük bir radyo istasyonu gibi davranır. Bu sayısız sayısız yüklü molekül yayın yaparken, maddi dünyada form veya şeklin ortaya çıkmasını sağlayan genel bir model oluştururlar. "Bir bitkiden veya insandan gelen birleşik sinyal, kendisini oluşturan milyarlarca yüklü molekülün ayrı ayrı yayınlarından oluşan bir sinyal benzersizdir. Kilerinizde bulunan lahana diğer lahanalarla pek aynı değildir; 'Bay. Örneğin Brown9 fiziksel yapısı bakımından dünyadaki diğer erkeklerden biraz farklıdır. Aynı şekilde bu lahanadan veya 'Bay'dan yayınlanan sinyaller. Brown,9 diğer yayın sinyallerinden farklıdır.

"Ayrıca her küçük moleküler yük aynı zamanda bir alıcı istasyon olduğundan, bir bitkinin veya insanın genel modeli, dışarıdan alınan sinyallerin modelini yönetir. Fotoğrafın rol oynadığı yer burasıdır. Emülsiyon, fotoğrafı çekilen şeyin genel modelini korur ve bu nedenle bir nevi ayarlanmış verici görevi görür. Eğer içinden radyonik bir yayın yansıtılırsa, bu genel model, uzaktan bitkiyi (veya insanı) etkilemeye uygun radyasyon modelini tam olarak iletecektir.99

Psionik araştırmacılarla ilgili muhtemelen en göze çarpan gerçek -kendi araştırmalarıma göre- pek çoğunun sert, pratik, işe yarayıp yaramadığını görmeyen tiplerde olmalarıdır; tozla kaplı gelenekte kaybolan ve tamamen bilimin rehberliğinde olan fildişi kule teorisyenleri değiller. Yetki. Rahat Kuruluşçular doğal olarak akademik tekneyi sallamayacaklar; Sadece araştırmayı reddetmekle kalmıyor, deney yapanları bile dinlemiyorlar.

Ne yazık ki bu, gerçeğin peşindeki dürüst bir arayıcıdan ziyade bir şirket adamı olan, dar kafalı kuruluş bilim adamlarının çok yaygın tutumu oldu.

New York'taki bir yayın şirketi olan McGraw-Hill, Inc.'de mühendis olan Ed Hermann, Hieronymus'tan bahçesindeki tırtılların istila ettiği bir ağacı tedavi etmesini talep ettiğinde, "uzun mesafeli yok etme" kadar uzak bir şeyi asla beklemiyordu. Diğer her şey başarısız olmuştu. Birkaç yıl boyunca kendisinin ve komşularının kullandığı tüm pestisitlere rağmen, New Jersey'in kuzeyindeki mahallesindeki her yabancı kiraz ağacı, açgözlü çadır tırtıl sürülerinin öldürücü saldırısı altındaydı.

Hermann psionikleri araştırıyordu ve şu anda Hieronymus'tan bilgi topluyordu. Floridalı mucit Brig'i ziyaret ediyordu. General Henry R. Gross'un Harrisburg, Pa. Gross yakınlarındaki çiftliğinde bulunan Homeotronik Araştırma Vakfı*, o zamanlar Seçici Hizmet Eyalet Müdürü, psionik cihazlarla çalışıyordu. (Komşularını hayrete düşürecek şekilde Gross, yalnızca Cumberland Vadisi'ndeki 90'dan fazla çiftlikte böcekleri uzak mesafeden yok etme konusunda her zaman başarılı oldu!)

Hieronymus, Hermann'a "Bana ağacınızın bir fotoğrafını gönderin" diye yazdı. "Bir kutuya biraz yaprak ve birkaç tırtıl koyun ve postayla gönderin. Olumsuzları da eklemeyi unutmayın" diye ekledi.

Bu Hermann'a tuhaf geldi ama o bu isteğe uydu. Evini Gross çiftliğinden üç yüz mil ayırıyordu. Ancak birkaç gün sonra işten sonra garaj yoluna girdiğinde frene bastı ve şaşkınlıkla baktı. Görünüşe göre baktığı her yerde binlerce tırtıldan oluşan bir "halı" vardı. Tüylü sürü kiraz ağacının etrafında ve düştükleri dalların ve yaprakların altında tam bir daire çizerek yatıyordu; gizemli bir güç tarafından öldürülmüştü!

Hermann daha sonra Hieronymus'a, "Kayıtlarınız için," diye yazdı, "Bence çimenliğimizdeki kiraz ağacına ne yaptığınız iyi bir şey olduğunu bilmelisiniz. İçimizde tırtıl yok

* Vakfın çalışmaları Mankind Research Unlimited tarafından yürütülmektedir (bkz. Ek HI). Editörler.

görünüş! Bu normal değil; Geçen yıl Haziran sonu ve Temmuz başında hala yanan gazyağı meşaleleriyle tırtılları yakıyorduk. . . . Burada kesin ve spesifik bir şey yapıldı. . .

Yıllar geçtikçe, psionik alanındaki farklı araştırmacılar, tüm maddelerin radyasyon yaydığını keşfediyor ve yeniden keşfediyor. Mesmer'in deneyleri von Reichenbach'ı açıkça ESP'si olan insanlar üzerinde çalışmaya yöneltti. Bu "duyarlıların" yardımıyla von Reichenbach, odic kuvvet adını verdiği bir şeyin varlığını kanıtlayan zengin bir veri topladı. Bunu kristallerde, ısıda, ışıkta, miknatıslarda ve canlı hücrelerde keşfetti; ayrıca kimyasal reaksiyonların meydana geldiği her yerde kendini gösterdiğini buldu. Diğer bilim adamları bu mitojenik radyasyonun canlı hücrelerin büyümesinden kaynaklandığını bildirdiler. Columbia Üniversitesi'ndeki üç bilim adamı, Il Rabi, P. Kusch ve S. Millman, bir molekülden diğerine bir çeşit ışın veya titreşimin geçtiğini kesin olarak kanıtlayan yeni bir aparat geliştirdiler. Canlı ya da hareketsiz her molekülün, sürekli yayın yapan küçük bir radyo vericisi (ve alıcısı) olduğunu gösterdiler. Bu dalgalar elektromanyetik spektrumun tamamına yayılır, çoğu zaman ötesinde! Bu titreşimlerin katıksız hacmi

görünüşte sınırsızdır. Tek bir molekül, milyonlarca farklı dalga boyunda ışınlar yayabilir, ancak aynı anda yalnızca tek bir frekansta.

Hieronymus cihazı çalıştığında, eloptik radyasyon deneğin jenerik modelini uyarır ve maddenin atomları ve moleküllerinin yayılımları ile operatörün zihni arasında bir tür psişik bağ veya bağlantı kurulur. Hieronymus'un (Elektrik Mühendisleri Derneği Üyesi) buluşunun patentini aldığı 1946'dan önce bile, herhangi bir mineral veya kimyasal bileşiğin, bir cevher örneğini bir tepsiye yerleştirerek ve aradığı elemente odaklanarak tanımlanabileceğini öğrenmişti. tanımlamak ve bir kadranı çevirmek. Elin parmakları makine üzerindeki küçük bir plakaya "sıkıştığında" kadranın doğru frekansa ayarlandığını biliyordu. Her şeyin kendi "oranı" vardır. Ayarlamayı kimin yaptığı hiç fark etmez; operatör "bakır" üzerine yoğunlaşırsa,

Bir dedektör olarak, çubukla hemen hemen aynı şekilde çalışır. Deneyi tekrarlayan herkes, bakırın titreşimi için tam olarak aynı kadrana ayarını (veya "oranını") elde edecektir. İlginçtir ki, bilinçli olarak aranmadığı sürece ne gümüş, ne altın ne de başka herhangi bir şey "sopaya" neden olmaz.

Tüm bağımsız psiyonik araştırmacılar, tüm maddelerin eloptik radyasyonunun bir fotoğraf plakası üzerinde yakalanabileceği ve dedektörün bir mineral örneğinin fotoğrafına, mineralin kendisine tepki vereceği gibi tepki vereceği konusunda (burada ve yurt dışında) oybirliğiyle hemfikirdir.

De la Warr'ın kamerası gibi, Hieronymus Makinesi de kan örneklerinden, minerallerden, bitkilerden, böceklerden (herhangi bir şeyden) kaynaklanan ve bilinen başka hiçbir yöntemle kaydedilemeyen yayılımları tespit ediyor. Üstelik John Campbell'in keşfettiği gibi, cihaz güç kaynağıyla (normal ev elektriği) bağlantısı kesildiğinde bile çalışıyor; Her iki cihaz da aynı psişik prensiple çalıştığından ve alıcı ve verici olarak kullanılabildiğinden, hasta başka bir kasaba veya şehirde olsa bile fiziksel hastalıklardan etkilenebilir. Bu, kesinlikle maddi yönelimli insanların zihinlerinin önündeki en güçlü engeldir. Bir kurutma kağıdının üzerindeki bir parça tükürüğün, bir tutam saçın, derinin ya da kan örneğinin (bir fotoğraftan bahsetmiyorum bile) uzaktaki bir hastayla herhangi bir bağlantısı olabileceği fikri, sıradan hastalar arasında bile en inatçı tepkiyi doğurmaya yeterlidir. makul insanlar.

Oysa bilindiği kadarıyla evrenin herhangi bir yerindeki tüm maddelerden gelen yayılımlar, elektrik gibi bir tel boyunca yönlendirilebiliyor ya da ışık dalgaları aracılığıyla öznenen aktarılabilir. Hieronymus'un von Reichenbach'ın odik kuvvetine "eloptik radyasyon" adını vermesinin nedeni budur. Elektrik yükü, radyo dalgası veya ışık dalgaları olarak iletilebilir.

Washington'daki Patent Ofisine 50 sent gönderip 2,482,773 No.lu Patentin şematik çizimlerini ve açıklamasını alan deneyicileri hayrete düşüren bir şekilde, Hieronymus Makinesi eloptik enerjiyi alıp iletilecek kapasitede görünüyordu. Sorun, operatörün "sanatta becerikli" olabilmek için biraz pratiğe ihtiyaç duymasıydı (ve öyledir). Üstelik, bazı deneyicilerin diğerlerinden daha doğal bir yeteneği (ve sabrı) olduğu görülüyordu.

John Campbell cihazı yaptığında ve Ed'i teşvik ettiğinde

Hermann bunu test etmek için "çubuk"un her seferinde kadrana doğru noktasında oluştuğunu gördü.

Kuşkusuz bu şaşırtıcı, paradoksal ve tümüyle inanılmaz bir buluş. Aslında buna makine denemez çünkü bir güç kaynağına bağlanmadan da çalışır. Bu bakımdan bir araçtır. Tüm psiyonik cihazların anahtarı, genellikle analiz edilen nesnenin yayılımlarına uyum sağlayan operatörün zihnidir. İnsanın zihinsel aktiviteye yardımcı olan ilk gerçekten güçlü araçları kağıt ve kalemin eşdeğerleriydi. Neredeyse herkes, kalem ve kağıtla etkileyici zihinsel beceriler sergileyebilir; bunlar olmadan gerçekleştirilmesi imkansız olan beceriler. Örneğin dört adet yedi basamaklı sayının toplanması. Kağıt ve kalemin zihnin işleviyle hiçbir ilgisi yoktur. Hesaplamayı yapmıyorlar ama çoğu insan işi onlarsız yapamazdı.

Dow Chemical'ın Araştırma Bölümü Başkanı iken Dr. William J. Hale, "Psiyonikler, bilimin ötesinde insan başarısının alanıdır" dedi. Ancak birkaç bin yıl sonra bilim bir tür makul düzene oturtuldu. Bu tamamen yeni alanın -en azından bugün bilinen tüm bilim kadar geniş ve derin- sadece birkaç on yıl içinde kapsamlı bir şekilde araştırılabileceğini düşünen herkes, fena halde yanılıya düşüyor."

Farmer Triumphant adlı kitabında Dr. Hale, psiyonüğün ABD ve İngiltere'deki başlangıcına ne kadar aşına olduğunu gösterdi.

"Bir enerji modelini modüle edebilen insan zihninin, fiziksel güçlerle doğrudan bağlantısı vardır" dedi. "Evrensel zihin, madde olarak bir enerji modeli aracılığıyla tezahür edebilir. Hieronymus cihazı, duyu dışı algı dediğimiz tamamen zihinsel bir işlevi, fotoğraf plakasındaki bir görüntüye bağlar. Bu psiyonik cihazlar bize, kaba maddi sonuçları inceleyebilen ve Nedensellik merdiveninin biraz daha yukarılarında neler olduğunu görebilen, ekstra boyutlu bir araç sağlıyor."

Vicdansız ellerde bulunan bir psiyonik cihazın, bir operatörün, en azından teorik olarak, başka bir insanı öldürmesine imkan verebileceği gerçeği, bu alanda hiç kimse tarafından (en azından kamuya açık olarak) hiçbir zaman açıkça karşılanmadı. Ancak bu görünüşe göre sınırsız

Yaşam ve ölümün gücü neredeyse her yüksek vasıflı psiyonik operatörünün zihninde bulunur.

Gerçek, geleneksel tutum ve yaklaşımlara sahip bilim adamlarının kavrayışının tamamen ötesindedir. Potansiyel katilin güvenlik payı burada yatıyor. Herhangi bir şekilde başka bir insanın ölümüne neden olabilir ve kelimenin tam anlamıyla bundan paçayı sıyrabilir.

Ne zaman insanlar, insan bilgisinin veya deneyiminin ötesinde bir güçle uğraşsalar, hiç kimse şu gerçeğine en ufak bir ilgi göstermedi: "İşte işe yarayan bir şey, vay be, nasıl ve neden olduğunu bilmiyorum ama kendiniz görün. . . ."

"Büyük bilim", bir kutu, bir kadrana ve bir fotoğrafla 300 mil öteden herhangi bir fiziksel etki yaratmanın imkansız olduğunu "emin" bildiği sürece, cihazı elinde bulunduran adam hiçbir yere varamayacaktır. İnanılmaz görünüyor ama gerçek. Mucidinin yapması için ürettiği ve yapacağını tahmin ettiği şeyleri tekrar tekrar yapan, ancak etkisi şu anda bildiklerimizle açıklanamayan herhangi bir makine, hiçbir zaman adil bir teste tabi tutulamayacaktır. Prestijli, cömertçe finanse edilen Ulusal Bilim Vakfı, bu Hieronymus makinesinin pratik bir gösterimi. Ve Sovyetler Birliği ve diğer Doğu Avrupa ülkelerinin hızlı bir şekilde psiyonik geliştiriyor olması, şirket yöneticileri ve hükümet bürokratları için hiçbir sorun teşkil etmiyor.

Yöneticilerden biri bunu duyduğunda "Radiestezi ya da buna her ne diyorsanız" diye homurdandı, "saçmalık. Bu bir sihir ve yetişkin erkekler sihir diye bir şeyin olmadığını biliyor!" Bununla birlikte Pentagon, Hieronymus'un buluşunu test etme teklifini açıkça geri çevirdi. Üst düzey yetkililer, kimyasal ve mineral analizleri yapmaktan daha fazlasını yapıp yapmadığının öğrenilmesi konusunda hala tamamen kayıtsız görünüyor.

John Campbell bunu duyunca patenti aldı, spesifikasyonlara göre kendi cihazını yaptı, defalarca test etti ve New Jersey'deki evini ziyaret eden herkesi onu denemeye teşvik etti. Büyük, katı fikirli, bireyci

(çoğunlukla eksantrik) bir bilim avcısı olarak, gerçekler söz konusu olduğunda kesinlikle adil ve titizlikle dürüsttü. İşte Hieronymus'un 4 Haziran 1956'da yazdığı şey:

"Eğer bir fotoğraf üzerinde çalışarak ve binlerce kilometre uzaktan zararlı böcekleri öldürebiliyorsanız - bunu kabul edersem- bu, beni böyle bir makineyle, saklanmak için ne yaparsam yapayım, benim iznim olmadan öldürebileceğiniz anlamına gelir. Saldırıya karşı savunma yapma fırsatım veya bilgim olmadan kendimi koruma şansım yok. Canlı varlıkları, savunulabilecek anlaşılır bir bağlantı olmadan çok uzak bir mesafeden öldürebileceğinizi ne kadar kanıtlarsanız, benim kendimi koruma konusunda çaresiz olduğumu da o kadar kanıtlamış olursunuz. Bir insana bu tür güçlerin var olduğunu ne kadar çok bildirirseniz, makul güvenli bir dünyada yaşadığını, en azından saldırı uyarısını alabileceğini ve buna karşı hazırlıklı olabileceğini o kadar az hissedebilir.

'Doğru, yalnızca böceklerle saldırıyorsunuz; insanlara yardım ediyorsunuz. Ancak bunun doğal sonuçları mevcuttur ve inkar edilemez. Böyle bir saldırıya karşı kendimi nasıl savunacağımı bana anlatamazsınız; eğer bu güçlerin gerçekliğini kabul edersem, çaresiz olduğumu ve hiçbir savunma bilmediğimi kabul etmiş olurum.

"... Makinenizi mevcut pek çok psionik makine arasından seçtim çünkü: (1) patentliydi; (2) patentte yalnızca bir mineral analiz cihazı belirtilmişti ve yaşamı etkileyen özellikler göz ardı edilebilirdi; (3) öyle görünüyor ki elektronik-fiziksel bir makine gibi - tamamen fiziksel bilim düzeyinde bir tür neredeyse mantıklı görünüyor.

"Bir insan ancak bilinenin sınırında öğrenebilir; makineniz saf elektronik ve psionik arasındaki sınırda görünüyor. Dolayısıyla öğrenilebilir-anlaşılabilir, biraz çalışarak anlaşılan kavramların biraz genişletilmesiyle anlaşılabilir bir cihaz gibi görünüyor.

"Makinenin tedavi edici ve tanısallık yönleri - yaşam gücü yönleri - tamamen göz ardı edilebilir ve böylece fizik bilimciler, derin ve son derece güçlü korkuları uyandırmadan soruna saldırabilirler.

"*Senin o makinen neredeyse saf bir sihir.* Eski, gerçek ve güçlü anlamda, büyü yapar, ölüm büyüsü uygular ve yaşam büyüsü için kullanılabilir. Sempatik büyü'nün kadim bilinen yasalarına göre çalışır; tıpkı Voodoo bebekleri gibi, 'sembol nesnedir ve simgeye yapılan şey nesneye de uygulanır' yasasını uygular.

"Bu da bir yasa, gerçek bir yasa. Eskimolardan Hawaillilere, Afrikalılara, İnkalara, eski Yunanlılara ve tarih öncesi Avrupa kabilelerine kadar dünyanın her yerindeki ilkel insan kabilelerinin hepsi birbirinden bağımsız olarak aynı temel sonuçlara vardı.

Eğer bu tür bağımsız insanlar ayrı ayrı aynı sonuçlara ulaşırsa, bu, aslında evrenin yasalarının da işin içinde olduğu anlamına gelmelidir.

"Sahip olduğun şeyi anlayan insanlar çok korkutuyorsun. Onu iyi kullanıyor olabilirsin; ama onu serbest bırak ve onu sınırlayan nedir? Eğer bir sihirbaz bir insanı iz bırakmadan yok edebiliyorsa tehditlerden, fide talebinden, adaletsiz bir düşmanın intikamcı nefretinden kim güvende olabilir?

"İnsanları korkutuyorsunuz ve onların korkmak için nedenleri var, oysa siz bu güçlü tekniğe sınır koyamazsınız!

"Makineyle çalışmaya başladığımda güç kaynağına ihtiyacı olmadığını öğrendim. Daha sonra tüpün eksik ya da arızalı olması durumunda işe yaramayacağını öğrendim. Diğer psiyonik makinelerden bazılarını gördüm ve kablolu sistemlerinin kesinlikle mantıklı olmamasına rağmen çalıştıklarını gördüm. Bundan yeni bir kavram, bir teori çıkardım ve çok önemli bir deney yaptım.

"Elimde analitik makinenizin basitleştirilmiş ve en üst düzeyde modernize edilmiş bir modeli var. Yalnızca devre şemasından oluşur; Ulusal Kadife Vernier kadranına monte edilmiş, gerçek bir prizma değil, bir prizma sembolüm var; bu ve panelin ön yüzeyinde tek başına küçük bir bakır halka görünüyor. Panelin arka tarafında, devre şeması standart çizim kağıdı üzerine çini mürekkebiyle çizilmiştir; prizma sembolü devre şemasında uygun yerde döner. Spiral bobin, panelin arkasına yapıştırılmış kağıt üzerine çini mürekkebi ile çizilmiştir; bir naylon iplik vasıtasıyla bir yoğunlaştırıcı sembol aracılığıyla sembolize edilmiş vakum tüpü plakasına bağlanır; bobin çiziminin diğer ucu sembolize edilmiş vakum tüpü katotuna karımın dikiş setinden alınan ikinci bir naylon iplikle bağlanıyor

"Makine çok güzel çalışıyor; performansın tutarlılığı mükemmel

"Biz sihirle çalışıyoruz ve sihir maddeye değil biçime, maddeden ziyade kalıba dayanır.

"Elektronik devreniz bir ilişkiler modelini temsil ediyor; bu önemlidir. Elektriksel özellikler kesinlikle önemsizdir ve tamamen göz ardı edilebilir. Bir tüp yandığında makine arızalanır çünkü bu deseni değiştirir; güç olmadığında çalışır çünkü kalıpların ilişkisi sağlamdır. Sembolik diyagramım desen mevcut olduğundan çalışır. . .

. Eğer belli bir mesafeden engelleri aşarak bunu yapabiliyorsanız, bu, belli bir mesafeden engelleri geçerek gözlemleyebilmeniz anlamına gelir. Basiret, kişisel mahremiyetin sonu anlamına gelir. Gerçek, diğer uçta mekanizma olmadan uzaktan yapılan eylemde örtülüdür. Bu çok korkutucu!"

Hieronymus 1946'da psiyonik cihazı için patent başvurusunda bulunduğunda, bu cihazın potansiyelinin kesinlikle farkındaydı. Büyük bir iyilik ya da korkunç bir kötülük için kullanılabilir. Daha sonra açıkladığı gibi, bazı kritik faktörleri kasıtlı olarak göz ardı etmesinin nedeni buydu. "Bunlar çok önemli zamanlardı" dedi. "H. Dünya Savaşı'ndan sonra siyasi ve askeri güçte bir yeniden düzenleme yaşandı ve bunun yanlış ellere geçmesinden korktum."

O halde bilgisinin kapsamı ne olursa olsun, Hieronymus. . . Cihazı kamuoyuna duyurulduğunda, er ya da geç birisinin sınırsız gücün mevcut olabileceğinin kesin olarak farkına varacağını fark etti. Buluşunu herkesin pahasına kişisel kazanç veya güç için kullanmaktan çekinmeyecek yeterince zeki, zeki ve çoğu zaman ilkesiz bireyler (ve uluslar da) vardır. . . .

Patent için yarım doları olan, bir atölyeden ya da bodrumdan gelen ufak tefek şeyleri ve birkaç saati olan herkes kendi Hieronymus cihazını yapabilir. Veya . . . Bu makaleyle birlikte basılan tam sayfa devre

şemasını kopyalayın, kalın kartona yapıştırın ve John Campbell tarafından savunulan aynı önemli testleri uygulayın.

Hieronymus, "Kimyasal veya başka şekilde analiz edemeyeceğimiz hiçbir şey bulamadık" dedi. "Mesafe de göz ardı edilebilir bir faktör. Fiziksel dünyamızı analiz ettiğimizde, pratikte fiziksel hiçbir şey bulmuyoruz; yalnızca şeyleri nihai parçacıklarına böldüğümüzde ortaya çıkan enerjinin tezahürünü buluyoruz."

Profesör SW Tromp, Psychical Physics adlı kitabında radyoniği tanımlayarak şunları bildirdi: "Bir enstrümanla, herhangi bir nesneye, maddeye veya duruma karşılık gelen eterik enerji modeli yapay olarak simüle edilebilir. Süreç fiziksel düzeyde değildir. Bilinen beş duyunun sınırlarının ötesinde yer alıyor ve ölçülebilir elektromanyetik spektrumun dışında görünüyor."

Eloptik radyasyonla ilgili neredeyse her dürüst rapor

tüm emsalleri paramparça eden zihin bükücü. Aslında o kadar tuhaflar ki, Hieronymus ve meslektaşları İleri Bilimler Araştırma ve Geliştirme Şirketi A.Ş.'yi kurmak zorunda kaldılar.

Apollo 8 ve 11 astronotlarının kalkıştan inişe ve karantina dönemleri boyunca "Canlılık Yoğunluğu Değerlerini" içeren yirmi iki sayfalık birleştirilmiş bir bildiri yayınladı.

Hieronymus şunları yazdı: "Apollo 11'in uçuşu sırasında topladığımız tüm veriler ve ortaya çıkardığımız bilgiler arasında en önemlisi ve şaşırtıcı olanı, Ay'da yaklaşık 65 milden yaklaşık 15 mil'e kadar uzanan öldürücü bir radyasyon kuşağının bulunmasıdır." ayaklar yüzeyden uzakta. . . .

'Astronotların genel canlılığında gözle görülür bir düşüş ve kanserojen okumalarda bir artış vardı. Adamlar Ay'a ayak basana kadar patolojiler arttı, sonra her şey tersine döndü. Bu durum diğer tüm aya inişlere benziyordu."

Bu raporun yalnızca 500 kopyası, verileri incelemek, kontrol etmek ve değerlendirmek isteyen ilgili tıp adamlarına ve bilim adamlarına dağıtıldı.

Hieronymus'un eloptik enerji tanımında özellikle "bunun alfa veya beta parçacıkları veya gama ışınlarıyla hiçbir şekilde ilişkili olmadığı" belirtiliyor. Elektromanyetik spektrumun herhangi bir kısmına uymuyor. Tamamen farklı bir medyada faaliyet gösteriyor."

Zihnin beden üzerindeki iyileştirici güçleri ve olumsuz, yıkıcı yetenekleri iyi belgelenmiştir. Eğer kendi sağlık ve hastalık durumlarımızı (yaşam ve ölüm dahil) kontrol etme kapasitesine sahipsek, bunun mantıksal uzantısı bazılarımızın diğerleri üzerinde de kontrol sahibi olabilmesi gerektiği olacaktır. Eğer yapılabiliriyse, neredeyse kesinlikle yapılıyor! Ancak psionik güç kullanmadan, son yirmi yılda psionik evriminin ne kadar karmaşık veya güçlü bir aşamaya ulaştığını belirlemek neredeyse imkansızdır.

Şu anda mevcut olan kanıtlar, gerçeklerin geniş çapta bilinmesini engellemek için güçlü bir çaba sarf edildiğini gösteriyor gibi görünüyor. Bu sonuçlara varan erkeklerin başına alay, şüphe ve itibarsızlık geldi. Bunu kanıtlamak son derece zordur, ancak bu yazar, psionik araştırmacılarının zamansız, gizemli ölümlerini (birçoğu "doğal" ve ikisi "intihar" olarak listelenmiştir) içeren çok şüpheli beş olay hakkında kişisel bilgiye sahiptir.

Yakın zamana kadar bu, mağdurun bilgisi veya rızası olmadan ve kesinlikle herhangi bir tespit veya misilleme tehlikesi olmadan herhangi bir mesafeden yapılabilirdi. Bu tür ölümcül saldırılara karşı akla gelebilecek tek koruma "psionik kalkan"dır. Ancak böyle bir cihazın her zaman, günde 24 saat, yılda 365 gün çalışması gerekir!

Böyle bir "psişik kalkanın" çeşitli versiyonları artık gizlice geliştiriliyor. Üstelik Bell Laboratuvarları ve başka bir elektronik şirketi, Hieronymus cihazını ticari bazda ("bilimsel amaçlarla" söylendiği gibi) üretme hakları için teklif veriyor.

Bu tür şeylerin seri üretimine geçmeden önce, Dr. Morris K. Jessup'un (Ha., Dade County Park'ta steysin vagonunda ölü bulunduğu "intihar" olarak listelenmişti) ölümleri arasındaki tuhaf benzerlikler hakkında daha fazla şey öğrenmemiz gerekiyor. 29 Nisan 1959 akşamı), Ruth Drown'un hapishanede ölümü ve araştırmaları onları psionik güçlerin neredeyse tamamını anlamaya yaklaştıran diğer üç araştırmacının intiharı ve ölümleri.

Ölmeden önce, bu yazarın fizikçi bir arkadaşı, teleskopuna psionik bir cihaz bağlayarak yakın gezegenlerden ve uzak yıldızlardan gelen ışığı analiz eden çok ateşli bir amatör gökbilimciydi.

Yirmi Soru oyununun zihinsel versiyonuna odaklanarak, güneş sistemimizdeki iki gezegende (Dünya dışında!) yaşamın var olduğunu öğrenip rapor edebildi. Bunlardan biri Venüs'tür ancak Venüs'teki yaşam formları bildiğimiz hiçbir şeye benzemez. Ho, canlı hücrelerin büyümesinden kaynaklanan mitojenik radyasyonu tespit etti; "muhtemelen aşırı büyük bitkilerin köklerindeki hücre bölünmesi" olduğunu iddia etti.

Diğer araştırmacılar geçmişin kalıntılarından gelen yayılımları analiz ettiler. Bu bakımdan Hieronymus makinesi de dahil olmak üzere tüm psionik cihazlar aynı zamanda zaman makinesidir! Milyonlarca yıl önce Dünya'da yaşayan tarih öncesi canlıların fosillerinden çıkan radyasyonlar De la Warr uyarlamasıyla filme alınıp geliştirildi!

Eşinden ve kendisinden alınan kan örneklerini kullanarak,

George De la Warr bir keresinde kamerasını ayarlamış ve neredeyse 30 yıl önce gerçekleşen bir olay olan düğün gününe odaklanmıştı! Resim, şüpheli tanıkların görüşüne göre geliştirildi ve oldukça eskimiş düğün kıyafetleri giyen genç bir çiftin resmi olduğu fark edildi. Aynı fotoğrafı, çiftin aslında kendisi ve Bayan De la Warr olduğuna dair "olumlu" kimlik tespiti için kullandı.

Psioniklerle ilgili ortaya çıkan teorinin bir kısmı, zaman ve mesafenin önemini neredeyse saf bir yanılsama haline getiriyor. Bunun birçok büyüleyici olasılığı var. Radyonik ve psionik uygulayıcıları arasında, 18. yüzyıldaki gezegenlerarası eter kavramı, boş uzayın özelliklerini açıklamak için astronominin "ölü boşluk" teorisinin yerini almıştır. Psionik uzmanlarına göre tüm yaşam ve dolandırıcılık bu eterden

geliyor.bilinç maddi varoluşa gelir ve fiziksel "ölümden" sonra (daha yüksek bir seviyede veya titreşimsel düzlemde) ona geri döner.

Bütün bunlar zorlayıcı derecede zor bir tür neredeyse mantıklıdır. Görüşleri ortodoks bilim tarafından şekillendirilen neredeyse hiç kimse, hatta en inatçı materyalist bile bununla baş edemez. karma ve reenkarnasyonun eski zamanlarda bilinen kavramları.

"Evrenin başlangıcı ve sonu olmadığı gibi, onun tüm parçaları da eşit derecede sonsuzdur." Veya... İngiliz kozmolog Dr. Fred Hoyle'un sözleriyle: "Bilim, fiziksel olmayan olguları incelemeye başladığında, on yıl içinde varlığının tüm yüzyılları boyunca kaydettiği ilerlemeden daha fazla ilerleme kaydedecektir."

Eğer benim istihbaratım, bilgilerim ve önsezilerim doğruysa o on yıl yaklaşıyor demektir.

Etkinliği ABD'de kanıtlanmış ve belgelenmiş olan mevcut orgon enerjisi hava mühendisliği teknikleri, çevre mücadelesinde yeni ve parlak bir unsurdur. Bu teknikler, kasıtlı atmosferik kirliliğe (çoğunlukla aşındırıcı kimyasallar kullanılarak) bağımlı olmaları nedeniyle, resmi hava durumu değiştirme yöntemleriyle erişilemeyen iklim sorunlarının çözümüne izin verir; Orgone enerji hava durumu mühendisliği, bulut avcısı cihazı aracılığıyla rüzgar azaltma, kasırga saptırma, yağmur yapma, yağış engellemeyi açmıştır. ve bölgesel sıcaklık kontrolü. Dumanın, benzer şekilde, dumanın giderilmesine yönelik prosedürler tasarlanıp uygulandığında, bu birincil enerji mühendisliğine yol açması beklenebilir.

Dünya Meteoroloji Örgütü'nün yayınları ve raporlarının da ortaya koyduğu gibi, şiddetli hava koşulları son birkaç yıldır dünya ikliminin bir özelliği haline geldi. Orgon enerjisi hava durumu mühendisliğinin tüm hava oluşumunda yer alan enerji sürekliliğine sağladığı erişimle birlikte, son zamanlarda benzeri görülmemiş yağışların ve yayılan kuraklığın muhtemelen gelişigüzel, büyük ölçekli dünya ikliminin - kasıtsız ve ayrımsız - yan ürünleri olduğu ortaya çıktı. - Bulut tohumlamanın geniş çapta yayılması.

Son zamanlardaki şiddetli hava olayları genellikle doğrudan kimyasal tohum bombardımanı altındaki alanlar dışında meydana geldi. Bu, tohumlama savunucuları arasında yanıltıcı bir masumiyet hissine yol açtı. Orgon enerjisi hava mühendisliğine ilişkin bu genel bakış,

Trevor Janies Constable'ın yazdığı "Orgone Energy Weather Engineering through the Cloudbuster" bu cilt için özel olarak yazılmış orijinal bir makaledir ve yazarın izniyle basılmıştır.

Dünyadaki tüm hava koşullarının altında yatan birincil enerji sürekliliğinin doğasına ve bu sürekliliğin, uyarıların uygulanmasından uzak yerlerde büyük meteorolojik reaksiyonlar ortaya koyma yeteneğine bağlıdır. Bu tür uyarılar ister kimyasal olsun, ister orgon enerjisi hava mühendisliği tekniklerini oluşturan sürekliliği doğrudan uyaran olsun, uzak etkilerin yarattığı tehdit büyük bir tehlike olmaya devam ediyor.

Kimyasallarla bulut tohumlama artık gerekli veya haklı değil. Orgon enerjisi hava mühendisliğinde daha üstün ve daha çok yönlü bir teknik zaten mevcuttur. Bu hava durumu kontrolü aracı -terimin en geniş anlamıyla- tüm havanın fenomenal dünyaya çıktığı temel birincil enerji sürekliliğini hesaba katar ve onunla uyum içinde çalışır.

Orgon enerji hava mühendisliğinde hiçbir şekilde kimyasal kirleticiler, maddeler, buharlı infüzyonlar veya elektromanyetik radyasyon kullanılmaz. Bu hava durumu kontrolü aracı çevresel açıdan saf, çok yönlü ve son derece etkilidir. Yeni teknikler, Federal bulut tohumlama programlarının milyonlarca dolarlık operasyonel maliyetleriyle karşılaştırıldığında da ucuzdur.

Doğrudan görsel gözlem veya havadan fotoğraflama dışında tespit edilemeyen basit aparat, bölgesel hava değişikliklerini kolaylıkla gerçekleştirebilir; hiçbir şekilde yalnızca yağmur yağdırmakla sınırlı değildir. Bu tür aparatlar 100 dolardan daha düşük bir ücret karşılığında monte edilebilir ve son yıllarda yazar tarafından birçok kez monte edilmiştir. Bu cihazın kullanımını kapsayan operasyonel raporlar, şimdiye kadar herhangi bir yerde yayınlanmış olan, plana göre hava durumu değişikliklerinin en sağlam kanıtıdır. Kimyasal tohumlamanın ezici etkisini azaltmak veya ortadan kaldırmak amacıyla bilgiler ilgili Federal kurumlara ücretsiz olarak sağlanmıştır. Eğer bu tür bir önlem kısa sürede alınmazsa biyosferin işleyişi bozulabilir.

Orgone Enerji Hava Mühendisliğinin Tarihçesi

Orgon enerjisi, kozmik yaşam enerjisine, onu 20. yüzyılda keşfeden merhum Dr. Wilhelm Reich tarafından verilen addır.

psikiyatrist ve orgonomik hava mühendisliğinin öncüsü. Dr. Reich, psikanalizin seçkin kurucusu Dr. Sigmund Freud'un himayesi ve öğrencisiydi ve 1924-1932 yılları arasında Freud'un Viyana'daki Psikanalitik Polikliniği'nin ilk klinik asistanı ve yöneticisi olarak art arda hizmet etti.

Dr. Reich keşfettiği fiziksel enerjiyi yaşamla, organik işleyişle ve fiziksel yaşamın kökü diyebileceğimiz orgazmla kalıcı olarak özdeşleştirmek için orgon adını verdi. Bu enerjinin keşfi, herhangi bir bilim adamının orgazmın işlevi üzerine yaptığı ilk çalışmanın uzun vadeli sonucuydu. Dr. Reich bu çalışmayı 1920'lerde yaptı. 1939-1940'ta canlı sistemlerde ve atmosferde orgon enerjisinin keşfi, Dr. Reich'in son yirmi yılda insanın cinsel işleyişine ilişkin öncü araştırmasına dayanıyordu.

Orgon enerjisinin, elektrik olmayan karakterde, titreşimli, spesifik bir biyolojik enerji olarak yaşayan her şeyde var olduğu kanıtlanabilir. Dışarıdan bakıldığında, orgon enerjisi, Dünya'nın toprağında, suyunda ve atmosferinde ilksel, kütsüz bir enerji olarak bulunur. İkinci ortamda, bulut avcıları (CLB'ler) olarak bilinen son derece basit mekanik düzeneklere erişilebilir ve bunlar tarafından manipüle edilebilir. Hava durumunun tüm fonksiyonlarıyla kontrolü, bunun sonucunda ortaya çıkan bir burada-şimdi gerçekliğidir.

Dr. Reich enerjinin varlığını vakumda aydınlatma dahil olmak üzere görsel olarak, termik olarak, elektroskopik olarak ve Geiger-Muller sayacında gösterdi. Yayınlanan deneyleri, temel bilimsel yöntem konusunda eğitim almış herkes tarafından tekrarlanabilir. Dr. Reich ayrıca bu evrensel fiziksel enerjiyi tespit etmek ve daha da nesnelleştirmek için bir dizi cihaz icat etti. Bu cihazlar arasında orgon alan ölçer, atmosferdeki enerjinin görsel tespiti için orgonoskop ve enerji konsantrasyonları üretmek için orgon enerji akümülatörü yer alıyor. Orgon akümülatörünün içinde ve üstünde ısının sürekli olarak serbest kalması, Einstein'ın modern fiziğin temel direklerinden biri olarak kabul ettiği termodinamiğin ikinci yasasıyla gelişiyor.

Bulut avcısı, atmosferik orgon enerji potansiyellerini manipüle etme gücüyle muhtemelen en güçlü cihazdır.

hiç insan ken'ine gelmeyecek. Bu gücün iki ana yönü vardır:—

(1) Büyük hava sistemlerini yaratma, değiştirme ve yok etme yeteneği.

(2) Herkesin kullanımına olanak sağlayan inşaatın basitliği.

Reich'in keşiflerinin kökeninin ve bunların ortaya çıktığı yıllar süren özenli çalışmanın ayrıntılı bir açıklaması bu makalenin kapsamı dışındadır. Keşiflerin kabul edilmiş bilimsel prosedürlerin tutarlı bir şekilde uygulanmasıyla yapıldığını söylemek yeterli. Reich'in biyolojik keşifleri, doğrulanmış ve yeniden doğrulanmış klinik bulgulardan elde edildi ve tekrarlanabilir fiziksel deneylere aktarıldı. Onun keşifleri ne rastlantısal ne de anıydı; nesnel gerçekler ve süreçler üzerinde organik, amansız bir yoğunlaşmanın ürünüydü. Orgon motorunun geliştirilmesine yol açanlar dışında Reich'in tüm deneyleri, diğer bilim adamları tarafından çoğaltılmak üzere yayınlandı. Deneylerin açıkça göstereceği gibi, enerjinin kendisi fizikseldir.

Mevcut durum

Küçük bir grup profesyonel ve amatör işçi, Dr. Reich'in ölümünden bu yana keşiflerini pekiştirmeye ve genişletmeye devam etti. Deneyimli orgonomi araştırmacıları ve çalışanlarından oluşan bu kadro, bu çalışmayı resmi onay ve resmi yasal destekle ileriye taşımada büyük bir değere sahip olmalıdır. Orgonun keşfi, şu anda evrenin dış çevresini etkileyen, normalde aşılması mümkün olmayan tüm paranormal olayların altında yatan evrensel enerji ilkesi olarak ortaya çıkmıştır. bilimsel bilgi. Kararsız parafizik teorileri, Reich'in orgon enerjisini keşfetmesi ve onun temel determinizmini kurmasıyla işlevsel olarak birleştirildi ve sağlaştırıldı.

Orgone Enerji Hava Mühendisliği

Bu makalenin sonunda listelenen literatür, orgon enerji hava durumu mühendisliğindeki en son teknolojiyi anlamak için gerekli arka planı sağlayacak olsa da, bu konuda uzmanlaşmak için önemli miktarda zaman ve çaba yatırımı gerekmektedir. En yüksek akademik seviyeye kadar olan resmi bilgi, orgonomi

çalışmalarına başlamak için bir temelden başka bir şey değildir. Bu yeni alanın pek çok alanında, orgon enerjisinin negatif entropisinde olduğu gibi, bilimsel temeller sıklıkla tersine çevrilmekte veya reddedilmektedir. Herhangi bir resmi bilim disiplindeki uzmanlık, tek başına orgonomi biliminin geçerli eleştirisi için bir temel oluşturmaz. Kitaplar incelenmelidir. Aparat oluşturulmalı. Eleştiri ileri sürülmeden önce yayınlanan deneyler tekrarlanmalı veya denenmelidir.

Gereken uzun çalışmaların getirdiği zaman problemini ortadan kaldırmak ve açık fikirliyle yeni bir alan açmak için bu araştırma, okuyucunun hava kontrolünde orgon enerjisi ile ilgili bazı gerçekleri olduğu gibi kabul etmesini gerektiriyor. Bu gerçekler daha sonra literatürden ve eğer isterse okuyucu tarafından gerçek deneylerle doğrulanabilir. Orgone enerji hava mühendisliği, aşağıdaki temel gerçeklerin geçici olarak kabul edilmesiyle anlaşılabilir:

Orgon enerjisi, Dünya'nın etrafında, konsantrasyonunun dünya dışı uzaydakinden daha fazla olduğu bir zarf oluşturur. Bu zarf, Dünya çevresinde batıdan doğuya doğru, fiziksel-maddesel gezegenden biraz daha hızlı hareket eder. Orgon enerji zarfı, gezegene dönüş sağlayan biyoenerjetik bir tork tahriki olarak tasavvur edilebilir; bu tür bir tork, canlı organizmaların heliotropizminden kaynaklanır.

Orgon enerji zarfı, dünya havasının Dünya etrafında genel olarak batıdan doğuya doğru hareketini sağlayan aracıdır.

Orgon enerjisi hareketi, dönen dalganın veya kreiselwelle'nin dalga biçiminde gerçekleşir.

(KRW), KRW akümülatörde algılandığında veya kaybolduğunda bu biçimde görünür:

Atmosferdeki devasa ölçekteki benzer hareket, bulut kütlelerine "KRW imzası" olarak doğrudan gözlemlenebilen özel bir şekillendirme etkisi kazandırır. Bu imza, bu araştırmanın yazarı tarafından bilinen herhangi bir doud atlasında veya doud fiziği üzerine yapılan başka bir çalışmada tanımlanmamıştır, ancak binlerce mil karelik okyanus üzerinde objektiftir ve kolaylıkla fotoğrafı çekilebilir. Doud'lardaki KRW imzası rüzgar hareketinden bağımsızdır

Orgon enerjisinin maddenin, özellikle de suyun sıvı durumuna karşı güçlü bir ilgisi vardır.

Orgon enerjisi ters veya orgonotik potansiyel kanununa göre negatif entropiktir.* Orgon enerjisi düşük potansiyel durumlarından yüksek potansiyel durumlarına doğru akar. Yüklü kurumlar daha az ücretli birimleri çeker ve bu daha az ücreti kendi kapasite seviyelerinin sınırına kadar çekerler.

Suya topraklanmış ve atmosfere uygun şekilde yönlendirilmiş paralel, içi boş metal borular, atmosferdeki orgonotik potansiyelleri yükseltme ve azaltma özelliğine sahiptir. Böyle bir cihaz bulut avcısı olarak bilinir. Meteorolojinin resmi parametreleri, bu tür cihazlar tarafından, birincil düzeydeki bu tür mühendislik operasyonları yoluyla manipüle edilebilir ve kontrol edilebilir.

Orgon enerji zarfı (havanın rahmi) son derece hassastır, sürekli ve doudbusters'tan gelen uyarılara geniş ve esnek bir ölçekte duyarlıdır. Bu enerji zarfının sürekliliği nedeniyle bu tür uyarıların etkileri uzayabilir.

* Reichean geleneğinde "ergonomik" metodolojiye, "orgonotik" ise orgon yüküne veya potansiyeline atıfla kullanılır. Editörler.

milyonlarca mil karenin üzerinde. Milyarlarca ton atmosfer ve atmosferik su buharı, konsantrasyonları, dağılımları ve genel davranışları açısından belirleyici bir şekilde etkilenebilir.

Orgone enerji mühendisliği, mevcut örgün eğitim, öğretim ve fiziğin yalnızca kısmi erişim sağladığı canlı, elektriksiz, evrensel enerjiyle ilgilenir. Hava durumu kontrolünde başarılı bir orgon mühendisi mutlaka algılayıcı olmalı, operasyonlarının neden olduğu atmosferdeki hareketlere ve değişikliklere karşı duyarlı olmalı ve aparatını buna göre yönlendirebilmelidir. Kendi biyosistemindeki orgon enerjisinin karşılık gelen son derece güçlü hareketlerini hem anlayabilmeli hem de tolere edebilmelidir. Çalışan bir Birinci Orgonomik Duyu'ya, yani enerjiyi doğrudan algılama yeteneğine sahip, becerikli bir orgonomik gözlemci olmalıdır.

Orgon enerjisi hava mühendisliğinde yer alan tüm prosedürler ve reaksiyonlar mekanik değil, işlevseldir. Bu nedenle işlevsel bir düşünme tarzı, sorumlu ve etkili hava durumu kontrolü için temel bir ön koşuldur. Yaşayan süreçlere uyum sağlamayan kişiler, anlatılan türden mühendislik işlemlerine uygun değildir.

Şu anda bu alanda gerçek bir uzman yok; yalnızca bu yeni ilkelere aşina olmayan arkadaşlarının bilgisizliğinden biraz daha az olan birkaç kişi var.

Yukarıdaki on noktanın olduğu gibi kabul edilmesi koşuluyla, temel orgon enerjisi hava durumu mühendisliğini ve bu mühendisliği gerçekleştirmek için kullanılan aparatları tartışmaya devam edebiliriz.

CLB esasen bir ucu suya topraklanmış içi boş, paralel metal borulardan oluşan bir sıra veya sıralardan oluşur. Boru sırasının bir ucunu yerden uygun bir yükseklikte destekleyecek, diğer ucu ise suya daldırılacak bir raf, "raf" olarak bilinen basit bir CLB'yi oluşturur.

birim." Orgon enerji mühendisliği yoluyla mümkün olan tüm hava durumu modifikasyon işlemleri böyle bir cihazla gerçekleştirilebilir. Ancak kolaylık sağlamak amacıyla CLB'ler genellikle boru sıralarının bir pivot veya döner tabla üzerinde döndürülebileceği şekilde tasarlanmıştır.

CLB'nin tasarlanmış ve pratik operasyonlarda kullanılan çeşitleri şunları içerir:

Bölmeli CLB — borularla seri halde ve borularla su zemini arasında güçlü bir orgon akümülatörü içerir.

Odacıklı CLB'nin alt değişkenleri de vardır.

Ayarlanmış CLB. Bu tür üniteler, merhum Dr. Ruth B. Drown'un orijinal keşiflerine dayanarak tüplerin radyonik ayarını içerir. Bu tür zamanlanmış CLB'ler, hava mühendisliğinin yanı sıra, orijinal UFO araştırmalarında da değerlerini kanıtladı.

CLB'nin işleyişine ilişkin iki temel anlayış vardır:

(1) CLB'nin mucidi Wilhelm Reich tarafından formüle edilen klasik konsept.

(2) Bu makalenin yazarı tarafından formüle edilen modern kavramı.

Klasik Konsept

Reich, topraklanmış boruların orgon enerjisini atmosferden suya "çektiğini" teorileştirdi. Tamamen gözlemlenebilir dış fiziksel belirtiler bu kavramı desteklemektedir. Bunun önemli bir tezahürü, amacı doğrultusunda CLB'ye doğru yerel rüzgar hareketinin oluşmasıdır. İlk kez gözlemlendiğinde şaşırtıcı olan başka bir belirti, cihazın orijinal adını aldığı doğrulanabilir ve tekrarlanabilir bulut "bozma" veya dağılma işlevidir.

Hava durumu kontrolü ve modifikasyonu, CLB'nin işaret ettiği her yerde atmosferdeki orgonotik potansiyellerin düşürülmesiyle gerçekleştirilir. İstenilen özel etkiye göre, orgonotik potansiyeldeki bu tür değişimlerden bölgesel Hava değişiklikleri ortaya çıkar.

Reich, CLB'sindeki boruların, CLB'sine monte edilmiş "çekme" borularının desenini yeniden üreten bulutlu zeminde veya bulut kütlelerinde delikler açtığını gösterdi. CLB, üçe dört konfigürasyonunda monte edilen yedi boruya sahip olacak şekilde tasarlanmış olsaydı, o zaman bulutlu alanda buna karşılık gelen üçe dört düzeninde delikler görünecektir.

Reich ayrıca CLB'nin doğrudan bir buluta hedeflenmesi durumunda bulutun hızla yok edildiğini, Le.'nin "parçalandığını" da gösterdi. CLB'yi bir bulutun yakınına hedeflemek bulutun büyümesine neden olur, Le., uzaydaki dumanı genişletir.

Reich'in CLB işleyişi kavramının özü, nem bağlayıcı, nemi çeken orgon enerjisinin, çekme boruları aracılığıyla CLB toplama düzeneğindeki bulutlardan (veya atmosferden) suya çekilmesidir. Atmosferdeki bunun sonucunda meydana gelen büyük etkiler, Reich tarafından CLB'nin eylemi tarafından başlatılan orgonotik potansiyel değişimleri ve değişimlerden kaynaklanacak şekilde değerlendirildi.

CLB'nin işleyişine ilişkin bu klasik kavram, Reich'in 1957'deki ölümünden bu yana elde edilen kapsamlı mühendislik deneyiminin ışığında revizyona tabi tutulabilirken, ona karşı adil olmak gerekirse, kendisine kendi tesisinin işleyişini tam ve özgür bir şekilde keşfetme şansı verilmediğinin vurgulanması gerekir. buluş. Bu alandaki ilk öncülüğü kabaca Reich'in taciziyle ve Gıda ve İlaç İdaresi tarafından yürütülen çalışmalarıyla aynı zamana denk geliyordu.

Dolayısıyla olayların gelişmesi nedeniyle bu alandaki orijinal teorilerini değiştirme fırsatı ona izin verilmedi. Bunu başarabildiği, psikanalize, biyofiziğe, sosyolojiye yaptığı parlak katkılarda ve orgon enerjisiyle ilgili bulgularının tüm panoramasında açıkça kanıtlanmıştır.

Reich'in hem yaşamı boyunca hem de sonrasında çalışmalarını anlayanlar arasındaki prestiji o kadar büyüktü ki, nispeten yakın zamanlara kadar klasik CLB işleyişi kavramı hiçbir zaman ciddi bir şekilde sorgulanmadı.

Modern Konsepti

Bu makalenin yazarı, 1968'den beri geniş bir yelpazedeki başarılı hava durumu mühendisliği operasyonlarındaki saha deneyimine dayanarak, CLB işleyişinin modern konseptini formüle etmiştir. Bu konsept, CLB'nin Reich tarafından teorileştirilenin tersi şekilde çalıştığını tasavvur etmektedir. Elektrik bilimlerinin tarihi, yeni bir alanda temel polarite hatalarının ne kadar kolay yapılabileceğini doğrulamaktadır. Yazar, Reich'in keşfi ve teorik girişimi olmasaydı CLB'nin işleyişine ilişkin modern bir kavramın olmayacağını vurguluyor.

Modern konsepti, CLB borularının atmosfere ve ötesine, teorik olarak sonsuz bir mesafeye tutarlı orgon enerjisi ışınlarını fırlattığını savunuyor. Modern konsepti, CLB'den yansıtılan enerjinin elektromanyetik yerine biyoenerjetik olması dışında, her bir çekme borusunu bir lazer ışınının jeneratörüne benzer olarak görür.

Bu benzetme, bir CLB'de bulunan hava durumunu değiştirmeye yönelik muazzam gücün yeterli şekilde anlaşılmasını sağlar. Bir CLB, sayıca CLB'deki borulara eşdeğer olan bir dizi güçlü EM ışınından oluşan bir lazer "pil" ile eşitlenebilir.

CLB boruları, şu anda belirlenemeyen bir biçimde, muhtemelen orgon enerjisinin radyal doğasıyla ilişkilidir; orgon enerjisini sudaki fiziksel birikiminden serbest bırakır. Orgonotik potansiyelin atmosferik değişiklikleri, borulardan çıkan orgon enerjisi ışınlarının, boruların yönlendirildiği her yerde atmosferdeki orgonotik potansiyeli yükseltmesiyle üretilir. Bu, kavram olarak klasik yaklaşımın tam tersidir.

Delikler kapalı alanda açılır çünkü yüksek potansiyele sahip tutarlı orgon enerjisi ışınları, kendi ayrı konumlarındaki tüm nemi emer. Benzer bir açıklama bulutların yok edilmesini veya parçalanmasını da kapsar. Hızlandırılmış hareketli görüntüler, enerjinin bulutlardan bir CLB tarafından çekildiği kavramını desteklemektedir. Tam tersine bu tür filmler bulutların CLB tarafından kelimenin tam anlamıyla parçalandığını doğruluyor.

Modern konsepti doğal olarak CLB'nin çevresinden orgon enerjisinin uzaklaştırılmasının CLB'nin işleyiş tarzının bir parçası olarak gerçekleşeceğini kabul etmektedir.

Enerji CLB tarafından uzaya gönderiliyor ve cihazın etrafında yerel bir orgonotik potansiyel düşüşü meydana geliyor. Çalışan bir CLB'nin yakınındaki insanların biyoenerjetik olarak aşırı yüklenme eğilimi bu durumu doğrulamaktadır. Böyle bir durum ancak orgonotik veya tersine çevrilmiş potansiyel yasasına göre, çevrenin sorumluluğu insanoğlundan önemli ölçüde düşükse elde edilebilir.

Klasik konsept, CLB operatörlerinin ve seyircilerinin orgonotik aşırı yüklenmesini, orgon enerjisinin CLB sahasına çekilmesi (Le., "Çekilmesi") temelinde tatmin edici bir şekilde açıklayamaz. Böyle bir durum, CLB yakınındaki canlı sistemlerden yükün çekilmesine veya azalmasına yol açacaktır. Aslında bunun tersi de oluyor.

Ayrıca, CLB etrafındaki azaltılmış orgonotik potansiyele sahip yerel bölge, orgon enerji akışlarının yönlendirilmesinde ve bu yönlendirme yeteneğinin bölgesel, öngörülemeyen yağmur üretimi gibi

mühendislik operasyonlarına uygulanmasında gözlemlenebilir derecede belirleyici bir rol oynamaktadır. Bu makalenin alındığı kapsamlı araştırmada ayrıntıları verilen operasyonel raporlar, orgon mühendisliğinde bilindiği şekliyle bu "yayıma" etkisinin iki spesifik örneğini içermektedir.

Özetlemek gerekirse klasik kavram, CLB'nin orgon enerjisini ve havayı kendine çekerek, yönlendirildiği yerde atmosferdeki orgonotik potansiyeli düşürdüğü yönündedir. Modern konsepti, CLB'nin orgon enerjisini uzaya fırlattığını ve atış ışın(lar)ının yönünden 180 derecelik ters bir akışla atmosferi kendine çektiğini savunuyor. Atmosferin CLB'nin işaret ettiği bölgelerinde orgonotik potansiyel yükselir.

Karasal Ortamdaki Orgon Enerji Akışları

İnsanlarla yapılan biyofiziksel, biyopsikiyatrik ve biyoenerjetik araştırmalar yoluyla orgon enerjisinin keşfine içkin olan, yaşamdan ayrılamayan nabız atışı ve hareketin ikiz özellikleridir. Sağlıklı ve canlı insanda hissedilen enerji akışlarının, Dünya'nın tüm yaşamını sürdüren orgon enerji akışları ve hareketlerinde karşılıkları vardır. Modern orgon enerjisi hava durumu mühendisliğinde, gezegenin kendisine devasa bir canlı organizma olarak yaklaşıyor. Hava durumu mühendisliği, CLB'lerin uygun kullanımı yoluyla, şu anda kabul edilen iki orgon akışını yerel olarak yönetir. Gelişmiş deneysel çalışmalar,

CLB'nin işleyişine ilişkin modern kavram, Dünya gezegeninin toplam biyoenerjetik metabolizmasında otuz iki kadar bireysel orgon enerji akışının bulunabileceğini göstermektedir. Şu anda çoğu çalışan tarafından kabul edilen iki akım şunlardır:

(1) Gezegen akışı. Dünya'nın etrafında batıdan doğuya doğru, Dünya'nın kendisinden biraz daha hızlı akar.

(2) Galaktik akıntı. Genellikle güneybatıdan kuzeydoğuya doğru akar, ancak özellikle kıyı bölgelerinde yerel değişikliklere tabidir ve muhtemelen bazı yönlerden mevsimseldir.

Orgon enerjisi hava mühendisliğinin özü onun iki yönlü karakteridir. Her zaman bir birincil uyarı vardır, Le., orgon enerji sürekliliğine doğrudan bir uyarı ve bu uyarıdan kaynaklanan ikincil bir etki. İkincil etkiler; dikkate alınabilir, gözlemlenebilir ve kaydedilebilir meteorolojik olaylar düzeyinde meydana gelir. Meteoroloji bilimi, mevcut şekliyle, birincil enerji sürekliliğinin varlığına dair herhangi bir bilinç olmaksızın, bu ikincil etkilerin sistematik olarak incelenmesidir. Orgon enerjisi teorisi ve teknolojisi, meteorolojiye şu ana kadar eksik olan bir temel boyutu getiriyor ve sentezlenmiş bir "yeni meteorolojinin" iki aşamasının birbirini desteklediği ve karşılıklı olarak gerekli olduğu vurgulanmalıdır.

Aşağıdaki operasyonel açıklama, geniş bir yelpazedeki hava durumu mühendisliği operasyonlarından, orgon enerjisi hava durumu mühendisliğinin kullanımda olan veya resmi kaynaklar tarafından öngörülen diğer yöntemlere göre üstünlüğünü göstermek için seçilmiştir. Bu sunum için yağmur yapma operasyonu seçilmedi çünkü bu, hava mühendisliği açısından zor bir iş değil ve aynı zamanda - sınırlı bir şekilde de olsa - bulut tohumlama uygulamasıyla da yapıldı.

Soğutucu Operasyon bölgesel sıcaklık kontrolüne yönelik başarılı bir girişimin, yıkıcı bir sıcak hava dalgasına, tam tersi yöndeki kapsamlı resmi tahminlere rağmen kararlı bir şekilde karşı konulmasının bir anlatımıdır. Bu yazarın görüşü, bu tür operasyonların, çekirdeklenme savunucularının elindeki her şeyi gölgede bıraktığı yönünde. Bunun gibi bir deneyim, orgon mühendisine, müthiş güce sahip bir aygıtın iradesinin kontrolü altında olduğunu öğretir. Doğrudan etkileri olmasına rağmen, yerel hedefine yönelik "yan etkiler" yoluyla binlerce kilometre uzakta ve istemeden ortalığı kasıp kavurabilir.

Dünyanın orgon kabuğu deneyimli orgon mühendisi için çelişkinin ötesinde bir gerçekliktir. Küçük uyarılar, süreklilik ve esneklik gibi özel özellikleriyle güçlendirilir. Şimdiye kadar anlaşılmamış bir muazzam güç sürekliliği ile çalıştığının bilincinde olarak, bu güce ve operasyonlarına başlarken taşıdığı sorumluluğa gereken saygıyı gösteriyor.

Soğutucu Operasyonu Burada, Journal of Orgonomy dergisinin editörlerinin izniyle Ek II olarak çoğaltılmıştır; buradaki açıklama ilk kez Mayıs 1972'de yayınlanmıştır.

Yazar tarafından planlanıp yürütülen diğer beş başarılı hava durumu mühendisliği operasyonu, bu makalenin alındığı ana araştırmada Kooler'inkine benzer şekilde belgelenmiştir. Bu tür hava mühendisliğinin çevre mücadelesindeki etkinliği ve değeri açıktır. Ticari potansiyelleri şaşırtıcıdır. Bütün bunlar, herhangi bir tür kimyasalın atmosfere salınması olmaksızın insan girişimine açıktır. Kaçınılmaz olarak ortaya çıkan soru şudur: "Bu konu neden geniş çapta ve ticari olarak ele alınmadı?"

Bu teknolojinin kullanılmamasının nedenleri teknolojinin kendisinden çok daha karmaşıktır. Yazar, bu nedenleri kısaca belirtmeden önce, bu tür hizmetlerin iki yıldan fazla bir süredir Amerikan hükümetine, yabancı hükümetlere ve hava durumuyla ilgili sorunlar yaşayan ticari firmalara sunulduğunu vurgulamak istiyor. Hizmetler kesinlikle sonuçsuz-ödemesiz esasına göre sunulmaktadır ve yazarın Merlin Hava Durumu Mühendisliği! ABD'de tam bir beklenmedik durum temelinde çalışabilen ve istekli olan tek hava durumu modifikasyon yüklenicisidir. Dolayısıyla bu hizmetleri alan herhangi birinin bir kuruş bile kaybetmesi mümkün değildir.

Acil çevre sorunlarının çözümünde orgon enerjisi hava durumu mühendisliğinin kullanılmamasının nedenleri oldukça karmaşıktır. Yeni ilkelere insanın tepkisi

! Adres için Ek'e bakın. Editörler.

Sorunun özünde yer alan konu iki ana unsura dayanmaktadır:

(1) Siyasi-yasal;

(2) Tekniko-nevrotik.

Siyasi-yasal sorunlar, merhum Reich'in Federal yetkililer tarafından zulme uğraması, 1957'de Federal hapisanede ölümü ve bilimsel kitaplarının, bültenlerinin ve dergilerinin federal mahkeme kararıyla yok edilmesi etrafında dönüyor. Eğer bir federal kurum herhangi bir nedenle orgon enerji hava durumu mühendislik hizmetleri için sözleşme yaparsa, Reich'a yapılan zulüm, ona karşı alınan yasal kararlar ve bu alanda daha fazla çalışmaya karşı alınan federal tedbir kaçınılmaz olarak incelemeye alınacaktır. Şu

ana kadar federal yapıdaki hiç kimse, bugünün bazı sorunlarının çözümü karşılığında dünün hatalarını açığa çıkarmaya istekli olmadı.

Teknik-nevrotik problemler, resmi, resmi bilim ve teknolojinin, orgon enerji hava mühendisliği ile burada-şimdi'de mümkün olan şeye etkinlik ve kapsam açısından uzaktan yaklaşamamasından kaynaklanmaktadır. Bulut avcısını doğru yönlendiren bir kişi, devasa bütçeler ve gemi ve uçaklardan oluşan armadalarla desteklenen bilim adamı ve teknisyen taburlarının yapamadığını yapabilir.

Bu durumda, resmi olarak kabul edilmiş bilgi ve teorilerin taşıyıcıları kaçınılmaz olarak kendilerine meydan okunduğunu hissederek ve nevrotik ve mantıksız tepki verme eğilimindedirler. Aslına bakılırsa, orgon enerjisi hava durumu mühendisliği, geleneksel teknoloji aracılığıyla erişilebilen tüm harika konuları bir araya getiriyor ve bütünleştiriyor. Geleneksel veri toplama teknolojisi ve tesisleri, orgon enerjisi hava durumu mühendisliğinin daha da geliştirilmesi ve insan refahına yönelik uluslararası yasal düzenlemesi için kesinlikle gereklidir.

Teknik-nevrotik sorun, politik-hukuksal sorunların olumsuz yönlerini tüm karmaşıklığıyla pekiştirme eğilimindedir. Çözüm basit ve basittir. Reich'in haklı, hükümetin ise onun hayatını ve kariyerini mahvetmekle hatalı olduğunu kabul edin. Temel nezaket ve şeref kurallarına uygun olarak düzeltmeler yapın. Hatanın dürüstçe kabul edilmesi insani ve dürüst bir davranıştır.

Teknik alanda harikaların kapılarını açın

orgon enerji hava durumu mühendisliği ve bunun mümkün kıldığı dünya hava durumu kontrolüne ilişkin kapsamlı yeni kavramlar. Yeni maya eski ve güvenilir yolları canlandırsın. Bu yeni yöntemlerin gücünün ve kapsamının objektif olarak değerlendirilmesi, bunların değerini hızlı ve kalıcı bir şekilde ortaya koyacaktır. İnsanlık böyle yeni bir başlangıçtan yararlanacak.

ÖNERİLEN OKUMALAR

Tercihen listelenen sırayla incelenen aşağıdaki yayınlar, bulut avcısının icadı ve ilk kullanımı da dahil olmak üzere Dr. Wilhelm Reich'in çalışmalarına ilişkin temel bir anlayış sağlayacaktır. Çeşitli baskılarda mevcuttur.

Orgazmın İşlevi, Wilhelm Reich

Kanser Biyopatisi, Wilhelm Reich

Seçilmiş Yazılar, Wilhelm Reich

Tuzaktaki Adam, Elsworth Fırınacı

Wilhelm Reich ve Orgonomi, Ola Raknes.

Kozmik Süperimpozisyon, Wilhelm Reich (yalnızca Orgone Institute Press, Rangely, Maine, 1951 tarafından yayınlanan orijinal baskıda mevcuttur)

Faşizmin Kitle Psikolojisi, Wilhelm Reich

İsa'nın öldürülmesi, Wilhelm Reich

Dinle, Küçük Adam! Wilhelm Reich

Orgonomik süreli yayınlarda yer alan aşağıdaki makaleler, havanın orgon enerjisi mühendisliğini ve Dr. Reich'in çalışmaları ve keşiflerini çevreleyen bazı hukuki sorunları daha da aydınlatacaktır:

Orgonomi Dergisi Cilt 1, Sayılar 1 ve 2, 1967 *Journal of Orgonomy* Cilt. 2, Sayı 1, 1968

Bu konular, David Biasband'ın "ABD, Wilhelm Reich'a Karşı" adlı iki bölümlük makalesinde Dr. Reich'in ABD hükümetiyle hukuki çatışmasının tam bir açıklamasını veriyor.

Orgonomi Dergisi Cilt 2, Sayı 2, 1968

"Kütle ve Yerçekimi Fonksiyonu", C. Frederick Rosenblum, BS

Orgonomi Dergisi Cilt 3, Sayı 2, 1969

Orgonomi Dergisi Cilt 4, Sayı 1, 1970

Orgonomi Dergisi Vol 4, Sayı 2, 1970

Richard Biasband, MD tarafından yazılan "Atmosferik Dolaşım Sorunları"* adlı üç bölümlük bir makale içerir

Orgonomi Dergisi Vol 5, Sayı 2, 1971

"Geri Yıkama Operasyonu #1"—Los Angeles Havzasında Yağmur Sağlayan, Trevor J. Constable

Orgonomi Dergisi Vol 6, Sayı 1, 1972

"Kooler Operasyonu"—Güney Kaliforniya Isı Dalgasının Fethi

Richard Biasband, MD (Kasırga Yönlendirmesi) tarafından yazılan "Orop Kasırgası Doria"

Bu kitaplar ve profesyonel referanslar, oldukça geniş bir alana yayılan ve halen büyümekte olan orgonomi genel literatürüne çapraz referanslar sağlayacak bir ağ sağlayacaktır.

32.

Psikotronik Jeneratörlere İlk Elden Bakış

STANLEY KRIPPNER

1973'te Birinci Uluslararası Psikotronik Araştırma Konferansı sırasında çok esrarengiz bir adam olan Robert Pavlita ile tanıştım. Bu tartışmalı Çek mucit, "biyolojik enerjiyi" depolamak ve uygulamak için kullanılan ve "psikotronik jeneratör" olarak adlandırılan cihazın tasarımcısıdır.

Çekçe bilmiyorum ama bir tercümanın yardımıyla uzun bir sohbet gerçekleştirdik ve ardından jeneratörlerinden birini konferanstaki insanlara gösterdi. Kızı da elini ritmik bir şekilde başına dokundurduktan sonra elini jeneratöre dokundurarak katıldı. Birkaç dakika içinde jeneratör hareket etmeye başladı. Bunu herhangi bir geleneksel yöntemle açıklamak çok zordur ve bunun nasıl olduğunu çözmeye çalışırken bütün gece uyuyamayan bir fizikçi tanıyorum.

Çekoslovakya'ya daha yakın zamanda yaptığım bir ziyaret sırasında (Ocak 1974), psikotronik jeneratörlerin on farklı gösterimini görme ayrıcalığına sahip oldum. Dr. ZdenSk R&jddk ve ekibi beni ve ortağım Mark Rojdc'u spa'sıyla ünlü Lazn6 Belohrad kasabasına götürdüler. Bay ve Bayan Pavlita, kızları ve damatlarının dairelerinin bulunduğu binaya girdiğimizde büyük bir tabela dikkatimizi çekti. Bir çeviri istedik ve şunu okuduğunu öğrendik:

Bu ev Rabbimin yardımıyla kendim için, akrabalarım için, güzellik için ve şehrin ihtiyaçları için yapıldı. . .

Franz Chemoch, 1899

Stanley F. Krippner'in "Psikotronik Jeneratörlere İlk Elden Bakış" bu cilt için özel olarak yazılmış orijinal bir makaledir ve yazarın izniyle burada basılmıştır.

Pavlita ve ailesi bizi misafirperver bir şekilde karşıladı. Kısa bir süre içinde birkaç cihazını üretti ve bize bunların tarihçesi hakkında bir şeyler anlattı. Pavlita otuz beş yılı aşkın süredir psikotronik jeneratörler ürettiyordu. Jeneratörlerle nasıl ilgilenmeye başladı? Simya kitaplarını okudu. (Çekoslovakya her zaman simya çalışmalarının merkezi olmuştur. Prag'da simyacıların yaşadığı bir sokak vardır.)

Simyacıların kullandığı eşyaların şekli Pavlita için oldukça ilgi çekiciydi. Yaptığı şey, farklı şekillerdeki çeşitli malzemeleri deneme yanılma yoluyla bir araya getirmektir. Buradan simyacıların kullandıklarına benzer psikotronik jeneratörlerin üç bileşeninin olduğunu buldu. Bunlardan biri cihazın şeklidir. Bir diğeri ise yapıldığı malzemedir. Üçüncüsü ve en önemlisi biyolojik ritimdir; biyolojik enerjiyi canlı organizmalardan cihaza almanın yolu. İnsan vücudunda en az 68 biyolojik enerji merkezi bulunduğunu ve her biri için bir jeneratör icat ettiğini söylüyor. Bu jeneratörlerin her biri farklı şekilde yakıt alıyor ve her biri farklı bir görevi yerine getiriyor.

Pavlita, sonunda vücudun biyolojik enerji alanının bazı deneylerde elektromanyetik, bazı deneylerde elektrostatik, bazı deneylerde ise elektromanyetik veya elektrostatik açıklamaya meydan okuyan şekillerde hareket ettiğini keşfettiğini belirtti.

Pavlita'nın beni şaşırtan yanı, tüm bilgilerini simya kitaplarından ya da deneme yanılma deneylerinden elde etmesiydi. Akupunktur, biyoenerjetik terapi, maden arama, yapısal entegrasyon ("rolfing") veya çoğu parapsikologun bildiği ve doğal olarak onun çalışmasıyla ilişkilendirilecek diğer prosedürlerden herhangi birine aşina değil. Belirli bir alanda çok derinlere inmiş ve bu çeşitli cihazları üretirken ilkeler ve yasalar tasarladığını iddia ediyor.

Pavlita'ya göre herhangi bir kişi psikotronik jeneratörle çalışabilir çünkü tüm insanlar biyolojik enerji alanlarına sahiptir. Ancak, bizim varlığımızda gerçekleştirdiği deneylerin biri hariç hepsinde denek Pavlita'nın kendisiydi; diğer deneyde denek olarak kızı görev yapıyordu.

Kullandığı çok küçük ve zararsız görünüşlü cihazı gördüğümüzde Pavlita'nın çalışmalarının en kışkırtıcı kısmını yaşamaya başladık. Biri bir sihirbazın asası gibi görünüyor; ucunda bir top bulunan küçük bir çubuk. Bu, bir saat boyunca üzerinde çalışmak üzere evinin uzak bir yerine götürebileceğini iddia ettiği bir jeneratördü. Daha sonra jeneratörü, meyve sineklerinin çürük meyvelerle beslendiği bir odaya yerleştiriyordu. Jeneratörü sineklere doğrultuyordu ve birkaç dakika içinde sinekler ölmeye başlıyordu ya da kendisi öyle olduğunu doğruluyordu.

Bu açıklayıcı anlatımı dinledikten sonra Pavlita'ya bu cihaz hakkında sordum: "Bu jeneratörü onlara doğrulttuğunuzda meyve sinekleri ölürse, büyük bir jeneratöre ne olacağını düşünüyorsunuz?" Pavlita şöyle yanıtladı: "Bu, çok tehlikeli sonuçları olan bir jeneratör. Sineklerden başkasını öldüremeyecek kadar yufka yürekliyim ama yeterince büyük bir jeneratörle bir kedinin, bir köpeğin, hatta bir insanın bile öldürülebileceğine dair hiçbir şüphem yok."

İşinin ilk günlerinde kendisi ve kızının bu deneysel jeneratörlerden biri üzerinde çalıştıklarını ve aniden kızın kolunun felç olduğunu söyledi. Ne yapacaklarına karar veremediler. Pavlita, eğer onu bir doktora götürmüş olsalardı, bunun psikosomatik olduğunu söylerdi diye düşündü. Pavlita'nın yaptığı, üç gün boyunca gece gündüz çalışarak, koluna yeniden doğal hareket kabiliyeti kazandıran başka bir jeneratör icat etmektir.

Pavlita, kızının felç ve iyileşme öyküsünü anlattıktan sonra, sırlarını henüz açıklamamasının nedeninin dünyanın onlara hazır olup olmadığını bilmemesi olduğunu açıkça belirtti. Ben de bilmiyorum ama açık olan bir şey var: Psikotronik jeneratörlerin yaygın olarak bulunabileceği bir gün gelebilir. Pavlita'ya göre yapımı basit ve ucuz. Jeneratörleri daha fazla kişi kullandığında, onların gerçek işlevleri ve olasılıkları daha doğru bir şekilde değerlendirilebilecektir.

Gösteri 1

Pavlita masanın üzerine tam önüne bir pusula koydu. Arasına psikotronik bir jeneratör yerleştirdi ve pusula. Bu jeneratör, bir koni ile kaplanmış çelik bir dikdörtgenden oluşuyordu. Pavlita, koniyi kaldırıp bir kenara bıraktıktan sonra dikdörtgen jeneratörü pusulanın üzerinden geçirdi; pusula iğnesi etkilenmedi. Pavlita daha sonra jeneratörü sağ şakak lobuna dokundurmaya, onu sağ elinde tutmaya ve başıyla ritmik bir şekilde temas etmeye başladı. "İnsanın biyolojik enerjisinin bir devresini tamamladığını", böylece jeneratörün enerjiyi depolamasına izin verdiğini açıkladı. Yaklaşık iki dakika sonra Pavlita jeneratörü pusulanın üzerinde tuttu; ibre güneyden kuzeye beş derece hareket etti. Pavlita daha sonra üç parmağını jeneratörden çıkarıp avucunun altına yerleştirdi. Jeneratör pusulaya yaklaştığında ibrenin güneyden kuzeye hareketi 15 dereceyi aştı.

Gösteri 2

İkinci deney, Pavlita'nın dikdörtgen jeneratörü sol eliyle tutması ve sol şakak lobuna dokunması dışında ilk deneyle aynıydı. Pusula iğnesi, jeneratör tarafından yaklaşıldığında, kuzey-güney yönü hariç, öncekiyle aynı sayıda derece hareket etti. Daha sonra Pavlita sol eliyle jeneratörü kaldırıp sağ eline yerleştirdi. Jeneratör ona yaklaştıkça pusula iğnesi güneyden kuzeye doğru hareket ediyordu. Pavlita masanın diğer tarafına geçti; Daha sonra sol elle yapılan denemelere pusula iğnesinin güneyden kuzeye hareketi ve bunun tersi de eşlik etti.

Bir noktada pusula iğnesinin hareketi çok azdı. Pavlita jeneratörü sol temporal lobuna birkaç kez dokundurdu; daha sonra bir sonraki denemede pusula iğnesinin hareketi arttı. Bu iki deney hakkında yorum yapan Pavlita, insanın biyolojik enerjisinin bazı açılardan Dünyanın kuzey ve güney manyetik kutuplarına benzediğini söyledi. Ayrıca insanın biyolojik enerjisinin

Alan bedeni tamamen çevrelemiştir ve bedenin içinde de mevcuttur.

Gösteri 3

Pavlita, masanın üzerine ters "L" harfine benzeyen metal, iskele benzeri bir stand yerleştirdi. İskelenin çıkıntılı koluna bir ip bağlandı ve ipe düz, hafif bir çubuk mıknatıs bağlandı. Pavlita ile stand arasına çelik bir psikotronik jeneratör yerleştirildi; jeneratör küp şeklindeydi ve tepesinde küçük bir çıkıntı vardı.

Pavlita, küp şeklindeki formu uzaktan etkinleştirebileceğini göstermek için odadan ayrıldı. Yaklaşık üç dakika sonra geri döndü. Daha sonra küpü çubuk mıknatısın kuzey kutbunun yakınına getirdi; mıknatıs küpe doğru hareket etti. Ancak küp mıknatısın güney kutbuna yaklaştığında mıknatıs itildi.

Pavlita bu deneyin ilk yarısında güneye bakıyordu. Daha sonra masanın diğer tarafına geçti ve yüzünü kuzeye çevirdi. Deney tam tersi sonuçlarla tekrarlandı. Bu kez odadan çıkmadı ve daha önceki deneylerde olduğundan farklı bir ritim kullanarak sağ eliyle jeneratöre sağ şakak lobuna dokundu. Bu arada mıknatıs dikkatle baktı. Pavlita küpü mıknatısın kuzey kutbuna yaklaştırdığında küp itildi. Ancak güney kutbuna yaklaşıldığında mıknatıs küpün üzerine çekildi.

Pavlita, bu deneyde gözlerin önemli olduğunu ve sonuçların ellere bağlı bir beyin "devresini" gösterdiğini söyledi.

Gösteri 4

Bu deney için aynı çubuk mıknatıs ve iskele benzeri stand kullanıldı, ancak farklı bir çelik jeneratör kullanıldı. Bu psikotronik jeneratör kadeh şeklindeydi ama üzerinde kutsal yaprak şeklinde bakır ve bronz bir kapak vardı. Pavlita (güneye bakan) sağ başparmağıyla önce ön kısmına dokundu.

loblara, ardından jeneratörün kapağına, yaklaşık bir dakika süren ritmik bir hareket yaparak. Çubuk mıknatısın kuzey kutbuna yaklaştığında başparmağına doğru hareket etti; Mıknatısın güney kutbuna yaklaştığında başparmağı tarafından itildi.

Gösteri 5

Tüm materyaller dördüncü deneydekiyle aynı pozisyondaydı. Bu noktada Pavlita (güneye bakan) jeneratörün arkasına bir ayna yerleştirdi. Tekrar mıknatısın kuzey kutbuna yaklaşıp parmağını aynanın arkasına koydu ama bu kez mıknatıs baş parmağından uzaklaştı. Güney kutbuna yaklaştığında mıknatıs baş parmağına çekildi. Pavlita, biyolojik enerji alanının bu etkileri aynadan geçerek uyguladığı yorumunu yaptı. Sonuçların bir nesne ile onun görüntüsü arasında oluşan ilişkinin bir fonksiyonu olduğunu belirtti.

Gösteri 6

Bu deney için ayna çıkarıldı ancak stand ve kadeh şeklindeki jeneratör kaldı. Pavlita masanın üzerine dar bir çelik çubuk koydu. Çubuk yaklaşık üç inç uzunluğundaydı ve Pavlita ile jeneratör arasına, jeneratörün tabanına değecek şekilde yerleştirildi.

Pavlita (güneye bakan) sağ başparmağının eklemiyle sağ şakak lobuna dokundu. Daha sonra parmak eklemine barın kendisine en yakın olan ucuna koydu. Mıknatısın kuzey kutbu anında jeneratöre doğru yöneldi. Pavlita parmak eklemine bardan çıkarana kadar aynı pozisyonda asılı kaldı. Bu noktada mıknatıs orijinal konumuna geri döndü. Pavlita, mıknatısın pusula iğnesine benzediğini ve insan vücudunun bu prosedürle güçlendirilen biyolojik enerji alanına tepki verdiğini söyledi.

Gösteri 7

Yine iskele şeklindeki stand kullanıldı. Ancak çubuk mıknatısın yerini, yaklaşık beş inç uzunluğunda, dar, silindirik şeklinde bir tahta parçası aldı. Tahta standı asılmadan önce geniş, silindirik şekilli bir psikotronik jeneratöre yerleştirildi. Jeneratörün dışında çapraz işaretler görülebiliyordu; Pavlita, jeneratörün içinde "biyolojik olarak etkinleşen bir enerji alanının" yakıldığını belirtti. Tahta jeneratöre yerleştirildikten sonra hafifçe çıkıntı yaptı; dar, dikdörtgen bir çelik çubuk ahşabın üzerine yerleştirildi, böylece bir ucu masaya, diğer ucu ahşabın kendisine dayanıyordu. Pavlita bu prosedüre "devrenin kapatılması" adını verdi. Yaklaşık üç dakika sonra odun jeneratörden alındı ve metal sehpaye ipe asıldı.

Pavlita bir gelincik mıknatısı alıp tahta parçasının bir ucuna doğru götürdü. Ahşap geri püskürtüldü. Mıknatısı tahtanın diğer ucuna doğru getirdi; çekiciydi. Başka bir deyişle, tahta parçası mıknatıslanmış gibi bir görünüm veriyordu. Bazı gözlemciler jeneratörlerin elektrostatik alanlar yaratan "elektretler"* olduğunu iddia ederken, diğerleri yeni bir enerji formunun söz konusu olduğunu iddia edeceklerdir.

Gösteri 8

Bir kez daha iskele benzeri stand kullanıldı. Yine yaklaşık beş santim uzunluğunda dar, silindirik şeklinde bir tahta parçası kullanıldı. Pavlita, el fenerine benzeyen bir psikotronik jeneratör üretti. Jeneratörün bombeli tepesinde delikler vardı; Pavlita ahşabı bu deliklere önce ahşabın bir ucuna, sonra diğer ucuna yerleştirdi. Daha sonra tüm tahta parçasını jeneratörün tepesindeki uzun bir deliğe soktu ve parmaklarını uzatarak iki elini ritmik bir yukarı-aşağı hareketle jeneratörün önünde hareket ettirdi. Yaklaşık iki dakika süren bu hareketlerin ardından tahta standı asıldı.

Pavlita bir gelincik mıknatısı tutup ahşaba yaklaştığında, çubuğun bir tarafı itildi ve bir tarafı çekildi. Görünüşe göre yine bir tahta parçası mıknatıslanmıştı. Pavlita, el hareketlerinin mutlaka gerekli olmadığını, ancak ahşabın etkilenme hızını artırdığını söyledi.

Gösteri 9

Pavlita'nın kızı, mikrofona benzeyen bir psikotronik jeneratör üretti. Jeneratörün üst yarısından bir nokta çıktı ve bunu yaklaşık üç dakika boyunca ritmik bir şekilde ön loblarına dokundurdu. Jeneratör daha sonra yarım daire biçimli katı bakır ekranın önüne yerleştirildi. Jeneratörün üstüne hafif metal bir koni yerleştirildi. Daha sonra sol elinin parmaklarıyla masaya hafifçe dokundu. Soldan sağa dönmeye başladı Pavlita parmaklarını çektiğinde koni hareketini durdurdu; masaya tekrar dokunduğunda koni hareketine devam etti. Bu işleme "devreyi tamamlamak" adını verdi.

Hareketi tamamen durduktan sonra Pavlita'nın kızı jeneratörü tekrar ön loblarına dokundurdu. Koni tekrar jeneratörün üstüne yerleştirildi ve kısa bir süre için bir kez daha döndürüldü.

Pavlita bunun "birikimli tipte" bir jeneratör olduğu yorumunu yaptı. Tüm jeneratörlerinin "amaca özel" olduğunu ve altmış sekiz tanesini tanımladığını iddia ettiği vücudun çeşitli "biyolojik devrelerine" karşılık geldiğini söyledi.

Gösteri 10

Yine metal bir stand kullanıldı ve ona düz, dikdörtgen bir tahta parçası (boyut ve şekil olarak çubuk mıknatısa benzeyen) asıldı. Pavlita, avucuna kolayca sığabilecek dikdörtgen bir psikotronik jeneratör

üretti. Jeneratörü başparmağı alttan, diğer dört parmağı üstten tutacak şekilde tuttu. Standa yaklaştığında tahta sağa döndü Pavlita, ardından jeneratörü başparmağı ve işaret parmağı arasında tuttu. Bu sefer ormana yaklaştığında sola döndü.

Bu fenomenin öncesinde jeneratörü harekete geçirecek herhangi bir vücut ritmi bulunmuyor gibi görünüyordu.

TARTIŞMA

Pavlita bize deneylerini çok detaylı bir şekilde el yazısıyla yazılmış yirmi cilt halinde kaydettiğini ancak bunların hiçbirinin yayınlanmadığını söyledi. Yaklaşık otuz beş yıl önce araştırmasına ilk başladığında deneme yanılma yöntemiyle çalışıyordu. Ancak artık ilgili temel ilkeleri biliyor. Örneğin, temel bedensel biyolojik devrelerin ve her birinin bir jeneratörde nasıl kullanılabileceğinin farkındadır. Biyolojik enerji alanı bir jeneratöre getirildiğinde kalıcı olarak orada kalır. Ancak jeneratörlerin çoğunu aktive etmek için özel bir indüksiyon prosedürünün kullanılması gerekir. Bu indüksiyon çeşitli bedensel "kodları" kullanır.

Pavlita bize voltmetrelerin ve elektrometrelerin biyolojik enerjiyi toplamadığını söyledi. Ancak bu enerjinin insana aktarımı sırasında bazı psikofizyolojik farklılıklar kaydedildi. Kişinin kalp atış hızı yavaşlar ve nefes alışverişi düzensizleşir.

Pavlita tarafından biyolojik enerjinin etkisine karşı yalıtılabilecek hiçbir malzeme bulunamadı. Ayrıca her türlü maddeyi bir dereceye kadar etkileyebilir.

Pavlita, böcekler dışında herhangi bir canlı türüyle çalışamayacak kadar "yumuşak kalpli" olduğunu söylüyor. Böcekler ölümcül jeneratöre maruz kaldıklarında önce antenleri titrer. Daha sonra ayakları ve bacakları titrer. Çok geçmeden sersemlemiş veya felç olmuş görünüyorlar. Daha sonra çöküp ölürler. Ancak böcek henüz çökmemişse etkiler tersine çevrilebilir.

Pavlita, yaprakları ve çiçekleri uzaktan "sarsarak" veya "fiziksel olarak taşıyarak" bitkilerle bazı çalışmalar yaptı. Bir tür jeneratör, etrafındaki canlı organizmaların enerjisini emerek otomatik olarak çalışır; bu tip teşvik eder

Bezelye ve mercimek tohumlarıyla yapılan deneylerde bitkilerin büyümesini ve tohum çimlenmesini arttırdığını göstermiştir. Diğer tip jeneratörün kendisine yönlendirilmiş biyolojik enerjisi olmalıdır; bu tür bitkilerin büyümesini engeller. İlk jeneratörün, bir boya fabrikasının atık suyunu küçük miktarlarda arıtabildiği iddia ediliyor. Bu amaçla küçük paslanmaz çelik parçaları jeneratör tarafından artılıyor, ardından tekrar temiz hale gelen kirli suya atılıyor. Pavlita, çelik yerine taşları işlemeyi, ardından da bir gölü veya nehri kirletmeyi denemeyi düşündü.

Pavlita jeneratörlerinin bir dizi pratik kullanım alanı olduğunu düşünüyor. Bunlar arasında biyolojik iletişim (diğer iletişim sistemleri çalışmadığında), tıbbi teşhis (vücudun biyolojik devreleri), malzemenin mıknatıslanması (herhangi bir malzemenin mıknatıslanabileceğini iddia ediyor), bilinmeyen malzemenin içeriğinin test edilmesi, bir iyileşme oranının değerlendirilmesi yer alıyor. Yaralı veya hasta bir kişi (alan ne kadar güçlü olursa kişinin sağlığı da o kadar iyi olur), ölmekte olan bir organizmanın bozulma oranının değerlendirilmesi ve bir organizmanın ne kadar süredir ölü olduğunun belirlenmesi.

Pavlita bize vücudun sağ tarafının genellikle çekim yaptığını, sol tarafının ise itici olduğunu ve solak insanların sağ elini kullanan insanlardan gözle görülür bir şekilde farklı olmadığını anlattı. "Artı" ve "eksi" dürtülerden, doğuya özgü yang ve yin kavramlarını hatırlatan terimlerle söz ediyor. Pavlita'nın zaman zaman "artı" ve "eksi" dürtüler arasında istenen dengeyi sağlamak için özel prosedürler kullanması gerekir; ikincisinin aşırı bolluğu nadir değildir ve arzu edilmez.

Pavlita, birden fazla jeneratörü birleştirerek bunların işlevlerini de birleştirebilir. Bazı deneylerde belirli bir amaç için yediye kadar jeneratör kullanıldı. Bir fonksiyonun çalışma hızı, biyolojik enerjinin organizmadan jeneratöre iletilmesine bağlıdır. Birçoğu enerjiyi iki kutuptan dar bir noktaya yönlendirmek için inşa edilen jeneratörlerin tasarımında "biçim işlevi takip eder" ilkesi temeldir.

Psikotronik jeneratörler, Kirlian fotoğraf cihazıyla yapılan, voltaj gradyanları, akupunktur noktaları, değişen bilinç durumları, yarıküresel beyin farklılıkları veya beyin yarıkürelerindeki farklılıklarla ilgili deneylerde henüz kullanılmamıştır.

"psişik" iyileşme. Ancak Pavlita, jeneratörleriyle kişinin hareketlerini değiştirebileceğini, örneğin bir kişinin bir nesneyi sağ el yerine sol eliyle almasını sağlayabileceğini iddia ediyor.

Pavlita, bir kişinin "biyolojik devreleri" ile uzaktan etkinleştirilebilecek kadar iyi kalibre edilebilen jeneratörler üretebildiğini iddia ediyor. Bir keresinde, Karlsbad'daki bir jeneratör, 150 milden fazla uzaktaki Bradoc Krilov6'daki bir kişi tarafından çalıştırılmıştı. Bu tür bir deneyin başarılı olması için jeneratörün kişinin biyolojik enerji alanıyla kalibre edilmesi gerekiyor; bu işlem iki ila üç saat sürüyor.

Pavlita'nın mevcut projesi biyolojik enerjinin belli bir mesafeden aktarılmasını içeriyor. Bu transferi birkaç mil uzaktan yapabileceğine ve gelecekte bir noktada bunu gösterebileceğine inanıyor.

Pavlita ile üç saat geçirdikten ve onun ve ailesinin cömertçe sunduğu konukseverliğin tadını çıkardıktan sonra, işine olan bağlılığından etkilendim. Gösterilerine alternatif açıklamaların (gizli mıknatıslar, elektrostatik etkiler vb.) mevcut olduğunun farkındayım. Pavlita ve kızının, etkileri yaratmak için herkeste ortak olan "biyolojik enerji" kaynaklarından faydalanmak yerine farkında olmadan kendi psikokinetik yeteneklerini kullanmış olmaları da mümkündür. Psikotronik jeneratörlerin destekçilerinin şüphelendiği bilimsel buluş olup olmadığını yalnızca gelecekteki araştırmalar gösterecek

33.

Şifa Enerjilerini Tespit Etme ve Ölçme Yöntemleri

ROBERT N. MILLER

*

Paranormal iyileşme örnekleri en eski tarihi yazılarda kaydedilmiştir. Eski Mısır'ın ünlü bilgesi ve hekimi İmhotep'in zamanından bu yana, modern bilimin yeni yeni anlamaya başladığı zihinsel ve fiziksel yöntemlerle bireyler şifalandırılmaktadır.

Ancak zihinsel şifa sanatı tıp biliminin kanunlarına aykırı görüldüğü için zihinsel yöntemlerle şifanın nasıl gerçekleşebileceğini anlamak zordur. Ayrıca, yeni uygulayıcıların ilerlemesini tespit etmek zordur çünkü şu anda bir şifacının etkinliğini ölçecek pozitif bir yöntem yoktur. Böyle bir yöntem geliştirilebilir ve mükemmelleştirilebilirse, eğitim sürecini hızlandırmak ve uygulayıcının zihnine güven aşılama için güçlü bir araç olacaktır.

Araştırma programımızın amacı* şifacıların etkinliğini ölçmek için pratik yöntemler geliştirmek ve başarılı iyileşmede yer alan zihinsel ve fiziksel süreçleri açıklığa kavuşturmadır. Geçtiğimiz yılın en önemli başarısı, şifa enerjisinin varlığının bilimsel olarak doğrulanması oldu. Ek olarak, enerjiyi ölçmek için çeşitli yöntemler araştırıldı ve mükemmelleştirildi. Testin ana konusu, tanınmış bir şifacı ve öğretim görevlisi olan Bayan Olga Worrell'di.¹

Robert N. Miller'ın "Methods of Detecting and Measuring Healing Energys" adlı makalesi yayınlanmamış bir makaledir. Kısaltılmış haliyle Science of Mind dergisinde "The Energies of Spiritual Healing" adıyla Ocak-Şubat 1976'da yayınlandı.

* Ernest Holmes Araştırma Vakfı sponsorluğunda. Editörler.

Bulut Odası Testleri

Science of Mind'ın Temmuz 1974 sayısında ayrıntılı olarak anlatılan duman odası deneyi, şifa enerjileriyle yapılan testlerin en dramatik olanıydı. Doud odası, alüminyum bir tabana ve üst kısmında bir görüntüleme camına sahip bir cam silindirdir. Metil alkol hazneye yerleştirildiğinde ve tüm ünite düz bir kuru buz bloğu üzerine yerleştirildiğinde, haznede bir alkol sisi bölgesi oluşturulur. Yüksek enerjili atomik parçacıklar hassas bölgeden geçerken buhar izleri oluşturur.

Bayan Worrall, sanki tedavi gören bir hastaymış gibi ellerini ünitenin etrafında tutarak, odanın içinde hareketli bir dalga deseni oluşturmayı başardı. Birkaç hafta sonra, altı yüz millik bir mesafeden, odanın içinde yeniden bir dalga hareketinin gelişmesine neden oldu. Bu deneylerin sonuçları, "düşüncelerin birer şey olduğunu" ve fiziksel dünyadaki görünür tezahürlerin uzaktan zihinsel olarak üretilebileceğini göstermektedir.

Bitki Potansiyeli Deneyleri

Qeve Backster ve Marcel Vogel, düşüncenin bitki yapraklarının elektriksel potansiyellerinde değişiklikler yaratabildiğini kanıtladıklarını iddia ediyorlar. Bu fenomen iyileşmeyle ilişkili enerjileri tespit etmek için bir araç olarak kullanıldı. Algılama ünitesi olarak bir filodendron tesisi kullanıldı. Bitkinin bir yaprağına üç gümüş-gümüş klorür elektrot takıldı. Elektrotlardan gelen teller, bir ön amplifikatöre bağlandı ve bu ön amplifikatör de bir amplifikatöre ve bir şerit grafik kaydediciye bağlandı.

Normal durumda bir filodendron bitkisi salınımlı, düşük genlikli bir elektrik sinyali üretir. Bayan Worrall ellerini tesisten yaklaşık dört inç uzağa koyduğunda, şerit grafik kaydediciye kaydedilen sinyalin genliği büyük ölçüde arttı. İlk başta Bayan Worrall'ın bir anten gibi çalıştığına ve artışın normal elektrik alımından kaynaklandığına inanılıyordu. Ancak araştırma ekibinin diğer üyeleri ellerini tesisin yakınında tuttuğunda sadece hafif bir etki oluştu.

Birkaç hafta sonra Portland, Maine'den bir şifacı olan Dr. Alex Tanous, bitkiyi iki buçuk metre uzaktan etkilemeye çalıştı. Dr. Tanous zihinsel olarak bitkiye uyum sağladığında, yaprak potansiyeli izi sabitleşti ve ardından genliği azaldı. Daha sonra, enerji patlamalarını zihinsel olarak bitkiye yönlendirirken, bitki potansiyeli izinin genişliğinde de buna karşılık gelen artışlar oldu.

Bitki potansiyeli deneylerinden şu ana kadar elde edilen sonuçlar, bitkilerin iyileşmeyle ilişkili enerjiler için iyi dedektörler olduğunu gösteriyor.

Biyogeribildirim Deneyleri

Hem Bayan Worrall hem de Dr. Tanous ile bir dizi biyolojik geri bildirim deneyi yapıldı. Bayan Worrall'a iyileşme sırasında bilinç durumunu herhangi bir şekilde değiştirip değiştirmediği soruldu. Bunu bilerek yapmadığını, sadece ellerini hastanın üzerine koyarak enerjinin akmasına izin verdiğini söyledi. Bayan Worrall'a Aquarius Electronics biyogeribildirim kulaklığı yerleştirildi ve iyileşme öncesinde ve sırasında beyin dalgaları kaydedildi. Üç elektrottan ikisi, her kaşın üzerinde birer tane olacak şekilde elastik bir bantla alınına tutturuldu. Üçüncü elektrot sağ taraftaki başının arkasına yerleştirildi. Şekil 1'in sol kısmı Bayan Worrall'ın normal bilinç durumundayken üretilen beyin dalgası modelini göstermektedir. İzlemenin frekans aralığı saniyede on dört ila yirmi beş devirdir ve biraz düzensizdir.

Bayan Worrall daha sonra deneycilerden birine ellerini koyarak şifa uyguladı. Şekil 1'in sağ tarafı üretilen beyin dalgası modelini göstermektedir. Düşük frekanslı, düşük genlikli iz, alfa ve teta ritimlerinin karakteristiğidir.

Bu deneyin en dikkate değer yönü Bayan Worrall'ın beyin dalgası modelinin betadan alfaya dönüş hızıydı. Şekil 1'in üst kısmındaki zaman çizelgesi

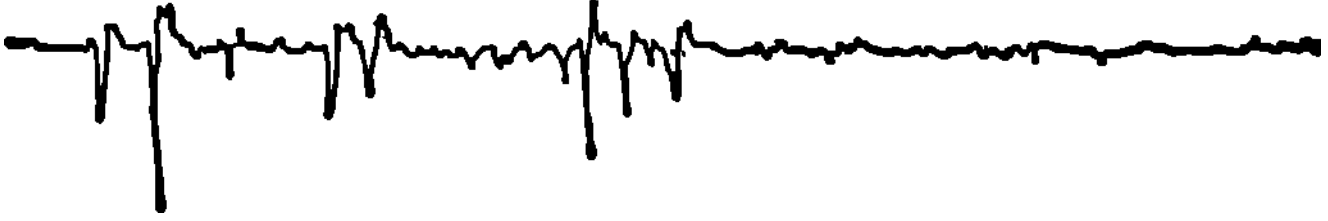
ZAMAN TAKİP

—rJT SEKİZ

SANİYEBAŞLANGIÇ'

BETA

ALFA

FIGÜR1*Bayan Worrdl'un betadan alfa üretimine son derece hızlı geçişini gösteren beyin dalgası izi.*

değişimin iyileşme prosedürünü başlattıktan sonraki sekiz saniye içinde meydana geldiğini gösteriyor. Meditasyon araştırması, ortalama bir insanın bu bilinç durumuna ulaşmasının beş ila yirmi dakika sürdüğünü göstermiştir. Bayan Worrell o kadar yetenekli bir şifacı ki, geçişi birkaç saniye içinde otomatik olarak gerçekleştiriyor.

Bay Tanous'un beyin dalgaları da kendisi normal durumdayken ve zihinsel olarak bir bitkiye enerji yansıtıken kaydedildi. Normal durumda bir beta modeli oluşturdu ancak bitkiyi etkilerken alfa ve teta aralığındaydı. Bay Tanous'un geçişi yapması bir dakikadan biraz fazla sürdü. J

Ben

Kristalleşme Etkileri ;

Dikkatlice kontrol edilen koşullar altında bakır tuzu çözeltilerinin şifacının elinden gelen enerjilere duyarlı olduğu keşfedildi. Tam olarak beş damla solüsyon içeren küçük bir havuz, iki polietilen diskin her birine pipetlendi. Bayan Worral bir örneği üç dakika boyunca ellerini onun etrafında tutarak tedavi etti. İkinci örnek kontrol görevi gördü. Oda sıcaklığında (20°-25°C) ve %50 bağıl nemde iki gün kaldıktan sonra kontrol örneği yeşim yeşili monoklinik bir yapıda kristalleşti. Muamele edilen örnek de monoklinikti ancak daha iri taneliydi ve rengi turkuaz mavisiydi. Muamele edilmemiş ve muamele edilmiş numunelerin kristal yapısındaki fark kolaylıkla belliydi

Çok sayıda test yapıldı ve tüm değişkenlerin dikkatli bir şekilde kontrol edilmesi koşuluyla bakır tuzu çözeltilerinin enerjilerin kontrol edilebilir göstergeleri olduğu bulundu. Bunlar arasında çözeltinin konsantrasyonu, suyun kaynakları, çözeltinin hacmi, ortamın bağıl nemi, kristalleşmenin gerçekleştiği yüzey ve şifacı tarafından çözeltinin tedavi süresi yer alır. Hem işlenmiş hem de kontrol numuneleri başlangıçta yeşil renkte kristalleşir. Oda sıcaklığında ve %50 bağıl nemde iki gün kaldıktan sonra kontrol numunesi hala yeşildir ancak işlenmiş numune mavidir.

Suyun Yüzey Gerilimi

Kristalize bakır tuzlarının yapısındaki ve rengindeki değişimin, suyun özelliklerindeki farklılıktan kaynaklandığından şüpheleniliyordu. Bir şifacı tarafından arıtılmış damıtılmış Su ve arıtılmamış su örnekleri, viskozite, elektriksel iletkenlik, kapasitans, kırılma indeksi, kızılötesi emilim ve yüzey gerilimi açısından test edildi. Viskozite ve kırılma indisinde çok az fark vardı veya hiç yoktu. Elektrik iletkenliği ve kapasitansında farklılıklar vardı ancak tutarlı bir model oluşturulamadı. En önemli farklar yüzey gerilimi ve kızılötesi emilimindeydi.

Yüzey gerilimi ölçümlerini yapmak için Fisher Model 20 Du Nouy Tipi Tansiyometre kullanıldı. Bu alet, dengelenmiş bir manivela koluna asılan, boyutları tam olarak bilinen bir platin-iridyum halkasına sahiptir. Yüzük

incelenen sıvıya daldırılır. Halkayı sıvıdan ayırmak için gereken kuvvet doğrudan din/sm cinsinden ölçülür ve okunur. Tablo 1, su örneklerine enerji verildiği ve kontrol örnekleriyle karşılaştırıldığı testlerin sonuçlarını özetlemektedir.

ŞİFA ENERJİSİNİN SUYUN YÜZEY GERİLİMİNE ETKİSİ^R

Yüzey Gerilimi (Dynes'/CM)

Şifacı	Su kaynağı	Kontrol	İşlem görmüş
Worrall	Atlanta'nın	70.1	62.9
Hfil	Decatur	68.3	60.7
Değirmenci	Damıtılmış	74.6	71.1
	8 ppm NaCl	76.7	70.1
	5 ppm NaCl	77.0	70.1

TABLO 1⁵

Üç farklı kişinin uyguladığı tedavinin suyun yüzey gerilimine etkisi. Tanınmış şifacılar Bayan Worrall ve Kathryn Hill, suyun yüzey gerilimini sırasıyla 72 ve 7,6 din/cm azalttı. Yazar Dr. RN Miller, damıtılmış su ve 8 ve 5 ppm NaCl içeren su üzerinde daha küçük bir etki üretti. Bu sonuçlar suyun yüzey geriliminin ölçülmesiyle niceliksel verilerin elde edilebileceğini göstermektedir.

Bu testler için şifacılar ellerini tam üç dakika boyunca 500 ml'lik bir su kabının etrafında tuttular (fotoğraf ekine bakın). Daha sonraki deneyler, maksimum enerji aktarımının, su test tüplerine yerleştirildiğinde ve şifacının test tüplerini yirmi dakika boyunca tuttuğunda üretildiğini ortaya çıkardı. Tablo 1'de özetlenen testlerin sonuçları, şifacının ellerine maruz bırakılan* suyun yüzey geriliminin önemli ölçüde azaldığını göstermektedir. Şifacının ellerindeki enerjiyi tespit etmeye yönelik bu yöntemin en önemli özelliği, ilk kez enerjinin niceliksel olarak ölçülmesine yönelik bir yöntemin mevcut olmasıdır.

Mıknatıslarla Arıtılan Suyun Özellikleri

Baron Karl von Reichenbach geçen yüzyılda insanların yanı sıra mıknatısların da bir tür enerji yaydığını bildirdi.2 Ek testler, mıknatısların da şifacıların yaptığı gibi suyun özelliklerini değiştirdiğini ortaya çıkardı. Çapı % inç ve uzunluğu 2 inç olan altı adet Teflon kaplı karıştırma mıknatısı, %4 saat süreyle 500 ml damıtılmış suya daldırıldı. Bu sürenin sonunda kontrol numunesi hala 75,6 din/cm'lik orijinal yüzey gerilimine sahipti ancak mıknatıslarla muamele edilen suyun yüzey gerilimi 60,4 din/cm'ydi.

Tygon plastik bir kap içindeki bakır tuzu çözeltileri, 15 dakika boyunca 4500 gauss'luk bir manyetik alana maruz bırakıldı. Oda sıcaklığında ve %50 bağıl nemde iki gün kaldıktan sonra, mıknatısa maruz bırakılan çözeltideki kristaller turkuaz mavisi olurken, kontrol çözeltisindeki kristaller yeşim yeşili rengindeydi. Aynı renk deseni, test çözeltisi bir şifacı tarafından tedavi edildiğinde de elde edilir.

Bir mıknatısla işlenen suyun ve bir şifacı tarafından işlenen suyun çavdar çiminin büyümesi üzerindeki etkisini belirlemek için ek testler yapıldı. Altı plastik kaptaki saksı toprağının her birine tam olarak 25 çavdar otu tohumu yerleştirildi. Fincanların alt kısmına delikler açıldı ve her fincan bir tabağa yerleştirildi. Su tabağa yerleştirildi, böylece tohumlar kılcal hareket yoluyla suyunu aynı oranda elde etti. Bardaklardan ikisi her gün Atlanta musluk suyuyla, ikisi Bayan Worrall tarafından testlerden yaklaşık 30 gün önce arıtılmış musluk suyuyla ve ikisi de 16 saat boyunca mıknatısa maruz bırakılan musluk suyuyla sulandı. 1500 gauss'luk alan gücü. Dört günün sonunda kontrol kaplarındaki tohumların %8'i filizlenmiş, şifalı su dolu kaplardaki tohumların %36'sı filizlenmiş,

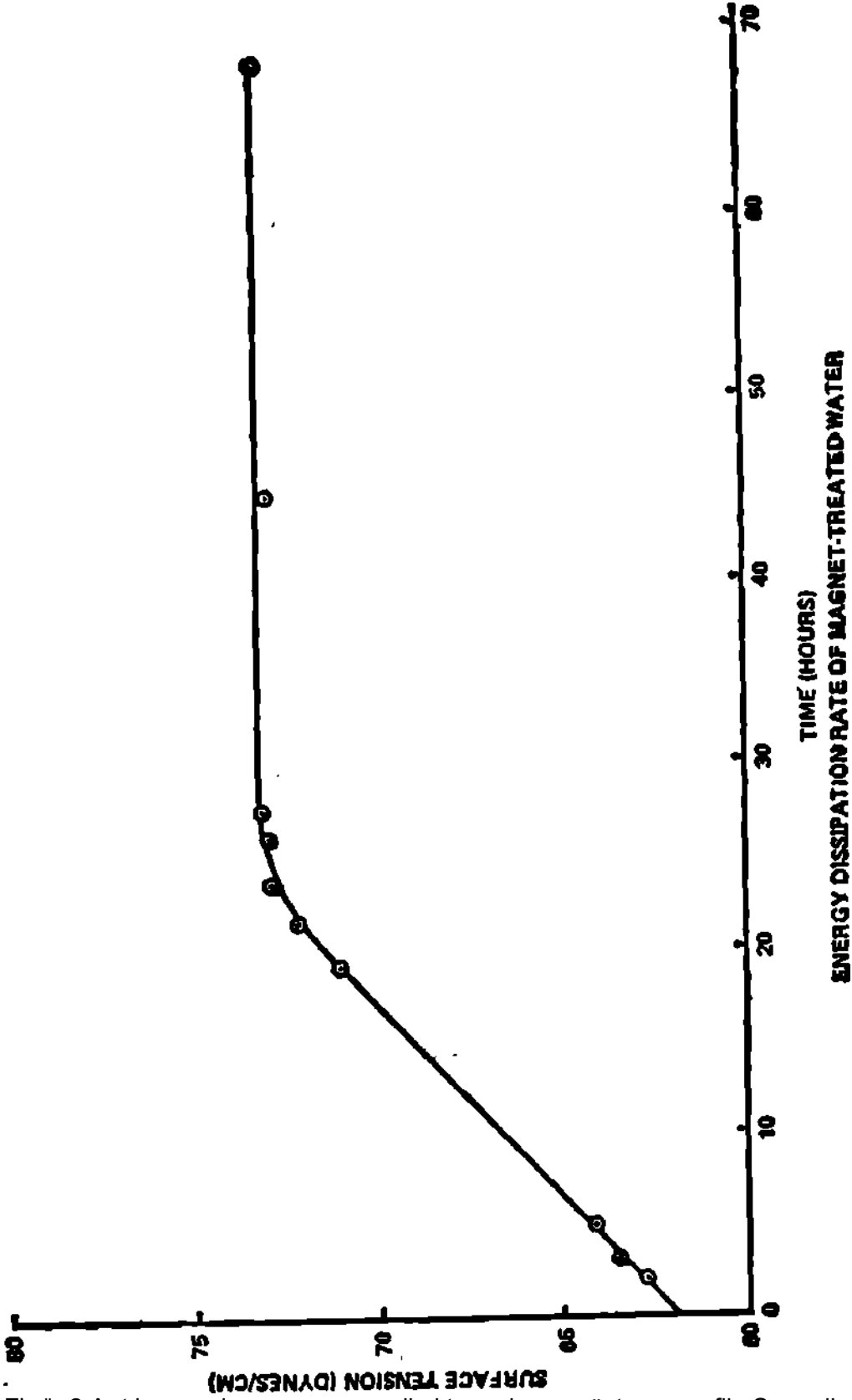
Sekiz gün sonra her çim yaprağının uzunluğu bakıma alındı.

tamamen ölçüldü. Kontrol bıçaklarının ortalama yüksekliği 2,8 inç, şifacıyla işlenmiş suyla sulanan bıçakların ortalaması 2,9 ve mıknatısa maruz kalan suyla sulanan çim bıçaklarının ortalama uzunluğu 3,6 inçti; bu, kontrollerden %28,6 daha fazlaydı. Büyüme hızı iyileşmeye eşitlenirse, sonuçlar şifa enerjilerinin mıknatıslardan yayıldığını gösterir. Nitekim Mesmer'in 1800'lü yılların ortalarında öne sürdüğü iddialardan biri de buydu.3

Şifacıyla işlenmiş su ile mıknatısla işlenmiş suyun büyüme hızını yaklaşık olarak aynı miktarda artıracığı tahmin ediliyordu. Bayan Worrall tarafından enerjilendirilen su, çim yetiştirme deneyinden 30 gün önce arıtılmıştı. Bu durum, şifacı tarafından arıtılan suyun deneyde kullanılmadan önce enerji kaybedip kaybetmediği sorusunu gündeme getirdi.

Enerjili Suyun Kararlılığı

Şifacılar veya mıknatıslar tarafından enerji verilen suyla yapılan ek deneyler, suyun yavaş yavaş enerjisi çevredeki ortama verdiğini gösterdi İki yüz elli (250) ml damıtılmış suya, % inç çapında iki küçük seramik ferromanyetik oksit mıknatısının daldırılmasıyla enerji verildi ve % inç kalınlığında, suda 15 dakika bekletilir. Bu, suyun yüzey geriliminin 62,2 din/cm'ye düşmesiyle sonuçlandı. Açık beher daha sonra 70 saat boyunca normal oda sıcaklığında (20°-25°C) bir ortama maruz bırakılırken suyun yüzey gerilimi periyodik aralıklarla kontrol edildi. Şekil 2'de bu süre zarfında yüzey gerilimindeki değişim gösterilmektedir. 24 saatin sonunda yüzey gerilimi normal aralığı olan 72-73 din/cm'ye geri döndü.

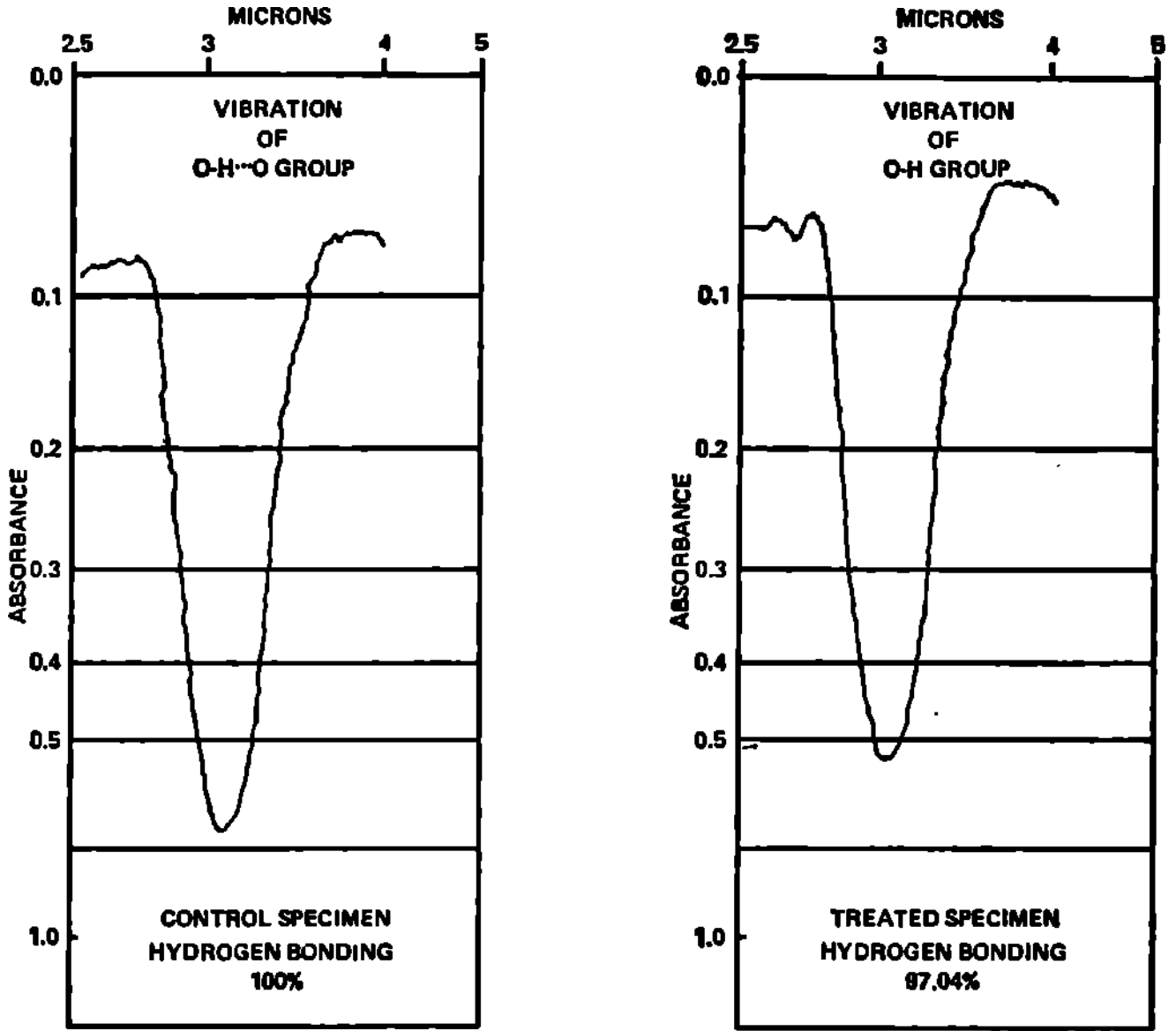
FIGÜR2 Arıtılmış sudan çevreye enerji aktarım hızını gösteren grafik. Seramik mıknatıslarla enerji verilen suyun yüzey gerilimi 75,0'dan 62,2 din/cm'ye düşürüldü. 250 ml'lik açık bir cam beher içinde oda sıcaklığında bir ortama maruz bırakıldığında, suyun yüzey gerilimi* 24 saatlik bir süre boyunca tekdüze bir oranda değişti ve daha sonra oldukça sabit kaldı.

Değişim^ Suyun Hidrojen Bağları

Rus bilim adamları⁴ güçlü manyetik alanların suyun hidrojen bağını etkilediğini bildiriyorlar. Bu program üzerinde ve diğer araştırmacılar⁵ tarafından yürütülen deneyler, şifacının ellerinden gelen enerjinin aynı zamanda suyun hidrojen bağını da değiştirdiğini göstermektedir. Sudaki hidrojen bağı, bir hidrojen atomunun yalnızca bir yerine iki oksijen atomuna oldukça güçlü kuvvetler tarafından çekilmesiyle oluşur. Hidrojen atomunun yalnızca bir kararlı yörüngesi olduğundan ve yalnızca bir kovalent bağ oluşturabildiğinden, hidrojen bağı büyük ölçüde iyoniktir. Bağlanmada yer alan iki oksijen atomu arasında salınan hidrojen atomu ile karakter.

Bayan Worrall tarafından arıtılan normal damıtılmış su ve damıtılmış su örnekleri, kızılötesi ışık ışınının su yüzeyinden yansıtıldığı bir teknik kullanılarak kızılötesi absorpsiyonla analiz edildi. Şekil 3, kontrol ve işlenmiş numuneler için kızılötesi absorpsiyon izlerini göstermektedir. Soldaki kontrol izinin tek bir tepe noktası vardır ve bu, hidrojen bağı dalga uzunluğundadır (2,8-3,2 mikron). Bu, sudaki hidrojenin tamamının hidrojen bağı olduğunu gösterir.

İşlem görmüş numunenin izi, hidrojen bağlanma aralığında büyük bir zirveye sahiptir ancak 2,6-2,8 mikron bandında ikinci bir zirveye sahiptir ve bu, hidrojen bağı olmayan hidrojenin varlığını temsil eder. Hidrojen bağlanma zirvesinin yüksekliğinin her iki zirvenin yüksekliklerinin toplamına yüzde olarak ifade edilen oranı, arıtılmış sudaki hidrojenin yalnızca %97,04'ünün hidrojen bağı olduğunu gösterir. Bu kızılötesi soğurma izleri, şifacının elinden gelen enerjinin suyun bağ enerjilerinde ve moleküler yapısında değişiklikler ürettiği sonucunu desteklemektedir.

FIGÜR3 *Olga Worrall tarafından enerjilendirilen damıtılmış su ve damıtılmış suyun kızılötesi absorpsiyon spektrumları.*

Şifalı Bir Elin Enerjisini Ölçmek

Merhum Ambrose Worrall bir şifacının elinden çıkan enerjiyi “paraelektriklik” olarak adlandırdı çünkü yüksek potansiyele sahip bir kaynaktan düşük potansiyele sahip bir kişiye veya nesneye akan elektrik gibi davranır. Paraelektriklik miktar biriminin “Worrall” olarak adlandırılması ve 100 ml damıtılmış suyun yüzey gerilimini normal durumundan (20°C’de 72,75 din/cm) 10 oranında azaltmak için gereken enerji olarak tanımlanması önerilir. din/cm.

Aşağıdaki prosedür geliştirildi ve şu anda bireylerin enerjisini ölçmek için kullanılıyor. Hayati verileri ölçmek için doktorlara faydalı olabilir. ^{yani} hastaların gy’si.

Paraelektrikliğin Ölçülmesi Prosedürü

♦

150 ml’lik bir cam beher veya Petri kabına tam olarak 100 ml taze damıtılmış su dökün. Suyun oda sıcaklığına gelmesini bekleyin ve ardından Du Nuoy tipi bir tansiyometre ile suyun başlangıç yüzey gerilimini belirleyin.

Yıkayarak, durulayarak ve kurutarak 1/16 inç çapında ve 8 inç uzunluğunda iki parça paslanmaz çelik tel hazırlayın. Her bir tel parçasının bir ucunu %1-1 derinliğe kadar damıtılmış suya batırın.

Test konusu daha sonra tellerin uçlarını her iki elinde birer tane olacak şekilde tam üç dakika boyunca tutar. Enerji verme süresinin sonunda telleri sudan çıkarın ve üç okumanın ortalamasını alarak Du Nuoy tipi tansiyometre ile yüzey gerilimini tekrar ölçün.

Su tarafından emilen paraelektrikliğin Worra’ları aşağıdaki formülle hesaplanır:

„ Başlangıç Yüzey Gerilimi — Son Yüzey Gerilimi Worralls = -

10

Tartışma ve Özet

Paraelektrik ile yapılan deneylerden elde edilen tekrarlanabilir sonuçlar, ilgili tüm değişkenlerin sıkı kontrolünü gerektirir. Bu enerji çeşitli malzemeler tarafından öngörülemez şekillerde emilir ve iletilir. Deneylere metal karıştırma çubuklarının veya plastik kapların dahil edilmesi, elde edilen sonuçlarda farklılıklara neden olur. Cam kapların ve karıştırma çubuklarının kullanılması zorunludur.

Bu makalede açıklanan deneylerin sonuçları, modern bilimin tanıdığı enerjilerden farklı bir birincil enerjinin mıknatıslar ve şifacıların elleri tarafından yayıldığını göstermektedir. Her iki kaynaktan gelen enerjiler suyun yüzey geriliminde azalmaya neden olur, bakır klorür çözeltilerindeki kristallerin yapısını ve rengini değiştirir, suyun hidrojen bağını değiştirir ve çavdar çiminin büyüme hızını hızlandırır.

Elektriğe benzediği ancak kendine has özellikleri bulunduğu için enerjiye "paraelektrik" adı verilmiştir. Bu birincil enerji, eski Çinlilerin "yaşam gücü", yogilerin prana'sı, von Reichenbach'ın odik gücü ve Wilhelm Reich'in orgon enerjisidir. Paraelektriği kantitatif olarak ölçmek için bir prosedür geliştirildi. Bu prosedür ve bu yazıda açıklanan teknikler, paraelektriğin doğasını bilimsel olarak incelemek ve maksimum verimlilikle nasıl üretilebileceğini, depolanabileceğini, aktarılabilceğini ve kullanılabileceğini belirlemek için kullanılabilir.

Sonuçlar

Şifacının ellerinden ve mıknatıslardan ısı, ışık veya elektrikten farklı bir birincil enerji yayılır.

Bu enerji, suyun yüzey gerilimi üzerindeki etkisiyle tespit edilebilir ve niceliksel olarak ölçülebilir.

Bakır klorür çözeltilerinden oluşan kristaller, enerjinin varlığına dair görsel işaretler verecektir.

Şifacı veya mıknatısla tedavi edilen su, bitkilerin büyüme hızını artırır.

Bir şifacı veya mıknatıs tarafından tedavi edilen su, hidrojen bağlarında değişikliklere uğrar.

Enerji verilen su kararsızdır ve fazla enerjiyi çevreye veya suyla temas eden herhangi bir nesneye verir.

REFERANSLAR

I* J. Carlova, Medical Economics, 17 Eylül 1973, 99. Karl von Reichenbach, Letters on Od and Magnetism (London: University Books, 1968).

Jerome Eden, Hayvan Manyetizması (Jericho, NY: Exposition Press, 1974).

GELECEĞİN BİLİMİ

GW De la Warr ve D. Baker, Biomagnetism (Oxford, İngiltere: Delawarr Laboratories, 1967), s. 53-56.
B. Grad, Stajyer. J. Parapsikoloji 6,4 (1962).
AK Schmidt ve CA Marlies, Yüksek Polimer Teorisi ve Uygulamasının Prensipleri (New York: McGraw-Hill, 1948), s. 33-34.
A. Worrall ve O. Worrall, Psişik Dünyanızı Keşfedin (New York: Harper & Row, 1970).

34.

Motoyama Cihazı: Psişik Enerjiyi Ölçmek

HIROSHI MOTOYAMA

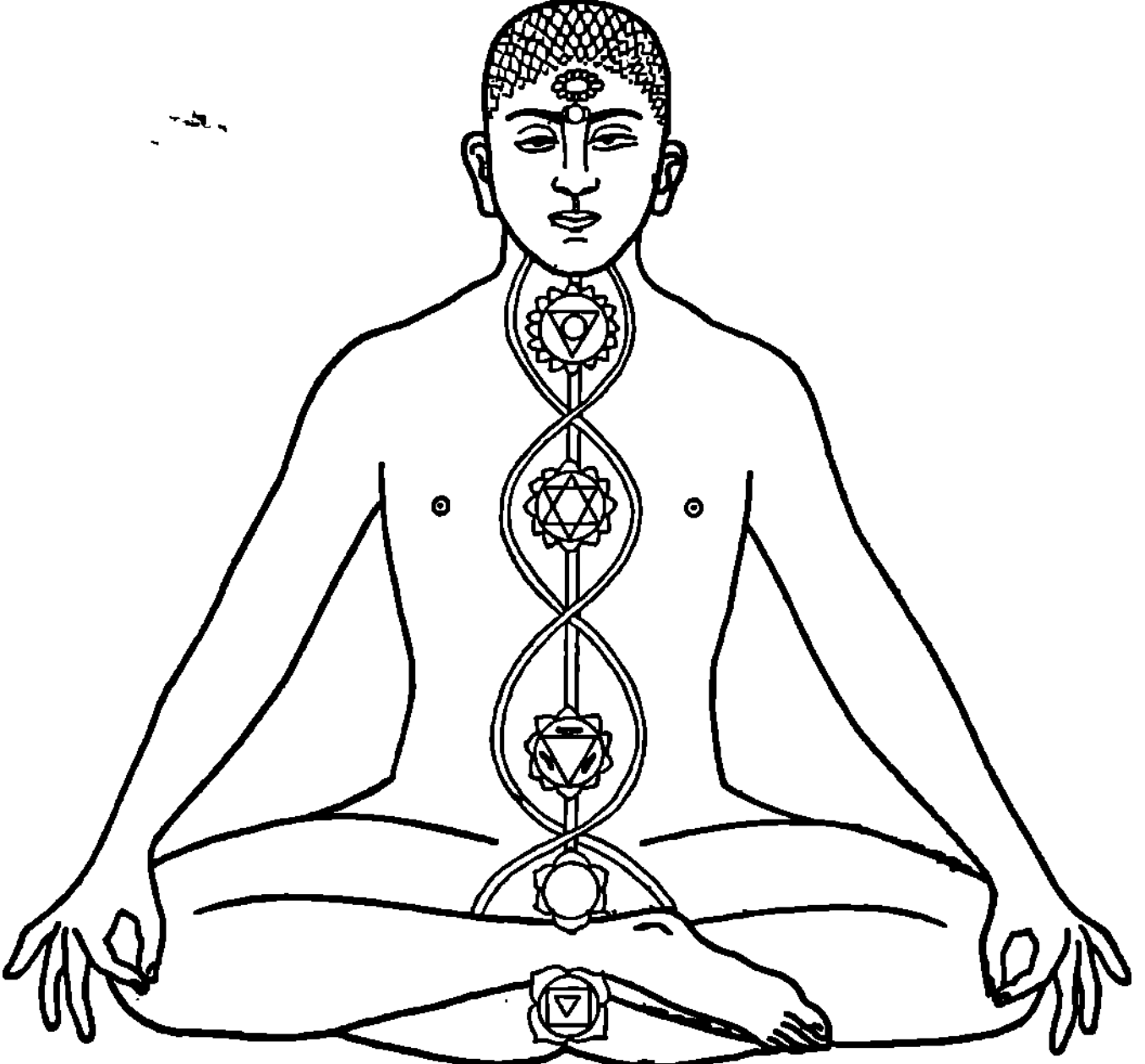
Bir yogi diğerlerinden daha derin ve daha geniş bir zihinsel aktiviteyi deneyimleyebilir. Zihninde tezahür eden psi-yeteneğinin işleyişi fiziksel bir yapıya sahip değildir: fiziksel değildir ve başka bir kişinin fiziksel bedeninin işleyişi üzerinde doğrudan bir etkiye sahip olabilir. . . .

Yoga doktrinine göre bu fiziksel olmayan enerjinin açıklaması aşağıdadır. Zihin, derin bir zihinsel konsantrasyon süreciyle insan bedeniyle bağlarını gevşeterek fiziksel dünyadan kurtulduğunda, bu fiziksel olmayan enerji (prana), bir veya daha fazla çakra aracılığıyla evrenden emilir ve vücutta belirli dönüşümlere neden olur. Çakra, ince bir bedendeki, yüksek boyutlu bir varlıktaki bir merkezdir ve olağanüstü bir şekilde bir ışık çemberi veya bir aura olarak görülür. Vücudun gövdesinde omurilik boyunca, alında, gözlerin üstünde ve arasında ve başın üst kısmında yer alan çakralar, vücuttaki ilgili iç organları ve sinir ağlarını kontrol eder. (Bkz. Şekil 1.)

Bu enerji bir yandan omurga yoluyla iletilir ve sinir enerjisine dönüştürülür; diğer yandan ki (hayati güç) olarak akupunktur meridyenlerine aktarılır. Bu iki enerji formu böylece vücudun her yerine dağıtılır, kontrol edilir ve vücudun canlı bir durumda tutulması sağlanır.

Bu çakraların ve meridyenlerin gerçek varlığı

/The Motoyama Device: Measuring Psychic Energy", Hiroshi Motoyama tarafından orijinal olarak Impact of Science on Society, V°L 24, No. 4, 1974'te yayınlandı. Telif hakkı © 1974, The Unesco Press tarafından ve izin alınarak yeniden basılmıştır.

FIGÜR1 Sembolik temsillerinde çakraların insan vücudunun uzunlamasına ekseni boyunca dizilişi.

bir elektroensefalograf kullanılarak yapılan bir dizi fizyolojik deneyde benim tarafımdan açıklığa kavuşturuldu.¹² Daha önce bahsedilen fiziksel olmayan psi-enerji, uyanmış çakradan ve el ve ayak parmaklarının uçlarında bulunan meridyen noktalarından yayılır ve bu enerji, başka bir kişinin vücudu üzerinde güçlü bir etkiye sahip olmak. . . .

Çakralardan bir çeşit enerji yayıldığıнын deneysel olarak belirlenip belirlenemeyeceğini görmek için, daha sonra yakın zamanda geliştirdiğim "yaşam enerjisini ölçen cihaz" ile bir dizi ölçüm tasarladım. Bu ekipmanı tasarlariken, giriş empedansı neredeyse sonsuza yakın olan bir ön yükseltici tasarlamam ve inşa etmem gerekiyordu; bunu daha sonra bir doğru akım amplifikatörüne bağlanan yüksek hassasiyetli entegre devreler kullanarak yaptım. Sağlam, kutu benzeri bir çerçeve (2 m yüksekliğinde, 1 m genişliğinde ve 1 m derinliğinde) inşa ettim; tavanı ve zemini bakır elektrot plakalarıyla (40 X 40 cm) ve üzerine monte edilmiş dört elektrot plakasıyla (20 X 40 cm) donatıldı. iç ön, arka, sol ve sağ kare bir çerçeveden izole edilmiş, dört makaralı tekerleğe halat sistemiyle asılmış; çerçeve böylece kutunun içinde yukarı veya aşağı hareket etmekte serbestti.

En yüksek doğrulukta ölçümler yapmak amacıyla, bu yapı, yabancı elektromanyetik girişimden maksimum korumayı sağlamak amacıyla topraklanmış (topraklanmış), kurşun kaplı bir odaya yerleştirildi. Elektrot çerçevesinin kullanılmasındaki temel prensip, dört adet hareketli bakır plakanın kutunun içinde duran kişinin çakralarından herhangi birinin karşısına yerleştirilmesiyle, belirli bir çakradan yayılan enerjinin, elektromanyetik alan kurulumunda hafif bir değişiklik olarak algılanmasıydı. elektrot plakalarının düzlemi boyunca; güçlendirilirse, varyasyon oldukça hassas bir şerit grafik kaydediciye kaydedilebilir. Test sırasında denek ile elektrot plakası arasında hiçbir temasın olmaması zorunluydu; aksi takdirde bu, ön yükselticiyi bozar. Test verileri (a) kutunun içinde denek bulunmadığı durumlarda elde edilmiştir. (b) denek olarak görev yapan sıradan bir kişi ve (c) psi-yeteneği gösteren bir denek. Kafatasının tepe noktasından, alından, boğazdan, akciğerlerden, kalpten, mideden, göbekten, karından, kuyruk sokumundan, dizlerden ve ayak bileklerinden kaydedilen elektriksel potansiyel değişiklikleri sırasıyla (a) elbette sıfır, (b) gösterdi. hafif bir değişiklik ve (c) önemli bir değişiklik. Bu testin karşılaştırmalı sonuçları Şekil 2'de gösterilmektedir; Bu veriler, bildiğim kadarıyla bu tür enerjinin bu şekilde ölçüldüğü ilk zamanı temsil etmesi açısından benzersizdir. Dolayısıyla, aslında psiabiliteye sahip bir deneğin çakrasından bir tür enerjinin yayıldığı sonucuna varılabilir. karın, kuyruk sokumu, dizler ve ayak bileklerinde sırasıyla (a) elbette sıfır, (b) hafif bir değişiklik ve (c) önemli bir değişiklik görüldü. Bu testin karşılaştırmalı sonuçları

Şekil 2'de gösterilmektedir; Bu veriler, bildiğim kadarıyla bu tür enerjinin bu şekilde ölçüldüğü ilk zamanı temsil etmesi açısından benzersizdir. Dolayısıyla, aslında psiabiliteye sahip bir deneğin çakrasından bir tür enerjinin yayıldığı sonucuna varılabilir. karın, kuyruk sokumu, dizler ve ayak bileklerinde sırasıyla (a) elbette sıfır, (b) hafif bir değişiklik ve (c) önemli bir değişiklik görüldü. Bu testin karşılaştırmalı sonuçları Şekil 2'de gösterilmektedir; Bu veriler, bildiğim kadarıyla bu tür enerjinin bu şekilde ölçüldüğü ilk zamanı temsil etmesi açısından benzersizdir. Dolayısıyla, aslında psiabiliteye sahip bir deneğin çakrasından bir tür enerjinin yayıldığı sonucuna varılabilir.

Daha sonra, tamamen uyanmış bir çakradan yayılan enerji ile daha az, kısmen uyanmış bir çakradan yayılan enerji arasında ne tür bir farkın ortaya çıktığını görmek için psişik bir denekle bir dizi ölçüm yaptım. Bir çakranın yakınına yerleştirilen elektrotlar durumunda kaydedilen veriler (elektrik potansiyelinin ve frekansının ölçümü) kolayca yayar.^{yani}deneğin iradesiyle elde edilen veriler, elektrotlar bir nesnenin yakınına yerleştirildiğinde elde edilen verilerden oldukça farklıydı.

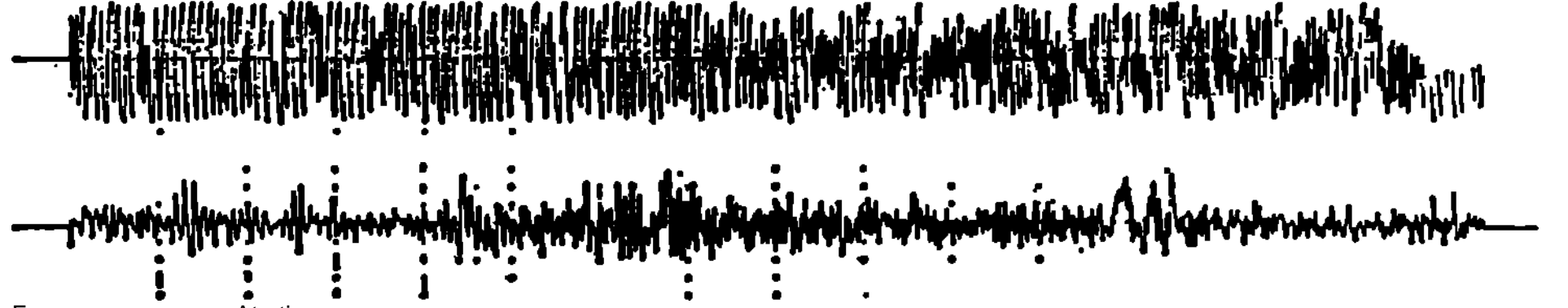
~~TRrtfr 1111> 11 nben mi?> 111 rmn; bende;; 11; 11; BenM RTitr;;~~

• • t • ben !!•••• f «» • •

BENT— conent rtx iou-l 1

FIGÜR2 Ajna çakraya yönelik bedensel reaksiyonların test yapısından yapılan kayıtlar. Bu çakra gözlerin üstünde ve arasında yer alır. Hipofiz bezine karşılık gelir ve onu kontrol eder ve denek tarafından tamamen uyandırılır ve kontrol edilir. Zihinsel konsantrasyondan önce ve sonra, dinlenirken ve gevşemiş haldeyken kişi çakraya odaklanmıyor.

ii IJ t ■ ifiiaia I a (I ai I a aia aa 11IJ aaiaiaaaaaiaaiaaja i1 o ait iaii i'i iii * i ■ i ■ iaiii ■ * * iii riit < T

F ■ ■ — ccmceAtration

FIGÜR3 Göbeğin 3-4 cm altında yer alan, genito-idrar organlarına karşılık gelen ve onları kontrol eden swadhisthana çakra için Şekil 2'dekilere benzer kayıtlar. Bu çakra kişi tarafından kısmen uyandırılmıştır, ancak burada henüz onun kontrolü altında değildir. Hem bu hem de Şekil 2, 13 Şubat 1974'te KY denen kişi üzerinde, 10.5°C'lik bir ortam sıcaklığında, "yaşam enerjisini ölçen aparat" kullanılarak yapıldı.

çakra kişinin iradesi yoluyla kolayca enerji yaymıyor (Şekil 2 ve 3'ü karşılaştırın). Ayrıca denek hareketsiz durumdayken verilerde belirgin bir kontrast vardı (şekil 2). Böylece, toplanan verilerden, psi-kabiliyeti ortaya koyan bir bireyin uyanmış çakrasından bir tür enerji yayıldığı yeniden doğrulanabilir.

Psikokinezi olarak bilinen paranormal olaylarla ilgili olarak, psi-enerjinin psişik bir kişinin çakrasından ve meridyen noktalarından yayıldığı açıktır; bu enerjinin, yönlendirildiği kişinin psikofiziksel işlevleri üzerinde önemli bir etkisi olduğu görülmektedir. Bu araştırma alanında derinlemesine yapılan daha fazla çalışmanın aynı zamanda zihin-beden korelasyonu sorununu çözeceğine ve doğru eğitim yöntemlerini gün ışığına çıkaracağına inanıyorum; ikincisi ile, insan zihninin yalnızca psikofiziksel düzlemde var olduğunu değil aynı zamanda şu anda fiziksel olarak sınırlı olduğumuz boyutların ötesinde var olabileceği ve işleyebileceği noktaya kadar evrimleşebildiğini öznel olarak doğrulamak mümkün olacaktır.

Benim de umudum şudur ki, bu araştırma, zamanla, milletler ailesinin uyum içinde bir arada yaşayabileceği, insanın barışçıl bir dünya topluluğu inşa edebileceği sağlam bir temelin atılmasına büyük ölçüde yardımcı olacaktır.

REFERANSLAR

1. H. Motoyama, "Çakralar ve otonom sinir sistemi," Relig. PsikoL, 3.
2. H. Motoyama, "Meridyenler var mı?" Dini Parapsikol., 2, 1-

35.

Paranormal Kasete Kaydedilmiş Sesler: Parafiziksel Bir Atılım

D. SCOTT ROGO

Parapsikoloji dünyası, 1959'da ve ardından 1960'larda İsveç'te Friedrich Jorgenson ve Almanya'da Konstantin Raudive'in ölülerin seslerini kasete kaydettiklerini dünyaya duyurmalarıyla şaşkına döndü. Attila (Art) von Szalay ve Raymond Bayless'in ABD'deki benzer çalışmaları bu keşiften birkaç yıl öncesine dayanıyordu. Geçici ve sıklıkla fısıldayan sesler, bazı psişik süreçler tarafından doğrudan kasetlere kazınmış gibiydi. Çoğu zaman Jurgenson ya da Raudive bir grup insanla birlikte oturur ve kayıt cihazını çalıştırırken birkaç dakika gündelik sohbete katılırlardı. Kaset tekrar oynatıldığında kayıta fazladan sesler duyuluyordu. Konuşmanın içine girip çıkan sesler, deneycilerin isimlerini çağırıyor, sohbet hakkında yorum yapıyor ya da sorulduğunda belirli soruları yanıtlıyordu. Seslerin genellikle ölülerin sesleri olduğu iddia ediliyordu. (Bazen kayıt cihazı, bir radyo setindeki istasyonlar arasındaki beyaz gürültü bandına bağlanırdı, ancak bu yöntem, kasete ulaşabilen ve paranormal seslerle karıştırılabilecek yabancı yayın parazitlerini filtrelemeyi zorlaştırıyordu.)

Bu sesler neler? Daha doğrusu kim bunlar? Bunlar aslında ölülerin paranormal sesleri mi, yoksa sadece şans eseri yayın veya kısa dalga alımları mı? Bunlar, Raudive'in D. Scott Rogo'nun "Paranormal Tape-Recorded Voices: A Paraphysical Breakthrough" adlı kitabının İngilizce versiyonunun yayınlanmasıyla fenomenin uluslararası ilgi kazandığı 1971'den bu yana parapsikolojiyi şaşırtan sorulardır. Bu cilt için özel olarak yazılmış makale, yazarın izniyle basılmıştır.

sesleri kaydetme konusundaki kendi deneylerini ve deneyimlerini ve bunların ölümlerinin sesleri olduğu iddiasını anlatan bir kitap

Kitabın yayımlanmasının ardından gelen muazzam tanıtıma ve parapsikolojide yol açtığı tartışmalara bakılırsa, bu fenomen yeni gibi görünüyor. Ancak durum böyle değil. Kasete kaydedilen ses olgusu, Raudive veya Jurgensen'in keşfinden çok daha eskidir. (Raudive bu fenomenle İsveç'te Jurgenson'la yaptığı deneyler sırasında tanıştı ve Almanya'ya döndükten sonra sesleri kendisinin alabildiğini keşfetti.) Seslerin gerçek keşfi yalnızca 1956'da Batı yakası psişik ekibinin başlattığı ortak çabalar sayesinde oldu. araştırmacı Raymond Bayless ve Ins'in yetenekli bir medyum olan meslektaşı Attila von Szalay. 1967'de onlara katıldım.

Bayless ve von Szalay, minik, bedensiz bir ses üretebilen Sophia Williams'ın medyumluğuyla ilgilenmişlerdi. Ses, fiziksel olarak ortamdaki bağımsız görünüyordu ve sıklıkla paranormal bilgilerle ortaya çıkıyordu. Örneğin, bir zamanlar Bayan Bayless'in büyükannesinin ölüm nedeni doğru bir şekilde tespit edildi. Birkaç deneyden sonra Bayless ve von Szalay, Bayan Williams'ın psişik yeteneklerine rağmen "ses"in vantrilok sahne etkisinden başka bir şey olmadığını belirlediler. Görünüşe göre Bayan Williams'ın gösteri dünyası geçmişi vardı ve vantriloklamayı kolaylıkla öğrenmişti.*

Bu aksaklığa rağmen Bayless ve von Szalay, bağımsız ses gibi bir olgunun olasılığından hâlâ etkileniyorlardı; çünkü von Szalay'ın kendisi bunları nadir durumlarda ürettiğini hissetmişti. Hatta yıllar önce fonograf diski yaparken bunları kaydetmeyi denemişti ama sonuçlar hayal kırıklığı yaratmıştı. Böylece, 1956'da Bayless ve von Szalay, (1) von Szalay aracılığıyla bağımsız sesler geliştirmek ve (2) seslerin kaynağını von Szalay'ın fiziksel yakınlığından tamamen uzaklaştırmak için uzun bir çalışma başlattı. Bu, sonunda kasete kaydedilmiş ses olgusunun keşfedilmesine yol açtı. Üç yıllık ilk çalışmaları pub'dı

* Yine de o kadar iyiydi ki, ünlü Amerikalı yazar Hamlin Garland, kendisi ve "sesleri" hakkında bir kitap yazdı: Gömülü Haçların Gizemi.

1959'da Amerikan Psişik Araştırma Derneği Dergisi'nde listelenmiştir. Tesadüfen, yalnızca birkaç ay sonra Friedrich Jurgenson sesleri benzer şekilde keşfettiğini duyurdu.

İlk deneyler, testler için özel olarak kiralanan bir Hollywood stüdyosunda gerçekleştirildi. Deney alanı, von Szalay'ın bağımsız sesler çıkarmaya çalıştığı özel bir ahşap dolap veya kıyafet dolabından oluşuyordu. Von Szalay onu terk ettikten sonra seslerin eninde sonunda dolaptan çıkacağı umuluyordu. Muhafazanın içine, genellikle sesleri yükseltmek için kullanılan bir konuşma trompetinin ağzına yerleştirilen bir mikrofon yerleştirildi, ancak makinenin kendisi bunun dışında bırakılacaktı. bir hoparlörle birlikte. Bu şekilde dolabın dışındaki insanlar içerideki sesleri veya gürültüleri izleyebilir, duyabilir ve bunları kasete kaydedebilir.

Von Szalay kabininin içinde ya da dışında olsun, hoparlörden fısıltı sesleri, ısıklar ya da rap sesleri her zaman duyuluyordu. Sesler hem erkek hem de kadınlara aitti ve kulağa oldukça mekanik geliyordu; aynı anda yalnızca birkaç kelime konuşuldu. Yine de bu sesler, von Szalay kabininin dışındayken bile hoparlörden duyuluyordu. Testler yalnızca bağımsız sesin varlığını doğrulamakla kalmadı, aynı zamanda kasete kaydedilmiş seslerin de keşfedilmesine yol açtı. En önemli deney 5 Aralık 1956'da yapıldı. Bayless'in bildirdiği gibi:

"... Bay von Szalay, bu özel deneyin amacı doğrultusunda, kabinde on beş dakika boyunca tek başına oturdu. Hiçbir şeyin gelmeyeceğine inanarak kabinde ayrıldı. Daha sonra hiçbir şey duymamayı umarak kaset kaydını dinledik, ancak farklı bir sesin "Bu G." dediğini duyduğumuzda şaşırdık. Bu sırada kabinin dışında oturdum ve yüksek derecede güçlendirilmiş hoparlörü dinliyordum ve kesinlikle hiçbir şey duymadım.

"Daha sonra amplifikatör sistemi üzerinde bazı testler yapmaya karar verdim ve Bay von Szalay kısa aralıklarla tek tek ısıklarla çalarken ikimiz de kapalı dolap kapısından birkaç metre uzakta ve tam ışık altında durduk. Aniden düşük ses aldığımızı fark ettiğimde hoparlörü dinliyordum.

Orijinal Bayless raporlarında "von Sealay" olarak görünmesine rağmen, Bay von Szalay'ın tercih ettiği yazımı kullandım.

cevap olarak ısıklar çalar. Daha sonra Bay von Szalay'a ne zaman ısıklar çalması gerektiğini ve her seferinde cevap düdüklerinin duyulduğunu söyledim. En az altı ya da yedi cevap düdüğü vardı ve bu sekansın sonunda çift düdük cevap verdi. Birbirimize üç metre yakınlıkta duruyorduk ve birbirimizi yakından gözlemleyebildik. Oda normalde aydınlatılıyor ve bu koşullar altında dolandırıcılık tamamen ortadan kaldırılıyor."

5 Aralık'taki deney, von Szalay'ın hem bedensiz hem de kasete kaydedilmiş ses efektlerini başarabildiğini gösterdi. Bunun üzerine Bayless, sesin "bağımsızlığını" kanıtlamak için daha incelikli bir test yapmaya karar verdi. Pilot deney için, içine trompet ve mikrofonu yerleştirdiği büyük, dik bir karton kutu kullandı. Deneyciler daha sonra ondan bir metre uzağa oturdular, kaseti açtılar ve aralıklarla tekrar oynattılar. Kasette üç farklı ses duyuluyordu ancak bunlar çözülemeyecek kadar bozuktur. (Von Szalay'dan bu tür bir karşılamayı çok sık duydum. Sesler neredeyse bizimki kadar yüksek olacak, ancak o kadar "laflı ağızlı" olacak ki anlaşılamayacak. Kötü kaliteli bir kayıt cihazıyla biraz deneyimi olan herkes - telesekreter. sistem benzerliği tanıyacaktır!)

Başka bir "kutu testinde" koşullar daha da katıydı. Mikrofonun bulunduğu kutu tamamen ağır, deve tüyü bir paltoya kaplıydı. Bu da daha sonra daha büyük bir kutuya yerleştirildi ve dolabın tavanına asılırken von Szalay ve Bayless muhafazanın dışında oturdu. Yine mikrofondan kabinin dışındaki makineye giden bir kablo.

Bayless'in kaydettiği gibi:

"7 Temmuz 1957'de yaptığımız bir deneyde, daha önce anlattığımız dik karton 'kutu-dolap'ı dolap-dolap içine yerleştirdik, dolabın kapısını kapattık ve ana odada 45 dakika dışarıda kaldık. Net bir insan fısıltısı kaydedildi. . .

Daha sonra Bayless gittikten sonra von Szalay bir kadın sesinin şunları söylediğini kaydetti: "Sosisli sandviç, Sanat!" Bu kulağa sıradan gelebilir ama araştırmanın başka bir aşamasının habercisiydi. Ses çok yüksek ve buna hiç şüphe yok. Yıllar önce von Szalay New York'ta genç bir kadınla çıkmıştı. Her ikisi de yoksuldu ve sadece bir kuruş karşılığında iki köpek alabilecekleri yerel sosisli sandviç standında yemek yiyebiliyorlardı. Akşam yemekleri hakkında sık sık şakalaşıyorlardı ve birbirlerine "sosisli sandviçlerin" her zaman hatırlanacağına dair söz veriyorlardı. Von Szalay kadını yıllardır görmemiş ve ondan haber almamıştı ve kadın muhtemelen ölmüştü, dolayısıyla bu ses paranormal seslerin kaynağı hakkında kesin bir ipucu veriyordu. Ölülerin sesini mi kaydediyorlardı?

Aslında sesler kesin bir zeka gösteriyordu ve belirli sorulara cevap veriyordu. İki örnek yeterli olacaktır. Bir test sırasında Bayless, ses varlıklarına aniden kasabayı terk eden erkek kardeşinin nerede olduğunu sordu. Kasetteki bir ses cevap verdi: "Bridgeport." Birkaç gün sonra Bayless'e, erkek kardeşinin Bridgeport, Connecticut'ta tıp muayenehanesi kuracağı bilgisi verildi. Yalnızca iki yıl önce gerçekleştirilen başka bir deneyde Bayless, büyükannesinin adının verilmesini istedi. Bir ses oldukça doğru bir şekilde cevap verdi: "Emma." Yani seslerin paranormal nitelikte bilgiler yayma yeteneğine sahip olduğunu biliyoruz.

Diğer durumlarda ise uzaktaki olayların psişik olarak farkındaymış gibi görünürler. Von Szalay tüm özel oturumlarının ayrıntılı notlarını tutuyor. Bu notlar Bayless'e sık sık verdiği not defterlerinde tutuluyor. 30 Eylül 1971'de Bayless somurtarak karısına kendisini dünyadan koparmak istediğini söyledi. Karısı Marjorie de kendisi gibi hisseden ve münzevi bir adam tanıdığını söyleyerek buna karşı çıktı. (Gerçek kelime kullanıldı.) Aynı gün, 25 mil uzakta, Art deneyler yapıyordu. Bir sesin yorumunu aldı ve notlarına yazdı: "Bayless adeta bir münzevi haline geldi." Bayless, Art'a konuşmasını anlatmadan önce yazılı kayıtları gördü.

Sesler üzerine yapılan ana araştırma, Ocak 1959'da Journal of the American Society for Psychical Research'te mektup şeklinde uzun bir rapor olarak yayınlandı. Bayless ve von Szalay bunların parapsikoloji camiasının ilgisini çekeceğini umuyorlardı. Ama tek bir soruşturma mektubu bile yoktu! 1968'de Amerika Birleşik Devletleri'ndeki birkaç parapsikologla von Szalay vakası hakkında iletişime geçmeye başladım ve hiçbir konuyu araştırmaya istekli değildi, ancak birçoğu o zamandan beri yazılı olarak bu fenomene inanmadıklarını belirtti!

Von Szalay ile yaptığım deneylerde hem bantlanmış sesleri hem de bağımsız sesleri duydum. İşte 1968'de yapılan bir oturumun anlatımı:

26 Ekim'de von Szalay'ın fotoğraf stüdyosunda oturdum. Testler için onun karanlık odasını kullandık ve ben kasetleri ve kayıt cihazını sağladım ve cihazın tam kontrolünü sağladım. Hemen yanımda duran medyumun trompetinin geniş ucuna bir mikrofon yerleştirildi. Von Szalay bir metre ötede oturuyordu. Başladıktan on beş dakika sonra trompete bakarken, trompetten hafif, havadar bir ısıklık sesi geldiğini duydum. Von Szalay da bunu duydu çünkü aynı anda bakiştık. Düdük kasete kaydedildi. Bir saat sonra başka sonuç alamadık, bu yüzden sesleri kasete aktarmaya çalışarak ses varlıklarına sorular sormaya başladık. Kaseti 15 dakika aralıklarla tekrar oynattık. Akşam saat 21.00'de von Szalay, önümüzdeki seçimlerde kimin başkan seçileceğini sordu. Kaseti tekrar oynattığımızda,

O akşamın ilerleyen saatlerinde von Szalay ve ben, dışarıda otururken trompeti ve mikrofonu karanlık odada bıraktık. Kapalı bir kapıyla aparattan ayrıldık. Ancak saat 22.50'de net bir ses kaydettik: "Merhaba Art." Başka bir olayda da kasete kaydedilmiş bir ses duymuştum. Trompetin içinden fırlamış gibi görünüyordu ve belirgin bir erkek homurtusuuydu.

Von Szalay ile araştırmalar birkaç yıldır devam ediyor; Bayless, von Szalay'ın tek başına deney yapmadığı zamanlarda testlerin çoğunu yürütüyor. Başlıca bulgu seslerin uzunluğunun artması oldu. Von Szalay artık aynı anda on beş kelimeye kadar konuşabilen sesler alıyor. İkincisi, şüphelendiğimiz gibi, sesler akustiktir ve doğası gereği elektronik değildir. Yani bunlar doğrudan kasete yansıtılmaz, mikrofonun önünde akustik olarak üretilmiş gibi görünürler ve genellikle duyulamayacak kadar düşük bir yoğunluktadırlar. Bayless, mikrofonun üzerine sakız veya macun konulursa hiçbir sesin kaydedilemeyeceğini keşfetti.!

\$ Sesler aslında von Szalay'ın psişik yeteneklerinden yalnızca birini oluşturuyor. Yeteneklerinin tam öyküsünü şurada bulabilirsiniz:

Aslında yalnızca bir deneyci, kayıtlarında, bandın açıkta olmayan bir alanından etkilenmiş gibi görünen sesler bulabildi. Los Angeleslı bir senaryo yazarı olan William Welch, von Szalay ile deneyler yaptıktan sonra sesleri kaydetme yeteneğini keşfetti. Hikayenin tamamı son kitabı Ölülerle Konuşmalar'da anlatılıyor. Welch'le yalnızca bir resmi olmayan oturum geçirdim ve onun sesleri von Szalay'inkine çok benziyor ama daha zayıf. (Von Szalay'ın sesleri genellikle fısıltı halindedir, ancak bazen kasetin üzerinde patlayarak soru soran kendi sesimizi bile yok ederler.) Welch, kasetin kullanmadığı bir bölümünde bir sesin belirmediğini fark ettiğinde. Sesin kalitesi üretim hatası olma ihtimalini ortadan kaldırıyor.

1959, aynı zamanda, Friedrich Jurgenson'un radyo yayınlarını kaydederken ve kuş seslerini kaydederken, adını çağıran ve öldüğünü iddia eden yabancı sesler aldığını bildirdiğinde İsveç'te bu fenomenin keşfedildiğinin de habercisi oldu.

Ancak on dört yıl sonra, seslerin hiç de tesadüfen keşfedilmediğini, ancak o sırada ölülerle kayıt cihazı aracılığıyla elektronik bağlantı kurma konusunda sezgisel bir arzuya sahip olduğunu itiraf etti. Nedenini bilmiyordu ve bunu sadece içsel bir dürtü olarak nitelendirdi. İlk başta başarısız oldu ama aylarca süren çalışmanın ardından sonunda amacına ulaştı. İlk ses, birkaç kelime konuşan bir kadına aitti ve Jurgenson, bunun annesinin hayattaykenki sesiyle aynı olduğunu iddia etti.

Jurgenson'un çalışmasının ayrıntılarına girmeye gerek yok, sadece parapsikologlar tarafından çoğunlukla göz ardı edildiğini söylemek yeterli. Ancak Almanya'daki Freiburg Üniversitesi'nde parapsikoloji bölümünün başkanı olan Dr. Hans Bender, İsveç'e gitti ve onunla deneyler yaptı ve seslerin gerçek olduğu sonucuna vardı. Bender ayrıca kasetlerin ses kayıtlarını da yaparak bunların kesinlikle insan olduğunu ve kasetlerde farklı seslerin çıktığını kanıtladı. Durham, Kuzey Carolina'daki Psişik Araştırma Vakfı'ndan WG Roll da Jurgenbook'la In Search of the Unknown (New York: Taplinger Publishing Co., Inc., 1976) ile biraz zaman geçirdi.

oğlu ve onunla birlikte bazı sesler kaydetmeyi başardı. Ancak P.KF tarafından gönderilen özel bir rapor yazmasına rağmen sesler hakkında herhangi bir açıklama yapmaktan kaçındı.

Jurgensen, ilk olarak Jurgenson'la çalışan ve daha sonra paranormal sesleri kendisi kaydetmeye başlayan merhum Konstantin Raudive sayesinde daha çok tanındı. Bu garip değil. Bayless ve von Szalay, sonuçlarının von Szalay'ın psişik yeteneğinden kaynaklandığını her zaman savunurken, Jurgenson bu elektronik sesleri kaydetme yeteneğinin yaygın bir potansiyel olduğunu iddia ediyor. Her iki teori de kısmen doğru olabilir. Bununla birlikte, başlangıçta sesleri kaydedebilen başkalarıyla çalışan birçok kişi, bunu kendi başlarına yapma yeteneğini geliştirir. Örneğin Welch, von Szalay ile çalıştıktan sonra bu yeteneği geliştirdi. Raymond Bayless bile artık von Szala'nın varlığı olmadan sesleri ve rapleri kasete alabiliyor. Benzer şekilde, Raudive'i araştırdıktan sonra yayıncısı Peter Bander, Carry on Talking'e kayıt yaparken bu yeteneği geliştirdi.

Raudive, Breakthrough adlı kitabını 1971'de seslerinin örnek bir kaydıyla birlikte yayınladı. Sesler genellikle fısıltı halindedir ancak ses, von Szalay tarafından elde edilen bazı daha kötü sonuçlarla aynıdır. Raudive, aldığı cümlelerde birden fazla dilin kullanıldığını açıklayan seslere sıklıkla tuhaf yorumlar yapıyor. 1969-1970 yıllarında Raudive'in sesleri büyük ilgi görmeye başladı ve kitabının İngiliz yayıncısı Colin Smythe Ltd. onu testler için İngiltere'ye getirdi. Deneyciler tarafından kullanılan tüm ekipmanların bulunduğu korumalı bir odada, sesler hâlâ kaydediliyordu.

Cambridge'deki Trinity College, parapsikoloji alanında yıllık öğrencilik sunmaktadır ve 1970-1972 yılları arasında bu bursu ses olgusunu araştırması için genç İngiliz kimyager David Ellis'e vermiştir. Ne yazık ki Ellis'in parapsikoloji konusunda hiçbir geçmişi yoktu ve bu vakayı ele alma konusunda tam bir kayıp içindeydi. Temel bulgusu, herkesin sesleri aynı şekilde duyup yorumlayamayacağıydı. Raudive'in sesi zayıf olduğu için bu pek de şaşırtıcı değil. Ancak sık sık oluyorlar ve Raudive, onlarla sorular sorarak ve kasetleri sık sık tekrar oynatarak neredeyse ileri geri sohbet edebiliyor. Von Szalay da bunu başarıyor ama nadiren.

Sesler de zekice ve sonunda sesler hakkında hiçbir sonuca varamayan Ellis bile bunu itiraf etti. Psychic dergisinin Şubat 1974 sayısında şunları yazıyor:

Dr. Raudive'in mevcut olmasıyla, sesler bazen doğrudan diğer katılımcılara atıfta bulunur, ancak diğer zamanlarda esas olarak Dr. Raudive ("Kosti" lakaplı) ile konuşurlar. Onun yokluğunda ilginç yorumlar oluyor: Kayıt "Kosti'ye ihtiyacımız var" ya da "Burada Kosti'ye ihtiyacımız var" diye başlayabilir ya da "Kosti'yi sakladın" diye bir ses duyulabilir. . . .

Ellis, Raudive ile ara sıra çalıştı ancak tüm kontrollü koşulları altında Raudive, sesleri kasete kaydetmeyi başardı. Ellis seslerin doğaüstü olduğu konusunda kendini asla tatmin edemedi. Raudive'in çalışması, yakın zamandaki ölümü nedeniyle yarıda kaldı, ancak daha önceki işbirlikçilerinin birçoğu sesleri kendi başlarına alıyor.

Kasete kaydedilen seslerin tamamı kapsamlı bir şekilde eleştirildi. O halde gelin bu eleştirilere iyice bakalım ve bunların geçerli olup olmadığına bakalım.

Genellikle yöneltilen ilk eleştiri, yalnızca radyo yayınlarını alıyor olmamızdır. Bu yargı son derece yüzeyseldir. Öncelikle sesler soruları açıkça yanıtlıyor, özel isimler söylüyor ve sıklıkla küfür kullanıyor. Bu hata bulgusunun kökeni, Raudive'in bazen seslerini bir radyo setinin beyaz gürültüsünü kaydederek kaydetmesidir. Bu kuşkusuz denemenin kötü bir yoludur, ancak ses kayıtlarının çoğu orijinal olarak Raudive tarafından geliştirilen basit "açık mikrofon" tekniği kullanılarak yapılmıştır. von Szalay.

Radyo alımı teorisine karşı çıkan bir diğer argüman da bu seslerin genellikle yalnızca belirli kişilerin huzurunda kaydedilmesidir. Örneğin, bazı insanlar günlerce denemeler yapar ancak kasetlerinde tek bir etki elde edemezler. Ancak von Szalay veya Welch gelir gelmez birdenbire çok sayıda ses kaydedilebiliyor. Eğer bunlar yalnızca radyo alıcılarıysa neden?

Bir de kasetlerde aslında hiç ses olmadığı ama biz arka plandaki beyaz gürültünün gürültüsünden çıkan seslerin olduğunu hayal ettiğimiz yönünde eleştiriler var. Genellikle bu argüman, seslerin kasetlerini hiç

duymamış kişiler tarafından öne sürülür! Aslında kaydedilen seslerin çoğu çok belirsiz ve duyulması zor, ancak diğerleri çok yüksek. Von Szalay'ın sesleri şimdiye kadar duyduğum en gürültülü ses. Bazen Art'inkinden daha nettirler, hatta ara sıra onu yok ederler. Jurgenson vakasında, seslerin “insani” doğasını kesinlikle kanıtlayan 'Ses Baskıları*' yapılmıştır.

Ancak seslere yönelik asıl eleştiri, birçok kişinin aynı örneği dinlerken farklı yorumlamasıdır. Dediğim gibi bu bir sır değil. Beş kişinin bir telesekreter mesajını çözmesini sağlayın. Rllis'in cesaretini bu kadar kıran şey de buydu. Şöyle yazdı: “Profesör Alex Schneider de dahil olmak üzere Dr. Raudive'in çalışma arkadaşlarından bazılarını ziyaret ettik ve seslerin yorumlanmasının genel bir mutabakata varılan bir konu olmadığını keşfettik; ancak bu bir sorundu. Profesör Schneider bize İsviçre Parapsikoloji Derneği'nden Dr. Theo Locher ile birlikte yürütülmesine yardımcı olduğu küçük bir testten bahsetti. Ses örneklerinden oluşan bir kaset, bunları yorumlamaları istenen on kişiye sırayla gönderildi. Cevapları Dr. Locher'inkilerle karşılaştırıldı ve fikir birliği çok da önemli değildi.”

Daha önce de söylediğim gibi bu argüman çok zayıf. Seslerin sıklıkla bozuk olması onların orada olmadığı anlamına gelmez. Seslerin kasetlerde yer alması bile başlı başına muazzam bir olgudur. Her ne kadar kesinlikle arzu edilir olsa da bunların gerçek yorumu, paranormalliklerini doğrulamak için gerekli değildir. İşitme duyumuzun çok belirsiz ve subjektif bir duyu olduğu psikolojide iyi bilinmektedir. İnsan konuşmasının net bant kayıtları bile bir grup dinleyici tarafından farklı şekilde yorumlanacaktır. Örneğin, Watergate kasetlerinin bazı bölümleri, üzerinde çalışan tüm insanları tam anlamıyla tatmin edecek şekilde yazıya geçirilemedi. Ancak bu gerekçelerle Watergate kasetlerini diskalifiye etmiyoruz.

Aslında Journal of the Society for Psychical Research'ün Raudive'e yönelik bir saldırıyı yayınlamasıyla bu sorunla doğrudan karşılaştım. Derginin Haziran 1974 sayısında yayınlanan şunları yazdım:

“Kasetle kaydedilmiş” seslerle ilgili tartışmayı takip ederek, birçok eleştirmenin yaptığı bir yanılgıya dikkat çekmek istiyorum. İddiaya göre, birden fazla kişinin bir "ses"i farklı yorumlaması nedeniyle bu durum

kasette gerçekten mekanik veya tesadüfi bir sesin değil de bir sesin var olduğu olasılığını ortadan kaldırır. Bu, kasette bir ses oluştuğunda tüm dinleyicilerin onu aynı şekilde yorumlayacağı fikrine dayanmaktadır. Belirtmek istediğim gibi bu bir yanılgıdır.

Birkaç yıl önce yunuslardaki iletişimi araştıran Dr. John Lilly, duyduklarını yorumlamaları gereken dinleyicilere yunus seslerinin kasetlerini dinletiyordu. Farklı yorumlar bir araya getirildi. Lilly daha sonra deneyi, birkaç dakikalık bir süre boyunca birkaç kez tekrarlanan, açıkça telaffuz edilen bir insan kelimesinin kasetiyle tekrarladı. Bireylerin yavaş yavaş farklı sözcükler duyduğu, hatta bazen otuza kadar çıktığı keşfedildi. Bu durumda gerçek bir sesin duyulduğuna şüphe yoktu. Bu araştırmanın Raudive ve benzeri bantlanmış seslerle bariz bir ilgisi var. Lilly'nin deneylerinde olduğu gibi dinleyicilerin bu sesleri deşifre etmeden önce birkaç kez dinlemeleri gerektiği oldukça açıktır. Lilly'nin çalışmasına dayanarak, bireylerin duyduklarında farklılık göstermesi son derece doğaldır. Bu, dinleyiciler arasında oybirliği olmamasının kasete kaydedilmiş seslere olan güveni yok etmesi gerektiği iddiasını geçersiz kılıyor gibi görünüyor, çünkü benzer yanlış yorumlamalar, insan sesinin bir kelimeyi tekrar tekrar tekrarladığına şüphe olmayan durumlarda ortaya çıkmıştır. Bu aslında işitsel duyu algımızın doğal bir olgusu gibi görünüyor. Davis, Kaliforniya Üniversitesi'nden psikolog Dr. Charles Tart, Journal'ın sonraki sayısında yayınlanan hemen hemen aynı noktaları vurgulayan bir mektup yazdı.

Eğer seslerin kasete kaydedildiği konusunda hemfikirsek, bunlar nereden geliyor? Şu ana kadar aktif olarak deney yapan çoğu insan bunların ölümden yayıldığına inanıyor. Bu kesinlikle Raudive, Jurgenson, von Szalay ve Welch'in kanaatidir. Bunun bazı önsel kanıtları vardır. Sesler sıklıkla özel isimlerini söylüyor ve bunlar ölen insanları gösteriyor. (Von Szalay bir keresinde babasının sesi olduğundan emin olduğu net bir ses aldı. Jurgenson'un ilk sesi onu konuşanın annesi olduğuna ikna etti.)

Diğer olası açıklama ise seslerin, ya sesleri doğrudan kasete aktaran ya da başka bir şekilde yaratan deneklerin kendileri tarafından psikokinetik olarak üretildiğidir. Profesör Bender bu yorumu destekliyor. Pek çok kişinin, rastgele sayı üreticilerinin rastgelelikten ayrılmasına neden olmak veya zar atılmasını etkilemek gibi hassas ekipmanlar üzerinde PK gösterebileceğini biliyoruz. Bu, çok sayıda insanın elektronik ekipman kullanarak sesleri kaydetmeyi başardığı gerçeğiyle bağlantılı olabilir (birlikte çalıştığım, sesleri alabilen ve beni tatmin edecek şekilde bunları paranormal bir şekilde alan en az beş kişi biliyorum).) Sesleri kasetlere yansıtmak, PK yeteneğinin küçük bir biçimi ve hepimizin sahip olabileceği bir şey olabilir mi? Raudive ve Jurgenson, yeterince uzun süre çalışırlarsa herkesin sesleri alabileceğini hissettiler, ancak yine de seslerin ölümlerden geldiğine inanıyorlardı. Bu sorun çözülmeden önce çok daha fazla araştırma yapılması gerekiyor.

Ancak kasete kaydedilen ses konusunu bırakmadan önce bir olgudan daha bahsetmek gerekiyor. Bayless, von Szalay hakkındaki raporlarında seslere bazen "rap"lerin, yani kasetlerde görünen tahta vuruşlarına benzeyen vurmali seslerin eşlik ettiğini sık sık belirtiyordu. (Elbette rap, poltergeist vakalarında sık sık duyulan çok yaygın bir psişik tezahür biçimidir.) Bayless, tıpkı "düşük yoğunluklu seslerde" olduğu gibi, kulak menzili dışındayken "düşük yoğunluklu rap"lerin* de olabileceğini varsaydı. başlı başına bir fenomen olabilir. William Welch ayrıca kitabında seslere eşlik eden tuhaf "tıklama" seslerine de dikkat çekiyor.

Bayless, 1975'te kasete kaydedilmiş sesleri ve ayrıca eşlik eden çok sayıda rap'i algılayabildiğini iddia eden Bay Wesley Frank ile yaptığı deneyler sırasında teorisini tamamen doğrulamayı başardı. Böylece Bayless ve Frank, Mayıs 1975'te ortak deneylere başladılar. Genellikle, aralarında kayıt cihazı ve mikrofon olacak şekilde, aydınlık bir masada otururlardı. Ya da açıkça tecavüze neden olan Frank birkaç adım ötede oturuyor. Birkaç dakika boyunca bir kaset çalışıyorlar ve sonra tekrar oynatıyorlar. Normalde boş olan kaset, Frank'in orada olması durumunda çok geçmeden rap'lerle doluyor. Masaya oturduğunda vuruşlar, masadan uzakta oturduğu zamana göre daha çok ve daha yüksek olur. Eğer masaya oturur ve "rehberini" çağırırsa (PK'nin üretilmesine yardımcı olduğu iddia edilen bir anlaşmazlık; Frank'in durumunda, geçmişin meşhur medyumlarından biri olan Eusapia Palladino'yu keyfi olarak seçmiştir), rapler yoğunlaşıyor. Bu, tecavüzlerin sadece ben değil, paranormal olduğu gerçeğini doğruluyor.

mekanik sesler. Bay Frank onlarla konuştuğunda sadece yoğunlaşmakla kalmıyorlar, aynı zamanda belirli bir ritimle rap yapıyorlar. Frank ile yapılan bir dizi kaydı analiz eden Bayless, bunlar hakkında birkaç ilginç gözlemlerde bulundu:

Rap'lerin sesi, muhtemelen üretildikleri malzemeye mutlaka eşleşmez. Yani, kayıt cihazı ahşap üzerine yerleştirilirse rap'ler metalik olabilir. Metal üzerine yerleştirildiğinde rap sesi ahşap gibi gelebilir.

Raplerin ses düzeyi ve kalitesi büyük ölçüde farklılık gösterir. Bazen bunlar zayıf "tıklamalar"dır, bazen de arka planda tahtaya vuran bir çekiç gibi ses çıkarırlar.

Rap desenli veya desensiz olabilir. Desensiz rappings en yaygın olanıdır.

Nadir durumlarda rap'ler insan kulağı tarafından da duyulabilir hale gelir.

Rapleri kaydederken bile bazı insan sesleri kaydediliyor.

Böylece Bayless, Bay Frank ile yaptığı bu çalışmada, von Szalay'ın ilk yıllarında yaptığı öngörüyü doğrulamış oldu. Benzer bir etkinin, Virginia Üniversitesi'nden Dr. John Palmer ve Dr. JO Pratt tarafından araştırılan ve Parapsikoloji Derneği'nin 1975 yıllık toplantısında rapor ettikleri bir poltergeist vakasında da keşfedildiği de belirtilebilir. Pratt, "istila edilmiş" bir eve saldıran yüksek sesli tecavüzleri kasete kaydetmeye çalıştı. Kaseti tekrar oynattığında, daha önce duyulabilir şekilde duymadıkları, düşük yoğunluklu ek vuruşların olduğunu fark etti.

Kasete kaydedilen ses olgusu hakkında pek çok görüş dile getirilmiştir. Seslerin sadece yanlış yorumlanmış mekanik sesler veya deneyci tarafından üretilen sesler olduğu yönündeki yaygın argüman, von Szalay ve diğerleri tarafından kaydedilen çok yüksek sesleri pek açıklayamaz. Aslına bakılırsa, deneycilerden birkaçı, duyulması zor olan çok hafif sesler olsa da, başkaları tarafından da dikkate değer düzeyde ve netlikte bazı sesler kaydedildi. Bay von Szalay ile birkaç yıldır çalıştığımız ne Bayless Q'nun

ne de l'in bu olayla diğer parapsikologların ilgisini çekemediği ne yazık ki doğrudur. Kendi deneylerini yapmak şöyle dursun, seslerin kasetlerini bile dinlemiyorlardı. Raudive'in ölmeden önce Avrupa'da da benzer bir sorunu vardı.

Her ne kadar parapsikoloji kurumu seslerin gerçekliğini kabul etmeye karşı çıksa da, bu olgunun birinci dereceden bir atılım olduğuna inanıyorum. Daha fazla insan kendi deneylerini yapmaya başladıkça bu olgunun sonunda parapsikolojinin dikkatini çekeceği umulmaktadır. Şu anki haliyle bu fenomen parafizikteki en önemli buluşlardan biridir, ancak parapsikolojide - iftira edilmese de - çok fazla görmezden gelinen bir konudur.

REFERANSLAR

Raymond Bayless, Yazışma: J. Amen Society Psychical Research 53, 35 (1959).

Raymond Bayless, "Düşük Amplitude Tape Recorded Raps," New Horizons (baskıda).

Peter Bander, Konuşmaya Devam Edin (Gerrards Cross: Colin Smythe Ltd., 1972).

Konstantin Raudive, Atılım (Gerrards Cross:* Colin Smythe Ltd., 1971).

D. Scott Rogo, "Attila von Szalay ile İki Kontrollü Oturum Üzerine Bir Rapor", J. Paraphysics 4, 13 (1970).

D. Scott Rogo, Bilinmeyeni Arayışta (Böl. 7, 'The von Szalay Affair') (New York: Taplinger, 1976).

William Welch, Ölülerle Konuşmalar (New York: Pinnacle Books, 1975).

David Ellis, "Ölülerin Kaset Kayıtları mı?" Psişik 5, 44 (1974).

36.

Bedensiz Kişilerle Cihaz İletişimi

JULIUS WEINBERGER

1941'de, insan kişiliğinin ölümden sonra hayatta kalması sorununa geleneksel yöntemlerle (yani medyumlarla oturumlar) ilişkin yirmi beş yılı aşkın bir araştırmadan sonra, yeni bir araştırma çizgisine başladım. Bu, bedensiz kişilerle doğrudan iletişim için aparatları içerir. Nihai amaç, sinyallerin “hassas” bir aracıya ihtiyaç duymadan iletebileceği bir sistem geliştirmektir. Bu çalışmanın bir kısmı 1961 yılında yayınlanan bir makalede anlatılmıştır.¹ Artık daha önceki girişimlerden daha hassas ve güvenilir bir sistem geliştirilmiştir. Bu, bedensiz kişiler tarafından üretilen sinyallere yanıt verebilen bir cihaz olarak hassas bir bitki olan *Dionea muscipala*'yı (Venüs sinekkapanı) kullanır. Aslında ortamın yerini değiştirir. Cihaz dört yıldan fazla bir süredir neredeyse her gün kullanılıyor. Onunla binlerce gözlem yapıldı. Bedensiz kişilerle teması içeren araştırmalara veya canlı bir organizmanın (bitki), başka bir canlı organizma (örneğin bir insan) tarafından yayılan veya yansıtılan enerjiye makul bir şekilde tepki verebileceği diğer deneysel çalışmalara uygulanabilir olduğu düşünülmektedir. psikokinezi, maden arama, psişik şifa, “aura” veya enerjinin görünüşe göre dahil olduğu diğer paranormal olaylarda.

Cihaz, ortamsal iletişimin tüm yöntemlerinin belirli dezavantajlara sahip olması nedeniyle tasarlandı. Bazı durumlarda bilginin ne kadarının medyanın kendi zihninden geldiğini veya ondan etkilendiğini söylemek zordur. Julius Weinberger'in yazdığı “Diskarne Kişilerle Cihaz İletişimi^{9*}” bu cilt için özel olarak yazılmış orijinal bir makaledir ve yazarın izniyle basılmıştır.

Seans için karanlık veya loş bir odanın kullanıldığı diğer durumlar ise dolandırıcılığa elverişlidir. Dolayısıyla, bu alanda daha fazla ilerlemenin, bir ortamın kullanımına bağlı olmayan, ancak mevcut enerjinin bir türünden etkilenebilecek aparatların sağlanacağı, dezavantajlı kişilerle bir iletişim sisteminin geliştirilmesine bağlı olduğunu hissettim. bu tür kişilere. Böyle bir sistem geliştirilebilirse Mors telgraf kodu kullanılarak mesajlar iletilebilir. Her ne kadar, felakete uğramış kişilerden istihbaratın telgrafla iletilmesi şeklindeki nihai hedefin başarıldığının söylenebilmesinden önce yapılması gereken çok şey olsa da, mevcut sistemim büyük umut vaat ediyor.

Bu amaçla özel bir bitki türünün kullanılması fikri şu şekilde ortaya çıktı. 1960'ların sonlarında, başka tür aygıtlarla iletişim deneyleri sırasında, kafa derimde tuhaf bir karıncalanma hissi fark ettim. Kafa derisindeki ve derinin bitişik bölgelerindeki duyuşal sinir uçlarını uyarabilen bir tür enerji kullanılıyormuş gibi görünüyordu. Bu his, bir elektrik akımının ya da elektrostatik alanın neden olabileceği bir his değildi. Cilde çarpan küçük parçacıklardan oluşan bir yağmur gibi bir canlılık, hareket ve bir tür "taneciklilik" hissi vardı. Bu hissin diğer zamanlarda nadiren hissedildiği ve bunun iç nörolojik bir rahatsızlıktan kaynaklanmadığı, dış bir uyarıdan kaynaklandığı sonucuna varıldı. Olayın bir medyumla tartışılması, bunun, discamate kişilerin varlığının iyi bilinen bir etkisi olduğu yönündeki yanıtı hemen getirdi. Şöyle dedi: "Örümcek ağlarının üzerinde yürüyormuş gibi bir his."

Bu etkiyi yaratan güç, muhtemelen, onun var olma olasılığı üzerine spekülasyon yapan filozoflar ve biyologlar tarafından "hayati enerji", "yaşam gücü", "elan vital" vb. olarak adlandırılan şeyin bir tezahürüdür. Varsayımları şuydu: (1) canlı organizmaları canlandıran evrensel bir enerji biçimi vardır ve (2) kötü niyetli kişileri yalnızca insanlarla aynı güçle canlandırmakla kalmaz, aynı zamanda onu yansıtabilir veya başka şekillerde kullanabilirler. onların varlığı sırasında. Artık canlı organizmaların kendileriyle yalnızca yol gösterici bir psişik bağlantı kurmadığı hipotezini doğrulama eğiliminde olan önemli miktarda kanıt2-1 mevcuttur.

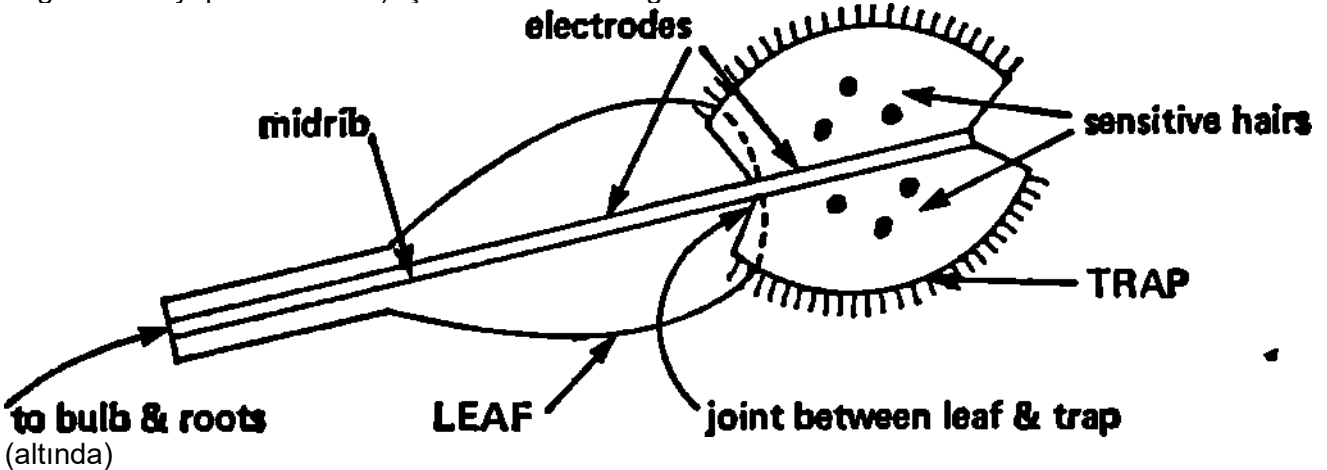
ancak bu bileşenin "yaşam enerjisi" diyebileceğimiz evrensel olarak mevcut bir güçten yararlanabileceği ortaya çıktı. Böyle bir enerjinin hem discamate hem de insan yaşamı için ortak olması durumunda, duyuşal sinir uçları veya kök kılı reseptörleri gibi hassas yapıları uyarmak için kullanılabileceğini varsaymak çok da abartılı görünmüyor.

Cihaza bir bitki ekmeden önce, daha önce bahsettiğim eşsiz duyularla birlikte kafa derisinde meydana gelen elektriksel değişiklikleri tespit etmeye çalıştım. Ancak geliştirdiğim yöntemler, kalp kanı atardamarlara pompalarken ve deri dokusuna yayılırken kafa derisindeki kan akışının nabızı ile ilgili karşılaşılan sorunların üstesinden gelemedi. Bu kan nabızlarını bir diferansiyel amplifikatör yardımıyla dengelemek ve onlara eşlik edebilecek diğer dalgalanmaları tespit edebilmek için her türlü düzenleme denendi, ancak başarılı olunamadı.

Çeşitli hayvan dokusu formları bu şekilde göz ardı edildiğinde, bir olasılık olarak hassas bitkilere yöneldim ve sonunda Venüs sinekkapanını seçtim. Bunun nedenleri şunlardı: (1) kolaylıkla temin edilebilir olması; (2) elektrotları yerleştirmek kolaydır; (3) uyarılara verdiği tepkiler hızlıdır ve çabuk bozulur; (4) kapsamlı bir şekilde incelenmiştir ve botanik kütüphanelerinde mevcut olan önceki çalışmalara yapılan birçok referans, deneysel prosedürler için yararlı ayrıntılar vermektedir; (5) Dokunmaya karşı hassasiyeti, insan kafa derisi sinir uçlarınıninkine yakın görünmektedir. Son olarak, bitkilerin büyümesinin bir şifacının elinden yayılan enerjiyle uyarılabileceği Grad tarafından gösterildiğinden, onun discamate kaynaklarından gelen enerjiye bir şekilde tepki vermesinin mümkün olduğu düşünülmüyordu.6 Bu enerjinin, şifacının elinden çıkan enerjiyle uyarılabileceği düşünülmüyordu. bedenden arındırılmış kişilerin kullanabileceği şeylerin doğası,

Deneysel aygıt

Çeşitli hassas bitkilerle birkaç yıl süren deneylerin ardından, 1966'da Venüs sinekkapanlarıyla çalışma başlatıldı. Bir vakum tüp amplifikatörü, tuzak ünitelerinden birinin (bir ünite muhtemelen tüpler uyarıldığında kapanı kapatan özel bir mekanizma içeren bir eklem ile birbirine bağlanan bir yaprak ve tuzak). Şekil 1 elemanları göstermektedir

FIGÜR1 Venüs sinekkapan ünitesinin elemanları.

Böyle bir birimin sonunda iki elektrot için seçilen noktalar şunlardı: yaprağın orta damarı boyunca bir nokta ("topraklanmış" elektrot için) ve kapanın içinde, küçük bağlantı noktasına yakın bir nokta ("aktif" elektrot için). Sağlıklı bir bitkide bu iki nokta arasındaki dinlenme veya kararlı durum potansiyeli genellikle on beş ila kırk milivolt arasındadır. Cihaz, bu potansiyeldeki yirmi mikrovolt düzeyindeki, yani binde birden az değişiklikleri tespit edebildi.

Cihazın son derece hassas olması, artefaktlardan kaynaklanan yanlış sinyalleri önlemek için bazı önlemlerin alınmasını gerektirdi: tesis, topraklanmış bir koruyucu konteynerin (hareketli bir ızgara cephesi olan çelik bir kutu) içine yerleştirildi; korumalı amplifikatör giriş devreleri; tüm tüplerin pille çalışması; baştan sona kullanılan "düşük gürültülü" tüpler; altmış döngülü elektrik hatlarının tümü sekiz fit veya daha fazla mesafede tutuldu.

Testler, evdeki elektrikli cihazların çalıştırılmasının veya durdurulmasının herhangi bir yanıt vermediğini gösterdi. Yıldırım, radyo veya TV sinyalleri veya kişilerin kıyafetlerine veya vücutlarına elektrostatik yüklenmeler de olmadı. Birçok gözlem ve test, "bitki gürültüsünü" önemli ölçüde aşan tepkilerin, tuzağa uygulanan bazı dış uyaranlardan kaynaklandığı gerçeğini ortaya koydu. (Geniş, kısa yapraklı ve oldukça olgun bir tuzağa sahip, seçilmiş, sağlıklı bir Venüs sinekkapan örneğinde, normal olarak elde edilen tek kayıtlar

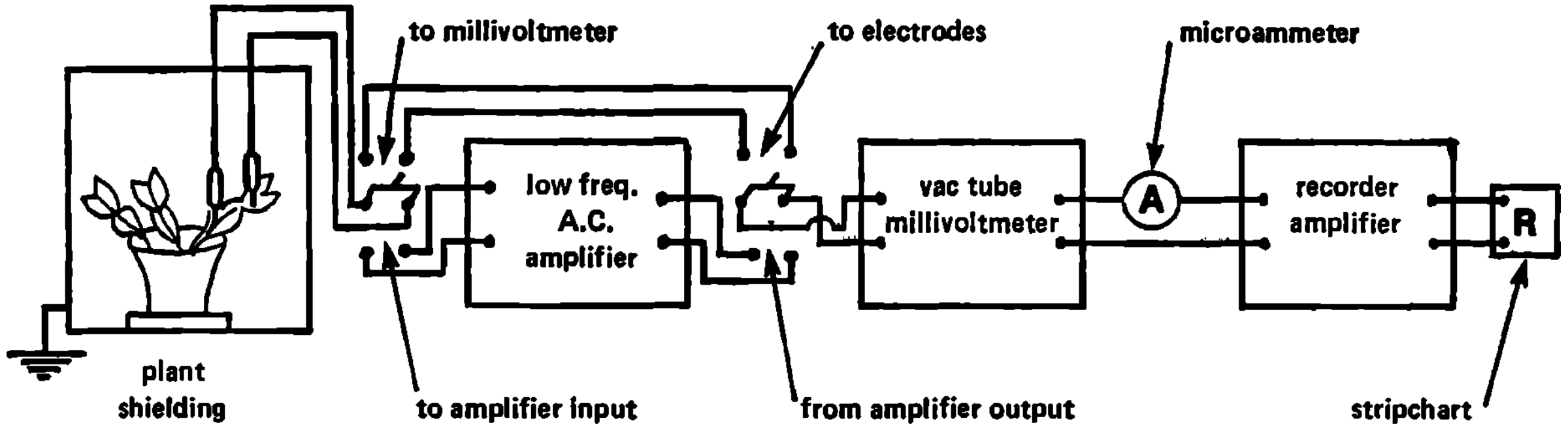
"bitki gürültüsü" adını verdiğim çok küçük, hızlı dalgalanmalar.)

Aparat kurulumu Şekil 2'de blok şema halinde gösterilmektedir. Solda yaklaşık 12 X 16 X 12 inç boyutlarında önü açık çelik bir kutu bulunmaktadır. %-in'den oluşan galvanizli demir ızgara. ağ, iç mekana erişim sağlayacak şekilde açık ön kısım boyunca yukarı ve aşağı kayacak şekilde düzenlenmiştir. Kutunun içinde elektrotları tutan ayarlanabilir kelepçeleri taşıyan bir kelepçe standı bulunmaktadır. İkincisi "fitil" tipindedir.0 Bu elektrotlarda, klorürlü bir gümüş tel, küçük bir delikli (bir damlalık veya hipodermik şırınga tüpü gibi) bir cam tüp içinde bulunan %1'lik potasyum klorür çözeltisine batırılır. emici pamuktan yapılmış bir fitil ile tıkanmış.

Bir fitil elektrodu, kelepçe standı üzerindeki bir kelepçe içinde taşınan, bilyeli ve soketli mafsala tutturulmuş bir klips içinde tutulur. Venüs sinekkapan bitkisi (3 inçlik bir saksıda), stand üzerindeki bir parafin parçasının (bitkiden toprağa elektrik sızıntısını önlemek için) üzerine yerleştirilir. Elektrotların bir tuzak üzerinde seçilen noktalara temas edecek şekilde ayarlanması basit ve hızlıdır ve elektrotların zararsız doğası nedeniyle aynı tuzak ve aynı temas noktaları tekrar tekrar kullanılabilir.

Elektrotlardan bağlantılar D.PJD.T'ye getirilir. tesisin kararlı durum potansiyelini veya dalgalanan çıktısını ölçebilen anahtar. Üç ek elektronik ekipman kutusunun gösterildiği görülecektir. Bunlardan ilki, potansiyeldeki dalgalanmaları (yani "bitki gürültüsü" olarak adlandırdığım küçük normal değişimler ve amaçlı müdahaleler olarak ortaya çıkan çok daha büyük değişimler) yükseltmek için kullanılan bir darbe amplifikatörüdür.

Bu amplifikatörün çıkışı, merkezi bir vakum tüplü milivoltmetreye bağlanan ikinci bir DPDT anahtarının bir tarafına gider. Bu cihaz HS Burr7 tasarımından sonra modellenmiştir. Wheatstone köprü devresinde tek bir 1A7 tüpü kullanır. Köprüdeki olağan noktalardaki bir mikro ampermetre, dört milivoltluk bir giriş değişikliği için bir mikro amperlik değişiklik gösterecektir. Mikroampermetre ile seri halinde bir mikroamperlik darbeyi yaklaşık üç yüz mikroampere çıkaran başka bir amplifikatör (transistörlü) bulunur.

muhafaza grafik kaydedici
 FIGÜR2 Venüs sinekkapanından kayıt yapmak için kullanılan aparatın blok diyagramı.

bir miliamperlik tam ölçekli grafik kaydedicide yeterli miktarda sapma sağlamaya yeterlidir.

Her iki DPDT anahtarı da yukarı kaldırıldığında milivoltmetre, bitki elektrotları arasındaki dinlenme veya sabit durum potansiyelini (genellikle on beş ila kırk milivolt düzeyinde) ölçmek için kullanılır. Daha sonra bunları aşağıya atarak tüm sistem dalgalanmaları kaydetmeye hazır hale gelir.

Tüm üniteler pille çalışır. Kaydedici tablosu bir saat yayından tahrik edilir. Bu nedenle aparatın yakınına hiçbir güç devresinin getirilmesine gerek yoktur.

Prosedür

Yukarıdaki ekipmanı kullanma prosedürü şu şekildeydi: Her akşam aynı saatte evimin bodrumunda bulunan aparata bir bitki götürüldü ve üzerine elektrotlar yerleştirildi. Bitkiler güneşli bir pencerede veya altında büyütüldü. Yılın mevsimine bağlı olarak Gro-Lux floresan lambalar. Beş veya on dakika sonra cihaz çalıştırılacak ve bitki potansiyeli ölçülerek stabil hale gelmesi sağlanacaktı. Daha sonra anahtarlar "kaydetmeye" atılırdı.

Prosedürün bir sonraki kısmı, belki de orada bulunabilecek ve projede işbirliği yapmakla ilgilenebilecek bu tür dezavantajlı kişilerle "temas" kurmakla ilgiliydi. Bu, Rab'bin Duası gibi kısa bir duanın okunması ve ardından kişisel bir duanın okunmasıyla yapıldı. niteliği, daha sonra böyle bir işbirliği talebi ve o oturuma ilişkin programın açıklaması.

Dua sırasında "kafa derisi hissi" çok geçmeden ortaya çıkacaktı. Bunlar, deneysel çalışmada işbirliği yapmaya hazır, hayal kırıklığına uğramış kişilerin mevcut olduğunu belirtmek için alındı. Kayıt cihazı en az yarım saat veya çok fazla aktivite varsa daha uzun süre çalıştırılır. İlgili ayrıntılara ilişkin notlar alınmıştır: tesis potansiyeli, tesis gürültüsü, Hava koşulları, çalışma süresi ve sonuçlar.

Kayıt cihazı tablosu (6 inç genişliğinde) iki hızda çalıştırılabilir: saatte 12 inç veya dakikada 12 inç. Kaydın büyük kısmı saatte 12 inç hızla yapıldı ve bu kayıtlarda isteklere veya açıklamalara yanıt olarak üretilen darbeler tek satırlar halinde görünüyor.

Elde edilen başarılı sonuçlara katkıda bulunan bir dizi faktörün ortaya çıktığını vurgulamak yerinde olacaktır. Yazarın görüşüne göre bunlar, bu nitelikteki herhangi bir çalışmayı kopyalamak veya daha ileri düzeyde sürdürmek için yapılan herhangi bir girişimde "temel bileşenlerdir9":

Bizim dünyamızla onların arasındaki iletişimi geliştirmek için çalışmalar yapmakla ilgilenen, işbirlikçi, vasıflı, bedensiz insanlardan oluşan bir grubun varlığı; ve yukarıda anlatıldığı gibi onlarla "temas" kurmak için kısa bir dua seansı.

Deneyler için düzenli bir günlük programa kesinlikle uyulmaktadır.

Cihazların kurulabileceği ve aylarca müdahale edilmeden bırakılabileceği sessiz bir yer.

Herhangi bir elektrik kaynağından kaynaklanabilecek artefaktların önlenmesi için mümkün olan tüm önlemler alınmalı ve çalıştırma anahtarlarının, motorların, klimaların, yağ yakıcıların veya diğer cihazların ortamdaki etkilerini belirlemek için testler yapılmalıdır.

Bitkilerin düşük gürültülü olmasını sağlamak için Venüs sinekkapanlarının elde edilmesinde ve yetiştirilmesinde belirli önlemlere ve uygulamalara dikkat edilmesi gerekir. Bunlar, bu çalışmayı çoğaltmak veya teknikleri başka şekilde uygulamak isteyen nitelikli araştırmacılarla tartışılabilir.

Erken Deneysel Sonuçlar

J

Güvenilir aparatlar geliştirmek için birkaç ay süren ön çalışmalardan sonra, Haziran 1968'de gecelik bir gözlem programı başlatıldı. Yazar, burada rapor edilen olgunun esas olarak, hassas reseptörler ve sinir dokusu üzerinde uygulanan kasıtlı etkinin sonuçlarını yansıttığı konusunda tatmin olmuştur. Venüs sinekkapanı ve bizim bildiğimiz fiziksel formlardan biri olmayan bir tür enerjinin kullanıldığı bir bitki.* Olası tüm eser kaynakları tekrar tekrar kontrol edildi ve kullanım için seçilen bitkiler en düşük gürültüyü gösteren bitkilerdi. Ayrıca, kaydedilen sinyallerin üretiminde akıllı ve bilinçli bir kontrolün uygulandığını gösteren aşağıda sıralanan başka türden kanıtlar da vardı.

Gözlemlenen sinyaller aşağıdaki türlerdeydi:

Bitki "gürültü.99 Bitkinin kendisinden kaynaklanan ve muhtemelen solunum veya özsu akışındaki değişikliklere bağlı olarak küçük miktarda bir dalgalanma her zaman mevcuttu. Bu, kayıt cihazı kaleminin, kayıt cihazı tablosunda dörtte bir ila bir ölçek bölümü (s/d) mertebesinde düzensiz bir titreşimi olarak kendini gösterdi. Bir s/d, yaklaşık yirmi milivoltluk sabit durumlu tesis potansiyelinden yaklaşık yirmi mikrovoltluk bir dalgalanmayı temsil eder; bu olağanüstü derecede düşük bir gürültü seviyesidir.

Tek darbe. Bunlar kaydedilen en yaygın sinyal türüydü. Yoğunlukları gürültü seviyesinin bir s/d üstünden yirmi s/d'ye kadar değişiyordu. Bu, bitki potansiyelinde yirmi ila dört yüz mikrovolt arasında değişen bir değişime eşdeğer olacaktır.

Çoklu darbeler. Bunlar hızlı bir şekilde art arda iki veya daha fazla tek darbenin kombinasyonlarıydı.

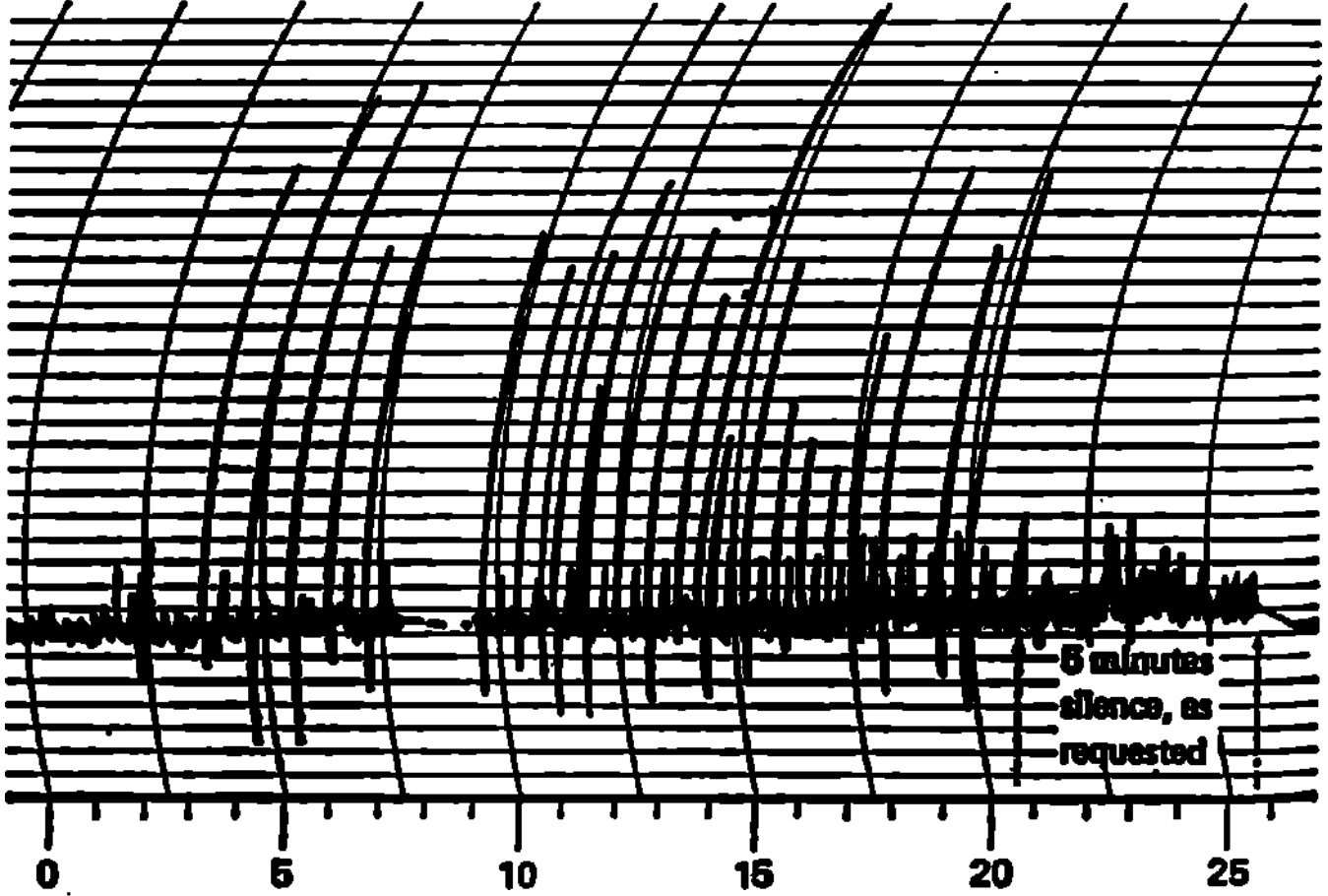
"İstatistiksel Değerlendirme Amaçlı Deneyler" başlığı altında rapor edilen çalışma öncesinde elde edilen bazı kayıt örneklerine bir sonraki bölümde yer verilecektir. Bunlar, belirli noktaları açıklamak için pek çokları arasından seçilmiştir.

Çalışmanın ilk aşamalarında yanıtlara ilişkin özel bir talepte bulunulmamıştı. Yukarıda anlatıldığı gibi "temas" yapıldıktan sonra cihaz yarım saat çalıştırıldı ve gözlemcinin varlığı veya yokluğu, mesafesindeki değişiklikler gibi değişen deney koşullarının etkileri gözlemlendi.

* Mekanik kuvvetin bitki tepkisi için olası bir uyarıcı olup olmadığını test etmek için, daha sonraki bir tarihte, bitki yerine son derece hassas bir basınç dönüştürücüsüyle çeşitli testler yapıldı. Yanıtlar her zamanki gibi talep edildi, ancak hiçbirisi alınamadı. Sonuçlardan Psychokinesis sorumlu olsaydı, böyle bir dönüştürücü onun varlığını kaydedirdi.

Kaydedilen herhangi bir darbenin, evdeki elektrikli cihazların çalıştırılması veya durdurulmasından kaynaklanan artefaktlar olup olmadığına bakılmaksızın cihazdan gelen darbeler. Genellikle bu tür seanslar

sırasında çok sayıda darbe kaydedildi. Soru, bunların orada olduğu varsayılan karamsar kişilerden mi geldiği, yoksa tesadüfi mi olduğuydu. Yani bilerek mi üretildiler, bilinçsizce mi üretildiler?8 Bu soruyu yanıtlamak için bir akşam, yarım saatlik seansın ilk yirmi dakikasında kaydedilen bir dizi nabız izledim. Bu noktada "Lütfen önümüzdeki beş dakika boyunca iletimi keser misiniz?" dedim. Şekil 3 şunları göstermektedir:

DAKİKA

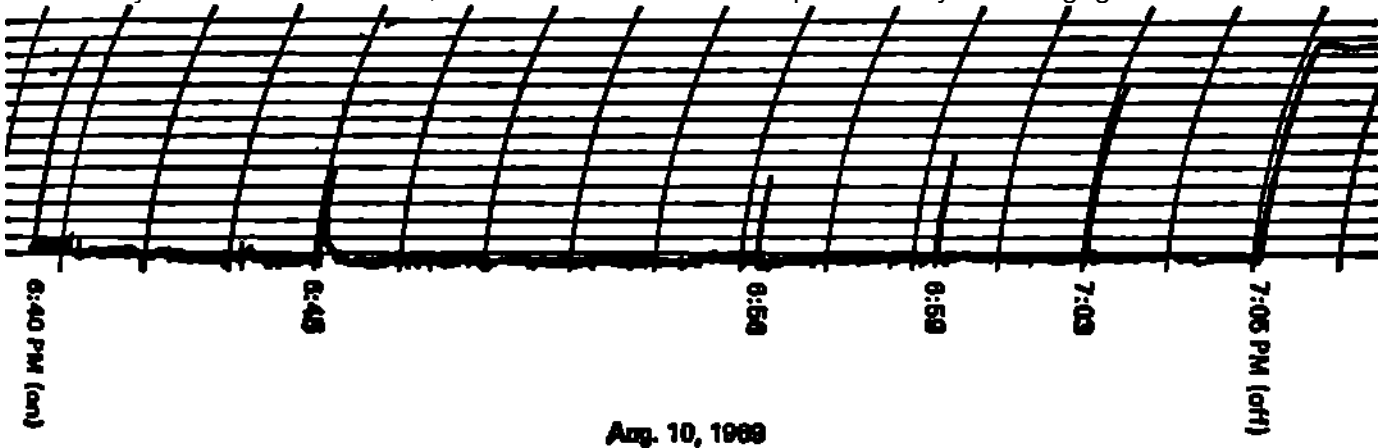
FIGÜR3 Kasıtlı niyet ve kontrolün gösterilmesi. İstenildiği gibi beş dakikalık "sessizlik" ile sona eren, düzenli zamanlanmış darbeler.

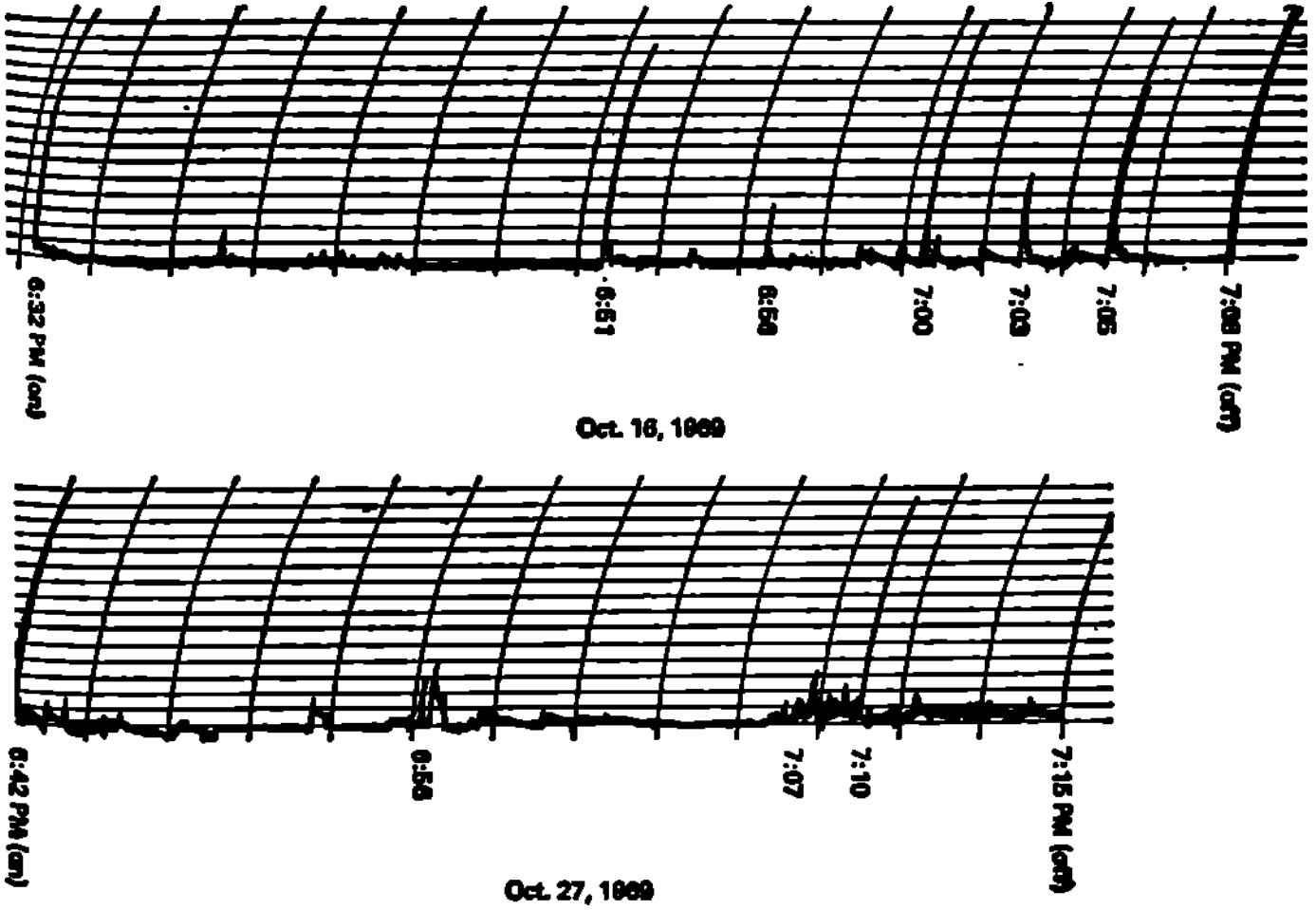
Sonuç Görülecektir ki, yirmi dakika boyunca düzenli zamanlanmış büyük darbeler üretildi ve "sessizlik" talebi yapıldığı anda bunlar kesildi. Sonraki beş dakika sadece küçük darbeler gösterdi; bunlar açıkça tesis gürültüsünün bir parçasıydı. Bunlar, "kasıtlı" büyük darbeler arasındaki kayıta daha önce görülebilir.

Olayın akıllı kontrolüne dair daha fazla kanıt

zaman zaman sorulara veya açıklamalara yanıtlar şeklinde geldi. Yani, yazar belki de çok az aktivitenin olduğu bir zamanda bir şey söyleyebilir veya bir soru sorabilir ve kayıt cihazının kalemi, sanki anlaşmayı belirtmek veya ek bir katkıda bulunmak için hemen gürültü seviyesinin çok üzerinde bir sapmaya doğru sallanır. söylenenlere vurgu*

Şekil 4'te birçok kez gözlemlenmesine rağmen bunun üç örneği verilmektedir. Olaylar, meydana geldikleri zamanla işaretlenir ve darbelerin, normalde zararsız bir arka plandan kaynaklandığı görülecektir.

FIGÜR4 Sorulara veya açıklamalara yanıtlar. Ayrıntılar için metne bakın.

En üstteki kayıt aşağıdakilere yanıt olarak geldi:

18:45Muhtemelen iletim için hazır olduğunu belirtmek için sıklıkla verilen bir "selamlama" sinyali.

6:56 eşitSözlerime yanıt: 'Bugün Pazar. Bu sabah kiliseye gittik. Katılım oldukça azdı.' 18:59 Sözlerime yanıt: "Umarım iletişimde kullanılacak bir 'kod' önerimi dikkate alıyorsunuzdur; örneğin *Evet için bir darbe, 'Hayır,9 için iki darbe ve 'Hayır için üç darbe gibi. 'Bilmiyorum.'" (Bu öneri daha önceki bir oturumda yapılmıştı.)

öğleden sonraSözlerime yanıt: "Sana bunu yapabileceğini düşünüp düşünmediğini sormayacağım. Yanıt gerek yok. Elinizden gelenin en iyisini yapacağınıza inanıyorum."

Ortadaki kayıt biraz farklı türden bir konuşmaya verilen tepkileri gösteriyor, dolayısıyla:

18:51Yaklaşık iki hafta sonra Dr. Robert Brier'in ziyaretini beklediğim ve kendisi için bir gösteri yapılabileceğini umduğum yönündeki bir açıklamaya yanıt.

18:56Sözlerime yanıt: "Keşke sorunlarınızı çözmenize yardımcı olabilseydim (örneğin, yanıtların büyüklüğünü kontrol etmedeki zorluklarla ilgili). Görünen o ki ihtiyacınız olan şey, hedefe veya hedeften uzağa doğrultulabilen, serbest çalışan bir puls üreticidir."

öğleden sonra 7:00Darbelerin aynı anda enerji yansıtan bir grup tarafından üretilebileceği ve büyük bir atıştan hemen önce sıklıkla gördüğüm küçük ön atışların "Hazır, hazırlan, başla!" ile eşdeğer olduğu düşüncesine (konuşulmadan) yanıt. Bu düşüncüyü notlarımaya yazdım ve yazmayı bitirdiğimde, yani 7:03 kelime oyununda bir nabız daha gözlemladım.

19:05ki tesis kullanan bir kurulumun "kod" sorununu çözmeye yardımcı olup olmayacağını sormama yanıt. Bitkiler bir diferansiyel amplifikatöre bağlanacak, böylece bir tesisten gelen yanıt kayıt kaleminin bir yönde sapmasına neden olurken diğer tesisten gelen yanıt ters yönde bir sapmaya neden olacaktır.

tDr. Robert Brier, Kuzey Carolina, Durham'daki İnsanın Doğası Araştırma Vakfı'nın araştırma ekibinin bir üyesiydi. Bu personel, bu makalenin bir sonraki bölümünde açıklanan çalışmalarda işbirliği yaptı.

Böylece bir bitki Mors alfabesi için noktaları ve diğer çizgileri iletmek için kullanılabilir.

En alttaki kayıt farklı türden bir duruma verilen tepkileri göstermektedir:

18:56,Bu yanıtın hemen önce telefona cevap vermek için yukarıya koşmam gerekmişti. Geri döndüğümde kesintiden dolayı özür diledim ve bunun üzerine bu yanıt kaydedildi. 19:07 Bu noktada pek fazla aktivite görülmediğinden cihazı kısa süre içinde kapatacağımı söyledim. Kalem bir anda hareket etmeye başladı ve sanki daha fazla zamanın arzu edildiğini belirtircesine akşam 7:10'da büyük bir nabız sesiyle doruğa ulaştı. Buna göre aparat altı veya yedi dakika daha çalıştırıldı, ancak daha yüksek bir gürültü seviyesi dışında hiçbir etkisi olmadı. Bu tür davranışlar, yani kapatma niyetinin ifade edilmesine verilen yanıt, birçok durumda gözlemlendi. Bazen bunu daha önce çok az veya hiç olmayan uzun süreli faaliyetler izledi.

İstatistiksel Değerlendirme İçin Tasarlanan Deneyler

Bu makalenin önceki bölümlerinde sunulan materyal, yorum için Dr. JB Rhine'a sunulmuştur! Nisan 1969'da. Sonuçların istatistiksel değerlendirmesine izin verecek şekilde tasarlanmış bir plana göre daha fazla deney yapılmasını önerdi. Yazar bunu kabul etti ve Dr. Rhine, Enstitü Araştırma Görevlisi Dr. Robert M. Brier ile yazarla işbirliği içinde uygun bir plan geliştirmek üzere anlaştı. Sonraki çalışmalarda aşağıdaki prosedür planlandı ve uygulandı:

Her zamanki yarım saatlik deney oturumu ilk önce beşer dakikalık altı bölüme bölündü. Daha sonra her bölüm iki yarıya bölündü. Böylece bir bölüm bir çift %2 dakikalık sektör oluşturdu.

Her deneysel oturum için ayrı bir hedef hazırlandı. Her hedef, altısı "yanıt" talep eden ve altısı "hayır" talep eden on iki çağrıdan oluşuyordu.

7Dr. Rhine, daha önce bahsettiğimiz İnsan Doğası Araştırma Vakfı'ndaki çalışmayı yönetiyor.

cevap." Her çiftin ilk yarısının başında ya "cevap" ya da "cevap yok" çağrısı yapılıyordu; ikinci yarının başında. 'Bir çiftin görüşü, ilk yarıdaki görüşün tam tersi yönünde olacaktır. Çağrılarının sırası rastgele seçilmiştir.

Yukarıdaki hedefler Enstitü'de Bayan Carol Schaber Williams tarafından hazırlanmış olup, her biri kapalı bir zarf içine alınmış ve sırayla numaralandırılmıştır. Her deney serisi için toplam yirmi beş hedef hazırlandı. Bunlar yazara gönderiliyordu ve her zarf yalnızca atandığı oturumda açılıyordu.

Her hedefe yanıt olarak üretilen çizelgeli kayıtlar Enstitü'ye gönderilmiş ve aşağıdaki prosedüre göre "kör" olarak değerlendirilmiştir: Her "çift", çağrılarının hangi yarısının gerçekleştirileceğine karar vermek için çağrılarının sırasını bilmeyen bir kişi tarafından denetlenmiştir. çift bir veya daha fazla yanıt belirtildi. Bir tepkinin, kayıt cihazı kaleminin genliği bitki "gürültüsünden" açıkça daha büyük olan ve bu yarının herhangi bir yerinde meydana gelen bir sapması olduğu kabul edildi. Bir çiftin her iki yarısında da böyle bir sapma yoksa veya her iki yarıda da yaklaşık aynı genlikte sapmalar varsa, dolayısıyla iki yarı arasında seçim yapmak mümkün değilse, çift atıldı. Her iki yarıda da sapmalar meydana gelmişse, ancak bazıları bir yarıda diğerine göre daha büyük genliğe sahipse, puanlamada kullanılacak olan olarak en büyük genliğe sahip olan yarı seçilmiştir.

Yukarıdaki veriler tablo haline getirildi ve daha sonra hazırlanan orijinal hedeflerle karşılaştırılmak üzere Enstitü personelinin başka bir üyesine (genellikle Bayan Carol S. Williams) teslim edildi.

Bu karşılaştırma, bir sonraki bölümdeki tabloda verildiği gibi, kullanılabilir çiftlerin (denemelerin) toplam sayısını ve isabet sayısını vermiştir.

YENİ TEKNOLOJİ

Şekil 5, simüle edilmiş çağrılar, yanıtlar ve puanlama ile tipik bir hedefi göstermektedir.

Altı seri aşağıdaki gibi yürütüldü:

Yalnızca yazarın yazdığı bir pilot seri.

Deneysel seri 1, yalnızca yazar tarafından.

Deneysel seri 2, yalnızca yazar tarafından.

Deneysel seri 3, ikinci bir gözlemcinin (Bay Erlendur Haraldssen) huzurunda.

Deneysel seri 4, ikinci bir gözlemcinin (Bay William Jack) huzurunda.

Deneysel seri 5, ikinci bir gözlemcinin (Bay Carl O. Almquist) huzurunda.

1, 2 ve 5 numaralı deney serilerinde her seride üç yüz çağrı olmak üzere her seride toplam yirmi beş hedef kullanıldı. Diğer deney serilerinde, ikinci gözlemcilerin mevcut olduğu sınırlı süre nedeniyle daha az sayıda hedef kullanıldı. Pilot seride dört oturumun her birinde aynı hedef kullanıldı.

Sonuçlar

Tabloda her bir serinin yukarıda anlatıldığı şekilde yapılan değerlendirmelerinin sonuçları verilmektedir.

kendini gösteriyor, aynı zamanda paranormal olayların açıklanabileceği bir araç da sağlıyor.

PILOT VE DENEYSEL SERİLERİN TABLOSONUÇLARI

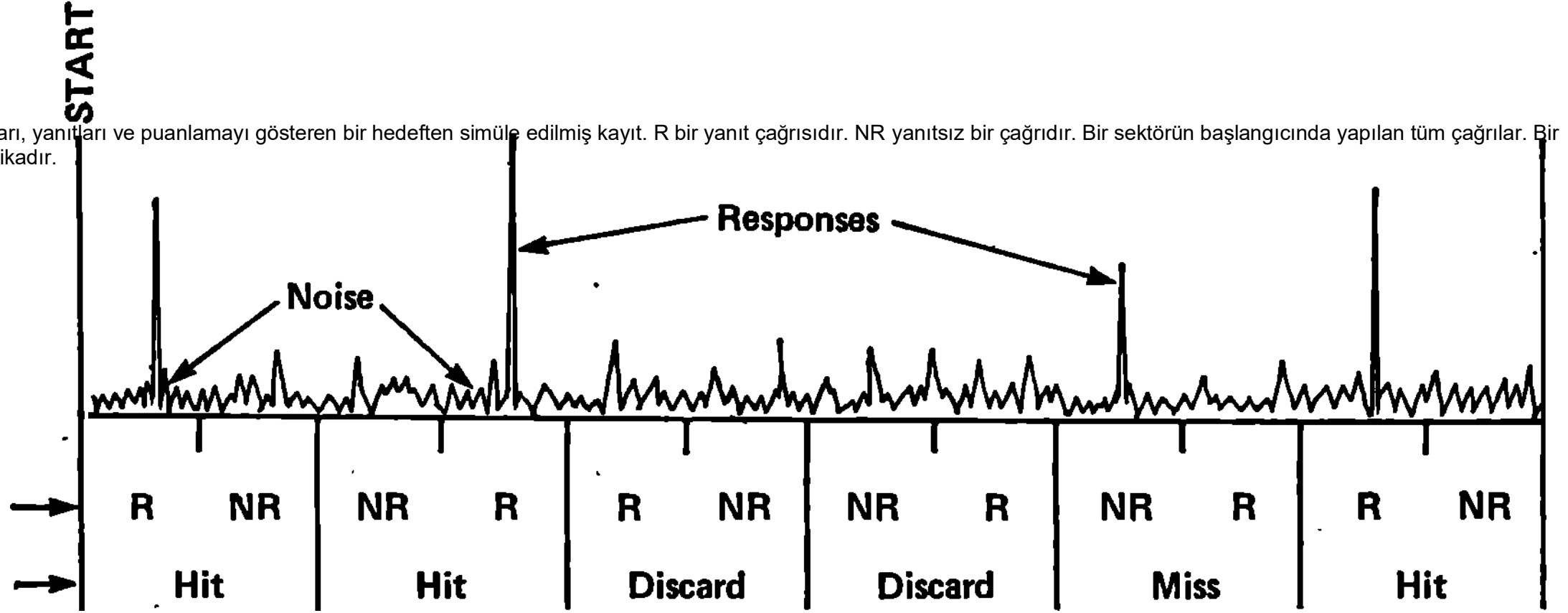
Deneme Toplam Kullanılabilir Deneme Sayısı Sapması

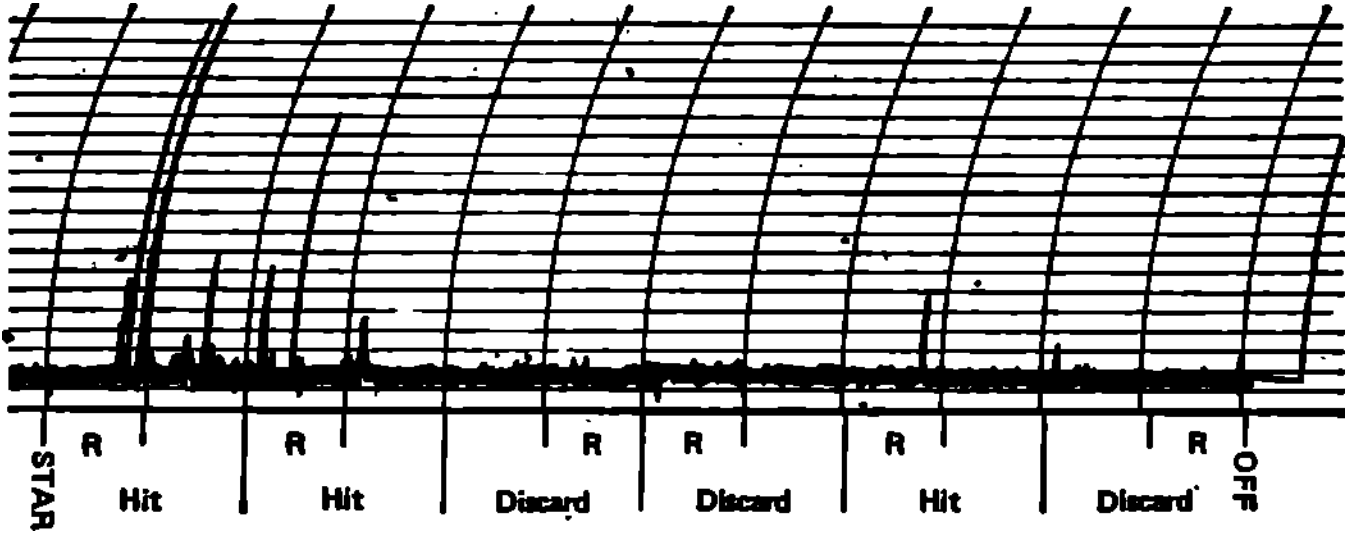
Pilot	10	8	+ 3.0
1	25	16	+ 3,5
2	17	12	+ 3,5
3	9	6	+ 1,5
4	15	8+0,5	
5	62	44	+13.0
Toplam		"138~ ~94	+25.0

CR = 4,25, p = 0,0000107 (tek kuyruklu)

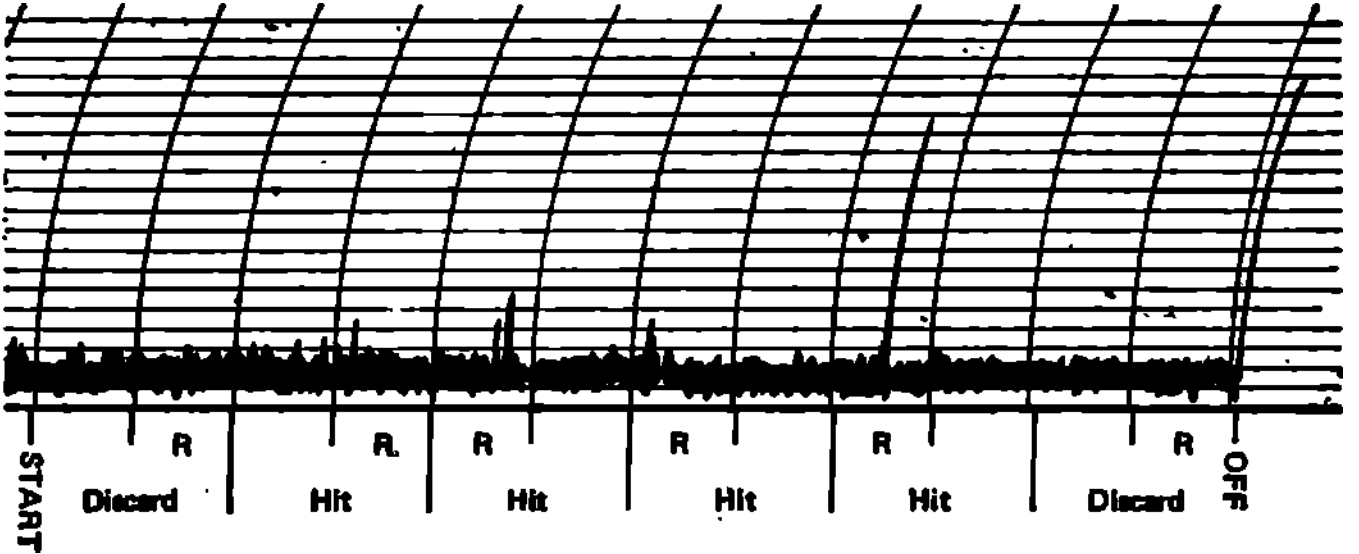
KAPALI
ARAMA
GOL
J
30 DAKİKA

FIGÜR5 Çağrılar, yanıtları ve puanlamayı gösteren bir hedeften simüle edilmiş kayıt. R bir yanıt çağrısıdır. NR yanıtızsız bir çağrıdır. Bir sektörün başlangıcında yapılan tüm çağrılar. Bir sektör %2 dakikadır.

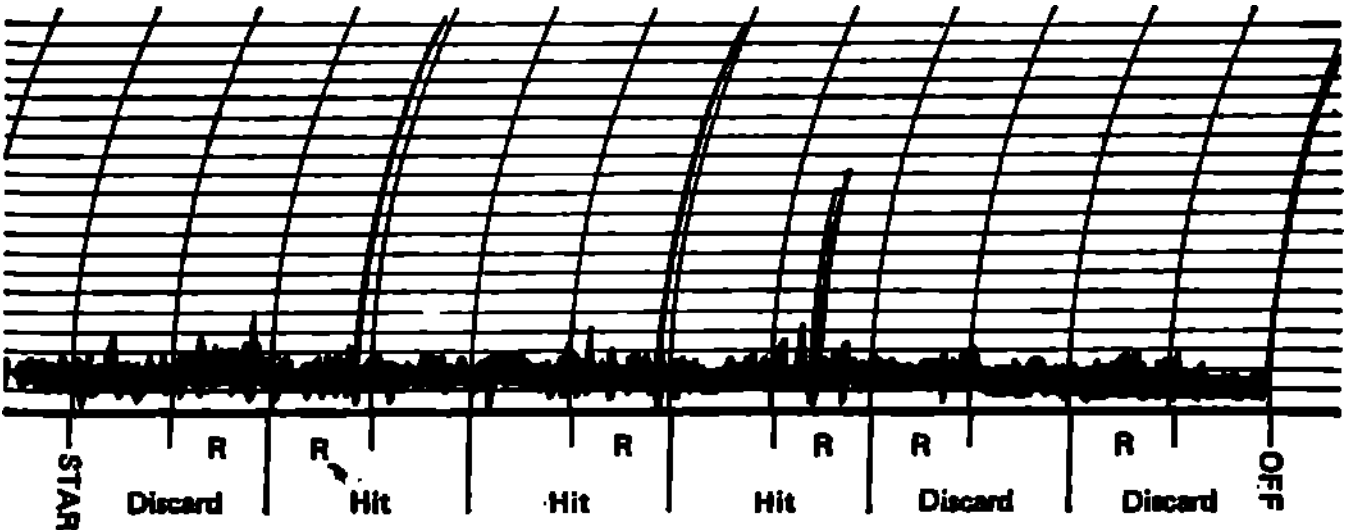

10 Haziran 1971 Hedef 5-A

11 Ağustos 1971 Hedef 18*A

25 Ağustos 1971 Hedef 21*A

FIGÜR6 Seri 5'in üç oturumundaki çağrılar, isabetleri ve atılan çiftleri gösteren tipik yanıt kayıtları, '

Tablo, kullanılabilir 138 çiftten 94'ünün isabet ürettiğini göstermektedir. Standart sapma (npq)H = (138 X 0,5 X 0,5)H = (34,5) H == 5,90. Sapma +25 ve CR = 4,25, p = ^.0000107 (tek kuyruklu). Şansa karşı oranlar 1 ila 93.000'dir.

Seri 5'teki hedeflerden alınan üç gerçek kayıt örneği Şekil 6'da gösterilmektedir. Bunlar, tipik sonuçları göstermek amacıyla çoğaltılmıştır. İsabetlerin, ıskalamaların ve ıskartaların sayısı, oturumdan oturuma değişiyordu; hiç isabet olmaması ve altı çiftin atılmasından, iki atılan dört isabete kadar değişiyordu. Kaçırılanların kaydedildiği oturumlarda kaçırılanlar bir ila üç arasında değişiyordu. Yirmi beş seansın yalnızca on ikisinde başarısızlıklar ortaya çıktı. Bu Seri 5'te on sekiz ıskalamaya karşılık kırk dört isabet vardı.

Tartışma

Yukarıda verilen deneysel sonuçlar, bunların deneyci tarafından ifade edilen sorulara, açıklamalara veya taleplere yanıt verip vermeme özgürlüğüne sahip bir kuruluş tarafından kasıtlı olarak üretildiği sonucunu garanti ediyor gibi görünmektedir. Şansa karşı olasılıklar, bulguların tesadüfi eserler olarak değerlendirilmesine izin vermeyecek kadar yüksektir. Daha fazla düşünülmesi ve tartışılması gereken sorular, yanıtları üretmek için gereken enerjinin niteliği ve kaynağı ve bu enerjinin kontrol edildiği süreç ile ilgili olanlardır.

Ajansa ilişkin en az üç hipotez düşünülebilir:

Bitkiye yönelik uyarılar, "bilinçsiz PK" olarak adlandırılabilir durumun bir sonucu olarak deneyci tarafından üretildi. Ancak bu hipoteze karşı aşağıdaki argümanlar ileri sürülebilir:

Birincisi, deneyci düzenli deney periyotları sırasında bitkileri etkilemek için hiçbir çaba göstermedi, ancak ilgisiz bir gözlemci olarak pasif bir tutum sergiledi. Ayrıca, deneysel çalışmada kullanılan aynı bitkiden, belirli dönemler dışında çeşitli zamanlarda çok sayıda yoğun zihinsel ve sözel çaba sarf edilmiş, ancak hiçbir zaman bu şekilde bir yanıt elde edilememiştir.

İkincisi, yazarın bilgisi dahilinde, literatürde bildirilen tüm PK deneyleri, istenen sonuçları elde etmek için deneycinin bilinçli çabalarını içermektedir. Eğer "bilinçsiz PK" diye bir şey varsa, bu kesinlikle pek olası olmayan bir bilinçdışı davranış türüdür. Bilinçdışı genellikle bilinçli bir komuta yanıt vermez, özellikle de duygusal faktörlerin söz konusu olmadığı durumlarda. Bilinçdışı süreçlerin bilinçli kontrolünü sağlamak için örneğin yoga disiplinlerinden birinin uygulanması gibi uzun ve zorlu bir eğitim gerekir. Yazar hiçbir zaman bu veya buna benzer bir eğitim almamıştır. Ayrıca PK yeteneğine dair herhangi bir kanıt da sahip olmadı. Son olarak, burada gösterilen şansa karşı çok büyük olasılıklar, PK deneylerinde genellikle gözlemlenenlerden çok daha yüksektir. Bu, bu deneylerde uyarınları üreten enerji biçiminin çok daha hassas bir şekilde kontrol edildiğini gösterir. Böyle bir kesinliğin tamamen bilinçsiz bir süreçle meydana gelebileceğine inanılmıyor; bu sürecin düzensiz ve kontrol edilemez olması çok daha muhtemeldir.

İkinci bir hipotez ise tepkilerin, kolaylıkla kontrol edilebilecek ve bitkinin doğrudan tepki verebileceği bir enerji biçimine sahip, bağımsız, akıllı bir kurum tarafından kasıtlı olarak üretildiğidir. Böyle bir kurum, "Prosedür"ün bir parçası olarak işbirliği talep edilen bir veya daha fazla bedensiz kişi olarak düşünülür. Yazar tarafından, aşağıdakilerden dolayı bedenden ayrılmış bir eylemin en olası olduğu düşünülmektedir: Birincisi, deney dönemleri sırasında "kafa derisi duyularının" varlığı; ikincisi, Şekil 4'te gösterilen örnekler gibi, başka bir kişiyle konuşurken bu kişinin manuel sinyallere verdiği yanıtlar sınırlıysa alabileceği türden yanıtlara benzeyen, istenmeyen ve beklenmedik yanıtların ortaya çıkması; üçüncüsü, "bilinçsiz PK"yi dışlarsak,

Üçüncü bir hipotez, sonuçtan sorumlu olanın bedensiz bir kişi veya kişiler olduğu, ancak bitkileri uyarmak için kullanılan enerjinin, aracı olarak görev yapan yazardan elde edildiğidir. Buradaki süreç, fiziksel ortamların varlığında üretilen olguların araştırmalarında rapor edilenlere bir şekilde benzer olabilir. Crawford9* Kathleen Goligher adlı profesyonel olmayan bir aracın varlığında nesnelerin hareket ettirildiği süreci inceledi ve anlattı. Bu, medyumun vücudunun yüzeyinden ve deliklerinden "psişik çubuklar" olarak adlandırdığı şeyin projeksiyonunu içeriyordu. Ortam trans halindeydi ve psişik çubuklar hareket ettirilen nesnelere yönlendirildi ve onlara yapıştırıldı. Çubukların manipülasyonunun ortamın "kontrolleri" tarafından yapıldığı söyleniyordu.

Bunda ve discamate varlıklar tarafından üretildiği iddia edilen diğer nesne hareketi örneklerinde ortaya çıkan soru, gerekli enerjinin kaynağı ve doğası ve enerjinin ortamın bedeninden dışarı doğru yansıtıldığı süreç sorunudur. Canlı bir organizmanın bir parçasını oluşturan yaşamsal enerji alanı kavramında bir açıklama bulunabilir.

Psişik araştırma literatüründe ve diğer birçok kaynakta bu kavramla ilgili geniş miktarda malzeme bulunabilir. Alan, "aura", "eterik veya astral beden", "beta beden", "ruhsal beden" vb. gibi çeşitli isimlerle anılmıştır. Canlı bedeni çevrelediğine ve içine nüfuz ettiğine inanılır. durugörü sahibi kişiler tarafından algılanabilir. Evrensel, farklılaşmamış bir alandan ortaya çıkan veya bu alandan yoğunlaşan yaşam enerjisinin spesifik, yerel bir organizasyonu olarak düşünülebilir.8 Aynı zamanda, insan organizmasının ölümde aktarılan ve insanlığın "bedenini" oluşturan kısmı olduğuna da inanılmaktadır. karamsar bir insan. Discamate'li bir kişinin "bedeni" bir enerji alanı olarak kabul edilebileceğinden, böyle bir kişinin bir insanın "aurasına" nüfuz etmesi veya onunla birleşmesi düşünülebilir ve şu anda bilmediğimiz bir süreçle, hassas bir bitkiyi etkilemek için insan alanının bir kısmını kullanır. Bu yazıda anlatılan çalışmayla ilgili olarak, trans medyumluğunda olduğu gibi, discamate kişinin insanı "kontrol altına aldığını" varsaymak gerekli değildir. Buradaki varsayım, eğer bu onun kullanımı için kullandığından daha uygunsa, discamate'in insan enerjisinin bir kısmını kullanabileceğidir.

normalde kendi varoluş durumunda mevcuttur ve daha sonra amacına uyacak şekilde onu kontrol edebilir. Faillik ve süreç sorularını daha fazla açıklığa kavuşturmaya yardımcı olabilecek verileri elde etmek için ek deneyler planlanmaktadır. Ancak burada bildirilen verilere dayanarak, doğada en az üç canlı organizma türü arasında ortak bir bağ sağlayan bir enerji biçiminin var olduğunu ortaya koyduğunu söylemekte haklı

olduğumu düşünüyorum: insanlar, discamate kişiler. ve sinir sisteminin ilkel bir formuna sahip belirli bir bitki türü. Filozoflar ve bazı bilim adamları tarafından hayati enerjinin varlığından uzun süredir şüpheleniliyordu, ancak şimdiye kadar bilimsel olarak incelenmemiştir. Artık varlığını kaydedecek bir "dönüştürücü" keşfedildiğine göre, konuyla ilgili daha fazla araştırmanın bilimin bir sonraki büyük görevlerinden biri olabileceği umulmaktadır.

REFERANSLAR

- J, Weinberger, "Ayrıştırılmış Kişilerle Cihaz İletişimi Üzerine" Stajyer, J. Parapsychology 3, Kış 1961.
- RS Lillie, Genel Biyoloji ve Organizma Felsefesi (Chicago, HL: University of Chicago Press, 1945).
- Gustaf Stromberg, Evrenin Ruhu (Philadelphia, Pa .: David McKay Company, 1948) (2. baskı). (Kısa bir süre önce Eğitim Araştırma Enstitüsü, PO Box 4203, North Hollywood, Kaliforniya 10032 tarafından karton kapaklı bir yeniden basım yayımlandı.)
- Gustaf Stromberg, Arayanlar (Philadelphia, Pa .: David McKay Company, 1948).
- B. Grad, "El Yatırmanın Bazı Biyolojik Etkileri: Hayvanlar ve Bitkilerle Yapılan Deneylerin Gözden Geçirilmesi," J. Amer, Soc, Psychical Research 59, 2 (1965).
- Tıp fiziği*, O. Glasser tarafından düzenlenmiştir (Chicago, Illinois: The Yearbook Publishers, 1944), Vol L L age., Cilt H.
- TG Hamilton, Niyet ve Hayatta Kalma (Toronto: Macmillan Co. of Canada, Ltd., 1942).
- WJ Crawford, Psişik Olayların Gerçekliği (New York: EP Dutton & Co., 1918).
- WJ Crawford, Experiments in Psychical Science (New York: BP Dutton & Co., 1919).

VI SOSYAL BOYUT
Etkisi
Toplum Üzerine Bilim

Albert Einstein bir keresinde atom bombasının insan düşüncesi dışında her şeyi değiştirdiğini belirtmişti. Daimi saldırganlığımızdan, başkalarını sömürmemizden, yozlaşmış değer anlayışımızdan bahsediyordu. Nükleer teknoloji ilk olarak askeri amaçlarla kullanıldı; sebep olduğu ölüm ve sakatlıklar (hem fiziksel hem de psikolojik) iyi bilinmektedir. Daha sonra, doğrudan düşmanlıkların sona ermesiyle birlikte, siyasi "kılıç takırtıları" için kullanıldı. Atom santralleri gibi "barışçıl" biçimiyle nükleer teknoloji, insanlık için ek bir tehlike oluşturuyor gibi görünüyor. Radyoaktif atıklar büyük bir ekolojik tehdit oluşturmaktadır; aynı şekilde nükleer bir kaza veya kasıtlı sabotaj olasılığı da kritik bir güvenlik endişesidir.

Başka bir deyişle atomun açılması Pandora'nın kutusu mitinin modern bir canlandırmasıydı. Paranormal olayların fiziği üzerine yapılan araştırmalar yine bir yeniden canlandırma haline gelebilir mi?

Bu kitabın da gösterdiği gibi, paranormal olaylara ve bunların ortaya çıktığı süreçlere ilişkin araştırmalar dünya çapında hızla artıyor. Ayrıca, bu alanın doğasında var olan, hem fayda hem de zarar için kullanılmayan müthiş insan potansiyelinin, medeniyetin refahı açısından derin bir öneme sahip olduğu da açık olmalıdır. Araştırma ilerledikçe çok geç olmadan incelenmesi gereken politik, toplumsal ve etik hususlar nelerdir? Bu soru ve buna bağlı bir dizi soru şu ana kadar bilimsel çalışmalar tarafından büyük ölçüde göz ardı edildi.

Ancak psişik araştırmaların tarihinde ciddi bir uyarıda bulunmaya yetecek kadar kanıt bulunmaktadır. Literatüre bir bakış, ünlü medyumların genellikle bir veya daha fazla kişilik özelliğinde eksiklik olduğunu gösterir. Karakterlerine bakılırsa

Kusurlar göz önüne alındığında, psişik yeteneklerin, ahlaki boyutun çok fazla farkına varılmadan da güçlü bir dereceye kadar geliştirilebileceği görülüyor. Ünlü ve daha az bilinen medyumlarla bağlantılı dolandırıcılık ve hile hikayelerini bulmak zor değil. En tanınmış Amerikan medyumlarından biri olan Arthur Ford bunun son derece farkındaydı ve Bilinmeyen Ama Bilinen adlı biyografisinde psişik olmanın insanı hiçbir şekilde manevi kılmadığını açıkça ifade etti. İronik bir şekilde, ölümünden sonra Ford'un kendisi, gazetelerinde akrabalarının Ford'un bir seansta iletişim kurmasını istediği ölen bir kişi hakkında önemli bilgiler topladığına dair işaretler bulduklarını düşünen araştırmacılar tarafından dolandırıcılıkla suçlandı. Bu ders dünyanın tüm önemli manevi ve dini geleneklerinin öğretileri arasında büyük önem taşıyan bir ders olmuştur. Yogik felsefe, siddhis (psişik güçler) arayışına karşı uyarıda bulunur çünkü bunlar aydınlanmaya engel teşkil ederler. Aziz Pavlus, Korintlilere Mektup'unun 12'den 24'e kadar olan bölümlerinde aynı konu hakkında farklı terminoloji kullanarak uzun uzun konuştu. İnsanların fiziksel bedenden ayrılabilen bir "ruhsal bedene" sahip olduklarını ve basiret, kehanet, şifa, medyumluk gibi "çeşitli yetenekler" bulunduğunu açıkça kabul ederken, kişinin karakterinde sağlam bir ahlaki temel bulunmadığını vurguladı. ,

Büyücülük gibi okült gelenekler bile, kara büyü'nün "sol el" veya kötü yolu ile beyaz büyü'nün "sağ el" veya hayırsever yolu arasındaki farka dikkat çeker ve birisinin üzerinde etkili olan kötülüğün, sonunda kara büyücü üzerinde bumerang olacağını vurgular. Büyücünün çırağının hikayesi güçlü bir örnektir; Psişik güçlerini uygulayacağı sağlam bir duygusal, ahlaki ve entelektüel temel olmadığı sürece, paranormal güçler kontrolden çıkabilir ve medyumlara ve diğerlerine zarar verebilir.

Kısacası, genel olarak psişik işleyişin hayırsever kullanımı, yüksek derecede karakter gelişimini ve dengeli, bütünleşmiş bir kişiliği gerektirir. Aksi takdirde medyum kolaylıkla veya akıllıca üstesinden gelinemeyecek zorluklarla karşılaşabilir.

Bu zorluklar sanrısız inanç, kontrolsüz telepati (kişinin kafasında sesler duyma), psikokinetik güçlerin serbest bıraktığı poltergeist tezahürler, fiziksel olmayan varlıklar tarafından ele geçirilme ve medyumun yanılmazlık konumunu üstlendiği kibirli bir gururu içerebilir.

Buna ek olarak, bir medyumun -sivil, politik veya askeri- vicdansız partiler tarafından durugörü "Casusluk" yapmak, bir düşmanın bilgisayarlarını ve radarlarını psikokinetik olarak bozmak, PK- aracılığıyla bir siyasi lidere suikast düzenlemek için görevlendirilmesi uzaktan da olsa mümkündür. askeri veya politik bir liderin zihnine telepatik olarak fikir ve komutlar yerleştirmek için kalp yetmezliğine neden olur. Bunların ve diğer psişik saldırı, istila ve taciz çeşitlerinin sonuçları çok büyüktür. Etkilerin olabileceğine dair çok az sağlam kanıt olmasına rağmen Pratik olarak uygulanan bu olasılıkları göz ardı etmek sorumsuz ve tehlikeli olacaktır.

Bu ahlaki kaygılar ne kadar önemli olursa olsun, basit bir gerçek nedeniyle toplumun bunlarla ilgilenmesine çok az ihtiyaç duyulmuştur: gözlemlenebilir düzeyde önemli düzeyde psişik işlevsellik yakın zamana kadar nadirdi. Ancak psişik duyarlılıkların (bazıları bilimsel araştırmalarla doğrulanmış, bazıları ise yalnızca kendi kendine ilan edilmiş) görünüşte eşi benzeri görülmemiş sayılarda ortaya çıkışı, Batı uygarlığı genelinde bir paradigma değişimiyle aynı zamana denk geldi.

Paradigma, bir toplumun dünya görüşünün altında yatan temel inanç yapısı veya söylenmemiş varsayımlar dizisidir; o toplumda olup bitenler ve özellikle de bilim üzerinde güçlü bir etkiye sahiptir. İnanç yapılarımız değiştiğinde, "gerçeklikte" neyin mümkün ve neyin imkansız olduğuna dair bilimsel görüşümüz psişik işlevselliğe izin verdikçe, birçok gözlemci gizli psişik yeteneklerin giderek daha fazla ortaya çıktığına inanıyor. Geçtiğimiz yıllarda nüfusun dar bir kesimini karakterize eden psişik yeteneklerin daha fazla sayıda insanda gelişebileceği ileri sürülüyor. Bu gelişmeyi destekleyen şey, paranormal ve ruhsal olana yönelik artan kamu ilgisidir. Psişik işleyişin hemen hemen her büyük manevi gelenek tarafından manevi büyümeye yardımcı olduğu kabul edilir. Bütün bunlara ek olarak,

Bu, kamusal yaşamın karakteri açısından ne anlama gelecektir? Toplumsal işlevsellik nasıl etkilenecek? Bilim ve bilimsel yöntem açısından önemi nedir?

Bu bölüm, hem insan hem de teknolojik açıdan psişik işleyişin sonuçlarına ilişkin önemli soruları gündeme getirmeye çalışmaktadır. Willis W. Harman, Michael Rossman ve David Spangler değerlere, tutumlara, sosyal ve felsefi düşüncelere odaklanıyor. Saul-Paul Sirag, birçoğunun bu kitabı okuyacağını umduğumuz şüphecilerle konuşuyor. Makaleler sorunları ve bunların devrimci sonuçlarını açıkça dile getirdiğinden, yalnızca şu iki yorumu eklemeyi gerekli görüyoruz:

(1) Paranormal olaylara ilişkin araştırmacının sonuçları kamuyu ilgilendiren bir konudur ve kamunun denetimine açık olmalıdır.

(2) Kendini (veya toplumu) psişik saldırıya karşı savunmak için hangi prosedürlerin başlatılabileceğini düşünmek için henüz erken değil. Bu bağlamda gelenek, en iyi psişik savunmanın "ruhsal zırh" giymek, yani anlayışta gelişmek ve karakterde olgunlaşmak olduğunu savunur.

Başka bir deyişle, bu bölüm teorik olduğu kadar pratik öneme sahip konulara da değinmektedir. Bazı yazarların dile getirdiği uyarıların haklı olup olmadığını veya bu bölümün diğer bölümlerinde ortaya atılan öngörülerin gerçekleşip gerçekleşmeyeceğini ancak zaman gösterecek.

Paranormal Olayların Toplumsal Etkileri ve Sosyal Etkileri

WILLIS W. HARMAN

En az bir buçuk yüzyıl boyunca psişik olgular bazı bilim adamlarını büyüledi, bazıları için ise lanetlendi. Bilimsel çalışmalarının kabul görmesinin bir nedeni, geliştirilmiş deney prosedürlerinin ve yeni enstrümantasyonun daha iyi doğrulanmış sonuçlar vermesi olabilir. Muhtemelen bu fenomenlerin on beş yıl önce bile öngörülmesi zor olan bir dereceye kadar "uyum sağlamasına" olanak tanıyan kültürel değişimlerin bir sonucudur.

Dolayısıyla psişik fenomenlerin etkisini bilimsel anlayışın değişen paradigmasından* ve son yıllarda belirgin olan kültürel hareketlerden ayrı olarak incelemek yeterli olmayacaktır. Tüm sosyal organizma birlikte hareket ediyor ve psişik araştırma alanının önemli bir rol oynayacağı bir metamorfoza hızla yaklaşıyor gibi görünüyor. Birkaç bilim insanının bu kadar uzun süre kendi cazibelerinin peşinden gitmek için alay edilme ve dışlanma riskine girmeye istekli olmalarını açıklayan şey, bu kader duygusu olabilir.

Psişik araştırmalar ve benzer bilinç psikolojisi, sosyal etkileri konusunda tahminlerde bulunabileceğimiz yeni ortaya çıkan bir dizi yeni bulgu ve teoriden ibaret değildir. Bunun yerine şunu sormamız gerekiyor: "Bu hangi yeni modelin parçası?"

Willis W. Harman'ın yazdığı "Paranormal Olayların Toplumsal Etkileri ve Sosyal Etkisi", 22 Ağustos 1975'te Santa Barbara, California'da düzenlenen Parapsikoloji Demeği'nin Onsekizinci Yıllık Toplantısı'nda yapılan yayınlanmamış bir konuşmadır. Yazarın izniyle basılmıştır.

♦ Paradigma kelimesi burada kullanıldığında, Thomas Kuhn'un popüler hale getirdiği anlamda, belirli bir gerçeklik vizyonu ile ilişkili temel algılama, düşünme, değer verme ve eyleme kalıbına atıfta bulunmak anlamına gelir.

Watt'ın buhar makinesini icat etmesi bir paralellik sağlar. Buhar makinesinin toplumsal etkisine ilişkin dar kapsamlı sorgulama, bunun derin kömür madenlerinden su pompalanmasını mümkün kılacağı ve dolayısıyla odun yakıtından kömüre geçişi kolaylaştıracağı yanıtına yol açabilirdi. Ancak şu soru şu: "Hangi yeni model?" sorusunun yanıtı Sanayi Devrimi'dir.

Bilim Adamlarının Rahatsızlıkları

Bu yeni modelin biçimine ilişkin ipuçlarını aramaya, bilim tarihinde geçtiğimiz bir buçuk yüzyıldaki birkaç olayı hatırlayarak başlıyoruz. Tüm toplumların kendi resmi veya tanınmış hakikati arama ve hakikati doğrulama faaliyetleri ve kurumları vardır; Batı dünyasında bu bilimdir. Buna göre bilim camiasında gerçek olarak kabul edilen şey, kültürün temel inançları üzerinde önemli sonuçlar doğurmuştur. Bilim adamlarının bazı garip veriler üzerinde bir süre tökezledikleri, daha sonra geçici rahatsızlıklarından kurtuldukları ve yeniyi sınırlı bir gerilimle bünyelerine kattıkları çok sayıda öğretici örnek vardır.

Psikolojik bilginin en eski alanlarından biri, "hipnoz" terimi altında bir araya getirilen tuhaf olaylarla ilgilidir. Hipnotizma, bilimsel saygınlığı çok daha yakın zamanda kabul edilmiş olmasına rağmen, bir buçuk yüzyıldan fazla bir süredir sistematik olarak incelenmektedir. (Aslında bazı fenomenler ezoterik bilim tarafından binlerce yıldır bilinmektedir, ancak bu noktaya daha sonra geleceğiz.) Hipnoz bilimsel olarak kanıtlanmış yönleri arasında hipnotik telkinlerin şunları sağlayabildiği yer almaktadır:

lokal veya genel anestezi ve analjezi;

pozitif ve negatif halüsinasyonlar;

daha erken bir yaşa gerileme;

olağandışı kas gücü, sertlik, yorgunluğa karşı direnç;

Organik etkiler normalde gönüllü kontrolün dışındadır.

Örneğin, hipnotize edilmiş bir deneğin kucığına yerleştirilen hayali bir kedi yavrusunu algılaması sağlanabilir. Yavru kediyi okşamayı ve onun mırıltısını duymayı deneyimliyor; Görme, dokunma ve duyma duyuları hipnozcinun önerisini doğruluyor gibi görünüyor. Ancak bu "olumlu bir halüsinasyondur"; orada kedi yoktur.

Diğer örnekler tanıdık. Bir denek, belirli bir sandalyede oturan kişinin gerçekte orada olmadığı fikrini kabul eder; boş bir sandalye algılıyor. Hipnotize edilmiş bir kişi, yere küçük bir çöp sepetinin bağlı olduğuna ikna edilir; büyük bir mücadele veriyor, onu kaldıramıyor. Bir deneğin bedeni uygun telkinlerle katılaştırılır; Daha sonra iki sandalye arasındaki boşluğu doldurmak için kullanılır ve bir veya daha fazla kişi desteksiz göğsünün ve karnının üzerine çıkıp durur. Hipnotik telkinle kabarcıklar ve yanık noktalar oluşturulabilir; veya bir kişi, normalde ciddi yanıklara neden olabilecek ısıya karşı duyarsız hale gelebilir.

Hipnoz analjezik ve anestezi potansiyelleri, bir yüzyıl önce, bazılarına çok sayıda doktorun şahit olduğu, görünüşte ağrısız olan yüzlerce büyük ameliyatta gösterildi. Ancak bu olgunun var olma ihtimali reddedildi ve tıp dergileri bu çalışmayı belgeleyen makaleleri yayınlamayı reddetti. Hastalar, uzuvları kesilirken veya karın ameliyatları yapılırken, doktorlarıyla hiçbir acı hissetmiyormuş gibi davranarak yanıltıcı veya gizli anlaşma yapmakla suçlandı.

Hipnoz mantıksız muhalefetle ilgili uzun bir geçmişi olduğu açıktır. Bu fenomenlerde neyin bu kadar rahatsız edici olduğu daha az açıktır. Belki de neyin gerçek olduğunu bildiğimize dair şüpheleri o kadar açıkça dile getiriyorlar ki. Ancak bizim bağlamımızda önemli olan nokta, bilim adamlarının bir zamanlar hipnozdan çok rahatsız oldukları ve şimdi kendilerini oldukça rahat hissetmeleridir - gerçi herhangi bir "mekanizma" veya "açıklama" açısından aslında çok daha iyi durumda değiller. Olaylar gizemli kalıyor; ancak artık rahat bir gizemdir.

Bilinçdışı süreçler kavramı da bilim adamları tarafından ancak yakın zamanda kabul edilebilir hale geldi. Freud'un ve bu alandaki diğer öncülerin hipotezlerine ilk tepki, çeşitli ustaca yöntemlerle rasyonelleştirilen rahatsızlıktı. Elbette bunlar tuhaf fikirler; bilgiyi bastırdığım, çarpıttığım ya da bilinçli farkındalığımın gizlediğim ve kendime yalan söylediğim kavramı; Bir parçanın başka bir parçayı aldattığı ya da şifreli mesajlar gönderdiği duygusu

kendim. Ancak tuhaf olan tanıdık hale geldi, rahatsız edici olan rahatlatıcı hale geldi ve bilinçdışı süreçler yararlı ve meşru bir kavram haline geldi.

Benzer şekilde, psikosomatik hastalık ve kazaya yatkınlık kavramları, kendi kendine telkin gücü - zihinsel olarak kendi baş ağrılarımı ve mide ülserlerime neden olduğum ya da kendi böbrek fonksiyonlarımı bozduğum ya da bilinçsizce "kazara" kırık bacağımı ya da kendimi yarattığım fikri. -başarılarımı ve başarısızlıklarımı öneriyorum- son derece rahatsız ediciydi. Ancak ilk reddedilme sonrasında kabul edilebilir hale geldiler.

FWH Myers'ın İnsan Kişiliği 1903'te yayımlandığında, olağanüstü psişik fenomenlerin tabu alanlarına ilişkin ön araştırmaları özetleyen bu yasak kategoriye yalnızca bilinçdışı süreçler ve hipnoz değil, aynı zamanda uyku, rüyalar ve yaratıcılık da ("ilham") dahildi. Oldukça yaratıcı kişilerin evrensel tanıklığı, yarattıkları projelerin, üzerinde yalnızca sınırlı kontrole sahip oldukları daha yüksek, bilinçsiz süreçlerin sonucu olduğu yönündedir. Myers'ın öncü parapsikolojik incelemesi, telepati ve durugörü gibi psişik fenomenler ile yaratıcı dehaların ve matematik dehalarının deneyimleri arasındaki temel benzerlikleri vurgulamaktadır. Üç çeyrek yüzyıl önce yaratıcılık "psişik araştırma" alanının bir parçasıydı ve bilimsel açıdan pek saygınlığı yoktu.

The. Geçtiğimiz çeyrek yüzyıldaki yeni biyolojik geri bildirim araçları ve ilgili araştırmalar şaşırtıcı açıklamalar sağladı. Öznel, içsel durumların fiziksel olarak ölçülebilir bağıntıları vardır: hızlı göz hareketi, cilt direncindeki değişiklikler, kas gerilimleri, EEG (beyin dalgası) bileşenleri, vücut çevresindeki elektrik ve manyetik alanlar. Üstelik bu göstergeler sensörler tarafından alınıp vücuda girdi sinyali olarak geri gönderildiğinde, vücudun her türlü istemsiz süreci ve durumu iradi olarak kontrol altına alınabilmektedir. Burada, insanın iç deneyim dünyasına ilişkin araştırmaların meşrulaştırılması için yeni bir temel (çünkü olgunun en azından bazı yönleri fiziksel ölçüme tabidir) ve aynı zamanda tamamen yeni bir araç seti ortaya çıktı. Etkileri yine çok derin. Görünüşe göre bir bakıma biliyorum

sıradan bilincin alanı. Ve görünüşe göre istemsiz süreçler üzerinde kontrol sahibi olduğunu iddia eden Hintli yogiler, Batı biliminin gözden kaçırdığı bir şeyin farkındaydı. Bilim insanları yine çıkarımlar konusunda bazı rahatsızlıklar yaşadılar ve zamanla rahatladılar.

Bilinç ve Psi Araştırmasının Etkileri

Şimdi, tüm bu ön tartışma, bilim adamlarının çoğunluğunun hâlâ bazı rahatsızlıklar hissettiği ve zamanla ortadan kalkacağını varsayabileceğimiz iki araştırma alanı olduğu noktasına hazırlıktı. Bunlardan biri, dünya dinlerinin temellerini oluşturan ve insanın en derin değer taahhütlerinin ortaya çıktığı içsel deneyimler de dahil olmak üzere, farklı bilinç durumlarına ilişkin bilginin sistemleştirilmesinin başlangıcıdır. Diğeri ise psişik araştırmanın önemli test alanıdır.

İkincisi çok önemli bir alandır çünkü kamusal gözlemin nesnel dünyası, "sıradan" bilim alanı ve öznel deneyimin "özel" dünyası arasında ortada yer alır ve bunları birbirine bağlar. Psişik araştırma olguları anormaldir; bunların ortaya çıktığı geniş çapta kanıtlanmıştır, ancak yine de "uyum sağlamazlar". Yine de kendilerini bağdaştıramayan bir dünya görüşünde temel olarak bir şeylerin eksik olduğunu açıkça söylüyorlar. Aynı zamanda içsel deneyim evreni için bir tür gerçeklik testi görevi de görürler. Tamamen içsel değiller; kamusal olarak gözlemlenebilir bir şeyle karakterize ediliyorlar. Zihnin bir faaliyeti açıkça söz konusu olduğundan bunlar tamamen dışsal da değildir. Aşağıdaki kısmi liste, tartışılan bölgeyi tanımlamaya hizmet edecektir:

telepati, bir zihnin diğeriyle görünüşte duyu dışı iletişimi;

basiret, "uzaktan izleme" veya "beden dışı" deneyimde olduğu gibi, fiziksel dünyanın bazı yönlerinin görünüşte duylar dışı algılanması;

hastalığın durugörü tanısı;

• fiziksel bir nesnenin geçmiş sahibi veya kullanıcısı hakkındaki bilginin durugörü algısı;

hızlı "inanç" iyileşmesi;

geriye dönük tanıma, başka bir kişinin başına gelen veya "hatırlayanın" doğumundan önce meydana gelen olayların "hatırlanması";

önceden bilme, gelecekte bir zamanda yaşanacak olayların "hatırlanması";

psikokinezi, fiziksel dünyanın alışlagelmiş psikomotor süreçlerin (örneğin havaya yükselme, ışınlanma) dışındaki zihinsel süreçler yoluyla açıkça etkilenmesi;

istemsiz süreçlerin olağandışı kontrolü (örn. stigmata, ateşte yürüme);

düşünce fotoğrafçılığı, bir görüntünün yalnızca zihinsel süreçler yoluyla bir fotoğraf filmi üzerinde görünür şekilde üretilmesi;

olağandışı zihinsel yetenekler (örneğin, bilinmeyen dillerde konuşma, matematik dehalari).

Bu tür ölüm öncesi bilgi ve yeteneklerin tüm insanlarda gizli olduğuna, ancak genellikle yüksek oranda bastırıldığına dair kanıtlar artıyor. Çeşitli versiyonları gerçekleştirilen bir deney türü, bilinçaltı bir etki üreten bir uyarandan yararlanır (örneğin, yanıp sönen bir stroboskopik ışık, yanıp sönmeye frekansı alfa frekansına yakın olduğunda, saniyede yaklaşık on döngü, ayırt edici bir bileşeni indükler). EEG dalgasında). Uyarı bir kişiye uygulanır ve yanıt, birincisinden uzak ve izole ikinci bir kişiden alınır. İkinci kişi genellikle, belirli bir zaman aralığında diğer kişiye uyarının uygulanıp uygulanmadığını şansa dayalı olarak daha iyi tahmin edemez; ancak bilinçaltı tepkisi, bilinçaltı olarak bildiğini gösterir.

Mücadelenin Kapsamı

Bilinç keşfi ve psişik fenomenlerden oluşan bu iki araştırma alanının neden bilim adamlarına bu kadar şiddetli rahatsızlık verdiğini ve aynı zamanda uzlaşmanın neden artık yakın görüldüğünü anlamak önemlidir. Bu alanların bilimsel dünya görüşü üzerindeki potansiyel etkisinin kapsamı, bilimsel paradigmanın yakın zamana kadar ima etme eğiliminde olduğu aşağıdaki öncüller listesinden anlaşılmaktadır:

İnsanın bilgi edinmesinin akla yatkın tek yolu, fiziksel duyları ve belki de genlerdeki bir çeşit hafıza deposudur.

Tüm niteliksel özellikler sonuçta niceliksel olanlara indirgenebilir; yani renk dalga boyuna, nefret ve sevgi salgı bezlerinin kimyasal bileşimine vb. indirgenir.

Herkes tarafından algılanabilen nesnel dünya ile bireyin yalnızca kendi zihninin mahremiyetinde algıladığı öznel deneyim arasında açık bir ayrım vardır.

Özgür iç kişi kavramı, bireye çevresinden etki eden, organizmanın karakteristik özelliği olan iç gerilimler ve baskılarla etkileşime giren kuvvetlerin neden olduğu davranışların bilimsel öncesi bir açıklamasıdır. "Özgürlük", bilim adamlarının henüz nedenini bulamadıkları davranışlardır.

Düşüncelerimizin ve duygularımızın bilinci veya farkındalığı olarak bildiğimiz şey aslında beyinde olup biten fiziksel ve biyokimyasal süreçlerin yalnızca bir yan etkisidir.

Bellek olarak bildiğimiz şey, fiziksel organizmada depolanan verilerden ibarettir ve bilgilerin dijital bir bilgisayarda depolanmasıyla kesinlikle karşılaştırılabilir. (Dolayısıyla bir kişinin bunu yapması imkansızdır.)

Başka birinin farklı bir yaşamda başına gelen bir olayı "hatırlayın".)

Zamanın doğası gereği, bilinen nedenlerden yola çıkarak rasyonel tahminler dışında geleceğe dair önceden bilgi edinmemizin hiçbir yolu olmadığı açıktır. (Dolayısıyla üç hafta sonra meydana gelen bir olayı herhangi birinin 'hatırlaması' imkansızdır.)

Zihinsel aktivite sadece fiziksel organizmadaki değişken durumlar meselesi olduğundan, bu zihinsel aktivitenin organizmanın dışındaki fiziksel dünyaya doğrudan herhangi bir etki yapması tamamen imkansızdır. (Dolayısıyla havaya yükselme veya diğer psikokinetik olaylara ilişkin raporların saçma veya hileli olması gerekir.)

Evrenin ve insanın evrimi tamamen fiziksel nedenlerle, rastgele mutasyonlar ve doğal seçim yoluyla gerçekleşmiştir. Ne bilincin evriminde ne de bireyin çabalarında herhangi bir evrensel amaç veya teleolojik dürtü kavramının haklılığı yoktur.

Birey, organizmanın ölümünden sonra hayatta kalmaz ya da bireyin fiziksel bedeninin ölümünden sonra da varlığını sürdürmesinin bir anlamı varsa, bunu ne bu hayatta kavrayabiliriz ne de onun hakkında hiçbir şekilde bilgi sahibi olabiliriz.

Psişik ve bilinç araştırmalarının bu kadar şiddetli bir şekilde tartışılan bir savaş alanı olmasının nedeni, bu alanlardaki verilerin yukarıdaki önermelerin tümüne meydan okumasıdır. Ancak geçmişte giderek saygınlığı artan bilimsel dünya görüşü, bu pozitivist öncüllere dayanarak, insanın dinsel, estetik ve sezgisel deneyimlerini ikincil bir sonuç olarak göz ardı edebilmiş ve dolayısıyla da bu pozitivist önermelere dayanan değer önermelerini aşındırabilmişti. bu öznel deneyimler.

UltiiQffie Bilinç Sorunu

Başka bir şekilde ifade edelim. Tüm bu birbiriyle ilişkili araştırma alanlarının (biyolojik geri bildirim, değişen bilinç durumları, hipnoz, psikosomatik hastalıklar, bilinçdışı süreçler, psişik fenomenler) rahatsız edici olma eğiliminde olmasının nedeni, bunların şu nihai soruyu bu kadar açıkça içermesidir: "Ne bildiğimi nasıl bilirim?" —ve bunun 'doğru' olduğunu nasıl bileceğim?" St. Exupery (Rüzgar, Kum ve Yıldızlar'da) gerçeğin temel tanımını ortaya koydu: "Gerçek, kanıtlanabilen şey değildir. Gerçek kaçınılmaz olandır"; kaçılamayan şeydir.

Neyin kaçınılmaz olduğunu nasıl bilebilirim? Bu soru epistemoloji disiplininin kalbidir ve onu orada takip etme azmine sahip olan kişi için konuyla ilgili pek çok inceleme bulunabilir. Temelde bilmenin oldukça farklı iki biçimi vardır (modern yazarlar bunları beynin sol ve sağ taraflarıyla ilişkilendirmekten hoşlanırlar) ve hepimiz her ikisini de her gün kullanırız. Birincisi, bilimsel "gerçekler" tarzında şeyler hakkında "bilmek"; diğeri, başka bir kişiyi tanıyormuş gibi sezgisel özdeşleşme yoluyla bilmektir.

Bu ikinci tür bilme, şair Archibald MacLeish'in şöyle yazarken bahsettiği şeydir: "Bir şeyi ancak onun ve her şeyden önce onunla olan ilişkimizin olağanüstü derecede dolu, yeni ve samimi bir duygusuyla dolduğumuz zaman gerçekten biliriz. Bu duyguyu, bu bilgiyi, sanat verebilir ama soyutlama (bilim) veremez." Hintli bilgin Radhakrishnan, bilincin yüksek aşamalarındaki algıyı şu şekilde tanımladı: "Bilinçli bölünme ve ayrılma. . . Normal durum olan öznenen gelen nesne parçalanır. Birey nesneye teslim olur ve onun tarafından emilir. Ne görüyorsa o olur."

Her iki bilme türü de hata olasılığına tabidir. "Hakkında bilgi edinmenin" bilimsel yolu, gerçek olduğu iddia edilen şeyin benzer deneyler veya keşifler yapan diğer bilim adamları tarafından doğrulanabilmesini sağlamak için titiz testleri içerir. Sezgisel bilgi aynı zamanda kendini kandırmaya karşı en dikkatli kontrolü gerektirir. Şaşırtıcı derecede

Zihinsel süreçlerimin bilincin dışında olduğunun keşfedilmesi, o en mahrem varlığı, kendimi bile ne kadar iyi tanıdığım konusunda şüphe uyandırıyor. En iyi ihtimalle bilinçli benliğime, "ben" olan bütünlüğün yalnızca küçük ve çok çarpık bir parçasını açığa vuruyorum. Bununla birlikte, kendini bilme görevi boşuna değildir; her yeni bakış açısından bakabiliyor gibiyim. geriye dönüp daha önceki ve daha düşük bir farkındalık durumunda kendimi nasıl kandırdığımı gözlemleyin.

Dolayısıyla bilim insanları, bilincin araştırılmasına başlarken, bilimsel faaliyet tarihinin çoğu boyunca, filozofların çözmesi için bir kenara koymayı başardıkları sorularla yüzleşmek zorunda kalıyorlar. "Hakkında bilgi sahibi olmanın" temel sınırlamaları nelerdir? Evrenin ve -muhtemelen aynı şeyin- zihnin kendisinin sezgisel bilgisini ayırt etmede gözlem aracı olarak zihnin nihai yetenekleri nelerdir? İkinci bilginin en iyi şekilde paylaşıldığı ve karşılıklı mutabakata dayalı olarak doğrulandığı yollar nelerdir? Tüm deneyimlerin kökü bilinç olduğundan, bir bakıma tüm bilgiler nihai olarak öznel; dolayısıyla bilinç sorununu araştıran bu yeni araştırmalar gerçekten de temel niteliktedir. Bilim, din ve felsefenin buluştuğu yer burasıdır.

Halihazırda bilimsel toplantılarda sunulan makalelerde ve en prestijli bilimsel dergilerde yayınlanan makalelerde, hem bilinç araştırmaları hem de psişik araştırmalar açısından rahatsızlıktan rahatlığa geçişin yakın olabileceğine dair göstergeler bulunmaktadır. Bunun yalnızca bir kısmı, daha önce de belirttiğimiz gibi, iç deneyimle bazı fiziksel ve fizyolojik bağıntılara sahip olmanın, bilince yönelik araştırmayı meşrulaştırmaya hizmet etmesinin psikolojik etkisinden kaynaklanmaktadır. Daha da önemlisi, bilimin nihai anlamda gerçeklikle değil, modeller ve metaforlarla ilgilendiğinin artan farkındalığıyla ilgilidir. Bu, tutumda bir değişiklik yarattı ve içsel deneyimin keşfedilmesi için şimdiye kadar olduğundan daha umut verici bir ortam yarattı.

Bu farkındalığın öncüsü, fizikte ışığın dalga veya parçacık doğasına ilişkin savaşın çözülmesiyle geldi. Bu, esasen her ikisinin de yalnızca metafor olduğunun (her ikisinin de unsurlarını içeren matematiksel denklem gibi!) - her birinin yararlı olduğunun kabul edilmesiyle çözüldü. Işığın aşkın doğasının belirli yönlerini ifade etmek için. Bazı fotoelektrik etkilerin, ışığın dalga görüntüsü açısından hiçbir "açıklaması" yoktur. Öte yandan, elek-1 tron mikroskobu, elektronların parçacık modeliyle "açıklanamaz" ve bir dalga görüntüsüyle anlaşılır. ! Bu sorunun çözümü başkaları için bir model oluşturdu.

Dolayısıyla, insanın özgür iradesi veya bilimsel determinizm lehine çözümlenmeye çalışılan argüman, bunun yerine, aşkın bir gerçekliğin farklı yönlerini ifade etmek için alternatif metaforların tanınması haline gelir. Bilim ve din arasındaki eski moda savaş, geleneksel bilimin kabul edilmesiyle benzer şekilde hızla çözülüyor! bilgi aslında insanın "dış" deneyiminin belirli yönlerini ifade etmeye yarayan bir dizi metafordur. Özellikle daha derin içsel deneyimin diğer yönleri, başka türden metaforlar gerektirir. Zamanımız için hangi belirli metaforların en yararlı olacağını henüz keşfetmedik; bunlardan birçoğu! Geçmişte insanların kalplerini harekete geçirme gücüne sahip olan şey artık daha az kullanışlı görünüyor. BEN

İnsanın Yeni İmajı]

Her ne kadar bu öncü bilimsel gelişmeler olmasa da! çok ilerlediklerinden hangi yöne gittiklerini anlamak mümkün! evrendeki insan imajını zorlayacak. Doğu ya da Batı geleneklerinde, insan doğasının derinlemesine araştırıldığı her yerde, ortaya çıkan en önemli gerçek, onun deneyimindeki ikiliktir. Onun hem fiziksel hem de ruhsal olduğu,] her iki yönün de "gerçek" olduğu ve ne diğerinin terimleriyle tam olarak tanımlanamadığı görülüyor. "Bilimsel" ve "dini" metaforlar] tamamlayıcıdır; hiçbir diğeriyle çelişmez. |

Aldous Huxley, Doğu'da ve Batı'da tüm dünya dinlerinin özünde bulunan "daimi felsefe" hakkında şunları yazdı: | eski ve modern: "(O), nesneler, yaşamlar ve zihinler dünyasına ilişkin 1'in altındaki ilahi bir gerçekliği tanır; ... ruhta ilahi olana benzer, hatta onunla özdeş bir şey bulur | gerçeklik; . . . insanın nihai amacını tüm varlığın içkin ve aşkın zemininin bilgisine yerleştirir."

Ezoterik daimi felsefe, Batı uygarlığı üzerinde derin bir etkiye sahip olan, aralıklı olarak görülebilen bir akış oluşturur. Thales, Solon, Pisagor ve Platon, Mısır'ın o zamanki kadim gizemlerine inisiye olmak için Mısır'a gittiler. Büyük bir kısmı kurumsallaşmış Hristiyanlığın içine dokunmuştur. Hermetik, Kabalistik, Tasavvuf ve Gül-Haç biçimleriyle Orta Doğu ve Avrupa tarihini etkilemiştir. Amerika Birleşik Devletleri'nin Büyük Mührü'ndeki (dolar banknotunun arkasında) Masonluk sembolizmi, bu ulusun oluşumundaki rolüne tanıklık ediyor.

Ebedi felsefenin temel özelliklerini küstahça özetlemeye çalışmadan önce, ilk olarak, onun taraftarlarının her zaman onun "özetlenemeyeceği" konusunda ısrar ettiklerini, bunun bir felsefe, bir metafizik, bir ideoloji ya da dini bir inanç olmadığı konusunda ısrar ettiklerini belirtmeliyiz. Her ne kadar diğerleri bunu genellikle böyle değerlendirse de. Belki de bunun tadı, ama yalnızca tadı, aşağıdaki beş ifadede ima edilebilir.

Yapı. Temel deneysel önerme, insanın belirli koşullar altında daha yüksek bir farkındalığa, bir "kozmetik bilince" ulaşabileceğidir; bu durumda fenomenal dünyanın altında yatan bir gerçeklik hakkında doğrudan bilgi sahibi olur ve bundan bahsederken şu kelimeleri kullanmanın uygun olduğu görülür: sonsuz ve ebedi (varlığın ilahi temeli, brahman, tanrılık). Bu bakış açısından kişinin kendi gelişimi ve yaratıcılığı ve onun evrimsel sürece katılımı, daha yüksek bir merkezin (atman, üst ruh, "gerçek benlik") nihai yönetimi altında görülmektedir. Upanişad bunu şöyle ifade eder: "Görünmez ve incelikli bir öz, tüm evrenin ruhudur. Gerçek budur. Gerçek bu. sen öylesin"

Farkındalık. Telkinin gücü öyledir ki, kişi bebekliğinden beri kendi kültüründen özümlediği telkinlerle kelimenin tam anlamıyla ve kaçınılmaz bir şekilde hipnotize olur. Böylece insan hayatı boyunca bir tür hipnotik uykuda, kararlar verdiğini, başına kazalar geldiğini, şans eseri tanıdıklarla karşılaştığını hissederek yaşar. Yüksek benliğin yönüne dair daha fazla farkındalıkla, "bilinçüstü seçim" belirgin hale gelir. Kişi mantıksal veya sezgi yoluyla ulaştığını hissettiği kararların aslında seçimlerin yansıması olduğunu keşfeder.

benliğin daha yüksek seviyesinde yapılmış; onun "yaratıcılığının" "ilhamının" esasen bu yüksek süreçlerin kırılması olduğunu; ihtiyaç duyduğu deneyimler ve ilişkiler İçünkü büyümesi onu kendine çekiyordu ve hiçbir şekilde sandığı kadar rastlantısal değildi. Sıradan algı, bu yüksek farkındalıkla karşılaştırıldığında kısmi bir tehlike olduğundan, sıradan algıdan oluşturulan dil, daha büyük gerçekliği tanımlamakta yetersiz kalır; girişimler çoğunlukla paradoksal bir biçime sahiptir. J

Motivasyon. Farkındalığın artmasıyla birlikte, maddi ve ego ihtiyaçlarının çekimi büyük ölçüde azalır ve kişi, en derin motivasyonunun, evrimsel sürece tam olarak katılmak, aracılığıyla bütünlüğe (sağlık, sağlık) ulaşmak olduğunu bulur! Bilinçüstü, bilinçli ve bilinçaltı seçimlerin hizalanmasını sağlarım. Evrimin rastgele bir mesele olmadığı görülüyor, otobüs

daha yüksek bir bilinç tarafından yönlendirilir ve amaç ile karakterize edilir; bu amaç, bireysel bilinç merkezlerinin seçim özgürlüğü ile birlikte geliştirilmesini içerir, yavaş yavaş hareket eder. Kendileri, benlikleri ve bütün hakkında sürekli artan bilgiye doğru ilerlemek. BEN

Potansiyel. Yukarıdakilerden humag potansiyelinin sınırsız olduğu sonucu çıkmaktadır; tüm bilgi ve güce eninde sonunda kendi içine bakan zihin tarafından ulaşılabilir; ve tüm sınırlamaların (zayıflıklar, hastalıklar vb.) sonuçta kişinin kendi seçimi olduğudur. Ezoterik bilginin büyük sırrı şudur: "Ben bir davayım." Telepatik fenomenler, durugörü algısı, başkalarının başına gelen olayları deneyimlemek, "anında" teşhis ve şifa, gelecekteki olayların önceden bilinmesi, ışınlanma ve diğer psikokinetik olaylar gibi olağanüstü fenomenler genel olarak mükemmel bir şekilde mümkündür. Derin bir düzeyde birey bunları anlar ve derin bir düzeyde onları şimdilik engelleyen sıradan "fiziksel yasaları" seçer.

Davranış. Farkındalıkla hayata karşı yeni bir tutum gelir. Bir yönü, insanlığın tatmini olan kozmi dramasına, evrimsel sürece bilinçli olarak katılma, emek verme ve hizmet etme arzusudur. Ancak bunun diğer tarafı kabullenmedir, olanı bilinçli olarak seçmektir; çünkü benliğin derin seviyesinde kişi bunu zaten seçmektedir. bununla ilgili

bağlanmamadır, "ilahi olarak kişisel olmayan", belirli sonuçlara bağlı olmayan, "kişisel olmayan sevgiye" sahip olmaktır.

Toplumsal Dönüşüm Vakası

Elbette hiç kimse daimi felsefenin kanıtlandığını ya da gösterilebileceğini iddia edemez. Yalnızca, psişik olgular ve bilinç araştırmalarının bu iki alanındaki bulguların bu yönü işaret ettiğini ve onunla uyumlu olduğunu söyleyebiliriz. Bununla birlikte, eğer toplumun bilgi paradigması, (bildiğimiz bilimsel paradigmayı genişleten ancak onunla uyumlu olan) daimi felsefe gibi bir şeye dönüşüyorsa, bu çok daha fazlasını ima eder; tüm algılama, kavramsallaştırma modelinin değişme olasılığı. ve modern endüstriyel medeniyeti karakterize eden değer verme, yerini yeni bir düzene bırakıyor olabilir. Bu sadece değişen gelenekleri ve "yeni çağ" değerlerini değil, aynı zamanda değişen kurumları ve güç yapılarını ve değişen ekonomik ve politik düzeni de içerecektir.

20. yüzyılın son üçte birinin gerçekten böylesine devrimci bir dönem olup olmadığına karar vermek daha sonraki kuşak tarihçilerine bırakılmalıdır. Bu noktada bunun böyle olabileceğini ileri sürmek için iki temel argüman bulunmaktadır. Bunlardan biri, yeni kültürel inanç ve değerlerin çekiciliğidir. Diğer ise, modern sanayileşmiş toplumun, yalnızca değerler ve kurumlarda değil, kültürün köklerinde de temel bir dönüşüm olmadan aslında çözülemeyecek ikilemlerinin itici gücüdür.

Elbette "yeni transandantalizm"ın işaretleri açıkça görülüyor. Modern materyalist bilim ve teknolojinin olağanüstü başarıları tarafından arka plana itilen manevi kaygıların belirgin bir içe dönüş ve kültüre yeniden kabul edildiğine dair çok sayıda kanıt var. Bu manevi kaygılar, aşırı materyalist bir kültürün tatmini karşısında artan hayal kırıklığımızla eş zamanlı olarak yeniden ortaya çıkıyor. Anketler ve anketler, özellikle öğrenciler ve şirket yöneticileri gibi seçkin gruplar arasında, maddi değerlerden uzaklaşarak manevi değerlere ve yaşam kalitesi kaygılarına doğru açık bir kayma olduğunu gösteriyor. Çok sayıda kültürel gösterge (örneğin, okunan kitaplar, gönüllü birliktelikler, şarkı sözleri, oyun ve sinema filmlerinin temaları, "yeni çağ" alt kültürü), trans-scenderrtal, dini, dini ve kültürel şeylere olan ilginin ve hoşgörünün büyük ölçüde arttığını göstermektedir. ezoterik, akıl üstü ve mistik. '

Tamamlayıcı güç, yani modern teknolojik sanayileşmiş toplumun temelini oluşturan ve onu şekillendiren şeyin yerini alacak yeni bir toplumsal paradigmaya duyulan ihtiyacın tanınması, sanayi devriminden günümüze kadar olan ve birkaç on yıl sonrasına kadar olan dönem olan sanayi dönemi kadar açıktır. en fazla benzersiz bir dönemdir. Bu, insanın neredeyse yenilenemeyen mineraller ve fosil yakıtlardan oluşan bir mirasla geçindiği bir çağdır; bundan önce, insanın bu depodan tüketiminin az olduğu ve çevre üzerindeki etkisinin nispeten az olduğu uzun bin yıllar geçmiştir. Bunu deponun sınırlarının zorlandığı bir dönem takip etmeli! İnsan etkinliğinin, bilinçli bir katılımcı olarak insanın yer aldığı, değiştirilmiş "doğal döngüler" de dahil olmak üzere bazı yeni ekolojik ilişkiler dizisine uyduğu bir yaklaşımdır.

Hızla yaklaşan iklim değişikliği yaşanıyor! Sanayi çağı paradigmasında örtülü olan ikilemlere dair artan farkındalık ve bu ikilemlerin yol açtığı çatışmaların artan yoğunluğu. Sınırsız ve yönlendirilmemiş teknolojik ve ekonomik büyümenin ve enerji tüketiminin sona ermesi gerektiği giderek daha açık hale geliyor; ancak ekonomik sistemin temel istikrarı için sürekli büyümenin gerekli olduğu algılanıyor. Teknolojik uygulamanın Faustvari güçleri üzerindeki kontrol hayati öneme sahiptir, ancak teknolojik seçeneklerin bürokratik kontrolünden büyük ölçüde ve haklı olarak korkulmaktadır. Dünya kaynaklarının daha az gelişmiş ülkelerle daha adil bir şekilde paylaşılması hem dayanılmaz derecede maliyetli hem de kesinlikle gerekli görünmektedir. Tatmin edici iş rollerinin, aldatıcı mekanizmalar tarafından karneye bağlanacak kıt bir meta olduğu yönündeki mevcut algı (tüylü yataklamadan şişirilmiş işe giriş şartlarına ve erken emekliliğe kadar), toplumun (ekonomik olanın aksine) psikolojik sorunlarla başa çıkma konusundaki yetersizliğinin kabul edilemez bir kabulüdür. Eksik istihdam sorunu. Bu ikilemler sanayi çağı paradigmasındaki temel varsayımlara o kadar derinden gömülüdür ki, ancak toplum yeni bir yol gösterici paradigmaya doğru evrilirse, fabrikasyon olarak çözülür.

Bu yeni sosyal modelin nasıl bir şekil alabileceği önceden tahmin edilemez. Yine de, eğer (a) toplum yeni transandantalizmle uyumlu olsaydı, (b) ileri sanayi devletinin ikilemleri çözülebilir hale gelseydi ve (c) yeni transandantalizm ile uyumlu olsaydı, bazı özelliklerin ne olması gerektiğini tahmin edebiliriz. sosyal kurumlara, yıkıcı olmayan bir geçiş yoluyla ulaşılmalıdır (yani geçmişle sürekli olmalıdır).

Yol Gösterici Etik. Şu anda ekonomik sisteme ve dolayısıyla topluma hakim olan parçalanmış materyalist etiğin (örneğin büyüme ve tüketim) yerini yeni bir yol gösterici etik alacaktır. Bu, birbirini tamamlayan iki ilkeyi içerir. Bunlardan biri, insanlığın toplam topluluğu ve gezegenin kaderine ilişkin sorumluluk duygusunu teşvik eden ve kişisel çıkarı diğer insanların ve gelecek nesillerin çıkarlarıyla ilişkilendiren ekolojik etiktir. Diğer ise, tüm bireysel deneyimlerin gerçek amacının, ortaya çıkan benliğin ve insan türünün daha fazla evrimsel gelişimi olduğunu ve sosyal kurumların uygun işlevinin bu süreci teşvik edecek ortamlar yaratmak olduğunu savunan kendini gerçekleştirme etiğidir. .

Biri toplumsal ilgiyi ve birliği vurgulayan, diğeri ise benliğin gelişimine en yüksek değeri veren bu iki etik, çelişkili değil tamamlayıcıdır; aynı madalyonun iki yüzüdür. Birlikte hem işbirliğine hem de sağlıklı rekabete, aşka ve bireyselliğe yer açarlar. Her biri diğerinin aşırılığına veya yanlış uygulanmasına karşı düzelticidir.

Bireysel ve Sosyal Hedefler. Bu iki etik, doğrudan toplum ve onun kurumları için en önemli hedeflere götürür. İlki, insan ırkının, gezegendeki tüm yaşamın ve gelecek nesillerin refahına yönelik kaygıyı zorunlu kılar. İkincisi daha spesifik olarak yaşamın bireysel hedeflerini, özgürlüğü ve kendini gerçekleştirme arayışını ima eder.

Kendini gerçekleştirmenin merkezi faaliyeti çalışmak-oyunmak-öğrenmektir. Dolayısıyla toplumun temel hedeflerinden biri, her bireyin tatmin edici bir çalışma-oyunma-öğrenme rolüne erişimini sağlamak, performansın toplum tarafından onaylanmasını sağlamak ve böylece sağlıklı bir öz imajın geliştirilmesine katkıda bulunmak olacaktır. Maddi hedeflerin artık | vurgulanmamış, sanayileşmiş üretim durağan duruma yaklaşmış ve rutin görevler (ekonomik olduğu kadar insani nedenlerden dolayı) siberleştirilmişse, iş (-oyun-öğrenme) gücünün yalnızca bir kısmının tedarik etmek için gerekli olacağı açıktır. malzeme ve hizmet istekleri. Ekonomi, tatmin edici toplumsal rollerin sağlanmasında birincil mekanizma olarak görülecek ve bu süreçte istenilen mal ve hizmetlerin üretimi kolaylıkla gerçekleştirilebilecektir.

Kurumlar. Buradan, şirket gibi bir sosyal kurumun, toplumunkilerle uyumlu hedeflere sahip olacağı sonucu çıkar. Böylece öncelikli kurumsal hedefler şu şekilde olacaktır: (a) ilgili kişilerin, yöneticilerin ve çalışanların kendilerini gerçekleştirmelerine katkıda bulunan faaliyetleri sürdürmek; (b) toplumsal ihtiyaçların karşılanmasına ve toplumsal hedeflerin gerçekleştirilmesine doğrudan katkıda bulunan faaliyetleri sürdürmek; ve (c) başlı başına bir amaç olarak değil, kontrol sinyali izleme etkinliği olarak yatırımdan adil bir kâr elde etmek.

Bu o kadar ütöpik geliyor ki, bunun nasıl gerçekleşebileceğini kendimize hatırlatmamız gerekiyor. Tarihte sosyal kurumları değiştiren en güçlü güç, bunu yapanların gücüdür. Toplumu meşruiyet verecek veya meşrulaştıracak şekilde oluşturur. Hükümetler sıklıkla meşruiyetten çekilmenin potansiyelini hissetmişlerdir (örneğin, Watergate sonrası Nixon yönetimi veya İkinci Dünya Savaşı sonrası sömürge emperyalizmleri). Mevcut şirketin meşruiyetine yönelik şu anda parçalanmış meydan okumalar! Davranışlar (tüketimcilik, çevrecilik, sivil haklar ve kadın özgürlüğü ve yaşlıların hareketleri, gerçeği yansıtmayan baskılar, çalışma ortamının iyileştirilmesi talepleri, hissedar isyanları) karşı konulmaz bir dönüşüm gücüne dönüşebilir.

Daha geniş anlamda, toplumun kurumlarının dönüşümü, yapılandırılmış sosyal ve çevresel sorumsuzluğu ortadan kaldıracak şekilde olacaktır. Yani, genel teşvik sistemi (ekonomik, topluluk onayı, kültürlü gelenekler, vb.) en geniş anlamda ekolojik olarak sağlıklı davranışları teşvik edecektir. Toplum sinerjik olacaktır; yani bireyin yapmak istediği şey bütün için iyi olacaktır.

Eğitim. Eğitim (iş-oyun-öğrenmenin bir parçası olarak) toplumdaki her kurumun bir işlevi olacaktır. Belirli bir zaman diliminde belirli bir yerde gerçekleştirilen ayrılmış bir faaliyet olmaktan ziyade, insanın tatminine yönelik öğrenme, bireyin zamanını harcadığı çeşitli kurumsallaşmış faaliyetlerin hepsinin kabul edilen bir amacı olacaktır. Öğrenme ve planlama anlamlı, aptallaştırıcı olmayan ve kirletmeyen iki ana faaliyet türü olduğundan (toplumun işleyişi için fiilen gerekli olanların ötesinde) topluma "öğrenme ve planlama toplumu" adı verilebilir.

Okulların ve kolejlerin elbette hala bir yeri olacaktır. Yararlı bir rol için hazırlığı (ve yeni bir kariyer aşamasına geçmek için "geri dönüşüm" hazırlığını) vurgulayacaklardır; kendini anlama ve kişilerarası beceriler; yeni beceriler kazanma yeteneği (herhangi bir becerinin kazanılmasının ötesinde); bilgiye erişime sahip olmak (herhangi bir bilgiyi ezberlemekten ziyade); bütünlerle ilgilenmek (dar uzmanlıklara ilişkin yalnızca son derece ayrıntılı bilgi edinmek yerine); ve evrimsel ve geleceğe yönelik bir tutumun geliştirilmesi.

Bilim. Yeni transandantalizm altında bilimin ahlaki bir araştırma olduğu açıkça anlaşılacaktır. İnsan deneyiminin hem nesnel hem de öznel alanlarının sistematik bir şekilde araştırılmasına yönelik dengeli bir çabaya sahip olmak, geçmiş bilimin eğiliminde olduğu gibi değer açısından boş olamaz. Günümüz beslenme biliminin hangi gıdaların insan için sağlıklı olduğuyla hemen hemen aynı anlamda, bütünlüğü teşvik ettiği deneysel olarak bulunanlarla ilgilenecektir. Değer önermelerimizin nihai kaynağı olan öznel deneyimin çeşitli düzeylerinin sistematik olarak araştırılmasına özellikle vurgu yapılacaktır. Bu bakımdan beşeri bilimlere ve dine benzeyecek ve bu üç disiplin arasındaki sınırlar daha az keskinleşecektir - bazı psikoterapistlerin son yazılarında da önceden görüldüğü gibi. Kullanılan modeller ve metaforlar çok düzeyli olacak,

Biyolojik bilimlere (tüm sistem vurgusuyla) ve bilinç psikolojisine yeni bir ivme kazandırılacaktır. İkincisi, yeni takdir edilen inanç, hayal gücü ve telkin güçlerinin önerdiği yeni potansiyellere güçlü bir şekilde bakacaktır. Bilinçli ve bilinçaltı seçimlere (bastırma, yansıtma, yüceltme vb.), bilinçüstü seçim (sezgi, yaratıcı hayal gücü, "bildiğimizden daha iyiyi" seçme) olarak adlandırılacak şeyler eklenecek - muhtemelen politikalarımız üzerinde aynı derecede etki yaratacak şekilde -| Freudyen kavramların birkaç yıl önce sahip olduğu gibi eğitim, refah, cezai rehabilitasyon ve adaleti koruyordu. Geçmiş sosyal bilimcilerin "nesnel"

gözlemlerinin aksine, sosyal bilim katılımcı olacaktır. Deneyci ve denek, karşılıklı güven atmosferinde ve eşit statüde birlikte araştırma yapar.

Son olarak, yeni bilim aynı zamanda eski bilim gibi tarafsız ya da baltalayıcı olmak yerine, kültürün insani değer önermelerini destekleyen bir tür "sivil din" olacaktır.

Sağlık hizmeti, Yeni toplum, varlığın bütünlüğü olarak sağlığın genişletilmiş bir tanımına sahip olacaktır. Eğitimde olduğu gibi birçok kurum da sorumluluğu paylaşacak: tıp, psikoterapi, eğitim, din, refah, çevre sağlığı. Sağlığı etkileyen çevrenin tüm toplumun kendisi olduğu kabul edilecektir; örneğin ekonomik kaynaklara erişimde eşitlik, çevre sağlığının bir yönüdür.

Akıl hastalığına ve ölüme karşı tutumlar büyük ölçüde değişecektir. Zihinsel ve fiziksel hastalıklar arasındaki ayrım bulanıklaşacak ve her ikisi için de bireyin hastalığa neden sebep olduğunu keşfetmesine vurgu yapılacaktır. "Kişinin aklını kaybetmesi" ve ölüm olasılığına ilişkin kaygı önemli ölçüde azalacaktır (çünkü ne psikoz ne de ölüm "kalıcı" olarak görülmeyecektir). Bu değişen tutum özellikle yaşlıların rolünü etkileyecektir (endüstrileşmiş toplumun başarısızlığının özellikle vahim olduğu bir alan).

Geçiş Dönemi

Son olarak, tarihte, ileri sürülen büyüklükte bir toplumsal dönüşümün çok ciddi ekonomik ve toplumsal aksaklıklar ve sistem çökmeleri olmadan gerçekleşebileceğini öne süren hiçbir şey yoktur. Yalnızca dönüşümün neden gerçekleştiğine ve sıkıntılı zamanımızın ardından nasıl bir toplum ortaya çıkabileceğine dair yaygın bir anlayış, kaygı düzeylerini düşük tutabilir ve geçiş sancılarının dayanılmaz hale gelmesini önleyebilir.

Toplumsal dönüşümün güçleri etkileyici bir ivme kazandı. Psişik araştırmalardaki ve bilinç psikolojisindeki gelişmeler bu daha büyük modelin bir parçasıdır. Önümüzdeki on ya da on beş yıl, bu güçlerin büyük bir toplumsal burkulumaya neden olacak kadar güçlü olup olmadığını, ya da bir şekilde sakinleşip yok olup olmayacağını, ya da yeni taleplerle eski katılıklar arasındaki çatışmanın, toplumsal düzeni bozacak kadar şiddetli olup olmadığını gösterecek. Sonuç, umut verici bir yeniden inşa olmaksızın yıkımdır. Bu yıllar tarihin en rahat dönemlerinden biri olmayacak. Hiç şüphe yok ki heyecan verici bir şey olacak.

39.

Parabilim ve Sosyal Sorumluluk

MICHAELROSSMAN

Henri Becquerel 1896'da fotoğraf plakalarındaki garip buğulanmayı araştırmaya başladığında, radyoaktivite konusundaki ikinci dalga araştırmacının, bir zincirleme reaksiyonu riske atmaya değip değmeyeceğine gizlice karar vermek için çağrılacağını tahmin etmemişti. askeri bir zafer uğruna tüm gezegeni yok edebilir. Üçüncü dalganın, bilimlerinin endüstriyel uygulamalarının, tüm omurgalı yaşamını yok etmeye yetecek ve bir milyon yıl boyunca bakılması gereken bir zehirli atık havuzu yarattığını itiraf etmekte ne kadar isteksiz olacağını da bilmiyordu; ve ona güvenli bir şekilde bakılabileceğinden emin olmadıklarını söyledi.

Geriye dönüp bakma avantajına sahibiz ama bunu nasıl kullanmalıyız? Parabilimler (parafizik ve parapsikoloji) hızla bilimsel araştırmanın meşru alanları haline geliyor ve bunların ilk araştırmaları bile aynı derecede dramatik felaket olasılıklarını öne sürüyor. Örneğin Brooklyn, New York'taki Maimonides Tıp Merkezi Rüya Laboratuvarı'ndan gelen raporlar, bir insan zihninin belirli koşullar altında bir başkasının bilinçaltı süreçlerini doğrudan değiştirebileceğini gösteriyor. İlgili güçlerin ve enerjilerin uygun teknolojiler tarafından tanımlanamayacağını, güçlendirilemeyeceğini ve yönlendirilemeyeceğini önceden varsaymak için hiçbir neden yok; bu da, şimdiye kadar hayal edilenlerden daha incelikli, etkili ve kitlesel bir totalitarizmi mümkün kılabilir. Michael Rossman'ın "Parascience and Social Responsibility" adlı makalesinin bu cilt için özel olarak yazılmış ve yazarın izniyle basılmış orijinal bir makale olduğunu hayal etmek çılgınlık mı? Telif Hakkı © 1976, Michael Rossman'a aittir. ¹

böyle bir olasılık mı yoksa bunu yapmamak çılgınca mı? Peki bu konuda ne yapılabilir?

Bu örnekler, bilimsel araştırmaların karmaşık insani sonuçlar doğuran maddi ve sosyal teknolojilere yol açtığı yönündeki ortak deneyimimizi dramatize ediyor ve bizi temel sorulara yönlendiriyor. Yeni bir bilimin toplumsal sorumlulukları nelerdir? Onlarla kim ilgilenmeli ve bunlarla nasıl yüzleşilebilir? Psişik bilimler için bu sorular, nükleer fizik için olduğundan daha karmaşık görünüyor ve neredeyse daha az önemli. Psişik güçlerin teorik açıklaması ne olursa olsun, mevcut araştırmaları yakından takip eden herkes, müthiş ve karmaşık teknolojilerin gelişini öngörebilir. hem psikolojik hem de maddi alanlarda kurtuluş ve tiranlık potansiyelleri.

Fiziksel gerçekliğin temel doğasına yönelik masum araştırmaların hızla tüm insan yaşamını yok etme kapasitesine istikrarsız bir şekilde engellenen bir kapasiteye dönüştüğü bir çağın bilim insanı -vatandaşları- için hangi tutumlar uygundur? Psişik teknolojilerin gelişmesiyle birlikte Pandora'nın kutusunu açıyoruz. Belki hiçbir şey bizi evrene karışmaktan alıkoyamaz ama bunu geçmişte yaptığımız gibi körü körüne yapmak suç olur. Keşifimizin kısa ve uzun sonuçlarını anlatacak bir şey yok: keşiflerin hangi amaçlarla kullanılacağı hükümetlerin kargaşası, karışık nimetleri çok geç ortaya çıkacak olan rutin ve karlı endüstriyel uygulamalar. Ben sadece kıyamet ağlamıyorum. Büyük harikalar ve büyük insani iyilikler psişik ve parafiziksel araştırmalardan gelebilir ve onları hayal etmek ve aramak doğrudur.

Bu açıdan, parafizik ve parapsikolojiyi meşru bilimler olarak kurma görevi, bunların uygulamalarına ne tür sosyal farkındalık ve sosyal sorumluluğun uygun olduğunu tanımlama görevini de içermelidir. Henüz kesin bir anlayış mümkün olmasa da, bazı genel çıkarımlar daha başlangıçtan itibaren açık ve gereklidir. Dünyamızı dönüştürebilecek bilgilerle uğraşıyoruz. Ahlaki olarak, insanın iyiliği için kullanılmalıdır. Bunun sonucu kamuyu meşru olarak ilgilendiren bir meseledir ve sonuçta cevap verilmesi gerekir.

kamunun yargısına ve kontrolüne bırakılabilir. Geçmişteki hata kalıplarından kaçınma şansına sahip olmak istiyorsak doğru olanı seçmeliyiz. başından beri "saf, bağımsız araştırmaya" karşı! Bilime bakış açısına karşıyım ve aynı zamanda "endüstrinin kör hizmetçisi" görüşüne de karşı olduğumu düşünüyorum. 1

Hangi kamusal bilgi ve kontrol biçimlerinin uygun olduğu ve hangi denetim ve düzenleme mekanizmalarının gerekli olduğu henüz keşfedilmeyi beklemektedir. Ama en azından yapabiliriz| bu konuyla ilgilenmenin gerekliliğini ve aciliyetini açıkça beyan edin | bu sorular. Genetik mühendisliğinin yeni alanı, araştırmalarının doğasında olan tehlikeler konusunda dünyayı uyararak ve bunları dengelemek için gönüllü olarak önlemler alarak son zamanlarda bir örnek oluşturdu; ve şu anda genel olarak bilim ve teknolojinin insancıl ve liberal bir şekilde toplumsal kullanımı için yönergeler formüle etmeye çalışan ve yalnızca felaketten kaçınmak için değil, aynı zamanda potansiyel iyiliğin farkına varılmasına yardımcı olmak için de tavsiyelerine başvurulabilecek gruplar ve topluluklar var.

Böyle bir sosyal sorumluluk perspektifi, eskiden beri parafizik ve parapsikolojiye oldukça yabancıdır. Belki de bilim camiasında kabul görme mücadelesi, araştırmacılarının çalışmalarını en dar ve muhafazakar şekillerde tasarlayıp sunmalarına, mevcut teknolojik ihtişamımızı açıklayan araştırma ve geliştirme modellerini körü körüne taklit etmelerine yol açtığı için geliyor. Ancak çağımızda bilimin kendisi de temel olarak kendi doğasını, boyutlarını ve sonuçlarını yeniden kavramaya ve insani sorumluluklarını yeniden değerlendirmeye çağırıyor. Parabilimlerin sosyal ve politik yönlerine duyulan ilginin, "kendi başlarına bilimler*9" olarak onlara duyulan ilgiden ayrı tutulmaması hayati derecede önemlidir. Daha ziyade, başlangıçtan itibaren ve geleneğe karşı, bu kaygıların eşit meşruiyeti, bilimsel disiplinin iddialarıyla el ele geliştirilmelidir. Bırakın parabilimler, ortaya çıkışını ilan ederken insani ve sorumlu bir bilimin ne olması gerektiğine dair yeni bir örnek oluştursunlar. Bilincin gizemlerinin incelenmesi için bundan daha azı uygun değildir.

Bu girişimin karmaşıklığını takdir etmek için, bir ABD hükümet kurumunun yakın zamanda yaptığı bir parafizik konferansı önerisini ele alalım; bu teklif "bilgiyi ve onun kullanımını ilerletmeye yönelik potansiyelleri belirlemek için standartlar formüle edecektir."

Bu masum projede hem ahlaki hem de politik pek çok çetrefilli sorun gizlidir. Bir bilimin, "içsel" güçlere yanıt olarak olduğu kadar, toplumdaki yararlılığına ilişkin görüşlere ve bu görüşlerden kaynaklanan baskılara da yanıt olarak geliştiğini biliyoruz; ve tarih bize, genel olarak bu vizyonların, teknolojinin uygulanmasından en fazla kâr elde edecek olanların özel çıkarlarını gözetecek şekilde tanımlandığını söylüyor. O halde şu soruyu sormalıyız: Parafiziksel bilginin hangi kullanımları geliştirilecektir? Parapsikolojinin gelişimini hangi standartlar yönetmelidir? Peki bu konuları kim belirlemeli?

Bu soruları ekonomi, güç ve adalet terimleriyle ifade etmek kaba görünebilir. Ancak modern tıp bilimi örneğini ele aldığımızda, "bilgiyi ve onun kullanımını ilerletme potansiyelleri"nin, görünüşte tarafsız olmasına rağmen, sistematik olarak zenginleri kayıran bir tıbbi teknoloji, bir tıp endüstrisi üretmek için yorumlandığını ve uygulandığını görebiliriz. ve fakirleri acı çekmeye terk ediyor; toplumumuzun sağlığı üzerindeki etkilerini göz ardı eden ve sosyal reformların önlenmesini tavsiye etmeyi reddeden; bu da kişinin bütünü tedavi etme yeteneğini giderek azaltır; Uygulayıcıları ve destekçileri için herhangi bir endüstride genel olarak en yüksek geliri sağlamak amacıyla hizmetlerinin niteliğini ve sunumunu yapay olarak yapılandıran; ve her şeyden önce tıp bilimini uygulama yetkisini bireyin elinden alan, onu gizemli hale getirdi ve küçük bir elit uzman arasında yoğunlaştırdı. Bu örnek akademik de değildir, çünkü bu eğilimlerin her biri parapsikoloji endüstrisinin erken gelişiminde embriyo halinde zaten görülebilir.

Bir bilimin yararlılığına yönelik bu tür toplumsal çarpıklıkların, onun sanayide somutlaşması sürecinin yalnızca geç safhalarında ortaya çıktığını hayal etmek bir hatadır. Daha ziyade, büyük ölçüde, temel araştırmanın karakterinde önceden şekillenmiştir ve bu da büyük ölçüde kültürel bağlam tarafından belirlenir.

*Örneğin, kanser araştırmalarının mevcut öncelikleri doğrudan bu çarpıklıkların her birinin güçlendirilmesine yol açmaktadır. Hakimiyetlerini sağlayan devasa finansmanın Nixon yönetiminin politikasının bir parçası olarak ortaya çıkması ve hem "kansere karşı savaş" hem de Vietnam Savaşı'nın

hastalıklara müdahaleyi zorlayan aynı yüksek teknoloji felsefesini takip etmesi tesadüf değildir. bu tür organik dolaşıklıklar şunları etkiler:**Tıp biliminin farklı toplumsal gelişimi, uygun bir kamuoyu ve rehberlik ikliminde meydana gelebilirdi. Aslına bakılırsa, uygulamaları yukarıdaki tanımın her maddesini tersine çeviren bir tıp biliminin, ciddi muhalefete rağmen şimdi bile kültürümüzde bir araya geldiği ileri sürülebilir; ve farklı öncelikler ve araştırma metodolojileriyle başladığını. Kısmen psişik fenomenlerin anlaşılmasına ve uygulanmasına bağlıdır ve olumlu özellikleri, psişik bilimlerin bir bütün olarak geliştirilebileceği yönleri güçlü bir şekilde önerir.**

Bu konular politik bir soruda odak noktasına geliyor: Uygulamalı bilgi bütünü'nün gücü çoğunluk arasında mı dağıtılacak, yoksa birkaç kişi tarafından tutulup kontrol edilecek mi? Bu durumda bilimin meyveleri nükleer reaktörler ve uzay gemileriyle sınırlı değildir; herhangi bir bireyin en iyi ihtimalle yalnızca dolaylı ve politik araçlarla bunlar üzerinde kontrol sahibi olmayı umut edebileceği devasa ve teknik yaratımlar. tam tersi: şu anda yalnızca bir tane Uri Geller veya Ingo Swann olabilir, ancak bundan şüpheliyim, ancak birçok veri, ham psişik güçlerin özünde varoluşsal olarak demokratik olduğunu, insanın doğuştan gelen ortak bir hakkı, belki de evrensel olduğunu gösteriyor.

Eğer durum böyleyse, bilimin elde edebileceği bu güçlerin belirli kullanımı ve uygulamaları için de durum böyle olabilir. Toplumumuzda bilimi geliştirmenin geleneksel yolları göz önüne alındığında, önemli bir seçimle karşı karşıyayız. Kolayca endüstrileştirilebilen teknolojilere ve toplumumuzun mevcut güç ve ayrıcalık yapılarının güçlendirilmesine yol açacak türden bilim dışı araştırmaların doğruluğunu kanıtlayabilir, finanse edebilir ve teşvik edebiliriz; veya bilginin pratik meyvelerinden her bireyin kişisel olarak özgürleşmesine daha doğrudan yol açabilecek yeni türler. Bu seçim, bilimsel araştırmanın niteliğini her ne kadar bizim umursadığımızdan daha fazla göz ardı etsek de, sonuçta kaçınılması mümkün olmayan politik bir seçimdir.

Kansere farklı bir felsefi yaklaşım—an-| Eski, kârsız ve ihmal edilmiş tıp geleneği ve modern ekolojik anlayış, farklı araştırma önceliklerine yol açar; bu da sonuçta yalnızca "hastalığın" farklı bir "tedavisine" değil, kökten farklı bir toplumsal uygulamaya da yol açar. Bu tür sosyal çarpıklıklar olmadan tıp sanatı.

- parafiziği bir bilim olarak meşrulaştırma dar amacına yönelik olsa bile, arzu edilen araştırma yönlerini belirlemeye yönelik her girişim, zamanla bir endüstrinin gelişiminin örtülü politikasının belirlenmesine katkıda bulunacaktır.

Bu iki gelişme yönü arasındaki çatışma sadece bir politik teori meselesi değildir, aynı zamanda bir bilimin formülasyonunun ilk aşamalarında da doğrudan mevcuttur. Örneğin, durugörü ve "otojenik şifa" gibi bazı psişik olanakların öğrenilebileceği, yoğunlaştırılabileceği ve öğretilebileceği görülmektedir. Psişik fenomenlerin doğası üzerine saf araştırma, bu yöndeki araştırmalara dosttur; ancak mevcut fonlar onu, "düşman" toplumların zihin durumlarının kitlesel olarak değiştirilmesine yönelik, psiyoniklerdeki mevcut askeri deneyler gibi projelere yönlendiriyor. Bu arada, bilimsel alanın dışında, durugörünün demokratikleşmesi, zihin kontrol kursu imtiyazları ve psişik şifacıların faaliyetlerini ödemeyi karşılayabilenler arasında gözetlemesi nedeniyle tanıdık bir endüstriyel tarzda ilerlemektedir. Bu tür eğilimler göz önüne alındığında,

O halde parafiziksel araştırmanın önceliklerini kim belirlemelidir? Hedeflerini belirlerken hangi siyasi standartların karşılanması gerekiyor? Parapsikoloji, tarafsız bir bilim olarak değil, genel olarak toplum yöneticilerinin güçsüzleri daha verimli bir şekilde yönetmelerini sağlayan bir araç olarak gelişen sosyolojinin kaderinden nasıl kurtulabilir? Bu tür sorular, araştırmaya ideolojik bir deli gömleği giydirilebileceği korkusunu artırıyor. Ancak saf soruyu takip etmenin ötesinde, herhangi bir bilimde her zaman, insanların toplumun neyin ilginç, yararlı ve aranmaya uygun olduğuna dair işaretlerine yanıt olarak aradığı, genellikle daha geniş bir araştırma alanı vardır. Ve parabilimlerin bu erken aşamasında, belki de bu belirtilerin olağan şekilde gelip gelmeyeceği konusunda bazı seçimlerimiz var. hükümet ve sanayi finansmanının dolaylı dilinde; ya da farklı bir sosyal süreçten geçip geçmeyecekleri.

Ulusal bir referandumu hayal etmek saçma görünüyor. Ancak insanlık için geniş potansiyel sonuçlarının bilincinde olan yeni bir bilimin, bu amaçların kamu tarafından belirlenmesi olmasa bile, bir şekilde amaçlarının ne olması gerektiği konusunda halkın tavsiyesine başvurması fikrinin cesur bir değeri vardır. Aksi takdirde ilerlemek, bilimin tarafsızlığı kurgusunda ısrarcı olmak ve kamunun zihnine ve onun kamu eylemlerine yönelik duygusuna yönelik tuhaf bir küçümseme içinde ısrar etmek anlamına gelir; bu bilim pratiğinde o kadar geleneksel ve yaygın bir küçümsemedir ki, bunun gerekliliğiyle ilgili herhangi bir sorgulama bir kenara atılır. sorumsuz. Örneğin, orak hücreli anemi üzerine yapılan tıbbi araştırmaların yakın zamandaki gecikmiş odağı, tam olarak (siyahi) halkın talebine yanıt olarak ortaya çıktı, siyasi baskıyla desteklendi ve kısmen halk tarafından doğrudan finanse edildi. Parabilim araştırmalarını sosyal sorumluluk kanallarına yönlendiren benzer süreçler, kamuoyunun parabilimlerin nasıl yararlı olabileceğine dair bir fikri olduğunda mümkün olabilir. Ancak onların verimliliğine güvenmek bir hata gibi görünüyor; ve parabilimlerin yeni bir şekilde, kasıtlı olarak duyarlı ve kamu çıkarına karşı sorumlu olarak gelişip gelişemeyeceğine dair temel soruyu akla getiriyor.

Toplumumuz böyle bir gelişme için hiçbir model sunmuyor - her ne kadar bir süre için tarım biliminin arazi bağış yapan devlet kolejleri aracılığıyla genişletilmesi bu gelişmenin ruhunu somutlaştırmış olsa da - ve gerekli halk etkileşimi mekanizmaları yalnızca hayal edilebilir. Şu an için umut edilebilecek en fazla şey, parabilimsel gelişimin doğası, sorunları ve potansiyelleri ile ilgili ve onu sorumlu bir şekilde yönlendirmeyi amaçlayan bir tür kamusal diyalogdur. Böyle bir diyalog sosyal eleştirmenleri ve planlamacıları, teologları, bilim tarihçilerini, politikacıları vb. içermelidir. Hangi biçimde olursa olsun, bu yine de bir bilimin doğuşuna eşi benzeri görülmemiş bir toplumsal eşlik olacaktır. Ancak her şeyden önce bu, teknik tanıklıkla sınırlı uzmanlar olarak değil, bizzat parabilimcileri de içermelidir. ama hem erkekler hem de kadınlar, yaptıkları işin toplumdaki işlevi ve değeriyle derinden ilgileniyorlar. Araştırmacılar için sorumluluk arayışını başlatmak belki de bir bilimin gerçek yeniliğini gösteren en iyi testtir.

Bu yönde atılacak somut bir adım, araştırmacıların, tüm parabilimsel araştırmaların doğası, kapsamı ve amacının kamuya açıklanmasının gerekliliği konusunda kamuya açık bir beyanda anlaşmaya varmaları olacaktır; ve gerekirse bu açıklamayı uygulayacak bir "yeraltı" oluşturmaları. Pek çok ülkenin ordularının parabilimsel araştırmalar başlattığı yaygın olarak biliniyor. Ayrıntılarının ve ilerleyişlerinin belirsiz olması ve çoğunlukla söylentilere konu olması, yalnızca paranormal olayların incelenmesinin en iyi ihtimalle bazı laboratuvar merakları üreteceğini önsel olarak varsayanları rahatlatmalıdır. Ancak bir neslin merakının diğerinin kıyametine dönüştüğü bir çağın vatandaşları; araştırmaların "güvenlik" adına olduğu kadar kamuoyunun tepkisini önlemek için de gizli tutulduğu; ve hükümetlerin hava durumu kontrolü ve biyolojik savaş gibi yaratıcı güç araçlarına tutunmalarının paranoya için bazı nedenleri var.

Aslında okült bilimin kullanımı Sparta ve Cengiz Han'dan Hitler'e kadar askeri bir gelenek olmuştur; ve modern bir teknoloji yoluyla güçlerinin nasıl artırılabilirliğini tahmin edemeyiz. Her ne kadar bu kuralları çiğneyen fırsatçılar her zaman bulunabilse de, kaygılı araştırmacıların, yıkıcı sonuçlara yol açacağı makul olarak öngörülebilir askeri veya sivil projeler üzerinde çalışmamaya söz vererek bir etik kuralları yayımlayıp buna abone olmaları iyi olabilir. Kanun, şu anda yürütülen gizli ve gizli olmayan askeri araştırmaların ayrıntılarını bir araya getirmeye, bunların sonuçlarını değerlendirmeye ve bunları kamuya açıklamaya yönelik acil çabalara yönelik ahlaki çerçeveyi sağlayarak en az bir pratik amaca hizmet edecektir.

Bir diğer somut adım, araştırmacıların bireysel olarak veya bu amacı üstlenen bir kuruluş aracılığıyla, çalışmalarından kaynaklanan sosyal seçenekleri tanımlamaya başlamaları olacaktır. Örneğin, bazı bilgiler ve araştırmalar, Dünya yüzeyinde paranormal güçlerin daha güçlü veya erişilebilir şekilde faaliyet gösterdiği ayrıcalıklı yerler olduğunu öne sürüyor. Eğer parafizik bunların tanımlanmasına, anlaşılmasına ve kullanılmasına yol açarsa bazı öngörülebilir sorular ortaya çıkacaktır. Bu noktaları ve kullanımlarını kim kontrol edecek? Bunlar önemsiz meraklar olabilir; aynı zamanda petrol yatakları kadar hayati önem taşıyan enerji kaynakları da olabilirler, uzun ömürlülüğe katkıda bulunabilirler ya da okulların inşası için iyi yerler

olabilirler. Bunlar özel mülkiyet mi olmalı, yoksa kamu tröstü mü? Bilinmeyen bir değere sahip olacaklar; haritaları çıkarıldıktan sonra ulusun hazırlanması gerekir mi?

Böyle bir yasanın, araştırma deneklerinin hakları ve araştırmacıların ilgili sorumluluklarıyla ilgili bazıları da dahil olmak üzere başka maddeleri de olabilir; bu, yakın zamana kadar insan bilimleri tarafından tamamen göz ardı edilen bir sosyal sorumluluk alanıdır.

araştırılıyor mu? Nadir bir ulusal kaynak mı bunlar? Bunlar yağmalanabilir mi? Bu senaryo hayal ürünü görünebilir. Ancak bunun gibi soruların "şimdi, herhangi bir zamanda, parabilimlerin herhangi bir alt dalından aniden karşımıza çıkabileceğini" fark etmemek için zayıf bir hayal gücü gerekir. Yine ihtiyaç duyulan şey, araştırmayı tarayan bir araç ve zihin durumudur. ve bunun sosyal sonuçlarını yansıtmak ve bunları ortak yarara göre ayarlamak için harekete geçtin. Bunların yaratılmasını, parabilimlerin ilerlemesinin ayrılmaz bir parçası olarak teşvik etmeliyiz.

Yine somut olan üçüncü bir adım, parabilimlerin açık ve bütünsel bir vizyon bağlamında çalışmalarını deneyerek gerçek anlamda vizyon sahibi olmaları olacaktır. Araştırmanın ikiz meyvelerinin - bilgi ve gücün - mümkün olduğu kadar doğrudan, mümkün olduğu kadar çok insanın eline verilmesi ve bu amaç doğrultusunda şekillendirilmesi ideali, belki de her bilim için geçerli olmalıdır. Ancak parabilimler için özel bir önemi vardır. Çünkü ilk araştırmaları, kuantum mekaniğinin gerçek sonucunu, yalnızca maddi alt yapısı yerine bilincin kendisi açısından yeniden ifade ediyor gibi görünüyor: Her bir kişinin en mahrem süreçlerinin titreşimleri, diğer tüm varlıklarda doğrudan yankılanarak, incelikli ve geri dönülemez bir şekilde birbirimizle iç içe geçiyoruz. Bizi böldüğünü, bizi karmaşık bir şekilde bir kıldığını varsaydığımız uzay ve maddenin sınırlarını aşıyoruz.

Benim okumam böyle. Erken ya da yanlış yönlendirilmiş olabilir, ancak parabilimler insan olmanın ne olduğuna dair anlayışımızı ve dolayısıyla insanlık vizyonumuzu radikal bir şekilde yeniden şekillendirmeyi vaat ediyor. Böyle bir yeniden şekillendirme yalnızca bilimsel bir perspektif meselesi değildir: felsefi ve manevi görüşümüzü ve nihayetinde uygulamalarımızın politikasını şekillendirir. Bilimsel gelenekte yorumun bu tür sonuçları diğer uzmanlara ve sonraki nesillere bırakılmıştır. Ancak, özellikle bilinci bu kadar doğrudan etkileyebilen bir bilim söz konusu olduğunda, artık bu şizofreniye katlanamayacağımız ve bunu göze almamamız gerektiği ileri sürülebilir. Daha ziyade, bilimin uygulamasını bilinçli olarak ondan türettiğimiz insan imajına göre şekillendirme sorumluluğunu göze almamız gerektiğine inanıyorum; yorumlarımızı seçmemiz gerektiği gibi seçmeliyiz.

Yeni vakalarda kültürümüz bunu zaten yaptı.

Toncu fizik ve Freudcu psikoloji, araştırmalarının ortaya çıkardığı mekanik, determinist ve otoriter bakış açılarını sosyal uygulamalarında somutlaştırıyor ve bunları bir bütün olarak toplumda daha dolaylı olarak güçlendiriyor. Bu eylemler büyük ölçüde bilinçsizdi, ancak belki de kasıtlı oldukları kadar etkiliydi. Ancak bilim adamlarının tarihte bilinçli ya da bilinçsiz olarak bu tür sorumluluklardan paylarına düşeni yerine getirdiği göz önüne alındığında, tek seçim bilinçli seçim yapmaktır. Eğer bilim dışı araştırmalarda gizli olan insanlık ve ortak iyilik imajı gerçekten de benim önerdiğim karakterdeyse (derin demokratik ve varoluşsal bir kardeşlik), o zaman bu vizyon doğrultusunda ilerlemeye çalışmak ahlaki bir zorunluluk gibi görünüyor. Bu nedenle, evrenin kökten açık bir bilgi sistemi olduğunu keşfeden bir parabilim, kendisini geleneksel askeri ve ticari araştırma gizliliği uygulamalarına karşı ilan etmelidir. Karşılıklı duyarlılık ve katılım vizyonumuzla uyumlu teknolojik uygulama kodlarını ayrıntılı olarak tanımlamak o kadar basit değil; ancak genel olarak bunların, iktidarda evrensel olarak doğrudan hak sahibi olma hedefini ve kolektif sorumluluk duruşunu somutlaştırması gerektiğine inanıyorum. İyi formüle edilmiş ve iyi takip edilmiş bu yöntemler, parabilim endüstrisinin şu anda beklenenden oldukça farklı bir şekilde gelişmesine yol açacaktır. Artık bu tür kodları önermek değil, parabilimin kendine özgü bir fırsatı var.

Şu ana kadar parabilimleri, geniş insani sonuçları beklenebilecek herhangi bir bilime uygulanabilecek terimlerle tartıştım. Ancak bilinç gizemli bir çalışma konusudur ve parafizik ile parapsikolojinin artık kendi adlarını taklit etmelerine rağmen, sosyal sorumluluğun oldukça tuhaf ve incelikli sorunlarını içeren oldukça tuhaf bilimler oldukları ortaya çıkabilir. Aslına bakılırsa, parabilimi bilim camiasının kabul edeceği şekilde saygın bir şekilde giydirmek, organize bilimden, sindirildiğinde aklını önemli ölçüde uçuracak masum bir hapi yutmasını istemek gibi olabilir; ve bazı uyarılarda bulunmak adil ve stratejik olabilir.

Çünkü parabilimsel araştırmaların, insan bilimlerinin mevcut anlayışlarının üzerine kurulduğu tüm araştırmaların büyük bir kısmının bilimsel dürüstlük adına yeniden değerlendirilmesi gerektiğini kısa bir süre içinde oldukça kesin bir şekilde gösterebileceğini tahmin etmek mantıksız değil. -değerlendirildi ve belki de bir kenara atıldı ve yeniden yapıldı, çünkü masumiyet içinde, gözlemlerini etkilemeye veya belirlemeye yeterli olan - doğası gereği psişik ve parafiziksel - değişkenlerin işleyişini ihmal etti. Parabilimler artık tüm insan etkileşimlerinde ve maddi evrende etkili olabilecek ve bunları açıklamak için kurduğumuz her denkleme bilinmeyen faktörler ekleyen kuvvetlerin farkına varıyor. Bunların nicelikselleştirilmesinin neyi ortaya çıkarabileceğini söyleyemeyiz. Muhtemelen elektromanyetik teori, tanımlamaya çalıştığı alanda hala geçerliliğini koruyacaktır. ancak organizmaların nasıl ve neden büyüyüp kendilerini koruduklarının revizyona ihtiyacı olabilir. Ve eğer parabilimler genel olarak insanların ve dolayısıyla özel olarak da araştırmacıların bilinçlerini ve beklentilerini dünyaya yansıtmaya biçimlerine yeni ve önemli bir boyut kazandırıyor, o zaman sosyolojinin, sosyal ve kişisel psikolojinin, kültürel antropolojinin neredeyse her araştırması ve sonucu ve tıp tehlikede olabilir.f

Kabul edilebilir parabilimsel araştırmalar başka bir disiplinde iyice yerleşmiş bazı teorilerle kesin olarak çelişmediği sürece bu saldırının etkisi olmayacaktır; ve sonra kaotik bir şekilde saldıracak ve bilimin çoğunu Thomas Kuhn'un Bilimsel Devrimlerin Yapısı'nda tanımladığı devrim politikasına sürükleyecektir. Parafizikçiler genellikle bunun farkındadır ve artık aralarında, hem fiziği hem de parafiziği kapsayan bir teorinin ortaya çıkmasına izin vermek için geleneksel göreceli kuantum elektrodinamiği çerçevesinde ne tür bir revizyonun gerekli olacağına dair, dolaşımdaki makalelerde spekülasyonlar artmaktadır. Parapsikolojinin nasıl etkilenip büyüyebileceğine dair spekülasyonlara başlamak için henüz çok erken değil.

Çünkü parabilimler, gözlemci ile gözlenen arasındaki etkileşime ilişkin anlayışımızda devrim yaratma konusunda modern fizikten çok daha ileri gidebilirler. Yeni kavram ve uygulamaları genel olarak bütünleştirildiğinde başka hiçbir bilimin bugünkü gibi ortaya çıkmaması mümkündür. Basitçe genişletilemeyebilirler. İrade ve niyetlilik gibi kavramsal varlıkların ölçülebilir olduğu ortaya çıksın ya da çıkmayın, bunların temel karakterleri değişebilir.**geleneksel insan bilimleri ve insani amaçlarımız ve sorumluluklarımız açısından bunu yapmak daha önemli olabilir.**

Bir adım, psikolojik ve sosyal bilimlerle en doğrudan ve en güçlü şekilde ilgili olduğunu kanıtlayabilecek araştırma türlerini belirlemeye başlamaktır. Parafizik, saygınlığını kazanmanın bir parçası olarak bunu fizik için yapıyor. Daha yumuşak bilimler için bunu yapmanın zorluklarından biri, bunların parapsikoloji ile etkileşimlerinin (görünüşte) değerden neredeyse o kadar bağımsız olmamasıdır. Örneğin, parapsikolojik araştırma, kültürel kalıpların bireysel psişeye nasıl damgalandığını ve sürdürüldüğünü ve insanların dış otoriteye, kolektif veya içsel bilgi ve yönlendirmeye bağımlı hale getirilme yollarını aydınlatılabilir. Bu konularda ne zaman ve ne tür araştırmalar yapıldığına ilişkin sorular, seçici sonuçlar veya bunlardan kaçınma açısından önemli sosyal sonuçlar doğurabilir. Bu tür araştırmaların sonuçları kültürümüzdeki demokratik ya da otoriter eğilimleri güçlü bir şekilde destekleyebilir. O halde burada yine değerlerimiz, parabilimleri bilimin geri kalanıyla ilişkilendiren türden olsa bile araştırmalarımızı etkileyecektir. Ve her halükarda araştırmacının temelini bir değer çerçevesi oluşturacağından, mümkün olduğunca bunun görünür ve insani bir değerler çerçevesinde yürütülmesini görmeliyiz. Çünkü toplumun yönetimi bir dereceye kadar parabilimlere bağlı hale gelebilir ve biz bu olasılığı olabildiğince erken ve mümkün olduğu kadar iyi sağlamaya çalışmazsak aptallık etmiş oluruz. mümkün olduğunca görünür ve insani bir değerler çerçevesinde yürütülmesini görmeliyiz. Çünkü toplumun yönetimi bir dereceye kadar parabilimlere bağlı hale gelebilir ve biz bu olasılığı olabildiğince erken ve mümkün olduğu kadar iyi sağlamaya çalışmazsak aptallık etmiş oluruz.

Parabilimsel araştırmacıların, yüzleşmeyi seçtikleri sorunlar alanıyla başa çıkmak için, çalışmalarının sosyal sonuçları ve sorumluluklarının bulanık ve karmaşık alanına girmeden, zaten yapacak yeterince işleri var gibi görünebilir. Ancak, kendilerini kurmaya çalışan yeni bilimlere özgü olduğunu düşündüğümüz, daha

kesin olarak anlaşılabilen, yalnızca daha sınırlı sorunları ele alan keskin kenarlı ve temkinli ruh, burada uygunsuz ve güvenilmez olabilir. Arkadaşlarımla kendi hayatlarının acılarından bana sundukları bir görüntüyü nazik bir karikatürle çizersem, bu, kişisel etkileşimin karmaşık dünyasıyla, özel hayatında ve iş performansıyla karşı karşıya kalan bir mühendis gibidir: huzursuz Bu gerçeklerle baş etme konusunda eğitimsiz ve deneyimsiz olduğundan işine geri dönmeyi arzuluyor.

basit, mekanik ve katı bir dünyayla baş edebileceği yer.

ben incemevcut bilimsel-teknolojik ruhun güçlü yönleri, parabilimsel keşif macerası için önemli ve önemlidir; ancak zayıflıklarının aynı zamanda bu girişimin tarzına da hakim olması ve belki de ölümcül olması tehlikesi var. Nasıl ki günümüzde bilim insanı-mühendisler kişisel olarak insani ilişkilerini açmaya ve derinleştirmeye davet ediliyorsa, bilimin kendisi de kendi doğasını yeniden kavramaya ve yenilenen sorumluluklara uyum sağlamaya çağırılıyor. Özellikle dünyamızı burkabilecek parabilimlerle ilgili olarak, onların araştırmalarından kaynaklanabilecek önemli sosyal ve politik sonuçları görmezden gelmek kör ve sorumsuzdur. Daha ziyade, önümüze açılan potansiyeller kaosunda bilinçli ve insani bir şekilde yön vermek için bunları elimizden geldiğince faydalı bir şekilde öngörmeye çalışmalıyız.

40.

Bilim ve Aydınlatma

DAVUTSPANGLER

Pek çok insan için bilim, insanlığın geleceğinin anahtarlarını elinde tutuyor. Geriye dönüp baktıklarında insanlığın başarıyla kurtulduğu, zorluklarla, karanlıkla, cehaletle ve batıl inançlarla dolu bir dönem görüyorlar. İlim onu yükseltmiş ve yeryüzüne hakimiyet kazandırmıştır; bilim ise bilgiyi elde etmenin en iyi ve en emin yoludur.

Eğer “yeni bir çağ” başlıyorsa, bunun nedeni bilimsel araştırma süreçlerinin bize dünyamız hakkında sürekli artan keşiflerin, içgörülerin ve bilgilerin ışığını sunması ve toplumu dönüştürecek yeni teknolojilerin temellerini atmasıdır. Bu tür bireyler için Batı medeniyeti, özellikle Amerika Birleşik Devletleri'ndeki, insanlığın başarısının zirvesini ve dünyanın umudunu temsil ediyor.

Bu görüşe farklı yaklaşanlar da var. Kirliliğin tahribatına, geleneksel insani ilişki biçimlerinin çöküşüne ve insanlık dışı, teknolojik bir devlet içinde yabancılaşma ve izolasyon duygularının teşvik edilmesine işaret ederek, başka bir Karanlık Çağ'a girdiğimizi pekala söyleyebilirler. Fizik ve astronominin atomistik, mekanik yaklaşımlarından alınan paradigmalara dayalı bir kültür, duygusal ve sezgisel bilişten ayrılmış, analitik olarak indirgeyici araçlarla elde edilen bilgiye değer verir; bu nedenle antiseptik, "serin" laboratuvar sembolüne ulaşırken, dünyadaki canlı "varlık" duygusunu kaybeder. İnsan hayatı da dahil olmak üzere hayat, bir nesneler koleksiyonu haline gelir,

bu, katılımcılardan daha fazla parça gerektirir. Bu, yeni batıl inançlara, yeni bir cehalete, rasyonel veya mantıksal değil, sezgisel, bütünsel, estetik ve ruhsal olan bilgi biçiminin kaybına yol açar. Bu tür bireyler için Batı kültürü bir zirveden ziyade bir çukurdur, insan ruhunun bozulmasına giden bir eğimdir.

Doğal olarak her iki görüş de aşırılıkları temsil ediyor. İnsan bilincinin kutupluluğa yönelik tarihsel eğilimleri, onun eylem ve tutumlarının hem tanrısal hem de şeytani olanı değişen derecelerde yansıtacağını garanti eder. Bakışımız bu “sopanın” her iki ucuna çekilip, sopanın bütünlüğünü gözden kaçırdığı ölçüde gerçeği kavrayamayız. Gerçek şu ki, dönüşüm meydana geliyor ve terazinin ister Armagedon'a ve kıyamete, ister yükselişe ve tanrılaşmaya doğru eğildiğini görsek, bilim kesinlikle dengeyi değiştiren güçlerden biridir.

Bu bir dönüşüm nedeni değildir; Sebepler, insanlığın varlığının daha derin seviyelerinde ve kendini gelişen farkındalık ve öz-bilgiyle ifade eden dünyasında kök salmaktadır. Bilim, bilgi edinmenin bir aracıdır. Yetkinlik alanlarında bu konuda o kadar başarılı ki, popüler zihinde efsanevi nitelikler üstleniyor. Bir mucize kaynağı, bilgiye giden gerçek yol, deneyim ve bilginin geçerliliğinin ölçülmesi gereken bir ölçüt olarak görülüyor. Bilimsel kanıt, tanınmış ve saygın bir varoluşa girişin bilet fiyatı haline gelir; Laboratuvar kanıt standartlarını karşılayamayan deneyimler, olaylar ve olgular ya göz ardı edilir ya da çoğu zaman yanıltıcı ya da sahtekarlık olarak değerlendirilir.

Pek çok modern hastalığın nedeninin bilimin kötüye kullanılması olduğunun farkındayız, ancak cevap için daha fazla bilime bakıyoruz. . . ya da bizi karşı çıktığımız şeye bağlayan tepkide bilim karşıtı, teknoloji karşıtı, entelektüel karşıtı oluruz. Her iki durumda da, bilimin ne olduğuna dair mitsel ve paradigmatik imgelerin tuzağına düşmüş durumdayız ve taraf seçmeye ve ikili bir bilinci sürdürmeye zorlanabiliyoruz.

Bu zorluğun çözümü ve dönüşüme giden yol, bilimin mevcut gezegensel metamorfozla ilişkisinin akut olduğunu ve bunun, dönüşüm güçlerinin medeniyetimiz üzerinde ve içinde hareket ettiği birincil kanal olduğunu kabul etmekten geçer. Ancak bu dönüşümün niteliği ve derinliği, tarafsız süreçlere ve araçlara, bunların iyi mi yoksa kötü mü olduğunu ya da onlardan daha fazlasını mı yoksa daha azını mı istediğimizi belirlemek için etiketler atamamıza bağlı değildir; bilgimizi aydınlatmak için bu tür araçların kullanıldığı açıklık ve anlayışa bağlıdır.

Bilimin kurtarıcı mı yoksa kötü adam mı olduğundan daha önemli olan, dönüştürücülerin nasıl dönüştürüleceği sorusudur; bu soru, ancak dönüşüm süreçlerinin temel doğası ve niteliklerinin yanı sıra bunların kendilerini ifade ettikleri biçimlerin anlaşılmasıyla yanıtlanabilir. Mevcut dönüşüm, yeni bilinç ve yaşam farkındalığı enerjilerinin neyi yaratmaya çalıştığına dair bir netlik içerir. Bu “yeni çağ” olgusunun arkasında ne yatıyor?*9 Hangi yeni uygarlık paradigmaları, kültürün ve insan doğasının hangi yeni nitelikleri ve özellikleri gerçekleştirmeye çalışıyor? Böyle bir anlayış ve netlik olmadan, farkındalığın ve eylemin yeni enerjileri, insan ilişkilerinde ortaya çıkmalarını sağlayan araçlar tarafından incelikli bir şekilde çarpıtılabilir. Ruhtan ziyade biçimin “harfine” kapılmış,

formların manipüle edilebileceği, değiştirilebileceği, parçalara ayrılabilir ve yeniden birleştirilebileceği bir araç. Bilim, doğası gereği tam da böyle bir metodolojidir; manipülatif, biçim odaklı bir dönüşüm anlayışıyla birleştiğinde o düzeyle sınırlı hale gelir ve

toplumun şu anda karşı karşıya olduğu teknolojik sorunların aynısını üretecek. Hiçbir temel değişiklik ve yeniden doğuş gerçekleşmedi; şeylerin dış yüzeyini değiştiririz ama düzeltmeye çalıştığımız sınırlamaları yaratan temel düşünce ve algı paradigmalarını koruruz.

Öte yandan sözcüğün kökleri, dönüşümün eski ve yeni biçimlerin ötesine geçerek ifadenin kaynağına gidilerek gerçekleştiğini akla getiriyor. Nedensel merkeze, oluşumun rahmi olan biçimsizliğe geri dönüşü önerir. Temel dönüşüm noktasına ulaşmış bir medeniyet ve kültür, yeniden doğuşu arayan bir bitkiye benzetilebilir. Formları bir bakıma içe doğru, tohumun genetik merkezine, o bitkinin özünü bir sonraki baharda yeni formların organik yaratımına taşıyabilecek kaynak noktasına doğru çöker. Tohumun kökleri, gövdesi, yaprakları veya çiçekleri yoktur; ancak bunlar yeni bir gerçekleştirmeyi bekleyen biçimsiz gerçeklikte mevcuttur.

Başka bir benzetme daha da anlamlı olabilir. Bir medeniyet, gerçeklikle ilgili temel varsayımların merkezi bir alanı etrafında dönen enerjilerin, fikirlerin, modellerin, modaların, algıların ve davranışların bir kümesidir; Zamanla, bu alanın ürettiği psişik ataletin ağırlığı ve onun tutsak ifadeleri içeriye doğru çökmeye, sistemin dinamik yaşamını kristalleştiren ve kemikleştiren, kendi kendine çoğalan alışkanlıkların sıkı bir çekirdeğine doğru yozlaşmaya başlar. Bu, ışığın ondan kaçamayacağı ve görünmez hale geleceği kadar güçlü bir çekim kuvveti yaratan çökmüş bir yıldız olan “kara deliğin” psişik eşdeğerinin yaratılmasıdır.

Benzer şekilde, kültürel düzeydeki böyle bir olay, temel paradigmatik alanları “görünmez” hale gelen, gerçekliğin kabul edilen algısına o kadar bağlı ki, bunlar sorgusuz sualsiz kabul edilen ve artık sorgulanmayan bir medeniyete yol açabilir. Böyle bir “kara delik” toplumu, dönüşüm enerjilerini alacak ve değişmeden kalacak, bu enerjileri kendi incelenmemiş ve kristalleşmiş temellerinin çekimi içinde yakalayıp saptıracaktır. Ancak aynı zamanda, eğer bu içe doğru çöküş anlaşılırsa ve üzerinde çalışılırsa, dönüşüm bu merkezi varsayımlar alanını kırar ve varlığın bulunduğu daha derin bir kaynağa ve merkeze ulaşabilir. Herhangi bir ifade sisteminin gerçekleştirmeye tasarlandığı şey bu varlıktır. Toplumumuz yozlaşmaya ve yenilenmeye doğru hızla ilerlerken artık dokunma fırsatına sahip olduğumuz şey, insanlığın ve Dünyanın varlığıdır; Çöküşün mevcudiyetinde, tüm insan kültürünün kaynaklandığı temel kaynağı, ne olduğumuzun ve neye dönüştüğümüzün kaynaklarını, hangi davranışın gerçekten ve yaratıcı bir şekilde dönüştürüleceğini bilmenin merkezini yeniden görme fırsatımız var.

Bilim, geçmiş uygarlıkların kristalleşmelerini parçalayan enerjilerin aktığı bir kanaldır. Oysa bilim bundan daha fazlasıdır. Bir bilme yoludur. Sonuçta, bir şeyi bilmek o şey olmaktır, onunla birleşmektir. Bilmek, varlığın aşamalı olarak ortaya çıkması ve gerçekleştirilmesidir ve sonunda tek varlığı ortaya çıkaran kendini bilmeye yol açar. Ancak bilmek ve bilginin aynı şey olması gerekmez; birincisi öznel, varlıktan ve birlikten doğmuştur. İkincisi genellikle nesneldir, bilen ile bilinen arasındaki mesafeden doğar ve bu da

bilgi dediğimiz bir etkileşim alanı yaratır. Bilgi, bilmeye giden bir köprü olabilir, kişinin yönleri arasındaki görünürdeki ayrımı azaltmanın bir yolu olabilir. Öte yandan bilgi, bu ayrılığı sürdüren, hatta artıran bir araç, bir manipülasyon aracı olarak da kullanılabilir.

Bilimin insan bilincinin gelişmesindeki evrimsel değeri, bize sağladığı teknolojik yeteneklerle ve hatta evrenle ilgili içgörü birikimiyle ölçülmez. Daha ziyade bilme ve dolayısıyla var olma gücünün tasdiki olarak bilimin temel doğasında yatmaktadır. Bu, birliğe yönelik evrensel zorunluluğun bir ifadesidir: Cehalet yüzünden dünyamdan ayrılmama gerek yok. Karanlığa ve batıl inançlara kapılmama gerek yok. Her şeyi sadece inanca bağlamak zorunda değilim. Anlayabiliyorum.

Böyle bir bilim tanımının insanlar tarafından genellikle benimsenen imajdan çok daha kapsayıcı olduğu kolaylıkla fark edilecektir; zira tüm algılama, erişim, asimilasyon ve algılama eylemleri, olanı görmek ve bilgiyi artırmak için kullanılırsa bilimsel olabilir. . Öte yandan bilim genellikle bilme sanatı olarak değil, belirli mesafe, ayrılık, kişilsizlik ve kısırlık standartlarına göre yürütülen nesnel analiz ve araştırma yoluyla bilgi edinmenin özel bir yolu olarak görülüyor.

Böyle bir bakış açısı bilimin doğasından değil, bilimi kullanan insanların doğasından kaynaklanmaktadır. Teknoloji ve bilimin mekanik, atomistik, indirgeyici, kişisel olmayan paradigması aslında hem Doğu'da hem de Batı'da geçmişte insan faaliyetinin birçok alanını karakterize eden belirli bir tür insan bilincinin yansımasıdır.

Bu, araç kullanıcısının metodolojik bilincidir. Batı'da böyle bir bilinç, ürünlerin, hizmetlerin, bilginin ve insanların sanayileşmesinin bu kadar ön plana çıkmasından çok önce mevcuttu. Ana Hristiyan geleneği, böyle bir bilinç için (Hristiyanlığın mesajı temelde sevgi yoluyla birlik mesajı olsa da) burada ayrıntılarıyla ele alınamayacak kadar çok sayıda özellikle verimli bir zemin sağlar. Örnek olarak, doğaya (ve aynı zamanda insanlara) yönelik teknolojik tutumun köklerinin, birbiriyle ilişkili konulardan oluşan bir topluluktan ziyade, manipüle edilecek ve bir nesneler koleksiyonu olarak kullanılacak bir kaynak olduğu görülebilir. Kirlenmeye, çevreye tecavüze yol açan aşırılıklara izin veren bir tutum, ve dünyanın dört bir yanındaki biyosistemlerin bozulması; insanın ve doğanın düşüşü ve bunun sonucunda dünyanın ve onun tüm krallıklarının şeytanın ellerine teslim edilmesi kavramının güvenli bir şekilde yerleştirilmesi. Bu kavram dünyayı, insanın kaçmak zorunda olduğu düşmüş bir duruma çevirmektedir. . . kurtuluş yöntemlerini kullanıyor. Böyle bir tutum, o dünyaya ve onun tüm üyelerine önem verilmesine aykırıdır ve onların manipülasyon objesi olarak algılanmasını teşvik eder.

Metodolojik bilinç ve ondan doğan teknolojiler mutlaka yanlış değildir. Onlar bizzat ilahi bir fikrin ifadesidir. Zorluk, bu bilincin daha derin bir dünya görüşünden veya paradigmadan, varlığın kaynağından ayrılmak da dahil olmak üzere her şeyden esaslı bir ayrılıktan kaynaklandığı zaman ortaya çıkar. Bu ayrılık bilinci Doğu'da da Batı'da da hakimdir ve insanlığın genel deneyiminin bir parçasıdır. Bilim ve teknolojiyi Batı'yla ilişkilendirmek yanlıştır; Doğu kültürleri de bir o kadar teknolojik zorunluluk ve bilinçle iç içedir. Aradaki fark, içe dönük olması ve psikoteknolojilerde öznel olarak ifade edilmesi, birey ile gerçeklik arasındaki ayrılığın, aslında zaten var olmayabilecek bir ayrılığın üstesinden gelmenin aracı olmasıdır.

Yönteme ister bilim, ister yoga, ister teknoloji ya da belirli meditasyon türlerini adlandıralım, insanlık manipülatif teknikleri kullanarak gerçeklikle yüzleşme, bilmeyi ve olmayı deneyimleme çabasıyla uğraşmaktadır. Sonuç, yukarıda da öne sürüldüğü gibi, genellikle bilginin kazanılması, ancak bilmenin ve gerçek dönüşümün kaybıdır.

Bu durumun düzeltilmesi, yöntem ve tekniklerin reddedilmesi değil, bunların ardındaki biçimsiz ama biçim üreten özün anlaşılmasıdır. Bilim karşıtlığı ve yeni bir çağın Dionysosçu duygusal fantazilerine dalma, bu çağı hayata geçirmeyecek; duygular zihinden daha fazla biçime bağlıdır. Bilimin doğasının küresel, bütünsel bir bilme sanatı olduğu kadar bilgiye özel bir yaklaşım olarak anlaşılması ve bu sanatın nasıl kullanılacağı, bilginin nasıl kullanılacağı, ortaya çıkarılması ve çıkarılmaması gerektiği konusunda bir anlayışa ihtiyaç vardır. Gizlemek.

Bu bağlamda bilimin mevcut gezegensel dönüşüm ve yeni bir çağın doğuşuyla ilişkisine dair üç önerim var. Öncelikle bilimi bir mit olarak ve kendimizi yaşamın biçimsiz özüne, belirli bir bilgi biçimine bütünsel olarak yeniden bağlamanın bir aracı olarak kullanmayı öğrenmeliyiz. Bu bakımdan bilimin kendisinin evreni algılamanın yalnızca bir yolu olduğunu ve her zaman en doğru yol olmadığını hatırlamamız gerekir. Bilimin şiirsel kullanımlarını keşfetmemiz gerekiyor.

Bilim bize hayatın diğer yönlerini daha net görmemizi sağlayacak yeni görüntüler, yeni resimler ve kavramlar, yeni benzetmeler verebilir; o yaşamla iletişimimizde ve birlikteliğimizde bize yardımcı olabilir. Bilim, yaşam pazarındaki benzetmelerin döndürücüsü haline gelir; Bir düzeyde dış anlam, diğer düzeyde birden fazla anlam taşıyan hikayeler bizi yaratılışın bütünlüğüyle derin bir ilişkiye götürebilir.

İkincisi, bilimsel yöntemi daha çok kullanmayı öğrenmeliyiz.

ustaca. Bu, esas olarak, deneyim yoluyla ve mini'nin yeteneklerinin net bir şekilde kullanılması yoluyla bilgiyi doğrulama ve açıklama yöntemidir. Çağımızda, gelenek ve rutinin engelleri yıkılıyor; kolektif bilinçdışı boşluklardan üzerimize akıyor.

Beden alan mitolojilerle, yıkım kehanetlerini anlatan avatarlarla, uçan dairelerle, nesnel bilince dışarıya yansıtılan sayısız duygu ve sezgi tezahürleriyle karşı karşıyayız. İnsanlar bu olaylar karşısında sürükleniyor.

Bilimsel yöntem, reddetme ve şüphecilik yöntemi değildir (bu, onun popüler paradigmatik imajının bir parçasıdır). Daha ziyade duygusal, fiziksel, zihinsel, sezgisel ve ruhsal olarak gerçekliğiyle kişinin kendisini açık bir düşünce ışığında tutmanın bir yoludur. Düşünme becerisi ve bunun ne verebileceğini bilmeden, psikik taşma ve aşırı yüklenmeye maruz kalabiliriz ve dönüşüm yolunu kaybedebiliriz.

Bilmek en iyi şekilde bütünleşmiş bir bilen tarafından yapılırsa ve bilim adamı ideal olarak astralin yarılsamalarıyla yüzleşebilen ve onları ya da zihnin düşünce formlarını ortadan kaldırabilen ve bunların

ötesine geçerek bilginin özüne gidebilen bütünleşmiş bir kişidir. öyleyse bilim adamı olmayı veya dengeli, disiplinli bilenler olmayı öğrenmeliyiz.

Son olarak yeni bilimlerin gelişmesine ve yeni keşiflere tanık oluyoruz. Bunlar, insanları ve nesneleri manipüle edilecek nesneler olarak gören geçmiş bilim ve teknoloji imajlarından arındırılmalıdır. Zaten bilmeye giden yollar olarak değil, başarı, kontrol, kendini yüceltme ve benzeri teknikler olarak psikik teknolojilere yönelme eğilimi var.

Ayrıca ırkın zaten sezgisel olarak bildiği verileri "kanıtlayabilen" teknolojik gelişmelere aşırı minnettar olma eğilimi de var. Bu tür sezgisel bilginin teknolojik bilgiyle bütünleştirilebilmesi ve aydınlatılmasına izin verilmesi iyi bir şeydir, ancak ruhun armağanları için minnettar olması gereken teknolojidir, tersi değil.

O halde transformatörleri dönüştürmek için, bir bütünlük olan kaynağımızı bilmeli ve yöntem ve teknolojilerimizin, kendi parçalanmış yetki alanlarından doğan bir gerçekliği değil, bu gerçekliği yansıtmalarını sağlamalıyız. Bilim bir dönüştürücüdür, bir anahtardır

insanlığın geleceğine açılan bir kapı, yeni çağa açılan bir kapı, ancak bu güce disiplinlerinin bize yapabileceklerinden dolayı değil, insanlığın bilen, kendini keşfeden, kendini ortaya koyan varlığının bir ifadesi olduğu için sahiptir. .

41.

Şüpheciler

SAUL-PAUL SIRAG

"Eğer bu tür şeylerin mümkün olduğuna inanan biriyseniz, o zaman size söyleyecek başka bir şeyim yok." Time'ın kıdemli editörlerinden Leon Jaroff, İsraili medyum Uri Geller hakkındaki bir soruşturmaya yanıt olarak benimle telefonda konuşuyordu. Böyle bir yanıt bekliyordum çünkü Jaroff'u, Geller'e ve Stanford Araştırma Enstitüsü'nde Geller üzerinde altı hafta boyunca araştırma yapan fizikçilere yönelik zehirli saldırısının arkasında ne olduğunu öğrenmek için aramıştım.

Kendimi şu ya da bu şekilde psişik soruya adamadan Jaroff dersine başladı: "Eğer Geller bunları sadece kaşlarını örerek yapabiliyorsa, bu benim değer verdiğim her şeyi mahveder!"

Bu tutku neden? Bu değerli şeyler nelerdir? Şüpheci neden parapsikologun yanılığı içinde olduğundan bu kadar emin? Paranormali derinlemesine anlamamanın anahtarı, bu tür şeylerin imkansız olduğunu düşünenlerin eleştirilerine çok dikkat etmekten geçiyor olabilir.

Medyumun iddialarına yönelik bilimsel hoşnutsuzluk, deneysel bilimin ortaçağ kilisesinin önyargılarından ve batıl inançlarından hızla ortaya çıktığı 18. yüzyılın Aydınlanma dönemine kadar uzanıyor. 18. yüzyılda şüphecilerin örneği İngiliz filozof David Hume'du. Mucizelerle ilgili ünlü formülü, modern şüphecinin inancının bir parçası haline geldi: "Hiçbir tanıklık, bir mucizeyi kanıtlamak için yeterli değildir; ancak, sahteliği, Saul-Paul'un "Şüpheciler" adlı eserinden daha mucizevi olacak türden bir tanıklık değildir. Sirag ilk olarak Ekim 1975'te Psychic'te ortaya çıktı. Telif hakkı © 1975, Psychic'e aittir. dergi, 680 Beach Street, San Francisco CA 94109 ve izin alınarak yeniden basılmıştır.

SOSYAL BOYUT

tesis etmeye çalıştığı gerçektir." Böylesine mantıklı bir sözü ağızından çıkarmak başka, onu **535** uygulamak başka şey, ve sorun da var.

Aydınlanma çağının en büyük beyinlerinden biri olan Thomas Jefferson, 1807'de şunları söylediğinde mutlaka Hume'un formülünü düşünüyordu: "Gökten taş düşeceğinden, iki Yankee profesörün yalan söyleyeceğine daha kolay inanırdım." İki Harvard profesörünün meteorlara tanık oldukları yönündeki raporunu eleştiriyordu. Jefferson'un zamanındaki bilim adamlarının çoğu, gökten inen taşlara inanmaktan nefret ediyordu çünkü bu tür şeyler, son zamanlarda kaçınılan ortaçağ batıl inançlarına çok benziyordu. Isaac Newton, gökyüzünü ara sıra ateşli kayaların düşmesinin yersiz görüneceği bir saat mekanizmasına dönüştürmüştü. Ama o zamanlar bilimde bu tür kaya düşmelerini kesinlikle yasaklayan hiçbir şey yoktu. Bir şeyi az çok mucizevi gösteren varsayımları incelemek iyi olur.

Bilim adamlarının duyu dışı algı, psikokinezi ve benzerlerine karşı önyargılarının büyük bir kısmı, bu tür şeylere yaygın inancın, irrasyonalizm ve batıl inanç çağına geri döneceği korkusundan kaynaklanmaktadır. DH Rawcliffe'in Doğaüstü ve Okült İllüzyonları ve Yanılgıları adlı kitabında belirttiği gibi: "Bu tür teorilerin sağduyulu görüşü... telepati ve duyu dışı algılamamanın, okült olanı rasyonelleştirmeye yönelik incelikli bir şekilde gizlenmiş girişimlerden başka bir şey olmadığı veya sadece ilkel cadı bilgisinden iddialı soyutlamalar. Tarihsel olarak konuşursak, bu tür fikirler büyü ve büyücülüğe olan eski inançlardan kaynaklanmaktadır. Tarihsel gelenekler, en eski doğaüstü inançlardan modern ESP deneycilerinin en son metafizik teorilerine kadar kesintisiz bir çizgide izlenebilmektedir. Bu, modern okültistlerin üzerinde durduğu bir noktadır. Ren ve Soal gibi ülkeler görmezden gelmek için ellerinden geleni yapıyorlar; onlara göre 'doğaüstü' daha üstü kapalı ama bir o kadar da sorgulayıcı 'paranormal'e dönüşüyor; pek çok kişiyi aldatabilecek bir araç."

Rawcliffe, önyargılarının yersiz olduğu ortaya çıkması durumunda kendine küçük bir boşluk bırakacak kadar mantıklı: "Bu faktör tek başına bu kavramları geçersiz kılmaz."

İşte sorun bu. Peki ya ESP kavramları geçerli çıkarsa? O zaman belki de büyü sonsuza kadar bizimledir. Bunun iyi bir şey olup olmadığı sizin bakış açınıza bağlıdır.

büyük. Time için özel bir gösteride Geller'i kontrol etmek üzere Time tarafından tutulan amatör sihirbaz Charlie Reynolds, Geller'in neler yapabileceği konusunda benimle tartıştı. Geller yapabileceğini söylediği şeyi yapabilseydi, "o zaman kıyamet kopacaktı!" İfade edilen, iki büyük biçimi arasındaki düşmanlıktan daha fazlasıydı. Bu korkuydu!

Psi fenomenine inananların çoğu, psi'nin yaygın olarak uygulanması halinde tüm cennetin ortaya çıkacağını düşünüyor. Hangi görüşün daha gerçekçi olduğu pekala sorgulanabilir. Elbette böyle bir sorun yeterince ele alınmamıştır. Belki de psi kullanımının sorunları yalnızca bilim kurguda ciddiye alınmaktadır. Willis Harman ve Stanford Araştırma Enstitüsü'ndeki araştırma grubu yakın zamanda psi'nin gelecekteki teknolojimiz, felsefemiz, sosyal yapılarımız ve benzeri üzerindeki beklenen etkisi hakkında ayrıntılı bir rapor* yayınladı; ancak bu, yapılması gerekenlerin yalnızca bir başlangıcıdır. Bu arada, şüphecilüğünün yersiz olabileceği korkusuyla şüpheci, konuyu gizli tutmaya çalışacaktır.

Ancak ciddi şüphecilerin parapsikologların deneylerine başvurmaları ve onlarda kusur bulmaları gerekir. Çoğu eleştirmen, parapsikoloji deneylerinde beceriksizlik, sahtekarlık ve kendini kandırmanın karmaşık bir karışımını tespit ettiklerini düşünüyor. Parapsikoloji geleneksel bilime meydan okuduğu için şüphecilerin yaptığı bir tür kanıtlanana kadar suçlu-masum varsayımı vardır.

Ayrıca, elbette şüpheci kişi, ruh medyumları tarafından gerçekleştirilen dolandırıcılığın ve kendini kandırmanın uzun bir geçmişi olduğuna neşeyle işaret edecektir; ve kaçış sanatçısı Houdini'nin sayısız mecranın maskesini düşüren hikayesi sık sık anlatılan bir hikaye.

Peki bu dolandırıcılık suçlaması ne olacak? Dikkat edilmesi gereken ilk şey, sahtekarlık araçlarını açığa çıkarmayı ilk üstlenenlerin, bazıları aynı zamanda sihirbaz olan (yani sihirbaz türü) psişik araştırmacılar olduğudur. Bu, Houdini'nin harekete geçmesinden yıllar önceydi. Örneğin Hereward Carrington, *The Physical Phenomena of Spiritualism*, Hileli ve Hakiki başlıklı bir medyumluk sergisi (1907'de yayınlandı) yazdı. Dolandırıcıların kitabın dörtte üçünden fazlasını kaplaması önemlidir. Ancak aynı zamanda anlamlıdır * *İnsanın Değişen İmajları*, Politika Araştırma Raporu #4. Editörler.

Carrington sıradan fiziksel yöntemlerle açıklanamayacak şeyler gördüğüne inanıyordu. Çünkü Carrington yetenekli bir amatör sihirbazdı ve 1924'te Spiritüalist olguların araştırılmasından sorumlu Science Americas komitesinin bir üyesiydi.

Geçmişte ve günümüzde en yüksek sesle "Sahtekarlık!" diye bağırانların sihirbazlar olması belki de doğaldır. parapsikolojiden bahsederken. Sihirbazlar, dikkatsiz (ve hatta dikkatli) gözleri kandırmanın ne kadar kolay olduğunu bilirler. Ted Serios'un düşünceografisi ve Uri Geller'in anahtar bükme (ve psişik fotoğrafçılık) gibi medyumların becerilerini yorulmadan kopyaladıklarını iddia ediyorlar.

Elbette, medyumun becerilerinin sergilendiği koşulların onun iddialarına olan inancımız üzerinde etkisi olduğu kadar, bir becerinin kopyalandığı koşulların da büyücülerin iddialarına olan inançlarımız üzerinde etkili olması gerektiği açık olmalıdır.

Birçok kişi Ted Serios'un kesin olarak hem amatör sihirbazlar hem de profesyonel fotoğrafçılar olan Charlie Reynolds ve Davis Eisendrath tarafından ifşa edildiğine inanıyor gibi görünüyor. Açıklamalarını, Serios ve Ted Serios'un Dünyası adlı kitabı öfkelerini ateşleyen psikiyatrist Jule Eisenbud'la geçirdikleri bir hafta sonuna dayanan bir Popüler Fotoğrafçılık eserinde (Ekim 1967) sundular.

Ancak Popüler Photography'nin Kasım 1967 sayısı Eisenbud'un yanıt mektubunu yayınladı:

"Bilimsel araştırmacılar, fotoğrafçılar ve hokkabazlardan oluşan yetkin bir jüri önünde, onlar tarafından seçilen herhangi biri herhangi bir normal yolla veya benzer koşullar altında Ted'in ürettiği olguların çeşitliliğini kopyalayabilirse, bunu yapacağını belirtiyorum. 1) Ted ile bundan sonraki tüm çalışmalardan vazgeçmek, (2) The World of Ted Serios'un mevcut tüm kopyalarını satın almak ve kamuya açık olarak yakmak, (3) fotografik olarak ahmak şapkası takarak temsil edilmek için Popüler Fotoğrafçılık'ta tam sayfa bir reklam almak, ve (4) hayatımın geri kalanında boş zamanımı bu muhteşem dergiye kapı kapı dolaşarak abonelik satarak geçireceğim. Herhangi bir süre sınırı öngörülmemiştir."

Ağustos 1974 tarihli Fate dergisindeki bir makale, bugüne kadar bu nefis davete yalnızca bir büyücünün yanıt vermesi gerektiğini ortaya koyuyor. Muhteşem James Randi bu tuzağa karşı koyamadı ama koşulları öğrenince şaşırtıcı olmayan bir şekilde geri adım attı

Belki aynı zamanda saygın bir amatör sihirbaz olan bir parapsikologun sözü aydınlatıcı olabilir. Amerikan Sihirbazlar Derneği üyesi ve Parapsikoloji Enstitüsü'nde (FRNM, Durham, NC) araştırmacı olan William Edward Cox, özel olarak basılan Mentdlism and Magicians (1972) adlı makalesinde şöyle yazıyor: "Ancak konuşabiliyorum Ted Serios için, son yıllarda herhangi bir fiziksel araç olduğu iddia edilenler kadar büyük bir incelemeye tabi tutulan bir adam. 'Psişik fotoğrafçılığına' güven veren ilk parapsikolog olarak (ve sihir bilgisinin burada bir değer olduğundan emin olabilirsiniz), onun gibi bir iddianın geniş çapta kabul edilmesinden önce yapılan yavaş ve dikkatli çalışmaya tanıklık edebilirim. Daha sonra Dr. Eisenbud onunla birlikte bir dizi teste sponsor oldu ve argümanlarını hevesle okuduğum birçok sihirbazın gazabına uğradı.

Sihirbazlar, araştırmacının psişik olaylara inanma arzusunun, medyumlar tarafından yapılan sahtekarlıklara karşı zihni körleştirdiğini belirtmeye hazırdı. Aynı şekilde, psişik olaylara inanmama isteği, birçok insanı, bir sihirbazın, bir medyumun becerilerini kopyaladığı iddiasını kabul etmeye fazlasıyla hazır hale getiriyor. Aslına bakılırsa, birçok sihirbaz bu iftira oyununa duygusal olarak o kadar dahil oluyor ki, sahtekarlık yapmak isteyen kişinin sahtekarlığa karşı dikkatli olması gerekiyor.

Popüler Fotoğrafçılık'ın Uri Geller'in psişik fotoğrafçılığına yaptığı balta buna bir örnek olabilir. Bu, Haziran 1974 sayısında Yale Joel'in bir eserine Charles Reynolds'un bir eseri eşlik ediyor. Joel, kendisinin ve oğlu Seth'in Geller'i Joel'in Pentax'ında geniş açılı Tokamur lensi ve lens kapağı bantlanmış halde "12 kadar pozlamayı" izlediklerini iddia ediyor. Geller ile telepati deneyine katılmak için bitişikteki odaya giderken kamerayı Geller'a bıraktılar. Kamera "üç ila beş dakika" boyunca görüş alanı dışında kaldı. Uri onların huzurunda bantlanmış Pentax'taki film rulosunun geri kalanını kapattı.

İlk etapta kamerayı Geller'e bırakmak gibi dikkatsiz bir soruşturma prosedürü bir yana, hikayelerinde ciddi bir kusur var. Sorun, Geller'in mercek kapağını tutarken çekilmiş resminin (ki bunun Geller'in apaçık bir sahtekarlık olduğunu kanıtladığını iddia ediyorlar), hikayeye eşlik eden şerit resminde de görüldüğü gibi, normalde boş bir film rulosunda yaklaşık 7. pozisyonda ortaya çıkmasıdır. Joel tutarsızlığı açıklamaya

çalışmıyor. Geller'in filmi geri çektiğini söyleyebilirdi ama bu onun hikayesine inanılmasını daha da zorlaştırırdı. Belki de hikayeyi anlatan numaraların yer aldığı şeridin hikayeyle birlikte basılacağına farkında değildi.

Eserle ilgili başka şüpheli şeyler de var; bunlar arasında resimdeki "Geller" in Uri Geller olarak kesin olarak tanımlanamaması, çünkü yüzü sağ üst köşeye o kadar itilmiş ki tanınmıyor. Ve unutmayın, Joel'in iddia ettiği bu fotoğraf, Geller'in bir lens kapağını tutarak kendi fotoğrafını balık gözü lens yerine (180° görüş alan) sıradan bir lensle çektiğini düşünmesi tarafından çekildiğini iddia ediyor. Joel'in varsayımına göre Geller merkeze daha yakın olmalı, bir köşeye itilmemeli.

O zaman tabii ki ilk etapta Geller'e lens kapağını tutması için bir neden verilmesi gerekiyor. Sonuçta bu oldukça tuhaf bir şey. Joel, Geller'in, resmin karanlık bir bölgesinden gizemli bir şekilde ortaya çıkan bir fotoğrafını çekmek istediğini düşündüğünü söylüyor. Sorun şu ki, Geller'in mercek kapağıyla çektiği varsayılan diğer fotoğrafların hiçbirisi bu gizemli karanlık bölgeyi göstermiyor. Ancak 1967'de Popular Photography'de yayınlanan Serios resimleri, Serios'un yüzünü ve karanlık gölgeli bölgelerden çıkan diğer nesneleri gösteriyor. Artık her şey bir kalıba sığıyor. Ve burada sahtekarın Joel olabileceğinden şüphelenmeden edemiyorum. Popular Photography Eylül sayısında Alan Vaughan'ın (Psyc'in makale editörü) bu olasılığı ciddi şekilde gündeme getiren bir mektubunu yayınladı. Bugüne kadar Yale Joel'den herhangi bir yanıt alamadı.

Geller'in sözde kesin dolandırıcılık kanıtının aslında böyle bir "Keystone polisi" olayı olması üzücü. Parapsikolojik araştırmaların neresinde olursa olsun sahtekarlığa tolerans gösterilemez. Parapsikolojinin, dürüst malzemeler uğruna psi-pastaya burunlarını sokan, parapsikolog olmayan dolandırıcılık ekiplerine ihtiyacı var. Ancak dolandırıcılık zor bir şeydir. Eğer Geller yarın gerçekten suçüstü yakalansaydı, bu başlı başına bir sorun olmazdı.

Yaptığı ve hileli olamayacak birçok şeyi sil

Gerçekten doğru, Dr. Andrew Weil, anahtarını Geller'e büktürebilir ve daha sonra gidip Randi'ye büktürebilir - Psychology Today'de (Haziran 1974, Temmuz 1974) bildirildiği gibi. Böylece Weil, Geller konusunda inançlı bir kişiden agnostiğe dönüştü. Weil, ilk etapta Geller'e daha kesin bir test yapmalıydı, sonra Randi'yi gerçek bir "eğri topu" ile karşı karşıya getirebilirdi. Herhangi bir sihirbaz, bir numara üzerinde çalışırsanız çoğu insanı kandırabileceğinizi bilir. Peki neden Geller'den daha önce defalarca yaptığı bir şeyi yapmasını isteyesiniz ki? Geller mutlaka ondan yapmasını istediğiniz şeyi yapmıyor ancak virajlı topları iyi bir şekilde idare edebiliyor; meydan okumayı seviyor.

Diğer şeylerin yanı sıra, ona bir daracık (çocukların merdivenlerden aşağı yürüdüğü yaylı çelik bir bobin) verdim ve onun elini değiştirmeye çalışması gerektiği fikriyle (başka bir boyutta döndürebilirdeniz kolay - bkz. Martin Gardner'ın The Ambidextrous Universe) , Elbette Geller böyle bir şey yapmadı. Yeni oyuncağı olan bir çocuk gibiydi. Birkaç saniye akordeon gibi çaldı, sonra dört veya beş kez yukarı aşağı yoyo yaptı, bunun üzerine yay çeliği bobinin alt yarısı yere düştü - tüm bunlar benim (ve bir arkadaşımın) gözleri önünde oldu. Geller'in bunu önceden başarma şansı var mıydı? Hayır, "eğri top" cihazı getirmenin amacı budur. Ne getirdiğini bilmiyor; kopyaları hazırlayamaz veya Johnny Carson'ın deyimiyle "destekleyicileri" başka şekilde kurcalayamaz.

Charlie Reynolds'a Geller'a fırlattığım kavisli toplardan bir başkasını, bir dizi seramik mıknatısı gösterdim. Geller bunlardan birinde bir çatlak oluşturmuş ve ardından kırık mıknatısın yarısının yok olmasını sağlamıştı. Reynolds diğer mıknatıslardan birini eliyle kırdı. İki farklı hareket gerçekleştirdi ve daha az pürüzlü bir kırılma gerçekleştirdi; bu benim de deneyimimdi. Reynolds'un cevabı Geller'la bir görüşme ayarlamamı istediği yönünde oldu. Ne yazık ki Reynolds, Time'ın 12 Mart 1973 tarihli sert öyküsünü kısmen dayandığı Time gösterisinde Geller'i dolandırıcılıkla suçlamıştı. Yani Geller, Reynolds'la hiçbir şey yapmak istemedi.

Hiç göremediğim Muhteşem Randi. . . . Ama onunla telefonda konuştum. Reynolds Geller meselesinde mantıklı davranırken Randi'nin sesi çok duygusal geliyordu. Reynolds ve Randi, Geller'ı Time gösterisinde (gizli olarak, muhabir olarak) görmüşlerdi. Ancak Randi geçimini sihirbaz olarak sağlıyor ve Geller'in "gerçek sihir" yapma iddiasıyla tehdit edilmiş gibi görünüyor. Geller'in oldukça yakın mesafeden yaptığını gördüğüm şeyleri ona anlattığımda şöyle dedi: "Peki ya ters kare kanunu?" Bu yüzden ona bildiğimiz tüm kuvvetlerin ters kare kanununa uymadığını söyledim; peki hakkında neredeyse hiçbir şey bilmediğimiz bir etkileşim neden ters kare yasasına tabi tutulsun?

Randi'ye Geller'in Time gösterisinde büktüğü anahtarı sordum. Reynolds, Randi ve kendisinin Geller'in anahtarla şüpheli hareketler yaptığını gördüğünü iddia etmişti. Randi'ye Time hikayesinde neden anahtardan hiç bahsedilmediğini sordum; bunun nedeni o ve Reynolds'un bükme işlemini kopyalayamamaları mıydı? (Time, Randi'nin Geller'in tüm becerilerini kopyaladığını iddia etmişti.) Randi bilmiyordu. Ayrıca Reynolds'un barlardaki insanlar için anahtar bükmeye gittiğini söyledi. Barlardaki ışığın oldukça loş olması gerektiğini söyledim çünkü Reynolds benim için herhangi bir tuş bükmemişti. Randi bu iğnelenmeyi kabul edemedi. "Tamam Charlie anahtarları bükemez! Anahtarları bükemem! Yalnızca Uri anahtarları bükebilir!" Sanki gözyaşlarına boğulacakmış gibi bir ses çıkardı ve aniden telefonu kapattı.

Bu, 1973 yılının Mayıs ayıydı. 1974'te Andrew Weil, Randi'nin, bakmadığı sırada anahtarını sandalyenin bacağına doğru iterek eğildiğini anlattı. Son zamanlarda Randi medyum gibi davranıyor ve çeşitli insanları kandırıyor. Martin Gardner'a göre Randi, Londra'daki Birkbeck College'da John Hasted ve David Bohm'u ve Kings College'da John Taylor'ı bile kandırdı. Görünüşe göre Londra'daki Psychic News, Randi'ye oldukça benzeyen ve anahtarları, mutfak aletlerini vs. zihin yoluyla bükme gücüne sahip olduğunu iddia eden "James Zwing"nin bir makalesini ve resmini içeren 26 Temmuz sayısında bildirildiği gibi yayınlanmıştı. konu üzerine. (Psychic daha önce Randi'nin James Zwing adını takma ad olarak kullandığına dair bir rapor almıştı.) Ancak Randi herkesi kabul etmiyor.

Weil, görmeyi beklediğimiz şeyi görme eğiliminde olduğumuza dair ilginç bir noktaya değiniyor. Bunun aynı zamanda sahtekarlık gördüğünü iddia edenler için olduğu kadar gerçek jgggic gördüğünü iddia edenler için de geçerli olduğunu savunuyor. "Kanıtların seçici algılanması, temel gerçeklik modellerimizi oluşturmamızın temel yöntemidir." Bu bana Eusapio Palladino'nun bir seansta apaçık sahtekarlık içeren fiziksel fenomenler üretirken yakalandıktan sonra söylediği bir şeyi hatırlattı. "Anlamıyorsun" dedi, "transtayken kontrol bende

olmuyor. Eğer beni kontrol etmezsen ve sahtekarlık görmeyi beklersen, ben de hile yaparım. Beni kontrol etmek zorundasın."

Medyumlarla çalışma deneyimi olan birçok parapsikolog, çoğu insanın, eğer kendileri için bir şey varsa, yarım şans verildiğinde hile yapacağını iddia ediyor. Buna göre bu araştırmacılar, deneylerin kopya çekme olasılığını ortadan kaldıracak şekilde tasarlanması gerektiğine inanıyorlar. Bu, Stanford Araştırma Enstitüsü'nün Geller ile birlikte kullandığı protokoldü. Eğer bir etkinin -ne kadar tuhaf olursa olsun- hile yoluyla meydana gelebileceğini hayal edebilselerdi, bunu kanıt olarakelediler. Bu testi geçen bir kanıt, Geller'in elektronik bir terazi üzerinde duran bir gramlık ağırlıkta kütle değişikliği yaratmaya çalıştığı bir denge deneyidir. Geller'in (tanıkların huzurunda) elde ettiği çok küçük etkinin özellikle ikna edici yanı nedir? ve kamerada) ölçek hareketinin kağıt takibinin, taban çizgisinin üzerinde bir hareketi ve taban çizgisinin altına düşmeden taban çizgisine hızlı bir dönüşü gerektiren çok tuhaf bir ani yükselişi göstermesidir. Böyle bir sivri uçlu desen oluşturmanın bilinen bir yolu yoktur. Dengeler bu şekilde davranmaz. Ancak bu gerçekleşti ve tam da Geller onunla etkileşime girdiğinde (Araştırmacılar bu sivri uçlu deseni çeşitli yollarla yeniden üretmeye çalıştı ancak başaramadılar.)

Bir şüpheci, böyle bir yükseliş modeli oluşturmanın bir yolu olduğunu söyleyebilir; yani bunu bir şerit grafiği üzerine çizip bunun ağırlık değişimi olayının kaydı olduğunu iddia etmek. araştırmacılar ve birkaç kişinin bu konuda işbirliği yapması gerekecek. Bu pek olası görünmüyor.

Ancak araştırmacılar bazen hile yaparlar. New York'taki Sloan Kettering'deki kanser çalışanları, William Summerlin'in başarılı deri nakilleri varmış gibi göstermek için farelerin üzerine sahtekarlıkla siyah lekeler boyamasının şokunu hâlâ atlatmaya çalışıyor. Ve Kuzey Carolina'daki Parapsikoloji Enstitüsü, Walter Levy'nin hileli müdahaleleriyle uğraşmak zorunda kaldı. Her iki durumda da sahtekarlığı ortaya çıkaranların araştırmacılar olduğu ve sahtekar araştırmacıların derhal istifa ettiği ve tüm araştırmalarının çoğaltma girişiminde bulunduğu dikkat çekicidir.

Korku ve sahtekarlığın ejderhalarıyla mücadele eden parapsikolog, şunu söyleyen şüpheciyle karşı karşıyadır: "Ah, işin içinde bilinçli bir sahtekarlık olmayabilir, ama korkarım ki bu sonuçlar yapay olmalı; sen sadece kendini kandırıyorsun." !"

HL Mencken'in 1937'de belirttiği gibi: "Profesör Rhine, açık bir dille, kartları tahmin ederken kayda değer şans koşullarından keyif alan tüm kişileri ayırıyor ve ardından bu kayda değer şans koşullarını, onların gizemli güçlere sahip olmaları gerektiğinin kanıtı olarak gösteriyor."

Martin Gardner, Fads and Fallacies (1952, 1957) adlı kitabında bu suçlamayı tekrarlıyor ancak şunları ekliyor: "Ulis, 'seçimin' kasıtlı bir süreç olmadığını, kurnazca ve bilinçsizce işleyen bir şey olduğunu iddia etti." Ancak kayıtlı o kadar çok deney var ki, seçim sürecinin yaygınlaştırılması gerekiyor. Ve Gardner tam da bu noktaya vurgu yapıyor: ". . . Ülke çapında yüz psikoloji profesörünün Rhine'in çalışmasını okuduğunu ve bir konuyu test etmeye karar verdiğini hayal edelim. İlk ön testlerinde ESP'yi bulamayan elli kişinin cesareti kırılacak ve işi bırakacak, ancak diğer ellisi cesaretlendirilecek devam etmek. Bu elli kişiden çoğu ikinci testten sonra çalışmayı bırakacak, bazıları ise iyi sonuçlar elde ettikleri için çalışmaya devam edecek. Sonunda, deneği art arda altı veya yedi oturumda yüksek puanlar alan bir deneyci kalır. Ne deneyci ne de denek diğer doksana dokuz projeden haberdardır ve dolayısıyla her ikisi de ESP'nin çalıştığına dair güçlü bir yanılgıya sahiptir. Aslında ihtimaller yarışa karşı. Ancak genel (ve bilinmeyen) bağlamda kaçış oldukça muhtemel. (İrlanda çekilişini kazanma ihtimali daha da yüksek. Ama birisi kazanıyor.) Böylece deneyci coşkulu bir makale yazıyor, bunu Ren'e gönderiyor ve o da bunu kendi dergisinde yayınlıyor ve okuyucular çok etkileniyor."

Bu argümana ilişkin yakın zamanda bir açıklama Nicholas Wade tarafından 13 Temmuz 1973 tarihli Science dergisinde yapılmıştır. . . Eleştirmenler, yayınlanan çalışmanın yalnızca raporlanan başarılı deneyler olduğu ve muhtemelen daha fazla sayıdaki boş sonuçların dikkate alınmadığı sürece bir yapay ürünü temsil ettiğini iddia ediyor.

Parapsikolog için ne mutlu ki, bu "istatistiksel eser" argümanı, yakından incelendiğinde geçerli olmayacaktır. Davis'teki California Üniversitesi'nden psikolog Charles Tart, Science'a yazdığı bir mektupta bunu şöyle ifade etti: "Bunun tüm bilim dalları için geçerli olduğu gerçeğini bir kenara bırakırsak, ESP sonuçlarını seçici yayın gerekçesiyle göz ardı etmek istatistiksel olarak geçerli değil." ampirik olarak desteklenmemektedir. Deneylerimizde yalnızca rastgele varyasyon varsa (ESP yok), o zaman 0,05 düzeyinde anlamlı olan (muhtemelen yayınlanabilir) bir tane elde etmek için yaklaşık 20 deney, 0,0001 düzeyinde anlamlı bir tane elde etmek için 1000 deney yapmamız gerekir ve dolayısıyla ileri. Ana analizleri 0,05 düzeyinde anlamlı olan yüzlerce yayınlanmış, başarılı parapsikolojik deney vardır. ve bunlardan çoğunun 10~6'yı (şansa karşı milyonda bir) aşan önem seviyeleri vardır. Seçici yayın hipotezi, trilyonlarca başarısız, yayınlanmamış ESP deneyi olduğunu öngörüyor; son yarım yüzyılda, kendi içlerinde paranormal olan bazı olağanüstü çalışma yeteneklerine sahip bir avuç parapsikologun varlığına itibar edilmediği sürece, açıkça gülünç bir rakam bu. Tart'ın kendisi de bir parapsikolog olduğundan, olasılık teorisi alanında parapsikolog olmayan bir uzmanın görüşünden alıntı yapmak faydalı olabilir. Warren Weaver, Lady Luck (1963) adlı kitabında şöyle diyor: "Ren ESP sonuçları aşağıdaki gerekçelerle açıklanabilir: Verilerin seçilmesi veya tahrif edilmesi. Profesör Rhine'in bilimsel yeterliliğine ve kişisel dürüstlüğüne olan güvenim tam olduğundan, bu açıklamanın benim için kabul edilemez olduğunu düşünüyorum. Çok uzun bir olasılık deneyinde, Monte Carlo'da bir rengin kaydedilen yirmi sekiz tekrarında ya da barbutta yapılan uzun 'paslar'da olduğu gibi, son derece dikkate değer şans olayları meydana gelecektir. Ancak Rhine'in verilerinin bu tür değerlendirmelere dayanan, başarılarının bu şekilde açıklanabileceğine inanmayı makul kılan bir analizi olduğunu bilmiyorum." O halde Weaver ESP'ye inanıyor mu? HAYIR, oldukça dürüst bir şüpheci olmaya devam ediyor: "Başka bir yerde de söylediğim gibi, bu konunun entelektüel açıdan neredeyse acı verici olacak kadar rahatsız edici olduğunu düşünüyorum. Profesör Rhine'in kanıtını açıklayamayacağım ve onun yorumunu da kabul edemeyeceğim sonucuna vararak bitiriyorum."

Ah, yorumlama. Belki de meselenin can alıcı noktası burasıdır. Deneyler açıkça olağandışı bir şeyin olduğunu söylüyor. Ama ne?

Parapsikolog muhtemelen, duyular kullanılmadan ve olaylar arasındaki olağan zaman ilişkileri olmadan, deneğin zihninde algıların oluştuğunu söyleyecektir. Warren Weaver, belki de çoğu bilim insanının tipik özelliği olan bu yorum hakkında şöyle yakınmaktadır: "Bir yandan bizden, modern bilimin dayandığı en temel fikirleri ve ilkeleri yok eden bir yorumu kabul etmemiz isteniyor: Bizden bu yorumdan vazgeçmemiz isteniyor. zamanın geri döndürülemezliği, mesafeyle azalma göstermeyen ve dolayısıyla enerji gerektirmeyen 'iletişimi' içeren bir etkiyi kabul etmek; Açıklanamayan ve açıklanamayan nedenlerden ötürü azalmaya veya yok olmaya maruz kalan kredi olgularına, bilinen hiçbir niceliğe bağlı olmayan ve hakkında hiçbir açıklama getirilmeyen bir 'etki'ye inanmaları istendi. Diğer taraftan, Bizden son derece ihtimal dışı bir tesadüfi sonucun meydana geldiğine inanmamamız isteniyor. Söyleyebileceğim tek şey, bunun çok zorlu bir alternatif çifti olduğudur."

Bu konuda iki şey söylenebilir. Birincisi, bilimdeki temel fikirlerden daha önce vazgeçilmiş olmasıdır. Diğer ise bugün fiziğin hangi temel prensipten vazgeçeceğine karar verme sürecinde olmasıdır. Belki psi deneyleri karar vermenize yardımcı olabilir!

Arthur Koestler, The Challenge of Chance adlı kitabında, uzun vadede şans değişimlerinin birbirini iptal ettiği yumuşatma ilkesinin yanı sıra, tam doğasını okuyucuya bir alıştırmaya bırakarak bıraktığı bir kümelenme ilkesinin de işler durumda olabileceğini öne sürüyor: ama genel ifadesi şudur: "Doğa rastgelelikten nefret eder." Bu size ortaçağın şu sözünü hatırlatıyorsa: "Doğa boşluktan nefret eder", doğru yoldasınız. Ancak bu mutlaka bir yol değildir

tehlikeden uzak. Eğer The Challenge of Chance'i ciddi olarak ele alacaksak (ki bu harika bir kitaptır, okuyun), test edilebilecek teoriler uydurmak zorunda kalacağız, aksi halde kendimizi kandırmış olacağız.

Parapsikoloji için baş şüpheli Richard Feynman'ın reçetesine dikkat etmekten daha iyi bir şey olamaz. Nobel ödüllü bu fizikçi, Haziran 1974'te Caltech'te yaptığı mezuniyet konuşmasında, "kargo kültü bilimleri" (bilimsel yöntemi taklit eden ancak temel bir şeyin eksik olduğu görünen yöntemler) hakkında komik, başıboş bir konuşma yaptı çünkü "kargo", gelme. Feynman'a göre parapsikoloji, psikolojinin çoğu ve diğer pek çok şeyle birlikte aslında bir kargo kültürüdür.

Feynman'ın "kargo kültü bilimi"ni (Engineering and Science dergisinde Haziran 1974'te yayınlandı) okuduğumda konunun özüne katıldığımı fark ettim. Bilimdeki temel nokta, karmaşık bir matematiksel formalizm ya da ritüelleştirilmiş bir deney değildir. Aksine, bilimin özü, gerçekten neler olup bittiğini bilmek istemekten kaynaklanan bir tür kurnaz dürüstlüktür!

Feynman'ın ifade ettiği gibi: "... eğer bir deney yapıyorsanız, onu geçersiz kılabileceğini düşündüğünüz her şeyi rapor etmelisiniz; yalnızca doğru olduğunu düşündüğünüz şeyleri değil: sonuçlarınızı açıklayabilecek diğer nedenleri ve diğer şeyleri de rapor etmelisiniz. Başka bir deneyleelediğinizi ve diğer arkadaşın elendiklerini anlamasını sağlamak için bunların nasıl çalıştığını düşündünüz.

"Yorumunuza şüphe düşürecek ayrıntılar, eğer biliyorsanız, verilmelidir. Bunu açıklamak için elinizden gelenin en iyisini yapmalısınız - eğer yanlış bir şey biliyorsanız veya yanlış olma ihtimaliniz varsa - örneğin bir teori oluşturursanız ve onun reklamını yaparsanız veya yayınlarsanız, o zaman tüm gerçekleri de yazmalısınız. Buna katılmayanlar kadar, aynı fikirde olanların da daha incelikli bir sorunu var. Ayrıntılı bir teori oluşturmak için pek çok fikri bir araya getirdiğinizde, neye uyduğunu açıklarken, uyduğu şeylerin sadece size teori için fikir veren şeyler olmadığından emin olmak istersiniz; ama tamamlanmış teori, ek olarak başka bir şeyin daha doğru çıkmasını sağlıyor."

Psişik olayların bilimsel olarak anlaşılamayacak kadar nadir olduğu ortaya çıkabilir. Ben öyle düşünmüyorum. Büyük ihtimalle çok karmaşıktırlar ve bilimin mevcut evren kavramının çok ilerisindedirler. Pek çok insan bu sonuca varmış ve yapılacak şeyin sadece onunla birlikte sallanmak, hayattaki tuhaf şeyleri geldikçe deneyimlemek ve gerçekte ne olduğunu anlamak için fazla uğraşmamak olduğunu söylüyor. Bu birçok insan için sorun değil gibi görünüyor. Ama asıl sempati anlamakta zorluk çekenlere aittir. Her zaman bir şeyleri çözmeye çalışmayı kendine görev edinmiş olanlar olacaktır. Onlara şunu söylüyorum: "Korku, sahtekarlık ve kendini kandırma ejderhalarına dikkat et. Şüpheli, en iyi arkadaşınız olabilir. Ve en büyük ejderha, kendin."

X ENERJİSİ: EVRENSEL BİR OLGU

Son yıllarda paranormal olayların fiziğiyle ilgilenen birçok kişi, paranormal olayların altında yatan enerjiyi tanıdığını ve bazı durumlarda kontrol ettiğini iddia eden bilim öncesi ve ezoterik/okült gelenekleri araştırma ihtiyacını gördü. Bu tür araştırmaların desteklenmesi ve ilerletilmesi amacıyla aşağıdaki derleme yapılmıştır. Bu konudaki yardımları için Laurence M. Beynam ve Christopher Bird'e özel teşekkürler.

Çok sayıda eski gelenek ve çağdaş araştırmacının bu kitabın merkezinde yer alan kavramlardan birine (doğadaki beşinci güç) değinmesi nedeniyle, seçici olmak yerine her şeyi kapsayıcı olmaya çalıştık. Dolayısıyla bu listedeki terimlerin her durumda tam olarak eşanlamlı olmadığı açıkça görülecektir. Bazıları arasında değişen örtüşme veya yakınsama ölçüleri vardır. Örneğin Prana'nın yoga geleneğine göre beş formu olduğu söylenir. Benzer şekilde, Rudolf Steiner'in eterik biçimlendirici güçlerle ilgili sunumunda dört liste yer alıyor. Bunlardan biri -kimyasal eter- Wilhelm Reich'in yok olmuş enerjisiyle eş değer görünüyor. Bilgimizde doldurulması gereken büyük boşlukların olduğu da aşikardır. Ancak genel olarak "X enerjisi" başlığı altındaki terimler, doğada henüz bilim tarafından tanınmayan yeni bir prensibin varlığına işaret etmektedir.

<i>Kaşif</i>	<i>X Enerjinin Adı</i>	<i>Yaklaşık. Tarih Referans</i>
	ERKEN KAYNAKLAR	(1500 öküzen önce.)
Hindu Yogiler	prana	CA. MÖ 3000 M. Eliade, <i>Yoga, Ölümsüzlük gerçeklik ve Özgürlük</i>
Çince		CA. MÖ 3000 F. Mann, <i>Akupunktur</i>
	Ch'i (Japonca Ki)	
İbraniler <i>Mistisizmin</i>	Ruah	CA. MÖ 1000 F. Gaynor, <i>Sözlük</i>

Hennes Trismegistus Telesma		CA. MÖ 350	F. Yates, <i>Giordano Bruno ve</i> (tabanlı)
(efsanevi)		önceki gelenek)	<i>Hermetik Gelenek</i>
Platon	Akıl	CA. MÖ 350	
Caballst'lar	evet	CA. MÖ 350	<i>Kabala</i>
Hipokrat	Vis Medicatrix Naturae	CA. MÖ 350	<i>Ansiklopedi Britannica</i>
Aristo	Biçimlendirici Neden	CA. MÖ 350	
Erasistratus	Pnöma	CA. MÖ 300	A. Hardy, R. Harvie ve A. Koestler, <i>Şansın Mücadelesi</i> <i>Ansiklopedi Britannica</i>
Hristiyanlar Almanlar	Kutsal ruh Wodan	CA. 100 AJ). CA. 100 reklam	<i>kutsal incil</i> S. Kral, <i>Mana Fiziği</i>
Galen (Claudius Galenus)	Fakülteler Fonnatrix	CA. 170 yıl>.	
Sufiler	Hara lea	CA. 600 yıl>.	A. Hardy, R. Harvie ve A. Koestler, <i>Şansın Mücadelesi</i> L Şah, <i>Sufi</i>
Polinezya ve Hawaii Kahunaları	mana	CA. 600 yıl>.	MF Uzun, <i>Mucizelerin Arkasındaki Gizli Bilim</i>
İbn Sina (IBN Sina)	Anima Mundi TUP	CA. 1150 reklam SORUNLAR	CG Jung, <i>Simya Çalışmaları</i>
Perulular	Huaca		
İrokualar Hintliler	Orenda, Eski	(Tarih sözlü gelenek tarafından kaydedilmemiştir) »»	SV Örnek, <i>İlkelerde Din, Büyü, Sanat ve Mitoloji</i> 99
Algonkin Indiana	Manftu	»»	<i>tt</i>
Siyu Kızılderilileri Eskimolar	Wakonda, Wakan Sıla	<i>tt</i> <i>ff</i>	<i>99</i> <i>tt</i>
Ituri Pigmeler Kongolu	Megbe Elima	<i>99</i> <i>99</i>	<i>99</i> <i>tt</i>
Sudan Kalahari	Mungo Rhm	<i>tt</i> <i>BT</i>	<i>tt</i> <i>99</i>
Bushman	Wong	<i>ft</i>	
Gold Coast Afrikalılar			CG Jung, <i>Ruhun Doğası Üzerine</i>
Orta Afrika Yaos	Mulungu	<i>tt</i>	<i>tt</i>
Masai (Afrika)	Ngal	<i>tt</i>	<i>tt</i>
Ekoi (Afrika)	Njom	<i>tt</i>	<i>tt</i>
Elgonyi (Afrika)	Ayık	<i>tt</i>	<i>tt</i>

<i>Adına</i>			
<i>Discoverer X Enerji</i>			<i>Yaklaşık.</i>
Avustralya	^	Anmqultha,	Aborijinler
Churinga			Tarih Referans
Tones Boğazı'ndaki Avustralya Zogo Kabileleri			99 99
Malaya	Kötü! ,		99 99
Celada	Labuni		99 99
(Yeni Gine)			99 99
Ponape	Yardım, Han		99 99
(Pasifik)			99 99
Palau	Kaalnge,		99 99
(Pasifik) Kalit			99 99
Batata Tondi			(Sonrasında1500)
(Pasifik)			CA. 1530 BİZ Mann, <i>Organlar, Reich ve Eros</i>
<u>Maaria</u>AtUa			CA. 1620 A. Hardy, R. Harvie ve A.
(Yeni Zelanda) •			Koestler,Şansın Mücadelesi
<u>Mnlwgy</u>Andriamanitra (Filipinler)			CA. 1620 S. Ostrander ve L. Schroeder, <i>Demir</i>
Kusale	Hala		<i>Perdenin Arkasındaki Pty chia Keşifleri.</i>
(Pasifik)			CA. 1650 L. Shepard'ın K. von Reichenbach'a
Tobi Yaris			yazdığı önsöz,Odia Gücü
(Pasifik)			1775 J. Eden,Hayvan Mag
Lathi Souacea			<i>netizm ve 1he Yaşam Enerjisi</i>
Paracelsus	Mumia veya Munia		1790 BİZ Mann,Organlar,
Johannes	Fakülteler Fonnatrix		<i>Reich ve Eros</i>
Kepler			1800 A.Kbestler,Topuk
Jan Baptista	Kodam Magnum		<i>AchHies'in</i>
Van Helmant			1845 K. von Reichenbach,
Robert Fludd	Spiritus		<i>Psiko-Fiziksel Araştırmalar</i>
Franz Anton Mesmer	Hayvan		
	Manyetizması,Manyetik		
	Sıvı		
Luigi Galvani	Yaşam gücü		
Johann Wolf-	Gestaltung		
çete von ■ Goethe			
Karl	von		
Reichenbach	Od, Odylic, Odle Force		

Charles Richet	Ektoplazma	1850	HDLewis, <i>Bilimde Temelleri</i>	<i>Metafiziğin</i>
Henry Bulwer-Lytton	Vifl	1872	H. Bulwen-Lytton, <i>Yaklaşan Yarışın Vrik Gücü</i>	
John Worrell Keely	Motor Gücü	CA. 1880		
E. Barety	Nörik Enerji, Neuricidad	1887	S. Ostrander ve L. Schroeder, <i>Demir Perde Arkasındaki Psişik Keşifler</i> E. Barety, <i>Le Magnetisms Hayvanı</i>	
HP Blavatsky	Astral Işık	1888	HP Blavatsky, <i>Gizli Doktrin</i>	
Georg Groddeck	BT	1890		
Sigmund Freud	Libido	1895	G. Groddeck, <i>Bunun Kitabı</i> S.Freud, <i>Derleme</i>	
Rudolf Steiner	Eterik Biçimlendirici Güçler	1900	G. Wachsmuth, <i>Kozmos, Dünya ve İnsandaki Eterik Biçimlendirici Güçler</i>	
	N Raya	1903		
Başarılı sarışın A.Wendler	Manyetoizma	CA. 1920	BİZ Mann, <i>Orgone, Reich ve Eros</i>	
	Hormik Enerji	1920	Z. Rfejddk, <i>J.Parafizik 5, 1</i> (1971)	
William McDougall	Elin Vital	1920	BİZ Mann, <i>Orgone, Reich ve Eros ft</i>	
Henri Bergson	Enteleki	1920	<i>RF</i>	
Hans Driesch	Biçimlendirici Enerji	1920	<i>ff</i>	
Paul Kammerer	Hayati Manyetizma	1920	<i>ft</i>	
Charles Littlefield	Üniversite	1920		
Georges Lakhovsky	Eterik Güç	CA. 1930	G. Lakhovsky, <i>Yaşamın Kökenleri</i> E.Russell, <i>Radyonik Raporu</i>	
İskender Gurwitsch	Mitogenetik Radyasyon	1937	A.Gurwitsch, <i>Mitogo... net Radyasyon</i>	
Wilhelm Reich	Ya da gitti	1940		
Thomas Hieronymus	GalenEloptik Enerji	1940	W. Reich, <i>Kanser Biyopatisi</i>	
VS Grischenko	Biyoplazma	1944	P, Tompkins ve C. Bird, <i>Bitkilerin Gizli Yaşamı</i> VM Inyushln, <i>Biyoplazma ve Radyasyonu</i>	
	Negatif Entropi	1945		
Erwin Schroodinger			E. Schroedlnger, <i>Hayat nedir?</i>	

<i>Kaşif</i>	<i>X Enerjinin Adı</i>	<i>Yaklaşık, Tarih</i>	<i>Referans</i>
	Psi Fakültesi	1947	JB Ren, <i>Aklın Erişimi</i>
J.B. Rhine, RoberMEhouless, B. Weisner LE Eeman	XGüç	1947	
		1948	LE Eeman, <i>İşbirlikçi Şifa</i>
Gustav Stromberg Oscar Bnmiler	Evrenin Ruhü	1950	G. Stromberg, <i>Evrenin Ruhü</i>
	Dielektrik Biyokozmik Enerji Eşzamanlılık	1951	O. Bnmiler, <i>Işınlar ve Radyasyon Olayları</i>
Carl Gustav Jung Robert Pavlita	Psikotronik Enerji	1955	CG Jung, <i>Eşzamanlılık</i> D. Hammond, <i>Psişik Güç Arayışı</i>
John W. Campbell	Patonik	1956	
Henry Margenau	Yarielektrostatik Alan	1959	JW Campbell, Harika <i>Bilimkurgu</i> (Şubat 1956) BİZ Mann, <i>Orgone, Reich ve Eros</i>
	Sinerji	1960	
Abraham Maslow (Benedict'ten sonra) Andrija Puharich	(1) Psi Plazma	1962	A.Maslow, <i>İnsan Doğasının Daha Uzağı</i> A.Puharich, <i>Telepatinin Ötesinde</i>
	(2) Enerji	1973	A.Puharich, <i>Urt</i>
Karanfil Backster	Birincil Algı	1966	J,Beyaz, <i>Bilincin Sınırları</i>
	(1) Biyomanyetizma	1967	
George De la Warr.			G. De la Warr, <i>Biyomanyetizma</i>
Nikolay Kovrov	(2) Prefyaik Enerji Zaman	1967	N. Kozyrev, <i>Zamanın Özelliklerinin DeneySEL Çalışma İmkânı -</i>
		1967	
Arthur Koestler	Bütünleştirici Eğilim Anamorfoz	1967	A. Koestler, <i>Makinedeki Hayalet</i> A. Koestler, <i>Aşıl'ın Topuğu</i>
Ludwig Bertalanfy Wottereck) LL Whyte	von Doğada Üniter İlke	1969	
			LL Whyte, <i>Doğanın Üniter İlkesi</i>

Buckminster Fuller Sinerji 1970 B. Fuller, *İşletme Uzak Gemisi Dünyası El Kitabı*

Ambrose
Worrall
Colin Wilson
Charles Musds

Paraelektrik 1970 Ö. Worrall, *Keşfetmek Psikik Dünyanız*
XFaktör 1971 C. Wilson, *Okült*
Noetik Enerji 1972 C. MusAs ve A. Young, *Bilinç ve Gerçeklik*

William T. Tiller Manyetoelektrik 1973 W. Tiller (bkz. Bölüm 23) bu kitabın)

EK II

'KOOLER OPERASYONU: GÜNEY KALİFORNİYA SICAK DALGASI'NIN FETHİ*

TREVOR J. CONSTABLE

Orgonomik hava kontrolü, yağmur mühendisliği dışında çağdaş yeteneklere de sahiptir ve bazı yağmur yapma operasyonları önemli ölçüde başarılı olmasına rağmen önemli ölçüde başarılıdır.¹ Bu makalenin bir amacı, orgonomik hava kontrolü ile orgonomik hava kontrolü arasında gelişen kısıtlayıcı eşanlamlılığın ortadan kaldırılmasına yardımcı olmaktır. yağmur yağdırma-aagerçi orgon mühendisliği yalnızca bu tek işlevle sınırlıydı. Bu talihsiz "ikiz düşüncenin" nedenleri burada bizi ilgilendirmiyor. Günümüzün orgonomik hava mühendisliğinde neyin mümkün olduğuna dair bilgimizi ve anlayışımızı genişletmek çok daha büyük önem taşıyor. Kooler Operasyonu'nun bu açıklaması, Wilhelm Reich tarafından insanoğlunun bilgisine sunulan yeni teknolojinin en güçlü yönü olan orgonomik hava mühendisliğinin çağdaş çok yönlülüğünü, etkinliğini ve değerini göstermektedir.

Bulut Avcıları (CLB'ler) Hakkında Ön Notlar

Orgon enerjisinin varlığına dair öne sürülebilecek nesnel deliller arasında WR'nin kitaplarında, makalelerinde ve bültenlerinde anlattığı görsel, termik ve elektroskopik belirtiler yer alır.² Bunlar orgonizmin klasik temelini oluşturur.

Trevor James Constable'ın yazdığı "Kooler Operasyonu*" ilk olarak J. Orgonomy 6, 1 Mayıs 1972'de ortaya çıktı ve yazarın izniyle yeniden basıldı.

* Bu materyalin Journal of Orgonomy tarafından yayınlanması hiçbir şekilde Amerikan Orgonomi Koleji'nin veya Trevor Constable'ın Orgonomik Araştırma Vakfı'nın hava mühendisliği uygulamalarına ilişkin teorilerinin onaylandığını göstermez. Editörler.

gonomi. Bu temellerin incelenmesi, yorumlanması ve anlaşılması belirli miktarda aparat ve eğitim gerektirir. Bu nesnel materyalin geçerliliği ve anlamı, engellenmemiş algılara sahip olan ve deneyleri tekrarlayacak olan herhangi bir bilim insanı için açıktır.⁸ Bunun aksine, eğitimsiz kişiler genellikle ergonomik olguları ve belirtileri kolaylıkla ayırt eder, ancak bunların resmi bilim açısından önemini veya devrim niteliğindeki sonuçlarını çoğu zaman kavramada başarısız olurlar. ve felsefi temelleri.

Temel ergonomik fenomenleri doğru bir şekilde algılayan meslekten olmayan kişi, genellikle algıları hakkında hiçbir şey yapamaz çünkü "otorite" onları reddeder; dünya anlayışı ve nevroitik rahatlığı termodinamik yasalarına ve keşfedilen diğer kanunlara bağlı olan yüksek eğitilmiş lejyonlar tarafından desteklenen bir otorite. orgon geçersiz kılındı. Onurlu, açık görüşlü bilim adamı da benzer şekilde otorite engeliyle karşılaşır. Kooler'in nasıl tasarlandığını anlama yaklaşımımızda, orgonomi bilgisi olan veya olmayan bilim adamlarını, teknisyenleri, hekimleri, orgonomistleri ve sıradan insanları, herkesin ergonomik hava durumu mühendisliğinin temel gerçeklerini kavrayabileceği şekilde bir araya getirmeye çalışıyoruz.

Böyle bir ortak zemin bulmak aslında bir temizleme operasyonudur. Hava durumu ve bulut fırtınası ile ilgili tüm termodinamik, elektrostatik, meteorolojik ve benzeri teorileri şimdilik zihnimizden temizliyoruz. Takas operasyonumuzu CLB'ye kadar genişletiyoruz. CLB'nin nasıl ve neden çalıştığına dair tüm teorileri bir kenara bıraktık. Artık her türlü güncel kavramın yükünden tamamen kurtulmuş durumdayız. Eski bilgiden yeniye karşı bir ayrımcılık ve düşmanlık yoktur.

CLB'ye WR tarzında bir çocuğun taze gözleriyle yaklaşıyoruz. Sadece olup biteni gözlemlemek istiyoruz. Herhangi bir teorik örtüşme veya önyargı olmadan, doğrudan ve net bir şekilde gözlemlemek istiyoruz. Olanları görmek kolaydır ve hissetmek de bir o kadar kolaydır. CLB tüplerini belirli bir yöne çevirdiğinizde, aynı yönden hafif bir esinti hemen gelişir. Böyle hafif bir esinti oluştuğunda CLB'nin yönü değiştirilebilir. Kısa bir süre sonra rüzgar da buna göre yön değiştirip yeni yönden gelmeye başlayacak. Batıya doğru yöneldiğimizde meltem daha kolay esiyor ancak CLB'yi herhangi bir yönde takip edecek. CLB'nin ürettiği esinti fenomenine maruz kalan eğitilmiş bir gözlemciye örnek olarak Dr. Ola Raknes ve onun deneyinden bahsedebiliriz.

1953 yılının Ağustos ayında Dr. Reich'in Maine, Rangeley'de CLB'yi kullandığını gözlemlememin sonucu.⁴

Oneway Reich, bulut avcısı ile denemeler yapıyordu ve aparatı hangi yöne doğrultmanın en karlı olacağını bulmaya çalışıyordu. O farklı yönlerde işaret ederken, yakınlardaki Dodge Pond'un üzerindeki rüzgarın, hafif bir esintinin yönünü değiştirdiğini fark ettim. Bulut avcısının yakınında bir rüzgar gülü vardı ve onun hareketlerini takip etmeye karar verdim. Reich ne zaman fırtınanın yönünü değiştirirse rüzgar gülü birkaç dakika içinde rüzgarın da buna uygun olarak değiştiğini gösteriyordu. Bu gözlemden çok etkilendim.

Bu etki en kolay ve ideal olarak düz, sakın veya hafif hava koşullarında gözlemlenir. CLB operatörü daha sonra rüzgarı tam anlamıyla istediği gibi değiştirebilir. Ancak etki bu ideal koşullarla sınırlı değildir. Belirli koşullar altında rüzgarın gücüne bağlı olarak, CLB'nin rüzgar yönünde uygun şekilde uzatılmış operasyonlarla durdurulabilir ve tersine çevrilebilir. CLB'nin sakın bir ortamda birkaç dakikada tamamladığı ve birkaç dakikada bütünüyle gözlemlenebilen şey, büyük bir bölgesel basınç sisteminden kaynaklanan yirmi beş knot'luk bir rüzgar durumunda birkaç saat sürebilir. . Nihai sonuç yine de aynıdır. Rüzgar, tüplerin hedeflendiği yönden CLB'ye doğru geri esiyor. Etki, tüpler batıya doğru yönlendirildiğinde en güçlüdür⁶

Rüzgar azaltımının ardındaki temel prensip budur ve son derece pratik bir prosedürdür. CLB'nin yeterli kapasiteye sahip olması koşuluyla, rüzgar yönüne doğru bir CLB'yi hedeflemek, deneyimlerime göre her türlü rüzgarı yok edecektir. Buna Güney Kaliforniya'nın sıcak, şiddetli ve kötü şöhretli "Santa Ana"sı da dahildir; çölün iç kısımlarından kıyı bölgelerine güçlü, kavurucu rüzgarlar getiren bölgesel bir fenomen. Yeterli kapasiteye sahip tek bir CLB, Santa Ana rüzgarı başladıktan sonra durduracak veya bu yıkıcı rüzgarlar tahmin edildiğinde "profilaktik olarak" uygulandığında onları tamamen durduracaktır. Bu tür operasyonlar benim tarafımdan 1968'den bu yana Güney Kaliforniya'da defalarca gerçekleştirildi. Burada bu konuya değinildi çünkü Santa Ana rüzgarının böyle bir kürtajı Kooler'a dahil oldu ve böylece sadece sıcak hava dalgasının azaltılması değil, aynı zamanda rüzgar kontrolünün de kanıtlandığı görüldü.

Burada, CLB tarafından manipüle edilen orgon enerjisinin bu olağanüstü fenomeni nasıl ürettiği hakkında hiçbir şey söylenmiyor, çünkü bu doğrudan gözlemlenemiyor. Kendimizi bunlarla sınırlandırıyoruz gerçekte ne olduğunu görebileceğimize dair can alıcı soru. CLB'yi belirli bir yöne doğrultun; sonunda rüzgar o yönden gelecektir. Orgon hava mühendisliğinin bu gözlemlenebilir ve tekrarlanabilir unsuru, Kooler'de milyonlarca insanı, binlerce mil karelik alanı ve geniş bir metropolün ekonomisini ve refahını içeren pratik bir iklim sorununa uygulandı.

Kooler Operasyonunun Arka Planı

1971 yazında Güney Kaliforniya'da orgon enerji fonksiyonları ve ergonomik hava kontrolü üzerine bir araştırma programı yürütüldü ve kısmen Orgonomik Araştırma Vakfı (ORF) tarafından finanse edildi. Yaz yağmuru mühendisliğini araştırmak için harcanan birkaç aylık bir süre boyunca, Güney Kaliforniya yazında sonuçları etkilemek için, Dr. Reich'in çalışmalarının çoğunu yaptığı ABD'nin doğu bölgelerinde yeterli olandan çok daha yüksek kapasiteye sahip CLB'lerin gerekli olduğu ortaya çıktı. Hava kontrolünde öncü çalışma. Güney Kaliforniya, kuzey yarımkürede neredeyse benzersiz bir iklim bölgesidir ve kuru subtropikal iklimi onu karada gerçek bir ada haline getirir.

Bu koşullar, atmosferik kirliliğin birikmesini kolaylaştıran bir topografya ve bunun günlük üretimi için milyonlarca otomobille birleştiğinde, Güney Kaliforniya'yı her türlü hava durumu kontrol deneyi için zorlu bir ortam haline getiriyor. Resmi bilim, yağmur yağdırma ve kasırga azaltma deneylerinde atmosfere büyük miktarda gümüş iyodür atılmasının ötesinde hava durumu kontrolü konusunda çok az şey sunabildi. ORF programı sona yaklaşırken, yeni teknikler ve CLB kapasitesindeki kademeli artışlar yoluyla yaz

yağmurunun temel anahtarları bulundu. Bu çalışma boyunca, bir CLB'nin amacı doğrultusunda rüzgar üretme yeteneği defalarca gösterildi. Birimlerin kapasitesi yavaş yavaş artırıldıkça, daha geniş alanlarda daha güçlü rüzgarlar meydana gelebiliyordu. Bu, ergonomik hava kontrolünün yeni ve hemen uygulanabilir yönlerini açtı.

CLB operatörünün iradesi doğrultusunda, mevcut herhangi bir basınç sisteminin etkilerini ortadan kaldıracak bölgesel rüzgarların üretilmesi, bu saha çalışmasının doğal bir sonucu olarak ortaya çıktı. Aslında WR'nin sıklıkla bahsettiği ergonomik işlevselciliğin "kırmızı ipliği" buradaydı. Bu bulgular ve Tam da Güney Kaliforniya'nın büyük bir hava sorunuyla, sıcak hava dalgasıyla karşılaştığı sırada, son şafaklar bir araya geldi. Bu meydan okuma, bir mızrakçının önüne atılan bir eldiven gibi doğrudan ve anında gerçekleşti.

Kooler'a Giden Gerçek Hava Durumu

12 Eylül 1971 Pazar günü, daha önce Ulusal Hava Durumu Servisi (NWS) tarafından kuzeybatıdan Güney Kaliforniya'ya gireceği tahmin edilen soğuk hava dalgası, bunun sonucunda soğuma etkileriyle birlikte güneydoğuya doğru yolculuğunda hayatta kalmayı başaramadı. Olayların sırası A, B ve C haritalarında gösterilmektedir.

Phoenix ile Los Angeles arasında yer alan ve "L" olarak işaretlenen alçak basınç alanı, 11 Eylül 1971 Cumartesi günü, temel saat yönünün tersine dolaşımı sayesinde kavurucu çöl havasını Los Angeles Havzası'na ve kıyı bölgelerine itiyordu. "L" harfinin üzerindeki küçük oklar bu dolaşımın yönünü göstermektedir.

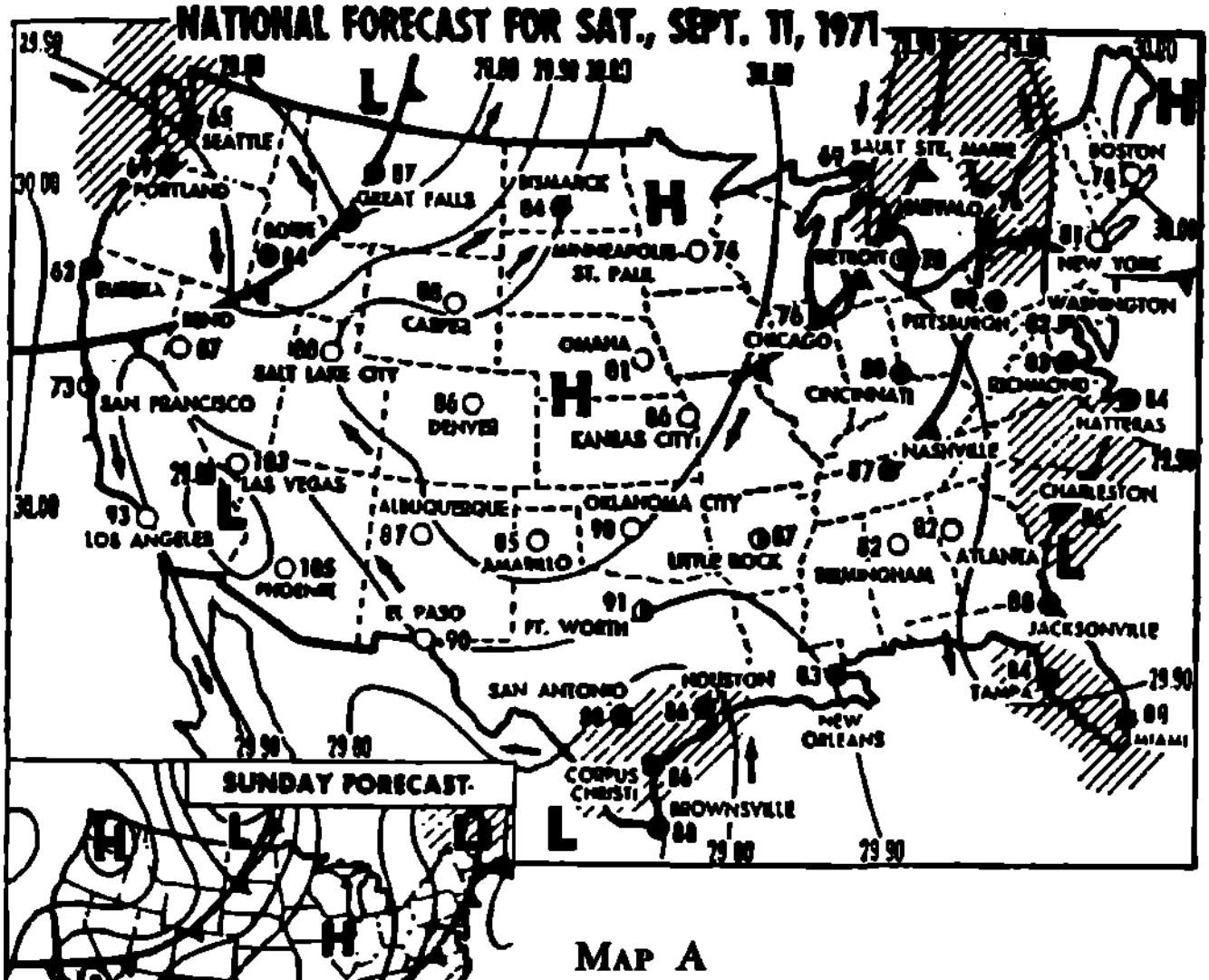
Tahmin B'nin gösterdiği gibi, soğuk cephenin Pazar gününe kadar bir miktar rahatlama getirmesi bekleniyordu, ancak bunun yerine soğuk cephenin batı kısmı neredeyse çöktü. Böylece iç kesimlerden kıyı bölgelerine daha fazla sıcak hava gelmesinin önü açıldı.

Los Angeles Times, 12 Eylül 1971 Pazar günü durumu pratik terimlerle ortaya koydu:

Gözü rahatsız eden duman ve yılın en sıcak sıcaklıklarından bazıları Cumartesi günü Güney Kaliforniya'nın birçok bölgesini etkisi altına aldı ve bugün hava daha da sıcak olabilir. Birkaç gün içinde altıncı duman alarmı Riverside County'de çağrıldı ve hiçbir resmi okumanın bulunmadığı Orange County'de bölge sakinleri duman konsantrasyonlarının son derece yüksek olduğunu söyledi. . . . Los Angeles County'deki en yüksek sıcaklık Burbank'ta 107 dereceydi ve San Fernando Valley topluluğu için yılın en sıcak değeri idi. Los Angeles Civic Center'daki en yüksek sıcaklık 97, yılın en yüksek seviyesine eşitti ve normalin 14 derece üzerindeydi.

Riverside Press-Enterprise'dan M. Dean Hill'in 12 Eylül 1971 Pazar günü yazdığı bir rapora göre, komşu Riverside County'deki durum daha da ciddiye:

Dün Riverside'da cıva son iki yılın en yüksek seviyesine çıktı.

MAP A

NWS tahmin haritası yayınlandı *LA Times*, 11 Eylül 1971 Cumartesi. San Francisco'nun kuzeyine doğru güneydoğuya hareket eden soğuk

SANTİMETRE" SICAK SUTCNM BAĞIM
ÖN ÖN FAON OLMAYAN

Ociua Omrtly ciouor •aouor

Wyo

RAIN

J.

HARİTAB (ek) Soğuk cephenin Güney Kaliforniya'ya tahmini girişini gösteriyor

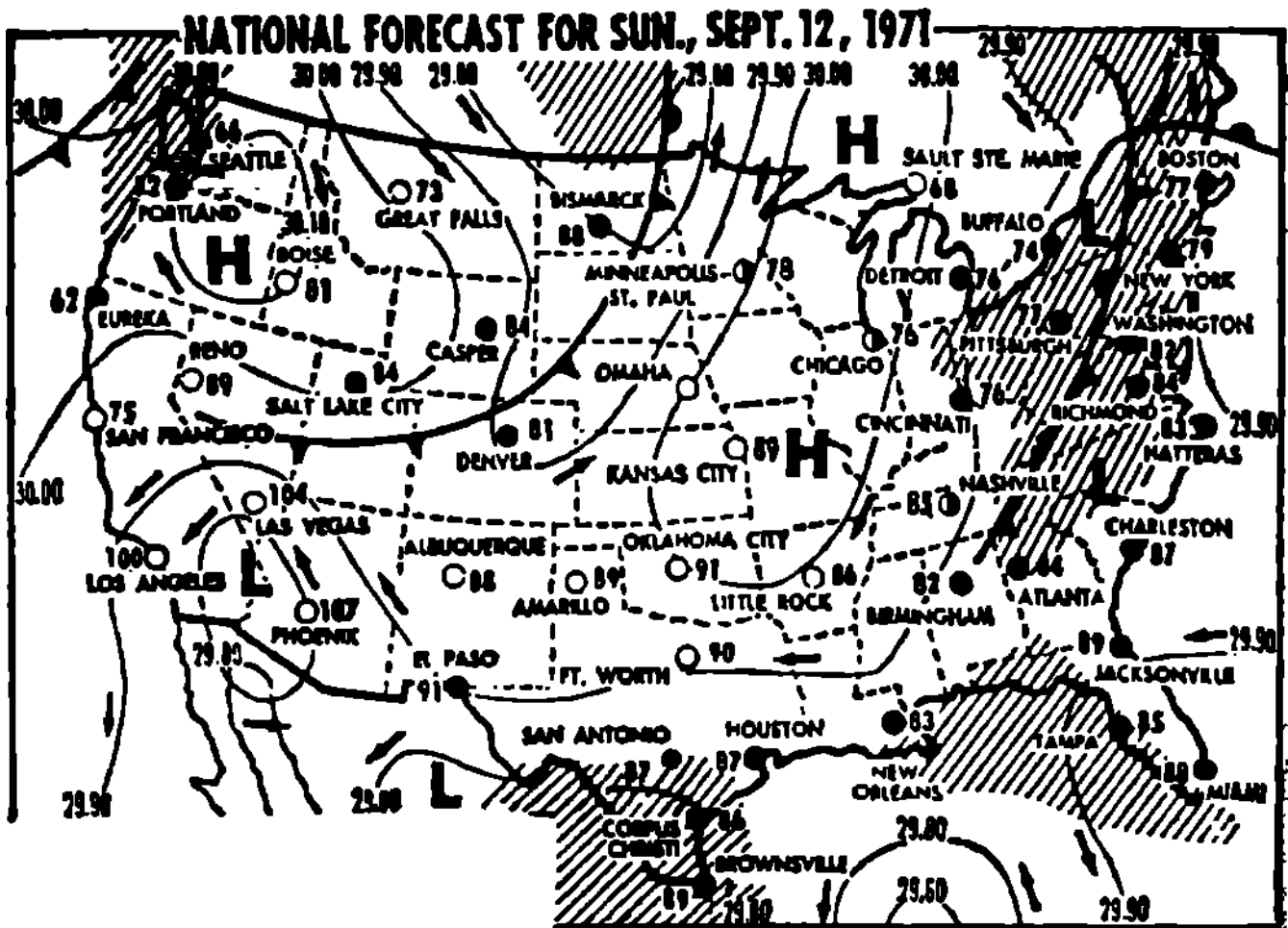
Görünürde herhangi bir rahatlama görmeyen meteoroloji uzmanına göre sekiz gün içinde yedinci duman alarmı verildi [vurgu yapılmıştır].

12 Eylül 1971 Pazar.

Sıcaklık dün 107 dereceye yükseldi; bu, 22 Ağustos 1969'da kaydedilen 107 numaralı kalıptan bu yana en yüksek

değerdi. . . 107, Cuma günü 101 derecesine göre altı derecelik bir sıçramaydı ve meteoroloji uzmanı sıcaklığın bugün daha da yükselebileceğini, muhtemelen 110'a ulaşabileceğini söylüyor. . .

Los Angeles'taki Ulusal Hava Durumu Servisi'nden bir tahminciye göre, alışılmadık derecede sıcak havanın nedeni, kendisinin "güneybatı eyaletlerinin merkezinde yer alan büyük bir üst hava yüksekliği" olarak adlandırdığı şey. Çok sıcak havayı da beraberinde taşıyan sistemde çok az hareket olduğunu veya hiç hareket olmadığını söyledi. Yüksek seviyenin "oldukça yüksek" olduğunu söyledi.

HARİTAC NWS tahmin haritası LA Times Sunday, 12 Eylül 1971'de yayınlandı. Aynı gün Güney Kaliforniya'ya ulaşması beklenen soğuk cephenin batı ucunun çöküşünü gösteriyor. Bu, sıcak hava dalgasına karşı koymak için Kooler Operasyonu'nu başlatma kararına yol açtı. '

Durağan durum” ve Pasifik Okyanusu’ndan beklenen deniz soğuma eğiliminin Güney Kaliforniya’ya ulaşamaması nedeniyle durum daha da kötüleşiyor. Buna ek olarak, yüksek sistemin genellikle zayıf olan günlük deniz meltemlerinin çoğunu engellediğini söyledi.

Tahminci, görünürde herhangi bir rahatlama olmadığını söyledi [vurgu yapılmıştır], çünkü bölgeye doğru hareket eden ve yüksekleri dışarı çıkmaya zorlayabilecek bir sistem yok gibi görünüyor.

O halde bu, daha önce açıklanan temel CLB tekniğinin bölgesel olarak uygulanacağı pratik durumdu. 12 Eylül 1971 Pazar sabahı, resmi tahminler Los Angeles Civic Center'ın 100 derecenin üzerine çıkacağını öngörüyordu. Tüm resmi meteoroloji kaynakları görünürde herhangi bir rahatlama olmadığını belirttiğinden, koşullar orgon mühendisliği yoluyla sıcak hava dalgasına karşı savaş ilanını haklı çıkardı. Kooler Operasyonunu oluşturan olay ve operasyonların sırası artık operasyon günlüğünden alınıyor.

Tarih/

ilk iki rakamın tarihi, son dört rakamın yirmi dört saatlik sistemde zamanı verdiği zaman grupları kullanılır; örneğin 122200, ayın 12'sinde saat 22:00'dir. Tüm zamanlar Pasifik Yaz Saatine göredir.

121000 Ergonomik Araştırma Vakfını temsilen Dr. Albert Duvall'a telefon görüşmesi. Pratik durum yukarıda belirtildiği gibi tamamen tartışılmıştır. Orgon mühendisliğine müdahale edilmesi gerektiği konusunda anlaşmaya varıldı. TJC, Palm Springs yakınlarında kurulu CLB bataryasının tamamını batıya çevirme niyetini açıklıyor. Amaç: Pasifik'ten kuvvetli kara melteminin üretilmesi, çöl rüzgarlarının durdurulması ve tersine çevrilmesi ve sıcak hava dalgalarının kırılması. CLB pilinin çalışır duruma getirilmesi için tahmini süre: 121700. İlk etkilerin görülmesi için tahmini süre: En az 24 saat.!

121600 Orange County'den çöl üssüne doğru yola çıkın.

121700 Nehir kenarındaki sıcaklık bunalıcı, 114 derece, yoğun DOR konsantrasyonları ve düşük nem. Otoyol buharla kilitlenmiş, kaynayan ve sakat kalan araçlarla kaplı.

121800 Çöl üssüne varış. Hava son derece sakın, ağır, kuru, bunalıcı. Sıcaklık 115 derece.

121845 Bataryanın tamamı tam batıda, "berabere çizgisini" Santa Monica Körfezi'nin ortasına ve Los Angeles'ın kalbine koyuyor.

130800 Batıda, Los Angeles bölgesi kıyısı boyunca yoğun bulut kümesi, Los Angeles County ve Orange County'yi 130900'e kadar yaklaşık 6/10'a kadar kaplayacak şekilde yayılıyor.

131100 Ulusal Hava Durumu Servisi'nin Los Angeles için 13 Eylül için yüksek tahmini: 108 (gerçek yüksek 106).

131800 Meteorolog Bill Keene, KNXT-TV'de: "Bu durum tüm hafta boyunca devam edecek. . . . Görünürde bir rahatlama yok."

Yaklaşık 100 mil iç kısımdaki bir üstten Güney Kaliforniya kıyılarında hava değişikliklerinin meydana gelmesi, kaçınılmaz olarak işin içinde olan doğal orgonotik gecikme (IOD) sorununu gündeme getiriyor. Deneyimler daha önce 24 saatlik bir gecikmenin makul bir beklenti olacağını öğretmişti. Bu operasyonlar milyonlarca ton havanın hareketini ve olağanüstü büyüklükteki sıcaklık değişimlerini içerdiğinden, büyük etkilerin ortaya çıkması 24 saat bile inanılmaz görünebilir. IOD, herhangi bir OR sistemine fiziksel bir uyarının uygulanması ile bunun sonucunda ortaya çıkan fiziksel etkilerin ortaya çıkması arasındaki zaman aralığı olarak tanımlanabilir. IOD, insan vücuduna bir iğne batması durumunda saniyenin çok küçük bir kısmından, CLB'ler yoluyla uygulanan uyarıyı içeren hava durumu mühendisliğinde birkaç güne kadar değişebilir.

131855 Bob Hale, KNBC-TV hava durumu sunucusu: "Hava tüm hafta boyunca sıcak olmaya devam edecek." TJC, orgon mühendisliği ve Kooler operasyonlarına aşina olan Bostonlu bir konuğa: 'Bu konuda hiçbir şey yok'

Pazartesi günü Güney Kaliforniya'daki koşullar, orgon mühendisliği yoluyla ısıya karşı önlem alma kararını tamamen haklı çıkardı. Los Angeles, yüksek ısı ve yoğun güç talepleri nedeniyle neredeyse kaotik hale gelmişti. Los Angeles Su ve Enerji Bakanlığı

Bu şekilde ısrar ettikleri sürece bu devam edebilir.

Yarın hepsi tersine dönecek."

132000 Küçük CLB, çöl bataryasını güçlendirmek için Orange Coast'tan devreye alındı.

üretim ve dağıtım sınırına yaklaştı. Okulların kapanması, sis uyarıları ve yaklaşmakta olan elektrik kesintileri bölgede yaşamın yaygın biçimde bozulmasına neden oluyordu.

Her hava durumu kaynağı (yazar hariç) görünürde herhangi bir rahatlama olmadığını belirtti ve bu da halkın psikolojik yükünü daha da artırdı.

140900 Long Beach Independent Press-Telegram manşetleri bölgenin bugün nelerle karşılaşacağını anlatıyor: 107! DAHA FAZLA ISI, DAHA FAZLA DUMAN, GÜÇ KRİZİ. İKİ GÜN BOYUNCA GÖRÜŞTE

140030 Dr.'nin asistanı Mary Lee Poe'dan telefon görüşmesi.

RAHATLIK
YOK.

140930

Angeles

Ulusal

Durumu

tahmini:

Times'tan)

"Bugün oldukça sıcak ve devam ediyor. Yüksek 102."

141100 TJC, West Wood konferansı için Los Angeles'ı geçiyor

141315 Bayan

Jeanette Duvall

birkaç tanığın

huzurunda

TJC'ye: "Bunu

yapabilecek misin?" Cevap: "Her şey bitti."

141500 Los Angeles'ın en yüksek sıcaklığı yalnızca 97 dereceye ulaştı; tahminlerin altında 5 derece ve Pazartesi'den itibaren 9 derece düşüş.

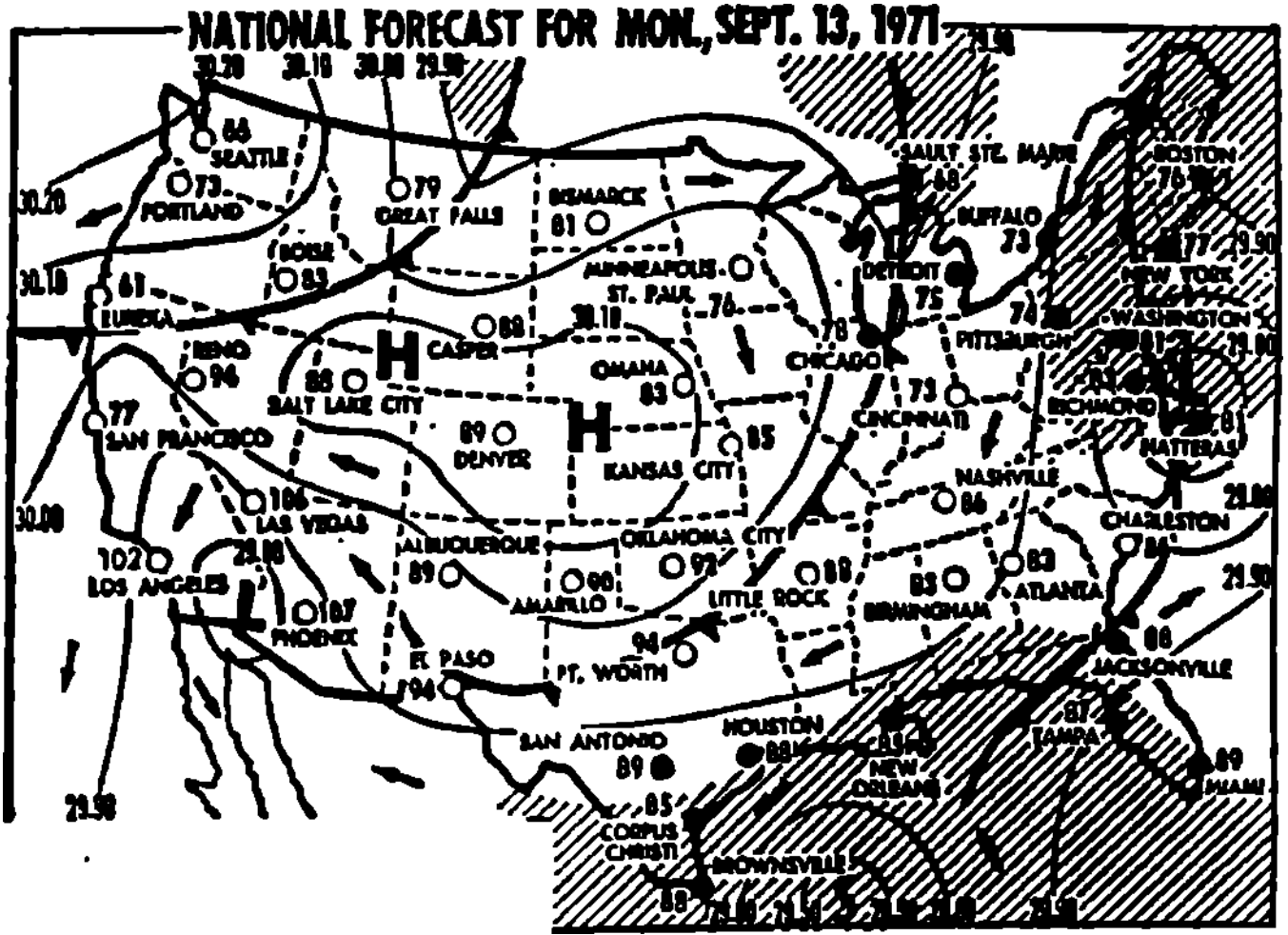
Büyük yağmurlu alanlar Harita D'de gösterilmektedir. Eğer CLB bataryası batıya doğru yönelmeye devam ederse, WR'nin temel bir bulgusu olan yağmur ters yönden gelebilir. Dolayısıyla Kooler'da yağmur bu aşamada olası bir "yan etki"ydi

141800 KNXT-TV personeli meteoroloğu Bill Keene: "Bugün hava kesinlikle serinledi. . . ama fazla heyecanlanmayın ya da soğumayın, çünkü perşembe günü daha fazla sıcaklık ve Santa Ana rüzgarları olacak."

Duvall, ORF programının koordinasyonunda. Kooler'ı soruyor. TJC: "Sıcak hava dalgası bugün kırılacak. Teksas'taki büyük yağış birikintileri nedeniyle hafta sonuna kadar bir miktar yağmur yağmamız mümkün."

(Bkz. Harita D)t

Dr. Duvall Deniz meltemi güçlü ve serin geliyor. LA Kooler'ın güney kısmından temizlenen duman belli ki artık hologram alıyor.

HARİTAD Tropikal Eğrelti Otu Fırtınası nedeniyle Teksas'ta biriken yağmurları gösterir. Corpus Christi'nin 40 kilometre kuzeybatısındaki Papaleta, Teksas, 13 Eylül Pazartesi günü 35 inçlik korkunç bir yağmur aldı. Güney Kaliforniya'da hafta sonundan önce, yani 17 Eylül Cuma gününe kadar yağmur yağma olasılığı, 13-14 Eylül 1971 gece yarısından kısa bir süre sonra Kooler'dan sorumlu orgon mühendisi tarafından gündeme getirildi. Tahminlerin aksine, 16 Eylül 1971 Perşembe günü Güney Kaliforniya'da çiseleyen yağmur ve hafif yağmur yağdı.

Daha sonra KNXT-TV, istemeden de olsa, orgon mühendisliğinin işini hassasiyetle yaptığını dair ikna edici kanıt sağladı. Sıcak hava dalgasında iyi bir görsel hikaye sezen KNXT, çöl üssünden çekme çizgisi üzerinde bulunan Santa Monica plajının üzerine hızlandırılmış bir kamera kurmuştu. Tahmini en yüksek 102 olan televizyon kanalı, kalabalığın sabah gelişini hızlandırılmış bir film yapmayı, yaklaşık dört saatlik bir süre boyunca çekmeyi ve ardından belki otuz saniye içinde TV'de yayınlamayı amaçladı. Fikir Santa Monica plajını göstermekti

hızla kalabalığın altına gömülüyor. Fikir geri tepti ve Kooler'ın doğrulanması açısından büyük fayda sağladı. Kalabalık geldi, sonra sabahın ortasında gerçek bir sis ve soğuk hava duvarı geldi ve üşümüş kalabalıkların sahilten yıldırım hızıyla ayrıldığı görüldü. Bu resimler kare başına bin kelimeye bedeldi.

Bob Hale, KNBC-TV hava durumu sunucusu: "Evet, bugün 97'ye düştü ama heyecanlanmayın ya da çok soğumayın, çünkü Perşembe günü daha fazla sıcaklık ve Santa Anas olacak!" [Onunki vurgulanıyor.] Dr.'a telefon görüşmesi Albert Duvall, "tüm hafta boyunca" sıcak hava dalgası çöktüğü için Perşembe günü için Santa Ana rüzgarları tahminini tavsiye ediyor. Dr. Duvall'a kesin bağlılık: "Santa Ana rüzgarları olmayacak. Yağmur daha muhtemel."

141855

Kanal 13 TV haberi: "Los Angeles'ta sıcak hava dalgası kırıldı."

KNXT-TV'de Bill Keene: "Deniz meltemi yarın sıcaklığı biraz daha düşük tutacak, ardından perşembe ve cuma günü Santa Ana rüzgarı esecek, dolayısıyla sıcaklıklar yeniden yükselecek. . . Bugün ve yarın sadece kısa bir mola."

Ulusal Hava Durumu Servisi tahmini: "Bugün çok daha serin." Ulusal Hava Durumu Servisi Kıyı Bülteni, Pt. Arguello, Meksika Sınırına: "Bu sabah Pasifik Kıyısı boyunca, kıyı sisi ve Güney Kaliforniya kıyısı boyunca alçak bulut dışında güzel bir hava vardı." Yani CLB aküsünün dayandığı yer dışında her yerde hava güzel. Maliyetli ve yıkıcı sıcak hava dalgası, kıyı soğuması ve güçlü kara rüzgarlarının gerçek durumunun resmi raporlarla doğrulanması ve önceki tahminlerin aksine olmasıyla böylece sona erdirildi. Ancak Kooler henüz bitmemişti. Sıcak hava dalgasının son yaşamı da yok olacak ve Santa Ana rüzgar tahminleri geçersiz hale gelecekti. Pil çalışır durumda bırakıldı.

141910

KNXT-TV kadrolu meteorolog Bill Keene: "Neredeyse her yerde sıcaklıklar, çalıştıklarına göre on ila on beş derece düştü. Isı kaybıyla nemde büyük bir artış elde ettik ve %65'ten daha iyi çalışıyorduk. Artık Santa Ana rüzgarlarının tehdidinin azaldığı görülüyor [vurgu yapılmıştır]. Cuma günü sıcaklıklar biraz ısınacak ama yarın bugünküne yakın seyredecek." Los Angeles Civic Center 86 yaşındaydı.

142300

142310

151855 Bob Hale, KNBC-TV hava durumu sunucusu: "Herkesin havalı olduğu için sahte bir güvenlik hissine kapılmasını istemiyorum. Bunun sonbahar olduğunu düşünmeyin... hafta sonuna kadar aşırı sıcaklıklar yaşayacağımızı düşünüyorum, çünkü bu yılın serinleme zamanı değil. Bugün biraz sakinleştik (sic)."

152300 CLB aküsü incelendi. Her şey yolunda. Pil çalışır durumda kaldı.

160800 Los Angeles Havzasının tamamı artık kapalı ve serin Sıcak hava dalgası çöktü. Yasaklayıcı Santa Ana, CLB bataryasının karşı koyma gücüne karşı koymaya bile başlayamadı. Los Angeles sıcaklıkları 16 Eylül Perşembe günü 75 dereceye düşürüldü; bu, 6 Temmuz 1971'den bu yana Los Angeles sıcaklığının 80 dereceye ulaşmadığı ilk gün oldu.

150830

Kooler, Pazartesi günü zirve noktası olan 1061'den itibaren 31 derecelik bir sıcaklık düşüşü yarattı

161115 Riverside ek CLB bataryasına telefon edildi ve yağmurun bulutlu ortamdan çıkarılması için 15 dakikalık Zenith Draw talep edildi.

161140 Orange County'de hafif yağmur başlıyor. 1300'e kadar devam eder.

161300 Los Angeles tahmini yüksek: 85. Gerçek yüksek: 75.

161800 Bill Keene, KNXT-TV personel meteoroloğu: "Bu gece çok yağmur yağacak" Kaliforniya kıyısı açıklarındaki Catalina Adası ile Los Angeles County kıyı şeridi arasındaki sahte dolaşım olan "Catalina Eddy'yi" suçluyor. Orgon mühendisliği tarafından aniden geçersiz kılınan tahminleri açıklamak için sıklıkla "Catalina Eddy" kullanılır.

161855 KNBC-TV'den Bob Hale: "Birçok insan ABD Hava Durumu Bürosu'ndaki çocukların son birkaç günde parmaklarının çapraz olduğunu fark etmiyor. Bütün bunlar ulusun merkezindeki yüksek baskı meselesi. Bize yaklaşmış olsaydı bu gece Santa Ana rüzgarları estirirdik. . .

162359 Batarya çöl üssünde indirildi.

Soğutucu Operasyon başarıyla tamamlandı.

CLB bataryasının hava durumu üzerindeki etkisi, 17 Eylül Cuma günü, ünitelerin Perşembe gece yarısı devre dışı bırakılmasının ardından daha da ortaya çıktı. O Cuma günü, Santa Ana rüzgarları dağlarda ve çöllerde kendini gösterdi ve Cumartesi günü Los Angeles sıcaklıkları Perşembe günü 75 ve Cuma günü 76 derecelerden daha sıcak 85'e yükseldi; bu, Eylül ortasında Los Angeles için daha tipik bir durumdu.

151800

Özet

Kooler muhtemelen bir sıcak hava dalgasını kırmak için özel olarak tasarlanmış ilk orgon mühendisliği operasyonuydu, ancak rüzgarın azaltılması ve kontrolü konusunda birkaç

yıllık deneyime dayanıyordu. Sıcak hava dalgasının başlangıcındaki hem iklimsel hem de sosyal bölgesel koşullar, organomik müdahaleyi haklı çıkardı. Sonuç olarak, bir metropol ve milyonlarca insan acımasız ve aşırı hava koşullarından kurtuldu,

Kooler, yerel meteorologların sıcak hava dalgasının bir hafta süreceği yönündeki kesin kanaatleri üzerine fırlatıldı. Resmi tahminler, gazete ve televizyon raporları bu mahkumiyeti kanıtlıyor. CLB bataryasının 12 Eylül 1971 Pazar günü saat 18.45'te devreye alınmasından 40 saatten az bir süre sonra, Los Angeles Civic Center sıcaklıklarında Pazartesi günü zirve noktası olan 106 dereceden 9 derecelik bir düşüş yaşandı. Perşembe öğlen saatlerinde Kooler, Los Angeles sıcaklıklarını Pazartesi'nin en yüksek seviyesine göre 31 derecelik olağanüstü bir düşüş yaşadı. Los Angeles'ın iki aydan fazla Güney Kaliforniya yazının en serin günlerini yaşamasıyla, bir hafta boyunca tahmin edilen sıcak hava dalgası ortadan kalktı.

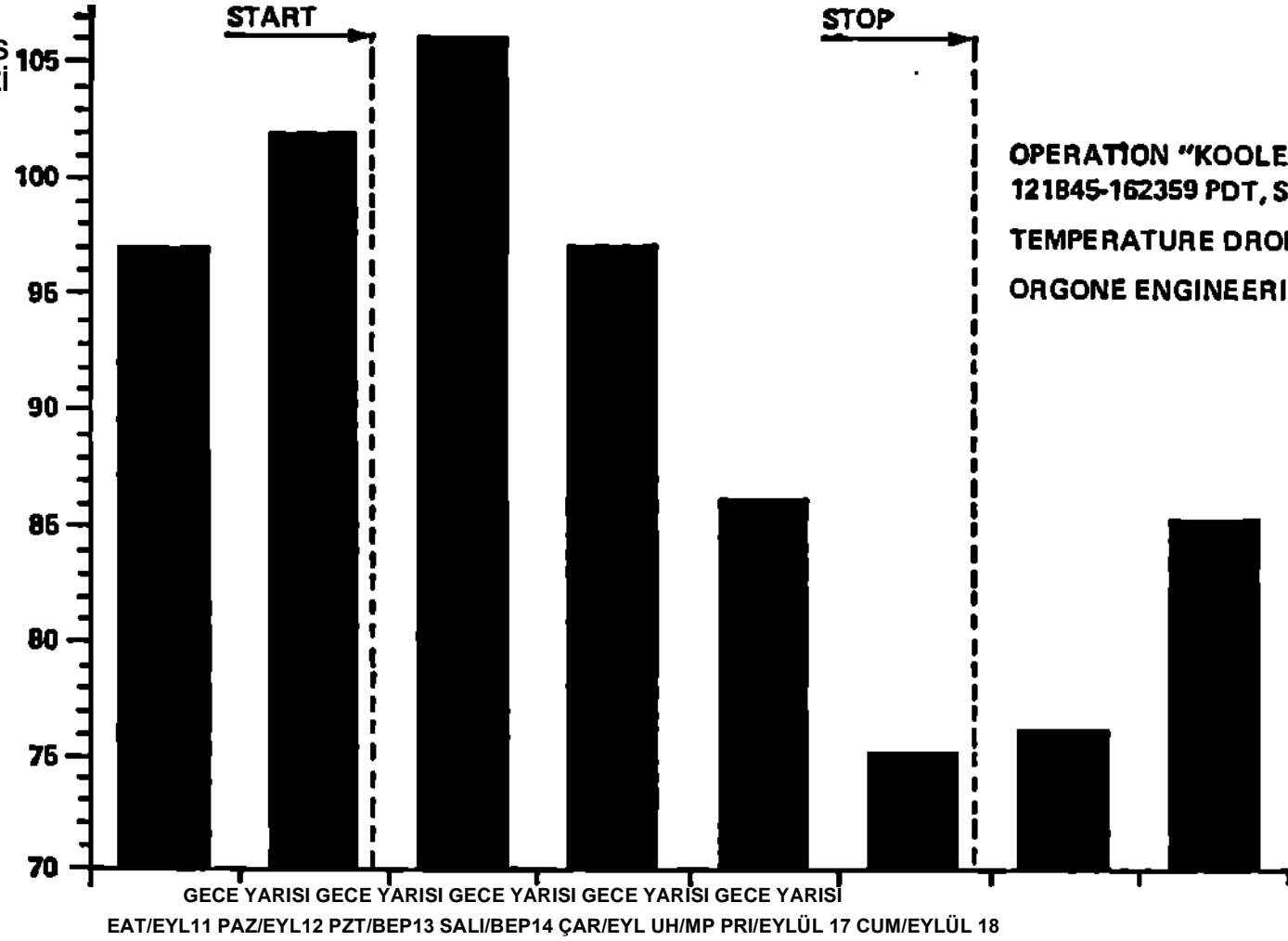
Bölgesel soğutmanın zaten çok ileri düzeyde olduğu 14 Eylül 1972 Salı günü yapılan yerel tahminler, Perşembe veya Cuma gününe kadar sıcak, kuru Santa Ana rüzgarları bekleniyordu. Bu tahminler aynı zamanda çöldeki CLB bataryasının Perşembe gece yarısına kadar çalışmaya devam etmesiyle geçersiz kılındı. Perşembe Los Angeles'ta 75 derece soğuktu, Cuma ise 76 derecedeydi. Burada yine, Santa Anas tahmininin CLB bataryası çalışır durumdayken ortaya çıkamayacağını önceden kesin bir şekilde ifade eden orgon mühendisiydi; bu, mevcut mühendislik durumuna ve Santa Ana rüzgarını ehlileştirme konusundaki geçmiş deneyimlere dayanan bir açıklamaydı.

Konvansiyonel meteorolojinin, durum tahminlerinde, orgon mühendisliğinin müdahalesiyle başa çıkamaması, ilgili profesyonel kişiler için herhangi bir itibar kaybı anlamına gelmez. Kendi alanlarında bilgili, yetkin ve çalışkan uzmanlardırlar. Modern veri toplama ve işleme cihazları ve uydu hava durumu gözetimi gibi yeniliklerle, Güney Kaliforniya'daki tahminler, orgon mühendisliği müdahale etmediğinde, dikkate değer bir doğruluk düzeyine ulaşıyor.

"KOOLLER"
•KOOLLER"

LOS ANGELES
CIVIC MERKEZİ
YÜKSEK
SICAKLIK CF)

KOOLLER
ÇALIŞMA
DÖNEMİ

Orgon mühendisliğinin etkilerini doğrulamak ve doğrulamak için önemli bir faktör, Güney Kaliforniya'daki hava tahmincilerinin bu sürekli yüksek doğruluğudur. Tasarlanmış hava durumu, resmi kaynaklardan gelen sürekli doğru tahminler arasında genellikle dramatik bir anormallik olarak göze çarpıyor. Kooler bunun bir örneğidir. Orgon mühendisliği, bilinen meteorolojik faktörlerin ikincil türevler olarak ortaya çıktığı birincil enerji sürekliliği üzerinde çalıştığından, birincil düzeyde mühendislik kullanıldığında, aslında ikincil olgulara dayalı tahminlerin geçersiz kılınmasını beklemek gerekir. Kısacası hava, ilkel, kütsüz orgon enerjisi tarafından yönetilir ve CLB operatörü, orgon enerjisiyle yasal olarak çalışarak hava durumunu yönetir.

Kooler burada temeldeki orgonomik mühendislik işlevlerine atıfta bulunulmadan tanımlanmış olsa da, bu özeti sonuçlandırılmasında mühendisliğin amacının yalnızca Pasifik'ten serinletici bir esinti yaratmak değil, aynı zamanda batıdan kuzeye doğru normal, canlandırıcı esintiyi teşvik etmek olduğu gözlemlenmelidir. -gezegensel orgon enerji akışının doğu akışı. Bu, CLB tüplerini batıya doğrultarak klasik bir "çekme" yaparak elde edilir. Karadaki esintinin ikincil etkisi bu birincil stratejiyi takip etti.

Kooler'ın Etkileri

Bu operasyonun başarısına içkin olan, şiddetli hava koşullarından kaynaklanan doğal afetler olarak adlandırılan yeni bir bakış açısıdır. Orgon mühendisliği bilgisinin genişletilmesi ve bunun uygulanması için yeterli fiziksel kaynaklar göz önüne alındığında, hava felaketleri canını ve malını mahvederken insan artık sessiz ve iktidarsız kalmayacaktır. Kooler'ın küçük bir alanda gösterdiği gibi, bu tür felaketlerin önlenmesini, yönünün değiştirilmesini veya azaltılmasını sağlayacak kanunların olduğu açıktır. Bu birincil enerji sürekliliğine (havanın rahmine) geçiş Wilhelm Reich tarafından yapıldı. Onun dehası olmasaydı, Kooler gibi operasyonlar hala uyku için rüya gibi olurduinsanlık.

REFERANSLAR

TJ Constable, "Operasyon Geri Yıkama #1", J. Orgonomy 5, 192 (1971).

W. Reich, (a) "Orgonun Keşfi - Biyolojik Enerjinin Deneysel İncelenmesi", Stajyer. J. SexEconomy Orgone Research 3, 108 (1944); (b) "Termik ve Elektroskopik Orgonometri," Stajyer. J. SexEconomy Orgone Research 3, 1 (1944); (c) "Orgonotik Nabız," Stajyer. J. Sex-Economy Orgone Research 3, 97 (1944).

RH Atkin, "Termodinamiğin İkinci Yasası ve Orgon Akümülatörü," Orgone Enerji Bülteni 1, 52 (1949).

O. Raknes, Wilhelm Reich ve Orgonomi (New York: St. Martin's Press, 1970).

W. Reich, Seçilmiş Yazılar (New York: Farrar, Straus ve Cudahy, 1960), s. 438-39.

EK III

DAHA FAZLA KEŞİF İÇİN ÖNERİLER

Aşağıdaki kitaplar, süreli yayınlar ve kuruluşlar, paranormal olayların fiziğini araştıranların olası ilgilerine sunulmaktadır. Bunlar kolaylık sağlamak amacıyla hazırlanmıştır ve Editörlerin onayını ima edecek şekilde yorumlanmamalıdır.

KİTABIN

Hayvan Manyetizması ve Yaşam Enerjisi, Jerome Eden. Jericho, NY: Exposition Press, 1974.

Yüksek Uzayın Bir Astarı, Claude Bragdon. Tucson, Arizona: Owen Press, 1972.

Kundalini'nin Uyanışı, Gopi Krishna. New York: EP Dutton, 1975.

Telepatinin Ötesinde, Andrija Puharich. New York: Anchor Books, 1973.

Dinin ve Dehanın Biyolojik Temelleri, Gopi Krishna. New York: Harper & Row, 1972.

Manyetik Alanların Biyolojik Etkileri, Madeleine F. Barnothy tarafından düzenlenmiştir. New York: Plenum Press, 1970.

Biyolojik Dönüşümler, Louis Kervran. Binghamton, New York: Swan Publishing Co., 1972.

Bom Manyetik Olacak, Frances Nixon. PO Box 718, Chemainus, BC, Kanada: Manyetik Publishers, 1971.

Yaratıcılığa Geçiş, Şefika Karagülle. Los Angeles: DeVorss, 1967.

Bilinç ve Gerçeklik, Charles Mus's ve Arthur Young tarafından düzenlenmiştir. New York: Avon, 1974.

Bilinç, Radyasyon ve Gelişen Duyu Sistemi, William A. Tiller. Stanford, Kaliforniya: Malzeme Bilimi Bölümü, Stanford Üniversitesi, 1972.

- kozmetik Mühendislik*, Steven Rogers ve John Aument 102 Charles St, Boston, Mass. 02114: Thoth Ltd., 1976.
- kozmetik Hümanizm*, Oliver L. Reiser. Cambridge, Massachusetts: Shenkman, 1966.
- Kozmetik Hümanizm ve Dünya Birliği*, Oliver L. Reiser. New York: Gordon ve Breach, 1974.
- Kader için Tasarım*, Edward W. Russell. New York: Ballantine, 1973.
- Elektromanyetik Alanlar ve Yaşam*, AS Presman. New York: Plenum Press, 1970.
- Okültizm Ansiklopedisi*, Lewis Spence. New Hyde Park, NY: Üniversite Kitapları, 1960.
- Paranormal Ansiklopedisi*, Rosemarie Stewart tarafından düzenlenmiştir. New York: Bobbs-Merrill, 1976.
- Psişik Bilim Ansiklopedisi*, Nandor Fodor. New Hyde Park, NY: Üniversite Kitapları, 1966.
- Bilincin Enerjileri*, Stanley Krippner ve Daniel Rubin tarafından düzenlenmiştir. New York: Gordon ve Breach, 1975.
- Kozmos, Dünya ve İnsandaki Eterik Biçimlendirici Güçler*, Günther Wachsmuth. New York: Antroposofik Press, 1932.
- ESP ve PIC'i keşfetmek*, Marian L. Nester tarafından düzenlenmiştir. Amerikan Psişik Araştırma Derneği, 5 West 73rd St, New York, NY 10023, 1976.
- İnsan Aurasını Keşfetmek*, Nicolas Regush ve Jan Merta. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall, 1975.
- Yaşam Alanları*, Harold S. Burr. New York: Ballantine, 1973.
- Enigma'dan Bilime*, George Meek New York: Samuel Weiser, 1973.
- Bilincin Sınırları*, John White tarafından düzenlendi. New York: Julian Press, 1974.
- Parapsikoloji El Kitabı*, Benjamin Wolman tarafından düzenlenmiştir. New York: Van Nostrand, 1976.
- Psi Keşifleri El Kitabı*, Sheila Ostrander ve Lynn Schroeder. New York: GP Putnam's, 1974.
- Olağandışı Enerjilerin El Kitabı*, JG Gallimore. Mokelumne Hill, Kaliforniya: Sağlık Araştırması, 1976.
- Sağlık ve Işık*, John Ott Greenwich, Connecticut: Devin-Adair, 1973.
- Yüksek Bilinç*, Gopi Krishna. New York: Julian Press, 1974.
- İnsan Aurası*, Nicolas Regush tarafından düzenlenmiştir. New York: Berkeley, 1974.
- Kirlian Aurası*, Stanley Krippner ve Daniel Rubin tarafından düzenlenmiştir. New York: Anchor, 1974.
- Kundalini, İnsandaki Evrimsel Enerji*, Gopi Krishna. Berkeley, Kaliforniya: Shambhala, 1971.
- Od ve Manyetizma Üzerine Mektuplar*, Karl von Reichenbach. New Hyde Park, NY: University Press, 1968.
- Ölümsüz Hayat?*, Nils O. Jacobson. New York: Delacorte, 1973.
- Yaratılış Tezgahtı*, Dennis Milner ve Edward Smart. New York: Harper & Row, 1976.
- Büyük: Geleceğin Bilimi*, Joseph Goodavage. New York: Yeni Amerikan Kütüphanesi, 1976.
- Mana Fiziği: Parafiziksel Enerji Üzerine Bir Çalışma*, Serge V. King. 3741 Centinela Ave., Los Angeles, Kaliforniya 90066: Huna Enterprises, 1975.
- İnsan veya Madde*, Ernst Lehrs. New York: Harper & Row, 1957.
- Yapım Aşamasındaki Madde*, Langston Gün. Londra: Vincent Stuart, 1966.
- Medyum, Mistik ve Fizikçi*, Lawrence Le-Shan. New York: Viking, 1973.
- akıl erişimi*, Harold Puthoff ve Russell Targ. New York: Delacorte, 1977.
- Zaman ve Uzayın Gizemleri*, Brad Steiger. New York: Dell, 1976.
- Terapötik Enerjiye Yeni Işık*, Mark Gallert tarafından düzenlendi. Cambridge, İngiltere: James Clark, 1966.
- Atomun Ötesinde Yeni Dünyalar*, Langston Gün. Greenwich, Connecticut: Devin-Adair, 1966.
- Odik Kuvvet*, Karl von Reichenbach. New Hyde Park, NY: Üniversite Kitapları, 1968.
- Bir*, Orest. San Francisco: Strawberry Hill Press, 1977.
- Orgon Enerjisi*, Jerome Eden. Jericho, NY: Exposition Press, 1972.
- Orgone, Reich ve Eros*, W. Edward Mann. New York: Simon ve Schuster, 1973.
- Diğer Dünyalar, Diğer Evrenler*, Brad Steiger ve John White tarafından düzenlenmiştir. New York: Doubleday, 1975.
- Fiziksel ve Eterik Mekanlar*, George Adams. Spring Valley, NY: Antroposofik Press, 1965.
- Savurgan Dahi: Nicola Tesla'nın Hayatı*, John O'Neil New York: David McKay, 1964.
- İmkansızın Olasılığı*, Thelma Moss. Los Angeles: Tarcher, 1974.
- Psiyonik Jeneratör*, John P. Boyle. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall, 1975.
- Psiyonik Tıp*, JH Reyner. New York: Samuel Weiser, 1974.
- Psişik Keşif*, Edgar D. Mitchell. New York: GP Putnam, 1974.
- Psişik Fizik*, SW Tromp. New York: Elsevier, 1949.
- Psikoenerjetik: Açıklamalı Bir Kaynakça*, SF Fallah. Washington, DC: ESPress, 1974.
- Piramit Enerji El Kitabı*, Serge V. King. New York: Warner Books, 1977.
- Piramit Gücü*, G. Patrick Flanagan. Glendale, Kaliforniya: Piramit Yayıncılar, 1973.
- Radyestetik (veya Dowsing) Fakültesi*, Westlake ve Malcolm Rae'de. Özel olarak basılmıştır, 1973. (Mankind Research Foundation'dan temin edilebilir; aşağıdaki "Kuruluşlar"a bakınız.)
- Radyonik*, Riley Crabb. PO Box 548, Vista, Kaliforniya 92083: Borderland Bilim Araştırma Vakfı, tarih yok.
- Radyonik ve İnsanın İnce Anatomisi*, David Tansley. Londra: Sağlık Bilimi Basını, 1972.
- Capstone'dan gelen ışınlar*, Christopher Tepeleri. PO Box 644, Boulder Creek, Kaliforniya, 95006: University of the Trees Press, 1976.
- Şifa Alemleri*, Stanley Krippner ve Alberto Villoldo. Millbrae, Kaliforniya: Göksel Sanatlar, 1976.
- Dönüşlü Evren*, Arthur M. Young. New York: Delacorte Press, 1976.
- Radyonik Raporu*, Edward W. Russell. Londra: Spearman, 1973.
- Hayati Güç üzerine araştırmalar*, Karl von Reichenbach. Secaucus, NJ: Lyle Stuart, 1974.
- Romeo Hatası*, Lyall Watson. New York: Doubleday, 1975.
- Tesadüfün Kökleri*, Arthur Koestler. New York: Rastgele Ev, 1974.

Bilincin Kökleri, Jeffrey Mishlove. New York'un Rastgele Evi, 1975.

Gezegeenin Yüzdüğü Enerji Denizi, TLHenry Moray. Özel olarak basılmıştır, 1960. (Cosray Araştırma Enstitüsü'nden temin edilebilir; aşağıdaki "Kuruluşlar"a bakınız.)
Bitkilerin Gizli Yaşamı, Peter Tompkins ve Christopher Bird. New York: Harper & Row, 1973.
Hayatın Sırrı, George Lakhovsky. Mokelumne Hill, Kaliforniya: Sağlık Araştırması, 1970.
Yoganın Sırrı, Gopi Krishna. New York: Harper & Row, 1972.
Piramitlerin Gizli Gücü, Bill Schul ve Ed Pettit. New York: Fawcett, 1975.
Mucizelerin Arkasındaki Gizli Bilim, Maksimum Özgürlük Uzun. Los Angeles: Kosmon Press, 1948.
Seçilmiş Yazılar, Wilhelm Reich. New York: Farrar, Straus ve Giroux, 1972.
Tek Gerçeklik, Preston Harold ve Winifred Babcock. New York: Dodd, Mead, 1971.
Kaynak Kitap Projesi, William R. Corliss tarafından düzenlenmiştir. (Beş cilt: Garip Evren, Garip Gezegeen, Garip Eserler, Garip Olaylar.) Box 107, Glen Arm, Md. 21057: Sourcebook Project, 1975.
Uzay, Zaman ve Ötesi, Bob Toberu New York: EP Dutton, 1975.
Bilinç Durumları, Charles Tart New York: EP Dutton, 1975.
doğaüstü, Lyall Watson. New York: Doubleday, 1974.
Süper duyular, Charles Panati. New York: Dörtgen, 1974.
Süpersensonik, Christopher Tepeleri. PO Box 644, Boulder Creek, Kaliforniya 95006: University of the Trees Press, 1976.
Fiziğin Tao'su, Fritjof Capra. Berkeley, Kaliforniya: Shambhala, 1975.
Bu Kutsal Erthe, Oliver Reiser. Londra: Çok Yıllık, 1974.
UFO Deneyimi, J. Allen Hynek. New York: Ballantine, 1974.
İyileşen Dalgalar, Mark Clement. Mokelumne Hill, Kaliforniya: Sağlık Araştırması, 1967.
Wilhelm Reich ve Orgonomi, Ola Raknes. New York: St Martin's Press, 1970.

SÜRELİ YAYINLAR

Amerikalı Arama Uzmanı

Amerikan Dowsers Derneği Danville, Vt 05828 (Radyestezi ile ilgili makaleler)

Amerikalı Teosofist PO Box 270 Wheaton, Uh 60187 (Parafizik üzerine ara sıra makaleler)

AJLE, Dergi

Araştırma ve Aydınlanma Derneği Posta Kutusu 595

Virginia Beach, Virginia 23451

(Edgar Cayce, parafizik ve paranormal üzerine makaleler)

*Astroloji**Doğrusal ve Dairesel Permütasyon 924 Garden Street

Santa Barbara, Kaliforniya 93101

(Zaman, özgürlük ve bilinçle ilgili makaleler)

Hristiyan Parapsikolog 1 Devonshire Gardens Londra W4 3TW İngiltere (Din, medyum ve okült üzerine makaleler)

Doğu Batı Dergisi 233 Harvard Street Brookline, Mass. 02146 (Parafizik üzerine ara sıra makaleler)

Eden Bülteni

Posta Kutusu 34

Careywood, Ida. 83809 (Orgon araştırmalarına adanmıştır)

ESP Haber Bülteni ESP Associates 1750 Tower Building Little Rock, Ark. 72201 (Psişik araştırmalarla ilgili makaleler)

Kader 500 Hyacinth Place Highland Park, Illinois 60035 (Paranormal olaylarla ilgili genel makaleler içeren popüler bir dergi)

*Alan İçindeki Alanlar**

Dünya Enstitü Konseyi 777 United Nations Plaza New York, NY 10017 (Parafizik üzerine ara sıra makaleler)

Uçan Daire İncelemesi Posta Kutusu 25

Barnet, Herts.

EN5 2NR, İngiltere (Ufoloji üzerine en eski ve en gelişmiş dergi)

İnsan Boyutları

İnsan Boyutları Enstitüsü 4620 West Lake Road Canandaigua, NY. 14424 (Parafizik üzerine ara sıra makaleler)

Imago Mundi

Posta Kutusu 8

Maximillianstrasse 6 A 6010, Avusturya (Din ve parapsikoloji üzerine makaleler)

*Bilinç Çalışmaları Dergisi**844 San Ysidro Lane Santa Barbara, Kaliforniya 93108 (Parafizik üzerine makaleler)

Değiştirilmiş Bilinç Durumları Dergisi 43 Merkezi Tahrir

Farmingdale, NY 11735 (Parafizik üzerine ara sıra makaleler)

Amerikan Psişik Araştırma Derneği Dergisi Amerikan Psişik Araştırma Derneği

5 West 73rd Street New York, NY 10023 (Psişik araştırmalarla ilgili makaleler)

Sınır Bölgesi Araştırma Dergisi Borderland Bilimleri Araştırma Vakfı

Posta Kutusu 548

Vista, Kaliforniya 92083 (Parafizik üzerine makaleler)

Orgonomi Dergisi

Posta Kutusu 565

Ansonia İstasyonu

New York, NY 10023 (Orgon araştırması üzerine makaleler)

Parapsikoloji Dergisi İnsanın Doğası Araştırma Vakfı PO Box 6847 College Station

Durham, NC 27708 (Parapsikoloji üzerine makaleler)

Parafizik Dergisi

Parafizik Laboratuvarı

Downton, Wiltshire, İngiltere

(Parafizik üzerine en eski ve en gelişmiş dergi)

Psi Olayları Araştırma Dergisi

Posta Kutusu 141

Kingston, Ontario K7L 4V6

Kanada

(Parapsikoloji ve parafizik teorisi ve araştırması üzerine teknik makaleler)

Psişik Araştırmalar Derneği Dergisi Psişik Araştırmalar Derneği

1 Adem ve Havva Mews

Londra W8 6 UQ, İngiltere (Psişik araştırmalarla ilgili makaleler)

*Modern Düşüncede Ana Akımlar**Bütünleştirici Eğitim Merkezi 12 Church Street

New Rochelle, NY 10805 (Parafizik üzerine ara sıra makaleler)

*Yeni yaş*32 Station Street Brookline, Mass. 02147 (Parafizik üzerine ara sıra makaleler)

*Yeni ufuklar*PO Box 427, İstasyon F Toronto, Kanada M4Y 2L8 (Parafizik ve paranormal sanat eserleri)

Yeni Gerçekler—Medyum'a bakın

*Parapsikoloji İncelemesi*Parapsikoloji Vakfı '

29 West 57th Street New York, NY (Parapsikoloji üzerine makaleler)

*Bilinmeyen Araştırın**1845 West Empire Avenue Burbank, Kaliforniya 91504 (Paranormal olaylarla ilgili yazıların yer aldığı popüler bir dergi)

Bildiriler

Evrensel Bilgelik Koleji

Posta Kutusu 458

Yucca Valley, Kaliforniya 92294 (Parafizik üzerine makaleler)

*Psi Haberleri*Psi Eğitimi için Bilgi Hizmetleri PO Box 2221 New York, NY 10001 (Psişik araştırmalara ilişkin eğitim fırsatları ve materyaller kılavuzu)

*Psişik*680 Beach Street San Francisco, Kaliforniya 94109 (Yakın zamanda New Realities adıyla yeniden adlandırıldı, psişik araştırmalar ve paranormal olaylar üzerine en popüler dergidir)

*Psişik Gözlemci*PO Box 8606 Washington, DC 20001 (Psişik ve paranormal olaylarla ilgili makaleler)

Piramit Kılavuzu

Posta Kutusu 176

Elsinore, Kaliforniya 92330 (Piramit enerji araştırması üzerine makaleler)

*Psikoenerjetik Sistemler*Gordon ve Breach 1 Park Bulvarı

New York, NY 10016

(Parapsikoloji ve parafizik üzerine makaleler)

Kovalama

Açıklanamayan Columbia Araştırma Derneği, NJ 07832 (Açıklanamayan ve gizemli olaylarla ilgili makaleler)

*Radyonik Bülteni*1107 N. Drexel Avenue Indianapolis, Ind. 46201 (Radyonik araştırmaları ve ilgili konularla ilgili haberler)

Radyonik Üç Aylık

Radyonik Derneği

Witney Caddesi

Burford, Oxon., İngiltere

(Radonik araştırma ve uygulamaya ilişkin makaleler)

*Zihin Bilimi*3251 West Sixth Street Los Angeles, Kaliforniya 90020 (Parafizik üzerine ara sıra makaleler)

Manevi Sınırlar

Spiritüel Sınırlar Bursu 10715 Kazanan Yol

Independence, Mo. 64052 (Psişik araştırmalarla ilgili ara sıra makaleler)

Teta

Psişik Araştırma Vakfı

Dük İstasyonu

Durham, NC 27706 (Parapsikoloji ve ölümden sonraki yaşam üzerine makaleler)

*Thoth Araştırma Bülteni*102 Charles Street, Suite 20 Boston, Mass. 02114 (Piramitoloji ve psikotronik üzerine makaleler)

♦Artık yayınlanmamaktadır ancak kütüphanelerde mevcuttur.

ORGANİZASYONLAR

Parapsikoloji ve Tıp Akademisi

314 İkinci Sokak

Los Altos, Kaliforniya 94022

Her türlü paranormal ve alışılmışın dışında iyileşmenin araştırılmasına adanmış, kar amacı gütmeyen bir eğitim ve araştırma organizasyonu. Üyeler için bir bülten yayınlar ve sempozyum transkriptlerini satışa sunar.

Din ve Psişik Araştırmalar Akademisi

Manevi Sınırlar Bursu

10715 Kazanan Yol

Bağımsızlık, Mo. 64052

Spiritual Frontiers Bursu'nun bir kolu olan Akademi, çeşitli konularda halka açık sempozyumlar düzenler ve bildirileri yayınlar. Şu anda mevcut olan, Din ve Psişik Araştırmalar Üzerine Denemeler'dir.

Advanced Sciences Research and Development Corp., Inc. Posta Kutusu 109
Lakemont, GA.30552

Parapsikoloji, tıp ve elektronik alanındaki yeni ürünler (Hieronymus cihazı gibi) ve süreçlerin araştırılması ve geliştirilmesi yoluyla insanın çevresini daha iyi anlamasına yardımcı olur.

Hava Olayları Araştırma Organizasyonu
3910 Doğu Kleindale Yolu

Tucson, Arizona 85716

Jim ve Coral Lorentzen, Yönetmenler

En eski ve en büyük ufoloji araştırma kuruluşlarından biri. Herkese açık üyeliğe açıktır. Aylık bir bülten yayınlar.

Amerikan Orgonomi Koleji

515 Doğu 88. Cadde

New York, NY 10028

Lois Wyvell, Yönetici Sekreter

Orgon enerjisinin kaşifi Dr. Wilhelm Reich'in başlattığı geleneği, Journal of Orgonomy'yi yayınlamak ve Oranur Araştırma Laboratuvarları aracılığıyla orgonomi bilimi üzerine araştırmalar yürüterek sürdürüyor. Orgonomik Araştırma Vakfı, Ayrıca Eğitiyordoktorlarorgonomik tıp alanında halka ve nitelikli profesyonellere yönelik kurslar vermektedir.

Amerikan Dowsters Derneği, Inc.

Danville, Vt 05828

Kamu üyeliğine açık, kar amacı gütmeyen bir kuruluş. The American Dowster adında üç ayda bir dergi yayınlıyor ve Danville'de yıllık bir kongre düzenliyor.

Amerikan Psişik Araştırma Derneği

5 Batı 73. Cadde

New York, NY 10023

Dr. Karlis Osis, Araştırma Direktörü

Psişik fenomenlerin incelenmesine adanmış bir eğitim ve araştırma organizasyonu. Herkese açık üyeliğe açıktır. Bir haber bülteni ve Amerikan Psişik Araştırma Derneği Dergisi'ni yayınlar.

Andra Üniversitesi

Psikoloji ve Parapsikoloji Bölümü

Waitair, Viskhapatam 3, Hindistan

Yüksek Lisans ve Doktora sunmaktadır. parapsikoloji alanında çalışma dereceleri.

Antroposofi Derneği

211 Madison Bulvarı

New York, NY 10016

Dr. Rudolf Steiner'in Antroposofi adı altında başlattığı çalışma/dünya felsefesini destekler.

Araştırma ve Aydınlanma Derneği

Posta Kutusu 595

Virginia Beach, Virginia 23451

Hugh Lynn Cayce, Yönetmen

Kurucusu Edgar Cayce'nin başlattığı gelenekte, paranormal olaylara ve şifaya ilişkin bilimsel araştırmaları teşvik eder. ARE Dergisi'ni yayınlar. Herkese açık üyeliğe açıktır.

İnsanı Anlama Derneği

Posta Kutusu 5310

Austin, Teksas.78763

Ray Stanford, Direktör

Starlight International Projesi'ni yürütüyor.

UFO'larla temas ve iletişim. Üç ayda bir dergi yayınlar*

Associazione Italianlar Studi del Paranormale

Puggfcr 471/1 aracılığıyla

16130 Cenova, İtalya

Bu konuda psişik araştırmaları ve üniversite düzeyinde eğitimi teşvik eder,

Backster Associates, Inc.

645 Meşe Caddesi

San Diego, Kaliforniya 92101

Qeve Backster, "birincil algı" olarak adlandırdığı bir olgunun araştırmacısıdır. Başlangıçta bitkilerde bulunan Backster, o zamandan beri aH organik hücre yaşamında temel bir duyarlılığı gözlemlediğini bildirdi.

Borderland Bilimleri Araştırma Vakfı

Posta Kutusu 548

Vista, Kaliforniya 92083

Riley Crabb, Yönetmen

Başlıca amacı görünen ve görünmeyen dünyalar arasındaki sınır bölgesinde meydana gelen olağandışı olaylar hakkında bilgi sağlamak olan, kar amacı gütmeyen bir kuruluş. Journal of Borderland Research'ü ve diğer yayınların bir kataloğunu yayınlar.

Brezilya Psikobiyofizik Araştırma Enstitüsü

Rua Diego de Faria 239

Vila Clementino

Sao Paulo, Brezilya 04037

Kirlian fotoğrafçılığı, poltergeistler, reenkarnasyon raporları, alışılmışın dışında iyileşme gibi canlı organizmaların "biyolojik organizasyon modelleri" ile ilgili olayları araştırır.

UFO Araştırmaları Merkezi

Posta Kutusu 11

Northfield, Bl. 60093

Dr. J. Allen Hynek, Direktör

UFO'larla ilgili verileri toplar, ardından bunları kalıp ve içerik analizi ve istatistiksel çalışma kullanarak analiz eder.

City College of the City New York Üniversitesi Psikoloji Bölümü

138. Cadde'deki Manastır Bulvarı

New York, NY 10031

Dr. Gertrude Schmeidler doktora için parapsikoloji üzerine tez konularını kabul edecektir. psikolojide.

C-Yaşam Enstitüsü

Kutu 261

Boulder Creek, Kaliforniya 95006

Dr. Nick Herbert, Direktör

Nesnel fizik ile deneysel disiplinler arasındaki sınır bölgesinde teorik araştırma ve saha çalışmaları yürütür. Bilinç araştırmaları üzerine yayınlar sunmaktadır.

Psişik Çalışmalar Koleji

16 Queensberry Yeri

Londra SW7 2EB, İngiltere

Psişik gelişimin yanı sıra medyumlar ve medyumlar tarafından halka açık gösteriler hakkında dersler verir.

ESP Araştırma Dernekleri Vakfı

1750 Kule Binası

Little Rock, Ark.72200

Harold Sherman, Başkan

Beden-zihin-ruh şifası üzerine yıllık halka açık bir konferans düzenler. Bir bülten, ESP Haber Bülteni yayınlar,

İnsanın Doğası Araştırma Vakfı

Kutu 6847

Dük İstasyonu

Durham, Kuzey Carolina 27706

Dr. JB Rhine, Kurucu

Parapsikoloji Laboratuvarı aracılığıyla parapsikolojik araştırmalar yürütür ve üç ayda bir Parapsikoloji Dergisi'ni yayınlar,

Genesa

Fallbrook, Kaliforniya 92028

Dr. Deraid Langham, Direktör

Yaşam enerjilerinin doğada hareket ettiği kristallere benzer basit geometrik formların kristallerine adım atmayı içeren on üç boyutlu deneyimsel bir süreç. İnsanın evrensel olgulara ilişkin yorumunu sentezlemek, senkronize etmek ve canlandırmak için kavramsal bir model geliştirme girişimi.

Psikotronik Araştırmalar Grubu

V Chaloupkach 59

Prag 9

Hloubetin, Çekoslovakya

Dr. ZdenSk Ar-Ge&K, Direktör

Psi fenomenindeki araştırmaları koordine eder; psikokinezi, telepatik iletişim ve psişik şifa konularında uzmanlaşmıştır.

Yüksek Duyu Algısı Araştırma Vakfı

%8668 Wilshire Bulvarı

Beverly Hills, Kaliforniya 90211

Dr. Şefika Karagülle, Direktör

Şifa ve paranormal olaylarla bağlantılı enerji alanlarının aurası ve fiziği üzerine araştırmalar yapar.

İnsan Boyutları Enstitüsü

4620 Batı Gölü Yolu

Kanadaigua, NY 14426

Jeanne Rindge, Yönetmen

Orijinal büyüme merkezlerinden biri olan HDI, insanlığın psişik-spiritüel doğasına ilişkin araştırma ve eğitim programları yürüten, kar amacı gütmeyen bir kuruluştur. Human Dimensions'ı üç ayda bir yayınlıyor.

Huna Uluslararası

2617 Lincoln Bulvarı

Santa Monica, Kaliforniya 90405

Yaşam enerjisinin (Polinezya ve Hawaii'deki Huna rahipleri tarafından "mana" olarak adlandırılır) öğretilmesi, uygulanması ve araştırılmasıyla ilgilenen, kar amacı gütmeyen bir kuruluş. Üyelik halka açıktır. Ka Mani bültenini yayınlıyor.

Imago Mundi

Posta Kutusu 8

Maximillianstrasse6

A 6010, Avusturya

Rahip Andreas Resch, Sekreter

Katoliklik ile paranormal olaylar arasındaki bağlantıları açıklamaya yönelik bir organizasyon. Bilimsel bir dergi olan Imago Mundi'yi yayınlıyor.

Psi Eğitimi için Bilgi Hizmetleri

Posta Kutusu 221

New York, New York 1

Parapsikolojide güvenilir kaynaklar ve kaynaklar hakkında bilgi için bir takas odası. Eğitim programları için araştırma bulguları, fikirler ve arka plan bilgileri hakkındaki gerçekleri toplar ve yayar; eğitimcilere, kütüphanecilere ve diğerlerine psi ile ilgili kamuya yönelik programlarda yardımcı olabilecek kişi ve kuruluşların isimleri ve kaynakları; ve eğitim amaçlı yeni materyaller üretiliyor.

Sınır Bölgeleri Psikoloji Enstitüsü

78 Freiburg im Bresgau

Eichhalde 12, Batı Almanya

Dr. Hans Bender, Direktör

Parapsikoloji alanında kurslar ve yüksek lisans dereceleri sunar; Poltergeist fenomeni, psikokinezi ve önsezinin araştırılmasında uzmanlaşmıştır.

Noetik Bilimler Enstitüsü

530 Oak Grove Bulvarı, Süit 201

Menlo Parkı, Kaliforniya 94025

Dr. Edgar D. Mitchell, Başkan

Gezegensel sorunları çözmek amacıyla bilincin doğasını ve insan potansiyelini araştıran, kar amacı gütmeyen bir araştırma ve eğitim organizasyonu. Üyeler için Noetic News adında bir haber bülteni yayınlar.

Dini Psikoloji Enstitüsü

4-11-7 Inokashira

Mitaka-shi

Tokyo 181, Japonya

Dr. Hiroshi Motoyama, Direktör

Motoyama ve ekibinin geliştirdiği elektrikli cihazlarla psişik olaylarla ilgili araştırmalar yapar.

Parafizik Enstitüsü

BP 56

75623 Paris Cedex 13

Fransa

Dr. Zbigniew Wolkowski, Genel Sekreter

Bilinç, madde ve enerji arasındaki etkileşimler üzerine parafiziksel araştırmalar yürüten, kar amacı gütmeyen bir kuruluş. Şu anki vurgu, antropolojide geçmişle ilgili bilginin sezgisel ve rasyonel olmayan edinimi yoluyla paragnostik bilgi erişimidir.

Psikofiziksel Araştırma Enstitüsü

118 Banbury Yolu

Oxford OX2 6 JU

İngiltere.

Celia Green, Yönetmen

Beden dışı deneyim, berrak rüyalar, önseziler vb. vakalarını toplar ve analiz eder.

Uluslararası Psikotronik Araştırma Derneği

43 Eglinton Bulvarı Doğu

Süit 803

Toronto, Kanada M4P 1A2

Dr. ZdenSk RdjdAk, Başkan

Psikotronik araştırmacılar arasında bilgilerin raporlanması ve dağıtılması için her yıl Uluslararası bir Kongre düzenler. Üç ayda bir Journal of Psychoenergetic Systems'i yayınlamaktadır.

Uluslararası Fortean Organizasyonu

Posta Kutusu 367

Arlington, Virginia 22210

Ronald J. Willis, İcra Direktörü

Kapsayıcı bir fenomenoloji bilimi oluşturmak amacıyla anomaliler hakkında ham veri toplama konusunda Charles Fort'un çalışmalarına devam ediyor. Bilgi Yayınlar ve kamu üyeliğine açıktır.

Uluslararası İntegral İnsan Bilimleri Enstitüsü

Posta Kutusu 1387, İstasyon H

Montreal, Quebec

H3G 2N3 Kanada

Prof. John Rossner, Başkan

Parapsikolojik ve parafiziksel konularda halka açık sempozyumlara sponsorluk yapar. Bir lisans programı sunar.

Uluslararası Din ve Parapsikoloji Derneği

121, 4-11-7 Inokashira

Mitaki-shi

Tokyo, Japonya

Elektrikli cihazlarla psişik olaylarla ilgili araştırmalar yapar.

Japon Parapsikoloji Derneği

26-14 Chou 4, Nakamo

Tokyo 164, Japonya

Dr. Soji Otani, Başkan

Özellikle psikokinezi ve basiret alanlarındaki parapsikolojik araştırmaları koordine eder; sponsorlaryıllıktoplantılar.

Kingston Parabilim Araştırmaları Derneği

Posta Kutusu 141

Kingston, Ontario

Kanada K7L 4V6

Dr.J, Bigu, Başkan

Psi çalışmalarına multidisipliner bir yaklaşımı teşvik eder. Psi Olayları Araştırma Dergisi'ni yayınlar.

Kundalini Araştırma Vakfı

10 Doğu 39. Cadde

New York, NY 10016

Gene Kieffer, Başkan

Hindistan, Keşmir'den yogi-filozof Gopi Krishna'nın tanımladığı şekliyle kundalini'nin doğası, dehanın altında yatan evrimsel enerji, ruhsal deneyim, psişik yetenekler ve yüksek bilinç hakkındaki araştırmaları ve kamuyu bilgilendirmeyi destekler.

İbn Meymun Tıp Merkezi

Psikiyatri Bölümü

Parapsikoloji ve Psikofizik Anabilim Dalı

4802 Onuncu Cadde

Brooklyn, NY 11219

Dr. Montague Ullman, Başkan

Psikedelik ilaçlar, biyolojik geri bildirim ve içsel durumların gönüllü kontrolüne yönelik diğer yöntemler aracılığıyla değişen bilinç durumlarının psişik fenomenler üzerindeki etkilerine ilişkin araştırma yapar.

Ayrıca parapsikoloji alanında eğitici eğitim programları yürütmektedir.

İnsanlık Araştırma Vakfı

1143 New Hampshire Bulvarı, Kuzeybatı

Washington, DC 20037

Dr. Carl Schleicher, Başkan

Radyonik ve eter fiziği de dahil olmak üzere çok çeşitli psişik, parafiziksel ve zihin-beden fenomenleriyle ilgili araştırma, eğitim ve kamuyu bilgilendirme faaliyetleri yürütür. Frontiers of Science'ı yayınlıyor. Herkese açık üyeliğe açıktır.

Merlin Hava Durumu Mühendisliği

Posta Kutusu 2664

San Pedro, Kaliforniya 90731

Trevor James Constable, Başkan

Hava mühendisliği projelerini "sonuç yoksa, ödeme de yok" esasına göre yürütür. İlk olarak Wilhelm Reich tarafından geliştirilen bulut avcılarını kullanan MWE, yağmur yağdırmak, bulut örtüsünü kırmak, sıcak hava dalgalarını ve kasırga koşullarını azaltmak, kasırgaları yeniden yönlendirmek, kirli hava kütlelerini temizlemek vb. için birincil enerji (orgon) sürekliliğini manipüle eder.

Karşılıklı UFO Ağı

40 Christopher Mahkemesi

Quincey, BL 62301

Walter H. Andrus, Yönetmen

UFO fenomeninin gizemlerini çözmekle ilgilenen kar amacı gütmeyen bir kuruluş. Aylık bir dergi olan Skylook'u yayınlar ve kamu üyeliğine açıktır.

Hava Olayları Ulusal Araştırma Komitesi 1536 Connecticut Avenue, NW

Washington, DC 20036

En büyük ufoloji araştırma organizasyonu.

Yeni Ufuklar Vakfı

Kutu 427, İstasyon F

Toronto, Ontario

Kanada M4Y 2L8

Dr. ARG Owen, Başkan

Parapsikolojik ve parafiziksel araştırmalar yapar. New Horizons adında bir dergi yayınlıyor.

Bilgiyi Geliştirme Örgütü 1406A Kuzeydoğu 50. Cadde

Seattle, Washington 98105

Richard Alan Miller, Yönetmen

Parafizik ve paranormal olaylarla ilgili araştırmalar yürüten kar amacı gütmeyen bir kuruluş.

Orgonomik Araştırma Vakfı

Posta Kutusu 104

Kırmızı Hfl Yolu

Ottsville, Pa.18942

Dr. Richard A. Biasband, Başkan

Tıp ve hava mühendisliğine uygulanan orgonomik araştırmalarda uzmanlaşmıştır.

Parafizik Laboratuvarı

Downton, Wiltshire

İngiltere

Benson Herbert, Yönetmen

Çok çeşitli paranormal olaylara ilişkin parafiziksel araştırmalar yürütür. Journal of Paraphysics'i yayınlar.

Parapsikoloji Vakfı

29 Batı 57. Cadde

New York, NY 10019

Eileen Coly, Yönetmen

Zihnin genel doğası ve işleyişi hakkında tarafsız bilimsel araştırmayı destekleyen ve araştırma bulgularını kullanıma sunan, kar amacı gütmeyen bir kuruluş. Parapsychology Review'u yayınlar ve parapsikolojik konular üzerine yıllık bir konferansa sponsorluk yapar ve bildirileri Vakıf aracılığıyla yayınlanır.

Felsefi Araştırma Topluluğu

3910 Los Feliz Bulvarı

Los Angeles, Kaliforniya 90027

Manly Palmer Hall, Başkan

Felsefi, metafizik ve okült geleneklere ilişkin araştırma ve eğitim işlevlerini yerine getirir. Bir dergi yayınlar.

Psişik Araştırma Vakfı

Dük İstasyonu

Durham, Kuzey Carolina 27706

William G. Roll, Yönetmen

Ölümden sonra yaşam olasılığının araştırılmasına adanmıştır. Theta dergisini çıkarır.

Psychologisch Laboratorium der Rijksuniversiteit Parapsikoloji Bölümü

Varkenmarkt 2

Utrecht, Hollanda

Psişik olaylarla ilgili deneyler yapar; lisans ve lisansüstü düzeyde dersler sunmaktadır; Avrupa Parapsikoloji Dergisi'ni yayınlıyor.

Psikotronik Araştırma Enstitüsü

720 Kunduz Caddesi

Santa Rosa, Kaliforniya 95404

Daniel Kientz, Yönetmen

Kirlian fotoğraf ekipmanı üretmektedir; Parapsikoloji ve parafizik alanında halka açık kurslar düzenlemektedir.

RadioniojApsodasyon

Witney Caddesi

Burford, Oxon

İngiltere

Radyoniğe giriş kursları düzenler ve The Radionic Quarterly'yi yayınlar.

Rudolf Steiner Enstitüsü

2405 Ruscombe Yolu

Baltimore, Maryland 21209

Dr. Martin Levin, Yazı İşleri Müdürü

Dr. Rudolf Steiner'in hayatı ve çalışmalarında örneklendiği gibi, insanın manevi anlayışı yoluyla sanatın, bilimin ve beşeri bilimlerin yenilenmesini vurgulamaktadır.

Sarasota Araştırma ve Geliştirme Şirketi

1121 Lewis Bulvarı

Sarasota, Florida 35577

Dr. Wallace Minto, Başkan

Dr. Minto, 1960'ların sonlarında balıkların, hidronik radyasyon adı verilen, önceden bilinmeyen bir radyasyon ürettiğini ve bu radyasyonun su altında uzun mesafelere son derece düşük güçle sinyal iletmelerine olanak tanıdığını göstermek için bir araştırma yaptı. Bu iletişim kapasitesini çoğaltacak teknolojiyi geliştirdi. Araştırmayı açıklayan makaleler mevcuttur.

Serbest Enerji Uygulama Topluluğu 1325% Wisconsin Avenue, NW

Washington, DC 20007

İnsanlığın ihtiyaçlarını karşılamak ve hizmet etmek için kendini maden arama, radyonik, radyestezi ve şifa uygulamalarına adanmış, bağımsız, kar amacı gütmeyen bir kuruluş.

Açıklanamayanları Araştırma Derneği

Columbia, New Jersey. 07832

Sabina Sanderson, Başkan

Ivan Sanderson tarafından kurulan ve bilimin geleneksel olarak önemsemediği şeylerin ve olayların araştırılmasına adanmış bir organizasyon. Aylık Pursuit dergisini yayınlar ve üyelerin kullanımına sunulan kapsamlı dosyalara sahiptir. Halka açık.

Psişik Araştırmalar Derneği

1 Adem ve Havva Mews

Londra W8 6 UQ

İngiltere

1882 yılında kurulan dünyanın en eski psişik araştırma kuruluşudur. Psişik Araştırmalar Derneği Dergisi'ni yayınlar ve kamu üyeliğine açıktır.

Uzay Sürüşü Araştırma Topluluğu

Posta Kutusu 793

Pomona, Kaliforniya, 91769

James E. Cox, Yönetmen

Yüzden fazla farklı uzay sürüşü sistemini listeleyen ve anti-yerçekimi ile ilgili iki yüzün üzerinde makaleden oluşan bir bibliyografyaya sahip olan Anti-Gravity Handbook'un yayıncısı.

Hayatta Kalma Araştırma Vakfı

Posta Kutusu 50446

Tucson, Arizona 85703

Susy Smith, Başkan

İnsan ruhunun veya ruhunun ölümden sonra bilinçli olarak hayatta kalmasına ilişkin araştırmaları araştıran ve destekleyen, kar amacı gütmeyen bir kuruluş. Üyelere yönelik aylık bir bülten yayınlar.

Tıp Akademisi Telenoyoloji Grubu

Atanas Smilov

Ivan Rilsky Caddesi No. 55V

Sofya 6, Bulgaristan

İyileşmeyle ilgili olağandışı bilinç durumlarını inceler.

Kaliforniya Üniversitesi, Davis

Psikoloji Bölümü

Davis, Kaliforniya 95616

Dr. Charles Tart doktora için parapsikoloji üzerine tez konularını kabul edecektir. psikolojide.

Edinburg Üniversitesi

Psikoloji Bölümü

60 Zevk

Edinburg EH8 9TJ, İskoçya

Dr. John Beloff'un yönettiği bir parapsikoloji birimi var.

Doktora için parapsikoloji alanında tez konularını kabul eden kişi. psikolojide.

Virginia Üniversitesi

Parapsikoloji Bölümü

Psikiyatri Bölümü

Charlottesville, Virginia 22901

Dr. Ian Stevenson, Başkan

Parapsikolojik araştırma yapar ancak kurs veya derece sunmaz.

YAZARLAR HAKKINDA

LAURENCEM. Beynam Ankara'da yaşıyor ve Orta Doğu Teknik Üniversitesi'nde elektrik mühendisliği okuyor.

CHRISTOPHER KUŞUBitkilerin Gizli Yaşamı kitabının ortak yazarıdır ve şu anda maden arama üzerine bir kitap hazırlamaktadır. Uluslararası Psikotronik Araştırma Derneği'nin Batı Yarımküresinden Sorumlu Başkan Yardımcısıdır ve Washington DC'de yaşamaktadır.

İngiliz bir sihir öğrencisi olan WE Butler, Magic, It's Ritual and Purpose ve The Magician: His Training and Word kitaplarının yazarıdır.

TREVOR JAMES MEMURTicari denizcilikte radyo subayı, havacılık tarihçisi ve hava durumu mühendisliğinde danışmandır. UFO'larla ilgilenen Yaşamın Kozmik Nabzı da dahil olmak üzere beş kitap yazdı.

REXFORD DANIELSMass, Concord'daki Interference Consultants, Inc.'in başkanıdır. Elektromanyetik uyumluluğu araştırmak için otuz yıldan fazla zaman harcadı ve konuyla ilgili birçok makale yayınladı. Şu anda doğal kuvvetlere ilişkin bilgileri birleştirerek disiplinler arası bir şekilde çalışmaya çalışıyor.

LANGSTON GÜNÜ,İngiliz bir yazar, George De la Warr ile işbirliği yaparak Oxford, İngiltere'deki Delawarr Laboratuvarlarında yürütülen radyonik araştırmaları anlatan Atomun Ötesinde Yeni Dünyalar'ı yazdı.

İSKENDERP. Dubrov, Ph.D., SSCB Bilimler Akademisi Yer Fiziği Enstitüsü'nde çalışan bir Rus biyofizikçidir. Burada heliobiyoloji ve jeomanyetik alanların canlı organizmalar üzerindeki etkisini konu alan çalışmaları bulunmaktadır. Kitapları arasında şu anda İngilizceye çevrilen Jeomanyetik Alan ve Yaşam yer alıyor.

HORACEC. Dudley, Ph.D., Chicago Üniversitesi Tıp Merkezi'nde radyasyon fiziği profesörü ve Nükleer Planlamanın Ahlakı—?? kitabının yazarıdır.

JOSEPH GOODAVAGEilgi alanı parafizik olan profesyonel bir yazardır. Astroloji: Uzay Çağı Bilimi kitabının yazarıdır.

ence, *Büyük: Geleceğin Bilimi*, ve popüler dergilerde onlarca makale. Whitefield, Maine'de yaşıyor.

WILLIS W. Harman, Ph.D., Stanford Araştırma Enstitüsü Sosyal Politika Çalışmaları Merkezi'nin yöneticisi ve Stanford Üniversitesi'nde mühendislik-ekonomik sistemler profesörüdür. Hümanistik ve transpersonel psikoloji alanında öncü makaleler yayınlamış ve çeşitli mühendislik metinleri yazmıştır.

NICK HERBERT, Ph.D., nükleer fizikçi, öğretmen ve gelişmiş bir CORE iletişim cihazı olan metafaz daktilosunun mucididir. "Rastgele" kuantum süreçlerindeki gizli yapıyla bağlantı kurmak ve bu yapıdan yararlanmak için Boulder Creek, California'da CORE Physics Technogium'u kurdu.

VIKTOR M. Inyushin, Ph.D., SSCB'nin Kazak Devleti Alma-Ata'daki Kazak Devlet Üniversitesi Biyofizik Laboratuvarı'nın yöneticisidir.

SERGE V. King, Ph.D., Pyramid Energy Handbook ve Mana Physics: A Study of Paraphysicd Energy kitaplarının yazarıdır ve Santa Monica, Kaliforniya'daki Huna International'ın direktörüdür.

GOPI KRISHNA, Yogi-bilim adamı-filozof, Srinagar, Keşmir'de yaşıyor. Kundalini, Yoganın Sırrı, Yüksek Bilinç ve Kundalini'nin Uyanışı dahil birçok kitap ve makalenin yazarıdır.

ERNST LEHR, Ph.D., Rudolf Steiner başkanlığında kurulan ve fizik dersleri verdiği Waldorf Okulu'nun ilk öğretmenlerinden biriydi. Man or Matter kitabının yazarıdır ve şu anda İngiltere Sussex'teki Emerson College'da ders vermektedir.

W. Edward Mann, Downsview, Ontario'daki York Üniversitesi'nde sosyoloji profesörüdür. Orgone, Reich ve Eros kitaplarının yazarıdır ve şu anda Beyond Reich adlı kitabını tamamlamaktadır.

E. Stanton Maxey, MD, Stuart, Fla'da çalışan bir cerrahdır. İlgi alanı çeşitli kaynaklardan gelen verileri entegre etmektir ve bu bilgiyi yaymak için uluslararası alanda dersler vermiştir.

ROBERT N. Miller, Ph.D., endüstriyel araştırma uzmanıdır. Eskiden Georgia Tech'te kimya mühendisliği profesörü olan kendisi, 20'den fazla bilimsel makalenin yazarıdır ve iki patente sahiptir. Atlanta, GA'da yaşıyor.

HIROSHI MOTOYAMA, Ph.D., Psikoloji ve felsefe alanında doktorası var. Japonya'nın Tokyo kentindeki Dini Psikoloji Enstitüsü'nün direktörüdür.

CHARLES MUSIS, Ph.D., ilk bilinç teorisini yeni matematiksel parametreler, aşırı sayılarla ifade eden bir matematik araştırmacıdır. Consciousness and Reality kitabının ortak editörüdür ve Journal for the Study of Consciousness'ın editörlüğünü yapmıştır. Santa Barbara, Kaliforniya'da yaşamaktadır.

ZDENEK RÁJDAK, Ph.D., psikotronik araştırmalarda yirmi yıldan fazla çalıştı. Prospects of Telepathy kitabının (K. Drbal ile birlikte) ortak yazarıdır ve Telepati ve Durugörü kitabının ve seksenden fazla makalenin yazarıdır. Uluslararası Psikotronik Araştırma Derneği'nin başkanıdır ve Çekoslovakya'nın Prag şehrinde yaşamaktadır.

D. Scott Rogo bir parapsikolog, eğitimci ve aralarında The Welcoming Silence, An Experience of Phantoms ve Parapsychology: A Century of Enquiry'nin de bulunduğu neredeyse bir düzine kitabın yazarıdır. New Realities dergisinin editörüdür ve Resada, Kaliforniya'da yaşamaktadır.

STEVEN M. Rosen, Ph.D., Staten Island Community College'da psikoloji doçentidir. Makalesi yakında çıkacak olan Kozmik Varoluşçuluk kitabından geliyor.

MICHAEL ROSSMAN Eğitimde yenilik alanında çalışmak için matematik alanında yüksek lisans eğitimini bıraktı. Öğrenme ve Sosyal Değişim Üzerine kitabının yazarıdır ve şu anda bilinç genişletme politikaları hakkındaki bir kitabı tamamlamaktadır. Berkeley, Kaliforniya'da yaşıyor.

EDWARD RUSSEL Onlarca yıldır radyonikle ilgileniyor. Eski bir gazeteci, Radyonik Raporu ve Kader Tasarımı kitaplarının yazarıdır. Aynı zamanda merhum Dr. Harold Burr'un da arkadaşıydı ve başyapıtı The Fields of Life'in editörlüğünü yaptı.

HERMINE SABETAY, Çekoslovakya'da doğdu, diplomasını Berlin Üniversitesi'nden aldı. Eşiyle birlikte Organik Kimyada Son Gelişmeler kitabının ortak yazarıdır ve teosofi dergilerinde geniş çapta yayınları bulunmaktadır. Halen Fransa'daki Teosofi Cemiyeti'nin başkan yardımcısıdır.

YAZARLAR HAKKINDA

SAUL-PAUL SIRAGBerkeley, Kaliforniya'daki Bilinç Çalışmaları Enstitüsü'nde araştırma görevlisi ve San Francisco'daki Fizik Bilinci Araştırma Grubu'nun üyesidir.

DAVID SPANGLERİskoçya'daki Findhom Vakfı'nın yöneticisidir ve Findhom Koleji'nin müdürüdür. Kendisi Vahiy: Yeni Bir Çağın Doğuşu kitabının yazarıdır ve gezegenin etrafında seyahat ederek ders verir ve gezegensel dönüşüm süreçlerine yardımcı olmak için çalışır.

WILLIAMA. Tiller, Ph.D., Stanford Üniversitesi'nde malzeme bilimi profesörüdür. Yüzden fazla bilimsel makale yayınladı ve iki bilimsel kitabın ortak editörlüğünü yaptı: Metallerin Atomik ve Elektronik Yapısı ve Uygulamalı Bilimlerde Bilgisayar Simülasyonuna Giriş.

GÜNTHER WACHSMUTH,Ph.D., hayatının son yirmi beş yılında Dr. Rudolf Steiner'in sekreterliğini yaptı. Aynı zamanda onun resmi biyografi yazarıydı.

EH Walker, Ph.D., Aberdeen, MD'deki ABD Ordusu Aberdeen Araştırma ve Geliştirme Merkezi'nin Balistik Araştırma Laboratuvarlarında araştırma fizikçisidir. Fizik ve astrofizik üzerine kırktan fazla teknik makale yayınlamıştır.

JULIUS WEINBERGERÇeşitli alanlarda araştırmaları yönettiği RCA Laboratuvarlarında kırk bir yıllık hizmetin ardından 1958 yılında emekli oldu. Radyo iletişimi, elektrikli fonograflar, akustik, sesli sinema filmleri ve televizyonda kullanılan cihaz ve yöntemlere ilişkin kırk ABD patentine sahiptir. Otuz yıldan fazla bir süredir psişik araştırmalarda aktif olarak yer almaktadır.

ZEYTİN HANGİSİİngiltere Sussex'teki Emerson College'ın öğretim üyesidir ve burada projektif geometri ve bitki morfolojisi konularında ders vermekte ve uygulamalı dersler vermektedir.

JHM Whiteman, Ph.D., Güney Afrika'daki Cape Town Üniversitesi'nde uygulamalı matematik alanında fahri doçenttir. Mistik Yaşam, Zaman ve Uzay Felsefesi kitaplarının ve bilim felsefesi, fizik, mistisizm ve parapsikoloji üzerine elliden fazla makalenin yazarıdır.